

توزک جهانگیری
TOOZUK-I-
JEHANGEEREE

که

به جهانگیرنامه و اقبالنامه جهانگیری هم موسوم است

یعنی

تاریخ عهد سلطنت جهانگیر بادشاه که تا اوسط سال هفتدهم خود آن بادشاه

بصفت پناه تحریر نموده و آن بعد تا شروع سال نوزدهم معتمد خان

مسموعات نوشته ناصلاح آن شاه در آورده است و بعدش مورا

محمد هادی دانه - رسانیده و دیباچه منحق ساخته

به تصحیح

نیزمند درگاه صد سید احمد بغالب طبع در آمل

BY

SYUD AHMUD

ALLY GURH

PRINTED AT HIS PRIVATE PRESS, 1864. A. D. 1281. H.

فهرست کتاب توزک جهانگیری

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
دیباجه	۱	ذکر قتل شیخ ابوالفضل	۹
ملقات ابرو بادشاه با حضرت شیخ سلیم	۴	فرستادن اکبر سلیمه سلطان بیگم را نزد جهانگیر	۱۰
ولادت جهانگیر و تصیده تاریخ	۴	ملازمت جهانگیر به اکبر و گنرانیدن خبر	۱۱
پیداده رفتن اکبر بادشاه به احمیر بجهت زیارت	۳	رخصت جهانگیر بهمهم رانا	۱۱
احوال راجه معین الدین سبکزی	۳	مراجعت از قنچهپور به اله آباد	۱۲
اساس شهر عظیم در قنچهپور	۴	رفتن عبدالله خان بدرگاه اکبر	۱۲
خطای منصب به شاهزاده محمد جهانگیر	۵	پرسی کشیده شدن یکی و احتیاج شدن دیگری	
عقد صبیبه راجه بهگوانداس متوطن انبیر با		بهمم جهانگیر	۱۳
شاهزاده جهانگیر	۵	آنکه شدن ابرو به فهمایش جهانگیر و نشستن	
عقد صبیبه راجه اودی سنگه ولد مالکیر راجه		کشتی بزرگ دریا	۱۳
ماتراور یا شاهزاده نامدار	۵	وفات مریم بیگم و ولد اودی	۱۴
ولادت سلطان النسیبیکم از دختر راجه بهگوانداس	۱	ترافیندن اکبر مورے سروریش	۱۴
ولادت سلطان خسرو	۶	ملازمت جهانگیر به اکبر	۱۴
ولادت سلطان پرویز	۶	نظر بند نمودن اکبر جهانگیر را تا ده روز	۱۵
ولادت بهار بانو بیگم از صبیبه راجه کیشو داس		حکایت جنگ بیل جهانگیر با بیل حسن	۱۵
راتپور	۷	بیماری اکبر	۱۶
ولادت سلطان حورم یعنی شاهجهان از صبیبه		اقامت در بیمارستان بیمار داری اکبر در	
راجه اودی سنگه	۶	بهرآباد	۱۶
احوال عبدالله خان بهادر فیروز جنگ	۶	ولادت شاهزاده شهریار و جهاندار	۱۷
رخصت سلطان سلیم یعنی جهانگیر بهمهم رانا	۷	شنعار شدن اکبر	۱۷
رفت راجه سلطان پرویز	۷	ذکر اولاد اکبر	۱۷
معاودت جهانگیر از مهم رانا به اله آباد	۸	ذکر درواری جهانگیر در زمان شاهزادگی	۱۸
رسیدن سید شریف بخدش جهانگیر	۸	ذکر اولاد جهانگیر	۱۹
عنایت خطای عبدالله خانی به خواجہ عبدالله	۹	ذکر فضیله عهد جهانگیر	۱۹
توجه جهانگیر به آباد بجانب اکبر آباد و بر		ذکر حکمای عهد جهانگیر	۱۹
گشتن از آثاره	۹	ذکر شعرای عهد جهانگیر	۱۹
		ذکر حافظان عهد جهانگیر	۱۹

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
پدرستن حسین بیگنخان بدحشے بشورو درمتهرا	۲۵	تعویذ - نمودن قلعه داری قندهار سردار خان	۳۶
نور و تاراج نمودن خسرو و نسی و فہرور		قد نمودن ابراہیم شاہ رادر قلعه	۳۶
نمودن بدحشیان و مساد	۲۵	تعویذ صوبہ داری بنگالہ و اُدیسہ بطلب الدینخان	
کشتن والدہ خسرو حرد ۱۰	۲۶	کرکے	۳۷
تنوین ہراول سرد بہ شیخ فرید بخاری	۲۱	گرفتار شدن حاکم بغارت میرزا عزیز کرکے	۳۸
۵ خسرو بدو - عبدالرحیم	۲۷	حشمت کندی سلطان پرویز بدختر شاہزادہ مراد	۳۸
گرفتار شدن نوح نعر از نوکران خسرو و بہ		فرسادن نوح دیگر بکمک افواج متعینہ قندهار	۳۹
رسیدن رسیدن دو نفر در نہ نالے	۲۸	گرفتار عبداللہ خان رامعند بندبہ را بایلغار	۳۹
مساد شدن دروارہاے شہر لاہور	۲۹	دگر سکار و امتیاز در گوشت جانوران وحشی	۳۹
رسیدن خسرو نہ لاہور و سوختن یکی از دروارہا	۲۹	موت والدہ طلب الدینخان کرکے	۴۰
سوار شدن جہانگیر از سلطان نور بجنگ خسرو	۲۹		
رسیدن خبر فتح شیخ فرید بخاری بر خسرو و			
معاظمت شدن آرنده خبر بہرستہ خان	۳۰		
فعل و اعانت رزمگاہ	۳۰		
دگر اعرای مردمان کرکے اندیش خسرو را	۳۰		
تعیین بعض سرداران بہ تعادب خسرو	۳۰		
گرفتار شدن خسرو	۳۰		
آوای مساد و نالہ نمودن حسین بیگ			
عبدالرحیم را در چپ و راست			
کسیدن حسین بیگ در پوست گاؤ و عبدالرحیم			
را در پوست حر و تسہیل نمودن	۳۲		
عنایت خطاب مرضی حانی بد فرید بخاری	۳۲		
پردار اویختہ جمعے کثیر از گرفتار - خان اسکر حرد	۳۲		
طلب نمودن سلطان پرویز را از مردم و نالہ	۳۲		
حرکت اسکر قزلباش بر قندهار و منہجور شدن			
شاہ بیگ خان	۳۳		
ترستان نوح بجانب قندهار بکمک شاہ بیگنخان	۳۳		
رسیدن ارحن نام گرو	۳۳		
مساد سلطان پرویز	۳۳		
عنایت امارت گیر بہ سلطان پرویز	۳۵		
آوردن مساد از اولاد سلطان دانیال را			
از برہانپور	۳۵		
طلب داشتن مساد و حرم با متغیرات سوادق			
عصمت	۳۶		
		جہانگیر	۴۱
		حقیقت لاسکر قندهار و آنچه واقع شد دران دیار	۴۱
		بملازمت رسیدن حسن بیگ ایلچی داراے ابراہ	۴۱
		سب و نسب ترخان لودی	۴۲
		نسب بجانب کابل	۴۳
		انعام دہ ہزار روپیہ بد اسدی داراے ایران	۴۳
		بر آوردن منار قبر آہو و نصب نمودن کتبہ براو	۴۳
		و حہ تسمیہ کعبرات	۴۳
		ذکر چشمہ دریائے بہت	۴۳
		ذکر زعفران زار کشمیر	۴۴
		دگر بنائے قلعه ہتاس و نالہ	۴۶
		و مساد و نالہ	۴۸
		نص وزارت کل بہ آصفخان میرزا جعفر	۵۰
		تبیین نمودن کلیان بیاداش فعل شنیعہ	۵۰
		تقل حانور عرب ہم سکل موسک ہاں	۵۰
		عطای خطاب اصل حانی بعبدالرحمن پسر	
		شیخ ابوالفضل	۵۱
		سیر باغات کابل	۵۱
		تعمیر باغ حہاں آرا	۵۱
		نصب نمودن کتبہ بر سنگ مرمر درمیان دو	
		درخت چنار و معافی محصول سایر کابل	۵۱
		رسیدن بہ کابل و کندہ نمودن تاریخ	۵۲

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۱۰	ذکر راحۃ نرسنگہ دہو ہونیدلہ	۱۹	دعۃ سزایان عہد جہانگیری
۱۰	حکایت قتل ابوالفضل	۲۰	حسب و نسب میروا عیث بیگ پدر نور حہاں
۱۱	نصابج بسططان دہوہر ہنگام رحصت بہ مهم رانا	۲۰	داخل شدن نور حہاں در محل جہانگیر
۱۱	عطاے منصب ہفت ہزاری میروا شاعر	۲۱	مقرر شدن سکۃ و طعراے درامین بنام نور حہاں
۱۱	احوال حواجۃ عبداللہ حان		شروع توزک جہانگیری
۱۲	احوال شیخ حسن کراچی مصاف بہ مقربعل		نوشتہ خاص جہانگیر
۱۲	تعریف نقیب حان		
	بے اعدائی ہسراں اکہی راجہ درصحن دیوان	۱	حلوس در اورنگ درامرواڑی
۱۲	خاص و عام	۱	ذکر حصرت شیخ سلیم
۱۳	بشارت شیخ حسین حامی	۱	ذکر ولادت خود
	عطاے خطاب اسلام حانی بسیج علامہ اند	۱	رحۃ تسمیہ بنورالدین جہانگیر
۱۳	نبیرۃ حصرت شیخ سلم	۲	مجملاً از احوال آگرہ
۱۳	مباحثہ مذہبی با پندناں	۳	الغاب سلاطین بعد ممات
۱۴	ذکر اکبر بادشاہ پدر خود	۳	وصف میوہا و گلہاے ہندوستان
۱۴	ذکر اولاد اکبر	۳	یستن زنجیر عدل در قلعہ آگرہ
۱۵	ذکر شاہ مراد و سلطان دانیال	۴	صنوبر احکام دوازدہ گانہ
۱۶	ولادت سکرالنساء بیگم	۵	اقسام سکۃ ہاے عہد جہانگیری
۱۶	ولادت آرام نامہ بیگم	۱	تقریض ایالت پنجاب بہ سعید خلی
۱۶	وصاف		بہال داشتن وزارت بہ وزیر حان محمد معیم
۱۶	صفحہ کلدوس اکبر با جمیع اسم	۶	و عطاے خطاب امیر لامرا بہ شریف خاں
۱۷	ذکر مصاف اکبر با ہیومن	۷	حقیقت نسبتہا با زمینداران آنیبر
۱۷	گرفتار آمدن ہمنوں دہوے اکبر	۷	عنایت حکومت بنگالہ بہ راحۃ مانسنگہ انیبری
۱۸	ذکر فتح نمودن اکبر بہراہ را بایلغار	۷	رحصت شاہرادۃ دہوہ بہ مهم رانا
۲۰	حکایت فتح نمودن اکبر ممالک بنگالہ را	۸	تقریص مہر اورک بہ امیرالامہ نایف حان
	تقریص نمودن جہانگیر درای بیوتات	۸	ذکر والدۃ سلطان دہوہ
۲۱	بمعرا الملک	۸	ذکر والدۃ سلطان حرم یعنی شاہجہاں
۲۱	منع گرفتار انعام ہنگام عطاے قبل و اسف	۸	ذکر والدۃ شہریار و جہاندار
۲۱	منع گرفتار دہراہ از کابل		تقریص وزارت نصف ممالک بہ وزیرالملک میروا
۲۲	تعریف شریف املی	۹	حان بیگ
			تقریص وزارت نصف ممالک بہ عنایت بیگ
		۹	اعتماد الدولہ
			تقریص منصب مہر آسیر و تقر داس مخاطب
		۹	بہ راحۃ نکرما حبیب
		۱۰	ذکر عروج مہابتشاں
۲۳	شورش انگیزی یکی از اولاد مطہر در گجرات		
۲۴	ذکر بہارت و عزاو شدن خسرو		
۲۵	حرکت بہ تعاقب خسرو پایلغار		

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
وخصت انصراف خاندانان بدکن	۷۲	امدن خاندانان ار دد مرتبہ بانی و ناخوشی	۸۶
تقریر صوبہ داری گجرات باعظمیاں کرکلتاش	۷۳	حضرت طلک سبغتانی	۸۷
ار عرل مرتضیٰ حان	۷۳	تقریر صبیہ مطہر حسین میرزا نسوی مسافراۃ	۸۸
تولد لندن اختر - ح سورو	۷۴	رحصت حان اعظم یکمک افراج مهم دد	۸۹
جشن چہارم	۷۴	حکایت شکار شیور و زخمی شدن بعضی ار سدگان	۹۱
سرورای - میرزا یوحودار بخطاب خاندالم	۷۴	ملارمت ملا نظیری ساعر منہور	۹۱
عطب داسس مہابھتان ار مہم رانا و فرستادن	۷۴	جشن ششم	۹۳
ع - اللہ حان را بجای او	۷۴	ملارمت بادگار علی سلطان ایلچی دارائی ایران	۹۳
مرمت خطاب مسیح الرمانی بحکیم صدرای	۷۴	نقل کتابت شاہ عباس	۹۴
استہانی	۷۴	سرورای ابرح سرکلان خاندانان بخطاب شاہ	۹۵
وخصت شاعرانہ یرویر نہ مهم دکن	۷۵	نوار حان	۹۵
صبح فرود حسن سنگ پورہ د - داراغا	۷۵	تاحت احداد بد نہاد بر شہر کابل و منہور و	۹۶
ادای عجب کہ ار شیر صادر سدہ	۷۵	پرگستس ار مردم شہر پے توقف و کامل	۹۶
عرل کہ شہنشاہ جہانگیر حود گئے اند	۷۶	ساحتر یکی ار ملارماں بادشاہی کہ در حاتم	۹۷
فرستادن ساچق بخانہ صبیہ مطہر حسن	۷۶	بد خانہ کار میگرد چہار مجلس از عاج در	۹۷
میرزا کہ بخت خرم حواسنکاری - سرور	۷۶	دوست فندق	۹۷
وخصت خطاب - چن ز - سرور	۷۶	سیر - سرور	۹۸
سلطان یرویر و سلطانان	۷۷	اعتماد الدولہ	۹۸
سیاست فرمودن خلودار و - نر کھار را کہ در	۷۸	عنایت خطاب شادخان بشادماں ولد حان اعظم	۹۹
وقت شکار نیلہ گاؤ طاهر شدہ - دند	۷۸	حکم ضوابط جہانگیری	۱۰۰
مرحمت فرمودن منصب بعد - سرور و عو	۷۹	جشن ہفتم	۱۰۰
تفصیرات ار	۷۹	حقیق ملک ننگار - سرور	۱۰۱
جشن پنجم	۷۹	ار عہد - سرور	۱۰۱
فریت ملا علی احمد مہر کن در حضور اندس	۸۱	باعتماد خان و طہر یاقس مستحس بتائد	۱۰۲
بجای	۸۱	اردی و صلار	۱۰۲
تہیہ جمعی ار خاندانان کہ مرید و - دند	۸۲	عبایت خطاب رستم رماں - ستاعظم	۱۰۳
سنائی شدہ بودند	۸۲	وصف خانورای کہ متربحان ار بندر کردہ	۱۰۵
عدالت فرمودن بر فریاد پیر رنے بر مقربخان	۸۳	اوردہ گرانید	۱۰۵
سفر واقعہ - صوبہ بہار در محل افضلخان	۸۳	امدن لکھمی چند راجہ کامیوں سرگروہ	۱۰۶
پسر شیخ ابوالفضل مشہور	۸۳	راحہاے کسری	۱۰۶
فرودن دولت خان تصف - سرور	۸۵	حکایت رفتن عداللہ خان ار طرف گجرات	۱۰۷
		بر ملک عنبر نظام الملکی و شکست خوردہ	۱۰۷
		امدن ار	۱۰۷

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
پرداشت زنجیر از پائے خسرو برای سیر	۵۳	بازداشت زنجیر از پائے خسرو برای سیر	۵۳
دگر کشتن علی قلی انجلو که خطاب شیر افس	۵۴	دگر کشتن علی قلی انجلو که خطاب شیر افس	۵۴
داشت شوهر مهرانسا حاتم که نانی الحال	۵۵	داشت شوهر مهرانسا حاتم که نانی الحال	۵۵
نوروحان بیگم شده بود قطب الدینخان را	۵۶	نوروحان بیگم شده بود قطب الدینخان را	۵۶
با انبیه خان در بردوان پنگانه	۵۷	با انبیه خان در بردوان پنگانه	۵۷
حکم مراجعت از کابل	۵۸	حکم مراجعت از کابل	۵۸
وصف منوره خان کابل	۵۹	وصف منوره خان کابل	۵۹
نورتن عنکبوت نموده مار را	۶۰	نورتن عنکبوت نموده مار را	۶۰
تقدیر نعل حواکه یاقوت معاصر سلطان	۶۱	تقدیر نعل حواکه یاقوت معاصر سلطان	۶۱
محمود عربی	۶۲	محمود عربی	۶۲
تعمیر عمارت در بالا حصار کابل	۶۳	تعمیر عمارت در بالا حصار کابل	۶۳
وزن سفالوے کابل	۶۴	وزن سفالوے کابل	۶۴
سکار قهرمه	۶۵	سکار قهرمه	۶۵
برآمدن از کابل	۶۶	برآمدن از کابل	۶۶
اراده بغاوت خسرو مرتبه ثانی و کشته شدن	۶۷	اراده بغاوت خسرو مرتبه ثانی و کشته شدن	۶۷
جمع بهقامت و نادانی	۶۸	جمع بهقامت و نادانی	۶۸
بغل رسیدن نورالدین پسر آصف خان و	۶۹	بغل رسیدن نورالدین پسر آصف خان و	۶۹
عیب الدین علی ولد اعتمادالدوله	۷۰	عیب الدین علی ولد اعتمادالدوله	۷۰
مرحمت سمن نظامت ارڈیسہ بہ ہاشم خان	۷۱	مرحمت سمن نظامت ارڈیسہ بہ ہاشم خان	۷۱
عطاے خطاب خانجہاں بہ صلابتخان و خطاب	۷۲	عطاے خطاب خانجہاں بہ صلابتخان و خطاب	۷۲
خاندوراستخان بہ سالا بیگخان	۷۳	خاندوراستخان بہ سالا بیگخان	۷۳
عمو خرایم رائے سنگھ	۷۴	عمو خرایم رائے سنگھ	۷۴
مرحمت فرمود خطاب ندائیتخان سلیمان بیگ	۷۵	مرحمت فرمود خطاب ندائیتخان سلیمان بیگ	۷۵
ملارمت میرا عاری سر حلال اللہ	۷۶	ملارمت میرا عاری سر حلال اللہ	۷۶
ملارمت میر عیث الدین ممر میرا	۷۷	ملارمت میر عیث الدین ممر میرا	۷۷
تعلی نصاب تندھار بہ میرا عاری	۷۸	تعلی نصاب تندھار بہ میرا عاری	۷۸
بیز بازار نمودن سلطان سید افغان کہ مغری	۷۹	بیز بازار نمودن سلطان سید افغان کہ مغری	۷۹
سندھ خسرو برد	۸۰	سندھ خسرو برد	۸۰
نور مولانا محمد امن	۸۱	نور مولانا محمد امن	۸۱
توحہ وایب اہل لغو بہ آگرہ	۸۲	توحہ وایب اہل لغو بہ آگرہ	۸۲
ذکر معرالک خاکیرداہ	۸۳	ذکر معرالک خاکیرداہ	۸۳
سید مسطقی نور	۸۴	سید مسطقی نور	۸۴
مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
ازدین اولاد میرزا شاهرخ و ملارمت راجہ	۸۵	ازدین اولاد میرزا شاهرخ و ملارمت راجہ	۸۵
مانسنگھ	۸۶	مانسنگھ	۸۶
جشن سویم	۸۷	جشن سویم	۸۷
داخل شدن در قلعه آگرہ	۸۸	داخل شدن در قلعه آگرہ	۸۸
فر سفید و انچه از خاتوران سفید دیدہ اند	۸۹	فر سفید و انچه از خاتوران سفید دیدہ اند	۸۹
دس مادر خود را در عرائے پسر	۹۰	دس مادر خود را در عرائے پسر	۹۰
عنایت اسپ براجہ مانسنگھ	۹۱	عنایت اسپ براجہ مانسنگھ	۹۱
بجہاگیر سلطان طماق ناظم بدہ و	۹۲	بجہاگیر سلطان طماق ناظم بدہ و	۹۲
تعیص صوبہ داری بنام سلطان حیدر	۹۳	تعیص صوبہ داری بنام سلطان حیدر	۹۳
یعنی اسلامخان	۹۴	یعنی اسلامخان	۹۴
دو نارنگراں و حاور عجیب کہ درویشی از	۹۵	دو نارنگراں و حاور عجیب کہ درویشی از	۹۵
سازندپ آورده بود	۹۶	سازندپ آورده بود	۹۶
نسبت فرمودن خود با صند حکمت سنگھ ولد	۹۷	نسبت فرمودن خود با صند حکمت سنگھ ولد	۹۷
راجہ مانسنگھ و فرسناد ساچق	۹۸	راجہ مانسنگھ و فرسناد ساچق	۹۸
نورت نصیب النسا بیگم عمہ جہانگیر والدہ	۹۹	نورت نصیب النسا بیگم عمہ جہانگیر والدہ	۹۹
میرزا والی	۱۰۰	میرزا والی	۱۰۰
میرزا علی محمد ولد اعتمادالدوله	۱۰۱	میرزا علی محمد ولد اعتمادالدوله	۱۰۱
ملارمت میرا عاری سر حلال اللہ	۱۰۲	ملارمت میرا عاری سر حلال اللہ	۱۰۲
نشاہی باحہر و اسباب نامتہا	۱۰۳	نشاہی باحہر و اسباب نامتہا	۱۰۳
نور حلال اللہ پسر رادہ میر نعمت اللہ پردی	۱۰۴	نور حلال اللہ پسر رادہ میر نعمت اللہ پردی	۱۰۴
وزن سال قمری	۱۰۵	وزن سال قمری	۱۰۵
صفت مہابتخان بمسہ رانا	۱۰۶	صفت مہابتخان بمسہ رانا	۱۰۶
آمدن خانخانان از ملک خاندیس و دکن	۱۰۷	آمدن خانخانان از ملک خاندیس و دکن	۱۰۷
مرتبہ اول	۱۰۸	مرتبہ اول	۱۰۸
وزن سال شمسی	۱۰۹	وزن سال شمسی	۱۰۹
نورت نشرو خان سعادت و کمالخان	۱۱۰	نورت نشرو خان سعادت و کمالخان	۱۱۰
منع حواکہ سرا نمودن در ممالک محروسہ	۱۱۱	منع حواکہ سرا نمودن در ممالک محروسہ	۱۱۱
عموماً و در بنگالہ خصوصاً	۱۱۲	عموماً و در بنگالہ خصوصاً	۱۱۲
عنایت اسپ خاصہ و بست زنجیر بیل بہ	۱۱۳	عنایت اسپ خاصہ و بست زنجیر بیل بہ	۱۱۳
خانخانان و درستادن میرزا عاری را بقندھ	۱۱۴	خانخانان و درستادن میرزا عاری را بقندھ	۱۱۴
تصرفات تازه نمودن در عمارات روضہ انور	۱۱۵	تصرفات تازه نمودن در عمارات روضہ انور	۱۱۵
تعریف حوص حکیم علی کہ حجرہ دران	۱۱۶	تعریف حوص حکیم علی کہ حجرہ دران	۱۱۶
ساختہ بود ر آب دران نمی رسد	۱۱۷	ساختہ بود ر آب دران نمی رسد	۱۱۷

صفحه

مضمون

۱۶۲	نصب نمودن صورت زانا کس ... سنگ تراشیده بودند در مائین پانچ ...
۱۶۲	مخاطب شدن شیر علی کشتی دیر بد ... پائے تخت
۱۶۳	رسیدن محمد رضاییک حاجب ایران به ...
۱۶۵	نقل نبات داران ایران
۱۶۶	رحمت ساد حورم به مهم دکن
۱۶۷	سیاست دربار و جنگ نول نام سردار دزدان
۱۶۸	بایبل
۱۶۹	نار احوال احمیر
۱۷۰	نالش و تظم سارس ها بجهت صید بچه ها
۱۷۱	مرد و بعد از یاسین درون آنها
۱۷۱	سایر - خطاب فاضل حادی به اقا افضل
۱۷۱	سرزاري صفي سر امانتخان ب خطاب حادی
۱۷۱	تعامات نیرنگی قضا و قدر بعلامی دراجی
۱۷۱	از حندی آمت و بلا و هلاک نفعشک
۱۷۲	ملاقات چدرود سناسی
۱۷۳	وضع معاش بوهمن
۱۷۵	وصف درخت برون نصب نمودن تقار
۱۷۶	خود بران درخت
۱۷۶	بیان ...
۱۷۹	داخل شدن در قلعه ماندر و مساحت آن
۱۸۰	حکایت رفر دادن نصیرالدین پسر عیث الدین
۱۸۰	مالوی پدر خود را ... فوت آن
۱۸۱	هکر جمع نمودن عورات سلطان عیث الدین
۱۸۱	مالوی بعد از نقش خود
۱۸۱	بریدن صیرالدین دست خدمتکار را که او را از آب بر آورده بود
۱۸۲	حساب شکار که از سن دوازده سالگی تا پنجاه سالگی نموده بودند

صفحه

مضمون

۱۴۷	وخصت نمودن مصطفی بیگ ابلجی داران ایران
۱۴۷	فرستادن خانها ناز دیگر بدکن
۱۴۸	آمدن سید کبر از جانب عادلخان
۱۴۹	رسیدن کاتب حواحه هاشم ده بندی و جواب آن
۱۵۰	پروخی از احوال سلسله متر میوز
۱۵۰	خوراندن شاه ب شاهزاده خرم
۱۵۱	حکایت انداز شراب خوردن خود
۱۵۲	مناجات خطاب حانی بصادق برادرزاده اعمادالدوله
۱۵۲	وخصت حکمت سنگهت ولد کنور درن بوطان
۱۵۲	حکایت شکست اعداد اعمار در بدستستان کابل
۱۵۳	هفر یافتن شاه نواز حان ... مقرر و بدست آمدن عنایت نامتصور
۱۵۳	مقتوح شدن کان الهاس ...
۱۵۴	در صوبه بهار و بر آمدن الهاس بر صغ صریح
۱۵۵	عنایت خطاب تتم جنگ با براهیم حان

جشن یازدهم

۱۵۶	تسمیه نور محمد ... جهاں بیوم
۱۵۷	عنایت تومس و طوغ با اعتمادالدوله و حکم دوام نواختن تقار بعد تقار شاه خرم
۱۵۷	عنایت خطاب شجاعت خانی ...
۱۵۸	خطاب ضدالدوله بمیر جمال ...
۱۵۸	گشتن شدن عبدالسبهان در یکی از ... کابل
۱۵۹	انعام سلاک رویه بخاندوران
۱۵۹	فوت شیخ فرید مرتضی حان
۱۶۰	فوت صبیح خرم نوشته اعتمادالدوله
۱۶۱	ولادت شاه شجاع
۱۶۱	تقریر سوبه الہ آباد بسلطان پرویز
۱۶۱	هفر و با عظم در بعضی جاها هندوستان
۱۶۲	تقریر نظامت لبروت بمقر بنگال کرانوی
۱۶۲	عنایت خطاب اند خانی بشوقی ... نواز

[illegible]

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
طرح عمارت باغ قتم کہ از بناہائے خانقہاں	۲۱۴	فوت خواجہ بیگ مرزائی صفوی قلمدار احمدنگر	۲۲۹
اس		و تعریض قلمداری بصیر حاس	۲۲۵
بریں انگشتہائے ابہام نوکر مقربان بجرم	۲۱۴	گلہ ہوائے احمدآباد و انصراف مزاج	۲۲۰
بریں درخت گل چنپہ		دگر عدالت	۲۲۰
آوردن دزدی را بحضور کہ در ہر مرتبہ ضررے	۲۱۴	حفت شبن سارس	۲۲۰
اراضی او بریدہ بودند و متنبہ نگشتہ بود	۲۱۴	حکایت عصیب سارس	۲۲۴
قتم ولایت حورده از مضامات اوڈیسہ	۲۱۴	خبر فوت راوت شفر	۲۲۴
رسیدن حریرہ کاریز و عنایت درمردن اراں		ملازمت رائے بہارہ عمدہ زمینداران گجرات	۲۲۴
بمشایع گجرات	۲۱۵	احوال ابروالتحسن مصور و عنایت خطاب	
وصف شاعرجہاں	۲۱۶	نادرالدمانی	۲۲۵
وصف عمارات مقبورہ سید مبارک بخاری	۲۱۶	مفتوح گشتی کان الناس کوثرانہ	۲۲۶
بہمنم واصل گشتی مانسنگہ سیورہ و دگر		بیضہ دادن سارس در باعظمتہ دولتخانہ	۲۲۷
اصناف و اوضاع و اختراع مرقہ سیورہ	۲۱۷	رخصت درمردن راحت بکرمہ حیث را بمہاصرہ	
حکم احراج سیورہا حصراً از گجرات و از		قلعہ کانگرہ	۲۲۸
دیگر ولایات	۲۱۷	دگر قتل سبحان قلی قراول	۲۲۹
عنایت خطاب عاقل حانی بفراخہ عاقل	۲۱۸	تقرر قدرے تعویق در احراے حکم قتل	۲۳۰
گرفتہ آوردن قبر حاس کہ از انلاس سر بصحرای		نر کشیدن سعیدائے زرگر در صلہ قصیدہ عرا	۲۳۰
آوارگی نہادہ بود و کامیاب گشتن او	۲۱۸	درمردن بیہ و حکم نقش کردن بر تختہ سنگ	۲۳۱
مجموع وبا در حملہ کشید	۲۱۹	عریض بصوب آگرہ	۲۳۱
ملازمت زمیندار جام	۲۲۰	بچہ کشیدن سارس	۲۳۲
مردہ عظمت حاس گجراتی	۲۲۰	کم کردن شراب قدرے از معتاد	۲۳۳
دگر شکار شیر	۲۲۰	رخصت دگلے عادلخان بتفصیل انعام	۲۳۳
اُنس گرفتن بر با بچہ لنگور	۲۲۱	نورتن رباعی خود بر اطراف شمشیر و فوستان	
جسن سیزدہم	۲۲۳	پہمادخان	۲۳۴
عنایت خطاب قاسمخان و تعریض صوبعداری		تعریض صوبہ داری بہار بمقربان	۲۳۴
لاہور از طرف اعتمادالکرکہ بمیر قاسم	۲۲۴	نقل حکایت لطیف از اکبر	۲۳۶
رخصت درمردن لچہمی نراین راحت کوچ بہار	۲۲۴	بیماری شاہ شجاع	۲۳۸
آمدن میر جملہ از عراق	۲۲۴	دگر تربتہ درمیں اکبر لڑ شکار	۲۳۹
دگر شکار بیل	۲۲۴	تولد شاعرانہ از رنگ ریب	۲۵۰
مراجعت بصوب احمدآباد	۲۲۵	صحتی داشتن با چد روپ سنہائی	۲۵۰
وصف کریل	۲۲۶	حکایت بادشاہ و باعبان	۲۵۱
نقش نمودن تھریز برج ہواژدہ کانہ		حکم درن حکیم روح اللہ	۲۵۳
برسکہ	۲۲۶	خبر بعی راحت سورحمل	۲۵۴
		ملازمت خانقہاں سپہسالار و رسیدن بایلغار	۲۵۵

[illegible]

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
دگر قلعه رتھنبور و احوال بعضی از حکام	۲۵۶	کسان نکه مار حور بابز بربری و بچہ دادار	۲۷۱
سانو و وجہ تسمیہ آن	۲۵۷	رحمت مقربخان دیالکت صوبہ بہار	۲۷۱
رخصت خانخانان سپہسالار بایالک دکن	۲۵۷	برسادن شبیہ خوشر حہت قطب الملک	۲۷۱
ملکومت خاندوران	۲۵۷	حضرت میروا والی و نسبت فرمودن باصبیہ	۲۷۲
ذکر میروا شیخ بہلول برادر شیخ محمد	۲۵۸	شہزادہ دانیال	۲۷۲
خوش گراڈاری	۲۵۹	دگر حضرت شیخ احمد سہروردی رحمۃ اللہ علیہ	۲۷۲
شیخوعلت طاعون دو آگرہ	۲۵۹	ملکومت شہزادہ پرویز	۲۷۳
تقلع عربیہ از بلوچہ ونا	۲۵۹	وسیدن ایلکی داراے ایران	۲۷۳
ذکر عمارات قنہپور و حوص کلان کہ اکبر	۲۶۰	یانتس دمدان ماہی ابلق بوضع عرب	۲۷۴
از ثلوس و روپیہ ملو ساحتہ بہ ارباب	۲۶۰	ترب مصبداری خاندوران و موقوف گشتن	۲۷۵
احتیاج بخشیدہ بودند	۲۶۱	دعای برگشتہ حوشاب	۲۷۵
رخصت کنور کرن ہسر رانا نرد پدرش	۲۶۱	حش ورن شمس	۲۷۶
ذکر کرامات شیخ سلیم چشتی	۲۶۱	شہزادقن اماں اللہ دو کوهستان بر احدات	۲۷۶
ذکر مسجد و روضہ قنہپور	۲۶۲	بد نہاد	۲۷۷
رقن بغانہ اعتمادالدولہ	۲۶۳	عہد فوت راحہ سورجنگہ نیبرہ راحہ مالدیر	۲۷۷
گم شدن عقد مرزاہد وعل نور حہاں بیگم دو	۲۶۳	تقریر صوبہ داری مارڈار بہ گجنگہ پسر	۲۷۷
اثناى شکار	۲۶۳	جراح سنگہ	۲۷۷
خبر قلعہ مؤر شکست سورجمل و حوالہ	۲۶۳	کم تیردی مینار و چاہ از آگرہ تا لاہور	۲۷۷
نمودن جاے سورجمل بجکت سنگہ	۲۶۴	ہضت بکشمیر	۲۷۷
رقن بیاع نور منزل و دیگر عمارات نو تعمیر	۲۶۴	حکایت عرب اسلامخان	۲۷۸
جشن چہار دہم		ردن نور حہاں بیگم شیر را بہ تعف	۲۷۹
پیشکش شاہجہاں	۲۶۵	صنعت داشتن باگنائین چہروپ	۲۷۹
تعریف اطراف پیشکش اعتمادالمونہ	۲۶۶	رخصت سلطان پرویز باکۃ آباد	۲۸۰
ایالکت پٹنہ بخاندوران	۲۶۶	عہد جرایم سلطان حسرور	۲۸۰
رقن بمنزل آصفخان و قبول پیشکش نمایاں	۲۶۶	رسمدن شفقار از ایران	۲۸۰
شکار قمرغہ کہ از سراندرہ ترتیب یافتہ بود	۲۶۸	رسمدن بدھلی	۲۸۱
فوت والدہ شاہجہاں	۲۶۸	فوت فرزند کلان شاہ پرویز	۲۸۲
داخل شدن ناگرہ	۲۶۸	رقن منزل اعالی اعا ماں	۲۸۲
دست سلطان پرویز	۲۶۸	ملاقات شیخ عبدالحق دھلی	۲۸۲
عہد مدد افغان دو بنکش کوهستان	۲۶۹	تشریف بردہ دو قصہ کرانہ و سیر ناع و	۲۸۳
رکاب	۲۶۹	تعریف آن منان	۲۸۳
بختیاری سس دور در شبہ بمحمود آبدار	۲۶۹	تولد امید بخش ہسر شاہجہاں	۲۸۳
فوت شہزادہ سلیم سہروردی خانخانان	۲۷۰	جشن تولد ہسر شاہجہاں	۲۸۴

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۴۵	رسیدن شاه عباس بر قلعه قندهار	۳۴۵	سامان لشکر جهت استخلاص قلعه قندهار
۳۴۵	و اراده بعی شاهجهان و سرکوبی نمودن	۳۴۵	ارادت خان مفسدان کشتوار را
۳۴۶	تصرف نمودن شاهجهان در جاگیر نورجهان	۳۴۶	بیگم و شهریار و امتناع آمدنش بحضور
۳۴۶	مراحتت از کشمیر بلهور و تسلیم نمودن	۳۴۶	شهریار خدمت قندهار و تعویض ایالت کشمیر
۳۴۶	باعتماد خان و خلاص فرمودن راحه کشتوار	۳۴۶	را از قید و عنایت نمودن کشتوار بادر
۳۴۶	منصب یافتن داروبخش پسر حسن	۳۴۶	حکم تعین جاگیر شاهجهان و رسیدن
۳۴۶	درستادهای شاه عباس و آمدن خانجهان	۳۴۶	از ملتان
۳۴۶	نقل نامه دارائی ایران	۳۴۶	نقل جواب نامه شاه عباس
۳۴۶	روانه شدن خانجهان بطرف ملتان و فرستادن	۳۴۶	آصفخان باکرة بجهت آوردن کله جراته
۳۴۶	و وفات میر میران و حکم تالیف همه	۳۴۶	احوال به معتمد خان
۳۴۶	اعار نرشته معتمد خان که جهانگیر در ار	۳۴۶	اصلاح معمرود
۳۴۶	فرستادن موریتخان را نزد شاهجهان بجهت	۳۴۶	نصیحت و پند
۳۴۶	روانه شدن شاهجهان از ماندر جانب اکره	۳۴۶	و نهضت جهانگیر جهت تنبیه او و مخاطب
۳۴۶	شدن شاهجهان به بیدولہ	۳۴۶	بسیاست رسید حلیل بیگ و محرمخان
۳۴۶	حواحه سرای خاص شاهجهان و رسیدن	۳۴۶	شاهجهان بنواحی اکره و فرستادن سندر
۳۴۶	پسر بکرماجیت را بجهت حصول خزاین	۳۴۶	و یافتن او نه لک روپیه از منزل لشکرحان
۳۴۶	و گله کافر نعمتی خانقازان	۳۴۶	قید نمودن عبدالعزیز فرستاده شاهجهان و
۳۴۶	ملازمت نمودن راجه موسکدیه و حکم	۳۴۶	جیبته پوشیدن و پیش رفتن افواج
۳۴۶	ار نقان عبدالله خان	۳۴۶	جشن هیئر دهم
۳۴۶	خبر رسیدن شاه جهان به ستهرا و ترتیب	۳۴۶	افواج بادشاهی و کناره گرفتن شاهجهان
۳۴۶	باخانقازان از معرکه	۳۴۶	ترتیب افواج شاهجهانی و دستبرد نمودن
۳۴۶	براماندهای لشکر بادشاهی و هریست یافتن	۳۴۶	از افواج چنداول
۳۴۶	فرستادن ترکش خاصه جهت عبدالله خان و	۳۴۶	تاختن عبدالله خان از لشکر بادشاهی و
۳۴۶	پیروستن بادوچ شاهجهانی و رسیدن قیر	۳۴۶	تفنگ بقبل سندر و فتح یافتن لشکر
۳۴۶	بادشاهی و اسامی بعضی از کشته شدگان	۳۴۶	وزحمیان امرای جهانگیر
۳۴۶	مخاطب گشتن عبدالله خان به نعمتالله	۳۴۶	و بدست سر سندر از نظر جهانگیر و
۳۴۶	رعایت رعایت به امرای و بر گشتن	۳۴۶	عبدالعزیز خان از همراهی عبدالله خان
۳۴۶	گدراپیدن میر عضدالدوله فرهنگ جهانگیری	۳۴۶	که از مرقات ارست و سرفرازی امیرالله
۳۴۶	پسر مهابتخان بضمطاب خانوادحانی و	۳۴۶	ملازمت نمودن شاهزاده پرویز و تاراج
۳۴۶	نمودن شاهجهان نصه انبیر و	۳۴۶	تعویض صوبه داری کوهستان ننگاب و
۳۴۶	لاغر بصادقخان جهت تنبیه جگت سنگه	۳۴۶	و تعیین سدر شاهزاده پرویز بمتعاقب
۳۴۶	شاهجهان باتفاق مهابتخان	۳۴۶	مرحمت خدمت میر بخشی بمظفر خان و
۳۴۶	مقرر شدن صوبه داری کجرات پشاهزاده	۳۴۶	دارر بخشی و خدمت اتالیقی بظفر اعظم

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
رخصت شاہجہاں بہ تسخیر دکن	۳۲۲	وصف سلیقہ و تدبیر نور جہاں بیگم در اصلاح	۳۲۲
حرکت رایات بجانب آگرہ	۳۲۲	صاح جہانگیر	۳۲۴
تعریض صوبہ داری ملتان بخانجہاں	۳۲۳	شش نمودن نورجہاں بیگم جہت صحت	۳۲۵
تعریض عراست قلعة قنڈھار بعبدالعریز خان	۳۲۳	بادشاہ	۳۳۵
رسیفین در پرگنہ کراٹہ کہ وطن مقربض است	۳۲۳	وزن نمودن جوگنواے منجم از اشرفی و روپیہ	۳۳۵
قبول بدھلی	۳۲۳	آمدن شاہرادہ پرویز با یلغار بخبر بیماری	۳۳۵
پرمی از احوال فوالقرنین ارمنی	۳۲۳	جہانگیر	۳۳۵
ملازمت فرستادہاے داراے ایران	۳۲۳	بوت والدہ نور جہاں بیگم	۳۳۶
قایم شدن بشہر آگرہ	۳۲۵	حرکت رایات بجانب کوهستان ینجاب	۳۳۶
سرمرازی سعیدای داروغہ زرگر بغطاب		خصمت شاہرادہ پرویز بصوبہ بہار	۳۳۷
بیدلخانی	۳۲۶	بوت راحہ بہاؤ سنگھ	۳۳۷
حساب خیرات و انعام این سال	۳۲۶	ترک خوردن گرشٹ مرعای	۳۳۸
		دگر و بات اعتمادالدولہ	۳۳۹
جشن شانزدہم	۳۲۶	متوجہ شدن بسیر قلعة کانگرہ و ملاحظہ	۳۴۰
تقریض منصب سلطان شہریار	۳۲۶	نمودن بتفانہ درگا و حوالا مکھی	۳۴۰
تقریض صوبہ بہار بشاہ پرویز	۳۲۷	حکم ساختن عمارات نورپور و ذکر شکار	
بوت یوسفخان ولد حسین خان و ذکر حسامت او	۳۲۸	مرعای صحرائی و حکایت سناسی کہ سلب	
کار خیر سلطان شہریار با دختر نور جہاں بیگم		احتیاط از خود کردہ بود	۳۴۱
کہ از شیر افکن خان داشت	۳۲۸	عنایت حاگیر و حشم وغیرہ اعتمادالدولہ	
بزر کسیدں جو تک راے منجم	۳۲۹	بنور جہاں بیگم و تقریص دیوانی کل بہ	
اتحادن آہن برق از آسمان و ساختن نمشیر		خراخہ ابروالحسن	۳۴۲
و خنجر و کارڈ	۳۲۹	بوت سلطان حسر	۳۴۲
آوردن افضل خان عرضداشت شاہجہاں			
مستمل بر اصلاح کار دکن	۳۳۰	جشن ہفتادہم	۳۴۳
شرایط صلح از جانبین	۳۳۱	انعام یاقتن رنبل بیگ سعیر ایران و حکم	
رخصت فرستادہاے شاہ ایران	۳۳۲	توقف او در لاہور و مراجعت خود از کسمار	
تعریض نظامت دھلی بہ مکرم خان	۳۳۲	و جبر عرمت شاہ عباس بہ تسخیر قنڈھاہ	
آمدن قاسم بیگار جانب شاہ ایران	۳۳۲	و طلب نمودن شاہجہاں را از برہاپور	۳۴۳
تسلط یاقتن ارادت خان بر کشتوار	۳۳۲	بملازمت رسیدن مہابتخان از کابل و رسیدن	
سرنامی احمد بیگ برادر رادہ ابراہیم خان		حکیم مرمنا بوسیله او و تقریص نظامت	
نسخ سبک بہ نظامت اوریسہ و خطاب حانی	۳۳۲	آگرہ بہ اعتبار خان و نزول لجال در کشمیر	
عنایت دہہ رنبل بیگ ایلچی داراے ایران	۳۳۳	و معاف نمودن ابواب نرجداری در کل	
انداختن آہنکر عباس از بام خود را و جانہاں	۳۳۳	ممالک محروسہ و اضافہ منصب امرا و	
		طلب نمودن شاہرادہ پرویز	۳۴۴

کشته شدن ابراهیم خان قلع خنگ و بدست شاهجهان اقتادن چهل و پنج اک روپیه از مال ابراهیم خان و تقسیم نمودن شاهجهان زو به بندهای حربش

۳۸۴

تعویض نمودن شاهجهان ایالت بنگاله به داراب خان و گذشتن عبدالله خان از آب گنگ و محصور گشتن مرزا رستم و شروع نزاع عادلخان با عنبر

۳۸۵

رعایت مهابتخان از طرف خود بمل محمدلاری و نزول جهانگیر در کشمیر و حکم اخراج عبدالعزیز حاکم قندهار و یعدده خدمت قتل او و فوت ارام خانو بیگم

۳۸۶

طغر ناقتن خانواد خان بر پلنگپوس کشته شدن فهیم عالم خانخانان و رسیدن سلطان پرویز و مهابتخان به خوالی اهلاناد

۳۸۸

حودت شاهجهان بجانب بنارس از خونپور بهرم رزم و کشته شدن بیگم مخاطب بخاندوران در خنگ اقا محمد و خان و ذکر مصاف شاهجهان با سلطان پرویز و مهابتخان

۳۸۹

عنان گردانیدن شاهجهان از میدان خنگ و یافتن مهابتخان خطاب خانخانان سپه سالار و مجملی از سوانح دکن

۳۹۱

مصاف ملا محمد لاری بکمک لشکر همد باعنبر و کشته شدنش و اسیر گردیدن سرداران لشکر و محبوس ماندن در قلعه دولت آباد

۳۹۲

تعویض صوبه داری کابل به احسن الله و مراجعت از کشمیر بجانب لاهور و تعویض صوبه داری پنجاب باصفتخان و طلب نمودن شاهجهان دارابخان را و ایستادگی او از حاضر شدن و بقتل رسانیدن عبدالله خان پسر جوان او را و تعویض گشتن ایالت بنگاله به پسر مهابتخان

۳۹۳

کشتن مهابتخان دارابخان را و حکم

بادشاهی و فرستادن سر او به هند و تعویض نظامت اکره بقاسم خان و معاودت حم و کشمیر و حکایت غریب از جلالت سادات و معارفت اختیار نمودن عبدالله خان از حسان و فوت خان اعظم و طلب فرمودن داور بخش پسر خسرو از گجرات و تعویض نظامت گجرات بخانجهان لودی

۳۹۵

جشن بستم ۳۹۶

رسیدن کشمیر رسیدن داور بخش از گجرات بهضور و تعویض صوبه داری پتنه بشاهزاده شهریار و مرستادن شاهجهان داراشکوه و اورنگ زیب را با پیشکش نمایان بدربار دست داشتن از قلعه رهناس و قلعه اسیر

۳۹۷

سلامت نمودن عبدالرحیم خانخانان معجوب و شومنده و حرکت آیات از کشمیر جانب لاهور و نقل خانور هماغه

۳۹۸

رسیدن بلاهور و آمدن اقا محمد ایلچی شاه عباس و حکایت شیرو که با یز انیس گرفته بود و التجا لورس عبدالله خان بخانجهان

۳۹۹

نامرد نمودن بهارناتویگم صبیبه خود بطهمورت و هوشمند بانو صبیبه خسرو بهوشنگ یسراو دانیال و سرفزاری معتمد خان بقدمت بخشبگویی و عزم سفر کابل و رسیدن سادات و تکی جنگ طغر خان و اعداد

۴۰۰

ذکر فوت رقیبه سلطان بیگم و مریحه شدن بر احوال خانخانان و خبر رسیدن نامرد خردن مهابتخان صبیبه خود را به خواهره بحرودار و عنایت خطاب شاهنوازخانی به میرزا رستم دکنی

۴۰۱

جشن بست یکم ۴۰۱

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
	شرزه خان و قابل بیگ را و تولد صبیله		مرتبہ داری بتنگاہ پاصطفیان و رسیدن
	شهرنار و جشن وزن شمشی و رفتن بمنزل		جهانگیری بیلده اجمیر و رسیدن خبر فوت
۳۷۰	تهریار	۳۶۱	مریم الزمانی و خبر قتل ثانی
	سرگذشت شاهجهان و فتح عبور از آب برهانپور		ذکر احوال صغی خان و تدبیراتی که در
۳۷۱	رہبوستن عبداللہ خان بخدمت شاهجهان		قتل گجرات بکار برده و داخل شدن
	تعیین ایالت اٹک آباد به میرزا رستم و ملازم	۳۶۳	ناہو خان هنگام طلوع آفتاب در شهر گجرات
۳۷۳	حاجہاں و عریض کشمیر مرتبہ ثالث		گریختن خواجه عبداللہ بقتلہ شیخ حیدر
	ذکر خانہ جنگی سادات بارہہ و کشتہ شدن		و گرفتار شدن او و متعبرس گشتن جمیع
۳۷۴	راہہ گردہو		منتسبان شاهجهان و بدست آمدن تفت
۳۷۵	فوت ممتاز خان خواجه سرا	۳۶۳	مرصع و دیگر اشیاء
	وصول بدھلی و فرود آمدن بمنزل کشنداس		ذکر جنگ و طرح مصاف و ہریم عبداللہ
۳۷۷	و آمدن علی راے حاکم رادہ تبت	۳۶۴	مکان و تعاقب نمودن سید دلیر خان بہادر
	گذشتن از جرایم جگہ سنگہہ بشفاعت		قتل پسر سلطان احمد و خلاص شدن سرفراز
۳۷۸	نور حہاں بیگم		خان و اضافہ منصب صفیخان و اضافہ و
	زار نمودن میرزا محمد ولد افضلخان از	۳۶۵	رعایت ناہو خان و ذکر اصل و فرور سلسلہ
	لشکر شاهجهان و کشتہ شدن او در جنگ		ایشان
	تعاقب کنندگان و فرستادن شاهجهان		ضعف سادات بارہہ و ذکر شکار شیران و
	افضلخان دیوان خود را نزد عنبر و عادلخان		حکایتی از شکار سلطان محمود غزنوی در
	باستدعای مدد رسیدن شاهجهان بملک	۳۶۶	هندوستان
۳۷۸	قطب الملک		خبر قتل ثالث و قتل جنگ شاهجهان باپرویز
۳۸۰	جشن نور دھم		در ملک مالوہ و کشتہ شدن منصور خان
	خبر رسیدن شاهجهان بسر زمین اوڈیسہ	۳۶۷	نرتگی
	و حکم حرکت شہزادہ پرویز و مہابتخان		آمدن برقدار خان از سجہ شاهجهان و رسیدن
۳۸۰	از جانب خاندیس بجانب اٹک آباد		رستم خان کہ از عمدہ ہائے برج شاهجهانی
	عرضداشت نمودن عنبر بمہابتخان و قرار		بود لشکر بادشاہی و قید نمودن شاهجهان
	فرستادن عادل خان ملا محمد لاری را با	۳۶۸	راہد خان را با پسران او
۳۸۱	پنج ہزار سوار بہمراہی انراج بادشاہی		عبور نمودن شاهجهان از آب نربدہ و قید
	سیاست نمودن مہابتخان عارف پسر زاہد را		نمودن خانخانان را با اولاد او بسبب نوشتن
۳۸۲	و داخل شدن شاهجهان بملک اوڈیسہ		نامہ بمہابتخان و عنایت خطاب خوشخبر
۳۸۳	تکملہ نوشتہ میرزا محمد ہادی مولف دیباچہ		عربی بابراہیم حسین ملازم سلطان پوریز
	تسخیر نمودن ساجہاں قلعہ بردوان را و	۳۶۹	منصب بمہابتخان
	محصور گشتن ابراہیم خان قلعہ دار اکبرنگر		مراد و محمد مراد و دیگر
۳۸۳	در حصار مقبرہ پسرہی		ملازمات شاهجهان و در پائے فیل انداختن

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
سنگ مرمر و تفویض صوبہ اجمیر بمہاراج		پسر خسرو را	
۳۱۶ خاں و رسیدن اکثر بندها بہ ملازمت		۳۲۱ سپردن آصف خاں دارا شکرہ و اورنگ زیب را	
۲۶ رسیدن در دارالخلافتہ آگرہ		۳۲۲ حاکم صادق خاں و نظربند نمودن نور جہاں	
۳۲۶ اجراء سکہ و خطبہ بنام نامی		۳۲۳ ہیکم ہمشیرہ خود را و مرستادن شہریار	
		۳۲۴ بالیسقر پسر دانیال را بجنگ و بردن آصف	
		۳۲۵ حاکم داور بخش را بہ جنگ اور	
		۳۲۶ ہریمت یاقتن بالیسقر و در آمدن شہریار بہ	
		۳۲۷ قلعہ لاہور و بر آوردن شہریار را از محل	
		۳۲۸ بادشاہی و مکتول نمودن اور و رسیدن	
		۳۲۹ بنارس و در مرض بستہ روز بخدمت شاہجہاں	
		۳۳۰ و رسانیدن خبر واقعہ جہانگیر و نہضت رایات	
		۳۳۱ شاہجہاں بجای آگرہ و مرستادن شاہجہاں	
		۳۳۲ حاکم نثار حاکم را نزد خانجہاں جہت استمال	
		۳۳۳ سر باز رس خانجہاں از اطاعت و دادن ملک	
		۳۳۴ بالاگاہات را بنظام الملک سواے قلعہ احمد نگر	
		۳۳۵ و ملحق شدن دریا خاں روہیلہ بخانجہاں	
		۳۳۶ و تصرف نمودن خانجہاں بعضی از محلات	
		۳۳۷ مالوہ	
		۳۳۸ تفویض خدمت گجرات بشیر خاں و طلب	
		۳۳۹ داشتن سیف خانرا مقید بدرگاہ	
		۳۴۰ آوردن خدمت پرست خان سیف خانرا مقید	
		۳۴۱ بعنصر و عفو گاہان اور و رسیدن شاہجہاں	
		۳۴۲ بہ احمدآباد و ملازمت شیر خاں و امراء	
		۳۴۳ متعینہ گجرات و تفویض ایالت ملک پتتہر سند	
		۳۴۴ بمیرزا عیسیٰ تو خاں و صوبہ داری ملک	
		۳۴۵ گجرات بہ شیر خاں	
		۳۴۶ خواندن خطبہ بنام حضرت شاہجہاں در لاہور	
		۳۴۷ و بتنگ رسانیدن داور بخش و برادر اور	
		۳۴۸ شہریار و پسران دانیال را	
		۳۴۹ ملازمت نمودن رانا کون	
		۳۵۰ مرخص شدن رانا کون و حشمت وزن شمسی سال	
		۳۵۱ سی و ہفتم از عمر شاہجہاں و رسیدن	
		۳۵۲ شاہجہاں باجمیر و حکم مسجد از	

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
	اصطفان بططاب شایسته خانی و تقریض صوبه بهار	۳۰۱	رخصت ایلچی شاه بهار
۳۱۳	بمیرزا رستم و رسیدن شاهجهان به پتنه	۳۰۲	ذکر نذر و نیت ایلچی مهابت خان
	مضمون مکتوب نورجهان بیگم که شاهجهان		گشته شهن گنجیپت خان داروغه نیلخانه
	نورشته بود و منصب یاقتن آصفخان و متوجه	۳۰۳	با پسرش و چهره نبیره شجاع خان
۳۱۴	گشتن خانبهان به جانب بالاگهات		سوار شدن نورجهان بیگم و اصطفان بانرج
	نیل مال فرمودن میر محمد مومن و فرود آمدن		پادشاهی به جنگ مهابت خان و بر گشتن نیل
	خانبهان ملک بالاگهات را بنظام الملک		بیگم و منان گردانیدن افواج پادشاهی و کشته
۳۱۵	و نقل غریب حمید خان بخشی و منکوحه او	۳۰۵	شدن حواجه سرایان عمده دران تبااهی
	رتن رن حمید خان به جنگ لشکر عادلخان		سلالت بیموقع فدائی خان و متحصن شدن
	و مراجعت نمودن بفتح و ظفر و ذکر نسبت		اصطفان در قلعه اٹک و کشته شدن عبدالصمد
	عبدالرحیم خواجه و فرستادن امام فلیطان		منجم بشاره مهابتخان و رسیدن شاه خواجه
۳۱۶	فرماندروے توران ایشانرا بسفارت بهندوستان	۳۰۶	ایلچی نذر محمد خان والی بلخ
	فرق شدن مکرمخان با حمص که راکب		ذکر بدست آوردن مهابت خان اصطفان
	کشتی بودند و ذکر وفات خانبهان و ذکر سه		و ابوطالب پسرش را با حمصی دیگر و مستبوس
	فتح عمده که ارو پورق آمده بودند و ذکر		نمودن و بقتل رسانیدن عبدالغفار و محمد
	ترجمه نمودن خانبهان واقعات پاری را از		تقی خان و ملا سید مستعد قمری را و
۳۱۷	ترکی بفارسی	۳۰۷	ذکر عقاید و اطوار عجیب کهار
	ملتجی شدن راجه ماندرو متوسل شدن		نزار نمودن جگت سنگه ولد راجه پاسر
	مهابتخان به حضرت شاهجهان و طلب نمودن		و رسیدن جهانگیر و مهابتخان بکابل و جنگ
	خانبهان عبدالله خان را بمکر و تنویر و	۳۰۸	احدیان پادشاهی باراجپوتان مهابتخان
	مستبوس ساختن در قلعه اسیر و داستان	۳۰۹	موت عنبر حبشی مستهز
۳۱۸	خانبهان در عهد شاهجهان		رسیدن خبر بیماری شاهزاده پرویز و ملازمت
	کشته شدن خانبهان و رسیدن سرار بدرگاه	۳۱۰	نمودن سلطان دارا شکوه آوردنک ریپ
۳۱۹	شاهجهان و عزم حضرت جهانگیر به کشمیر	۳۱۱	تدبیر نمودن در نزار مهابت خان
۴۱۹	جشن بست دوم		نزار مهابتخان و تقریض وکالت و نظامت
	تقریض صوبه داری بنگاله بعدائیتخان		پنجاب باصفخان و عنایت خطاب و استقلال
۳۱۹	تقریض نظامت پتنه به ابو سعید نبیره		وزارت بقراجه ابراهیم و تقریض خاتمامانی
۳۲۰	اعتمادالدوله		باصطفان و بخشیکری بمیر حمله و بدست
	ذکر واقعه هایل حضرت جهانگیر پادشاه هنگام		افتادن بست و درلکه رویه از مال مهابتخان
۳۲۰	مراجعت از کشمیر در موضع چکوهتی	۳۱۲	نمودن منصب و خطاب و جاگیر اجمیر
	تدبیرات صایب آصف خان جهت سلطنت		بانبهانان و صوبه بنگاله بمکر خان
	شاهجهان و به پادشاه پادشاهان دارو بخشی		بناحاده پرویز و رخصت شاه خواجه سفر
			نذر محمد خان و سرنوازی ابوطالب پسر

دیاچه

توزك جهانگیری نوشته میرزا محمد مادی

چون خود از ابتدای تاریخ جلوس تحریر احوال فرموده اند راقم سطور از بدو ولادت تا روز جلوس برادر بگ خلافت نیز نگاشته الحاق و محقراد بسکه اصل جهت تکمیل کتاب گردانید و من الله الاعانت والتوفیق القاب واسامی گرامی اداء عظام و اجداد کرام حضرت شاه جدت مکان باین ترتیب است ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر من جلال الدین محمد اکبر من نصیر الدین محمد همایون بن ظهیر الدین محمد راسخ من عمر شیخ بن سلطان ابوسعید بن سلطان محمد بن میران شاه بن قطب الدین صاحبقران امیر تیمور گورکان چون حضرت عرش اشیانی بجهت بقاء کارخانه سلطنت و جهانبانی همواره ار درگاه ایند جان افروزین خلعی که شایسته افسر و اورنگ و مسند ارانی دانش و موهبت باشد مسائل می نمودند و باطن قدسی موطن مقربان درگاه صمدیت و مقبولان مارگه احدیت را وسیله انخواستار ساختند مدقظ طلوع کوکب جهان افروز می بودند تا آنکه بعضی از ایستادهای پایه سریر خلافت مصیر معروض داشتند که شیخ سلیم نام درویشی که در صفای ظاهر و باطن ار ایند پرستش این دیار ممتاز است و نفس متبرکه او باجابت دعا مشهور و ارزوی سبب بهفت واسطه بشیخ فرید شکر گنج میرسد در قصبه سیکری که دوازه کزعی دارالخلافه اکبر آباد واقعست می باشد اگر انحضرت این آرزوی گرامی با او در میان بهند امید که بهال مراد تأییدی دعای او برورنده گردد و چهره مقصود در آئینه ظهور رو نماید لاجرم انحضرت بمنزل شیخ رفقه بصدق و نیاز و خلوص عقیدت این راز را ظاهر ساختند و شیخ روشنفصیر آگاه دل بادشاه صورت و معنی را بطلوع کوکب برج خلافت نوید سعادت بخشیدند عرش اشیانی فرمودند که من دردم که انهرزند را بدا من تربیت شما اندازم باشد که بتائیدات ظاهری و باطنی شما بدولت بزرگی و بزرگی درات رسد شیخ قبول نموده بر زبان گذرانیدند که مبارک باشد ما هم آن نونهای دولت و اقبال را همدام خود ساختیم از انجا که مدق نیت و رسوخ اعتقاد بود در اندک مدتی شجره امید به ثمره خوااهش بارور شد و چون هنگام وضع حمل در رسید والده ماجده حضرت شاه جدت مکانی را از کمال عقیدت و غبط اخلاص بخانه شیخ فرستادند و در آن مکان میمنت نشان روز چهارشنبه هفتم ربيع الاول سال نهصد و هفتاد و هفت هجری بطالع میزان در موضع فتحپور به منزل شیخ سلیم آن آفتاب جاء و جلال طلوع فرمود و این نوید روح افزا و بشارت نشاط آرا در دارالخلافه اکبر آباد به سمع حضرت عرش آشیانی رسیده جشن عالی و طوی عظیم ترتیب یافت و باستماع این مزده خرمین خرمین زور نثار شد و بجهت ادای شکر این موهبت حکم اطلاق جمیع زندانیان که در قلاع و مداین بودند شرف ارتفاع یافت و بموجب قرارداد آن سلاله دودمان خلافت و جهانبوری را سلطان سلیم نام گذاشتند اگرچه شعرا و فضلا در تاریخ ولادت اقدس مضامین غریب و معانی عجیب یافته قصاید غرا در سلک نظم کشیدند ازانجمله یکی در شهوار لجه اکبر * و دیگری گوهر درج اکبر شاهی *

یافته اما حواجه مروی از قدرت طبع و حدت مهم فصیده گفته که کارنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و ثناء بيمروحد و سپاس و ستايش لآنحضرت و تعد مريگانه بادشاهي را سزااست که ذات لازم البرکات بادشاهان جهانگير را باعث اطمینان خالق و عالم و سبب دوام انتظام سلسله بني آدم گردانیده تا بتحرک تيغ آبدار و سنان شعله نارتعریک متمردان نا برخوردار و اهلاک اقربا و اعیای کفار و فجار فرمایند که از میامن سعی و اجتهاد بلیغ و افشاندن خون فاسد مفسدان به پلارک بیدریغ کار سلطنت نظام و حال شریعت قوام گیرد و عالم و عالمیان در عهد راحت مهد او بر بستر امن و آمان استراحت نمایند و نعمت درود و صلوات نا محدود بر حضرت خاتم النبیین و سید المرسلین که وجود عظیم المثالش جهت رواج دین متین مبعوث بود و سیف سیاست و عدالتش مدینه و مبرا از شوايب میل و حیف و سلام عای القواتر و الدوام بر خلفاء راشدین و جمیع آیینه معصومین سلام الله علیهم اجمعین باد *

اما بعد چون خاطر شکسته ای بے نضاعت خاکسار بيمقدار دلیل طریق ناه را دي محمد هادي از آوان اهتزاز مبدا و اوایل بشو و نما الی يومنا هذا که شصت مرحله ار سنین عمر طی نموده بعلم تاریخ و فن سیر رغبت دارد و ترا کثر کتب اخبار و آثار ابید و مرسلین و سلاطین حشمت آئینی به دیده عبوت بین عبور و مرور نموده است ارا نجله حضرت جذت مکدي جهانگیر بادشاه که از أعظم سلاطین ناء دار تیموریه بهندوستان بوده و بشوکت و شهامت معروف و به سیاست و عدالت موصوف آمده و هزده ساله † احوال فر و انروائی خود را بسرح و بسط تمام خود بحیز تحریر آورده و بنظر این قاصر رسیده چون ساده و بی تکلفانه نوشته است دلپسند و مرغوب گردید و بخط خویش در رشته تحریر کشید در انوقت بحظر ناقص رسید که چون لب تشنگان نادیه اخبار باین مقام رسد ار ته جرعه لال حکایات باقیه متمتع نگردد و تشنه استماع ان باشند بفاء علیه از اوایل سنه نوره هم حلوس تا آخر ایام حیات ان خسر و جمجاه از چند نسخه معتبر جمع و تالیف نموده باتمام رسانید

† واضح باد که شهنشاه جهانگیر احوال فر و انروائی خود تا اوسط سال هفدهم خود تحریر نموده و بعد ازاں معتد خاں را که از امراء معتد جهانگیری بود حکم نمود که خاں مذکور از آینده مسودات تحریر نموده باصلاح جهانگیر در آورده شامل کتاب می نموده باشد چنانچه معتد خاں تا اوایل سال نوزدهم مسودات را نوشته باصلاح در آورد و بعد از آن میرزا محمد هادي مؤلف و بیباچه تا آخر ایام حیات چه نام تکمیل نموده *

سعادت او زده نیست سال در صحبت شریفش و باضات شانه کشیدند و با اشارت شیخ سفرها و غربتها پیشنهاد همت ساخته خدمت پشماره از بزرگان وقت مثل شیخ نجم الدین کبری و دیگر مشائخ کرام و اولیای عظام رسیده بزور بازو فطرت نمود طلب بکنکوه مراد انداختند و خدمت خواجه بدو واسطه بشیخ مودود چشتی میرسند و بهشت واسطه بشیخ ابراهیم ادهم و قبل از آمدن سلطان معزالدین سام در عهد راس پتهورا برخاست پیر خود در هند آمدند و در اجپور اقامت گزیدند و خواجه قطب الدین اوشی اندجادی در ماه رجب سال شصت و بیست و دو در بغداد بمسجد امام ابوالحسن سمرقندی بحضور شیخ شهاب الدین سهروردی شیخ اوحدا الدین کرمانی بارادت خواجه معین الدین فایز گشته اند و شیخ فرید شکر گنج که در پتن پنجاب آسوده اند مرید خواجه قطب الدین اند و شیخ نظام الدین اولیای پیر امیر خسرو دست ارادت بشیخ مرید شکر گنج داده اند و سلسله چشقیه تمام به خواجه منتهی می شود القصه در ساعت خیر اشاعت عذلی توجه بدارالملک دهلی انعطاف یافت که بجهت شکرایی عطیه والا زیارت مرقد اولیای عظام و مشایخ کرام که در آن مصر کرامت آسوده اند نیز فرمایند بعد از طی مدارل و قطع مراحل در رمضان سال مذکور موکب اقبال بان سعادت که ورود اجل فرمود و رسوم زیارت مراقه متبرکه و طواف مزار فیاض الانوار جذت استانی نورالله برهانه بتقدیم رسیده افکاه نهضت عالی بصورت مستقر خلافت اتفاق افتاد و در ششم ذی قعدة بدارالخلافة اکبرآباد نزول اقبال رویداد چون ولادت بیض افادت حضرت جهانگیری در سیکری واقع شده بود حضرت عرش اشیانی انموضع را بر خود مبارک دانسته در آن سرزمین طرح اقامت انداختند و در اواسط ماه ربیع الاول بهمد و هفتاد و نه هجری حکم گیتے مطاع بقاسیس حصار عولا و عمارت دلگشا شرف ارتفاع یادت و جمیع امرای عظام و ملتزمان رکاب سعادت در خور مرتبه و حالت خویش مدارل اساس نهادند و باندک فرستی شهرت عظیم در نهایت آراستگی بروری کار آمد و مساجد و مدارس و دیگر بقاع خیر و دکانی و اسواق در کمال نفاست و تکلف همه از سنگ سرخ تراشیده مرتب گشت و انواع بهائیں بهشت آئین باعفی طراوت و نظارت آن مشرکگاه شده و بفتحپور سمت اشتهار گرفت + و بعد از نزول اجلال دریں

+ بعد فتح دکن نام این معبره فتحپور نهاده شد کتبه بر پهلوی دروازه کلان درگاه حضرت شیخ سلیم کنده است در اینجا ثبت میگردد * حضرت شاهنشاه فلکی بارگاه ظلاله جلال الدین محمد اکبر بادشاه فتح ملک فکن و راندیس که سابقاً مسمی بظاندیس بود نموده سنه ۴۶ الهی موافق سنه ۱۰۱۰ هجری به فتحپور رسیده عریض اکبرآباد فرمودند نظم تا قام زمیں و اسمن اسف * تا نقش وجود در جهان اسف نامش بسپهر همنشین باد * ذاتش بجهان ابدقین باد * قال عیسی علیه السلام الدنيا قنطرة فاعبروها ولا تعبروها * فی الاخبار من تامل انه یعیض غداً تامل انه یمیش ابداً * و قیل الدنيا ساعة فاجعلها طاعة بقية العمر لا یقیمتها * فی الاخبار من قام الی الصلوة رایس معه قنیه فانه لا یزیده من الله الا بعداً * خیر المال ما انفق فی سبیل الله * بیع الدنيا بالآخرة یربح * القوم ملک فیها معاصیته و باعی نامی چه شد ارتو تعصب گاهی کردی * رز نصر زر اندود پناهی کردی * خوبی جهان بصورت آینه دار * خود کبر توهم هو رنگاهی کردی * قایله و کاتبه محمد محرم نامی بن سید صفائی الترمزی اصلاً و البکری مسکناً و المتعصب الا الی سید سیر قلندر بن بابا حسن ابدی مولداً و القندهاری موصفاً *

دیدار

سخنوران توان دانست مصرعه اول هریت تاریخ جلوس انحضرت است و دوم تاریخ ولادت حضرت شاهنشاهی و بالتزام این درکار مشکل معادی رنگین و الفاظ نازک آراسته و این چند بیت ازلی فصیده اوست که به تحریر در می آرد *

لله الحمد از پئی جاه و حلال شهریار * گوهر مجد از محیط عدل آمد در کنار
 ظاهر از آشیان جاه و جود آمد مورد * کوکبی از اوج عز و ناز گردید آشکار
 گلبنی زینگونه نمودند بر دهر چمن * لاله زینگونه نکشود از میان لاله زار
 شاد شد دلها که بار از آسمان عدل داد * بار دلها زنده شد کز مهر ایام بهار
 آن هلال برج قدر و جاه و جود آمد برون * و آن بهال آرزوی جان شاه آمد ببار
 شاه افلیم و غا سلطان ایوان صفا * شمع جمع بیدلان کام دل امید وار
 عادل کامل محمد اکبر صاحب قران * بادشاه نامدار و کامجوی و کامگار
 کامل دانای قابل عادل شاهان دهر * عادل اعلی عاقل بیعدیل روزگار
 سابقه لطف اله آن لایق تاج و نگین * بادشاه دین پناه آن عالم عادل مدار
 مجلس و برا سمان چارمیں دان عودسور * مویک و براسماک راصح آمد بیزه دار
 دیر برج وجود و گوهر دریای جود * از هوای اوج دلها شاهباز حان شکار
 بادشاه سلک لولویی بغیس آورده ام * هدیه از کان گرامی بار جوئی و گوش دار
 کس نیارد هدیه زی نه اگر دارد کسی * هرکه دارد گویا چیزیکه داری گویدار
 مصرعه اول زوے سال جلوس بادشاه * از دوم مولود نور دیده عالم برار
 تا بود باقی حساب روزهای ماه و سال * دان حساب از سال و ماه و روز در آن نامدار
 شاه ما پاینده باد و باقی آن شهزاده هم * روزهای بلکساب و سالهای میشمار
 چون غنچه مراد از گلبن امید بشکفت و شاهد مقصود از بهانخانه خواهش قدم بحلوه گاه
 شهود نهاد بشکرانه آن عرش آشیانی تاریخ دواردهم شهر شعبان سال ولادت از اکبر آباد
 عارم زیارت روضه خواجه معین الدین چشتی سجزی قدس سره شده پیاده متوجه اجمیر
 گشتند و مسامت منزل دوارده کوه مقرر کرده شد روز هفدهم بروضه مدوره مقدسه ورود
 سعادت اتفاق افتاد ز جبین اخلاص بر آن استخوان سوده مراسم زیارت و لوازم عبادت
 بتقدیم رسانیدند و بخیرات مبرات پرداخته کشت راز معتکفان حواشی ان روضه قدسیه
 را بر شحات سحاب مکرم سیراب گردانیدند * اکنون مجملی از محامد ذات و
 مذاقب صفات خواجه نزرگوار نگاشته کلک بیان میگردد مولد الجذاب سیستان است
 از بخت ایشانش را سجزی نویسنده که معروف سگزیمست در پانزده سالگی خواجه
 والد نزرگوار او که خواجه حسن نام داشت بعالم قدس رحلت فرمودند و از میامن
 نظر دوین شیخ ابراهیم مجذوب قدری دروطلب دامدگیر همت خواجه شد و قطع
 تعلقات ظاهری نموده بسمرقند و بخارا شتافتند و چندی بانسحاب علوم رسمیه پرداختند
 و از آنجا بخراسان رفته در آن سرزمین نشو و نما یافتند و در هارون که از فواح نيساپور
 است بصحبت فیض موهبت شیخ عثمان هارونی ~~و~~ دست ارادت بدامن

و راجه اودیسنکبه پسر راجه مالدیو است که از راجه‌های معتبر صاحب شوکت بود و شمار لشکر او به هشتاد هزار سوار رسیده اگرچه رانا سانگا که با حضرت نردوس مکانی اباد الله برهانه مصاف داده در دولت و حشمت عدیل و نظیر او مالدیو بوده به حسب وسعت ملک و کثرت لشکر او مالدیو غزونی داشت چنانچه مکرر سوار لشکر او را با رانا سانگا مبارزتها اتفاق افتاد و هربار آثار غلبه و تسلط اودینجامید روی نمود * و همدری سال از دختر راجه بهگوانداس صبیبه قدسیه بوجود آمد و موسوم سلطان النسا بیگم گشت * و در بیست و چهارم امرداد سال نهصد و نود و پنجم هجری هم از دختر راجه پسر متولد شد و حضرت عرش آشیانی او را سلطان خسرو نام نهادند * و در نوزدهم آبان سال نهصد و نود و هفتم در مشکوت اقبال از بطن دختر خواجه حسن عم زینخان فرزند دیگر بر بساط وجود قدم نهاد او را سلطان پرویز نام نهاده آمد * و در بیست و سیوم شهریور سال نهصد و نود و هشتم از دختر راجه کیشوداس راتهور صبیبه بوجود آمد بهار بیگم نام کردند * و سلخ شهر ربیع الاول سنه هزار هجری بعد از انقضای پنج ساعت و دوازده دقیقه از شب پنجشنبه که در عهد دولت جهانگیری بمبارکشبه اشتهار یافته بطالع میزان بحساب اختر شناسان فرس و سنبله بشمار منجمان هند در دارالسلطنت لاهور اختر برج خلافت از بطن صبیبه قدسیه راجه اودیسنکبه قدم برآورنگ و خود نهاد تاریخ ولادت اشرف حمله چندین بشارت است از انجمله درین ماه مبارک تولد حضرت خیر البشر صلوات الله و سلامه علیه اتفاق افتاد و این موافقت از مساعدت اقبال است و باستبشار سذت الهی که بر سر هر هزار سال در عالم جهانمانی بوجود آید که به معاونت توفیق اری رسوم مدموم بغی و جهالت از عرصه جهان براندارد چنانچه قبل ازین به پانصد و شصت و پنج سال رموز شناس اسرار یزدانی افضل الدین حکیم خاقانی از طلوع این کوکب دولت و اقبال خبر داده و از محرومی دریافت و حضرت نایامت آنوقت قطعه بر صفحه روزگار یادگار گذاشتند *

گویند که هر هزار سال عالم * آید بجهان اهل کمالی محرم

آمد زین بدش و ما فزاده ز عدم * آید پس ازین و ما فرو رفته نعم

روز سیوم از ولادت اقدس حضرت عرش آشیانی به دولتسموای جهانگیری تشریف برده دیده را به جمال جهان افروز او روشنی افزودند و در آن محفل جشنی عظیم ترتیب یافته بود که چشم روزگار از مشاهده آن سرمه حیرت میکشید و چون قشوم میمنت لزوم سبب خورمی و نشاط جد بزرگوار گردید بالهام غیبی سلطان خورم موسوم فرمودند * و از وقایع این ایام آمدن خواجه عبدالله است بدرگاه حضرت جهانگیری آباء خواجه از سادات کبار اند و جد چهارم ایشان قبله ارباب وجد و جمال امیر سید عاشق است که احوال ایشان در کتاب حبیب الصبر و رشادت مرقوم شده و والده خواجه خواهر خواجه حسن نقشبندی است که نجیب النساء بیگم همیده حضرت مرثی آشیانی در حلقه تلمذ داشت خواجه در سال هزار و دو برادر خون

دیدار

قصر اقبال از تفریق این نام مهینت فرحام فتوحات تازه قرین روز کار خجسته آثار شهریار معدلت کوهر گردید هر هفت سال میبست فال حضرت عرش اشیانی جشنی تطهیر شاهنشاهی آراسته ابواب خورمی بر روی روزگار کشودند و روز پنجمشده بخت و پنجم جمادی الاخری آن قدسی طیبت والا گهر را پذیرای عشرت فرمودند و چون عمر گرامی بچهار سال و چهار ماه و چهار روز پیوست بقانون دانشوران پاسقانی و آئین دقیقه شناسان آسمانی در ساعت بیض اشاعت یعنی روز چهار شنبه بخت و دوم رجب سال نهمصد و هشتاد و یک آن مظهر عواطف سبحانی را مکتب نشین دانش ساختند و جشن های دلکش ترتیب داده عالمی را نقد مراد در دامن امید ریختند و تعلیم آن سواد خوان رموز انعمی و افاقی بدقاره دودمان فضل و کمال صدر بشین مسمد افامت و افصال مولانا میر کلاں هرور که بعلامت نفس و تهذیب اخلاق آراستگی داشت تفویض یافت و قطب الدین محمد خاں آنکه بخدمت اتالیقی آن برگزیده دین و دولت خلعت امتیاز پوشید و چون او بحراست سرحد نامرد گشت میرزا خاں خاںخانان را شایسته این منصب عالی دانسته عز افتخار بخشیدند و در سال نهمصد و هشتاد و پنج منصب ده هزاریدات و سوار به حضرت شاهنشاهی ارانی داشتند و برزبان گوهر نمود گذشت که نظر بر وفو رضا جوئی و نیک سیرتی و بدار دلی و بردباری تمامی جنود سماوی اعتصام با بونهای دولت و ایستگی دارد و چون سیدین عمر همایون بهانزده سالگی رسید صبیحه قدسیه راجه بهگوانداس را که از اعظم امرای این دولت ابد مقرون بود و در زمره راجهای نامدار بمزید شوکت اعتبار اختصاص داشت بجهت آنحضرت خواستگاری نمودند و در لختانه خاص و عام را آئین بسته جشن بادشاهانه ترتیب دادند و تقاریخ پنجم اسفنداره د ماه الهی سال نهمصد و دوهجری که مختار اسم شناسان وقت بود حضرت عرش اشیانی دورود مقدم اقبال توام مدول راجه را پایه اسمانی بخشیدند و آن بانوی حمله عصمت و عفت را بگوهر یکنای خلافت و سلطنت عقد ازدواج خجسته امتیاز بسته بدولتسرای جاوید آوردند و راجه لوام دیار و پیشکش بتقدیم رسانیده طوی در خور این نسبت که سرمایه افتخار اسلاف و اخلاف اوست سرانجام داد و بجمیع شاهزادهای عالیقدر و هریکی از حضرات عالیجات ضیافتهای لایق فرستاد و احدی و شاگرد پیشه را نام نویسی کرده سرو پاها داد و باین سعادت افتخار جاوید اندوخت * و در نهمصد و دوهجری حضرت شاهنشاهی را بدختر فرخنده اثر راجه اودی سنگه که باصالت و جاه و لشکر و دستگاه از جمیع راجهای هند ممتاز بود نامرد ساختند *

به ساعتی که تولا کند بدو تقویم

دست عرش اشیانی با مخدرات سرادق عصمت بمنزل راجه تشریف بوده علقه ازدواج

نمیدادند و بر روی روزگار در عشرت و کامرانی کشادند *

آخر مراد ملک به پیرویه چنین * آخر مراد ملک را کرد روزگار

تجارت شورش که در سنگال بتارگی ارتقا یافت بود بی راجه مان سنگه صورت نمی
یست راجه برگشتن ایشان عین معاذرت است سلحله جنبل این اراده گشت قانگور
مهم رانا بانجام نارسانده به طرف انداک برگردیدند قلیج خان که حراست انقلعه
اسمان ساس بندر تفویض بود از صدق اخلاص و فزونی عیادت از قلعه برآمده دولت
ملازمت دریاقت و بعضی هنگامه طلبان شورش انگیز باغراق و مبالغه بسیار عرض
نمودند که اگر قلیج خان را بدست آورند گرفتن قلعه اکبرآباد که مدفاین و خرابی ملامت
است بصورت میسر میگردد چون فتنه مخالفت هنوز سر بر بالین مدارا داشت
حضرت شاهي سخن ظاهر بیدان را به سمع قبول جانشینان خان مذکور را دستوری
فرمودند تا بقلعه درآمد و بنفس همایون از آب گذشته متوجه بجانب اله آباد گشتند
مریم مکانی والدہ ماجده حضرت عرش آشیانی که در قلعه اکبرآباد بودند بر هودج
عزت نشسته روان شدند تا آن خلف الصدق خلافت و درة التاج سلطنت را ازین
عزیمت مانع آیند حضرت شاهي ازین معنی آگاهی یافته پیش ازینکه مریم مکانی
برسد سواری کشتی اختیار فرموده سرعت تمام بجانب مقصد شتافتند و مریم
مکانی آزرده خاطر بقلعه برگردیدند و به تاریخ غره صفر سنه هزار و نهم نزول ریاست در
قلعه اله آباد اتفاق افتاد و اکثر جاها که فروغ آب اکبرآباد بودند بدست آورده بمقرمان
خود حاگیر دادند از آن جمله صوبه بهار را بشیخ خدیو مخاطب بقطب الدین خان
کوکلفاش عنایت نمودند و سرکار جونپور را بلایه بیگ مرحمت کردند و سرکار کالپی را
نفسیم سادر کرامت فرمودند و نامبردهگان را بمحال متعلقه دستوری دادند و از راه
که مسور دیوان سی لکھه روپیه خزانه که از حامل خالصات صوبه بهار فراهم آورده بود
گرفتند و چون ایدوقایع مکرر و متوالی بعرض حضرت عرش آشیانی رسید از وسعت
حوصله و قوت بردباری و نهایت دلچسپی که بان جانشین خلافت داشتند اصلا از جا
در نیامدند و شریف پسر عبدالصمد شیریں قلم را که از خدمتگاران حضور بود و
بخدمت شاهي نیز اخلاص بسیار داشت بامرمان عطفوت نشان مشتمل بر نصایح
گرامیایه و طلب حضور فرستادند چون فرمان مرحمت عنوان رسید آداب استقبال و
لوازم تعظیم و اجال بتقدیم رسانیده خواستند که روانه ملازمت شوند لیکن مدبر
ملاحظه این معنی را توقف انداختند و شریف را نگاهداشته دستوری معاودت
نه دادند و او به پاپلوسی و خوشامد کوئی در مزاج اقدس جابده در اندک
مدتی وکیل السلطنت شد و حضرت عرش آشیانی فرمودند فتنه خانه خیز را
اهم دانسته دل از کشارع ملک دکن که نزدیک بکار شده بود برگرفتند و بناریخ
پانزدهم اردیبهشت سنه هزار و نه هجری کار سازی انملک را بمردانگی
و کاروانی خاصه سیه سالار سزولی و جانشینان محلی شیخ ابوالفضل بن کمالی
بصورت دارالخلافه از راه منلی مراجعت مستطاف گردانیدند و بناریخ بیستم اسفند سال
مذکور بان مصر روانه اجال فرمودند درین ایام حضرت شاهي خواجه

خواجہ بادگار و خواجہ پرخوردار از ولایت حصار آمده ملازمت حضرت عرش اشیانی
در یافتند این حضرت فواخور حال هریک منصب عدایت فرموده تعینات صوبه دکن
فرمودند و چون بشیر خواجہ قراست داشتند حکم شد که در خدمات بادشاهی رفیق
اور باشند و این والا نژادان بدکن رسیده هرحا که کار و ترددی پیش آمد مراسم مردانگی
و جانشینان به تقدیم رسانیدند و جوهر خود را دلشیں همکنان ساختند چون ار عمت
بلند پرواز و اندیشه قوی مراتب دور دراز بود متوجه استقامت جهانگیری شده در سه هزار
و سه بخدمت پیوستند و رفته رفته بچهره شناسی و قدر دانایی آنحضرت به مدارج بلند
تصاعد نمودند * چون در سه هزار و هفت هجری از عرایض دولتخواهان بوضوح پیوست
که تسخیر ملک دکن بے نهضت ربات جهان کشائی حضرت عرش اشیانی صورت
پذیر نیست بتاریخ ششم مهر که مختار الحکم شناسان وقت بود بنفس نفیس بدان
صوب توجه فرمودند و صوبه اجمیر را تیمناً و تبرکاً به تیول حضرت جهانگیری مقرر
نموده راجه مانسنگه و شاه قلی خان محرم و بسیاری از امرا در ملازمت آنحضرت
تعیین فرمودند در همین ساعت مسعود به بر کندن بیخ مساد رانا شرف رخصت
اورائی داشتند غرض از اختیار معارقت آنکه چون موکب اقبال به ممالک دور دست
نهضت می فرماید هم مصنف خلافت از شاهزاده ولی عهد خالی نباشد و هم حدود
متعلقه رانا بے سپر عساکر کیوان شکوه گردد اگرچه راجه مانسنگه بخدمت حضرت
جهانگیری دستوری یافت اما به التماس او بنگاله بدستور سائق بتیول او مقرر
داشتند و راجه تعهد نمود که خود در ملازمت حضرت شاهي باشد و فرزندان و گماشتگان
او سر براهی و پاسبانی بنگاله نمایند و جکت سنگه پسر گل خود را بنگاهبانی آن
ملک دستوری داد و در همان نزدیکی جکت سنگه را سفرنا گزیر پیش آمد و راجه
پسر او مها سنگه را جانشین خود ساخته پسر کردگی بنگاله فرستاد و چون خطه اجمیر
مخیم سرادقات گردید افواج بحرامواج و سپاه نصرت بفناء باستیصال رانا دستوری
یافتند و بعد از یکچندی خود نیز سیرکنان و شکار افکنان تا اودی پور نهضت فرمودند
و آن اشفته راس بے راه از کوهستان برآمده چند جارا قاخت و چون مبارزان
لشکر فیروز بے آفر از بے او شتافتند باز سرسیمه خود را بشعاب جبال انداخت و حدود
متملقه او لندکوف عساکر اقبال گردید و بسیاری از کفار شقاوت انار دران عرصه کارزار
جاک خاک افتادند و زن و فرزند آنها باسیب رفتند در بنوقت خبر خروش بنگاله
شهرت مها سنگه بعرض رسید * و در پانزدهم تیر سال مذکور مامور سلطان پور بهرام
بن شتامت و بدگیان حرم خلالت را بفر انداخت چون خورشید گویان واقع
شد * و بنگاه چل را می نمودند که حضرت عرش اشیانی به تسخیر ملک مشغول
بود ملک رانا کشوده بر گشتن از عزیمت بادشاهانه دور است اگر در بنوقت
حد * و برگشت آن راس آب اکبر آباد را که به معصومی و سهر حاصلی
شد * و چنان شد و قنابل عبرت دور نخواهد بود و نیز نویشتن

اخلاق و آداب دانی. خدمت ملوک قصب العبق اراقران رسیده بود بناچار چو
 ناسازگاری حضرت شاهی بروی بروز افتاد و همگی ملترمان درگاه عرش آشیانی از
 پیش بینی و عاقبت اندیشی بجانب آن سرور آراست سلطنت گزیدند از آنجا که
 آنحضرت شیخ را ناخود یکرنگ و با حضرت شاهی یکو فهمیده بودند و مرمان آنها
 حریان شرف مدور یافت که لشکر و حشم را با پسر خود شیخ عبدالرحمن در دکن
 گذاشته بسرعت هرچه تمامتر متوجه دریافت سعادت ملازمت گردان چون حدر طالب
 او بعرض شاهی رسید به یقین و جزم دانستند که اگر شیخ نزد آنحضرت رسید بتدریس
 اسباب فتنه خواهد پرداخت و تا قدم او در میان است رفتن ما بدربار صورت نخواهد
 بست در بدصورت علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد باین اندیشه هایب راجه درسنگدو
 را که بجمعیت و مردانگی اراقران خود امتیاز داشت و وطن او سرسراة بود باستیصال
 شیخ برگماشتند و او دلی باین کار بسته در کمین فرصت نشست چون شیخ به سرای
 پرگده که در ده کروهی گوالیار واقع است رسید راجه با جمعیت بسیار از سوار و پیاده
 شیخ را با چندی از خدمتگاران که همراه داشت گرد گرفت و شیخ ندک گریختن را
 اگرچه ممکن نبود بر خود نه پسندیده تن نمردن داده به قتل رسید و راجه سر او را
 باله آبان فرستاد اگرچه از کشته شدن شیخ خاطر قدسی مظاهر عرش آشیانی به آزرگی
 فراوان و تفرقه بیکران در افتاد اما از بی کارنامه دلیری و مردانگی حضرت شاهی بهیمنلاحظه
 عربیت آمنتانبوس بدرگاه پدر بزرگوار نمودند و رفته رفته آن کدورتها صفا مبدل
 شد چنانچه بجای خود رقمزده کلک وقایع نگار خواهد شد * چون آن والا گوهر
 اکلیل خلافت از واقعه شیخ ابوالفضل بغایت مصحوب شدند حضرت عرش آشیانی
 مهد مقدس سلیمه سلطان بیگم را نزد ایشان فرستادند تا بنوازشهای بادشاهانه دلجوئی
 نموده و از حجاب برآورده بملازمت آورند و فتح لشکر نام فیلی و خلعت و اسب
 خامه عنایت فرموده مصحوب بیگم ارسال داشتند و چون بیگم بدو مدزلی
 اله آباد رسیدند حضرت شاهی به استقبال برآمده به آداب بزرگی ملاقات
 نمودند و سجادات مراحم بیکران حضرت عرش آشیانی بتقدیم رسانیده به تجمیل تمام
 در خدمت بیگم بشهر معاودت فرمودند و مهد علیا سلیمه سلطان بیگم آن مسرت لقلب
 را ندوید عواطف گوناگون امیدوار ساخته زنگ توهنات از مرآت خاطر ردودند و حضرت
 شاهی در مراقبت والده معظمه متوجه درگاه عرش اشتباه گشتند چون بحوالی
 دارالحکافه اکبرآباد رسیدند عرضداشتی مرقوم قلم اعتقاد رقم ساخته مصحوب خواجه
 دوست محمد بملازمت اشرف ارسال داشتند مضمون آنکه چون آنخداوند حقیقی
 و خدای مجازی رقم حقو بردامن تقصیرات این بنده کشیده اند امیدوار است که از
 حضرت مریم مکانی التماس فرمایند که از روی فرزند پروری این نیازمند را بملازمت
 اشرف اقدس مشرف سازند تا رفع توهنات اینفقدوی گردد و حکم شود که ملجمی
 حضور اختیار ساعت سپهر نماید بعد از رسیدن این عریضه حضرت عرش آشیانی

عبدالله را بختاب عبدالله خانی نامور ساختند در شهر سده هزار و ده هجری که رایج
 آسمان ساری حضرت عرش اشیانی در دارالسلامه اکبر آباد بود حضرت جهانگیری با سی
 هزار سوار آماده بیکار و فیلا نامدار روانه دارالسلامه گشتند اگرچه در ظاهر اراده دریافت
 حضور والد صاحب باز می نمودند اما در باطن اندیشه دیگر که از لوازم سلطنت پژوهی
 و ملک چو کیمت مرکوز خاطر خورشید ملاحظه بود چون خبر توجه مونس ظفر قرین
 باین آفتاب به عرض حضرت عرش اشیانی رسید مسرت و ادبساطی که از رسیدن آن
 قرة العینی داشتند بوحشت و تعرقه بدل شد و بعضی از امرا که سخندان نفاق آمیزان
 درة التاج سلطنت بسمع آنحضرت میرسانیدند بواهمه دراز افتادند خصوصاً جعفر بیگ
 آصفخان که خدمت دیوانی داشت از بیم هزله درانی و بصره گوئی نزدیک بان
 رسید که قالب تهی کند و چون موکب شاهي در قصبه اناوه که در جاگیر حان مذکور
 بود نزول اجلال فرمود لعلی گران بها مصحوف یکی از معتمدان خود برسم پیشکش
 فرستادند در پی اثنا فرمان قضا جویان شرف صدور یافت که آمدن آن فرزند بالشکر انبوه
 و فیلان کوه شکوه خاطر مهر ناظر مارا باندیشه دیگر رهمونی میکند و آمدن پسر بخنده
 پدر باین شوکت وحشم رسمی است که از آن خاف الصدق بروی کار آمده اگر طاب
 اظهار جمعیت و عرض سپاه بود سجای او شد مردم را بمحال جاگیر رخصت نموده
 جریده بخدمت شتابد و اگر شایبه توهم باقی است و هدور مطمئن خاطر نیست عدای
 معاودت به اله آباد معطوف دارد و هرگاه نقوش توهم و تعرقه از حواشی خاطر انبرد
 زوده شود بملارمت شتابد چون این مثال واجب الامثال بحضرت شاهي رسید متحیر و
 اندیشه مدد گشتند و در اناوه توقف نموده عرضداشتی مرقوم قلم اخلاص گردانیده بپایه
 سریر خلافت مصیر ارسال فرمودند مضمون اینکه این مرید باجهاں جهان نیاز و ازومندی
 احرام کعبه مقصود بسته میخواست که در پی زودی سعادت استانبوس دریابد در اناوه
 فرمان رسید که قدم جرات پیش نه نهاده باله آناه معاودت نماید عجب که
 اخلاص این نیازمند در باطن آنحضرت اثر نکرده و مشتاقی فتنه سرشتان خدای
 مجاری را در حق این بنده حقیقی بد گمان ساختند و روزی چند این مرید را از
 سعادت خدمت محروم داشتند امید که صدق باطن این نیازمند در مراتب خاطر
 غیب ناظر پرتو امکد انگاه روزی چند در اناوه توقف فرموده کوس معاودت به
 صوب اله آباد بلند آوازه ساختند مقارن آن فرمان شد که صوبه بنگاله و اودیسه را بجایگز
 آن مرید مرحمت نمودیم کسان خود را فرستاده متصرف گردد حضرت شاهي صلاح
 وقت در فرستادن لشکر بدانصوب ندیده عذرهای دیکر بر معروض داشتند و چون به بلده
 اله آباد نزول سعادت از رانی فرمودند آنچه از لوازم سلطنت و مخصوص فرمانروایان
 و شکوه است بروی کار آمد و ملارمان درگاه خطاب خانی و سلطانی یافتند * از وقایع
 ایام گذشته شدن شیخ ابوالفضل است اگرچه او از شیخ رادهای هندوستان بود
 که از حد خورده آن و طبع دقیقه سنج نشسته یونانی در سر داشت و در تهذیب

این مرید حکم آنحضرت را نمونه حکم الهی دانسته بهر چه تمامتر دل پرینفیس نهادی لیکن کفایت اندیشای سامانی این مهم را به روشی که سرانجام پذیر کردن نفسی نمایند و بیهوده خود را بیک ساختن و اوقات ضایع کردن چه لایق است مگر معلوم آنحضرت شده باشد که رانا از کوهستان بر نمی آید و هر روز بمحکم پناه برده تا سحر باشد بجنگ نمی پردازد تدبیر کار او منحصر درین است که افواج نصرت امواج هر سو در آمده کوهستان او را قمره وار در میان گیرند و هر فوجی انقدر باید که هرگاه باره مقهور دو چار شود از عهده او تواند بر آمد و اگر دولتخواهان بروش دیگر صلاح دیده اند چون مردم بنده بغایت بریشان احوال اند حکم شود که این نیازمند جبین سعادت را بسجود اخلاص روشن ساخته بحال جاگیر خود شتابد و در خور این مهم سامان نموده با جمعیت فراوان متوجه استیصال او گردد و بعد از آنکه عرضداشت حضرت شاهي بمسامع عز و جلال رسید بخت النما بیگم همشیره قدسیه خود را نزد آن گوهر اکلیل خلافت فرستاده پیغام فرمودند که چون آن فرزند در ساعت معهود رخصت شده و از باب تنجیم بجهت قرانی که درین نزدیکی واقع میشود تجویز ملاقات نمیدمایند باید که بختیگر متوجه اله آباد شود و هرگاه خواهد باز دولت ملازمت در یابد حضرت شاهنشاهی برورد منشور لامع الدور از فتحپور کوچ فرموده نزدیک متها را آب چون عبور نموده روانه اله آباد شدند مقارن این حضرت عرش اشیانی یک پوستین روباه سیاه و یک پوستین روباه سفید مصحوب روپ خواص بآن حضرت فرستادند و آن مسرت الصدق سلطنت عرضداشتی مشتمل بر سپاس گذاری این مرحمت نوشته این بیت را در انجا مرقوم ساختند ●

گرفتنی من زبان شود هر مویی ● یک شکر تو از هزار فتوانم کرد
و روپ خواص سپرده او را رخصت معاودت ارزانی داشتند و چون به اله آباد رسیده روز پنجم بشاد کلمی گذر آیدند قضا را والد سلطان خسرو نقاب آرای نهانخانه عدم گشت تفصیل این اجمال آنکه درینولا بیوستی در دماغ آن عفت سرشت بهم رسید و سودائی بر مزاج استیلا یافت و چون خسرو از بیره روی در ملازمت حضرت عرش اشیانی همواره به شکوه شاهنشاهی می پرداخت این عم سر بار آن گشت در روز آنحضرت بشکار شریفه رده بودند پوشیده از پرستانان امیون حورده سر ببالین فنا نهاد و چون سرآمد پردگیان حرم سرات سلطنت بود و انس و الفت تمام باو داشتند خاطر قدسی مظاهر ازین سائحه به نهایت ملول و رعایت اندوگین شد و بر دل مهر منزل این مصیبت سخت گرانی کرد و حضرت عرش اشیانی از استماع این حادثه ناگزیر و آشفتنی ضمیر میض پذیر غرمان از روزه کمال مهربانی و غمگساری فرستاده تسلی بخش خاطر عاطر شدند ● و از سوانح این ایام رفتن عبدالله خان است بدرگاه حضرت عرش اشیانی چون شریف خان وکیل السلطنت شد محبت عبدالله خان با او در نگرمت و او پیوسته در خدمت

بدو تقدیم والد و مادر و شرف شادمانی را به عرض آن حضرت رسانیدند و پس از آنکه خورشید از افق درجه قبول یافت فرمان عطفیت عنوان مشتعل بر نوید استقبال مریم مکانی به عرض اقبال مدد بوشنه این زبانی که از وادعات طبع جعفر بیگ آصفخان به عنوان منشور سعادت قلمی نموده

این بسم و نما برسم عادت ساعت * ادراک و حال را چه حاجت ساعت

از وصال کفد کسب سعادت ساعت * ساعت چکزی بهانه ساعت ساعت

این گزارشنامه را بخواجه دوست محمد سپرده او را رخصت معاودت فرمودند بعد از ورود این فرمان رافت عدوان حضرت شاهي بسرت هرچه تمامتر بنواحی دارالخلافه رسیدند و حضرت مریم مکانی یکمزل بیستر شادمانه آنگوهر اکلیل سلطنت را بمنزل خود در آوردند و در دولترای ایشان قران الصدین اتفاق افتاد حضرت شاهي فرق نیازهای خود بیایه آسمان سای قبله حقیقی گذاشته تارک دولت مرا فراخته حضرت عیش آشیانی دیده اشتیاق بحمل جهان آرای مرید اقبالمدد بورانی نموده ایشان را بدولتخانه آوردند و بحکم اشرف نقاره شادمانی بواخته آراه نشاط و انبساط را بگوش دور و نزدیک رسانیدند و حضرت شاهي دوازده هزار مهر نصیحه نذر و نهصد و هفتاد و هفت زنجیر میل و دو ماده برسم پیشکش گذرانیدند از جمله سیصد و پنجاه و چهار زنجیر نیل درجه پذیرائی پادشاه و تقصیر را پایشان بخشیدند و بعد از دو روز نون نام فیلی از غنایم فتح دکن که در میان خاصه به سبک پائی و حوش معنی بی همتا بود بایشان مرحمت شد و دستار مبارک از فوق مقدس بر داشته بر سر اشرف شاهي گذاشته و نوید جاوشینی را بگوش امید آن خورشید آسمان سلطنت رسانیدند چون حضرت عرش آشیانی در هنگام توجه ریایات عالیاب بصوب دکن حضرت شاهي را بر سر رانای مهور رخصت فرموده بودند و سبب امری که رقم رده کلک وقایع نوید شد آن حضرت هم رانا را بانصرام نارسانیده باله آند شادمانه درین صورت ران صواب انقلاص حضرت عرش آشیانی چنان تقاضا فرمود که مهم رانا نامزد آن فرزند بود لایق دولت آنکه به بیروی همت آن قرة العین خلافت صورت انعام پذیرد لاجرم در جشن دسره آن گوهر اکلیل سلطنت بموجب حکم پدر بزرگوار ریایات نصرت سمات بدانصوب بر افراشتند و جمعی از امرا که اسامی آنها بوشنه میشود بنوارش خسروانه سرافراز گشته در خدمت آن درة التاج سلطنت دستوری یافتند جگدانه رای رایسلگه مادهو سلگه رای درگا رای بهوج هاشم خان قرا بیگخان افتخاریک راجه بکرماجیت سکپ سلگه دولوپ پهران مونه راجه خواجه حصاری راجه شال باهن لشکری بر سر میرا یوسفخان شاه قلی برادر اصفخان شاه بیگ گولائی چون فتحپور منجم سراقهات حلال گشت روز پنجمه دران دارالسعدت بجهت ساملی ضروریات توقف اتفاق افتاد و خواجه و اسدی که بان کار دشوار گذار و فکند التماس نمودند و ارباب دخل در دولت راجه آن سناگی های بهجا ظاهر ساختند ناگزیر حضرت شاهي اعرض داشت نمودند که

خود را پیش رانده سعادت کورنش حاصل نمودند و نزد رمورخوانان انفس و اتفاق ظهور این کریمه غیبی اشارتی بود بر فسخ این عزیمت لیکن سکر الحضررت زیانها را لگام بسته بود بالجمله از این جابه پیشخانه نزول اتفاق افتاد روز دیگر باران شدت یارید و مقارن این خبر بیماری حضرت مریم مکانی رسید و چون ایشان باین بورش وافی نبودند عرش اشیانی حمل بر تمارض فرمودند و در پی دوسه روز بسبب امری بارش هیچکس خیمه بیرون نتوانست کرد و غیر از دولتخانه خاص و پیشخانه چندی از بندها که نزدیک دیگر چادری بنظر در نمی آمد و شب چهارشنبه خبر رسید که حال مریم مکانی دگرگون شد و اطبا قطع امید نمود، دست ار معالجه باز کشیده اند آنحضرت بامید آنکه دیدار واپسین دریاوند عدان معاودت معطوف داشتند و بعیادت قبله خویش رفته احوال ایشان را بپیشانی یافتند و هرچند خواستند که اندرزی و سخنی از آن عفت سرشت واکشند زبان یارائی گویائی نداشت تا گزیر بقضای ایزدی رضا داده خلوت گزین کلبه اندوه گشتند * و شب دوشنبه هفدهم شهریور سال هزار و درارده بارگلا عصمت او را کدورت کده دنیا در کشیده نقاب گزین خلوتسرای نهضت گشت و ازین ساحه جهانی شوریده و روزگار بسوگواری در آمد * حضرت عرش اشیانی موع سروریش و بروت سقرده لباس ماتم پوشیدند و چندین هزار کس از امراء و منتبدار و احدی و شاگردپیشه بمواقعت آنحضرت رخت مصیبت اختیار نمودند و بادشاه جمجاه بعش را بردوش گرفته قدمی چند راه پیمودند و بعد از آن امرا بروت بغربت برداشتند و تابوت را روانه دهلی ساخته بادل زار و دیده خوفبار بدولتخانه معاودت فرمودند و روز دیگر خود از کموت سوگواری برآمده و جمیع بندگان را ازان لباس برآورده هریکی را فراخور پایه خلعت عنایت فرمودند و جسد گرامی در عرض پانزده پهر دهلی رسید و در مزار فایض الانوار حضرت جنت اشیانی مدفون گردید * و چون خبر نهضت موکب اقبال عرش اشیانی بصوب اله آباد و فسخ آن عزیمت بجهت عارضه مریم مکانی و رحلت آن عفت قباب مقدسی سراسر جاودانی بحضرت شاهي رسید بیتجاشی و تامل شریف خان را بحکومت بهار دستوری فرموده رایات بصورت ایات بدریانت ملازمت بدر بزرگوار افراشته متوجه دارالخلافه اکبرآباد شدند تا غبار کدورتی که بر مرآت خاطر حقیقت مناظر نشسته بود زدوده شود و همین مصیبت والده ماجده شریک باشد و عرش اشیانی نوید حضور وافر السور آن محرت القلب را غمزدای این ماتم دانسته جهان جهان نشاط و شادکامی در سر گرفتند و حضرت شاهي در ساعت معهود سال مذکور بادراک دوامت ملازمت سعادت انصرفتند و بعد از آن که رسوم توره و آداب بجا آوردند عرش اشیانی فرزند اقبالمند را در آغوش عطوفت و مهربانی کشیده فرح بخش دل اندوهگین شدند و بندهای لقا آئین بعیش و شادی قوین و مغافقان راقعه طلب خجالت زده فکین و اندوهگین گشتند جهان را ریتق دیگر پدید آمد

شاهنشاهی شکر ایشان میگرد ناگزیر وفات خواجه یادگار روست امید بدرگاه بادشاه
 جمیع نهاده و آنحضرت جوهر اصالت و شجاعت از سیمای خاندان دور دریاخته و
 شایسته تریب دانسته منصب هزار و پانصدی و خطاب صفدر خانی امتیاز بخشیدند
 و خواجه یادگار را نیز منصب عزت برافراختند در هنگامیکه موکب شاهي از فتحپور
 بهرجه آباد گشت اگرچه حضرت عرش آشیانی رخصت گونه ارزانی داشته بودند
 لیکن از صمیم دل بجدائی آن قره العین حلاوت راضی نبودند بلکه اریں دوری نهایت
 اهل آزدگی داشتند و جمعی از فقه حویان واقع طلب هرروز مقدمه تریب داده
 لوحشت افزای خاطر قدسی مظاهر میگستند * درین ایام از دوام باده گساری آنحضرت
 بلباس دلسوری شکایت میکردند و از مویذات خواهش اهل غرض آن شد که یکی
 از واقعه نویسان شاهي به خانه زارے که در سلک خواص مدسک بود نسبت تعشق
 بهم رسانیده و آن ے ادب شیفته خدمتگار دیگر شد و هر سه باتفاق بگریختند و خواستند
 که خود را بدکن رسانیده در حمایت شاهزاده دانیال روزگار بسر برند و چون حقیقت
 حال بمساع جلال رسد فی الفور جمعی از سواران چالاک بجهت گرفتن آنها تهمین
 شدند اتفاقاً هر سه را بدست آورده در وفیکه آتش قهر شاهنشاهی در اشتعال بود
 بحضور عالی حاضر ساختند و بموجب حکم راعه نویس را در حضور پوست کده
 یک خدمتگار را خواجه سرا کردند و دیگر را چوب کاری نمودند اریں میست رعب و
 هراس عظیم در دلها جاگرد و راه گریختن مسدود شد و این قضیه را ارباب غرض بعد
 آب و تاب معرض حضرت عرش آشیانی رسانیدند و خاطر مهر دظر آنحضرت سحت
 بر آشفت و بر زبان الهام بیاں گدشت که ماما امروز جهاے را به شمشیر تسخیر کرده ایم
 حکم گذدن پوست گوسپندے در حضور خود نموده ایم فرزندان ما عجیب قسیمی القلب
 اند که آدمی را در پیش خود پوست میکند همین هرزه درایان فقه انگیز عرض رسانیدند
 که شراب را با انیون ممزوج فرموده زیاده از آنچه طبیعت برداشت تواند کرد نوشجان
 می نمایند و در هنگام طغیان کیف و استیلاے نشه شورش مزاج بهم رسیده
 احکام ندامت انجام سرمیزند و در آن وقت هیچکس را یارای چون و چرا نیست
 اکثرے خود را بگوشه کشیده مخفی می سارند و چندی که ناگزیر باشند حکم نقش
 گلیم و صورت دیوار دارند چون خاطر فیض مآثر نگران احوال ایشان بود و تعلق
 مغرطبان درة القاج سلطنت داشتند راس صواب نما چنان تقاضا فرمود که باله آباد
 خود تشریف برده و جگر گوشه را همراه گرفته به دارالخلافه بیاورند * و به اریں
 اندیشه شب دو شبده یازدهم شهریور سنه هزار و دوازده هجری رایات اقبال بدانصوب
 ارتفاع یافت و بر کشتی نشسته متوجه پیشخانه که در سه کوهی شهر بربلب آب
 چون تریب پذیرفته بود شدند قضا را در اثنای راه کشتی بر زمین نشست و هر چند
 ملاحان دست و پا زدند در آن نیم شب نتوانستند کشتی را در آب انداخت ناگزیر قا
 صفیده صبح در میان دریا توقف واقع شد و بعد از طلوع آفتاب امرای عظام کشتی هلب

حضرت عرش آشیانی در جهیزه که نشسته شاهزاده خرم را نزدیک خود حکم نشستی فرمودند
 دو کوزه آهنی از جاسه چنبد • زمین گونی و سر تا پای جنبد
 بعد از زده و خورد بسیار فیل گرانبار آثار چیرگی ظاهر ساخت و حریف خود را عاجز
 و دیون ساخت در وقت بموجب قرار داد فیل رستمی را بکمک آورد و جمعی
 از پیدهای حضرت شاهی فیلبان را از پیش آوردن مانع آمده کلرخی و سنگی چند
 بجانب فیلبان انداختند و او به محابا بموجب حکم فیل را پیشتر رانده روبرو کرد
 اتفاقاً سنگی بر شقیقه فیلبان رسید و قطره چند بر روی و سینه او چکید خسرو با جمعی
 از هرزه درایان بخدمت آنحضرت رفته گستاخی مردم شاهی و مجروح شدن فیلبانرا
 به مبالغه معروض داشتند و اندکی را بحیار و نمودند حضرت عرش آشیانی اری
 گستاخی و بیباکی متغیر و متوحش گشته به شاهزاده خرم فرمودند که نزد شاه بهائی
 خود رفته بگویند که شاه بابا میفرماید که در حقیقت این فیل هم از شماست سبب
 عطف و به اعتدالی خدمت شاهزاده خرم بحکم جد بزرگوار شتافته لطف بیان و
 حسن ادا گذارش این پیغام نمودند حضرت شاهی در جواب فرمودند که ما را از این
 مقدمات اطلاعی نیست و اصلاً نزدن فیل و فیلبان راضی نبوده ایم و نفرموده ایم آن
 حضرت عرض کردند که اگر چنین است حکم شود که ما خود توجه نموده بآتشباری و
 دیگر تدبیرات فیل را از هم جدا سازیم حضرت شاهی بشگفته پیداشانی اجازت دادند
 و آن حضرت حکم بگذاشتن چرخ و بان فرمودند هر چند تدبیرات بنار بردند اثری
 اراں منقلب نگشت تا آنکه فیل رستمی هم رمی شده رو بهزیمت نهاد و هر دو به آب
 جوی در آمدند و فیل گرانبار رو به پیچیده بود و دست نارمیداشت ناگاه کشتی دلی
 در میان حایل شد و گرانبار ار شدت نار ماند شاهزاده خرم بخدمت جد بزرگوار شتافته
 مراتب آداب را بآتش داشتند عرض نمود که شاه بهائی بایی جرأت و گستاخی رضا
 نداده اند و بدانستگی ایشان واقع نشده در اصل سخن را تفاوت عرض کرده اند • و در
 همان ایام واقعه هایل حضرت عرش آشیانی رو داده آنحضرت را در مدت پنجاه و یکسال
 سلطنت هرگز بحکم ناکامی بر طره اعلام دولتش نه وریده و هیچگونه پای یکران دولت
 و اقبالش بسنگ در نیامد بهر جانب که عزیمت نمودی اقبال بمان دولت • لازم
 رکاب میمدت اندکابش بود و بهر طرف که قصد فرمودی تخت مانند تخت
 سر در پای عرش فرسایش داشتی آسمان بکام او گردش گری بود و زمین به
 مرام او در تمکین قا آنکه روزگار خود پرداخت و آن بادشاه جمجاه را از تخت
 فرمانروائی بر تخته ناکامی کشید اجمال این حادثه آنکه روز دوشنبه ستم شهر
 جمادی الاول سنه ۱۰۱۴ هزار و چهارده هجری مزاج اعتدال سرشت از مرکز
 صحت انحراف پذیرفت و عارضه تب اشتداد یافته منجر باسهال گشت شاهزاده
 خرم از کمال سعادت مدعی متکفل خدمت بیمار داری گردید و حکیم علی که سرآمد
 اطباء عهد بود متصدی علاج شد و چون زمان قضیه ناگزیر رسیده بود هر چند بمعالجه

روزگار که سرشور و سرگشته بود و آرام و تسکین نداشت فتنه که چشم
 کشوده منتظر فرصت می بود بگران خواب غفلت افتاده فتنه شادی بلند آوازه
 شد حضور شاهي دو سه عدد مهر صد تولگی و چهار مهر پنجاه تولگی و یک مهر بیست
 و پنج تولگی و یک مهر بیست تولگی و سه مهر پنج تولگی بهیفته نذر و یک قطعه
 الماس که یک لک روپیه بها داشت و چهار زنجیر فیل برسم پیشکش گذرانیدند
 به دربار خواجه ای مجلس حضرت عرش اشیانی از بارگاه خاص و عام برخاسته متوجه
 حرم مراغه خلعت شدند و چون خاطر قدسی مظاهر از بعضی اطوار و او شاع حضرت
 شاهنشاهی قدر گرانی داشت باطن شکایت اکین ذخیره هاست کهن را بیرون فرستاد
 و زبان معجزیان گویائی در آمد و بعد از آن که سخنی چند عقابت امیز گذارش یافت
 فرمودند که بابا چنان ظاهر میشود که از افراط باده پیمائی دماغ شما خلل پذیرفته
 بهتر آن است که روزی چند بدولتخانه ماسر برید تا تدبیرات بکار برده با صلاح مزاج شما
 پردازیم و ایشان را در عبادتخانه نشاندند بعضی از خدمتگاران معتقد را بطریق دیدنایی
 گماشتند و هر روز والده ها و همشیره هانزد ایشان آمده دلدهی و خاطر جوئی میکردند
 قاده روز در آن سعادت کده بسر میدادند و چون معلوم شد که از دوام باده گساری و اشفته
 دماغی ایشان آنچه بعرض رسیده بود وقوعی نداشت دستوری شد که بدولتخانه تسریف
 برند و چندی از ملازمان ایشان که از غضب حضرت عرش اشیانی بیم و هراس
 بحاطر راه داده نگوشه ها خزیده بودند باز آمده سرگرم بخدمت گردیدند و حضرت شاهی
 هر روز بکورتش والد بزرگوار خود استعصاف یافته مشمول مراحم می گشتند درس ایام
 مکتوب های هادی شاه راه شیخ حسین جامی که در سلسله علیه خواجهای بزرگوار
 بگذارش جان و تن داد درس بانفس هزار من به همقا بود بحضرت شاهی رسید مضمون
 آنکه حضرت حواجه بهاوالحق والدین قدس الله سوره العزیز را در خواب مشاهده کردم
 فرمودند که درین زودی سلطان سلیم برآورنگ فرماندهی بر آمده روزگار را بداد و دهش
 آباد گرداند و عمزدگان عالم را به بخشش شاد سازد * و از غرایب حکایات که در آن
 روز ها رو داد آنکه حضرت شاهی گران بار نام فیلی داشتند که در جنگ فیل به همقا بود
 و فیلی که در برابر صدمات او با استوار کند در فیلخانه بادشاهی نشان نمیدادند و همچنین
 خسرو آب روپ نام فیلی داشت که او نیز در جنگ فیل سر آمده بود حضرت عرش
 اشیانی حکم فرمودند که آن دو کوه گران سنگ را باهم در جنگ در اندازند و درون متهن
 نام فیلی را از حلقه خاصه بکمک مقرر فرمودند که هرگاه یکی از آنها بر دیگری
 غالب آید و فیلبان از نگاهداشت آن باز مساند فیل مذکور از کمین بر آمده
 کمک کند این فیل را با مطلق فیلبانان طبعانچه می نامند و این از تصرفات
 حضرت عرش اشیانی است که در وقت جنگ بجهت جدا ساختن فیلان سرکش
 سحاطر آوردند و لید لنگر و چرخي و اوچاری نیز از اختراعات آن حضرت است بالجمله
 حضرت شاهی و خسرو التماس نمودند که بر اسبان سوار شده از نزدیک تماشا کنند

جمع و تحریر آن گشته اند و از آنجا مقدمه اخبار را تا آخر ایام حیات و انجام مدت سلطنت که کلیم بیست و یکسال و هشت ماه و بیست و دو روز بوده باسطری از اوایل احوال حضرت صاحبقران ثانی شاهجهان بادشاه که بعد از استماع واقعه والد دامدار از قلعه خیردکن بجانب دارالخلافه اکبرآباد متوجه گشته تا بر تخت سلطنت و مونسروائی جلوس فرموده اند راقم سطور دلیل طریق نامرادی محمد هادی جهت تکمیل کذاب چنانچه در دیباچه ایمائی بان رفته الحاق نموده و اراده و خواهش دارد که اگر اجزا امان و فرصت دست بهم داده و دماغ یارویی نمود مجملی از احوال آن بادشاه فریدون فرجهجه را که رب النوع سلسله سلاطین تیموریه هندوستان بوده من اوله الی آخره به سلک تحریر کشیده در ذیل این نسخه مندرج سارد و تشنه لبان جویدای اخبار رابه شادانی اظهار حقیقت سیراب گرداند و مده الاعانقه والتوفیق *

ذکر و زرای حضرت جدت مکانی جهانگیر بادشاه در زمان شاهزادگی نخست رای گهنسور خدمت دیوانی انحضرت داشت بعد ازاں بایزید بیگ باین خدمت پرداخت بعد ازاں خواجه محمد دوست کلبی که در ایام سلطنت بخواجه جهانی روشناس گشت دیوان شد بعد ازاں خان بیگ باین منصب امتیاز یافت اما مدار مهمات بر شریفخان پسر عبدالصمد شربی قلم بود که پس از جلوس بخطاب امیرالامرائی و والا پایه و کالت سرعت در فلک سود و چون لبسنگه بنام نامی خندان شد و فرقی مدیر بالقاب گرمی ارتعاع پذیرفت چندی کار دیوانی بر وزیرخان محمد مقیم بدستور عهد حضرت عرش اشدیانی بحال داشته بعد از چند روز وزارت نصف ممالک محروسه بوزیر الملک خان بیگ والا شاهی مذکور مرحمت فرمودند و وزارت نصف ممالک میرزا غیاث بیگ طهرانی را بخطاب اعتماد الدوله امتیاز بخشیده تفویض نمودند لیکن اعتماد الدوله اختیاری در وزارت نداشت گویا پیشکار امیرالامرا بود و بیزرخان امیرالامرا و کین و مدار علیه بود و چون او به بیماری مزمن گرفتار آمد و موبک مسعود مصوب کابل بهضت فرموده جعفر بیگ قزوینی مخاطب باصفخان بخدومت جلیل القدر و کالت سیدم مفرسنة یکهزار و پانزدهم هجری چهره سعادت بر افروخت خواجه ابوالحسن برتیدی را بهمراهی خود التماس نمود تا سر رشته دفتر و کاغذ نگاهدارد و خواجه اگرچه مرد راست و درست کار گذار بود اما به تشریف و درشت خوئی اتصاف داشت و بعد از آنکه اصفخان بمهم دکن همراه شاهزاده پرویز رخصت یافت دست هفتم جمادی الاول سنة یکهزار و بیست هجری خدمت دیوانی به اعتماد الدوله بار گشت و او تا آخر ایام حیات به استقلال تمام بلوازم امر خطیر پرداخت و بعد از رحلت آن دستور معظم نوبت دیگر بتاریخ دوازدهم جمادی الثانی سنة یکهزار و سی و یک هجری خواجه ابوالحسن خلعت وزارت پوشیده بعد ازاں که مهلتخان را از درگاه معلی اخراج نمودند بمیی الدوله اصفخان خلفه الصدق اعتماد الدوله را تا پانزدهم صفر سنة یک هزار و سی و پنج هجری بمنصب بزرگ و کالت اختصاص بخشیدند و همچنان خواجه ابوالحسن

و دوا برداختند و تدبیرات مکرر بودند اثری از مرتب نگشت و روی بهبود در آیفه
 حال مرئی نشد و عیسی سلطان خسرو خواهرزاده راجه مانسنگه و داماد خلی اعظم درین
 دولت خصوصاً درین وقت حل و عقد امور سلطنت باین دوکس تعلق داشت بخاطر
 حق ناشناس قرار داده که باوجود حضرت شاهي چنین ناخلفی را به سلطنت برداشته
 به ترتیب اسباب فتنه و فساد بردارند و آنحضرت از غدر معاندان و قوف یافته بداهر
 خورم و احتیاط که از شرایط جهانداري است در چنین وقت خود را از سعادت خدمت
 بفرماندهی محروم داشته ترک آمد و رفت بدرون قلعه فرمودند و شاهزاده خورم با دل
 قوی و عزم درست درمیان دشمنان و بد اندیشان پاي همت افشوده دولت ملازمت
 جد بزرگوار را از دست نداده اگرچه مکرر والدۀ ماجده آن قرة العین پیغام فرستاده که درین
 آشوبگاه بے تمیزی و تلاطم امواج فتنه بمر برون علاج وقت بیست قطب وار قدم
 همت برجا داشته ترک عزیمت فرمودند تا آنکه فرموده پدر نامور و مادر بلند اختر
 آنسرپر آرای سلطنت نزد آنحضرت شتافتند و هرچند در برین شاهزاده مبالغه نمودند
 برفتن راضی نشدند در جواب معروض داشتند که تا رایحه حیات جد بزرگوار بمشام جاں
 میرسد امکان جدائی در تصور نمی گنجد ارنحاکه حافظ حقیقی در همه حال حارس
 آن عزیز دین و دولت بود دران طومان حوادث از اسیمب عین الکمال چنانچه باید
 حراست نمود و درین ایام از کدیزان حضرت شاهي دوبسر متولد شدند و بجهاندار
 و شهریار موسوم گشتند و چون قضای قادر فدیر و حکیم خبیر برای رفقه بود که انجامکار
 حق بمکرر قرار گیرد و جهان تیره از خلافت وراث حقیقی ملک روشنائی بدیرد این
 طایفه حق ناشناس از اراده باطل ادامت گزیده شرمیده و سرافکنده بخدمت حضرت
 شاهي شتافتند و آنحضرت روز دیگر بملازمت حضرت عرش آشیانی تشریف برده در
 حالت نزاع بدولت دیدار سعادت اندوختند و برحمت استقامت شاهزاده خورم تحسین
 و اقرب فرمودند و آن سرو جوئبار خلافت را همراه خود برده بدولتخانه آوردند و شب
 چهار شنبه سیزدهم جمادی الاخری سنه هزار و چهارده هجری آن شاهبار اوج خلافت
 اریں سرای فانی به نزهت سرای جاودانی شتامت و روز دیگر بلوازم تجهیز و تکمیل
 پرداخته در باغ سکندره بجوار رحمت الهی سپردند ولادت گرامی در نهصد و چهل و نه
 روی داد و جلوس در نهصد و شصت و سه اتفاق افتاد و آنحضرت را سه بسر و الاکهر
 و سه صبیله قدسیه بودند نخسین شاه عادل باذل نورالدین محمد جهانگیر که سریر آرای
 خلافت شد دوم سلطان مراد که در سه هزار و هفتم مطابق سال چهل و چهارم
 اکبر شاهي مادمان شراب در ولایت دکن در گذشت سوم سلطان دانیال که در
 سنه هزار و سیزدهم هجری موافق سال چهل و نهم اکبر شاهي او نیز باقراط شراب
 حارثی و ناده گساری در ملک دکن وفات یافت و اسامی صبیلهها ایدمت شاهزاده
 حاتم شکرالذخا خانم ارام بانو بیگم بعد ازین آنچه مرقوم قلم مشکین رقم گردیده تالیفی
 است که حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه تا اوایل سنه نوزده جلوس بخود متوجه

ذکر خواستگاری نور جهان بیگم در سال ششم

میرزا غیاث بیگ پسر خواجه محمد شریف طهرانیست خواجه در مبادی حال وزیر محمد خان تکلو حاکم خراسان بود بعد از فوت محمد خان بخدمت شاه جمجاء شاه طهباسب صفوی پیوست شاه وزارت مرورا به خواجه محمد شریف تفویض فرمود و خواجه را دو پسر بود نخستین آقا طاهر و دوم میرزا غیاث بیگ و خواجه صده میرزا علاءالدوله پسر آقا ملا را بجهت فرزند خویش میرزا غیاث بیگ خواستگاری نمود او بعد از فوت پدر با دو پسر و یک دختر متوجه هندوستان گشت و در قندهار صده دیگر حق تعالی بوسه ارزانی داشت و در فقهپور بصعادت زمین بوس حضرت عرش آشیانی انزالله برهانه نامیده اخلاص نورانی ساخت و در اندک فرصت بدوام خدمت و جوهر رشد و کاردانی بوالا پایه دیوانی بیوتات فرق عزت برافراخت میرزا غیاث بیگ بانویصندگی و معامله فهمی بغایت نیک ذات و کار گذار بود تتبع شعر قدما بصیار نموده از سخن سنجان روزگار بود شکسته را بغایت متین و آبدار می نوشت بعد از فراغ خدمات مرجوعه خلاصه اوقاتش صرف شعر و سخن میشد سلوک و معاش او نه اهل حاجت بمرتبه بود که هیچ صاحب غرضه بخانه او نرفت که ارده برگشته باشد لیکن در رشوت گرفتن سخت دلیر و بیباک بود در هنگامی که حضرت عرش آشیانی در لاهور تشریف داشتند علیقلی بیگ استیلا که از تربیت کردهای شاه اسمعیل ثانی بود از عراق آمده در سلک بدهای درگاه منتظم گشت و بحسب سرنوشت دختر میرزا غیاث بیگ را که در قندهار موجود آمده بود بوسه نسبت فرمودند و در آخر بخدمت جهانگیر بادشاه پیوسته بختاب شیر افکن و مددب مناسبت ترقی و تصاعد نمود و بعد از جلوس اشرف در صوبه بدگاله جاگیر عنایت نموده بدانصوب رخصت فرمودند و خاتمه کار آن بیعاقبت و کشتن قطب الدین خان بچای خود رقمپذیر گشته و چون شیرافکن بحزای عمل خویش گرفتار گشته او را ندیده عدم گردید بحکم اشرف متصدیان صوبه بدگاله صبه میرزا غیاث بیگ را که بعد جلوس بختاب اعتمادالدوله سرلبدی یافت روانه درگاه والا ساختند و آنحضرت بنام غبار آراست که از کشتن قطب الدینخان بر حواشی خاطر اشرف بشخته بود بقریه سلطان بیگم والد سیدی خویش بخشیدند مدتی در خدمت ایشان بفاکامی گذرانید و چون هنگام سطوع کوکب بخت و طلوع اختر مراد در رسید اقبال دستقبال شمامت طالع از گزن خوف بیدار شد و سعادت روی آورد دولت حمله آراست روانه بمشاطگی پرداخت هوس گل کرد امید بر خود بالید آرزو از هوسو هجوم آورده و درهای بسته را کلید آمد و دلهای خسته را دوا شد بالجمله از نیرنگیهای آسمانی روست در جشن نوروز جهان افروز بدظر دور بین آنحضرت مقبول آمده در سلک پرستاران حرم سرای حلاوت انتظام یامت و آناً مآناً پایه عزت و قبول او ارتفاع و اعتلا پذیرفت بخت نور محل نام کردند پس از روزه چند خطب دور جهان بیگم عنایت شد جمیع خویشان و مددسبب او بانواع مراحم و

خدمت دیوانی مشغول بود و خلعت استقلال یافت تا آنکه حضرت جنت مکتبی
 ار جهان فانی بقدری سراسر جاودانی شتافتند *

اولاد امجاد الحضرت

آن شاه جنت مکان را پنج پسر والا کهر و دو دختر قدسی اختر بودند اول سلطان
 خسرو دوم سلطان پرویز سوم سلطان حرم چهارم سلطان جهاندار پنجم سلطان شهریار
 دختران سلطان نثار بیگم و خورن بهار بادوبیگم خسرو و جهاندار و پرویز در حین حیات
 پسر بزرگوار بعالم بقا شتافتند و تاریخ آن معاصران ملک بقا در محل خود رقمزده کلک
 بیان گشته و از خسرو دو پسر و یک دختر مانده بود بعد از شفقار شدن الحضرت
 بطریق که نگاشته شده راه ممات پیم گزیدند دختر قا حال در قید حیات است
 و از سلطان پرویز طفلی و صبیله بود طفل از پدر نزدی رحلت نمود صبیله در عقد
 ازدواج شاهزاده دارا شکوه است و از شاهجهان چهار پسر اقبالمند و سه دختر قدسی
 اختر روشنی افزای دیده پدر بزرگواراند اول سلطان دارا شکوه دوم سلطان شجاع سوم
 سلطان اورنگ زیب چهارم سلطان مراد بخش و دختر اول سوبر بادوبیگم دوم جهان
 آرای بیگم سوم روشن آرای بیگم و از جهاندار اولاد نماد و از شهریار دختری هست
 ارزانی بیگم نام *

ذکر فضلاء معتمد الحضرت

ملا روز بهای تبریزی ملا شکرالله شیرازی نقاسری میر ابوالقاسم گیلانی ملا باقر
 کشمیری ملا محمد سیستانی ملا مقصود علی قاضی نورالله ملا فاضل کلبلی ملا
 عبدالحکیم سیالکوٹی ملا عبداللطیف سلطان پوری ملا عبدالرحمن بهوره گجراتی ملا
 فاضل کلبلی ملا حسن مراغی ملا محمود جردپوری *

ذکر حکماء الحضرت

حکیم رنای کاشی حکیم صدرا ملقب بمسبح الزمان حکیم ابوالقاسم گیلانی ملقب
 بحکیم الملک حکیم مومنائی شیرازی حکیم روح الله کلبلی ملقب بید گجراتی حکیم
 تقی گجراتی *

ذکر شعرا که نزد الحضرت بودند

نانا طالب امفانی حیا گیلانی ملا نظیری نیشاپوری ملا محمد صوفی
 مازندرانی ملک الشعرا طالباء املی سعیدائی گیلانی زرگر ناشی میر معصوم کاشی
 قولشوره کاشی ملا حیدر حصانی شیدا *

ذکر حافظان که در خدمت بودند

حافظ نادر علی حافظ کتب مقامات اخرا حافظ عبدالله استاد محمد مالی
 حافظ چوله *

ذکر نغمه سرایان هند

چتر حال پرویز ناز ماگهو خمره *

توزک جهانگیری

TOOZUK-I-JEHANGHEEREE

یعنی

تاریخ عہد سلطنت نورالدین جهانگیر بادشاہ کہ تا سال نوزدہم جلوس
خود ان بادشاہ نصفت پفاہ تحریر نموده و زان بعد معتمد خاں
حسب الحکم ان بادشاہ بانجام رسانیدہ

EDITED

BY

SYUD AHMUD KHAN

GHAZEEPORE

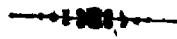
PRINTED AT HIS PRIVATE PRESS, 1863. A. D. 1280. H.

نوازش اختصاص یافته و اعتمادالدوله به منصب وکالت کل و ابوالحسن برادر کل بیگم بخطاب اعتقاد خان و خدمت حاکم سامانی سرفراز گشت نسبت خویشی و کامروائی خویشان موقوف غلامان و خداجه سرايان اعتمادالدوله هر کدام خطاب خان و منصب توختائی گرفتند برکتی دانی دلارام نام که بیگم را شیر داده بود بجله حاجی کوکه صدر اناث شد و مدد معاشی که بعورایت مرحمت میگشت صدراصدور بنظر او معتبر میداشت *

گفتند خویش و تبار تو ناز می زبید * حسن یکن اگر یک قبيله ناز کنند
 بغیر از خطبه دیگر آنچه لوازم سلطنت و بر مائروائی بود همه بفعول آمد یکچندی در
 جهروکه نشست و جمیع امرا بکورشش آمده گوش فرمان داشتند سکه بنام بیگم زدند
 و نقش سکه این بود *

بحکم شاه جهانگیر یافت مد ربور * بنام نور جهان بادشاه بیگم زر
 و طغرائ فرامین چنان نقش نسبت (حکم علیةالعالیه نور جهان بیگم بادشاه) و وفقه
 رفته کار سحای کشید که از بادشاهی بخرامی باقی نموده مکرر میفرمودند که من
 سلطنت را بنور جهان بیگم ارزانی داشتم و بجز یک سیر شراب و نیم سیر گوشت مرا
 هیچ در نمی باید از خوبی و بیکنامی بیگم چه بوسم چه او غالب بر شر بود بلکه
 شرمند هر جا که کار افتاده را عقد پیش می آمد و بخدمت بیگم ملتجی گشت
 گره از کارش برکشوده کامیاب مراد ساخت و هر کسی بدرگاه او پناه برد از آسیب ظلم
 و ستم محفوظ ماند هر جا دختری بود بتیم ایدکس بقصد ثواب عروس کرده در خور
 حالت او جهیز لطف فرمودند بکن که در عهد دولت خویش پانصد دختر را بقصد
 ثواب عروس کرده لطف فرمودند و از سلسله علیه او نفع بحیار بخلق الله رسید *

بسم الله الرحمن الرحيم

از عدايات بيغيات الهي يكساعت نجومى از روز پنجشنبه هشتم جمادى الثانى
هرار و چهارده هجرى گذشته در دارالخلافه آگره درسنه سي وهشت سالگى برتحت
سلطنت جلوس نمودم پدرم را تايدست وهشت سالگى فرزند نمى رست وهميسه
بجهت بقاى مرزند بدرويشان و گوشه نشيدان كه ايشان را قرب روحانى بدرگاه الهي
حاصل است التجامى بردند چون خواجه نزرگوار خواجه معين الدين چستى سرچشمه
اكثر اولياى هند بودند مرخاطر گذرانيدند كه بجهت حصول ايدمطلب رجوع باسنانه
متبركه ايسان نمايد ناخود قرار دادند كه اگر الله تعالى پسرى كرامت فرمايد واورا
بمن ارزاني دارد از آگره تا بدرگاه روضه منزله ايشان كه يك صدوچهل كروه است پياده
ارزوني ديار تمام متوجه گردم درسنه بهصد وهفتاد وهفت روز چهارشنبه هفتدهم ماه
ربيع الاول هفت گهزي ار روز مذكور گذشته بطالع بست وچهارم درجه ميزان الله تعالى
مرا از كتم عدم به وجود آورد و دران ايام كه والد بزرگوارم جويى فرزند بودند شيخ
سليم نام درويشى صاحب حالت كه طى بسيارى از مراحل عمر نموده بود در كوه
متصل بموضع سيكرى ار مواضع آگره استقامت داشت و مردم آن نواحى بشيخ اعتقاد
قام داشتند چون پدرم بدرويشان نياز مند بودند صحبت ايشان را نيز در يافته روزى در
اينداه توجه و بنخودى از ايشان پرسيدند كه مرا چند فرزند خواهد شد فرمودند كه
بخشنده سى مدت سه پسر رسما ارزاني خواهد داشت پدرم مي فرمايند كه نذر نمودم
كه فرزند اول را دامن تربيت و توجه شما انداخته شفقت و مهرباني شمارا حامي
و حافظ او سارم شدم اينمعدى را قبول مي فرمايد و سر ران مي گذرانند كه مبارك باشد
ما هم ايشان را همدم خود ساختيم چون والده مرا هنگام وضع حمل نزد يك مبرسد
بخانه شيخ مى فرستند تا ولادت مى در انجا واقع گردد بعد از تولد نام مرا سلطان سليم
فهادند اما من ار ران مبارك پدر خود نه در مستى و نه در هوشيارى شنيدم كه مرا
محمد سليم يا سلطان سليم مخاطب ساخته باشند همه وقت شيخو بابا گفته سخن
مي كردند والد نزرگوارم موضع سيكرى را كه محل ولادت من بود برخود مبارك دانسته
پاي تخت ساختند و در عرض چهارده بانده سال ان كوه و جنگل پرد و دام شهرى
شد مشتمل بر انواع باغات و عمارات و مدارل متدرة عالي و جاهائ خوش و دلکش بعد
از فتح گجرات اين موضع بفتح پور موسوم گشت چون ناه شاه شدم بخاطر رسيد كه
قام خود را تعبير بايد داد كه اين اسم محل اشتباه است بنام قياصرة روم ملهم غيب
بخاطرم انداخت كه كار بادشاهان جهانگير است خود را جهانگير نام نهم و لقب خود را

ناعی احداثت فرمودند که در کم جائے مان لطافت باغ بودند نام آن گل افشان فرمودند و عمارت مختصری ارسنگ سرح ترا شیده ساخته اند و مسجدی بزرگ حاسب آن باغ به اتمام رسیده در خاطر داشتند که عمارت عالی بسازند چون عمر و فاکر و امروہ بعمل نیامد درین و افعات هرجا که صاحب قرانی نوشته شود مراد امیر تیمور کوزگان است و هرجا که مردوس مکانی بقلم در آید حضرت ناصر بادشاه است و چون جدت آشیانی فرمود گردد حضرت همایون بادشاه است و چون عرش آشیانی مدکور شود حضرت والد سرکوزم جلال الدین محمد اکبر بادشاه عاریست خربوره و انبه و دیگر میوه ها در آگره و نواحی آن حوب میسود غایتاً ارمیوه ها مرا به انبه میل تمام است در آیام دولت حضرت عرش آشیانی اکثر میوه های ولایت که در همد نبود بهم رسید اقسام انگور ها از صاعی و حبسی و کشمسی در شهر های مقرر شایع گشت چنانچه در بازار های لاهور در موسم انگور انمقدار که خواهند از هر قسم و هرجدس بهم میرسد از جمله میوه ها میوه ایست که آنرا انناس می نامند و در نادر رنگ میشود در غایت خوشبوئی و راست مزه گی است در باغ گل افسان آگره هر سال چندین هزار بر می آید از طیب رباحین گل های خوشبوئی همد را بر گل های معموره عالم ترجیح می توان داد چندین گل است که در هیچ جائے عالم نام و نشان آن نیست اول گل چنپه گلی است در نهایت خوشبوئی و لطافت بهیاءت گل رعفران لیکن رنگ چنپه رود مایل به سفید است درخت آن در غایت مورونی است و گلان و پر برگ و شاخ و سایه دار میشود در آیام گل یک درخت باغی را معطر دارد و اراں گذشته گل کیوڑه است که بهیاءت و اندام غیر مکرر است نوی او در تند و تیزی بدرجه ایست که اربوی مشک هیچ کمی ندارد دیگر زائے بیل که در بو ارا عالم یاسمن سفید است غایتاً برگ هایش دوسه طبقه بر روی هم واقع شده دیگر گل مولسری است که درخت آن نیز بسیار خوش اندام و مورون و سایه دار است و نوی گل آن در نهایت ملایمت دیگر گل سیوتی که ارا عالم گل کیوڑه است عایتاً کیوڑه خار دار است و سیوتی خار ندارد رنگ آن نزدی مایل است و کیوڑه سفید رنگ است اریں گلها و ارا گل چنبیلی که یاسمن سفید ولایت است و روغنه های خوشبو می سازند و دیگر گلها است که ذکر آن طولی دارد ارا درختان سرو صنوبر و چنار و سفید آروید موله که هرگز در هندوستان خیال نکرده بودند بهم رسیده و بسیار شده و درخت صندل که خا و جرایر بود در باغات بسو ما یافته ساکنان آگره در کسب هدر و طلب علم سعی بلیع دارند و طوایف مختلف ارا هر دین و هر مذهب سکونت درین بلده اختیار کرده اند بعد از جلوس اولین حکم که ارا من صادر گشت بعتن رنجیر عدل بود که اگر متصدیان مهمات دارالعدالت در داد خواهی و عور رسی ستم رسیدگان و مظلومان اعمال و مدافعه ورزند آن مظلومان خود را بدین رحید رسانیده سلسله جنباں گردند تا صدای آن ناعث آهی گردد وضع آن برین بهم است که ارا طلالی ناف فرمودم زنجیری سازند طولش سی گز مشتلبر شصت رنگ وزن آن چهار من هندوستان که سی و دوسن عراق بوده باشد یک سرش بر کنگره شاه

چون جلوس در وقت طلوع حضرت پیر اعظم ونورانی گشتن عالم واقع شده نورالدین سارم ودرایام شاهزادگی نیز از داناان هندشیده بودم که بعد از گذشتن عهد سلطنت ورمای جلال الدین اکبر بادشاه نورالدین نامی متصدی امور سلطنت خواهد گشت اینمعی نیز در خاطر بود بنابراین مقدمات نورالدین جهانگیر بادشاه اسم و لقب خود ساختم چون این امر عظیم در شهر آگره واقع گشت ضرور است که مجملی از خصوصیات انجامزوم گردد آگره از شهرهای قدیم بزرگ هندوستان است برکنار دریای جمده قلعه کهنه داشت پدرم پیش از تولد من ارا انداخته قلعه از سبک سرخ قراشیده بنا نهاد که روندهای عالم مثل آن قلعه نشان نمیدهند در عرض پانزده شانزده سال باتمام رسید مشتمل بر چهار دروازه و دو دریاچه سی و پنجگله روپیه که یکصد و پانزده هزار طومان رایج ایران و یک کرور و پنجگله خانی بحساب توران باشد خرچ این قلعه شده آبادانی این معموره بر هر دو طرف دریای مذکور واقع شده جانب غرب رویه آن که کثرت و آبادانی بیستردارد دور آن هفت کره است طول آن دو کره و عرض یک کره و دور آبادانی آن طرف آب که برجانب شرقی واقع است دو نیم کره است طول یک کره و عرض نیم کره اما کثرت عمارات بنوعیست که مثل شهرهای عراق و خراسان و ماوراءنهر چند شهر آباد تواند شد اکثر مردم سه طبقه و چهار طبقه عمارت کرده اند وانبوهی خلق بحدیست که در کوچه و بازار بدشواری تردد توان نمود از اواخر اقلیم ثانی است شرقی آن ولایت فوج و عربی ناگور و شمالی سبیل و جنوبی چندبری است در کتب هندو مسطور است که مدیج دریای جمده کوهیست کلند نام که مردم را از شدت سردی عبور در اسحا ممکن نیست جائی که ظاهر میشود کوهیست قریب به برگنه خضرآباد هوا آگره گرم و خشک است سخن اطباء انصت که روح را نه تحلیل می برد و ضعف می آرد نه اکثر طبایع ناسازگار است مگر بلغمی و سودائی مراحل را که از ضرر آن ایمن اند و ازین جهت است حیواناتی که این مزاج و طبیعت دارند مثل فیل و گاؤ میش و غیر آن درین آب و هوا خوب میشود بیش از حکومت اعدان لودی آگره معموره کلان بود و نلعه داشت چنانچه مسعود سعد سلمان در قصیده که بمدح محمود پسر سلطان ابراهیم بن مسعود بن سلطان محمود عربی در فتح قلعه مذکور املا نموده مذکور ساخته است

حصار آگره پیدا شد از میانه گرد بسان کوه برونارهای چون کهسار چون سکندر لودی اراده گرفتن گوالیار داشت از دهلی که پای تخت سلاطین هند است باگره آمد و جای بودن خود اینجا قرارداد و ارا تا ریخ آبادانی معموره آگره روی در ترقی نهاد و پای تخت سلاطین دهلی گشت چون حضرت حق سبحانه تعالی بادشاهی هند باین سلسله والا کرامت کرد حضرت فردوس مکانی دایر بادشاه بعد از شکست دادن ابراهیم ولد سکندر لودی و کشته گشتن او و فتح راناسانگا که کلان ترین راجها و زمینداران ولایت هندوستان بود بر طرف شرقی اب جمده زمین خوش کرده چار

سکه‌هایی عهد جهانگیری که بعنایت جناب فیض‌صاب مستر تهاربیل صاحب بهادر
جمع میرتبه از نظرم گذشتند نقش آن سکه‌ها بعینه در اینجا ثبت است

سکه اشرفی

شاه نورالدین جهانگیر ابن اکبر بادشاه

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

روئی زر را صاحب نورانی بزرگ مهر ۱۵۰۰ ضرب لاهور ماه فروردی الهی ضرب جهانگیر نگر سنه ۵

سکه روپیه

زکام شاه جهانگیر شاه اکبر نور سنه ۱۲

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

همیشه باد ابر روئی سکه لاهور بهمن الهی ضرب برهانپور سنه ۱۰۲۰

سکه روپیه

زکام شاه جهانگیر شاه اکبر نور سنه ۴

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

همیشه باد ابروئی سکه لاهور ماه مهر الهی سنه ۱۰۳۱ ۸

سکه روپیه

زکام شاه جهانگیر شاه اکبر نور ۱۰۳۳

سکه روپیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

همیشه باد ابروئی سکه لاهور سنه ۱۹ ماه اذر الهی ضرب سنه ۱۰۳۲ ۱۷

برج قلعه آگه استوار ساخته سر دیگر ا تا کدازه دریا برده بر میل سنگین که نصب شده بود محکم ساختند و دوازده حکم مرمودم که در جمیع ممالک محروسه معمول داشته این احکام را دستور العمل سازند * اول منع ذکات ارتعا و میر بحری و سایر تکالیفی که جاگیرداران هر صوبه و هم سرکار بجهت نفع خود وضع نموده بودند * دوم در راه های که دزدی و راهزنی واقع شود و آن راه پاره از آبادانی دور باشد جاگیرداران بواج سرائی و مسجدی بفرمانند و چاهی احداث کنند تا باعث آبادانی گشته جمعی در آن سرا آباد شوند و اگر بمحال حائیه در یک باشد مقصدی اجرا سرانجام نماید و در راهها بار سوداگران را بے اذن و رضای ایشان نکشاید * سوم در ممالک محروسه ارکان و مسلمان هر کس که فوت شود مال و مدال او بورثه او واگذارند هیچ کس در آن مدخل ننهد و اگر وارث نداشته باشد بجهت ضبط آن اموال مشرف و تحویلدار علیحده تعیین نمایند تا آن وجه بمصارف شرعی که ساختن مساجد و سراها و مرمت پلها و شکسته واحداث تالابها و چاهها باشد صرف شود — چهارم شراب و زهره و آنچه از قسم محرکات منهدیه باشد نسازند و بفرو شند با آنکه خود بخورند شراب ارتکاب می نمایم و از هر ده سالگی تا حال که عمر من بسی و هشت رسیده همیشه مداومت نان کرده ام در اوایل چو بخوردم آن حریص بودم گاهی تابیدست بیاله عرق دو آتش تناول میشد چو رفته رفته در من اثر تمام کرد در مقام کم شدن آن شدم در عرض هفت سال از پانزده پیاله به پنج شش رسانیدم و اوقات نوشیدن نیز مختلف بود بعضی اوقات سه چهار ساعت نجومی از روز باقیمانده آغاز خوردن میکردم و بعضی اوقات در شب و برخی در روز تا سی سائگی در پی بهج بود بعد از آن وقت خوردن در شب قرار دادم در پی ایام خود محض برای گوارش طعام بخرم * پنجم خانه هیچکس را نزول نسازند * ششم منع نمودم که هیچکس گوش و بینی شخصی را بهیچ گناهی نبرد و خود نیز بدرگاه الهی ند نمودم که هیچکس را بدین سیاست معیوب نسازم * هفتم حکم کردم که متصدیان خالصه و جاگیرداران زمین رعایا را بتعدی نگیرند و خود کاشت خود نسازند * هشتم عامل خالصه و جاگیرداران در برگه که باشند مردمان بحکم خویشی نکنند * نهم در شهرهای کل دارالشفاه ساخته اطبا بجهت معالجه بیماران تعیین نمایند و آنچه صرف و خرچ میسده باشد از سرکار خالصه شریعه میداده باشند * دهم بمنعت والد بزرگوار خود مرمودم که هر سال از هر دهم ربیع الاول که روز تولد من است بعد از هر سالی یکروز اعتبار نموده در ممالک محروسه در پی روزها ذبح کنند و در هر هفته دو روز نیز منع شد یکی پنجشنبه که روز جلوس من است و دیگری یکشنبه که روز تولد پدر من است و اینها این روز را بدین جهت و بسبب آنکه منسوب بحضرت پیر اعظم است و روز ابتدای آمرینش عالم مبارک دانسته تعظیم بسیار میکردند و از روزهای که در ممالک محروسه کستن میشد یکی این روز بود — یازده بطریق عموم حکم کردم که مناصب و جاگیرهای نوکران پدر من بقرار باشد بعد از آن بقدر حالت هر کس بمصنهای ایشان افزوده از ده دوازده کم نه و ناده سی و ده چهل اضافه مقرر گشت

سکه روپيه
لاله الله محمد رسول الله ضرب
نورالدين محمد جهانگير بادشاه

سکه روپيه
نورالدين جهانگير شاه اکبر شاه
سال بهمن الهي ضرب سييرام ۱۰۲۶

سکه روپيه
لاله الله محمد رسول الله ضرب
نورالدين محمد جهانگير بادشاه غازي

سکه روپيه
نورالدين جهانگير بادشاه
تيز الهي ضرب سورت سنه

سکه روپيه
زجهانگير شاه اکبر شاه سنه ۱۴
سکه قندهار شد دلخواه

سکه روپيه
نورالدين جهانگير شاه اکبر شاه
سال اردبي بهشت الهي ضرب سييرام

سکه روپيه
رحهانگير شاه اکبر شاه
سکه قندهار شد دلخواه

سکه روپيه
لاله الله محمد رسول الله ضرب حا
محمد جهانگير بادشاه غازي

و علوفه جمیع احدیان را از فراز ده پانزده و ماهیان کُل شاگرد بیشه ده دوازده فرمودم و بر راتبه پردگیان سرپرده عصمت والد بزرگوار خود بقدر حالت و بختی که داشتند از ده دوازده تاده و بخت افزودم و مده معاش اهالی ائمه ممالک محروسه را که لشکر دعاوند یک قلم مطابق فرامین که در دست داشتند برقرار و محکم گذاشتم و سیدان صدر جهان که از سادات محکم النسب هندوستان است و مدت ها منصب جلیل القدر و عداوت پدر من بدو متعلق بود امر نمودم که همه روز ارباب استحقاق را بنظر بگذرانند — دوازدهم جمیع گنہگاران که از دیربار در قلعه و زندانها مقید و محبوس بودند آزاد نموده خلاص ساختم — و بساعت سعید فرمودم که سکه بر زر زدند و از طلا و نقره بوزنهای مختلف زر را محکوک ساختند و هر یک را جداگانه نامی نهادم چنانچه مهر صد توله را نورشاهی و پنجاه توله را نورسلطانی و بیست توله را نور دولت و ده توله را نور کرم و پنج توله را نور مهر و یک توله را نور جهانی و نصف انرا نورانی و ربع انرا رواجی نام کردم و آنچه از جنس نقره سکه شد صد توله را کوکب طالع و پنجاه توله را کوکب اقبال و بیست توله را کوکب مراد و ده توله را کوکب بخت و پنج توله را کوکب سعد و یک توله را جهانگیری و نصفش را سلطانی و ربع آن را نثاری و دهم حصه را خیر قبول نامزد گردانیدم و همچنین ارمس نیز بری حساب سکه کرده هر یک را بنامی معروف کردند و بر مهرهای صد توله و پنجاه توله و بیست توله و ده توله این ابیات امفغان را فرمودم که نقش نمودند و بر یک روی آن این بیت سکه شد

بخط نور بر زر کلک تقدیر • رقم زد شاه نورالدین جهانگیر
و در فاصله مصرعها کلمه و بر طرف دیگر این بیت که مشعر بر تاریخ سکه است منقوش گشته

شد چو خور زین سکه نورانی جهان • انستاب مملکت تاریخ آن
و در میان هر دو مصراع ضرب مقام و سنه هجری و سنه جلوس و سکه نور جهانی که عوض مهر معمول است و در وزن ده دوازده زیاده بران این بیت امیرالامرا قرار گرفت
روی زر را ساخت نورانی برنگ مهر و ماه • شاه نورالدین جهانگیر ابن اکبر بادشاه چنانچه بر هر روی یک مصراع نقش گشت و قید ضرب مقام و سنه هجری و سنه جلوس شده سکه جهانگیری نیز که در وزن ده دوازده زیاده است در برابر روید اعتبار شده بدستور نور جهانی مقرر گشت و وزن توله مطابق دوزیم مثقال معمول ایران و توران است تاریخها بجهت جلوس من گفته بودند همه را نوشتن خوش نیامد بهمین تاریخ که مکتوبخان داروغه کتابخانه و نقاش خانه که از بندهای قدیم من است گفته بود اکتفا نمودم

صاحب قسطنطنیه شاهنشاه جهانگیر • باعمل و داد بنشست بر تخت کام رانی
اقبال و بخت و دولت فتح و شکوه و نصرت • پیشش کمر بخدمت بسته بشادمانی
سال جلوس شاهي تاريخ شد چو بنهاد • اقبال سرپای صاحب قرانی ثانی

جميع بندها الله تعالى است خصوصاً بادشاهانرا که خود ايسان ناعف و فاهيت عالم است پدر او خواجه عبدالصمد که در من تصويرے بدل زمان خود بود و از حضرت جدت اشياني خطاب شيرين قلمي يافته در مجلس همانوں ايسان بنده مجالست و مصاحبت داشت و از مردم اعيان شيراز است والد بزرگ و ارم بنادر سنی خدمت عزت و حرمت او را بسيار ميداشتند * راجه ماسنگه را که از امراء معتبر و معتمد پدرم بود و او را درين خاندان عظيم الشان نسبتها و وصلتها دست داده چنانچه عمه او در خانه پدرم بود و همشيره او را من خواسته بودم که خسرو و همسيرة اش سلطان الدسا نيگم که و اين فرزند مدست ابرو تولد يافت بدستور سابق حاکم صونه بدگاله ساختم بآنکه بجهت بعضی امور که واقع شده گمان اين عنايت در حق خود نداشت نخلعت چارغ و شمسير مرصع و اسب خاضع سرفراز ساخته روانه انولایت که جای پنجاه هزار سوار است گردانيدم پدرش راجه بهگوانداس و پدر کلدش راجه بهارامل نام داشت اول کسی که از راجپوتان کچوايه شرف بددگي پدرم در يافت راجه بهارامل بود و در راهتني و درستي اخلاص و سميت شجاعت ارقوم خود امتياز تمام داشت بعد از جلوس چون جميع امرا جمعيتهای خود در درگاه حاضر بودند بخاطر رسيد که اين لشکر را در خدمت فرزند سلطان پرويز نه نيت غزا بر سر راناکه اربد کرد ران شديد و کفار غليظ ولايت همدوستان است و در عهد پدرم مکرراً افواج بر سر او تعيين يافته بود و دفع او ميسر نگشت بايد فرستاد در ساعت سعيد فرزند مذکور را نخلعتهای فاخره و کمر شمسير مرصع و کمر خنجر مرصع و تسبيح مرواريد که با لعاهاے گران بها در یک سلک بود و هفتاد و دو هزار روبه قيمت داشت و اسپان عراقی و ترکي و ميلان نامي سرفراز ساخته رخصت نمودم قريب بيست هزار سوار آماده مکمل با امرا و سرداران عمده بدین خدمت متعين گشتند اول اصف خان را که در عهد پدرم از بنده های مقرب بود و مدتی بخدمت بخشي گري فيام و افدام مينمود و بعد از ان ديوان باستقلال شد بواجتهاد بایه امارت مرقبه و وزارت رسانيدم و منصب او را که دو هزار پانصدي بود بجهزاري ساخته اتاليق پرويز گردانيدم و نخلعت و کمر شمسير مرصع و اسب و فيل او را سربلند نموده حکم کردم که جميع منصبداران خود و بزرگ از صلاح و عوايد او ديرو فرزند عبدالرراق معموري را بخشي و مختار بيگ عموي اصفخان را ديوان پرويز ساختم * ديگر راجه حکماته بهر راجه بهارامل که منصب پنجهزاري داشت خلعت و کمر شمسير مرصع لطف نمودم * ديگر اناشکر را که عمو راده رانا است و پدرم او را خطاب رانائي داده بودند و ميخواستند که بهمهرايه خسرو بر سر رانا فرستند و در همان آيام شفقار شدند خلعت و کمر شمسير مرصع داده همراه نمودم * ديگر بهمادهو سنگه برادر راده راجه ماسنگه و راواسال درباري باين اعتبار که هميشه در درگاه حاضر می بودند و از راجپوتان سيکهاوت و اربندهاے معتمد پدرم بودند علم عنايت شد و اين هر دو بمنصب سه هزاري سرفراز بودند * ديگر شيم رکن الدين افغان که او را در آيام شاهزادگي شيرخان حطاب داده بودم از پيله پانصدي بمنصب سه هزار و پانصدي ممتاز ساختم شيرخان صاحب فبيله و عنايت مردانه است

بعزفند حسبرو یک نک رویه مرحمت شد که در بیرون قلعه خانه مدغم خان خانانان را بجهت خود عمارت نماید و ایالت و حکومت پنجاب را به سعید خان که از امرای معتبر و صاحب نسبت پدر من بود عنایت نمودم اصل او از طایفه مغل است پدر من او هر پیش پدر من ما خدمت کرده اند و در وقت رخصت چون مذکور می شد که خواجه سرایان او ستم پیشه اند و سرزدستان و مسکینان تعدی مینمایند باو بیغام فرستادم که عدالت ما از هیچکس ستم نر می دارد و در میزان عدل خوردی و کلاهی منظور نیست اگر بعد ازین از مردم او بدوسی ظلم و تعدی رود گوشمالی التفاتی خواهد یافت دیگر دشمنی فرید بخاری که در خدمت پدر من میر بخشی بود خلعت و شمشیر مرصع و دوات و قلم مرصع لطف نموده بهمان خدمت مقرر داشتم و بجهت سرفرازی او فرمودم که ترا صاحب السیف و القلم میدانم و مقیم را که پدر من در آخر عهد خود خطاب و ریر خانی داده بوزارت ممالک محروسه سرفراز ساخته بودند بهمان خطاب و منصب و خدمت ممتاز گردانیدم و خواجگی فتح الله را نیز خلعت داده بدستور سابق بخشی ساختم و عبدالرزاق معموری را هم بانکه بی سببی و جهتی در آیام شاهزادگی خدمت مرا گذاشته نزد پدر من رفته بود بدستور قدیم بخشی ساخته خلعت دادم و امین الدوله که در آیام شاهزادگی خدمت بخشی گری داشت و بی رخصت من گریخته بخدمت پدر منز گوارم رفته بود نظر بر تقصیرات او نکرده خدمت آتش بیگی که در ملازمت پدر من داشت باو فرمودم و ارباب خدمات و مهمات از بیرونیاں و درونیاں بدستور من که در خدمت پدر من بودند همه را بحال خود گذاشتم و شریف خان که از خورد سالگی نامن کلاں شده و در آیام شاهزادگی او را خطاب خانی داده بودم و در وقتیکه از اله آباد متوجه خدمت والد منزر گوار خود شدم نقاره و تومان و توغ بدو مرحمت نموده بمنصب دوهزار و پانصدی او را سرفراز نموده و حکومت و داریایی صوبه بهار و حل و عقد آن ولایت بقبضه اختیار او گذاشته بدانصوب مرخص گردانیده بودم پانزده روز از جلوس گذشته در چهارم رجب سعادت ملازمت دریافت از آمدن او خاطر رعایت فرحناک گشت چرا که نسبت بندگی او بمن حائست که او را بمنزله برادر و برادر و مصاحب میدادم چون اعتماد کلی بر اخلاص و عقل و دانایی و کار دانی او داشتم او را وکیل و وزیر اعظم ساخته خطاب والای امیرالامرائی که در بر کربها خطای مافوق این معاشد و بمنصب پنجهزار دات و سوار سربلند گردانیدم هر چند منصب او گنجایش داشت که ریاده نویی مقرر گردد و نهایتاً خود بعرض رسانید که تا از من خدمت نمایانے بوقوع نیاید از منصب مذکور ریاده نخواهم گرفت چون حقیقت اخلاص بددهای پدر من هدور بواقعی ظاهر نگشته و از بعضی تقصیرات و غلط بییدیها و اراده ناشایسته که مرضی درگاه خالق و پسند خاطر حلائق بدو سر زده خود بخود شرمیده و شرمسار بودند و بانکه در روز جلوس تقصیرات همه را عفو نموده با خود قرار داده بودم که باز خواست امور گذشته نشود باینر تو همی که در خاطر از ایسان قرار گرفته بود امیرالامرا را حافظ و نگهبان خود میدانستم اگر چه نگاهبان

ار بادشاه شدن بیک سال بخود قرار داده بودم که در شب جمعه مرتکب خوردن شراب بشوم از درگاه الهی امیدوارم که تا حیات باقی باشد مرا بدین قرار داد استقامت بخشید بیست هزار روپیه بمیرا محمد رضا سبزواری داده شد که بمقترا. ریات احتیاج دهلی تقسیم نماید * وزارت ممالک محروسه را از قرار مداخله بحال بیگ که او را در آیام شاهزادگی ب خطاب وزیرالملکی سرفراز ساخته بودم و وزیر خاں تفویض نمودم و شیخ فرید بخاری را که چهارهزاری بود پنجهزاری کردم رامداس کچهویه را که از رعایت یافتهای پدر من بود و منصب دوهزاری داشت بسهزاری سرفراز ساختم و میرزا رستم پسر میرزا سلطان حسین پسرزاده شاه اسمعیل حاکم قندهار و عبدالرحیم خالکانان ولد بیرم خاں و ایرج و ادارا پسران او و دیگر امرای تعیینات دکن خلعتها فرستادم و برخوردار سر عبدالرحمن مرید بیگ را چون بے طلب بدرگاه آمده بود حکم نمودم که بجایگزین خود معادوت نماید

از ادب دوراست رفتن بے طلب در بزم شاه * ورنه پای شوق را مانع درودیوار نیست یکماه از جلوس همایون گذشته لاله بیگ که در آواں شاهزادگی خطاب باز بهادری یافته بود سعادت ملازمت دریافت منصب او که هزاروپانصدی بود بچهارهزاری فرار یافته صاحب صوبگی صوبه بهار سرور گردید و بیست هزار روپیه باو عنایت نمودم باز بهادر از خاص بنده خیلان سلسله ماست پدرش نظام نام داشت و کتاندادار حضرت جنت اشیاپی بود کیشوداس مارو را که از راجپوتان ولایت مبرته است و در اخلاص از اقران خود بیسی دارد بمنصب هزاروپانصدی از اصل و اضافه سرفراز ساختم علما و دانایان اسلامیة فرمودم که مفردات اسمای الهی را که در یاد گرفتن آسان باشد جمع نمایند تا آنرا ورد خود سارم و در شبهای جمعه با علما و صلحا و درویشان و گوشه نشینان صحبت مدام چون قلیچ خاں که از بندههای قدیم دولت والد بزرگوارم بود بدارائی و حکومت صوبه گجرات تعیین یافت یک لک روپیه مدد خرچ گویاں باو مرحمت نمودم و مدرن صدر حهاں را که از آیام طفولیت در وقتیکه درس چهل حدیث در خدمت شیخ عبدالعسی که ذکر احوال او در اکبرنامه به تفصیل مذکور است میخواندم و او را بمنزله خلیفه خود میدانستم تا امور در مقام اخلاص و یک جهتی بود از منصب دو هزاره بمنصب چهار هزاره رسانیدم در آیام شاهزادگی قبل از وقوع بیماری والد بزرگوارم و در آیام بیماری انسان که رای ارکان دولت و امرای ذی شوکت متزلزل گشته هر یک را سودای در خاطر قرار گرفته بود و می خواستند که باعث امری گردند که بجز خرابی دولت نتیجه نداشته باشد در تردد و خدمتگاری و جاسپاری تقصیری نکرد * عدایت بیگ را که در دولت پدر من مدت های مدید دیوان بیوتات بود و منصب هفتصدی داشت بجای وزیر خاں وزیر نصف ممالک محروسه ساخته ب خطاب والای اعتماد الدوله و منصب هزاروپانصدی سهو مند ساختم و وزیر خاں را بدیوانی صوبه بنگاله و قرار جمع انجا معین ساختم * بیرداس را که در آیام پدرم خطاب رای رایاں یافته بود * راجه بکرماجیت

در نوکری اور یک دستش بشمشیر افتاده بود دیگر شیخ عبدالرحمن پسر شیخ ابوالفضل و مهاسنگه دبیره راجه مانسنگه و زاهد خان پسر صادق خان و وزیر جمیل و قرا خان ترکمان که هر کدام بمنصب دوهزاری امتیاز دارند خلعت واسپها یافته مرخص گشتند دیگر مدوهر که از قوم کچهواهیئان سیکهاوت است و در من درخورد سالی ناو عدايت بسیار میکردند فارسی زبان بوده نازکه ارو تا به آدم ادراک مهم بهیچ یکی از قبيله او نمیتوان کرد خالی از فهمی نیست و شعر فارسی میگوید این بیت اوست

غرض ز خلقت سایه همی بود که کسی * بدور حضرت خورشید پاه خود ننهد
بدانصوب رخصت یافت اگر تفصیل مجموع منصدهاران و بندهایی که در بند خدمت تعیین یافته اند و حالت و نسبت و منصب هر یک مذکور گردد سخن بدو دراز خواهد کشید بسیاری از بردگان و خدمت گاران نزدیک و امرا رادگان و خان رادان و راجپوتان کار طلب در بند خدمت نخواهند خود ها التماس همراهی نمودند و یک هزار احدی که عبارت از یکهاست دیگر متعین گشت محملاً و جی ترتیب یافت که اگر توفیق رفیق شان گردد با هر یک از سلاطین صاحب اقتدار محاصمت و مدارعت تواند نمود

سپاهنی فرار آمد از هر کس * برزم از یلان جهان جاستان

نه از مرگ شان بیم برتبع تیر * نه از آب ناک و نه راتنش گریز

نمودی یگانه بکوشش گروه * بر رحم سندان بر حمله کوه

چون در ایام شاهزادگی بنابر کمال احتیاط مهور ارک خود را نامیرالامرا سپرده بودم و بعد از رخصت نمودن او بصوبه بهار نه پرویز سپردم الحال که او بخدمت رانا مرخص گشت بدستور قدیم نامیرالامرا حواله شد * پرویز از صبیبه صاحب جمال رینخان کوکه که در نسب همسنگ مرزا عزیز کوکه بود در سال سی و چهارم از جلوس حضرت عرش اشیانی در بلده کامل بعد از دو سال و دو ماه از ولادت خسرو تولد یافت و بعد از آن که بعضی فرزند آن متولد شدند و رحمت ایزدی ایسان را دریافت از کرمسی که اردود مان را قهواست دختری بوجود آمد بهایانو بیگم نام * و از جگت گسائش دختر موتهه راجه سلطان خرم در سده سی و شش از جلوس همایون والد بزرگوارم مطابق سده بهصد و بود و نه هجری در بلده لاهور عالم را بوجود خود خرم ساخت رفته رفته بحسب سی در احوال او ترفیات ظاهر گشت خدمت والد بزرگوارم از همه فرزندان بیشتر می کرد و ایسان از و از خدمت او بسیار راضی و شاکر بودند و همیشه سفارش او بمن میکردند و بارها می فرمودند که او را فرزندان دیگر تو هیچگونه نسبتی نیست و این را فرزند حقیقی خود میدانم بعد از آن که بعضی فرزندان تولد یافته در او ان صبی رحمت ایزدی پیوستند * در عرض یکماه دو پسر از حواصان تولد یافتند یکی را جهاندار و دیگری را شهریار نام نهادم در همین ایام عرض داشت سعید خان مبنی بر رخصت مرزا غاری که از حاکم راده سده ولایت تهنهه بود رسید فرمودم که چون پدر من همنیره او را فرزند خسرو نامزد نموده اند ان شاء الله تعالی چون این نصبت بوقوع آید او را رخصت خواهم نمود * پیش

حضرت عرش اشیانی گردید غایتاً این کار کرد که من ے ملاحظه و دغدغه خاطر عزیمت استن بوس درگاه پدر خود کردم و رفته رفته آن کدورت ها بصفا مبدل گردید * میرضیاء الدین قزوینی را که در ایام شاهزادگی ارو خدمات و دولت خواهی ها بوفوع آمده بود هزاری ساحت و بمنسرف طویل حکم شد که هر روز سی اسپ بجهت تحسین حاصر میساخته باشد و میرزا علی اکبر شاهی را که از جوانان فرار داده آلوس دهلې است بمنصب چهار هزاری ممتاز ساخته سرکار سنجبل را بجایگزین او مقرر داشتم * زوری به تقریبی امیرالامرا این سخن بعرض رسانید و مرا بغایت خوش آمد چنین گفت که دیانت و ے دیانتی مخصوص نقد و جنس نیست بلکه ار نمودن حالتی که در اندایان باشد و بنهان داشتن استعدادی که در بیگانگان باشد نیز ے دیانتی است الحق سخن درستی است می باید که مقربان را اشنایگان منظور نباشد و حالت هر کس را چنانچه می باید بعرض می رسانیده باشند * در وقت رخصت به پرویز گفته بودم که اگر رانا خود با پسر گلان او که کرن نام دارد ملازمت انفرزند آید و در مقام اطاعت و بندگی باشد تعرض ولایت او نرساند و غرض اریں سعارش دو مقدمه بود یکی آنکه چون همیشه تسخیر ولایت ماورالنهر پیس نهاد خاطر اقدس والد بزرگوارم بود و در هر مرتبه که عزیمت فرمودید مواع روی داد اگر این مهم یک گونه صورتی بگیرد و این خدشه از خاطر دور گردد پرویز را در هندوستان گذاشته بمیا من توفیقات الهی روانه ولایت مو روئی کردم خصوصاً در ین ایام که حاکم مستقل دران دیار بیست باقی حان بیز که بعد از عبدالله خان و عبدالله المومن خان پسر او فی الجمله استقلال یافته بود فوت شده و کار ولی محمد خان برادر او که الحال حاکم ان دیار است هنوز نظامی بدفته است دیگر سرانجام مهم پیکار دکن که چون در عهد والد بزرگوارم پاره اران ولایت بحیر تسخیر در آمده املک را بعنایت ایزد سبحانه یکباره در تحت تصرف در آورده داخل ممالک محروسه سارم امید بکرم الله تعالی آنکه این هردو عزیمت زوری گردد

هفت اقلیم ار بگرد سادشاه * همچنان در یند اقلیم دگر

میرزا شاهرح نبیره میرزا سلیمان حاکم بدخشان را که قرابت فریده بایی سلسله دارد و در ملازمت پدرم پنجهزاری بود به منصب هفت هزاری امتیاز تحسیدم و میرزا بسیار ترک طبیعت ساده لوحی است پدر من او را سید عزت میداشتند و هرگاه فرزندان خود را حکم نشستن میفرمودند او را هم بدین عنایت سربلند میساختند باوجود فساد طلبیهای بدخشیان در ین قریبها میرزا بد مدمه و وسوسه ایشان از راه نرفته اصلا مرتکب امری که باعث غبار خاطر باشد نشده صوبه مالوه را بدستور ے که پدرم او را مرحمت کرده بودند برقرار داشتم * خواجه عبدالله که از سلسله نقشبندیه است و در ابتدای ملازمت احدی بود رفته رفته منصب او به پله هزاری رسید بيموجب ے خدمت پدرم رفت اگرچه سعادت خود میدانستم که ملازم و مردم من بخدمت ایشان روند غایتاً چون ے رخصت ازو این عمل سرزده پاره خاطر از ان گراں بود باوجود چنین ے حقیقی منصب

که از راجه‌های معتبر هندوستان بود و در عهد او بنده شده است خطاب داده می‌رآتش خود ساختم و حکم کردم که همیشه در توپخانه رکاب پنجاه هزار توپچی و سه هزار ارابه توپ مستعد و آماده سرانجام نماید بکرماجیت مذکور ارطایفه کهتریانست در خدمت پدر من از مشرعی فیلقانده به دیوانی و مرتبه امرائی رسید خالی از توشه سپاهگری و مدبری نیست بیرم پسر جان اعظم را که دوهزاری بود دو هزار و پانصدی ساختم چون اراده خاطر آن بود که اکثر بندهای اکبری و جهانگیری بندهای مطلب خود کامیاب گردند به تحسین حکم نمودم که هر کس وطن خود را بجایگزیند میخواست باشد بعرض رسانند نامطابق توره و قانون چنگیزی آن محال بموجب ال تمغا بجایگزین او مقرر گردد و از تغییر و تبدیل ایمن باشد * آنا و اجداد ما بهر کس جایگزینی بطریق ملکیت عنایت می‌کردند فرمان آن را بمهرال تمغا که عبارت از مهری است که بسنجرف می‌زده باشند مری می‌ساخته اند من فرمودم که جای مهر را طلا پوش ساخته مهر مذکور را بر آن نهاد و اکنون تمغا نام نهادم میرزا سلطان پسر میرزا شاهرخ نبیره میرزا سلیمان که از ورزید رادهای میرزا سلطان اوسعید است و مدتها حاکم بدخشان بود از دیگر پسران او برگزیده و از پدر بررگوار خود القماس کرده گرفته در خدمت خود کلاں ساخته ام و او را در جرگه و برندان خود می شمارم بمنصب هزاری سرفراز ساختم بهاو سنگه پسر راجه مانسنگه را که قابل ترین اولاد اوست بمنصب هزار و پانصدی از اصل و اضافه ممتاز گردانیدم * رمانه بیگ پسر غیور بیگ کاللی را که از خورد سالی خدمت بار من میکرد و در ایام شاهزادگی از پهل احدی بمنصب پانصدی رسیده بود خطاب مهابتخانی داده بمنصب هزار و پانصدی امتیاز بخشیدم و خدمت بخشیکری شاگرد پیسه بدو مقرر گشت * راجه برسنگه دیوار راجپوتان بندهای که رعایت یافته من است و در شجاعت و نیک ذاتی و ساده لوحی از امثال و اقربان خود امتیاز تمام دارد بمنصب سه هزاری سرفزاری یا مت و ناعب ترفی و رعایت او آن شد که در اواخر عهد پدر بزرگوارم شیخ ابوالفضل را که از شیخ رادهای هندوستان بمرتبت فضل و دانائی امتیاز تمام داشت و ظاهر خود را بزبور اخلاص آراسته بخدمت گران سنگ به پدرم فروخته بود از صوبه دکن طلب داشتند و چون خاطر او بمن صاف نبود و همیشه در ظاهر و باطن سخنان مذکور می‌ساخت و درس آیام که بنابر اسناد فتنه انگیزان خاطر مبارک والد بزرگوارم فی الجمله از من آزرده گی داشت یقین بود که اگر دولت ملاذمت دریابد باعث ریاء تی آن غبار خواهد گشت و مانع دولت مواصلت گردیده کار بجای خواهد رسانید که بضرورت از سعادت خدمت محروم باید گردید چون ولایت برسنگدیو بر سر راه او واقع بود و در آن ایام در جرگه متمدنان جادداشت باو بیعام فرستادم که اگر سر راه بران مفسد فتنه انگیز گرفته او را نیست و نابود سازد رعایت هائی کلی از من خواهد یافت توفیق رفیق او گشته در حینی که از حوالی ولایت او می‌گذشت راه بر او بست و باندک ترددی مردم او را پریشان و متفرق ساخته او را بقتل آورد و سر او را در اله آباد نزد من فرستاد اگر چه این معنی باعث آزرده گی خاطر اشرف

از جاهلان دور سازند در مقام ممانعت در آمده پاس مراتب ادب نگاه نداشته و باتفاق فوکران خود در مقام عربده و جنگ شدند و این معنی را بمن امیرالامرا اظهار نمود فرمودم که آن سیه بختان را بجزای عمل خود شان باید رسانید امیرالامرا بشصت و پنج آنها متوجه گشت و شیخ فرید را نیز از عقب فرستادم از آن جماعت دو راجپوت که یکی شمشیر داشت و دیگری جمده را امیرالامرا روبرو شدند یکی از ملازمان او که قطب نام داشت بجمده ران در آویخت و بزخم جمده کشته شد و او را نیز پاره پاره ساختند و بدگری که شمشیر داشت یکی از افغانان ملازم امیرالامرا در آویخت و او را با خود گردانید دلاور خان جمده کشیده مرابهرام که با دو کس دیگر با قایم ساخته بود متوجه گشت و یکی زخم جمده رسانیده از دست آن سه کس نه زخم برداشته همانجا افتاد و چندی از احدیان و مردم امیرالامرا مقابل شده آن خون گرفته را بقتل رسانیدند یکی از راجپوتان شمشیر کشیده شیخ فرید متوجه گشت غلام حبشی او روبرو شد و آن راجپوت را از پا در آورد این شورش در صحن دولخانه خاص و عام واقع گشت و آن سیاست باعث تنبیه بسیاری از ناعاقبت اندیشان گردید ابوالنبی اوزبک بعرض رسانید که اگر این قسم امری در اورنگیه رو دهد سلسله و قبیله انجماعت را بر می اندازد گفتیم که چون این طایفه رعایت کرده و تربیت یافته والد بزرگوار من اند مراعات همان نوعتگی می نمایم و مقتضای عدالت نیز است که بتقصیر و حرمه یک کس از خلق بسیار مواخذة نداشت * شیخ حسن جامی که امروز بر مسند درویشی جای دارد و از مریدان درویش شیراز است پیش از جلوس بششماه اراهور بمن نوشته بود که در خواب دیده ام که اولیاء و بزرگان امر سلطنت را بدان برگزیده درگاه الهی تغویض فرمودند بدین بود مستبشر بوده منتظر وقوع این امر داشتم امید دارم که بعد از وقوع این امر تقصیرات خواجه ذکریا که از سلسله احرار است بعفو مقرون گردد * تاش بیگ برخی که از فدیمان این دولت است و پدر من او را بخطاب تاج خانی سرفراز ساخته بودند و منصب دوهزاری داشت سه هزاری عداوت نمود و بیکه بیگ کابلی را که هزار بانصدی منصب داشت سه هزاری کردم بسیار جوان مردانه کار طلب است در خدمت عم بزرگوارم میرزا محمد حکیم قرب و محرمیت تمام داشت ابوالقاسم تمکین را که از بندهای قدیم پدرم بود بمنصب هزار و پانصدی اراصل و اضافه سرفراز ساختم در کثرت اولاد و بحیاری فرزندان کم کسی مثل او بوده باشد سی پسر دارد و دختر اگر برادر نباشد از نصف کم نخواهد بود * شیخ علاءالدین نبیر شیخ سلیم را که من نسبت های قوی داشت بخطاب اسلام خان سربلند گردانیدم و بمنصب دو هزاری سرفراز شد و او در خورد سالی با من گران شده بود از من یک سال خورد تر بوده باشد بسیار جوان مردانه نیک ذات است از قوم و قبیله خود حمیع و جوه امتیاز تمام دارد تا امروز از مکيفات هیچ فخر و اخلاص اواز من بدرجه ایست که او را بخطاب فرزندی سرفراز ساخته ام * علی امغربار هیه را که در مردانگی و کار طلبی نظیر و عدیل خود ندارد و پسر سید

و جاگیری که پدرم بلو ارزانی داشته بودند برقرار گذاشتیم اما نفس الامر آنست که از حواریان مردانه کار طلب است اگر این تقصیر رو بوقوع نمی آمد جوان بے عیبی بود *
 اسوالنجی از یک که از مردم قرار داده ماورالدهر است و در زمان عبدالمومن خان حاکم مشهد بود به منصب هزار و پانصدی سرور گشت * شیخ حسن پسر شیخ بها است که از اوان طغولیت تا امروز همیشه در ملائمت و خدمت من بود و در ایام شاهزادگی بخطاب مقرنخانی سر بلندی داشت در خدمت بسیار چمت و چالاک بود و در شکارها پیاده در جلوئی من راهای دور را قطع میکرد تیر و تفنگ را خوب می اندازد و در جراحیها سرآمد عهد خود است بدین او هم این عمل را خوب ورزیده بودند بعد از جلوس بدین کمال اعتمادی که با او داشتم خدمت آوردن فرزندان و متعلقان برادرم دانیال به نرهارپور فرستادم و خانخانان سجدان پست و بلند و نصایح سودمند پیغام دادم مقرنخان این خدمت را چنانچه بانیست در اندک مدتی بتقدیم رسانید و رفع دغدغهای که در خاطر خانخانان و امرای اینجا حا کرده بود و نموده باز ماندهای برادرم را به صحت و سلامت ناچار خانجات و اموال و اسباب در لاهور آورده بنظر گذارید * نقیب خاں که از سادات صحیح النسب قزوین است و غیاث الدین علی نام دارد بمصوب هزار و پانصدی سرور ساختیم پدرم او را بحطاب نقیب خانی امتیاز بخشیده بودند در خدمت ایسان قرب و مدرت تمام داشت در اندای جلوس پیش او بعضی مقدمات خوانده بودند بدین تقریب او را اخوند محاطب ساخته می فرمودند و در علم تاریخ و تصحیح اسامی رجال نظیر و عدیل خود ندارد امروز مثل او مورخی در معموره عالم نیست از اندای امپیش تا امروز احوال ربع مسکون بر ذکر دارد اینقسم حافظه مگر الله تعالی نکسی کرامت کند * شیخ کبیرا که از سلسله حضرت شیخ سلیم است بدین شجاعت و سادگی در ایام شاهزادگی بخطاب شجاعت خانی سرور ساخته بودم در بنده به منصب هزار و پانصدی گشت و در دست و هفتم شمعان از پسران اکهیراج ولد بهگونداس عمومی راحه منسنگه امر غریب روی داد این بی سعادتان که ابھی رام و سعیدرام و شیدام رام نام داشتند در بهایت بی اعتدالی بودند باوجودیکه از ابھی رام مذکور بے اندامیها روی داده بود اعضاء عین از تقصیرات او نموده بودند چون درین تاریخ بعرض رسید که این بی سعادت می خواهد که نساء و فرزندان خود را بی رخصت بوطی روانه سار و بعد از آن خود نیز فرار نموده بر انا که از نا دولتخواهان این دوده است پناه نزد رامداس و دیگر امرای راحپوت را گفتم که اگر از شمایاں کسی ضامن شود منصب و جاگیر این بد سجدان برقرار داشته گناهان گذشته را عفو نعیم از عایت شور بختی و بدطینتی بها منجیس ضامن نشد نامیرا مرا فرمودم که چون کسی متضمن سلوک و معاش این تیره سجدان نمی شود تا بهم رسیدن ضامن حواله یکی از بندهای درگاه باشد امیرا مرا ایدهارا بهرام خان کاکر که در ثانی الحال بخطاب دلاور خانی سرور گشت و حاتم پسر نادوی مدنی که خطابه شهنواز خانی داشت سپرد چون آنها خواستند که یراق

خدمتگاران متولد گردیدند او را شاه مراد نام گردانیدند چون تولد او در کوهستان فتحپور روی داده بود او را بهائی مخاطب میساختند در وقتی که والد بزرگوارم او را به تسخیر دکن مرستاده بودند بواسطه مصاحبت باجنسان امراط شراف را سدی رسانید که در سن سی سالگی در دواخی جالناپور از ولایت برار مرحمت حق پیوست حلیه او سر رنگ لاعرا دمام قدش بدراری مایل تمکین و وقار از اوضاعش ظاهر و شجاعت و مددگی از اطوارش باهر * در شب چهارشنبه دهم حمادی الاول سنه ۹۷۹ نهصد و هفتاد و نه خواصی دیگر بهری بوجود آمد او را دایال نام نهادند چون تولد او در احمیر در حاده یکی از محاوران استانه متدیکه حواجه بزرگوار حواجه معین الدین چشت که شمع دایال نام داشت و فوج یامت بهمان مناسبت بدایال موسوم گشت بعد از فوت برادر شاه مراد در اواخر عهد او را به تسخیر دکن مرستادند و خود هم از عقب متوجه گشتند در ایامی که والد بزرگوارم قلعه اسیر را محاصره داشتند باجمعی کثیر از امرایان مثل خاندان و اولاد او و میرا یوسف خان و دیگر سرداران قلعه احمد نگر در قبل داشت مقارن آنکه قلعه اسیر مفتوح گشت احمد نگر بصره تصرف اولیاء دولت قاهره در آمد بعد از آنکه حصرت عرش اشیانی بدولت و سعادت و نصرت از برهانپور بصوب دارالخلافه بهضت فرمودند از ولایت را بدایال داده او را بضبط و ربط انکمال گذاشتند او نیز بسنت ناپسندیده برادر خود شاه مراد عمل نمود در اندک مدت در سن سی و سه سالگی بهمین امراط شراف در گذشت مردنش بدطوره شده به تعنگ و شکاره که به تعنگ کند میل تمام داشت یکی از تعنگهای خود را یکی و حداره نام نهاده بود و این بیت را خود گفته فرمود که بران نقش کنند

از شوق شکاره تو شود جان تروتاره * بر هر که خورد تیر تو یکه و جداره

بعد از آنکه شراف خوردنش بحد امراط کشید و ایدمعدی بخدمت پدرم ، عروض گشت فرامین عتاب امیز باسم حالخاندان صادر گردید و او بالصورت در صدد منع شده حیدر از آن گذاشت که بواحدی از احوال او ناخبر باشد چون راه شراف بردن نالکلیه مسدود شد بعضی خدمتگاران نزدیک انرام بلکه زاری کردن اعاز نهاد و گفت بجهت من بهر روش که ممکن باشد شراف می آورده باشند بمرشد فلی تفنگچی که راه خدمت نزدیک داشت فرمود که در همین تعنگ یکه و حداره شراف انداخته بیار آن بيسعدات بامند رعایت مرتکب این امر شده عرق دو اتسه را در آن تعنگ که مدتها بباروت و بوئی آن پرورش یافته بود انداخته آورد و رنگ آهن دیر که از تیري عرق تحلیل پذیرفته بود باو معین گشت مجتمه خوردن همان بود و افتادن همان

کسی باید که فالی ند نگیرد * و گر گیرد سزی خود نگیرد

دایال جوان خوش قدی بود رعایت خوش ترکیب و نمایان بیدل و اسب میل تمام داشت محال بود که پدش کسی اسب و میل خوب بسنود که دارد وارو بگیرد و بغمه هندی مایل بود گاهی بزبان اهل هند و باصطلاح ایسان شعری میگفت بدبوند *

محمود خان بارهیه است که از امرای کلان بدر من بود بخطاب سیف خانی درمیان امثال و اقوان امتیاز بخشیدم بسیار جوان مردانه نمایان است همیشه در شکارها و جایهای که چندی از معتمدان همراه می بودند یکی از آنها او بود هرگز در عمر خود چیزی از مکلفات نخورده است و این معنی را در ایام جوانی ملتمز گشته عنقریب بمراتب بلند سرفرازی خواهد یافت و منصب سه هزاره دیر عدايت نمودم * فریدون پسر محمد قلیخان برلاس را که هزاره بود بمنصب دوهزاره سر بلند ساختم فریدون از اعیل رادهای روس چغتایی است خالی از جرأت و مردانگی نیست * شیخ بایزید نبیره شیخ سلیم را که دو هزاره بود منصب سه هزاره عدايت نمودم اول مرتبه کسی که من شیرداد والده شیخ بایزید بود اما زیاده از یک روز نیست * روزی از پندتان که عبارت از دانایان همد است پرسیدم که اگر منتهای دین شما بر فرد آمدن ذات مقدس حق تعالی است در ده پیکر مختلف بطریق حلول آن خود نزد ارباب عقل مردود است و این مفسده لازم دارد که واجب تعالی که مجرد از جمیع تعینات است صاحب طول و عرض و عمق بوده باشد و اگر مراد ظهور نور الهی است درین احسام آن خود در همه موجودات مساوی است و این ده پیکر مختص نیست و اگر مراد اثبات صفتی از صفات الهی است درین صورت هم تخصیص درست نه زیرا که در هر دین و آئین صاحبان معجزات و کرامات هستند که از دیگر مردمان زمان خود جداش و مرادست ممتاز بوده اند بعد از گشت و شدود بسیار و بدیل بی شمار بخدائی خدائی مدزه از جسم و چون و چگون معترف گشتند و گفتند که چون اندیشه ما در ادراک ذات مجرد باعص است و وسیله صورت راه معرفت او نمی بریم و این ده پیکر را وسیله شناخت و معرفت خود ساخته ایم پس گفتم این پیکرها کی شمارا وسیله مقصود بمعبود تواند بود * بدر من در انثرافات با دانایان هر دین و مذهب صحبت میداشتند خصوصاً با پندتان و دانایان هند و بالکه آری بودند از کثرت محالست دانایان و ارباب فضل در گفتگوها چنان ظاهر میشد که هیچ کس به با صبی بودن ایشان نمی برد و بد قایق نظم و نثر چنان میرسیدند که مافوقی بران متصور نبود حلیه مبارک ایشان در قد بحد وسط بلند بالائی را داشتند و گندم گون و چشم و ابرویا بودند ملاحت ایشان بر صباحت زیادتیه داشت و شیر اندام و کشاده سینه و دست و بازوها دراز و بر بره بینی چپ خالی گوشتین داشتند بغایت خوش نما بران رفیم نخود میانه جمعی که در علم قیافه صاحب مهارت بودند این خال را علامت دولتها عظیم و اقبالهای جسیم میدانستند آواز مبارک ایشان بهایت بلند بود و در تکلم و بیان نمکی خاص داشتند و در اوضاع و اطوار مناسبتی باهل عالم نداشتند فرایزدی از ایشان هویدا بود

هم بزرگی در حسب هم باد شاهي در نسب * کوسلیمان تا در انگشتش کند انگشتری بعد سه ماه از تولد من همشیره ام شاهزاده خانم از شکم یکی از خواصان تولد یافت و او را نوالده خود مریم مکاتی سپردند * بعد از وی پسر من هم از یکی از خواصان و

با آنکه هر چند میل بد خو باشد تعرض نماده فیل و فیلبان نمی رساند درحالتی که فیلبانان و ماده فیل را کشته باشد و او را نزد خود نگذارد در فید اطاعت نمی آورند و سردیوارے یا درختی که رهگذران فیل مهاوت را کشته از فید اطاعت آن سرمده میبود و از پهلوی آن دیوار یاد درخت مگدشت تکیه بر لطف ایردی نموده خود را درست او می انداختند و بمجرد سوار شدن او را بقید ضبط در آورده رام می نمودند مگر اینمندی مشاهده شد و در سن چهارده سالگی بر تخت سلطنت جلوس فرمودند همدوی کاه که حکام افغان منصوب ساخته او بودند بعد از آنکه حضرت حمت آشنایی در دارالخلافت دهلی استقرار شد جمعیت سگرف فراهم آورده با فیل که در آن آیام هیچ یک از حکام عرصه هندوستان را بدو متوجه دهلی گشت قبل از وقوع این فیه حضرت حمت آشنایی ایسان را بحمت دفع بعضی از افغانان دامن کوه پشکاف تعین فرموده بودند چون مصداق این مصرع که هم بیان حال و هم تاریخ رحلت و انتقال است

* همایون بادشاه از نام افتاد *

مرین حال ایسان گشت و این خبر بسبیل نظر جوئی به پدرم رسید بیرم خان اقبال بود امرایانی را که در آن صوبه بآخدمت حاضر بودند جمع ساخته در ساعت سعید ایشان را در برگه کلانوار مصافات لاهور بر تخت سلطنت رساندند هیمو چون بحوالی دهلی رسید تردی بیگ خان و جمعی قنبر که در دهلی حاضر بودند جمعیت نمودند و در مقابله او صف ارا گشتند چون اسباب مقابله و محاذله دست فراهم داد لاسکر ها درهم او بختند بعد از کوشش و کنس بسیار شکست بر تردی بیگ خان و مغال افتاده فوج ظلمت بر افواج نور غلبه کرد

همه کارز پیکار و زرم ایردیست * که داد که فرجام فیروز کیست
رخون دلیران و گد سپاه * رمین لعل گون شد هوانند سینه

تردی بیگ خان با شکست یافتها راه او را والد بزرگوارم بدش گرفتند چون بیرم خان باو سوء مزاجی داشت او را به نهاده شکست و تقصیر در جنگ مخاطب ساخته کارش ناخر رسانید دیگر باره بدو غرور که از وقوع این فتح در دماغ آن کافر ملعون جا کرده بود با جمعیت و فیلان خود از دهلی برآمده متوجه بیس گشت و ذات جلال حضرت عرش شیدایی از کلانور بقصد دمع او توجه فرمودند در حوالی پانی بت احتمال موج نور و ظلمت دست داد و در زیر پنجسده دوم محرم سنه دهم و شصت و چهارم مقابله و مقاتله روی داد فوج هیمو سی هزار سوار دلاور جنگی بود و عازبان لشکر منصور ریاده از چهار پنجهزار پیوند در آن روز هیمو بر فیل هوئی نام سوار بود ناگاه قیرے بر جسم آن کافر رسیده از پس سر او سر بر کرد لاسکر او این حالت را مشاهده کرده هزیمت یافتند اتفاقاً شاه ملی خان محرم با چندی از دلاوران نفیای که هیمو بر بالای او زخمی بود رسیدند میخواستند که فیلبان را به تیر برند فریاد بر آورد که مرا نکسید که هیمو بر بالای این فیل است در حال او را بهمان هیئت مجموعی نزد حضرت عرش آشنایی آورده

بعد از تولد شد و دانیال از بی بی دولت شاد و ختره متولد گشت شکرالنسایم نام نهادند چون در دامن تربیت والد بزرگوارم پرورش یافت بسیار خوب برآمد بیگ ذاتی و رحم بعموم خلائق فطری و حبلی درست از ایام طفلی و خورد سالی تا حال در محبت من بے اختیار است این علاقه در میل کم خواهری و برادری خواهد بود در طفلی اول مرتبه چنانچه عادت است که سینه طفل را می‌شارند و قطره شیر می‌ارسان ظهراً می‌شود سینه خواهرم را می‌شورد و قطره شیر برآمد حضرت والد بزرگوارم فرمودند که ما با این شیر را بخور تا در حقیقت این خواهر تو بحال مادر توهم نباشد عالم السراپنه دانا است که از آن روز بار که آن فطره شیر را نوشیده‌ام با علاقه خواهری مهربانی که فرزندان را با مادران می‌باشد آن مهر را در خود ادراک می‌نمایم * بعد از چندی دختری دیگر هم از بی بی دولت شاد و مدکور بعالم وجود آمد به آرام نام و بیگم مسمی کردند مزاجش فی الحقیقه گرمی و تنیدی مایل است بدم او را بسیار دوست میداشتند چنانچه اکثر بے ادبیهای او را بسرح ادا می‌نمودند و در بطر مدارک ایسان از عایت محبت بد بے نمود مگر آن میرا سفرار ساخته می‌فرمودند که ما بحسب خاطر من باس خواهر خود که معروف همدان لاذک من است یعنی عمر پرورده بعد از من می‌باشد بروشی سلوک کنی که من باو می‌کنم بار او را برداشته بے ادبیا و سوحی هائے او را بگذرانی * اوصاف حمیده والد بزرگوارم از حد تو عیب و اذکار تعریف افروخته اگر کتاها در احلاق پسندیده اینس تائف داد بے تشنه تکلف و قطع نظر از مراتب بدری و مردی اندک از بسیار آن گفته بیاید باوجود سلطنت و چندی حرا و دفاین بیرون از انداره حساب و فیکاس و فیلان جنگی و اسپان قاری یکسر مودر درگاه الهی از پایه مردنی قدم فرار نهاد خود را کمترین محالوفی از محالوف میدادند و اریان حق لحظه عامل ندودند

دایم همه جا با همه کس در همه حال * میداد بهفته چشم دل جانب یار ارباب ملان محله را در وسعت آباد دولت بے بدیش حد اختلاف سایر ولایات عالم که شیعه را بعیر از ایران و سنی را در روم و هندوستان و تورات دانست چنانچه در دایره وسیع القصای رحمت ایزدی جمیع طوائف و ارباب ملان را حاکم بمقتضای ادک سایه می‌باید که برتن ذات باشد در مدالک محروسه اش که هر حدی بگذار دریای شور منتهی گشته ارباب ملت هائے مختلف عقیدت های صحیح و دافص را جا نوده راه تعرض بسته گشته سنی شایعه در یک مسجد و فرنگی با یهودی در یک کایسا طویق عبادت می‌سپردند صلح کل شیعه مقرر ایسان بود با نیکان و جوان هر طایفه و هر دین و آئین صحبت میداشتند و بقدر حالت و مهمیدگی عرکدهم الذقاتها می‌فرمودند شبهای ایسان بے بیداری میگذاشت و در روزها بسیار کم خواب بودند چنانچه مدت خواب ایسان در شب و روز باریک نیم پیر ریاده نبود و بیداری شبها را با ریاضتی از عمو میدادند شجاعت و دلیری و دلاوری اینس بغایتی بود که بر فیلان مست سرکش ساری می‌فرمودند و بعضی فیلان خوبی را که ملاک خود را نزد خود میگذاشتند

برسلسله ظاهر میبود اینچنین جریده بایلعار نمی آمدیم اگدوں که عدیم متوجه جنگست
استادن ما لایق نیست این سخن گفته توکل فطری را سپر خود ساخته با مخصوصی
چند که در طرح بهمرکابی مقرر شده بودند در آن دریا اسب انداختند تا آنکه گمان پایاب
نبود بسلامت عبور فرمودند حضرت دوبله خود را می طلبیدند مورد ار در اضطراب آوردن
دوبله را پیش روی می اندارد مخصوصان این معنی را بشگون خوف نمیگرفتند
حضرت در حال میفرمایند که شگون ما بسیار خوب شد چرا که پیش روی ما کساده
گنمت درین اثناء میرزای بخت برگشته صفها آراسته بجنگ ولی نعمت خود
بیرون می آید

باولی نعمت از برون آئی * گرسپهری که سرنگون آئی

خان اعظم را مطلق گمان آن بود که باین تیری و جلدی آنحضرت سائمه مرحمت
بایستد خواهد انداخت هرکس که خبر از آمدن آنحضرت میداد اصلاً قبول نمیکرد
تا آنکه بقراین ودلائل آمدن آنحضرت خاطر نشان او شد لسكر گجرات را آراسته مسعد
برآمدن گردید مقارن این حال اصفهان نیز خبری باو میفرساند پیش از برآمدن موج از
قلعه لسكر غدیم از میان درختان نمودار شد حضرت تانید ایزدی را دست آور همت
خود ساخته روان شدند محمد قلی خان توقنائی و تردیخان دیوانه باجمعی از بهادران
پیشتر رفته ناندک تردد جلو گردانیدند حضرت براحه بهگوانداس میفرمایند که عدیم
بیشمار است و مردم ما اندک داید که همه بکرو و بکندل گشته بر عدیم حمله آور گردیم
که مشت بسته کارگر از بنجه کساده است این سخن گفته و تبعها احده باعدائیان خود
خلعه الله اکدرویا معین را بلند آواره ساخته می تارند

به پرد هوش رمانه زجوش * ندزید گوش سپهر از خروش

سرافزار و جوانعار بادشاهی و جمعی از بهادران غول رسیده داد دلاری دادند کونائیی
که از فسم آنشباری است هم از لسكر غنیم در گرفته در رفوم رازی می بچند و آنچه
شور می اندارد که فیل نامی غنیم در حرکت آمده باعث برهم خوردگی لسكر غنیم
میگردد درین اثنا فوج غول رسیده محمد حسینی میرزا و جمعی را که باو در رد و خورد بودند
در داشتند و دلاوران لسكر فیروزی اثر ترددات نمایان بتقدیم رسانیدند ماسنگه درباری
در نظر آنحضرت بر عدیم خود غالب آمد و راکهوداس کچهوایه حان بتاری کرد و محمد و ما
ده از خاندان این دولت بود داد مردانگی داده رخمی از اسب افتاد بعدایت خالق
بنده نور و محض همت و اقبال شهساده سرمدار جمعیت عدیم از هم متفرق گشته
شکست بر احوال آنها راه یافت بشکرانه این فتح عظیم روے دیار بدرگاه کریم کارسز
نهاد بلوارم شکرگداری قیام و اقدام می نمایند درین اثنا یکی از کلاوتان بعرض میفرساند
که سیف خان کولقش نقد حیات نثار دولت خواهی نمود بعد از تحقیق ظاهر شد
که در حالتی که محمد حسینی میرزا باچندی از او باش بر موج غول می تارد سیف خان
بجانب اتفاق باو بر میخورد و داد مردانگی داده شهید میشود و میرزا نیز از دست بهادران

میرم خان عرض کرد که مناسب آنست که حضرت بدست مبارک خود تیغی برین گاهر
برسد تا تواف غزا یافته در طغرای فرمدن عاری جزو اسم مبارک گردد فرمودند که من او را
محل اریں بازه پاره کرده ام و بیان میکند که در کابل روزی پیش خواجه عبدالصمد
شدین فلم مشق تصویر میگردم عوڑے در قلم من درآمد که اجزای او از یکدگر جدا و
متفرق بود یکی از نزدیکان پرسید که عوڑے کیست بر زبان من روت که صوت هیمو
است دست خود را آلوده بحون او ساخته یکی از خدمتگاران فرمودند که گردن او را
بزنند کشتهای لشکر مغلوب بحکمر شمار درآمد سوائے آنکه در اطراف و جواس
افتاده باشند دیگر از کارهای نمایان حضرت فتح گجرات و ایلغار ایست که در آن راه
فرموده اند در وقتی که میرزا ابراهیم حسینی و محمد حسین میرزا و شاه میرزا اریں دولت
روگردان شده بطرف گجرات رفته بودند و تمام امرای گجرات و فتنه طلبان الحدود متفق
گشته قلعه احمد اند را که میرزا عزیز کوکا ناموج قاهره در انجا بود در فدل داشتند
حضرت عرش آشیانی بدائر اضطراری که حیجی انکا والدہ میرزا مشارالیه داشت
باجتماعیت نادشاهانہ ے توقف اردار الحاقه فتحپور متوجهه گجرات میگردد این نوع
راه دور دراز را که بدو ماه قطع ناید نمود در عرض ده روز گاه بسواری اسب و گاه بسواری
شتر و کھوڑ بہل طی فرموده خود را بسریلہ رسانیدند چون بتاریخ پنجم جمادی الاول
سده ۹۸۰ ہجری و ہشتاد و ہجواتی لشکر عظیم میرسد از دولتخواہان کنکاش می پرسند
بعضی میگویند کہ شبخون بلشکر عظیم ناند رد حضرت میفرماید کہ شبخون کار بیدلان
و شدہ مریب کاران است در حال بنواختن نقارہ و انداختن سواران حکم میفرماید و
چون بدربارے سائر مہمی رسیدند فرمودند کہ مردم از آب بہ ترتیب بگرد محمد حسین
میرزا از عللہ گذشتن امواج قاهرہ مضطرب گردید خود بقراولی برمی آید سبحانقلی
ترک ہم اریں حائب ناحیلی از دلاوران بکنارہ دریا تفحص حال عظیم می نماید میرزا
الجماعت را می بیند و می پرسد کہ ایں چہ فوج است سبحان قلای ترک میگوید کہ
جلال لدن اکبر بادشاہ و موح اوست آن بخت برگشتہ ایدمعی را قبول نمیکند و می
گوید کہ جاسوسان من چہارہ روز پیش اریں بادشاہ را در فتحپور دیدہ آمدہ اند ظاہراً
تو دروغ میگوئی سبحان قلی گفت امروز نہ روز است کہ حضرت از فتحپور بہ ایلغار
رسیدند میرزا گفت کہ فیلاں چہ طور رسیدہ باشد سبحان قلای جواب داد کہ چہ احتیاج
بفیلاں بود ایچیلیں جوانان و بہادران سنگ شگاف بہتر از فیلاں نامی و مست رسیدہ
اند کہ حالا حقیقت دعوی گری و سرکشی معلوم خواهد شد میرزا از شنیدن این سخن
بازہ ارجا رفته متوجہہ ترتیب امواج میگردد و حضرت آدمقدار توقف میفرماید کہ
کہ قراولان خبر میبرسانند کہ غنیم در سلاح پوشی است بعد از آن متوجہہ میگردند و ہر
چند کس میفرستند کہ خان اعظم اربیش برآید او ایستادگی مینماید و می گوید
کہ غنیم روز است تا رسیدن لشکر گجرات از درون قلعه دریں طرف آب ناید بود حضرت
فرمودند کہ ما ہمیشہ خصوصاً دریں سفر و یورش اعتماد بر تائید ایزدی نموده ایم اگر نظر

میفرموده اند و نه ماه دیگر بطعام صوفیانه قناعت می کردند و مطلق به قتل و ذبح حیوانات راضی نبوده و در ایام فرخنده فرجام ایشان در بسیاری از روزها و ماهها کشتن حیوانات منع عام بود تفصیل ایام و شهری که مرتکب خوردن گوشت نمیدادند در اکبرنامه داخل است * و همان تاریخ که اعتمادالدوله را دیوان ساختن خدمت دیوانی بیوتات را معزالملک فرمود معزالملک از سادات باختر است در ایام والد سرگوازم بمشرفی کرکرافخانه قیام و اقدام می نمود * در یکروز از روزهای ایام جلوس صد کس از بندهای اکبری و جهانگیری بزیادتی منصب و جاگیر سر فرار گشتند * در عید رمضان چون اول عیدی بود از جلوس همایون من عید گاه برآمدن کثرت عظمی شده بود بنهار عید قیام نموده لوازم شکرو سپاس ایزدی بجا آورده متوجه دولت سرا شدم بمقتضای آنکه *

از خوان بادشاهان نعمت رسد گدا را

فرمودم که پاره زر صرف تصدقات و خیرات نمایند از آن جمله چند لک دام حواله دوست محمد شد که بفقرا و ارباب احتیاج قسمت کند و میر جمال الدین حسین آجور و میران صدر جهان و میر محمد رضای سبزواری بهر یک یک لک دام داده شد که در اطراف شهر خیرات کنند و پنجهزار روپیه بدرویشان شیخ محمد حسین جامی فرستادم و حکم فرمودم که هر روز یکی از منصب داران پنجاه هزار دام به فقرا میداده باشند * قبضه شمشیر مرمع به خاکیان فرستاده شد میر جمال الدین حسین آجور را بمنصب سه هزار و سربلند ساختم بدستور سابق صدارت میران صدر جهان مفوض گردید و حاجی کوکه که از کوکهای پدر منست فرمودم که در محل عورات مستحق را بجهت دادن زمین و زر نقد بنظر میگردانیده باشد راهد خان ولد محمد صادق خان را که هزار و پانصدی بود دو هزار و ستمی بهر کس فیلی یا اسپی مرحمت شد * رسم شده بود که نقیبان و میراخوران از انکس جلوانه گویان مبلغی میگرفتند فرمودم که آن زر را از سرکار دهند تا مردم از طلب و خواست این گروه خلاص باشند * در همین روزها سالیاهی از برهانپور رسید و اسباب و فیلا برادر مرحوم دایال را بنظر در آوردن از جمله فیلا که آورده بود یکی مست آلت نام داشت در نظرم خوش در آمد آورا نور گنج نام دهادم و عجب چیزی درین فیل مشاهده شد بر هر دو طرف گوشهایش برادر همداده کوچکی بدر آمده است و اینچنانکه آب در ایام مستی از فیلا میچکد از آنها بر می آید و همچنین بر بالای پیشانی بیشتر برآمدگی دارد که باین کلانی در فیلا دیگر دیده نشد خیلی خوشدما و مهیب بنظر در می آید * تمبلیی از جواهر بر گرد خورم عنایت کردم امید آنکه بمقتضای مطالب صوری و معنوی برسد * چون رکوة ممالک محروسه را که حاصل آن از کرورها میگذاشت معاف نموده بودم سایر جهات کابل را نیز که از بلاد مقرر راه هندوستان است و یک کرور و بست و سه لک دام جمع آن میشد بخشیدم ازین دو ولایت که یکی کابل و دیگری قندهار باشد هر سال مبلغی کلی بعلت رکوة گرفته میشد بلکه عمده حاصل اینجا

غول رخمی میشود و کولکناش مذکور برادر کلان زین خان کوکه است از غرایب احوال آنکه یک روز پیش ازین جنگ و قتیکه حضرت عرش آشیتانی بطعام میل میفرمودند ار هزاره که دانای علم شاه بدی بود می پرسند که فتح از کدام طرف است میگوید که از جانب شماس است اما یکی از امرای این لشکر شهید خواهد شد در همان اثنا سیف خان کوکه عرض میکند که کاتک این سعادت نصیب من شود

بسا فالی که از ما آنچه برخاست * چو اختر میگدشت آن فال شد راست
القصه میرزا محمد حسین عدان نگردانید و پای اسپش در زفوم رازی بند شده ار اسپ می افتد گدا علی نام از یکه های بادشاهی باو بر میخورد و او را در پیش اسپ خود سوار کرده ملازمت حضرت می آورد چون دوسه کس دعوی شرکت گرفتن او میکنند حضرت ارو می پرسند ترا که کرم میگوید که نمک بادشاه و دست او را که از عقب بسته بود میفرماید که از پیش به بندد درین اثنا آب میطلبند مرحمت خان که از غلامان معتمد بود هر دو دست خود را بر سر او میزند حضرت باو اعتراض فرموده آب خاصه میطلبند و او را سیراب عنایت میسارند تا این زمان میرزا عزیز کوکه و لشکر درون قلعه بر نیامده بودند حضرت بعد از گرفتاری میرزا محمد حسین آهسته آهسته متوجه شهر احمد آباد می شوند میرزا را برای رایسنگه رانهور که از عمده های راجپوتان بود می سپارند که بقبل انداخته همراه آورد درین اثنا اختیارالملک که یکی از سرداران معتبر گجراتیان بود با موچه قریب به بیست هزار کس نمایان میگردد از نمودار گشتن این موج اضطراب تمام بمردم بادشاهی بهم رسید حضرت بمقتضای شجاعت جبلی و فطرت اصلی حکم بنواختن بقاره میفرماید و شجاعت خان و راجه بهگوانداس و چند اربدها بستر تاخته بفتح مذکور بدو می اندازند بملاحظه آنکه میدان فوج غنیم محمد حسین میرزا را بدست در آورد مردم رای رایسنگه صلاح و تجویز راجه مذکور سر میرزا را ارتن خدا می سازد و درم' اصلا بکستن او راضی نبودند و فوج اختیارالملک بپیر از هم پاشید و اسپ او را در زفوم رازی می اندازد سهراب بیگ ترکمان سرور را بریده می آرد محض کرم و عنایت ابروی این نوع فتحی باندک مایه مردم روی داد * همچنین فتح ولایت بنگاله و گرفتن قلاع مسهور و معروف هندوستان مثل قلعه چنور و رندهنور و تسخیر ولایت حاندیس و گرفتن قلعه سیر و دیگر ولایات که بسعی افواج قاهره بتصرف اولیای دولت در آمده است از حساب و شمار بیرون است اگر بتفصیل مذکور گردد سخن دراز میشود و در محاربه چنور حتمل را که سردار مردم قلعه بود بدست خود بتفنگ رده اند در تفنگ اندازی نظیر و عدیل خود نداشته اند بهمین تفنگ که جتمل را رده آمد سنگرام نام دارد و از تفنگهای نادر روزگار است قریب سه چهار هزار جانور برنده و چرنده رده باشند من هم در تفنگ انداختن شاگرد رشید ایسان میتوانم بود از جمیع شکارها بکاره که از تفنگ زده شود غنیمت راغب است هر یک روز هزده آهوارا بتفنگ زده ام از ریاضات که والد بزرگوارم میگردانیدند اند یکی ترک غذای حیوانی بود که در تمام سال سه ماه بگوشت میل

نموده انحضرت را تکلیف آمدن بمجالس خود می نمودند و ایسان بداسر سرفراری نذگان خود بدان مجلس قدم رنجه داشته حاضر میشدند و بیسکسها را ملاحظه فرموده آنچه خوش می آمد برداشته تقمه را بصاحب مجلس می بحسیدند چون خاطر مایل رفاهیت و آسودگی سپاهی و رعیت بود درین سال پیشکشها را معاف فرمودم مگر قلیلی از چندی نزدیکان بنابر رعایت خاطر آنها درجه مدول یامت در همین روزها بسیاری از بددها بنیادتی منصب سرفراری یافتند ازاجمله دلاور خان اعلان را هزار و پانصدی ساختم دیگر راجه ناسورا که از زمینداران کوهستان پنجاب است و از زمین شاهرادگی تاحال طریقه ندگی و احلاص بمن دارد و هزار و پانصدی منصب داشت سه هزار و پانصدی کردم شاه نیگهان حاکم مددهار را از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری سرفراز گردانیدم و راء رایسنگه که از امرای راجپوت است بهمین منصب سرفراری یافت دواړه هزار روپیه مدد خرج گویان فرمودم که برانا تنکرندهد * در اغار جلوس یکی از اولاد مظفر گهراتی که خود را حاکم راده آن ولایت میگرفت سرشورش برآورده اطراف و حواسب شهر احمد آباد را تاحت و تاراج نموده چنده از سرداران مثل پیم مهادر اورنگ و راء علی بهتی که از جوانان مردانه و قرار داده نجا بودند دران فتنه بشهادت رسیدند اخرا لامر راجه بکرمایت و بسیاری از منصب داران را با شش هفت هزار سوار آراسته بکمک لشکر گهرات تعین ساختم و مقرر شد که چون خاطر از رفع و دفع مفسدان جمع سازد راجه مدکور صاحب صوبه گهرات باشد فیل اریں که قلیچ خان بدان خدمت تعین یافته بود متوجه ملازمت گردد بعد از رسیدن امواج قاهره سلک جمعیت مفسدان از یکدیگر پاشید هر کدام بحکلی پناه جستند و آن ولایت بقید ضبط در آمد و خبر این فتح در احسن ساعات بمسامع جاه و حلام رسید درینولا عرضداشت فرزند پرویز مدظر در آمد که رانا تهاغه مددل را که سی چهل کوهی اجمیر واقع است گذاشته فرار نموده و امواج قاهره متعافب او تعین یافته اند امید که ابدال جهانگیری او را نیست و ناسود گرداند * در روز شرف بسیاری از بددها به رعایتها و اضافه هاء بمنصب سرفراری یافتند پیشرو حان را که از خدمتگاران قدیم است و در ملازمت حضرت جذت اشیایی از ولایت آمده بود بلکه از جمله مردمیست که شاه طهماست همراه ساخته بودند مهتر سعادت نام داشت چون داروغه و مهتر مر اشکانه والد بزرگوارم بود و درین خدمت نظیر و عدیل خود ندارد او را بحکطاب پیشرو حانی سرفراز ساخته بودند اگرچه ملایم طبیعت و قلقچی مشرب است نظر بر حقوق خدمت بمنصب دو هزار و از اصل و اضافه ممتاز گردانیدم

گریختن خسرو در وسط سال اول جلوس

خسرو را بنابر جوانیها و غرور که جوانان را میباشد و کم تجربگی و ناعاقبت

همین رکوة بود این رسم قدیم را ارباب در محل برداشتم و ازینممر نفع کلی و رفاهیت تمام ماهران ایران و توران عاید گشت * جاگیر اصفهان که در صوبه بهار بود به بار بهادر مرحمت شد و اصفهان را فرمودم که در صوبه بحاب جاگیر تنخواه دهند چون بعرض رسید که مبلعی کلی در جاگیر اصفهان باقی مانده است و حالا که حکم تعیر شد وصول آن متعذر است فرمودم که یک لکة رزیه از خزانه باو دهند و آن زر باقی را از بار بهادر بخالصه شریعه باریافت نمایند * شریف آملی را بمذنب دوهزار و پانصدی از اصل و اضافه مقرر داشتم بسیار پاکیزه بهاد و خوش نفس است تا آنکه از علوم رسمی بهره ندارد اکثر اوقات از سجدان بلند و معارف ارجمند سر بر می زند در لباس فقر و تجرید مسامرت بسیار نموده بابسیاری از بزرگان صحبت ها داشته مقدمات ارباب تصوف را در ذکر دارد اینمعه قالی اوست نه حالی در زمان والد بزرگوارم از لباس فقر و درویشی برآمده و مرتبه امارت و سرداری یافته بطشش بغایت قوی است روز مره و تکلمش تا آنکه از مقدمات عربیت عاری محض است در غایت فصاحت و پاکیزگی است و انساے عباراتش ندر خالی از رمزی نیست از شاه قلیخان محرم در آگوه ناعی مانده بود چون وارث نداشت بدختر همدال میرزا رقیه سلطان بیگم که حرم محترم والد بزرگوارم بود تکفیل کردم فرزند حرم را بدارم بپوشان سپرده بودند هزار مرتبه از فرزند رائیده خود او را دوست تر میدارد *

جشن اولین نوروز

تسب سه شده یار دهم ذی قعدة سده ۱۰۱۴ هزار و چهارده صدی که محل فیضان نور است حصرت بزر اعظم از برج حوت بحانه شرف و خوش حالی خود که بهرج حمل باشد انتقال فرمود چون اولین نوروز از جلوس همایون بود فرمودم که ایوانهای دولخانه خاص و عام بدستور زمان والد بزرگوارم در اقمشته نفیسه گرفته آئیدی در غایت ریب و ریخت بستند و از روز اول نوروز تا نور دهم درجه حمل که روز شرف است خلایق داد عیش و کامرانی دادند اهل سار و نعمه از هر طایفه و هر جماعت جمع بودند لولیان رقاص و دلبران همد که بکوشه دل از فرشته می رودند هنگامه مجلس را گرم داشتند فرمودم که هر کس از مکيفات و معیذات آنچه میخواست باشد بخورد منع و مادی نباشد

سافی بنور باده بر افروز جام ما * مطرب بگو که کار جهان شد بکام ما
در آنم بدرم در پی هفته هزده روز مقرر بود که هر روز یکی از امرای کلاں مجلس آراسته پیسنسهای نادر از اقسام جواهر و مرصع آلات و اقمشته نفیسه و میلاں و اسپان سامان

گروم و معزالملک امیرالامرا را آورد چون در همین روزها احمد بیگ خان و دوست محمد خان پکاول مرخص گشته بودند و در حوالی سکندره که بر سر راه خسرو بود منزل داشتند بعد از رسیدن خسرو در آن نواحی ناچندی از دیره‌ها و خود برآمده متوجه ملازمت گردیدند و خبر رسانیدند که خسرو راه پنجاب پیش گرفته نایلغار می‌رود لحاظ گذشت که مداد راه را چپ زده بجانب دیگر رود چون راجه مانسنگه خالوی او در بنگاله بود لحاظ اکثر بندها و درگاه می‌رسید که نان جانب متوجه خواهد گشت به طرف کس می‌رسد مشخص شد که به پنجاب می‌رود * در پی اندام صبح طالع گشت تکیه بر کرم و عبادت الله تعالی نموده عزیمت درست سوار شده و مفید بهیچ چیز و هیچکس ناشده متوجه گردیدم بلی ابرا که اندوهست در پی * نمی‌داند که ره چون میکند طے

همیداند که افتد پیش و راند * نداند ناکه آید ناکه ماند

چون بروضه متبرکه والد نزرگوارم که در سه گروه شهر واقع است رسیده استمداد همت از روحانیت آنحضرت می‌نمودم مقارن آن حال میرزا حسن پسر میرزا شاهرخ را که اراده همراهی خسرو داشت گرفته آوردند چون پرسش نمودم نتوانست مدکرشد فرمودم تا دست او را بسته در فیل سوار کردند و این اول شگون بود که ببرکت و توحه و امداد آنحضرت بظهور آمد چون نیم روز شد و هوا گرمی تمام بهم رسانید لحظه در سابه درخت توفع نموده بحان اعظم گفتم که هرگاه ما را باین امیدیت خاطر این حال بوده باشد که معتاد افیون را که در اول روز بایست خورد تاحال نخورده باقم و هیچکس بیاد نداده باشد حال آن ے سعادت اریں فیاس ناند کرد آزار ے که دانستم اریں ممر بود که مرزند بيموحب و سببه عذیم و حصم شد اگر سعی بدست آوردن او ندایم مفسدان و فتنه اندیشان را دستگاہ بهم خواهد رسید ما او سر خود گرفته داوریک یا قریلباش خواهد رفت و اریں ممر حقتی بدین دولت راه خواهد یافت بدین مقدمه بدست آوردن او را پیش بهاد همت ساخته بعد از اندک آسائسی از برگشته متبرکه که در نیست گروهی آگره و افعتست دوسه گروه گذشته در موضع از موضع برگشته مذکور که تالای دست نزل نمودم * خسرو چون بمقصد می‌رسد بحسین بیگ بدحسی که از رعایت یافتن ے والد نزرگوارم بود و بقصد ملازمت من از کابل می‌آمد بر میخورد چون طبع بدحسدان به فتنه و آشوب پیراسته است ایدمعی را از حد حواسته تا در بستان سصد از ایمان بدخشان که همراه او بوده اند راهبر و سپهسالار و منگردن و در راه هرکس که از پیس می‌آید تاراج نموده اسب و اسباب او را میگیرند سوداگران و راهگذری مال شان لچه و تاراج این مفسدان بود بهر جا که می‌رسیدند زن و مرزد مردم از آسیب آن فاسقان ایمن نمودند خسرو بچشم خود می‌دید که بر ملک موروثی آواحداد او چه قسم ستمی می‌رود از دیدن افعال ناشایسته این بدبختان در ساعتی هزار بار مرگ را آرزو میکرد عیناً عمرار مدارا و مواسا باین سگان چاره نداشت اگر بخت و افعال یاروی احوال او نموده ندامت و بشیمایی را دست آویز خود می‌ساخت و ے دغدغه خاطر بملذمت من می‌آمد

اندیسی مصاحبان نا جذس خیالات فاسد بخاطر راه یافته بود بتخصیص درایام بیماری والد سرگوارم که بعضی کوتاه اندیشان بدتر کثرت جرایم و تقصیراتی که ارایشان بوموع آمده بود و ارغفور اغماض نا امید محض بودند بخاطر گذرانیدند که اورا دست اویزه ساخته امور سلطنت را ارپیس خسرو گیرند اریس معنی غافل که امور سلطنت وجهانبانی امری بیست که سعی ناقص عقلی چند انتظام بدیدر خالی دادار تاگرا شایسته این امر عظیم القدر ربیع السان داند و این خلعت را برافاست قابلیت چه کس راست آورد

ردارنده نتوان ستد سخت را * بساید خرید اسرو تحت را

سره را که حق تاج پرور نمود * نساید آرو تاج و دولت ربود

چون خیالات فاسد مفسدان و کوته اندسن بعیرار مدلت و پشیمانی نتیجه ندارد امور سلطنت بانی بیارمند درگاه الهی فرار گرفت همواره خسرو را گرفته خطرو متوحش می یافت هر چند در مقام عنایت و شفقت شده خواستم که بعضی تفرقه و دغدغه ها ار حاطر او دور سارم فائده بران مترتب نگست تا آنکه بکنکش جمعی ار سخت برگستگان در شب یکشنبه هستم دی ححه سده مذکور بعد ار گذشتن دوگهزی ربارت روعه مدوره حصرت عرش اشیانی را مذکور ساخته سه صد و پنجاه سواره که ناو متعوی بودند ار درون قلعه آگوه برآمده متوجه میگرد و بعد ار رواں شدن او باندک زمانه یکی ار چراعچیان که نا وریرالملک اشدا نوده خبر میرساند که خسرو گر سخت وریرالملک اورا همراه گرفته پیش امیرالامرا می آورد چون او این خبر را تحقیق میدماید مضطربانه بدر بار محل آمده یکی ار خواجه سرایان را می گوید که دعای من برسان و بگو که عرض ضروری دارم حصرت بیرون تشریف آورند چون در خیال من این امر در پیامده بود گمان مردم که ار حادث دکن یا گجرات خبر رسیده باشد بعد ار بیرون آمدن ظاهر شد که ماجرا چنین است گفته چه باید کرد خود سوار شده متوجه کردم یا خرم را بعریسنم امیرالامرا عرض کرد که اگر حکم شود من بروم فرموده که چنین باشد بعد اراں معروض داشت که اگر به نصیحت برگردد و دست بسلاح کدد چه باید کرد گفته شد که اگر بهیچک راه راست در پیاید آنچه ار دست تو اید تقصیر مکن سلطنت حویسی و فریدی بر می تاند

که باناه حویشی ندارد کسی

چون این سخنان و دیگر مقدمات گفته اورا مرحض ساختم بخاطر رسید که خسرو ارو آردگی تمام در و بدابرفرب و مدرلتی که داشت محسود امتال و افراں است مبادا که بعافی در حق او اندیشد و اورا صایع سارد معزالملک را فرمودم که رفته اورا بار گرداند و شیم فرید بحسنی بیگی را بدین خدمت تعیین نموده حکم کردم که جمیع منصبداران و احدیای که در پاس اند بهمراهی او متوجه شوند و اهتمام خاں کوتوال بقراولی و خبر گیری مقرر گسب و با خود قرار دادم که نقصای سبحابی چون روز شود خود نیز متوجه

آگره و محلها و خزاین فرستادم اعتمادالدوله وزیرالملک را در وقت برآمدن از آگره بضبط و حراست بشهر گذاشته بودم بدوست محمد گفتم که چون بصوبه بلخ میریم و آن صوبه در دیوانی اعتمادالدوله است او را روانه ملازمت خواهی ساخت و بسوزن میرزا حکیم را که در آگره اند بنقید آورده محبوس نگاه خواهی داشت چه هرگاه که او مردد صلبی این معامله رو نماید از برادرزاده و عموزاده چه توقع توان داشت معرالملک بعد از رخصت دوست محمد بخشی شد چهار شنبه به بلول و پنجشنبه بهرید آمد نزول اجلال و افغ گشت روز جمعه سیزدهم اتفاق دهلی دست داد از گرد راه بریار روضه مقدسه حضرت جنت اشیانی شتافته زیارت نمودم و استمداد همت کردم و به فقرا و درویشان بدست خود زررها دادم و از آنجا بربنگاه مقام حضرت شیخ نظام الدین اولیا توحه کرده بلوارم زیارت قیام و اقدام نمودم بعد از آن باز در مسیر جمال الدین حسینی انجو و مبلعی دیگر حکیم مظفر دادم تا به فقرا و درویشان و ارباب احتیاج قسمت نماید روز شنبه چهاردهم مقام سراسر نریله شد این سرا را خسرو سوارانیده رفته بود منصب افامائی برادر اصفهان که خدمت حضور سرفراز بود از اصل و اضافه هراری ذات و سصد سوار مقور گشت در پی راه خدمت چسپان میکرد جمعی از ایمانات که در رکاب ظفر انساب بودند ملاحظه آنکه چون بعضی از این مردم ناحسرو اتفاق دارند مبادا نحاطر ایسان دغدعه و تعرفه راه یابد بکلان تران ایسان دوهزار روپیه داده شد به در جز مردم حدود قسمت نمایند و جماعت خود را بمراحم جهانگیری امیدوار سازد سیخ فضل الله و رجه دهیردهر زررها دادم که در راه به فقرا و برهمدان میداده باشند سی هزار روپیه فرمودم که در اجمیر براناشکر بطریق مدد خرچ بدهند روز دوشنبه شانزدهم به برگه بان پیست رسیدم این منزل و مقام برآسای کرام و اجداد ذوی الاحترام مایه میسه مبارک و فرجده آمده و دو فتح عظیم در پی سرزمین روداده یک شکست ابراهیم لودی که بصولت عساکر ظفر مآثر حضرت فردوس مکانی دست داده و ذکر آن در توارخ روزگار مرفوم و مسطور است دوم فتح هیمو بدکردار که در اول دولت والد بزرگوارم بتفصلی که تحریر یافته از عالم اقبال مظهر آمد در حینیکه خسرو از دهلی گذشته به برگه مذکور متوجه میگردد بحسب اتفاق دلاور خان الجا رسیده بود چون قبل از ورود او باندک وقتی اینمقدمه می شود فرزندان خود را از آب جوی میگذراند و خود سپاهیان و مرافقه دل بر شعار می نهد و قصد میکند که خود را پیش از رسیدن خسرو بقلعه لاهور اندازد * مقارن ایحال عبدالرحیم نیز از لاهور باید مقام و منزل میرسد دلاور حال دلالت میکند که فرزندان خود را همراه فرزندان می از آب بگذران و خود کناره گرفته منتظر رایات ظفر آیات جهانگیری میباشد از بسکه گران بار و ترسیده بود اینمعنی را بخود قرار نتوانست داد. انمقدار توقف نمود که خسرو رسید رفته او را ملازمت کرد و قرار همراهی از روی اختیار باضطرار داده خطاب ملک انور را به یاقوت و در نبرد صاحب اختیار گشت دلاورخان مردانه متوجه لاهور گردید و در راه بهرکس و بهر طایفه از ملازمان درگاه و کورویان و سودگران

عالم السراپز دانا است که از تقصیرات و نالکلیه در گذشته آنمقدار لطف و شفقت می نمود که سرموے تفرقه و دغدغه در خاطر او نمی ماند چون در راعه حضرت عرش آشیانی باقاعد بعضی معسدان ازدها از خاطر او سربریده بود و میدانست که اینها نمی رسیده است اعتماد بر مهر و شفقت من نمی کرد و والده او هم در ایام شاهزادگی از ناخوشی اطوار و اوضاع او و سلوک برادر خودش مادهوسنگه تریاک خورده خود را کشت از خو بیهای و بیکداتی های او چه نویسم عقلی نکمال داشت و اخلاص او بمن در درجه بود که هر روز پسر و برادر را درین یکموی من میکرد مکرر بخسرو مقدمات نوشت و او را دلالت باخلاص و محبت من میکرد چون دید که هیچ فائده ندارد عاقبت نامعلوم است که نکجا منجر خواهد شد از عذر تنگ دامنه طبیعت را چپوتانی است خاطر بر مرگ خود فرار داده و چندین مرتبه گاه گاه مراخ او در شورش می آمد چنانچه این حدیث میراثی بود که پدران و برادران او همه کنار در دیوانگی خودها را ظاهر میکردند و بعد از مدتی علاج بدر میبندید و در ایامیکه من بکار متوجه گشته بودم روز بیست و ششم ذی حجه سده ۱۰۱۳ ایون بسیار در عین سورش دماغ خورده در اندک زمانی در گذشت گونا که اس احوال بمرید دولت خود را بیسترمی دیده است اول کدخدائی که در آغار جوانی و خورد سالی مرا دست داد دست او بود بعد از تولد خسرو او را شاه بیگم خطاب داده بودم چون بدسلوکیهای برید و برادر را نسبت بمن نتوانست دید از سر حان در وقت دماغ پریشان شدن در گذشته خود را ازین کلفت و اندوه نارهایید از فوت او بدان تعلق که داشتم ایامی بر من گذشت که از حیات و زندگی خود هیچگونه لذتی نداشتم چهار شبانه روز که سی و دو بهر باشد از عایت کلفت و اندوه چیره از ماکول و مسرور و از طبیعت نگشت چون این فضا نوالد نزر گوارم رسید دلاسا نامه در عایت شفقت و مرحمت ندی مرید مدوی صادر گشت و خلعت و دستار مبارک که از سر برداشته بودند همان طور بسته بجهت من فرستادند این عدايت آه بر آتش سوز و گذار من رده اضطرار و اضطراب مرا می الجمله قرار و آرامی بخشید عرض از فکر این مقدمات آنکه بیست و دتی ازین در نمیگذرد که فرزند بدان ناخوشی سلوک و اطوار بابسدیده باعث قتل مادر خود شود و نه پدر خود ے هیچگونه باعثی و سببی بمحض تصورات و خیالات فاسد در مقام بغی و عذا که در آمده از دولت ملازمتش فرار در قرار اختیار نماید چون مدتقم حبار هر کرد از ے را سزای در بران بهاده لاحرم مال حالش بدان انحامید که نه بدترین احوالی بقید درآمد و از درجه اعتماد افتاده بزدان دایمی گرفتار گردید

راه چو مستانه رود هوشمند * پای بدام آرد و سر در کمد

محمد و سه شنبه هم ذی حجه بمنزل هودل فرود آمدم شیخ مرید بحاری را باجمع از قحطان و بهادران بتعاقب خسرو و هراول لشکر فیروزی اثر معین و مشخص گشتند دوست محمد را که در رکاب بود بدابر سبق خدمت و ریش سفیدی بمحافظت قلعه

انداختند و سه نفر را که انکار نمودند سپرده شد تا بحقیقت باز رسیده شود دوازدهم ماه فروردی سنه احد جلوس میرزا حسین و نورالدین قلی کوتوال بسهر لاهور داخل میشوند و در بیست و چهارم ماه مذکور فرستاده دلاور خان میرسد و خبر میکند که خسرو خروج نموده قصد لاهور دارد شما خبردار باشید * در همین تاریخ دروازه های شهر لاهور محفوظ و مضبوط میگردد و دو روز بعد از تاریخ مذکور باندک مردم دلاور خان قلعه داخل میشود و شروع در استحکام برج و باره کرده هر جا شکست و زخمی داشت مرمت نموده توبها و ضرب ها را بجای فلعه برآورده مستعد جنگ میشود جمع مردم از بند های درگاه که در درون قلعه بودند همگی رجوع آورده بحدمات مدعیان گستند مردم شهر نیز باخلاص تمام مدد و معاونت نمودند بعد از دو روز که فی الجمله سرانجامی شده بود خسرو در رسید و یکی از مدارل مقرر مدخل اختیار نموده فرمود که شهر را قتل کرده طرح جنگ اندازند و یکی از دروازه ها را از هر جانب که میسر باشد اتس در داده بمروراند و بلوث مآل خود گفت که بعد از گرفتن فلعه تا هفت روز حکم خواهم داد که شهر را تاراج نمایند و زن و فرزند مردم را اسیر کنند اس جماعت چون گرفته یکی از دروازه های شهر را اتس دادند دلاور بیگ خان و حسین بیگ دیوان و نورالدین قلی کوتوال از طرف درون دیوار دیگر محاربه دروازه بر آوردند در همین روزها سعید خان که از تعیناتیان کشمیر بود در کنار اب چناب مدخل داشت این خبر را شنیده بایلغار روانه لاهور گشت چون بکنار اب راوی رسید باهل فلعه خبر فرستاد که قصد دولت خواهی آمده ام مرا بدرون قلعه در آورید مردم فاعه شب کمی فرستاده و او را بچند کسی همراه داشت بدرون در می آورد بعد از سه روز که فلعه در محاصره بود خبر رسیدن افواج قاهره متواتر و متعاضب بحسرو و تابعان او میرسد و بآئوده بحاطر میگذارند که بروی لشکر فیروزی اثر باید رفت چون لاهور رسواي های اعظم هندوستان است در عرض شش هفت روز کثرت عظیمی دست داد چنانچه از مردم خوف شنیده شده که ده دوازده هزار سوار مستعد جمع شده بودند و بقصد انکه بر موج پیس شبحون آورند از حوالی شهر برمی خیزند در سرای قاضی علی شب پنجشنبه شانزدهم بمن اس خبر رسید هم در شب با انکه باران عظیم بود طبل کوچ زده سوار شده صداج ان سلطانیور رسیده شد تا نیم روز در سلطانیور بودم بحسب اتفاق در همین وقت وساعت میدان افواج قاهره و جماعت مقهوره مقابله و مقاتله دست میدهد معزالملک تشنه بریانی آورده .

میخواستیم که از روی رعیت میل نمایم که خبر جنگ بمن رسید به محرو شنیدیم با آنکه طبیعت مایل بخوردن بریانی بود یک لقمه برای شگون حورده سوار شدم و مقید بر رسیدن مردم و کمی افواج قاهره بگسته بستانب هرچه تمامتر متوجه گستم چنانکه حاصه خود را هر چند طلبیدم حاضر نساخند از سلاح بجز نیر و شمشیر حاضر نبود خود را بلطف ایزدی سپرده نیملاحظه روانه شدم در اول سواری زیاده از پنجاه سوار همراه نبودند و هیچ کس را خبر هم نبود که امروز جنگ خواهد شد محمداً تا سر پل گونند وال رسیدن چهار

و غیره میرسید آنها را از خروج خسرو آگاه ساخته بعضی را همراه خود میگرفت و بعضی را میگفت که از راه کفاره گیرند بعد ازان که بندهای خدا از تاراج دست انداران و ظالمان ایمن گشتند غالب ظن آن بود که اگر سند کمال در دهلی و دلاور خان در پانی پت جرات و همت نموده سر راه بر خسرو میگیرند الحماة پر رخت که همراه او بودند تاب مقاومت نیاورده پایشان میگستند و خسرو بدست می آمد غایتاً همت شان باوری نکرد و در ثانی الحال هر کدام تقصیر خود را بروشی تلامی نمودند دلاور خان در ابلغار لاهور پیش از رسیدن قلعه در آمد و خدمت نمایان کرده تدارک آن کوتاهی نمود و سید کمال نیز در جنگ خسرو ترددات مردانه ننقدیم رسانید چنانچه در محل خود به تفصیل نوشته خواهد شد هفدهم دی حکه برگه کربال محل نزول ربابات عالیات گشت درین منزل عابد بن حواجه را که پسر کلان جودیاریست و پسر اراده عبدالله خان اوریک که در زمان والد بزرگوار آمده بود به منصب هراری دات و سوار سرفراز ساحتم شیم نظام تهابیسری که ارشقاوان مقرر وقت خود بود خسرو را می بیند و او را به بندهای دلخواه خوتندل ساخته تاره اراده می برد آمده مرا دید چون این مقدمات سرگوش حورده بود هرچه راه باز داده فرمودم که متوجه زیارت حانه مبارک گردد در نوردهم برگه شاه آزاد منزل گردید و آب درین مقام بسیار کم بود بحسب اتفاق ناران عظیم دست داد چنانچه همگان شاداب گشتند * شیم احمد لاهوری را که از زمان شاهراذگی نسبت خدمتگاری و خانه رادی و مریدی داشت به منصب میر عدلی سرفراز گردانیدم مریدان و ارباب اخلاص بوسیله او از نظر میگذرد و دست و سینه به رکس باید داد بعرض رسانیده میدهند در وقت ارادت آوردن مریدان چند کلمه بطریق نصیحت مذکور میگردد باید که وقت خود را به دشمنی ملتی از ملتها تیره و مکدر نسازد و ناحمیع ارباب ملل بطریق صلح کل مرعیدارد هیچ حانداری را بدست خود نکشد و سلاح طبیعت نباشد مگر در جنگها و شکارها

مباش در پی جان نمون حاندار * مگر بعرضه پیکار یا بوقت شکار تعظیم نیرات را که مظاہر نور الهی اند بقدر درجات هریک باید نمود و موثر و موجد حقیقی در جمیع ادوار و اطوار الله تعالی را باید دانست بلکه فکر باید کرد تا در خلوت و کثرت خاطر لمحہ از فکر و اندیشه او خالی نباشد

لنگ و پوچ و خفته شکل و بے ادب * سوی او می غنم و او را می طلب
والد بزرگوارم ملکه ایلمعدی بهمرسانیده در کم وقتی اریں اوقات ازین فکر حالی بودند در منزل الوه الوالی اوریک را با بحاه و هفت منصبدار دیگر کمک شیخ فرید تعیین نموده چهل هزار روبیه مدد خرج گویان بانجماعت مرحمت نمودم هفت هزار روبیه در ستمل بیگ داده شد که بایماقات تقسیم نماید بمیر شریف املی نیز دو هزار روبیه شفقت کردم * روز سه شنبه یست و چهارم ماه مذکور پنج کس از ملازمان و همراهان خسرو را گرفته آوردند و دو کس را که اقرار به نوکری او کردند فرمودم که در ته پائے فیل

توقف نموده به بدخشان و انحدود رود مهانت خان را در کابل گذاشته خود بحیریت و دولت معاودت نمایم و منشأ نرفتن بدخشان آن بود که آن را سعاد و البتة باوریکان در خواهد خورد و آن خفت باین دولت لاحق میگردد * در روزیکه امواج و هلهت تعویب خسرو تعین یافتند پانزده هزار روپیه بمهانتخان و بیست هزار روپیه دیگر بدخشان مرحمت شد و ده هزار روپیه دیگر همراه فوج مذکور نموده شد که در راه بهرکس دادند و بدهند شبیه بدست و هستم اردو ظاهر قرین در منزل حنیال که در هفت کروهی لاهور واقع است نزول اجلال دست داد در همین روز خسرو با معدودے چند نکار دریای چناب میرسد خلاصه سخن آنکه بعد از شکست زانهاے مردمی که همراه او از معرکه جنگ برآمده بودند مختلف گشت افغانان و اهل هند که انڈر فدیماں او بودند میخواستند که به هندوستان رویه باز گردند و مصدر بغی و سادها شود و حسین بیگ که اهل و عیال و مردم و خزان او بر سمت کابل واقع بودند او را ولایت نرفتن کابل میمود آحرالامر چون ننگایش حسین بیگ عمل نمود بیک قلم مردم هندوستان و امان ارو جدائی اختیار نمودند بعد از رسیدن بدریای چناب اراده میکند که از گذر شاه پور که از گذرهای معین است عبور نماید کستی بهم نمیرسد بگذر سوهره روانه میشود در گذر مذکور مرزم او یک کستی بیملاخ و کستی دیگر پورار هیمه و کاه بدست در می آورد * بیس از شکست خسرو بجمع جائیز دارن و زاه دارن و گذر بانان صوبه پنجاب حکم صادر گشته بود که این قسم فزیده روندانه حیردار و هوشیار باشند بدانویس تاکیدات گذرهای اهدارند بود حسین بیگ خواست که ملاحان کستی هیمه و کاه را بان کستی بیملاخ آورده خسرو را بگرداند درین اثنا کیلن داماد کمال چودھری سوهره میرسد و می بیند که جماعی درین شب در مقام گذشتن از آب اند ملاحان مرنا میکنند که حکم جهانگیر بادشا بدست که در شب مردم از آب دادند و میگذاشته باشند هوشیار باشند از شور و عوای ایلها مردمی که دران بواحی بودند جمع می شوند و داماد کمال چوے را که کستی بدان میرا بد و بریان شد آنرا بلی گویند از دست ملاحان کشیده کستی را سرگردان میسازد هر چند در هادان قبول کردند نه از ملاحان کسی متصدی گذرایدن انهاشود هیچکس قبول نه نمود نه ابوالقاسم تمایس نه در گجرات حوالی چناب بود خبر رسید که جمعی درین شب میخواهند که از آب چناب عبور نمایند او چون برین معنی مطلع بود هم در شب دافرنان و حمیعت سوار شده خود را نکار گذر مذکور رسانید صحبت بجای رسید که حسین بیگ ملاحان را به تیر گرفت و از کنار آب داماد کمال نیز به تیر اندازی در آمد تا چهار کوه کستی بطور خود پایان رویه آب میرفت تا آنکه آخر شب در ریگ بدست و هر چند خواستند که کستی را از ریگ جدا سازند میسر نگشت درین اثنا صبح صادق دمیدن گرفت ابوالقاسم و خواجه خضر خان که باهتمام هلال خان درین روز آب حمیعت کرده بودند کنار غری آب مستحکم ساختند و جانب شرقی را زمینداران استحکام داده بودند هلال خان را قبل

باصدسوار نیک و بد جمع شده باشد * در وقتی که از پل مذکور میگذشتم خبر فتح رسید اول کسی که این مژده رسانید شمسی توشکچی بود بدی خوش خبری خوش خدر خان خطاب یافت و میر جمال الدین حسین را که پیش ازین بحثت نصیحت خسرو فرستاده بودم در همین وقت رسیده از کثرت و شوکت مردم خسرو چندان گفت که باعث بیم مردم می شد با آنکه حذر فتح متواتر رسیده این سید ساده لوح بهیچ وجه ناور نمی کند و تعجب مینماید که آن نوع لاسکره که من دیده ام چگونه از فوج شیخ فرید که در نهایت قلت و استعدادی اند شکست میخورد و قتیکه سنگها سر خسرو را با دو خواجه سراسر او آوردند میر قبول ایمنی نمود از اسب فرود آمده سر بر بای من نهاد و انواع حضوع و حسوع بتقدیم رسانید و گفت که افدال بالاتر و بلند تر ازین نمی باشد شیخ فرید درین سرداری مخلصانه و فدائیانه پیش آمد سادات نارهیبه را که ارشجا عل زمان خود اند و در هر معرکه که نوده اند کارار ایشان شده هر اول ساخته بود سیفحال ولد سید محمود خان نارهیبه سردار قوم بنفس خود تودات مردانه نموده هفتده زخم برداشت و سید جلال هم از برادران ایدطائفه تیرے بر شقیقه خورد و بعد از چند روز درگذشت در اندای که سادات نارهیبه که از پلکاه ارشستی بیش نمودند زخم و ضرب هزار هزار سوار و باصد پانصد سوار بدحسی برداشته ناره پاره شده بودند سید کمال که برادران خود کمک هر اول تعیین شده بود از یک کناره در آمده ردو حورده کردند که فوق تهو و مردی بود بعد از آن که مردم بر ابعاد نادر شاه سلامت گفته تاخند اهل بغی و فساد بسیدین این کلمه بدست و ناسده هریک بگوشه متفرق شدند فریب بچهار صد نفر از ایمانات دیمیدان بایمال فیهرو علیه لاسکر فیروزی اثر گردیدند صدوق حواهر خسرو و بغایسی که همیشه ناحود مبد است بدست افتاد

که دست که این کودک خورد سال * شود نابزرگان چینی بدسگال

ناول قدح دردی آرد به پیش * گدارد شکوه من و سرم حویش

سوراند او را گگ خورشید را * تما کسد تحت جمشید را

مرا هم مردم کوتاه بین در اله آباد بسیار دلالت بمخالفت پدر می کردند غایتاً این سخن اصلاً معقول و مقبول من نمی گشت و میدانستم دولتی که ندای آن بر مخالفت پدر باشد چه مقدار پایداری خواهد نمود ننگاش نافض عقلا ارجا نرفتم و بمقتضای عقل و دانش کار فرموده ملازمت پدر و مرشد و قبله و خدای مجاری خود رسیدم و بهرکت این دیت درست رسید آنچه بمن رسید * در شب همانروزی که خسرو گریخت راجه داسو را که رمیدار معتبر کوهستان لاهور است رخصت نمودم که با حدود رفته هرجا که خبر و اثری از او بشنود بدست آوردن او آنچه امکان سعی باشد بتقدیم رساند و مهابتخان و میرزا علی اکبر شاهي را با لاسکر ابویه تعیین نمودم و مقرر چنان شد که بهر طرف که خسرو روانه گردد فوج مذکور تعاقب نماید و من هم بخود قرار دادم که اگر خسرو نابل رود من سرور پی او نهاده تا او را بدست بیارم برگردم و اگر در کابل

بهمراهی میرزا شاهرخ بدین درگاه آمده بود یک اسب داشت رفته رفته کارش بدین درجه رسید که صاحب خزینه و دفینه گردیده امثال این اراده‌ها در خاطرش جاگود در افتاد راه که معامله خسرو هنوز در مشیت حق بود چون میان ولایت و دارالخلافه آگره که منفع فتنه و فساد است از سرداری صاحب وجود خالی بود بدغدعه آنکه مبادا معامله خسرو بطول انجامد فرمودم که فرزند پرویز بعضی از سرداران را برسر رانا گذاشته خود با اصفهان و جمعی که بدو نسبت خدمت نزدیک داشته باشند متوجه آگره گردند و حفظ و حراست آنحدود را عهده اهتمام خود مقرر شناسند به برکت عنایت الهی پیش از آنکه پرویز با آگره رسد مهم خسرو بوجه دلخواه دوستان و مخلصان تمشیت پذیرفت بنابراین فرمودم که فرزند مذکور روانه ملازمت گردن چهارشنبه نهم محرم بمدارکی بقلعه لاهور در آمدن جمعی از دولتخواهان مغروض داشتند که معاودت بدارالخلافه آگره درین ایام که فی الجمله خللی در صوبه گجرات و دکن و بدگاله واقعست بصلاح دولت اقرب خواهد بود این کنگاش پسند خاطر می نیفتاد چه از عرایض شاه بیگ خان حاکم قندهار بعضی مقدمات مغروض افتاده بود دلالت بر آن میکرد که امرای سرحد قزلباشیه بدین اسناد چندی از بقایای لشکر میررایان آنجا که همیشه محرک سلسله خصومت و نزاع اند و ترغیب نامحبات در گرفتن قندهاریان طایفه می نویسند حرکتی خواهند نمود بخاطر رسید که مبادا شفقار شدن حضرت عرش آشیانی و مخالفت ے هنگام خسرو داعیه آنها را تیز ساخته برسر قندهار یورش دایند بحسب اتفاق آنچه بخاطر امتناع اشراق یرتو انداخته بود از قوه بفعل آمد * حاکم هرات و ملک سیستان و جاگیرداران آن نواحی به کمک و مدد حسین خان حاکم هرات برسر قندهار متوجه گشتند شانش برهست و مردانگی شاه بیگخان که مردانه پا قایم کرده قلعه را مضبوط و مستحکم ساخت و خود بربالای ارگ سیوم از قلعه مذکور چنان نشست که بدوینان ملایه مجلس او را میدیدند و در مدت محاصره میدان به بسته سروپا برهنه مجلس عیش و عشرت ترتیب میداد و هیچ روزی نبود که فوجی در برابر لشکر غنیم از قلعه بیرون نمیفرستاد و کوششهای مردانه بتقدیم نمیرسافید تا در قلعه بود حنین بود لسكر قزلباش سه طرف قلعه را احاطه نموده بودند چون این خبر در لاهور رسید ظاهر شد که توقف درین حدود افرب واصلم بوده * در حال فوج کلانی سرداری میرزا غاری و همراهی جمعی از منصب داران و بندهای درگاه مثل قرایبگ که بخطاب فرا خانی و پخته بیگ که بخطاب سردار خانی سرفراز گردیده بودند معین گشتند میرزا غازی را بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساختم و نقاره عنایت کردم میرزا غاری ولد میرزا خانی ترخان که بادشاه ملک تهته بود و نسعی عبدالرحیم خانخانان سپه سالار در عهد حضرت عرش آشیانی اندبار مفتوح و ملک تهته در جاگیر او که منصب پنجهزاری ذات و سوار مقرر گشته بود تفویض یافت و بعد از موت او میرزا غاری پسرش بمنصب و خدمت پدر سرفراز بود ابا و اجداد اینها از امراء سلطان حسین میرزا باقر والی

اروقع این حادثه بسزاوولي لشکره که سرداري سعيد خان بکشمير تعيين يافته بود فرستاده بودم بحسب اتفاق در همين شب بدین نواحی ميرسد بسيار بوقت رسیده بود و اهتمام او در آوردن ابوالقاسم خان تمکين و جماعت خواجه خضر خان و بدست آوردن خسرو بسيار دخل داشت * صبح روز یکشنبه صحت و نهم ماه مذکور مردم بر فيل و کشتي سوار شده خسرو را بدست در آوردند و روز دو شنبه سلخ در باغ ميرزا کامران خبر گرفتاري او بمن رسيد همان ساعت باميرالامرا فرمودم که بگجرات رفته خسرو را بملاذمت آورد * در کنگاش امور سلطنت و ملک داري اکثرانست که برای فهميد گي خود عمل ميديمايم ار کنگاش هاء ديگر کنگاش خود معتبر ميدانم اول آنکه بخلاف صلاح و صوابديد جميع بندگان محليص از الدآناد ملاذمت پدر بزرگوار اختيار نموده دولت خدمت ايشان را دريايتم و صلاح دين و دنياي من درين بود و بهمان کنگاش بادشاه شدم دوم تعاقب خسرو که به هيچ چيز از تعين ساختن ساعت و غيره مقيد نسدم و تا او را بدست در دياوردم ارام نگرفتم از عرايب امور است که بعد از توجه از حکيم علي که دانای فن رياضيدست پرسيدم که ساعت توجه من چگونه بوده است بعرض رسانيد که بجهت حصول اينمطلب اگر خواهد ساعتی اختيار نمايند در سالها مثل اين ساعتی که بدولت سوار شده اند نتوان يافت * در روز پنجشنبه سويم محرم سنه هزاروپانزده در باغ ميرزا کامران خسرو را دست بسته و رنجير در پا از طرف چپ برسم و توره چنگيز خاني بنظر من در آوردند حسين بيگ را بردست راست او و عبدالرحيم را بردست چپ او ايستاده کرده بودند خسرو درميان اين هر دو ايستاده می لرزيد و می گريست حسين بيگ بگمان آنکه شايد او را دفعي کند سخن پريشان گفتن اعار نمود چون عرض او معلوم گشت او را بحرف دن گداشته خسرو را مسلسل سپردم و اين دو مفترقي را فرمودم که در پوست گاو و خر کسيده و سوار گاو و خر و اثر گونه سوار کردند و سرگرد شهر گردانيدند چون پوست گاو رود تراز پوست حرفبول خشکي نمود حسين بيگ تا چهار پهر رفته مانده به تنگي نفس در گذشت و عبدالرحيم که در پوست خربود و از خارج باو رطوبات رسانيدند رنده ماند از روز در شنبه احرف ذي حجه تا بهم محرم سنه مذکور بواسطه زميني ساعت در باغ ميرزا کامران توقف واقع شد بهروال را که حنک در آن مقام دست داده بود بشيخ فريد مرحمت نمودم * و او را بخطاب والاء مرتضی خان مرفر گردانيدم * بجهت نظام و انتظام سلطنت از باغ مذکور تا شهر فرمودم که دوروبه چوپا برپا کرده فتنه انگيران او بقات و جمعي را که درين شورش همراهي کرده بودند برادر ها و چوپا او بخته هر کدام را سياستی غير مکرر به سزا و جزا رسانيدند و زمينداراني که درين خدمت لوازم دولتي خواهي بجا آورده بودند رياست و چود همراهي ميانه درياي چناب انست فرموده زمينها بطريق مدد معاش بهريک مرحمت نمودم از جمله اموال حسين بيگ که بعد از اين هرجا اسم او مذکور خواهد شد از خانه مير محمد باقي قريب هفت لک رويه ظاهر شد سوائه آنچه بمحل ديگر سپرده و خود همراه داشته وقتي که

جا توقف نکند و احتمال داشت که بجانب هندوستان رویه باز گردد درین حالت خالی گذاشتن دارا'خلافه آگره که مرکز دولت و محل سلطنت و مقام نزول سرپرده گیلانی محل مقدس و مدفن گنجهای عالم بود از صلاح ملک داری دور می نمود بنابرین اثر آگره در حالت توجه بتعاقب خسرو به پرویز نوشته شد که اخلاص و خدمت توایی نتیجه داد که خسرو از دولت گریخت و سعادت روی بتو آورد و ما به تعاقب او ایلغار نمودیم مهمات رانا را بمقتضای وقت و صلاح دولت یکنوع صورتی داده خود را برودی ناگره برسان که پای تخت و خزانه را که سرمایه گنج قارون است بتو سپردیم و ترا بخدا حی قادر پیش از آنکه ای حکم نه پرویز برسد رانا در مقام عجز در آمده کس نزد اصفخا فرستاده بود که چون ار کرده های خود خجالت و شرمندگی تمام دارم امیدوارم که شفیع من شده نوعی کذبی که شاهزاده فرستادن باکبه که ار فرزدان من است راضی گردند پرویز بدینمعنی رضا نداده میگفت که یا خود متوجه خدمت گردد یا کن را فرستد درین وقت خبر فتنه انگیزی خسرو میرسد بنابر ملاحظه وقت اصفخا و دیگر دولتمخواهان نامدن باکبه راضی گشته در نواحی مدال گده سعادت خدمت شاهزاده در می یابد پرویز راجه جگناتپه و اکثر عمراے تعینات آن لشکر را گذاشته خود باصفخا و چندی از نزدیکان و اهل خدمت روانه آگره میگردد و باکبه را بهمراهی روانه درگاه والا جاه میگردد چون بحوالی آگره میرسد خبر فتح و گرفتاری خسرو را شنیده بعد از دو روز که مقام مینماید حکم بدو میرسد که چون خاطر از جمیع حوائج و اطراف جمع است خود را برودی بما برسان تا آنکه بتاریخ مسطور سعادت ملازمت دریامت * افتاب گیر که از علامات سلاطین است تاو مرحمت فرمودم و منصب ده هزارری باو عنایت فرمودم و بدیواییان حکم کردم که جاگیر تنخواه دهند میرزا علی بیگ را در همین روزها حکومت کشمیر مرستادم ده هزار روپیه بقاضی عزت الله حواله شد که بفقرا و ارباب احتیاج کامل قسمت نماید احمد بیگ خان بمنصب دوهزارری ذات و هزار و دویست و پنجاه سوار اصل و اضافه سومار گردید در همین ایام مقرب خان که ناوردن فرزندان دایبال مقرر گشته بود بعد از شش ماه و سبت و دو روز از سرهانیپور برگشته دولت ملازمت دریامت و وقایع آنحدود را به تفصیل معروضداشت سیف خان بمنصب دوهزارری ذات و هزار سوار امتخار یافت شیخ عبدالوهاب از سادات بخاری که در زمان حصوت عرش آشیانی حاکم دهلی بود بنابر بعضی قبایم که از مردم او صادر گردید از آن خدمت تغیر گردیده داخل ایامه و ارباب سعادت گشت در تمام ممالک محروسه خواه در محال خالصه و خواه حاگیر دار حکم فرمودم که غلورخانها ترتیب داده بجهت فقرا و مخاور گنجایش آن محل طعام درویشانه طبخ می نموده باشند تا مجاور و مسافران بعضی رسند ایامه خان کشمیری که از نژاد حکام کشمیر است بمنصب هزارری ذات و سیصد سوار ممتاز گردید در روز دوشنبه بهم ربیع الآخر شمشیر خامه به پرویز مرحمت نمودم بقطب الدیلخان کوله و امیرالامرا هم شمشیرهای مرصع عنایت شد فرزندان دایبال را که مقربخان آورده

خراسان بودند و در اصل از سلسله امراء صاحب‌قرايي اند خواجه عاقل بخد مت نخشي گزي اين لشکر مقرر گشت چهل و سه هزار روييه مدد حرج گويان بقرا خاں و پانزده هزار روييه بنقدبي بيگ و فليج بيگ که ار همرا هان ميرزا غازي بودند مرحمت شد بکمت رفع اين خدشه و اراده سير کامل توف لاهور را بخود قرار دادم در همين روزها منصب حکيم فتح‌الله از اصل و اضافه بهرازي ذات و سبب سوار مقرر گشت چون ار شينج حسيں جامي خوابهاے در ديگ رفوع بمن رسیده بود * بيست لک دام که موازي سي چهل هزار روييه بوده باشد بحرج او و خانقاه و درويشاني که باو می باشند مقرر نمودم در بيست و دوم عبدالله خاں را بواخته بمندب دو هزار و پانصدي ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه سرمرار ساختم دولک روييه باحديان فرمودم که بمساعدت بدهند و سرور ار ماهيانه انها وضع نمايند شش هزار روييه بقاسم بيگ خاں خويش شاه بيگ خاں و سه هزار روييه بسيد بهادر خاں شفقت فرمودم * در گویند وال که بر کنار درياء بياھ واقع است هندوئی بود ارجن نام در لباس پيري و شيحي چنانچه سيارے ار ساده لوحان هندو بلکه نادان و سعيهن اسلام را مقيد اطوار و اوضاع خود ساخته کوس پيري و ولايت را بلند اواره گردانیده بود اورا گرو ميگفتند و ار اطرف و جوانب گولان و گول پريستان بدو رجوع آورده اعتقاد تمام باو اظهار ميکردند ار سه چهار پست او ايں دوکان را گرم ميداشتند مدتها بحاطر ميگدشت که ايں دوکان باطل را بر طرف بايد ساخت يا ورا در جرگه اهل اسلام در بايد آورد تا اره دريں آيام خسرو اران راه عبور می نمود ايں مردک مجهول اراده کرد که ملازمت اورا در ياند در مدلي که جا و مقام او بود خسرو را نزول افتاد امده اورا ديد و بعضی مقدمات و ريامه باو رسانيد و بر پيسانبي او انگسته ار ر عمران که به اصطلاح هندوان مسقه گویند کسيد و انرا شگون ميدانند چون ايں مقدمه بمسامع جاه و جلال ميرسد و بطلان اورا بوجه اکمل ميدانستم امر کردم که اورا حاضر ساختند و مساکن و منازل و فرزندان اورا بمرتضى خاں عدايت فرمودم و اسباب و اموال اورا بقيد ضبط در آورده فرمودم که اورا بسباست و بياسا رسانند و دو کس ديگر را که راجو و اببا نام داشتند در ظل حميت دولتخان حواجه سرا بظلم و تعدي رندگاني ميکردند و دريں چند روزه که خسرو لاهور را قبل داشت دست انداري هاء و ر انداميهان نموده بودند فرمودم که راجورا بدار کشيده ار ادما که نزر داري مشهور بود جرعه گرفتند مجملًا یک لک و پانزده هزار روييه ازو بوصول رسيد امنلع را فرمودم که به علور حانه ها و مصارف حيرات صرف نمايند سعدالله خاں پسر سعيد خاں بمندب دو هزاري ذات و هزار سوار افتخار يافت * پرويز ار غايت اشتياق بملازمت و خدمت من مسافتهاے دور دراز در ايام برسات که باران دست ار تقاطر بار می داشت باندک مدتی طے نموده ريز بکسب بيهست و بهم بعد ار گذشتن دو پيروز سه گهري روز سعادت ملازمت در خدمت اعانت مهرباني و شفقت اورا در کنار عطوفت گرفته پيشاني اورا بوسه دادم چون ار حسرت ايں قباحت سرور بخود قرار داده بودند که تا اورا بدست بياورم در هيچ

شد شیانم سنگه بهزار و پانصدی ذات و هزار و دو بیست سوار ممتاز گشت همچنین
چهل و دو نفر از منصب داران زیادتی منصب سرفراری یافتند در اکثر روز ها همین
شیوه مرعی و منظور است لعلی نقیمت بیست و پنج هزار روپیه به پرویز مرحمت
مودم * روز چهار شنبه بهم شهر مذکور مطابق بیست و یکم بهمن بعد از گذشتن سه بهر
و چهار گهری مجلس ورن شمسی که ابتداء سال سی و هشتم از عمر من بود منعقد
گشت بدستوری که بر دست و ائین بود اسباب ورن را با ترازو در خانه حصص میده
زمانی مرتب و آماده ساختند در ساعت و وقت مقرر بخیریت و مبارکی در ترازو بسته
هر علاقه انرا یکی از کلاں سالان در دست گرفته دعاها کردند اول مرتبه بطلا ورن شد سه
من و ده سیر ورن هندوستان و بعد از آن به بعضی از فلزات و انواع و اقسام حشوئینها
و مکفیات تا دوازده ورن که تفصیل آن بعد از این مرقوم خواهد گشت در سالی دو مرتبه
خود را بطلا و نقره و سایر فلزات و از قسم انبریس و پارچه و از اقسام حبوبات و غیوه ورن
میکند یکمرتبه در سر سال شمسی و یکمرتبه در سر سال قمری و زاین دو ورن را بتحویلداران
علیحده میسپارم که بفقر و ارباب احتیاج رسانند * در همین روز مبارک طب الدیخان
کوکه که سالها در آروزی چینی روزی بود بانواع عنایات سرفرار ساخته اول منصب اوزا
پنج هزار و ذات و سوار مقرر داشتیم بعد از آن به خلعت خاصه و شمسیر مرصع و اسب
خاصه باین مرصع امتیاز بخشیده بصوبه داری و حکومت دارالملک بنگاله و آدیسه که
جای پنجاه هزار سوار است مرخص ساختیم و از روز عرف تا لسکو عظیم روانه اوصاف
گشت و دو لک روپیه بزم مدد خرچ گویان مرحمت شد نسبت والدۀ او بمن از آن
مقوله است که چون در ایام طفولیت برعایت و تربیت او برورش یافته ام این مقدار
آنس که مرا باوست بوالده حقیقی خود بدارم والدۀ قطب الدیخان بجای والدۀ
مهربان مدست و خودش را از برادران و فرزندان حقیقی کمتر دوست میدارم از کونها
کسیکه قابلیت کوکلی بمن دارد قطب الدیخان دست و سه لک روپیه بکمیان قطب الدین
حان مرحمت نمودیم * درین روز یک لک و سی هزار روپیه بطریق ساچق بجهت دختر
بهاری که نام رد پرویز بود فرستادم و در بست و دویم باین فلماق که در بنگاله مدتها
عصیان ورزیده بود به رهنمونی بخت درین تاریخ دولت آستان بوس دریافت خلعت
مرصع و بست هزار روپیه باو مرحمت نمودیم و به منصب هراری ذات و سوار سرفرار
ساختیم یک لک روپیه نقد و جسد به پرویز عدايت شد کیسوداس مارو بمنصب هزار
و پانصدی ذات و سوار سرفرار گردید ابوالحسن که دیوان و مدار سرکار برادریم دادیل بود
بهمراهی فرزندان او دولت ملازمت دریافت بمنصب هزار و ذات و پانصد سوار سربلند
گردید در اوائل ماه جمادی الثانی شیخ بابزید که از شیخ رادهای سیکری بود بفروغ عقل
و دانایی و نسبت قدیم خدمت امتیاز تمام دارد بخطاب معظم خانی سرفرار گشت
و حکومت دهلی باو مقرر فرمودم و در بست و یکم ماه مذکور عقدی مشتمل بر چهار
قطعه لعل و مد دانه مرورید به پرویز شیفت فرمودم و مدست حکیم مظفر سه هزار و

بودن درین روز دیدم که سه پسر و چهار دختر او مافده بودند بخوان طهمورث و بایسقر و هوشنگ نام دارند آن مقدار مرحمت و شفقت نسبت باین اطفال از من بوقوع آمد که در گمان هیچکس نبود طهمورث را که از همه کلاں بود مقرر داشتم که همیشه در ملاذمت من باشد و دیگران را به همشیره‌های خود سپردم تا بواجبی از احوال آنها خبردار باشند خلعت خاصه بجهت راجه مانسنگه به بنگاله فرستاده شد سی لک دام سیرا غازی انعام فرمودم شیخ ابراهیم پسر قطب الدین خان کوکه را بمنصب هزاربی ذات و سیصد سوار سرفراز گردانیده بخطاب کنسور خانی ممتاز کردم چون در حین توجه بتعاقب خسرو فرزند خورم را که در آگه بر سر محلها و حرانه گذاشته بودم بعد از جمعیت خاطرا رین مهم حکم شد که فرزند مذکور در ملاذمت حضرت مریم مکابی و محلها روانه ملاذمت گردد چون بحوالی لاهور رسیدند روز جمعه دوازدهم ماه مذکور بر کشتی سوار شده باستقبال والده خون بحوالی دیهی که دهر نام دارد سعادت ملاذمت میسر گشت بعد ادای کورنس و سحده و تسلیم و مراعات آدانی که از خوردن کلاںان موافق توره چندگیزی و قانون تیموری و ضابطه و تربست است بعبادت تمام و طاعت ملک علام فیام و اقدام نموده چون اربن شعل فارغ گشتم رخصت مراجعت یافته مقامه لاهور در امدم در هفدهم معزالملک را به پیشگیری لشکر را با تعیین نموده بدانصوب فرستادم چون خبر مخالفت را به رایسنگه و دلیب پسر ار در حوالی دگور و محدود رسیدند بود فرمودم که راجه جگداتیه ناحعهی ار بد، های درگاه و مرا ملک ایجاار نموده دفع مقدمه و فساد آنها نمایند سوار خان را که بحای شاه بیگخان بشکومت قندشار، مقرر گشته بود بمنصب سه هزاربی ذات و دو هزار پانصد سوار ممتاز ساخته پنجاد هزار روپیة سار، نایت نمودم به خضرخان حاکم سانی حاندیس و سردار او احمد خان که از خانزادان این دولتند پیوند است سه هزار روپیة، مرحمت شد هاشم خان پسر فاسم خان که از خانه رادان این دولت و لایق تربیت است بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار پانصد سوار سرفرازی یافت اسپ خاصه بپیرناو عنایت نمودم بهشت نفرار امرای تعینات لشکر دکن خلعتها فرستادم بهجهزار روپیة باعام نظام شیرازی قصه حواں مرحمت شد سه هزار روپیة بجهت خرچ غلور خانه کشمیر بوکیل میرزا علی بیگ حاکم انجا داده شد که به بلده مذکور فرستد خنجر مرصع که شش هزار روپیة قیمت داشت بقطب الدینخان بخشیدم

• من خبر رسید که شیخ ابراهیم بابا افغانی دکان شیشی و میبدی در یکی برگنه ار برگدات لاهور ترتیب داده چنانچه طریقه او باش و سفیدهاست جمع کثیری از اعیان و غنره برو گرد آمده اند فرمودم که اورا حاضر آورده به برور سپارند که در قلعه چنار نگاه دارند تا این هنگامه ناطل برهم خورد روز یکشنبه هفتم جمادی الاول بسیاری از منصب داران و احدیان برعایت سرفراز گشتند منصبت مهابتجان دو هزاربی ذات و سیصد سوار مقرر گشت دلاور خان بدو هزاربی ذات و هزار و چهارصد سوار سرفراز گردید و زیرالملک به هزار و سیصدی ذات و پانصد و پنجاد سوار امتیاز یافت و قیام خان هزاربی ذات و سوار

فوازش و تشریفات سرفراز گردید نه هزار روپيه بشريف املی و چندی دیگر از اموا حواله شد که نه فقرا و مساکین تصدق نمایند روز یکشنبه دهم رجب بعزم شکار کرچهاکبه و نندنه از شهر برآمده باغ رامداس را منزل گزیدم چهار روز در اینجا مقام شد روز چهارشنبه سیزدهم وزن شمسی پرویز بعمل آمده او را دوآرده مرتبه ناسام ملرات و دیگری اجناس بوزن در آوردند هر روزی دو من و هژده سیر شد حکم کردم که مجموع را بمقرره قسمت نمایند در پی روز منصب شجاعت خان بهزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار اصل و اضافه مقرر گشت * بعد ازاں که میرزا غاری و لشکر که بهمراهی او متعین بودند روانه گشتند بخاطر رسید که جماعت دیگر هم از عقب باید فرستاد بهادر خان مور بیگی را بمنصب هزار و پانصدی ذات و هشتصد سوار اصل و اضافه دواخته جماعت او یماق پوری را که قریب سه هزار نفر بودند سرداری شاه بیگ و محمد امین باو همراه نموده روانه ساختم دولک روپيه مدد خرچ گویان بجماعت مذکور مرحمت شد و یک هزار برقدار نیز مقرر گشت اصفخان را بمحافظت خسرو و ضبط لاهور تعیین نموده گذاشتم امیرالامرا هم چون بیماری صعب داشت از دولت ملاذمت محروم گردیده در شهر ماند عبدالهراق معموری که از صوبه رامنا طلب شده بود بمنصب بحشی گری حضور سرمرار گردید و حکم شد که باتفاق اسوالحسن بلواری اینخدمت فیم و اقدام نمایند آنچه ضابطه پدر من بود من هم بهمین ضابطه عمل میدمایم که در خدمات عمده دوکس و شریک میساختند نه بواسطه ے اعتمادی بلکه بدی حجت که چون نشریت است و آدمی از کوفتها و بیماری خالی نمیباشد اگر یکی را تشویش و یا مانع روى دهد آن دیگر حاضر بود تا کارها و مهمات بندهای خدا معطل نمند * هم در پی آیام خبر رسید که روز دهم که از روزهای مقرر همدوان است عبدالله خان از کالپی که حاجیراوست ابلاغ نموده بولایت بنذیل در می آید و ترددات سپاهیانه نموده رامچند پسرندکوار که مدتی در آن جنگل و زمین قلع فتنه انگیزی میکرد دستگیر ساخته بکالپی آورد بواسطه اینخدمت پندیده بعدایت علم و منصب سه هزار پی ذات و دو هزار سوار سرمرار شد * از عرایص صوبه بهار عرض رسید که جهانگیر فلیخان را به سنگرام که از زمینداران عمده صوبه بهار است و قریب سه چهار هزار سوار و پیاده بشمار دارد بدو بعضی محالقتها و نا دولقوائیها در زمین باهموار جنگ دست میدهد و در پی معرکه خان مذکور بنفس خود ترددات مردانه بتقدیم میرساند آحرالامر سنگرام بزخم تنگ نابود گشته سپاره ار مردم او در معرکه افتاده بقیة السیف فرار برقرار مینمایند چون این کار نمایان بود که از جهانگیر قلیخان بوقوع آمده او را بمنصب چهار هزار و پانصدی ذات و سه هزار و پانصد سوار سرفراز ساختم مدت سه ماه و شش روز اوفسات بمشغولی شکار گذشت پانصد و هشتاد و یک جانور بتفنگ و بور و دام و قمرغه شکار شد از پی جمله یکصد و پنجاه و هشت جانور خود بتفنگ رده بودم دو مرتبه قمرغه واقع شد یک مرتبه در کرچهاک که پردگیان هر سواره عصمت بودند یکصد و پنجاه و پنج جانور

ذات و هزار سوار از اصل و اضافه مقرر گشت پنجهزار روپیه به نقهمل راجه منجهولی مرحمت نمودم * از سوانجی که تازه روزه داد ظاهر شدن کتابت میوزا عزیز کوکه است که بر راجه علیخان ضابط خاندیس نوشته بوده است مرا عقیده آن بود که نفاق او بجهت خاطر خسرو و نسبت دامادی او مخصوص بمن باشد از فحوائی این نوشته که بخط او بود ظاهر گشت که نفاق جدلی خود را در هیچ وقت از دست نداده این شیوه ناپسندیده با والد بزرگوارم نیز مملوک میداشته است مجمل کتابتی در وقت اوقات بر راجه علیخان مذکور مرقوم ساخته سراپا مشعر بر بدی و بدپسندی و مقدماتیکه هیچ دشمن نمیتواند و اسداده هیچ کس نمی توان کرد چه جائی آنکه مثل حضرت عرش آشیانی بادشاه و صاحب قدر دانی که از ابتدای طعولیت بدادر حقوق خدمت والد او در مقام تربیت و رعایت او شده پله اعتدالش بدرجه اعلی چنان رسانیده که در نسبت خود همسنگ و همنا داشت این کتابت را در رهاپور در میان اسباب و اموال راجی علی خان بدست خواجه ابوالحسن می افتد و خواجه آورده بمن گذرانید از خواندن و دیدن موبراعضای من راست شد اگر ملاحظه بعضی تصورات و حقوق شیر دادن مادر او نمی بود گنجایش داشت که او را بدست خود بیاسا رسام سرتقدیری او را حاضر ساخته این نوشته را بدست او داده فرمودم که باوازی بلند در میان مردم بخواند مظنه آن بود که از دیدن آن کتابت قالب او از روح پرداخته خواهد گشت از غایت عی ارمی و خیرگی او بروشی خواندن گشت که گویا این نوشته او نیست و بحکم می خواند حاضران مجلس بهشت آئین از بندهای اکبری و جهانگیری هر کس که نوشته دید و شدید زبان بطعن و لعن او کشوده ملامتها کردند پرسیده شد که قطع نظر از نفاقهای که بدولت من کرده باعتقاد نامص خود وجوه بران ترتیب دادی از والد بزرگوارم که از خاک راه ترا و سلسله ترا برداشته باین دولت و مرتبه رسانیده بودند که محسود امثال و اقربان خود گشته بودی چه امروز داده بود که بدشمنان و مخالفان دولت او چنین مقدمات بایستی نوشت و خود را بجرکه حرامخورا و عی سعادتان جادادی بلی باطرت املی و جبلت طبعی چه توان کرد هرگاه که طینت تو آب نفاق پرورش یافته باشد ارو بعیر این امور چه سر خواهد زد آنچه بامن کرده بودی از سر آن در گذشته باز بهمان منصبی که داشتی سرفراز گردانیدم و گمان آن بود که نفاق تو مخصوص بمن بوده باشد الحال که این معدی دانسته شد که باخدای مجاری و مری خود هم درین مقام بوده ترا بعمل و دینی که داری و داشتی حواله نمودم بعد از ذکر این مقدمات لب ارجواب بسته در برابر این نوع روسیاهی چه گوید حکم به تعبر جاگیر و ندیم آنچه ازین ناسپاس بفعل آمده بود اگرچه گنجایش عفو و گذرانیدن نداشت عیناً بدادر بعضی ملاحظها گردانیدم * روز یکشنبه صفت و ششم ماه مذکور مجلس سعادت پریز بدختر شاهزاده مراد منعقد گشت در منزل حضرت مریم الزماني عقد شد و حسن و عوی در خانه پریز ترتیب یافته هر کس در آن انجمن حاضر بود با انواع

ترتیب او هر روز یافتن بودم برحمت ایزدی پیوست پایه معش او را مردوش خود برداشته پاره راه بردم چند روز از کثرت حزن و الم میل بحورین طعام نشد و تعیر لباس نکردم *

جشن نوروز دوم از جلوس همایون

روز چهارشنبه بیست و دوم ذیقعد سنه هزار و پانزده بعد از گذشتن سه و دیم گهزی حضرت پیر اعظم بخانه شرف خود تحویل نمودند و دولتخانه همایون را برسم معهوده آئین بسته بودند جشن عظیم ترتیب یافت و در ساعت مسعود بر تخت جلوس واقع شد امرا و مقرران را بنوارشها و عنایات سر بلند گردانیدم * در همین روز مدارک از عرایس قندهار بموقف عرض رسید که لشکر که بسرکردگی میرزا غازی واد میرزا جانی کمک شاه بیگ خان تعیین یافته بودند در دوازدهم شهر شوال سنه مذکور داخل بلده قندهار میشوند و طایفه مرلباش چون خبر رسیدن عساکر منصوبه را پیش مدونی بلده مذکور میشوند سراسیمه و پریشان و بیضیمان تا کنار آب حلمند که پنجاه و شصت گروه بوده باشد عباس بازمی کسند در تاسی الحال ظاهر شد که حاکم فراه و جمعی از حکام انواحی بعد از شفقار شدن حضرت عرش اشیایی بخاطر میگردانند که بندها در پس قوت و اشوب آسان بدست خواهد آمد بی آنکه از جانب شاه عدس ناها حکم برسد جمعیت نموده ملک سیوستان را با خود متفق میسازند و کس بر حسین حال حاکم هرات فرستاده ازو کمک طلب میسازند و او هم جمعی میفرستد بعد از آن اتفاق برسر قندهار متوجه میشوند شاه بیگ خان حاکم الحاکم بملاحظه آنکه جنگ دو سر دارد اگر عیاذ الله شکستی رو دهد قندهار از تصرف بیرون خواهد رفت قلعه‌گی شدن را بهتر از جنگ دانسته قرار بر قلعه‌داری میدهد و قاهدان سرب السیر بدرگاه میفرستد بحسب اتفاق همین ایام رایات جلال که به تعاقب خسرو از دارالحکامه آگره حرکت نموده بود در لاهور فزول اجلال داشت مجرد شنیدن اینخبر بلا توقف فوج کلانی از امرا و مدصب داران بمرداری میرزا غازی فرستاده شد پیش از آنکه میرزا به مذکور قندهار رسد اینخبر بشاه می رسد که حاکم فراه با بعضی از جاگیر داران ان نواحی قصد ولایت قندهار نموده اند اینمعنی را لایق ندانسته بقدری حسن بیگ نامی را از مردم رو شناس خود میفرستد و فرمانی باسم انها صادر میگردد که از کنار قلعه قندهار برخاسته متوجه جا و مقام خود شوند که بسبب محبت و موالات انان کرام با سلسله عنیه جهانگیر پادشاه قدیم است آن جماعت پیش از آنکه حسن بیگ برسد و حکم شاه بایشان رساند قریب مقاومت عساکر منصوبه قیام کرده مراجعت را غنیمت می‌شمارند حسن بیگ مذکور

کشته شد و مرتبه دوم در بگندنه یکصد و ده تفصیل مجموع جانوران که شکار شده بود
 قوچ کوهی یکصد و هشتاد بز کوهی بیست و نه گورخر و نیله گاو نه آهو و غیره سیصد
 و چهل و هشت روز چهارشنبه شانزدهم شوال بخیر و خوبی از شکار معاودت واقع شد
 بعد از گذشتن یک پهر و شش گهزی از روز مذکور شهر لاهور در آمدن امر غریبی درین
 شکار ملاحظه و مشاهده گشت آهوئی سیاهی را در حوالی دهه چنداله که مذاب
 در آنجا ساخته شده تفنگ در شکم آهو دم چون زخمی گشت آوازی از او ظاهر شد که
 در غیر مستی اینقسم آواز از هیچ آهو شنیده نشده بود شکاریان کهن سال و جمعی
 که در ملازمت بودند تعجبها نموده اظهار کردند که مایان یاد نداریم بلکه از پدران خود
 شنیده ایم که این قسم آوازی در غیر مستی از آهو سرورده باشد چون حالی از غرابیه
 نبود نوشته شد * گوشت بز کوهی را از گوشت جمیع حیوانات وحشی لذیذ تر یافتیم
 تا آنکه پوست بر آن بغایت بد پوست که بداعت آن بوارو رایل نمیگردد گوشت او
 مطلقاً بوی ناک بیست یکی از برهائ در را که از همه کلان تر بود فرمودم که بوزن
 در آوردند دوس و بست و چهار سیر که بیست و یکمن ولایت بوده باشد ظاهر شد
 همچنین یک قوچ کلان را بفرمودم که کشیدند دوس و سه سیر اکثری مطابق هفتده
 من ولایت بوزن درآمد از گورخرهای شکاری یکی که بجنه از همه قوی تر بود نه من و
 شایسته سیر مطابق هفتاد و شش من ولایت سجیده شد از شکاریان و هوساگان شکار
 مکرر شنیده ام که در شاخ قوچ کوهی بوقت معین گرمی بهم میرسد که از حرکت او
 خار خاری در او پیدا میشود که با نوع خود او را بجنگ در می آورد و اگر از نوع خود
 حریفی بیاند شاخ خود را بر درختی یا سنگی رده تسکین آن خار خار میدهد بعد از
 تفحص آن کرم در شاخ ماده آن جانور نیز ظاهر شد و حال آنکه ماده جنگ نمیکند
 پس ظاهر شد که این سخن اصلی بدشته است گوشت گورخر اگرچه حلال است و اکثر
 مردم بمیل میخورند اما بهنج وجه طبع مرا بخوردن آن رغبت نیفتاد * چون بحسب
 قادیب و تندیه دلیپ ولد زای رابندگه و بدر او قبل اریس فرمان صادر گشته بود
 درینولا خبر رسید که راهد خان پسر صادق خان و عبدالرحمان پسر شیخ اسوالفضل
 و راناشکر و معز لملک باجمعی دیگر از منصبداران و بدهای درگاه خبر دلیپ را
 در بواهی ناگور که از مضافات صوبه اجمیر است میشنوند و بر سر او ایلغار نموده او را
 در می باند چون محل گریز نمی یابد ناچار باقیم ساخته بافواج ماهره بمجادله و
 مقابله در می آید بعد از اندک رد و خوردیکه واقع شد شکست عظیم یافته جمع کثیر
 را بکشتن میدهد و اسباب خود را گرفته نوادی ادبار فرار مینماید

شکسته صلاح و گسسته کمر * نه یارای جنگ و نه برورای سر

ملیح خان را باوجود پیریها بدست مراعات رعایت والد بزرگوارم منصب او را برقرار داشته
 در سرک کالپی جاگیر حکم کردیم * در ماه ذی قعدة والده قطب الدینی خان کوکه که مرا
 شیر داده بجای والدی من بود بلکه از مادر مهریای مهریان ترو از خوردی باز در کنار

و کشته شدن فیروز پسر اوبدست محمد خان عمر خان و سوادان او از محمد خان منزه شده بگجرات رفتند و عمر خان انجا در گذشت و دولتخان پسرش که جوان شجاع خوش صورت و همه چیز خوش بود همراهی عبدالرحیم ولد سیرم خان را که در دولت حضرت عرش آشیانی بخطاب خانخانانی سرفراز گردید اختیار نموده توفیق ترددات و خدمات خوب یافت خانخانان او را سمنزه برادر حقیقی خود میدانست بلکه هزار مرتبه از برادر بهتر و مهربان تر اکثر فتوحاتی که خانخانان را دست داده پایی مردی و مردانگی او بود و چون والد بزرگوارم ولایت خاندیس و قلعه اسیر را محسوس ساختند دانیال را دران ولایت و سایر ولایاتی که ارتصرف حکام دکن برآمده بود گذاشته خود بدارالخلافه آگره مراجعت فرمودند درین ایام دانیال دولت خان را از خانخانان جدا ساخته در ملازمت خود نگاه داشته و مهمات سرکار خود را باو حواله نموده عنایت و شفقت تمام باو ظاهر مینمود تا آنکه در ملازمت او وفات یافت دو پسر ارو ماند یکی محمد خان و دیگری پیر خان محمد خان که برادر کلان بود بعد از وفات پدر باندک مدتی در گذشت و دانیال نیز بافراط شراب خود را در باخت بعد از جلوس پیر خان را بدرگاه طلب داشتیم چون جوهر دانی و قابلیت فطری او را ملاحظه نمودم پایه رعایت او را بمرتبه که نوشته شد رسانیدم امور در دولت من ارو صاحب نصبت تری بیعت چنانکه گناهان عظیم که بتجمعات هیچک از بندهای درگاه بعفو مقرون نگردد باالتماس او میگردانم الحق جوان بیک ذات سوادانه لایق رعایت است و آنچه در باب او بعمل آورده ام بجای واقع شد و دیگر رعایتها نیز سرفرازی خواهد است چون پیش نهاد همت والاهمت فتح ولایت ماورالنهر است که ملک مورثی آبا و اجداد ماست میخیزم که عرصه هندوستان از خس و خاشاک مفسدان و متمردان پاکیزه ساخته یکی از فرزندان درین ملک گذاشته خود بالشکر آراسته حرار و فیضان کوه شکوه سرق رفتار خوانه کلی همراه گرفته باستعداد تمام متوجه بنسخهبرداریت مورث گردم بدینوس اراده بیرون را بحسب دفع رانا مرستاده خود عربت ملک دکن داشتیم که درین اثنا از خسرو آن حرکت ناشایسته بوقوع آمد و ضرر شد که تعاقب نموده دفع فتنه او ایمیم مهمات پریر همین جهت صورت پسندیده پیدا نکرد و نظر بر مصلحت وقت رانا را مصلحت بود یکی از پسران او را همراه گرفته روانه ملازمت گشت و در لاهور سعادت خدمت دریافت چون خاطر ارفصاد خسرو جمع گشت و دفع شورش قزلباشیه که قندهار را در قبال داشتند به اسهل وجوه میسر شد بحاطر رسید که بمیرو شکار کابل را که حکم وطن مالوف دارد دریافته بعد از آن متوجه هندوستان شویم و ازادهای خاطر ارقوه بفعل آید بدینوسیله بتاریخ هفتم ذی حجه بعامت سعید از قلعه لاهور برآمده باغ هل امیز را که دران روی آب راویست منزل گزیدم و چهار روز توقف واقع شد روز یکشنبه نوزدهم مردی ماه را که روز شرف حضرت تیز اعظم بود درین باغ گذرانیدم و بعضی از بندهای درگاه بمنصب و افتاده منصب سرفرازی یافته بر رعایتها و شفقتها سرفرازی یافتند ده هزار روبیه

ان مردم را ملازمت نموده روانه ملازمت شد * در لاهور سعادت خدمت دریافت و این خدمت را اظهار نمود که این جماعت بے عاقبت که سرسرقند هلاک آمده بودند بغیر از فرموده شاه عباس این حرکت از آنها بوقوع آمد مبادا که در خاطر ازین ممر گرانی راه یافته باشد القصه بعد از رسیدن افواج قاهره به قندهار حسب الحکم قلعه را بسردار خان می سپارند و شاه بیگ خان بالشکر که مک عارم درگاه می شود * در بیعت و هتّم ذیقعدہ عبدالله خان را میچند بدبیله را در بند و رجیر آورده بدظر گذرانید فرمودم رجیر را پاسبان او رسانیده و خلعت پوشانیده به راجه ناسو حواله نمودم که ضامن گرفته او را باجمعی دیگر از خوبان که به همراهی او گرفتار گشته بودند بگذرانند آنچه از کرم و مرحمت در حق او بظهور آمد در خیال او نگدشته بود و در دوم ذی حجه بفرید خرم تومان و طوغ و علم و بقاره مرحمت فرموده به منصب هشت هزار ذات و پنجاه سوار اختیار کشیده حکم جاگیر کردم * در همین روز پیرخان ولد دولتخان لودی را که همراه مردان دایال از حاندیس آمده بود بخط ملائکانی سرمرار ساخته منصب او را سه هزار ذات و یک هزار و پانصد سوار مشخص شد و علم و بقاره داده مرتبه او بخطاب والای فریدی از امثال و اقربان در گذرانیدم پدران و اعمام ملائکان در میان قوم لودی بعایت بزرگ و معتمد بوده اند چنانچه دولتخان ساسی که عموی جد ملائکان بود چون بعد از سکندر ابراهیم پسرش با امرای پدر بد سلوکی آغاز نهاده نادرک تقصیری جمعی را بقتل در می آورد دولتخان از او اندیشه مدد شده پسر خورد دلاور خان را بملازمت حضرت فردوس مکانی در کابل فرستاد و حضرت را دلالت به تسخیر هندوستان نمود چون ایسای بیزاین عربیت در خاطر داشتند بے توفیق متوجه گردیدند و تانواحي لاهور عدان بار کشیدند در آنجا با تواضع و لواحق خود سعادت ملازمت دریافت و لواریم دیکو بددگی بخاورن چون مرد کهن سال اراسته ظاهر و پیراسته باطن بود مصدر خدمات و دولتخواهی ها گردید اکثر اوقات او را پدر گفته مخاطب می ساختند و حکومت پنجاب را بدستور او تفویض فرموده سایر امرای جاگیرداران صوبه مذکور را بمقابعت او مامور می ساختند دلاور خان را همراه گرفته بکابل مراجعت فرمودند بار دیگر که استعداد یورش هندوستان نموده به پنجاب رسیدند دولتخان بدولت ملازمت سرفراز گردیده و در همان روزها وفات یافت دلاور خان بخطاب خانخانی ممتاز گردید و در جنگی به حضرت فردوس مکانی را با ابراهیم دست داد همراه بود و همچنین در ملازمت حضرت حدت اشیانی هم بلواریم بددگی قیام داشت و در تهانه مدگیر بوقت مراجعت آنحضرت از بدگاله ناشیر خان افغان جنگ میدانه نموده در معرکه گرفتار شد هر چند شرح حال تکلیف نوکری کرد قبول نه نمود و گفت که پدران تو همیشه نوکری پدران من نموده اند در بد صورت چه گنجایش داشته باشد که این اصرار من بوقوع این شیرخان بر اشفت و فرمود که او را در میان دیوار نهادند و عمر خان جد فرزند صلیب خان که عم زاده دلاور خان باشد در دولت سلیم خان رعایت خوب یافته بود بعد از فوت سلیم خان

اگر خانه خشکاش دران اندازند تا رسیدن بزمین مشخص دیده میشود ماهی بسیار دران چلوه گراست چون شنیده بودم که این چشمه پایاب ندارد بدستری ریمایه سنگ بسته درین چشمه گفتم که انداختند چون گز نموده شد ظاهر گردید که ارقد یکدم آدم بیشتر بوده است * بعد از جلوس فرمودم که اطراف چشمه سنگ بسته باغچه سراطراف آن ترتیب داده جویه انرا جدولی ساختند و ایوانها و حایا بر دو چشمه ساخته جائی مرتب گشته که روندهای ربع میمکون مثل آن کم نشان می دهند چون آب بموضع یم پور که در دوکروه شهر است میرسد ریاده میگرد و تمام رعفران کسمیر درین موضع حاصل میشود معلوم نیست که در هیچ جای عالم این مقدار رعفران می شده باشد هر سال نون هندوستان بانصد من که چهار هزار من ولایت بوده باشد حاصل رعفران است در موسم گل رعفران در ملاذمت واند بزرگوار خود درین سرزمین رسیدم جمیع گلهاے عالم اول شاخ و بعد ازان برگ و گل برمی آرند بحال گل رعفران که چون از زمین خشک چهار انگشت ساق آن سر بر میرد گل سوسنی رنگ مشتمل بر چهار برگ شکفته میگرد و چهار ریشه فارنجی مثل گل معصوم در میان دارد بداری یکبند انگشت زعفران همینست در رمی شمار نکرده آب داداده در میان کلوخا بر می آید بعضی جایک کروه و بعضی یم کروه رعفران راست از دور بهتر به نظر در می آید بوقت چیدن از تنیدی بوئی ان تمام نزدیکان را درد سر پیدا شد نانکه کیفیت شراب داشتم و پیاله می خوردم مرا هم درد سر بهمرسید از کشمیریان حیوان صفت که بگل چیدن مشغول بودند پرسیدم که حال شما یل چیدست از ایشل معلوم شد که درد سر را در مدت عمر تعقل نکرده اند و اب این چشمه و تریاک که در کشمیر بهت میگویند با دیگرانها و نالها که از دست راست و چپ داخل گردیده دریا میشود و از مناس حقیقی شهر میگردد و عرضش در اکثر جاها ارکه اندازی ریاده نحو ده سون این اب را بواسطه کثافت و نا گواری هلیپکس میجوید تمام مردم کشمیر اب را انگیری که بشهر متصل است و قل نام دارد میجویند و اب بهت بدی قلاب در آمده از راه باره موله و پکلی و دنقور به پنجاب می رود در کشمیر اب رود خانه و چشمه بسیار است غایتاً بهترین انها اب دره لار است که در موضع شهاب الدین پور آب بهت ملحق میگردد * و این موضع از جاهاے مقرر کشمیر است بر کنار دریای بهت واقع شده مرهیب صد چنار خوش اندام بر یک قطعه زمینی سبز خورم دست بیکدیگر داده چنانچه تمام این سرزمین را سایه ان چنارهاے مرو گرفته است و سطح زمین تمام سبزه و سه برکه است نوعی که فرش بر بالای ان انداختن بیدردی و کم سلیفگی است این ده آباد ان کرده سلطان رین العابدین است که پنجاه و دو سال از روی استقلال حکومت کشمیر نموده بود و او را بدو شاه کلاں میگفتند خوارق عادات او بسیار نقل میکنند اثار و علامات و عمارات او در کشمیر بسیار است آران جمله در میان انگیری که اولتر نام دارد و عرض و طول او از سه کروه بیشتر است عمارتی ساخته زنی لبا نام سعی بسیار در بنای این عمارت بتقدیم

سحر بیگ فرستاده ابراهیم مرحمت شده قلیج خاں و میران میر جهان و میر شریف امیر را در لاهور گذاشته فرمود که اتفاق مهمانی که روی دهد بفیصل رسانند روز دو شنبه ارباغ مذکور کوچ نموده بموضع هرهر که در سه و نیم کوهی شهر واقع است منزل شد روز سه شنبه جهانگیر پور نزول ریاض لال گشت انموضع ارتیکار گاه هله مقر مصیبت * در حوالی ان مناره بفرموده من بر سر قبر آهوئی منسراج نام که در جنگ آهوان خانگی و صید آهوان صحرائی ے نظیر بود احداث نموده اند دران مناره ملا محمد حسین کشمیری که سرآمد خوش بویسمان زمان بود این فخر را نوشته بر سنگی نقش کرده اند که درین فضاے دلکش آهوئی بدام جهاندار خدا اگله نورالدین جهانگیر بادشاه امدد در عرض یکماه از وحشت صحرایت سرآمده سرآمد آهوان خاصه گشت بنابر قدرت آهوه مذکور حکم کردم که هیچکس قصد آهوان این صحرانکند و گوشت آنها نرهند و مصلحان حکم گوشت گاؤ و گوشت حرک داشته باشد و سنگ قبر او را بصورت آهو مرتب ساخته نصب کنند * و نه سکندر معین که جاگیر دار برگده مذکور بود فرمودم که در جهانگیر پور قلعه مستحکم بنا نماید بلخضبه چهار دهم در برگده چنداله منزل شد و از آنجا اور شنبه شانزدهم یکمزل در میان لحاظ آباد در مبارکی که باهتمام کوربی انجام میر قوام الدین بانجام رسیده بود توقف رویداد و بدو کوچ بکنار دریای چناب رسیده روز پنجشنبه بیست و یکم دی حجه از بلی که در آب مذکور بسته بودند عبور اتفاق افتاد و حوالی برگده گجرات منزل شد * در روز یکه حضرت عرش اشیدایی متوجه کشمیر بودند قلعه دران روی اب احداث فرموده بودند ماعت رجزان را که بدان نواحی ندردی و راهزنی میگدرانیدند ندی قلعه آورده آبادان ساختند و چون ممکن گوجوان شد ندی جهت انرا گجرات نام نهاده برگده علاحد مقرر ساختند گوجر جماعه را میگویند که کعب و کار کمتر میدماید و اوقات گذرانها از شیر و حشرات می باشد روز جمعه خواص یور که از گجرات بلجکوه است و انرا خواص حان غلام شیر خاں افغان آبادان ساخته بود منزل شد و از آنجا دو منزل در میان کنار دریای بهت مقام گردید درین شب باد عظیم در و ریدن امدد از سیاه فضاء آسمانرا فرو گرفت و باران بشدت شد که پیران کهن سال یاد نداشتند احرازاله منجر شد و هرزاله بر اثر تخم مرغی افتاد از طعیان اب و شدت باد و باران پل شکست من نازدیکان حریم حرمت بکشتی عبور نمودم چون کشتی کم بود فرمودم که مردم بکشتی بگردند و پل را از سر نو نه بدند بعد از یک هفته که پل بسته شد تمام لشکر بهراغت گذشت * مدبغ دریای بهت چشمه ایست در کشمیر ترباک نام و ترباک بزبان هند میار را میگویند ظاهرا دران مکان ماری بزرگ بوده است در ایام حیات پدر خود دو مرتبه بصرا این چشمه رسیده ام از شهر کشمیر تا بدانجا بیست کوه بوده باشد مثنی طور جوفی است تخمیداً بست گرد بیست گراناد عبادنگاه ریاضت مندان در نواحی ان حجره های سنگین و عیارهای متعددی بچار است آب این سرچشمه در نهایت مائی است بآنکه عمیق انرا قیاس نمی توان کرد

خروج انعمارت شده که بحساب هندوستان چهل لک و بیست و پنجهزار روپیه باشد و موافق داد و ستد ایران یکصد و بیست هزار تومان و مطابق معمول نرزان یک ارد و بیست و یک لک و هفتاد و پنجهزار روپیه که حالی نامند می شود روز سه شنبه چهارم ماه چهار کوره و سه پا قطع نموده به پیله منزل واقع شده پیله نرزان کنهیرن پیشقه را گویند و از اینجا بده بهکرا فرود امدم و بهکرا بزبان همین حماعت بیدیه است مستمل بر بوته های گل سفید و بو از پیله تا بهکرا تمام راه در میان رود خانه امدم که آب روان داشت و گل های کدیر که از عالم شکوفه شفقالتو در غایت رنگینی است و شگفتگی و در زمین هندوستان این گل همیشه شگفته و پر بار می باشد در اطراف این رود خانه بسیار بود بصوار و پیاده که همراه بودند حکم شد که دستها ازین گل سرسریند و هرکس که گل سرسری داشته باشد دستار او را بردارند محبت گلداری بهمرسید روز پنجشنبه ششم ارشهر گذشته به سها منزل شد درین راه گل پلاس بسیار شگفته بود این گلهم مخصوص جنگلهای هندوستان است و ندارد اما رنگش نارنجی آتشی است و بیخ آن سیاه و بوته آن بر بوته گل سرخ می شود بدوی نظر در می آید که چشم آن نمیتوان برداشت چون هوا در غایت لطافت بود و پرده ابر حجاب دور و فضا حضرت دیر اعظم گشته نارنجی هسته ترشح می نمود بخوردن شراب رغبت نمودم محمدا در غایت شگفتگی و خوش حالی این راه طی شد این محل را هتیا ناں تقریب میگویند که امدان کرده کنهیری است هاتهی نام و این ملک را از مارکله تاهتیا پوهپوهار میگویند و درین حدود راج کم می باشد از رهناس تاهتیا حا و مقام بهوکیالان است که کنهیران حویش و هم حد اند روز جمعه هفتم کوچ نموده چون چهار کوره و سه پا طی شد منزل پاد فرود امدم بکه بدان سبب میگویند که سرای نخست بخته دارد و نرزان اهر هفتاد و پنجه را میگویند عجب پر گرد و خاک مفرنی بود آرزوها بواسطه ناحوشی راه به سختی تمام بمنزل رسیدند در همین جا رواج از کابل آورده بودند اکثر ضاع شده بود روز ششم هفتم کوچ نموده بعد از قطع چهار و پنجم کوره موضع نور منزل شد کور نرزان کنهیران چو شد مدتی را میگویند این ولایت بسیار کم درخت است روز یکشنبه نهم از این راه به تپه رسید محل نرول گشت این موضع را زول نام هندوستان اند ساخته است و در این بهمن رن ده را می گویند قریب باین منزل در میان دره رو آبی جاری بود درین آن حوضی که آب رود آمده در آن حوض جمع میگشت چون سر منزل مذکور خالی از صفائی نبود زمانه الحافروند آمده از کنهیران رسیدم که عمق این آب چه مقدار باشد جواب مشخصی نگفتند و اظهار کردند که از پدران خود شنیده ایم که درین آب نهنگ می باشد و حایران که باب در می رفتند رخی و محجوب بر می آمدند بدلیجهت کسی حرات در امدن درین آب نمیکرد فرمودم که گوسفندی را در اینجا انداختند تمام حوض را شنا کرده بیرون آمد بعد از آن فراشی را نیز فرمودم که در آید او هم بهمین دستور سالم بر آمد ظاهر شد که آنچه کنهیران میگفتند اصلی نداشته عرض این آب یک تیر انداز بوده باشد دو شنبه دهم

رساییده چشمه این آبگیر در ته دریای سیاحی است مرتبه اول بکشتی سنگ بحیاری
آورده در جای که این عمارات ساخته شد ریخته اند هیچگونه تغیی نکرده آخر چندین
هرار کشتی را با سنگ غرق نموده و به محبت بحیاز یکقطعه زمینی را که صد گز در مد
گرسوده باشد از آب برآورده صده سخته است و بر یک طرف آن از صفه عمارت به تمام
رساییده عبادت کده بجهت پرستش پروردگار خود ترتیب داده که اراں نقش برجای
نمیشد اکثر اوقات در کشتی برآه آب برین جا و مقام آمده بعبادت ملک عالم قیام و
اقدام می نمود میگویند که چندین اربعین در اینجا برآورده روری یکی از ناخلف رادگل
بقصد قتل او در آن عبادت خانه او را تنها پخته شمشیر کشیده درمی آید چون نظر و
بر سلطان می افتد بدابر صفت پدری و شکوه صبح سرا سیمه و مضطرب گشته میگردد
بعد از لحظه سلطان از عبادت خانه برآمده باهمان برادر کشتی می نشیند و روانه
شهر میگردد در اثنا راه بان بر میگوید که تسبیح خود را در عبادت خانه فراموش
کرده ام بر رورفی سوار شده تسبیح را خواهی آورد آن بر عبادتخانه در آمده پدر را
در اینجا می بیند آن ے سعادت از روئے نرمندگی تمام در پائے پدر افتاده عذر خواهی
تقصیر خود میسپارد از امثال این حواری بسیار نقل کرده اند میگویند که علم خلع بدن
را نیز خوب ورزیده بود چون از اطوار و اوضاع فرزندان آثار تعجیل در طلب حکومت
و ریاست می فهمد بآنها میگوید که من ترک حکومت چه بلکه گذشتن از حیات
بحیار آسان است اما بعد از این کار نخواهید سلامت و مدت دولت شما یان بقاء
نخواهد داشت و باندک زمان بجزای عمل رفتن نیست خود نخواهید رسید این سخن
گفته ترک خوردن و آشامیدن نمود و یک اربعین بهمین روش گذرانیده چشم خود را
آفتاب سموات نکرد و در اسباب مذکور و ریاضت عبادت حتی قدیر مشغولی نمود روز
چهارم و پنجم حیات را بار سپریه بخوار رحمت ایزدی پیوسته سه برادر و مادر آدم
خان و حاجی خان و بهرام خان مامور دیگر در مقام مدارست درآمده هر سه محتاصل
شدند و حکومت کشمیر بجماعت چکان که از عوام اندلس سپاهیان آن دیار بودند منتقل
شد و در خدمت خود سه کس از حکام آلبا بر سه ضلع آن صفه که رین العابدین در
قل او رساخته بود جانشا ساختند اما هیچ کدام باستحکام عمارت رین العابدین نیست
حزان و بهار کشمیر را دیده ایم است فصل خزان را دریانتم و آنچه شنیده بودم بهتر اراں
منظر در آمد غایتاً فصل بهار آن ولایت ندیده آم امید که روری گردد روز دوشنبه غره
محرّم از کنار دریای بهت کوچ فرموده بکروز در میان به قلعه رهتاس که از بناهای
شیرستان افغان است رسیدم * این قلعه را در شکستگی زمین بنا نهاده که بان استحکام
نایب نیال بتوان کرد چون این زمین بولایت کنهراں متصل است و از جمیع متروک
و سست اند آن قلعه را خاص بجهت تدبیه و سرکوب آنها بخاطر گذرانیده بود که بحازر
چون بار کار کردند شیرخان درگذشت و بهرام و سلیم خان توفیق انعام یافت بر هر یکی
از دروازه ها خورج قلعه را بر سنگی کنده نصب نموده آنها شافزده کروز و ده لک دام و کوری

و پانصدی سرمزاری یافت فلعه مدکبر از بناهای حضرت عرش آشیانی است که سعی و اهتمام خواجه شمس الدین خوانی با تمام رسیده مستحکم فلعه است درین روزها آب بیلاب ارطعیان فرود آمده بود چنانچه بهزده کشتی بیل بسته شد و تمام سهولت و آسانی گذشتند امیرالامرا را بواسطه ضعف بدن و بیماری در آنک گذشتسم و بحسبیا حکم شد که چون ولایت کابل برداشت لشکر عظیم ندارد سوائه نزدیکان و ماریان درین راه از آب بگذرانند و اردو تا معاودت رایات جلال در آنک بوده باشد روز چهارم گذشته بود با شاهزاده ها و چنده ارخامان بر جاله سوار شده از آب بیلاب سلامت گذشته بود درایه کامه فرود آمدم دریای کامه آبیست که از پیش فصبه جلال آباد میگردد و در جائی است که از داس و حس ترتیب داده در ته آن مسکهای پر باد کرده میسند و درین ولایت انرا شال میگویند و دریاها و آنها که سنگها در میان دارند از کشتی ایمن تر است دو آرده هرا رویند سمیر شریف آملی و جمعیکه در لاهور بخدمات تعین بودند داده شد که بفقرا تقسیم نمایند به عبدالرزاق معموری و بهار داس بحسبی احدیان حکم شد که سرالحام جمعی که بهمراهی ظفر خاں تعین شده اند نموده آنها را روانه سارند و از آنجا یکمزل درمندان بسرای ناره منزل تند مقابل سرای ناره دران طرف آب کامه فلعه ایست که رین خان کوکه در وقتیکه به استیصال افغانان یوسف رئی تعین بوده احداث نموده بود شهر موسوم ساخته است و فریب پلخاه هرا رویند خرچ آن شده و میگویند که حضرت جدت آشیانی درین زمین شکار گرگ میموده اند و از حضرت عرش آشیانی میر شنیدم که من هم در ملازمت پدر خود دو سه مرتبه تماشاای اس شکار کرده ام روز پنجشنبه بیست و یکم بسرای دولت آباد فرود آمدم احمد بیگ کابلی حاکم دار برشاور باملکان بوسب رئی و عوریه حیل آمده ملازمت نمودند چون خدمت احمد بدگ مستحسن بیداد ولایت مدبور را ازو تعیر نموده بشیر حق معن عزایت کردم چهار شنبه بیست و ششم در باغ سردار خان که در حوالی برشاور ساخته منزل شد کورکهری را که معنده مقر جوگیان است درین نواحی واقع بود سیر بمردم بگمان آمده شاید مقبری بنظر درآید که از محبت او منسی تران یامت آن خود حکم عقار و کمید داشت یک نله بیکی بجمعیت بنظر درآمده که اردیدن آنها سبز تیرگی خاطر چیری حاصل شد روز پنجشنبه بیست و هفتم بمنزل حم رود روز جمعه بیست و هشتم بکوتل خیبر درآمده در علی مسجد منزل شد و شنبه بیست و نهم از کوتل ماریچ گذشته بغریب خانه فرود آمدم درین منزل ابوالقاسم تمکری جاگیردار جلال آباد رود الوئی آورد که در خوبی کم از رود الوی خوف کشمیر نبود درین منزل دکه کیلاس که والد نزرگوارم آن را شاه الو نام نهاده اند از کابل آوردند چون میل بحیار سکوردن آن داشتم نانکه بمدها برسیده بود در گزک شراب برغبست تمام خورده شد سه شنبه دوه صفر ظاهر یحاول که برکنار دریا واقع بود منزل شد آن طرف دریا کوهی است که اصلا درخت و سبزه ندارد و از بلچیت این کوه را کوه بیدولت می نامند از پدر خود شنیدم که امثال این کوها

موضع خربزه منزل گردید گنبدی در میان سائق کهنان ساخته اند در اینجا از منردین
ساج میگردند اند چون اندام آن گنبد تحریره مشابیه دارد باین اسم اشتهار یافته سه
شعبه یازدهم نه کالا پانی فرود آمدم که بران هندی مراد آب سیاه است درین منزل
کوئلی است مار کله نام بلعظ هندی مار رن زو کله قافله را میگویند یعنی محل رن
قافله حد ولایت کهنان تا اینجا است عجب حیوان صفت جماعتی اند دایم نایکدیگر
در مقام مزارعت و مجادله اند هر چند حواسم که رع این نراع بسود فایده نکرد

* جان جاهل نسختی ارزانی *

روز چهار شعبه دوازدهم منزل با نا حسن اندال شد بر شرق رویه این مقام بیک کروه فاصله
آساریست که آتش رعایت تند میریزد و در تمام راه کابل مثل این آساری نیست
در راه کشمیر دو سه جا ازینقسم آسارهاست در میان آبگیری که منبع این آست راجه
ماسنگه عمارت مختصره ساخته است ماهیان که در آری بیم گرو رع گزیده باشد
درین آبگیر بسیار است سه روز درین مقام دلکش توفع افتاد بانردیکان شراب حورده
شد و نه شکار ماهی توحه نمودم تاحال سفره دام که از دامهای مقرر است و بزبان
هندی بهنور جال میگویند نه انداخته بودم انداختن آن حالی ارشکالی نیست
بدست خود این دام را انداخته ده دوازده ماهی گرفتم و مروریدها در بیدی آنها کسیده
بآب سردادم از مرور خان و موطدان انجا احوال ناا حسن را استفسار نمودم هیچکس
خبر مشخص نگفت حائکه بمقام مذکور مسهور است جسمه ایست از دامن کوهچه
سرمی آید در عایت صافی و خلوت و لطافت چنانچه این بیت امیر خسرو را
نهادبست

درته آتش رصفایک حور * کور تواند بدل شب شمر

خواجہ شمس الدین محمد حابی که مدتی بسعد وزارت والد بررگوارم مشغولی داشت
صعه بسته و حوضی در میان آن برتیب داده که آب جسمه اینجا در می آید و از انجا
بزراعت و باغات صرف میسود بر کدار این صعه گنبدی بجهت مدفن خود ساخته
بود بحسب اتفاق انجا نصیب او نشد و حکیم ابوالفتح گیلانی و برادرش حکیم همام را
که در خدمت والد بررگوارم بدست مصاحبت و قرب و محرمیت تمام داشتند
حسب حکم الحصر دران گنبد نهاده اند در یازدهم امروهی منزل شد عجب
سفره راریکدستی که اصلا بلندی و پستی نداشت بنظر در آمد درین موضع و حوالی
آن هفت هست هزار خانه کهرودله راک متوطن اند و ادواع فساد و تعدی و راهزنی
ازین جماعت بوقوع می آید حکم فرمودم که سرکار این حدود و اٹک بظفر خان پسر برین
جای کوکه تعلق داشته باشد و تارمان مراجعت رایات اجلال از کابل تمام دله راگان را
دوچ اندی بجانب لاهور روانه سار و کلان تران کهنان را بدست در آورده مقید و محبوس
نگاهد و در دوشعبه هفدهم کوچ شد و یک منزل در میان نزدیک بقلعه اٹک برکنار
دریای نواب محل نزول رایات جلال گشت درین منزل مهابت خان بمنصب دوهزار

نیز بهمراهی این لشکر مقرر گشت شیخ عبدالرحمن ولد شیخ ابوالفضل به منصب دوهزاری ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز گشته بحطاب اوصل حایي مدار گردید پانزده هزار روبه بعرضان مرحمت شد و بیست هزار روبه دیگر بجهت مروت دایه پیش بلاغ تحویل او مقرر گشت سرکار خانیپور را بجایگزین دلاور خان اعلان مرحمت نمودم بدین شنبه هیزدهم از پل مستان تا باغ شهر آرا که محل تولد رباب جلال بود نوروز روبه و نصف و ربع آن بر فقرا و محتاجان افسانده بباغ مذکور داخل شدم سدر صفا و بطراوت بنظر در آمد چون روز پنجشنبه بود به مقریان و نزدیکان محبت شربت دهنده بحسب گرمی هنگامه از جوئی که در میان وسطه این باغ جاری است و حمیداً چهار گز عرض آن بوده باشد بهمسالان و هم سدان فرمودم که این حوی بجهت اکثر نتوانستند جست و در کنار حوی و میان حوی افتادند من هم اگرچه حستم اما بان چستی که در سن سی سالگی در خدمت والد بزرگوار خود جسته بودم درس ایام که عمر من به چهل سالگی رسیده بان قدرت و چالاکی نتوانستم جست در همین روز هفت باغ که از باغات مقرر کابل است پیاده سیر نمودم تا حال بحاطرنمی رسد که اینقدر راه پیاده رفته باشم اول باغ شهر آرا سیر کرده بعد از آن بباغ مهتاب و باغی که مادر کلاں بدر من نگه بیگم تعبیر کرده رسیدم و از آنجا ناورنه و باغی که مریم مکانی که مادر کلاں حقیقی من باشند ساخته گذر کردم و باغ صورت خانه یک چادر کلاں دارد که مثل آن چادر در دیگر باغات کابل بیست و چهار باغ را که بزرگترین ناعات بلده مذکور است دیده بجا و مقام مقرر مراجعت نمودم شاه آلو بر درخت طور نمودی دارد هر دانه چنان اراں بنظر در می آید که گویا قطعه یاقوت مدور بیست که بر شاخه های درخت معلق داشته اند بنام باغ شهر آرا را شهر بانو بیگم دختر میرزا ابو سعید که عمه حقیقی حضرت فردوس مکانی است بنا نهاده اند و مرتبه مرتبه بر آن اضافها شده در شهر کابل بدان لطافت و خوبی باغی بیست اقسام میوه ها و انگورها دارد و طراوت آن بدرجه ایست که بکفش پای بر صحن آن نهادن از طبع راست و سایقه درست دور است * در حوالی این باغ زمین لائق بنظر در آمد از مالکان آن زمین را خریداری نموده فرمودم آنی که از طرف گذرگاه می آید در وسطه این زمین گرفته باغی ترتیب دهد که بان حوی و لطافت در معموره عالم نبوده باشد و نام آن جهان ارا باشد تا در کابل بودم بعضی اوقات مقریان و نزدیکان و گاه ناهل محل در باغ شهر آرا صحبت میداشتم و شبها علما و طلبه کابل میفرمودم که مجلس طبخ بغرا و بغرا انداز ترتیب داده برقص از عیش قیام و اقدام مینمودند هر کدام از جماعت یغرائیان خلعتها داده هزار روبه مرحمت نمودم که در میان خود ها قسمت نمایند و به دوازه کس از متعذبان درگاه فرمودم که یک هزار روبه در هر روز پنجشنبه تا در شهر کابل باشم بفقرا و مساکین و ارباب احتیاج برسانند * و حکم فرمودم که در میان دو چناری که بر کنار حوی وسطه باغ واقع است که یکی را فرح بخش و دیگری را سایه بخش نام کرده ام بر پارچه سنگ سفید که طول آن

معین طلا می باشد در کوه آله بوغان در وقتی که والد بزرگوارم متوجه کابل بودند شکار قمرعه نمودم چند اهوے سرخه شکار شد چس خدمات مالی و ملکی خود را نامید الاصل فرموده بودم و بیماری او امتداد تمام پیدا کرن و نسیان بر طبیعت او نوعی غالب گشت که آنچه در ساعت مقرر مدبور میگشت در ساعت دیگر بیداد او نمی ماند و روز بروز این نسیان در ریادتی بود * بنابراین روز چهارشنبه سیویم صفر خدمت و ررات را با اصفهان فرموده خلعت خاصه و دوات و قلم مرصع بدو مرحمت کردم از اتفاقات حسده قبل اری به بیست و هشت سال در همین منزل والد بزرگوارم او را بمنصب مبر بخشی سرراز ساخته بودند لعلی که برادر او ابوالقاسم بچهل هزار روپیه خریداری نموده فرستاده بود آن لعل را بحضرت تسلیم و زیارت پیشکش نمود و خواجه ابوالحسن را که خدمت بحسگری و قوز و غیره داشت بهمرغی خود التماس نمود حلال اناد را از ابوالقاسم تمکین تعیر نموده بعرف حال مرحمت فرمودم در میان رود خانه سنگ سفیده واقع بود فرمودم که انرا بصورت فیلی ترتیب داده سیده آن فیل ایدمصرع را که مطابق تاریخ هجری بود نقش کردند

سنگی سفید فیل جهانگیر بادشاه *

در همین روز کلیان پسر راحه بدرماحتیت از گجرات آمد مقدمات غیر مکرر اری حرمراده مقصد بعرض اشرف رسیده بود از الحمله بولی زن مسلمانی را بخانه خود نگاهداشته بملاحظه انکه مدد ایدمقدمه شهرت کند مادر و پدر او را کشته در خانه خود گور کرده است فرمودم که او را در بند نگاه دار تا به حقیقت اعمال و افعال او بار رسیده شود بعد از تحقیق فرمودم که اول زبان او را بریده در دندان اندی بوده تا سگبانان حلال خون طعام میخورده باشد چهار شنده سرخاب منزل شد از انجا بچنگدلک نزول فرمودم در بند من بهوت بلوت که بواسطه سوختن بهترین چوبهاست بسیار دیده شد این منزل اگر چه کوتل و گزیده نداشت اما تمام سنگ لوح بود روز جمعه در آرد هم آب تاریک و شربه سیرین هم بدو نداد شام مقام شد یکسبدیت چهارم بخورد و کابل فرود آمد و قضاة کابل را در این منزل بغای عارف پسر ملا صادق حلوائ تعویض فرمودم شاه آلوی رسیده از موغج گلدبهار در بدستام آوردند فریب صد عدد مرغبت تمام خورده شد دولت رئیس ده حگری گله چند غیر مکرر آورده گذارید که در مدت العمر به دیدم از انجا به نگرانی نزول انحط افتاد در بند منزل جانورهای انلی سکل موش پرا که بران هندی گلهری میگویند آورده بنظر در آیدند و چنی گفتند که در خانه که اینجا نور می باشد موش پیدامون ان حنا مبرگردن نایب تقریب این جانور را میروموشان میگویند چون تا حال ندیده بودم سمون فرمودم که شبیهه انرا نکنند از راسوکلان تراست غایباً صورت او نگریه مسکین تمام دارد احمد بیگ خان را به تنبه و تادیب اعیان بکش تعین نموده بعد از این جموری که در اناک بود حکم شد که دولک روپیه تحویلداري موهدهلسی پسر را به بدرماحتیت همراه بدارد که بکمکیان لاسکر مذکور تقسیم نماید و هزار مرقد از

زرو طعام و نان و حلوائے بسیار بروج گذشتگان فرمودم که به فقرا تقسیم نمودند رقیه سلطان بیگم دختر میرزا همدال تاحال زیارت پدر خود نکرده بود در روز مان شرف رسیدند روز پنجشنبه سویم ربیع الاول در خیابان فرمودم که اسپان حاصه دوده حاضر کردند شهرآدها و امراها درآیدند یک اسپ کرک عربی که عادل خان و لی دکن بجهت من فرستاده بود از همه اسپان بهتر بود در همین روزها پسر میرزا سنجره را به و پسر میرزا منشی که کلاں تران و سرداران هزاره بودند آمده ملازمت کردند هرگاه بدهد میرداد و اسپ و رنگ که به تیر رفته بودند آورده گذاریدند بگلانی این رنگها دیگر ندیده نشده بود ده دوازده از یک بار خور کلاں بزرگ تر بود خبر رسیدن شاه بیگ خان حاکم قندهار به برگه شور که جاگیر اوست رسید بحاطر فرار دادم که کابل را باو عدالت کرده روانه هندوستان شوم عرضداشت راجه برسگدیو آمد که برادر زاده خود را که فتنه انگیزی میکند بدست در آورده بسیاری از مردم او را بقتل رسانیده است فرمودم که بقلعه گوالیار فرستد تا در انجا مقید و محبوس بوده باشد برگه گجرات سرکار پنجاب به شیر خان افغان مرحمت شد چمن فلیح ولد قلیچ خان را به منصب هستقصدی ذات و پانصد سوار سرفراز ساحتم * دوازدهم حمرو را طلبیده فرمودم که رجیدار پال و برای سیر باغ شهر آرا برداشتند و مهر بدی نگداشت که او را سیر باغ مذکور بفرمائیم ملعه انگ و بواحي انرا تعیر احمد بیگ نظیر خان مرحمت نمودم بتاج خان که بدفع افغانان بدگش تعیین یافته بود پنجاه هزار روبیه شفقست شد در چهاردهم علی خان کزور که از ملازمان قدیم والد بزرگوارم بود و داروغگی بقارخانه باو تعلق داشت بکطاف بوتکانی سرفراز ساخته به منصب پانصدی داب و دوبست سوار ممتاز گردانیدم مهاسنگه پسر زاده راجه مانسنگه را هم بجهت دفع متمردان بدگش تعیین نموده رام داس را اتلیق او ساحتم روز جمعه هیزدهم وزن قمری سال چهلم واقع شد دو پسر از روز مذکور گذشته اس مجلس منعقد گشت ده هزار روبیه از حمله روز ورن نده کس از عده های معتمد خود دادم که به مستحقان و ارباب احتیاج قسمت نمایند درین روز عرفت شمت سردار خان حاکم قندهار از راه هرات و عربی رسید به دوازده روز به مضمون آید که ایلچی شاه عباس که روانه درگاه است داخل هرات شد شاه ب مردم خود نوشته است که کدام واقعه طلب فتنه جوئی حکم بر سر قندهار رسیده است مگر نمیداند که بدست ما به سلسله علمه حضرت صاحبقرانی بالتخصیص حضرت جدت آشیانی و اولاد و امجاد ایسان در چه مرتبه است اگر احياناً آن ملک را در تصرف آورده باشند بکسان و ملازمان برادران جهانگیر بادشاه سپرده بجا و مقام مراحت نمایند بحاطر فرار گرفت که بسا بنگان بفرمائیم که راه غزنیه را بروشی ضبط نماید که مترددین قندهار بمرامت بکابل تواند آمد قاضی نورالدین را در همین روزها بمنصب مدارت سرکار مالوه و آحين تعیین نمودم پسر میرزا شادمان هزاره و پسر زاده راجه خان که از امرا معتمد و حضرت جدت آشیانی بودند آمده ملازمت نمود قراچه خان رے از مردم هرات حواسنه بود این پسر

یک گز و عرض آن سه ربع گز بوده باشد نصب کردند و نام مرانا صاحبقرانی ترتیب یافته در آنجا نقش کردند و بطرف دیگر نباشته شد که رکات و اخراجات کامل را بالتمام بحشیدم هرکس از اولاد و اعقاب ما بحلاف اینعمل نماید بغضب و سخط الهی گرفتار اند تا زمان جلوس این اخراجات معمول و مستمر بود هر سال مبلغهای کلی بدین علت اربندهای خدا میگرفتند ربع این بدعت در زمان سلطنت من شد درین امدن بکابل تخفیف و رفاهیت تمام در احوال رعایا و مردم نجا واقع شد و دیکار و رئیسان غزنین و نواحی آن خلعتها و نوارشها سر برار گسند و مطالب و مقاصدی که داشتند با حسن و جود و صل بدیرفت از عکایب اند فایده آنکه روز پنجشنبه همدهم صفر که مسهر کابل داخل شدم مطابق تاریخ هجری است فرمودم که بران سنگ نقش کردند و قریب به تخمین که در دامن کوه حدود رویه کابل واقع است مسهور به تحت شاه صفا از سنگ برآورده اند که حضرت فردوس مکانی بر آن بنسخته شراب نوشیدن فرموده اند یک حوض مدور بزرگ گوشه آن سنگ نداده اند که قریب بدو من هندوستان شرف میگرفته باشد و نام مبارک خود را تا تاریخ بر دیوار صفا مذکور که متصل بکوه است باین عداوت نقس نموده اند که تکیهگاه پادشاه عالم بوده طهیرالدین محمد بابر این عمر تبخ گورگان خلد الله ملکه وی سده ۹۱۴ من هم فرمودم که تحتی دیگر در بران این صفا تراشیده حوضچه بهمان دستور بر کنار آن کنند و نام مرانا صاحبقرانی بر آنجا نقش کردند هر روزی که من بران تحت بنسبم هر دو حوضچه را فرمودم که از شراب پر سازند و به نداده ها که در آنجا حاضر بودند نهادند تا عورت از شمیر غزنین در آمدن من بکابل آن تاریخ یافته بود

* پادشاه عالم هفت افلیم *

او را بخلعت و انعام نوارش نموده فرمودم که بر دیوار متصل بر تخت مذکور این تاریخ را ثبت نمایند بحدود هزار و بیست و دو مرتبه مرحمت شد و پیرالملک را میرنحسی ساختم بقلیخ خان فرمان من شد که یک لک و هفتاد هزار روبه از خزانه لاهور به صد خرچ لشکر صد هزار روانه نماید بپیرحاجان کابل و بی بی ماء و نموده بحکم انعام فرمودم که بجای درختانی که حسن رنگ روئیده بود بهایها بستانند و او لک لورت چالاک را بپیر سیر کرده عجب حای بصفائی بنظر درآمد رئیس چکری یک رنگی به تیدورده آورد تا این وقت رنگ را ندیده بودم به برکوهی میبایست تفاوت بز همین برشاح است شاخ رنگ حمدار است و شاخ بر رست مار بید است بتقریب احوال کابل و فعات حضرت فردوس مکانی بنظر میگذاشت تمام بخط مبارک ایسان بود مگر چهار جزو آن را که بخط خود نوشتم و در آخر اجراء مذکور هم عداوتی بترکی بقلم آوردم تا ظاهر شود که این چهار جزو بخط من است تا و خود آنکه در هندوستان کلان شده ام در گفتن و نوشتن بترکی عاری نیستم و در دست و پنجم صغریا اهل محل سیر جلگاه سفید سنگ که در نهایت صفا و خرمی بود نموده شد روز جمعه بیست و ششم سعادت زیارت حضرت فردوس مکانی دریافتم

دیدند مردم هجوم آورده او را پاره پاره ساختند و بجهنم فرستادند امید که همیشه در جهنم جایی آن بدبخت روسپاه بوده باشد ابیه خاں همانجا شهادت یافت قطب الدینخان کوکد بعد از چهار پهر در منزل خود برحمت ایزدی پیوست اریں حیدر ناحوش چه نویسم که چه مقدار متالم و ازده گشتم قطب الدینخان کوکد بمدول فرید غریز برادر مهربان و یار یکجبهت من بود تقدیرات الهی را چه توان کرد رضا نه فضا داده همه را پیش نهاد همت خود ساختم بعد از رحلت حضرت عرش اشدائی و شفقار سدر ان حضرت مثل دو فضیه که فوت مادر قطب الدینخان کوکد و شهادت یافتن او بوده باشند بر من نگذشته است * روز جمعه ششم ربیع الآخر مدول حرم که در آورده ناع ساخته بود و الحق عمارت بست خوش و بس موزون رفتم اگر چه سنت پدرم این بود که در هر سال دو مرتبه مطابق سال شمسی و سال قمری خود را ورن میفرمودند و شاهراذ ها را در همین سال شمسی نوز در می آوردند عایتاً درین سال که ابتدای شانزدهم قمری بود اریں فرید خرم حوتگدان و منجمان بعرض رسانیدند که فی الحمله گرانی طالع در سال مذکور واقع است و مراحس بیر ارحد اعتدال منکرف گسته بود فرمودم که او را بطلا و نقره و سایر فلزات بدستور معهوده ورن نمودند و بعقرا و ارباب احتیاج زر مذکور تقسیم نمودند تمام انروز بمدول نانا حرم بخور می و خوشحالی گذشت و اکثر بیسکشیهای او پسندیده افتاد * چون حوییههای کابل را دریافتند اکثر میوههایش خورده شده بود بدو بعضی مصلحتها و دوری اریں تحت زور یکسببه چهارم ماه جمادی الاول حکم کردم که بیسکانه کباب هندوستان بیرون برند بعد از چند روز ارشهر برآمده حله سفید سنگ محل زیات جلال گشت اگر چه هدور انگور کمال برسیده بود اما پیش اریں مکرر انگور خوب کابل خورده شده بود افسام ادکور خوب میسود حصوص صاحبی و کسمشی شاه الوهم میوه خوش حوار خوش چاشنی است نسبت بدگر میوهها بیستر میبوان خوردن من در یک روز تمام و پنجاه دانه اریں خورده ام مراد ارشاه الو کلاس است که در اکثر جاهای ولایت میسود چون کیلاس بکیلاس که اریںهای چلیپاسه است مستبد می شد حضرت والد بزرگوارم انرا شاه الو نام کردند رد الو پیوندی خوب میسود و فراوان است غایتاً در باخ شهر آراد ریختیست که انرا میرزا محمد حکیم عموی من رسانده بود و سمرانی مشهور است رد الو این درخت نسبتی بدیگر رد الوها ندارد تفدالو هم رعایت نعیدس و سائیده میسود از استالف شفتالو آورده بودند در حضور خود ورن نمودم برام بست و پنجه روید که شصت و هشت مثقال معمول است نوز درآمده با وجود اطاعت میوههای کابل هیچکدام در ذایقه من لذت ابیه ندارد پرکنه مهاس در جاگیه

«...» تنکان مرحمت شد عبدالرحیم نحسی لحدیان بمصب هفتصدی ذات و دو بیست سوار سیرار گردید مبارکخان سروالی بفوجداری سرکار حصار تعین یافت فرمودم که میرزا فریدون برلاس را در صوبه اله آباد حاگیر نمایند در چهاردهم ماه مذکور اریںخان برادر اصمحن را بمصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته خلعت حاصه و اسب

ازو متولد شده است روز شنبه نوزدهم رانا شکر ولد رانا اودیسنکه را به منصب دوهزار و ناصدی ذات و هزار سوار ممتاز ساحم برای منوهر منصب هزاره و ششصد سوار حکم شد افعانان شواریه قوچی آوردند که هر دو شاخ او یکی شده بود بشاخ آهوه رنگ شادامت داشت همین افعانان بر بار حور کشته آوردند که مثل او ندیده بودم بلکه تخیل هم نکرده ام به مصوران فرمودم که سنده او نکشد چهارمین بوزن هندوستان بود درازی شاخ او یک و نیم گرگز در آمد روز یکشنبه بیست و هفتم شجاعت خان را به منصب هزار و ناصدی ذات و سوار امتیاز بخشیدم و حویلی گوالیار بجایگز اعتبار خان مرحمت شد قاضی عزت الله را با سواران بخدمت بدگش تعیین فرمودم اخرهای همین روز عرض داشت اسلام خان ار آگه - احطه جهانگیر فلیخان که در بهار باو نوشته بود رسیده مضمون اینکه بتاریخ سویم صفر بعد از یک پهر قطب الدین خان را در بردوان از ولایت بدگاله علیقلی اسداحلو رحم و بعد از دو پهر شب در گذشت * تفصیل این مجمل آنکه علیقلی مذکور که سفره چپ شاه اسمعیل والی ایران بود بعد از فوت او بنابر شرارت و فتنه انگیزی که در طبیعت داشت بگریخته به قندهار آمد و در ملتان خاندانان را که بر سر ولایت تلمبه تعیین شده بود ملاقات نموده به همراهی او روانه ولایت مذکور شد خاندانان عایبانه او را داخل بندهای عرش آشیانی ساخت و دران سفر خدمات تقدیم رسانید، به منصب بر محور حالت خود سر فرار گردید و مدتی در خدمت والد بزرگوارم بود در ایامیکه بدولت متوجه ولایت دکن شدند و مرا بر سر رانا تعیین فرمودند آمده نوکر من شد او را بخطاب شیرافکنی سر برار ساختم چون از اله آباد بخدمت والد بزرگوار آمدم بنابر اذاعتی که نسبت من بنظهور رسید اکثر ملازم و مردم من متفرق شدند او هم درین وقت از خدمت من جدائی اختیار نمود بعد از جلوس از روی مروت تقصیرات او را در نظر نیاورده در صوبه بدگاله حکم جایگز کردم و از آنجا احبار رسید که امتثال این فتنه حویان را درین ولایت گذاشتن لایق نیست قطب الدین خان حکم رفت که او را بدر گاه بفرستد و اگر حیال فاسد باطل کند به سزا رساند خان مشار الیه او را بواجبی میشناخت با مردمی که حاضر بودند بمجرد رسیدن حکم بدر دوان که جایگز او بود ایلغار نمود و او چون از رسیدن قطب الدین خان خبر دار می شود تنها با دو جلودار باستقبال متوجه میگردد بعد از رسیدن و در آمدن بمیان فوج خان مشارالیه مردم او را فرو میگیرند او چون فی الحمله اریں روش قطب الدین خان بد مظنه شده بود از روی فریب میگوید که این چه روش تو برگشت خان مذکور مردم خود را منع کرده تنها باو همراه میسود که مضمون حکم را خاطر نشان سازد در بدوقت فرصت جسته فی الفور شمشیر کشیده دو سه رخم کاری باو میرساند چون ابه خان کشمیری به ار حاکم راد هال کشمیر بخان مشارالیه نسبت و جهت تمام داشته از روی حلال مکی و مردانگی خود را رسانیده رخم کاری بر سر علیقلی می زند و آن متفدی شمشیر کشیده با به خان زده زخمش کاری می افتد چون قطب الدین خان را باین حالت

چنانچه پاره از سخنان او و کس فرستادن او نوشته شد اما هیچکس بتحقیق نمیداند که این همان میرزا حسین است یا بدخشیان بدستور دیگر میرزایان جعلی این را نیز برانگیخته میرزا حسین نام نهاده اند از زمانی که میرزا شاهرخ از بدخشان آمده سعادت ملازمت بدرم دریامت تاحال که قریب بیست و پنج سال بوده باشد بچند وقت بدخشیان بدختر جفا و ازاری که از اورنگان دارند بدخشی پسرے را که فی الحمله چهره و نمودی داشته باشد و آثار بجا نستی درو ظاهره پسرئی میرزا شاهرخ و نژاد میرزا سلیمان شهرت داده جمعی کثیر از اویمافات متفرقه و کوهستانیان بدخشان که انها را عرچه می گویند بر سر او جمع میسوند و با اورنگان محاصره و مدارعه و مجادله نموده بعضی از ولایات بدخشان را از تصرف انها برمی آورند و اورنگان هجوم آورده آن میرزایی جعل را بدست درمی آورند و سر او را بر سر بیزه نهاده در تمام ملک بدخشان میگردانند و بار بدخشیان فتنه انگیز تا بگاه کرده میرزای دیگر بهمرسانیده اند تاحال چندی میرزایان کشته شده باشند بحاطر میزند که تا از بدخشیان اثر و خبر خواهد بود این هدگامه را گرم خواهند داشت پسر سیوم میرزا میرزا سلطان است که صورتاً و سیرتاً از جمع اولاد میرزا امتیاز تمام دارد من او را از والد بزرگوار خود التماس نموده در خدمت خود نگاهداشتم و به تربیت احوال او پرداخته او را از حمله فرزدان میدادم در جمع اوضاع و اطوار هیچ نسبتی به برادران خود ندارد بعد از حلوس او را بمندصب دو هزاره دات و هزار سوار سرور اساحتیم و بصوبه مائوه که جای پدر او بود فرستادم پسر چهارم بدیع الرحمن است که او را همیشه در خدمت خود میداشت بمندصب هزاره دات و پانصد سوار سروراری یافت تا کابل آمده بودم شکار قمرعه واقع بسده بود چون ساعت توحه به بدوستان نزدیک شد و شوق شکار آهوه سرخه بر طبیعت غالب بود فرمودم که کوه فرق را که از کابل هفت کروزه بوده باشد به تعجیل فعل نمایند روز سه سنه چهارم جمادی الاول بسکار متوحه شدیم فریب صد آهو بقمرعه در آمده بود نصف آن سکار شده باشد بعایت شکار گرمی دست بهم داد بکارار روپنه به انعام رعایا که در شکار قمرعه حاضر گشته بودند مرحمت نمودم در همین روز بر مندصب شیخ عبدالرحمن بستر شیع ابوالفضل پانصد سوار اضافه حکم شد که دو هزاره دات و سوار بوده باشد * روز پنجشنبه ششم به تختگاه حصرت فردوس مکانی رفتم چون فردای آن از کابل برمی آمدم امرو را چون عروه عید دانسته دران سرزمین فرمودم که مجلس شراب ترتیب دهند و آن حوضچه را که در سنگ کدده بودند پر از شراب سارند به مجموع مقربان و بددهای که در مجلس حاضر بودند پیدالها داده شد نان خوشحالی و شگفتگی کم روزی شده باشد * روز جمعه هفتم بعد از گذشتن یکپهر بمدارکی و خورمی ارشهر برآمده حلقه سعید سنگ محل برول گشت از ناغ شهر آرا تا جلکه مدکور هر دو دست را از فسم زدود و چون که نصف وزع روپنه بوده باشد بر مقرا و مساکین پاشیدم درین روز و قتیکه به نیت بر آمدن از کابل برفیل سوار میشدم حبه صحت امیرالامرا و شاه بیگ خان رسید خبر تندرستی این درنده

عزایت نموده خدمت بخشیدگري صوبه پنده و حاحي پور را ناو مرحمت کردم و چون قوریگی من بود بدست او شمشیر مرصع بجبهت فرزند اسلام خان صاحب صوبه ولایت مذکور فرستادم و در وقتیکه میرفتیم در حوالی علی مسجد و غریب خانه عنکبوت کلان را که در جثه بر سر نخر چنگی بود دیدم که گلوے مار را بدراری یک نیم گر خفه کرده او را نیم جان ساخته است بجهت ته نشا ساعتی توقف نمودم بعد از لحظه جان داد در کابل بمن رسید که در زمان سلطان محمود غزنوی بحوالی ضحاک و بامیان شخصی خواجه یافوت نام وفات یافته در عاری مدفون است و جسد او تاحال از یکدیگر پاشیده بسیار غریب نمود یکی از واقعه نویسان معتمد خود را با جراحی فرستادم که معار مذکور رفته احوال را چنانچه باشد ملاحظه کرده حذر مسکس بیاورد آمده بعرض رسانید که نصف بدن او که بر من متصل است اکثر از یکدیگر فرو ریخته و نصفی دیگر که بر زمین در سنده کمال خود است ناحی دست و پا موے سر بر رخته موے ریش و سروت تا یک طرف نیمنی فرو ریخته از تاریکی بر در آن عاز نقش کرده اند چندی ظاهر میشود که وفات او بدست زار زمان سلطان محمود بوده است کسی این سخن را بواقعی نمیداند روز یکشنبه بانو هم ارسال بی حاکم مدینه گاهمرو که از نوکران مدینه ولی محمد خان والی توران بوده آمده ملاصمت کرد همبسه شنیده می شد که میرزا حسین پسر شاهرج میرزا را اورنگان کسسه اند درس آباء شخصی آمده عرضداشتی بدام او گذارید و لعل پیاری رنگ که بصد رویه می آرید بر سر بپاش آزرده بود اراده و استدعا آنکه فوچه نکمک او بعین گردد تا بدحسن را از دست اورنگان برآورد کمر خنجر مرصع بجبهت او فرستاده شد فرمان صادر دست که چون زیات جلال در بختود برول دارد اگر بی الوافع میرزا حسین سر میرزا شاهرج نوئی اولی آنکه بخدمت شنایی تا مملکتساک و مدعیات ترا برآورده روانه بدحسن ساریم دولک روده بجبهت خرچ لسكرے که نه همراهی مهابسنگه ورامداس که بر سر متمران بدگس تعین یافته بودند فرستاده شد * روز یکشنبه نیست و دویم بجای حصار رفته تماشای عمارت انحصار نمودم حائیکه قابل نسیم من باشد نبود فرمودم که این عمارت را ویران کنند و محل و دیوار خانه بادشاهانه ترتیب دهند در همین روز از استالف شفقنلوے آوردند برادر سرب کلانی که تاحال نانی کلانی شفقنلو دیده سده بود فرمودم که بوزن درآورد بقدر شصت و سه روپیه اکبری که شصت توله بوده باشد برآمد چون دو نصف کردم دانه او بر دو نصف شد و معر آن شرش بود در کابل ازین بهتر میوه از اقسام میوه های سردرختی خورده شد * در بدست و بلحم از مالوه خبر رسید که میرزا شاهرج عالم فانی را وداع نمود الله تعالی او را عرق رحمت جسد گرداناد ازان روزیکه بخدمت والد بزرگوارم آمد تاومت رحلت از امری بعمل میبرد که باعث غبار خاطر اشرف گردد همیشه مخلصانه خدمت میکرد مرزا * * * کور سحر طاهر چهار پسر داشت حسن و حسین که از یک شکم برآمده بودند حسین از برهاسپه * * * حخته از راه دریا بعراق رفت و از اینجا به بدخشان میگریزد که هنوز هست

بار می نمود و در باب او سخنان مذکور میساخت روزی به فتح الله گفت که ~~مجلس~~ خسرو گریخته بود و حضرت او را تعاقب می نمودند من گفتم که پنجاب را به ~~خسرو~~ میباید داد و این مبحث را کوتاه کرد فتح الله منکر شد از طرفین رجوع سوگند نموده مباحثه کردند اری گهنگو ده پانزده روز نگذشته بود که آن را سعادت مدام گرفتار گردید و شامت سوگند دروغ کار خود ساخت * روز شنبه بیست و دوم جمادی الاول خبر موت حکیم جلال الدین مظفر اردستانی که از خانواده حکمت و طبابت بود رسید مدعی این معنی بود که نسبت من بجالینوس میرسد بهر تقدیر معالج را نظیر بود نخبه او بر علم او زیادتى داشت چون بعایت خوش و یافه و خوش ترکیب بود در آیام ساده روئیا به مجلس شاه طهماسب میرسد شاه این مصرع را بر او میخواند

* خوش طبیبی است بیاتا همه بیمار شویم *

حکیم یاد علی که معاصر او بود در فصیلت سر ریادتی داشت عیناً در علاج و یمس قدم و صلاح و پائیزی اطوار و احلاق حکیم مذکور ریاده است دیگر اطباء زمان نسبتی ناو نداشته و از طبابت بسیار حویها با او بود اخلاص خاصی بمن داشت در لاهور خانه ساخت در عایت لطافت و صفا مکرر التماس نمود که او را سرور سارم چون خاطر او بعایت عزیز بود قبول این معنی نمود حکیم مذکور قطع نظر از نسبت متحاببت و طبابت در سوانحام مهمات و معاملات دنیا نیز دست داشت چنانچه در اله آباد مدتی دیوان سرکار خود کردم بدان کثرت دیانت در معامات مهمات بسیار سحت گیر بود و اری رهگذر مردم از سلوک او آروده بودند فریب نست سال قرحه شش داشت و بحکمت یکطوری خود را نگاه میداشت در اثناء سخن کردن اکثر اوقات او را سرفه دست میداد که رحساره و چشمهای او سرخ می شدند و رفته رفته رنگ او بکبودی ملجور میگشت مکرر ناو گفتم تو طبیب دانائی چرا علاج کوفت خود نمیکدی بعرض رسانید که قرحه شش ازان بابت بیست که علاج ان توان کرد در اثناء این کوفت یکی از خدمتگاران نزدیک او در میان ادویه که همه روزه بخوردن آن معتاد بود رهر داخل نموده بحکیم می خواند چون این معنی ظاهر میگردد در صدد علاج آن میسود در خون کم ناکردن بسیار مبالعه داشت هر چند ضروری بود بحسب اتفاق شئی بصحبت حانه میبرد و سرفه ناو غلبه نمود و آن ریش و حراحت شش او میکساید چندان خون از دهن و دماغ او روا میسود که بیهوش گشته می افتد و آوار مهیب ارو ظاهر میگردد آفتابچی حیدر ار شده به صحبت خانه در می آید و او را در خون آغشته دیده فریاد میکند که حکیم را کشته اند بعد از ملاحظه ظاهر میگردد که در بدن او آثار رحم ظاهر نیست و همان قرحه شش است که مدعج شده فلیح خا را که حاکم لاهور بود حیدر ار می سارند و این معامله را تحقیق نموده او را بحاک میسپارند فرزند فانی ارو نماید * در بیست و چهارم میان باغ وفا و نیمه شکار واقع شده و فریب چهل آهو سرخه کشته شده باشد ماده یور درین شکار گاه بدست امتاد زمینداران انجا یغمانی و افغان

ہمدہ را برخود بقال مبارک دادستم روز سه شنبه ياردهم از جاکه سفند سنگ یک کزوه کوچ نموده بگرامي منزل شد تا ش یک خانرا در کابل گذاشتم که تا آمدن شاه بیگلخان نواحی ارشهر و نواحی خبردار باشند روز سه شنبه هیزدهم از منزل بچاک دو نیم کزوه سراه دوابه طی نموده برچسمه که برندان چهار چنار است فزول واقع شد هیچ کس تاغایت در صد ترتیب این سر منزل نشده از حالت و قابلیت ان غافل افتاده اند بسیار به کیفیت جائیست و فائل است که درو عمارت و حائی بسارند در همین منزل شکار قمرعه دیگر واقع شد تحمیداً یکصد و دوازد آهو و غیره شکار شده باشد بیست و چهار آهوه رنگ و پلچاه آهوه سرجه و شانزده بزکوهی تا حال من آهوه رنگ را ندیده بودم الحی که عجب جانور خوش شکست اگر چه آهوه سیاه هندوستان بسیار خوش بست بنظر در می آید عایناً این آهوه را بست و ترکیب و نموده دیگر است مردم که فوج و رنگی را ورن کردند موچ یکمن و سی و سه سیر برآمد و رنگ دو من و ده سیر رنگی نایب کلاهی چنان میدوید که ده دوازد سگ دوازد تیز تگ بعد از آنکه مانده شده بودند او را بصد هزار محبت گرفتند از گوشت گوسفند و بز بربری گذشته گوشتی بلدت آهوه رنگ نمی باشد در همین موضع شکار کلدگ نیز شد * اگر چه از حسرو مکرر اعمال ناشایسته نوموع آمد و فائل هزار گونه عقوبت بود مهر پدري نگذاشت که قصد حان او نمایم با آنکه در قانون سلطنت و طبقه جهاداری مراعات این امور نا بسندیده است چشم از تقصیرات او پوشیده او را در نهایت رفاہیت و اسودگی نگاہ میداشتند ظاهر شد که او کسان بد بعضی ارباش باعاقبت اندیش می فرستاد و آنها را بفساد و قصد من ترعیب و براه بوعده ها امیدوار میساخته است حمعی از تیره روزگارن کوتاه فکر میکرد دیگر اتفاق نموده میخواستند که در شکار هائے که در کابل و طرف ان واقع میسد قصد من نمایند از آنجا که کرم و حفظ الله تعالی حافظ و باسبب این طایفه علیه است توفیق این معنی نمی باشد روزی که سرحاب محل برول گردید یکے از ان حماعت سربار رده خود را به خواجه و بسی دیوان فرید خرم میرساند و میگوید که فریب نه بانصد کس نا فساد حسرو نا فتح الله پسر حکیم ابو الفتح و نورالدین پسر عیث الدین علی آصفخان و سرب پسر اعتماد الدوله متفق شده فرصت طنب و قابو جوئے اند که قصد دشمنان و بد خواهان بادشاه نمایند خواجه و بسی این سخن را بحرم میرساند و او بیطاعت شده ایدمعدی را در ساعت بمن گفتم من خرم را دسے برخوردار نموده در صدان شدم که مجموع ان کوتاه اندیشان را بدست در آورده بعقوبتهائے گوناگون سیاست نمایم بار بحاطر رسید که چون سر سفر واقع گومت و گیر آنها باعث ترش و برهم خورد گی اردو خواهد شد همان سردار فتنها و فساد را فرمودم که گرفتند و منم الله را معند و محسوس به معتمدان سپرده ان دو بیسعادت دیگر را با سه چهارم که عمده ان ساء رویان بودند بیاسا رسانیدند فاسم علی که از ملازمان حضرت عرش اشیانی بود بعد از حلوس او را بخطاب دیانت خانی سرفراز گردانیدم دایم فتح الله را نا در لخواه

بودند و روان ساختن آنها بجانب لاهور در همین منزل سعادت ملازمت سرفراز گردید و ظاهر شد که انخدمت را چنانچه باید بتقدیم رسانیده بوده است چون ماه رجب که مطابق آن آبان ماه الهی بوده در رسید و معلوم شد که ارمایه‌های مقرر در قمری و الهی بزرگوار مدست مقرر ساختن که قیمت مجموع اجناس را که در سال شمسی و قمری خود را بدان وزن میفرمودند حساب نمایند و آنچه شود آن مبلغ را بسهرهای کلان و کمز فرستاده بجهت ترویج روح مطهر منور انحضرت ناباب احتیاج و فقرا تقسیم نمایند مجموع یک لک روپیه شد که سه هزار تومان و لایت عراق است و سه لک حالی بحساب اهل ماورالنهر بوده باشد آن مبلغ را مردم معتبر در دوازه شهر عمده مثل آگره و دهلی و لاهور و گجرات و غیره قسمت نمودند * روز پنجم سیوم ماه رجب مرند صلاتخان را که کم از فرزندان حقیقی بیست خطاب خالجهایی امتدار کسندم و فرمودم که او را در فرامین و احکام خالجهان میدوشته باشند و خلعت حاصه و تسمیر مرصع نیز عنایت شد و شاه بیگ خان را بحاندوران محاطب ساخته کمر حلیر مرصع و فیل مست و اسب حاصه مرحمت نمودم و تمام شترکار کادل و تیره و بنگس و ولایت سواد بحور و دفع رفع اعدان الحدود و جاگیر و فوجداری او مقرر شد و اربابا حسن ابدال مرخص گشت رامداس کچهواغه را نیز فرمودم که درین ولایات جاگیر نموده داخل کمکیان این صوبه بدارند مدصب کشند و لد موده راحه را هزار یدات و پانصد سوار ساختن فرمائی مرتضی خان حاکم گجرات در فلم آمد که چون از صلاح و فصیلت و پرهیز گاری پسر میاں وجیه الدین بمن رسیده است مدعی از جانب ما ناو گذاریده از اسماء الهی اسمی چند که مجرب بوده باشد بویسانیده بفرستند اگر توفیق ایردی رفیق شود بدان مداومت نمایم قبل اری ظفرخان را به اربابا حسن اندل جمع آوردن شکار رخصت کرده بودم شاخ بددی کرده بود بیست و هفت آهوه سرخه و شصت و هشت آهوه سفید در شاخ بند در آمده بود بیست و نه آهوه را من خود به تیر زدم و پرویز و خرم هم چندی را به تیر انداختند دیگر نخاصان و نزدیکان حکم شد که آنها هم تبر اندازی نمایند خالجهان از همه تیر خوبتر انداخت هر آهوه که رد بر سر تیر رفت در چهاردهم ماه نار ظفرخان در راول مدی قمره ترتیب داده بود یک آهوه سرخه را از پله هور به تیر زدم و از رسیدن نرو افتادن آهوه بسیار شگفته شدم سی و چهار آهوه سرخه و سی و پنج آهوه ورافو شروع که بران هددی او را چکاره میگویند و دو حوک شکار شد در بیست و یکم قمره دیگر سعی و اهتمام هلالخان در سه کروه رهناس دست بهم داده بود بردگیان سراق عزت را درین شکار همراه برده بودم شکار خوبی شد بسنگفتگی تمام گذشت دو بیست آهوه از سرخه و سفید شکار شده بود از رهناس که کوه های ان ارس آهو دارد گذشته سوائے کرچاک و بند نه در تمام همدوستان حای دیگر وین نوع آهوه سرخه نیست گفتم چندی را رنده گرفته نگاه دارند که شاید چندی از آنها بجهت لحم رنده بهندوستان برسد بیست بلجم در حوالی رهناس شکار دیگر شد درین

شاذی آمده گفتند که دربی مد و بیست سال نه یاداریم و نه از پدرانی خود شنیده ایم که دربی سرزمین یور دیده باشد * دوم جمادی الاخر در باغ وفا منزل شه و مجلس وزن شمسی منعقد گشت در همین روز ارسلان بی نام اورنگی که از سرداران و امرای عبدالمومن خان بود و در بدولا حکومت قلعه کامرو باو تعلق داشت قلعه را برقاغه سعادت ملاذمت دریافت چون از روی صدق و اخلاص آمده بود او را بخلمت خاصه سرفراز گردانیدم اورنگ ساده برکار نیست قابلیت تربیت و رعایت دارد چهارم ماه حکم شد که عزت خان حاکم جلال آباد شکار گاه دشت اوره را قمرغه نماید قریب به صد جانور شکار کرده شد سی و پنج فوج و قوشقی بیست و پنج دار علی بود و بو علی پنجاه و پنج سفیده بود و پنج چون میان روز بود که شکار گاه رسیدم و هوا فی الجمله گرمی دشت سگان تاری حوب حوب ضایع شدند وقت دواییدن سگ صباح یا آخر روز است * روز شنبه دوازدهم در سراسر اکوړه نزول شد دربی منزل شاه بیگ خان باجمعیت حوب آمده ملاذمت نمود از تربیت یافته‌های پدر سرگزار من حصرت عرش آتشیانی است بدات خود بسیار مردانه و صاحب تودد است چنانچه مکرر در زمان دولت پدرم شمسیرهای نمایان رده و در پیام جهانداري من قلعه مددهار را در برابر امواج دارای ایران حوب نگاه داشت و تا یک سال قبل بود تا آنکه امواج فاهره نمک اورسیدند سلوکس ناسپاهی امرایانه از روی قدرت بیست و پنج همی که در جنگها با او موافقتها نموده اند تا نمادند نارسبازیه از نوکران می‌کشد و این معنی او را در نظر سبک میدارد مکرر از بی سلوک او را مدح نموده ام چون حبلی او شده بود فایده نوان مقرب نگشت * روز دوشنبه چهاردهم هاشم خان را به از حانراندان این دولت است بمنصب سه هزاره ذات و دوهزار سوار سرورار ساخته صاحب صوبه ولایت اودیسه ساختم در همین روز خبر رسید که بدیع الزمان پسر میرا شاهرخ که در ولایت مالوه بود از روی نادانی و خوردن سالی ناسان حمیدی از فتنه حویان روانه میشود که خود را بولایت رانا رسانیده او را به بید عبدالله خان حاکم الحارین معنی آگاهی یافته تعاقب او مینماید و در اندای راه او را گرفته بدست چندی را که در بی امر باو متفق بوده اند بقتل میرساند حکم شد که اهتمام خان از آگوه روانه بسته میرا را بدرگاه آورد و در بیست و پنجم ماه مذکور خبر رسید که امام قلی خان برادر راده ولی خان حاکم ماورالنهر میرا حسن نامی را که به پسری میرا شاهرخ شهرت یافته بود میکشد مجمل کشتن فرزندان میرا شاهرخ از عالم کستن دیو شده است چنانچه میگویند که از هر فطره خون او دیو دیگر پیدا میشود و در مقام دهکده شیرخان افعان که در وقت رفتن او را در بساور بجهت محافظت کوتل خیدر گذاشته بودیم آمده ملاذمت کرد در حفظ و حراست راه تقصیر نکرده بوده است ظفرخان ولد رینخان کوکه نکر چاییدن افغانان ذله راک و جماعت گهتران که در حوالی انگ و بیاس و ان نواحی مصدر انواع قبایح بودند مامور گشته بود بعد از انصرام الحکومت و برادران ان مفسدان که قریب بصد هزار خانه

گشتند و املاک و اسبای که داشتند از دست آنها بیرون رست دیگر درجا و مقام خود فتوانستند بود میر خلیل الله بملازمت من آمد چون در راه محبتها کشیده بود و آثار اخلاص از احوال او ظاهر گشت مشمول عواطف نیکوین گردانید. دوآرد هزار روپیه نقد باو مرحمت فرمودیم و بمنصب هزاره ذات و دوپست سوار سربار گردانیده حکم جاگیر کردم بدیوانیان حکم شد که منصب فرزند خرم را موافق هست هراریدات و پنجهزار سوار اعتبار نموده جاگیر در حوالی اوجین و سرکار حصار ویروره تلکواه دهد روز پنجشنبه بیست و دوم حسب التماس اصف خان داهل محل بخانه او رستم و شب در اینجا گذرانیده روز دیگر پیشکشهای خود را در نظر گذرانیده تا ده اک روپیه از جواهر و مرصع آلات و اقمسه و فیلا و اسپان سامان نموده بود چند قطعه لعل و یاقوت و چند دانه مروارید و بامی اقمسه و چند پارچه چینی و فغوری و خطائی بمعرض قبول افتاده تتمه باو بخشیدم مرتضی خان ارگجرات انگستری که از یک قطعه لعل خوش رنگ خوش فماش خوش آب رنگین و نگین خانه و حلقه ابر تراشیده بودند بوز یک و نیم تانک و یکسرح که یک مثقال و پانزده سرح بوده باشد بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت و بغایت بسدد خاطر افتاد تا امروز چنین انگستری شنیده نشده بود که بدست هیچک از سلاطین درآمده باشد یک قطعه لعل شش سرحه هم که دو تانک و پانزده سرح وزن داشت بیست و پنج هزار روپیه قیمت نمودند فرستاده بود انگستری نوز بهمین مبلغ قیمت شد * در همین روزها فرستاده شریف مکه باعرضه داشت و برده در خانه کعبه بملازمت رسید اظهار اخلاص بسیار نموده بود یک دام که هفت و هشت هزار روپیه بوده باشد بفرستاده مذکور مرحمت شد و مقرر نمودم که * موازی یک لک روپیه بجهت شریف از تحفههای هدوستان روانه سازد * روز پنجشنبه دهم ماه میرزا غازی را بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سربار ساخته ناآنکه کل ولایت تهته بجاگیر او مقرر بود پاره ارمونه ملتان بیر بجاگیر او مقرر گشت و حکومت قندهار و محافظت املک که سرحد هدوستان است بعهده کاروانی و حسن سلوک او مقرر گردید و خلعت و شمشیر مرصع عنایت کرده رخصت دادم مدررا عاری فی الجمله کمالی داشت شعر هم خوب میگفت و فاری تحلیص میکرد انی بیست و روست

گویه ام گرسبب حنده او شد چه عجب * اسر هر چند که گرد زح کلسن خندد

در پانزدهم پیشکش خانانان بد نظر درآمد چهل زنجیر فیل و پاره جواهر مرصع آلات و اقمسه ولایت و پارچه که در دکن و الحدود بهم میرسد فرستاده بود مجموع یک لک و پنجاه هزار روپیه قیمت شد میرزا رستم و اکثر بدهای تعینات صوبه مذکور هم پیشکشهای خوب فرستاده بودند چند فیل از الجمله پسند افتاد خبر فوت رای درگا که از بواختهای پدر بزرگوارم بود در هیزدهم همی ماه رسید چهل سال ریاده در ملازمت حضرت عرش آشیانی در جرکه امرای منتظم بود تا رفته رفته پله منصب او بچهار هزاره رسید پیش از آنکه سعادت ملازمت پدر من دریابد از نوکران معتبران او بیست و سه بود در عشره

شکار نیز همنیزه هائے و اهل محل همراہ بودند قریب بصد آہو سرخہ شکار شد مذکور گشت کہ شمس خان عموی حلال حاس کہہر کہ درین نواحی می باشد باوجود کل سالی شکار یک گونه رغبتی دارد کہ جوانان خود سال را اس شوق و شغب نباشد چون طبعش را بہ فقر و درویشیہ مایل شدیم بخانہ او رفتم و طمع و طورش خوش آمدہ دو ہزار روپیہ ناو و مواری ہمیں مدفع زر بریان و فرزندان او دادہ پدم دہ دیگر کہ محاصل کالی داشت در وجہ مدد معاش او مقرر نمودم تا از روسہ رفاهیت و جمعیت خاطر اوقات میگذاشتہ باشد ششم ماہ شعبان در مقام چندالہ امیرالامرا آمدہ ملازمت نمود از صحبت یافتن او خوشحال شدم جمیع اطوائ ہندو مسلمانان قرار مردن او دادہ بودند اللہ تعالی بفضل و کرم خود او را تسریف شعا ارزانی فرمود تا اسباب پرستان مشیت ناشناس را معلوم گردد کہ قادر بر کمال ہر درد دشوار را کہ ظاہر بیدان اسباب گزین دست اراں ہا ہر انتہا ناستد بمحض لطف و مرحمت ذاتی خویش علاج و درمانی میتواند کرد * در ہمیں روز راے رایسنگہ کہ از امرائے معتبر راجپوت است رسیدہ سبب تقصیری کہ او در قضیہ حسرو بوفوع آمدہ خجلت رده و شرمسار در جا و مقام خود میگست بوسیله امیرالامرا سعادت ملازمت دریافت و گناہ او بعفو مقرر گردیدہ در حدی کہ از آگرہ بعزم تعاقب حسرو برآمدم او را از غایت اعتماد با آگرہ گذاشتہ مقرر کردم کہ چون محلها طلب شود ہمراہی نماید بعد از طلب محل دوسہ منزل آمدہ در موضع متہرا بمحض شنیدن سخنان ارا حیف از محل جدا شدہ بمحل و وطن خود رفت و بخاطر گذراید کہ فتنہ و شورشی میان در آمدہ بہ بیدم کہ منجر بکجا حوادث شد کریم کار سار بندہ نواز ان قضیہ را در عرض اندک روزی صورت دادہ سلک جمعیت ان مفسدان را از ہم پاشاید و این حرام نمکی برگردن او ماند بجهت خاطر امیرالامرا فرمودم کہ ہماں مدصبی کہ داشت بحال خود باشد و حاگیر او مسلم و برقرار دارند سلیمان بیگ را کہ از ملازمان ایام شہزادگی بود بحطاب فدائے خانی سر بلند ساختم * روز دوشنبہ دوازدهم ناغ دل امیز کہ بر کنار دریائے راوی واقع است منزل شد والدہ خود را درین ناغ ملازمت نمودم میرزا عازی کہ در سرداری لشکر قندہار مصدر خدمات پسندیدہ گستہ بود ملازمت نمود عنایت بسیار ناو فرمودیم * رو سہ شدبہ سیردہم ہمدارگی داخل لاہور شدم روز دیگرش میرخلیل اللہ ولد غیاث الدین محمد میر میران کہ از اولاد شاہ نعمت اللہ ولی بود ملازمت نمود و در دولت شاہ طہماسٹ در تمام فلمو و بندہ بزرگی این سلسلہ سلسلہ نبود چنانچہ خواہر شاہ جانش بیگم نام در خانہ میر نعمت اللہ بدر میر میران بود و دخترے کہ از ایساں ہم رسیدہ شاہ بہ پسر رشید خود اسمعیل میرزا حواسنگاری نمو و پسران میر میران را داماد ساختہ دختر خود را بہ دسر کلان او کہ ہم نام پدر کلان خود بود دادہ دختر اسمعیل میرزا کہ از خواہر زادہ شاہ بہم رسیدہ بود بہ پسر دیگرش میرخلیل اللہ مذکور نسبت کردند بعد از فوت شاہ رفتہ رفتہ حرائدہا باین سلسلہ راہ یافت تا در عہد دولت شاہ عباس یکبارگی محاصل

که آزار بسیار از آنها بمترددین می‌رسد فیلاں را جمع نموده روانه گشتم چون بجا و مقام آنها رسیدم خود بر ماده فیل سوار شده فرمودم که فیلاں را در دور آنها بر طریق قمرغه ایستاده کردید هر دو را بعنایت الهی به تفنگ زده شیران درنده را که راه برندهاے جدا بسته بودند دور کردم * روز پنجشنبه هیژدهم دهلی محل نزول گردید و در مدرلی که سلیم خان افغان در ایام حکومت خود در میان آب جوں ساخته بود و سلیم کده نام بهاده والد بزرگوارم انجا را بمترضی خان که دهلی وطن اصلی اوست داده بودند فرود آمدیم خان مذکور مشرف بر دریا صفه از سنگ ساخته در غایت لطافت و صفا در ته آن عمارت متصل بآب چوکنڈی مربع کاشی کاری به فرموده حضرت جنت آشیانی ساخته اند که بان هوا کم جاے باشد در ایامیکه حضرت جنت آشیانی در دهلی تسریف داشتند اکثر اوقات انجا نشسته با مصاحبان و مجلسیان خود صحبت میداشتند من چهار روز در آن سر منزل سربرده بامقربان و نزدیکان مجلس شراف ترتیب داده داد عیش و کامرانی دادم معظم خان که حاکم دهلی بود پیشکشها گذراندید دیگر جاگیرداران و اهالی و موالی که بودند بقدر حالت خود پیشکشها و نذرها سامان نموده بنظر در آوردند خواستم که در برگه پالم که ارمضافات بلده مذکور است و ارشکار گاههاے مقرر است طرح شکار قمرغه در انداخته چند روز بدین امر مشغولی نمایم چون بعرض رسید که ساعت نزدیک شدن آگوه بسیار نزدیک است و دیگر ساعتی درین نزدیکی بهم نمیرسد فسخ عزیمت نموده نکشتی نشسته براه دریامتوجه گشتیم * درستم ماه ذیقعدہ چهار پسر و سه دختر اولاد میرزا شاهرخ که به پدرم ظاهر ساخته بودند آوردند پسرانرا به بندهاے معتبر و دحتران را بخدمه محل سپردم که بمحافظت احوال آنها قیام و اقدام نمایند * در بیستم و یکم ماه مذکور راجه مانسنگه که ار قلعه رهناس که در ولایت پنده و بهار واقع است بعد از فرستادن شش هفت فرماں آمده ملازمت کرد او هم بطریق خان اعظم ارمذافقان و کنهه گرگان ایندولت اند پیوند است آنچه اینها بمن کرده اند و آنچه از من نسبت بانها بوفوع آمد عالم السرایزدانااست شاید هیچ کس از هیچکس نتواند گذراندید راجه مذکور یکصد رنجیر میل ارنرو ماده بطریق پیشکش گذراندید غایتاً یکی هم لیاقت آن نداشت که داخل فیلاں خاصه شود چون ارعایت کرده هاے پدر من بود تقصیرات او را بر روی او بیارده بعنایت بادشاهانه سرفراز ساختم درین روز حل سخنگوه که میان مشخص طوطی گفته آواز میکرد آوردند بغایت غریب و عجیب نمود در ترکی این جانور را طرغی میگیرند *

جشن نوروز سویم از جلوس همایون

بتاریخ روز پنجشنبه دوم ذی حجه مطابق غره فروردین انتاب عالمتاب که جهان را نفروغ خود روشن و تابان دارد از برج حوت بعشرت سراه حمل که مقام فرح و شادمانی

نوزدهم در گذشت بکنش سپاهگري خوب ميرسيد * سلطان شه افغانه که طبعش بفر و نصاد آميخته بود در خدمت خسرو مير ميبرد و بصفت محرميت تمام داشت چنانچه علت نامه گريختن آن ے سعادت اين مفسد بود بعد از شکست و بدست افتادن خسرو جاني بيکتا بيرون رفته خود را بدامن کوه خضرآباد و آن حدود کنيد آخر الامر بدست مير مغل کروري الحاکم گرفتار شد چون باعث ضلالت و خرابي اينقسم پسرے شده بود حکم کردم که او را در ميدان لاهور تير نازاں کنند و کروري مذکور نزيادتي منصب و خلعت مفخر و ممتاز گرديد در بيست و نهم شير خاں افغان که اربندهاے قدیم من بود فوت شد توان گفت که خود فصد خود کرد چراکه بشراب مداومت تمام داشت بدو عيکه در هر پهرے چهار پياله لبرير عرق دو آتسه ميخورد و روزه رمضان سالگذشته فضا بود درين سال بخاطرش رسيد که ماه شعبان را عيوض فصاے رمضان گذشته روزه گرفته دو ماه متصل روزه دار باشد از ترک عادت که طبيعت ثابست ضعف پيدا کرد و اشتها مطلق برطرف شد و رفته رفته ضعف قوي شده در پدحاه و هفت سالگي درگذشت و فرزندان و برادران او را بقدر حالت نواخته پاره از منصب و جاگير او را بايدها مرحمت فرمودم * در غره شهر شوال بصحبت مولانا محمد امين که از مريدان شيخ محمود کمال است رسيدم شيخ محمود مذکور از بزرگان وقت خود بوده اند و حضرت خدمت آشياني بديشان عقيدت تمام داشتند چنانچه يکمرتبه آب بردست ايشان ريخته اند مولانا مسارالايه مريد بيست بيکدات و باوجود علايق و عوايق و ارسنه و بروش و شيوه فقر و شکستگي نفس آشنا بصحبت ايشان مرا بسيار خوش آمد بعضی دردها که بخاطر گوه بودند مذکور ساختم نصايح ارجمند و سکنان دلپسند از ايشان شنيدم و حيله تسلي خاطر ما گست هرازيگه زمين بطريق مدد معاش و هزار روبيه نقد گدارايده از ايشان و داع شدم * يکپهر از روز يکشنبه گذشته از لاهور بقصد توجه دارالحکله آگره برآمدم فليح حان را حاکم و مير قوام الدين را ديوان و شيخ يوسف را نخسي و جمال الله را کوتوال ساخته هريک را اخور حالت خلعت مرحمت نموده متوجه مقصد گستم * بيست و پنجم از درياه سلطان پور گذشته در دو گروهی نکودر نزول واقع شد والد بزرگوارم از زرون بيست هرازي روبيه بنيم ابوالفضل داد بودند که درميان آن دو پرگنه پلي بسته آسارے ترتيب دهند الحق در غايت صفا و طراوت سرمذله سامان يافته است * بمعزالملک جاگيردار نکودر فرمودم که بيک دست اين پل عمارت و باغچه بسازد که آينده و رويده از ديدن آن محفوظ شود * شنبه دهم ذيقعدة وزيرالملک که پيش از جلوس سعادت خدمت من در يافته ديوان سرکار من بود بمرض اسهال درگذشت در آخر عمر پسر شوم قدمی در خانه او متولد گست که در عرض چهل روز مادر و پدر خود را خورد در سن دو سه سالگي او هم بکطرف شد بخاطر رسيد که خانه وزيرالملک بکبارگي خراب بسود منصور برادر زاده او را نواخته به منصب سرفراز ساختم غايتاً بوع عشقي ازو نمی آيد * روز دوشنبه چهار دهم در انداے راه شنیده شد که در ميان باني پت و کرنال دو شير همت

و اعتماد الدوله را هزارى ذات و دویست و پنجاه سوار ساجم در بیست و پنجم راحه سورج سنگه طعانی فرزند خورم امدہ ملاذمت کرد شیانم بسرعموی امرای مقهور را همراه آوردن فی الحکملہ شعوری دارد سواری فیل را خوب میداند راحه سورج سنگه از شعراے هندی زبان شاعرے همراه آورده بود در مدح من نایمضمون تعریفی بود که اگر افتاب پسری میداشت همیشه روز میبود و هرگز شب نمیداد چرا که بعد از آن بسر حاشیای او میند و عالم را روشن می داشت بحمدالله و الممت که پدر را را خدای ابدوع پسری کرامت کرد که بعد از شفقار شدن مردم ما بم که مانند سب است نداشتند افتاب اریں رشک میبرد که کاشکی مراهم پسری میبود که حاشیایی من کرده شب را عالم راه میداد چنانچه از روشنی نایع و نور عدالت شما باوجود چنین وافعه افق چنان منور است که گونا شب را نام و نشان نیست نایب تاریکی مضمونی از شعراے هند کم نگوش رسیده بجلدوی یں مدح فیلی ناو مرحمت کردم راجپوتان شاعر را چارن میگویند یکی از شعراے وفات این مضمون چنین نظم در آورده

گر پسر داشتی چهار امروز * شب نگه سی همیشه بودی در
رانکه چون او بهفته افروز * نه نمودی کلاه گوشه بسر
شکر کرد بعد از چنان پدرے * جانشین گشت اینچس پسری
که رشقار گفتن آن شاه * کس نه ماتم نکرد حامه سیاه

روز پنجشنبه هشتم محرم سنه ۱۰۱۴ جلال الدین مسعود که منصب چهار صد دوات داشت و حالی از مردانگی نبود و در چند معرکه او کارها بوفوع امد عاقلاً حالی از حظی نمود تحمیداً در سن پنجاه و یا سست سالی بموضع فتنه فتنه امیون نگهزائی بود امیون را مثل پندیده و دره کوه میخواست و مقدر بود که بتدوین امیون از دست مادر خود میخواست چون مرض او بود در وقت و حالت مگس طاهر کردید مادرش از نهایت محبت از همان امیون که نه پسر خود میخواست و زیاده برانداخته بود بعد از گذشتن بسره یکسر ساعت او هم در گذشت ناعایت این قدره است راحه مادرے معروفه بسیده در میار هندیوان رسم است که زبان بعد از فوت سجدان حواء بکبت محبت حواء حدط ناموس پدران و شرم خویشان خود را مسموم است از مادران مسلمان و هندیوان متذکریم کارے نظهور بیامده * در پندهم مده مذکور اسپیکه سرآمد اسپر من بود از روی عنایت راحه مانسنگه مرحمت نموده شده عناس این اسب ناچند اسب دیگر کفهای لایق مصحوب مدوچهر که از علامان معتبر شاه است بحضرت عرش آشیانی اسال نموده بود و از دادن این اسب راجه انمقدار شگالی و شعف بود که اگر مملکتی ناو عنایت میکردم معلوم نبود که این قدر شایه نماید و قتیکه او در دسده چهار ساله بود در هندوستان ترقی نمود چنانچه جمیع بندهای درگاه از محل و راجپوت باتفاق معروض داشتند که از عراق مثل این اسپى هندوستان بیامده است چون والد نزرگوام ولایت خاندیس و صوبه دکن را نه برادر دانیال مرحمت

اوست انتقال نموده عالم را رونق دیگر بخشید و تاراج دیدگان سرما و ستم رسیدگان
خرانرا بدستیاری بهار خلعتهای نوروزی و مباح سبز فیروزی پوشانیده تلافی و تدارک
نمود

بار فرماں امداد ار سالارده * مرعوم را کالچه خوردی بارده
در موضع رنگته که در پلکروم واقعست مجلس نوروز منعقد گشت و در ساعت
تحويل فیروزی و حورمی بر تخت نشستم امر او نزدیکان و سایر بندگان بلوارم مبارک
بادی قیام و اقام نمودند حاجها را در همین مجلس بمنصب پنجهزاری ذات و
سوار سرفراز ساجتم حواجه حها را خدمت بخشیدگی امتیاز دادم و بر رخا را از
وزارت صوبه نگاله معزول ساخته ابوالحسن شاهکاهی را بجای او فرستادم و نورالدین
فلی کوتوال آگره گشت چون مقبره مدوره حضرت عرش اشیانی بر سر راه واقع بود
بخطرسید که اگر درین گذشتن سعادت زیارت ایشان را دریام کوتاه اندیسان را بخاطر
حواهد رسید که چون ممر عبور مرا انجا واقع بود زیارت نمودند نخود فرار دادم که درین
مترتبه ناگره داخل شوم بعد ازاں به بیت زیارت چنانچه حضرت ایشان که بجهت
حصول و حود من ار آگره تا احمیر پیاده توحه فرموده بودند من هم ار آگره تا مقبره
مدوره ایسان که دویم کروه است پیاده رفته این سعادت دریام کاشکی میسر میشود که
بسر این راه را طی میکردم * دو بهار از روز شنبه پنجم ماه گذشته ساعت سعد متوجه
آگره گسستم و موری پنجهزار روپیه از ریگری اردو دست پاشیده بدولت سرای همایون
که در درون قلعه بود داخل گردیدم درین روز راجه نرسنگدیو پور سعیدی آورده گذرانید اگر
چه دیگر انواع حیوانات پرده و چرده جنس سعید که انرا طویعان گویند پیدا میشود
عادتاً پور سعید دیده شده بود حالهای او که سیاه می باشد بیل رنگ بود و سعیدی
بدن و سر همگی میل داشت از جانوران طویعان آنچه من دیده ام شاهین و شاه
و سکره که در بدن پارسی لی مو میگیرند و کجسک و راغ و کبک و دراج و پودنه
و طاوس است اکثر اوقات در پوشخانه بار طویعون میباشد موش پزان طویعون هم دیده
از جنس اشوع سیاه تیره بعیر از هندوستان جای دیگر نمی باشد و آهوع چکاره که
بربان فارسی سعیده منگویند طویعون مکرر بنظر در آمده است درین روزها رتن پسر
نهوج هاده که از امرای معتبر راجپوت است آمده ملازمت کرد سه میل پیسکس آورده
بود یکی از آنها بغایت پسند افتاد در سرکار به پانزده هزار روپیه قیمت نمودند و داخل
فیلان حاصه شد و نام او را رتن گنج نهادم نهایت قیمت فیل پیش راجهای کلان هند
ار بست و پنجهزار روپیه ریاده نمبباشد اما حالا بسیار گران شده است رتن را بحطاب
سرلاند رای سرفراز ساجتم میوان صدر جهان را به منصب پنجهزاری ذات و یکهار
و نائب سوار و معظم خانرا به منصب چهار هزار ذات دو هزار سوار ممتاز گردانیدم
عدد نله جنس بمنصب سه هزار و پانصد سوار سرفراز گشت مظفر خاں و بهار سنگه
چو یک بمنصب دو هزار ذات و هزار سوار امتیاز یافتند ابوالحسن دیوان راهزار و پانصدی

ملازمت کوفه کفایت مجهولی نیز داشت نظر باحوال و اوضاع او کرده هیچکس از بددهای درگاه تصدیق نایلچی بودن او نکردند از زمانی که حضرت صاحب قرانی فتح روم کرده و ایلدرم نایزید حاکم انجا زنده بدست افتاد و بعد از گزینش بیست و پنج سال یکساله کل ولایت روم فرار دادند که بدستور ملک مذکور را بدستور خود دادند در همین اثنا ایلدرم نایزید وفات یافت ملک را به پسر او موسی چلبی مرحوم داد خود معاودت فرمودند تا حال از جانب فیاضره انجا باو حرد چندین احسانه کس بداد و ایلچی فرستادند الحال چگونه باور توان کرد که این شخص ماورالدهرے فرستاده خودکار باشد اصلاً این سخن معقول من بیفاد و هیچکس بر صدق دعوت او گواهی نداد بداد این فرمودم که هر جا میخواستند ناسد بود * در چهارم ربیع الاول دختر حجت سنگه داخل خدمه محل گردید و در منزل حضرت مریم ربانی مجلس عقد و طوی معقد گشت از حمله جهری که راحه مان سنگه همراة نموده سست رختبر میل بود * چون دفع و رفع را با پسبنداه همت داشتیم که مخاطرات را بیدم که مخاطرات را باید فرستاد دوازه هزار سوار مکمل باسرداران کار دیده بهمرههی او تعین فرمودم و سوائے آن بانصد نفر احدی و دو هزار برق انداز بداده تا توکانه مستملر هفتاد قرب کجهال و شتربال و شصت رختبر بدل بدین خدمت معین گردید و بدست لک روپنه خزانة حکم شد که همراة این لسكر نموده باشد در شانزدهم ماه مذکور مدر حلیل الله بهمرانه میر نعمت الله یرنی که مکملی از احوال او و سلسله او پیش ازین نوشته نموده بموضع اسهال در گذشت از سیمای او اثار احلاص مددی و دیوس مدیری ظاهر بود اگر عمرش آمان ممداد و مدتی در خدمت میگردید بمقام عالی سرفه می یافت بحسب دهرادپور اده چند فرستاده بود یکی از آنها را به دهم ده سورن در آوردند پنجاه و دوم نوله برآمد * روز چهار سده هشتدهم در منزل مریم ربانی مجلس وزن سال چهلم از بابایه فموی ترتیب یافت و روزی را فرمودم که معوزات و مستحقان قسمت نمودند روز یکشنبه چهارم ربیع الآخر طاهر بیگ کسی احدیان خطاط عباس حادی و ملا تقیای شمسنری که به فصاحت و کمالات اراسته بود و علم تاریخ و ادب را خوب میدانست خطاط مورخ حادی سرور گردید و در نهم غممن ماه در حوردار برادر عبدالله خان را خطاط بهادر حادی داده از افغان معمار گرداندم موسس خان سر مهر خان به ارشدگ نسیم که در عهد دولت میرزا الع بیگ گورگان بداد نامی ایشان ساخته شده بود گردانید بعامت تحفه نفیس و خوش اندام و سنگش در بهانت سعیدی و پاکبزی گردان کرد اسم مبارک میرزا را ناسده هکری بکط رفع کدده اند در حد ذات خود عایت بفاست دارد من هم فرمودم که اسم میرزا و اسم مبارک حضرت عرش اشیدانی را سرکاره لب کوره نقس کردند مهتر خان از علامان قدیمی این دولت است سعادت خدمت حضرت حدت اشیدانی در نافذ و در عهد سلطنت والد بزرگوارم مرتبه امارت رسیده بود او را از معتمدان میدانستند در شانزدهم فرمان صادر شد

نموده بآئینه مراجعت میفرمودند از روی مرحمت باو حکم شد که یک چیزیکه خاطره حواه تو باشد از من بطلب او وقت یافته این اسپ را التماس نمود بدینجهت باو عنایت فرمودند * روز سه شنبه بیستم عرضداشت اسلامخان مشعر برحبر فوت جهانگیر، قلبخان صاحب صوبه بدگاله که علام خاص من بود رسید بدائر جوهر ذاتی و استعداد فطری در حرکه امرای کلان انتظام داشت از موت او حیلے آورده خاطر گشتم حکومت گبداله و اتالیقی شاهزاده جهاندار را بفرزد اسلام خان مرحمت کردم و افضل خان را بجای او و احب صوبه ولایت بهار ساحتتم * بسر حکم علی را که بجهت بعضی خدمات به برهانبور فرستاده بودم آمده نارنگری چند کربانگے همراه آورد که نظیر و عدیل خود نداشتند چنانچه یکی از آنها بده گوئی که هر یک برادر نارنجی بود و یک برادر تربیع و یک برادر سرح آچدان ناری میکرد که باوجود خوردی و بزرگی یکی خطا نمی شد و همچنین از اقسام نارینا آچدان میکرد که عقل حیران میگشت در همین روزها درویشی از سرانندیب آمده جانوری عمر مکررے آورد دیوبک نام روی پشت برة کلان مشابیه تمام دزد و هیات معمولی او بمنمون شبده است اما دم ندارد و حرکاتش بمنمون سیاه لے دم که بران هندی بن ماس میگویند میماند حتّٰی او برادر میمون بچه دوسه ماهه باشد پندسال بدس ازین درویش بوده است معلوم شد که ازین کلان تر نمی شود حورش او شیر است ذیلے هم میخورند چون رعایت عجیب نمود بمصوران فرمودم که شبده او را با درکاب مختلف کسبند حیلے در نظرها کریه مینمایند درسی روز میرا فریدون برلاس منصب یکهارار و ناصدی ذات و هزار و سه صد سوار سرفراز گردید و حکم شد که پابند خان محل چون از نردن سپاهگیری بپایه کبرسن افتاده است موافق دو هزار و * ذات حاجتر مدافعه باشد از لکخان منصب هفتصدی ذات و پانصد سوار سرفراز گردید منصب فرزد اسلام خان صاحب صوبه بدگاله بچهار هزار و ذات و سه هزار سوار مقرر گشت و مکاتبت ولعه رهناس نکسور خان ولد وطب الدیکخان کوکه معوض گردید اهتمام خان بمنصب هزار و ذات و سه صد سوار سرفراز گردیده بخدمت میر تحریر و سامان دواره بدگاله تعیین یافت در عره صفر شمس الدیکخان ولد اعظم خان ده رنجیر محل پیسکش نموده بمنصب دوهزار و ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز گردیده بقطاف جهانگیر خانی بمقتار گشت و ظفر خان بمنصب دوهزار و ذات و هزار سوار معمر * گردید * چون دحتر گشت سدگه بسر کلان راحه مانسدگه را خواستگاری نمودم بتاریخ شانزدهم هستان هزار و نوبه ساچو بکانه راحه مدکور بجهت سرفزاری او فرستادم مقرب خان از بندر که ببنایت برده فرنگی ارسال داشت که تا غایت ناین حوبی کار مصوران رنگ دیده بسده بود در همین روزها عمه ام بجیب النساء بیگم درس شصت و یک سالگی مریض سل و دق بکوار رحمت ایردی پیوستند میرا والی پسر او را بمنصب هزار و ذات و دوست سوار سرفراز گردانیدم * اقم نام حاجی ماورالدهری که مدتها در روم بود حاجی از معقولیت و معرفتی بیست خود را ایلچی خوند کار گفته در آگره

تفاوتی ندارد میگویند که تنگی نفس را فائده میدهد و یازدهم ماه راجه مانسنگه
 بجهت سرانجام لشکر دکن که بدان خدمت تعیین یافته بود التماس رحمت آمیز
 که وطن اوست نمود میل خاصه هشیار مست نام باو عنایت کرده رحمت دادم روز
 دوشنبه دوازدهم چون عرس حضرت عرش آشیانی بود سوائے احراجات * جنس مذکور
 که علیحدہ مقرر است چهار هزار روپیہ دیگر فرستادم کہ فقرا و درویشان ده در و ده
 مدوڑ حضرت حاضر اند تقسیم کنند درین روز عبدالله ولد خان اعظم را خطاب سرور
 خانی و عبدالرحیم پسر قاسم خان را خطاب تربیت خانی سرور گردانیدم * روز سه شنبه
 سیزدهم دختر خسرو را طلبیده دیدم فرزندی که اینقدر به پدر ماند کسی یاد ندارد
 منجمان میگفتند که قدم او بر پدرش مبارک بیست اما در شما مبارک است آخر
 ظاهر شد که درست یافته بودند بعد از سه سال گفته بودند که او را باید دید چون ارسن
 مذکور در گذشت دیده شد * در بیست و یکم ماه خاندان مقصد صاف ساختن
 ولایت نظام الملکیه که در شفقار شدن حضرت عرش آشیانی بعضی فتورهایان راه یافته
 بود گردید و نوشته داد که اگر در عرض دو سال اینخدمت را بانصرام برسانم محرم باشم
 مشروط بآنکه سوای لکری که بانصوبه تعیین اند دوازده هزار سوار دیگر داده لک روپیہ حراہ
 بهمراہی او معین گردد فرمودم کہ بزودی سامان لکرو حراہ نموده او را روانه سازند
 در بیست و ششم مخلص خان بخشی احدیان را بخدمت بخشیکری موبه دکن سرور
 ساخته جائے او را به ابراهیم حسین خان میر بحر عنایت نمودم در عره رحب
 پیشرو خ و کمال خان که از بندهای روشناس مقرر بودند وفات یافتند پیسروخان را
 شاه ظہماست بعنوان علامی پدر کلان من داده بودند سعادت نام داشت در خدمت
 حضرت عرش آشیانی چون بداروغگی و مہتری فراشخانہ سرور گردید پیسروخان
 خطاب یافت در بخدمت بدوئی ماهر بود کہ گویا حامہ ایست کہ بر قامت قابلیت
 او دوخته اند ارسن نرد سائگی از جوانان چهارده سالہ حلد تر بود و سعادت خدمت
 پدر کلان من و پدر من و من دریافت تادم مرگ یک لحظه ے کیفیت شراب نبود

الودہ شراب معانی سحاک رمت * آہ از ملایکس کفن تارہ نوکنند

پانزده لک روپیہ ارو ماند پوری در رعایت ناقابلے دارد رعایت نام باو حقوق خدمت
 بدویش مہتری نصف فراشخانہ باو و نصف دیگرہ تحماق خان مرحمت شد کمال
 خاں از انڈیا فدوی با اخلاص من بود از طایفہ کلال دہلی است مدبر ظہور
 ۳. مانت و دیانت نمایند اعتماد او را بکاول بیگی ساجم اینچنین خدمت گاراں کم
 ہم میرسند دو بہرہ و شفقت بسیار کردم اما مثل او کجا در دویم ماه مذکور
 لعل کلاوت کہ از خورشید درخت است بر من کلان شدہ بود و ہر نفس و صوتی کہ
 بران و روش ہندی می شنید باو یاد میدادند درین شصت و پنجاه سالگی بلکہ ہفتاد
 سالگی فوت کرد یکی از کبیزان او درین قضیہ امیون خورده خود را ہلاک ساخت از
 مسلمانان مقررے چنین وائی بجا آورده باشد * در ہندوستان خصوصاً در ولایت

که ولایت سنگرام چنانچه یکسال دروچه انعام فرید اسلام خان مقرر بود یکسال دیگر در
 وچه انعام افضل خان صاحب صوبه بهار مقرر باشد درسی روز مهابلنخان را بمصحب سه
 هزاره ذات و دو هزار پانصد سوار سرفراز گردانند یوسف خان ولد حسین خان تکریه
 بمصحب دوهزاره ذات و هشتصد سوار ممتاز گردید * در بدست و چهارم مهابلنخان را
 با امرا و مردمی که بحالت دفع و دفع بانا مقرر بسته بودند مرخص ساختن خان مذکور
 بحلعت و اسب و فیل خاصه و شمشیر مرصع سرینده گشت ظفرخان بعدایت علم
 سرفراز گردیده بحلعت خاصه و خلک مرصع اختیار یافت تشجاعت خان هم علم مرحمت
 شد حلعت و فیل خاصه عدایت کردم راحه برسنگدیو حلعت و اسب خاصه و منگلی خان
 اسب و خلک مرصع و برابند اسب کچمویه و علقلقی درم و هنر خان تهمتن دستور یافتند
 و نه بهادر خان و معزالملک بحسی خلک مرصع شفقت شد بهمین طریق جمع امرا و سرداران
 هر یک بقدر حالت و مرتبه خود بعدایات پادشاهانه سرفراز گردیدند * و یکپهرا روز مذکور
 گذشته حال آنکه بمربده بلند بالنقی من ممتاز است از بهادر پور آمده ملادمت نمود آن
 مقدار سرق و حوشکالی برو علیه کرده بود به بدست که بنیامد یابصر مصطربانه خود را
 دریای من انداخت و من در سراز را از روی مرحمت و مهربانی برداشته او را در کنار
 عطوفت و شفقت کسیدم و روی او را بوسیدم دو تسلیح مبرارید و چند قطعه لعل و زمرد
 بدستش گذاریدند قدمت همه همدم کور سه تک رویه شد و سوار آن از هر حدس و هر
 متاع بسیار بطور آورد * هفتدهم حمای الاولی وزیر خان دیوان بدگاله آمده ملادمت
 کرد بخدمت رحبر فیل برو ماده و یک قطعه لعل فطی پبکس آورده چون از حد متنگاران
 بخدمت بود از همه بخدمتی می آمد و میبوم که در ملادمت باشد چون فاسم خان بانرا در
 کلان خود امانتکاران اصلا به کار نمیبرد او را بخدمت حضور ظاهر بود دیور آمده
 ملادمت نمود بدست و دوم صدخان لعلی بوزن هفت تنک که انوالقاسم خان
 برد او در بدر که بادت بهفتاد بدج هزار رویه حریده بود پیشکش نمود بدایت خوش
 یک حریف اندام است اما بعقبه من زیاده از شصت هزار رویه نمی آرد ناآنکه
 از دلایل پسران پسران راسدگی تقصیرات عظیم بوقوع آمده بود چون پده بفرید
 خالکهاں آور گناهان او عفو مقرون گشت و دیده و دانسته از جرایم او در گذشتم و در
 بدست و چهارم فریدان حاکمان که از عقب او می آمدند رسیده ملادمت کردند
 و سوار بدست و یکپهرا رویه پبکس گذاریدند در همین روز خان مذکور بود رحبر
 بدست بدست کرد * روز یکصدبه حره جمای الثانی در مدرن حضرت مریم المانی
 بکس و زن سال شمسی سرانجام پذیرفت و باره از ان در سعوات قسمت نمود و تلمه
 حرم بد ده بقرای ممالک محروسه تقسیم نمایند چهار ماه فرمودم که دیوانیان بخان
 اعظم مطایر منصب هفت هزاره حاگیر تلخواه دهند * درسی روز ماده آهوه
 شیراز آوردند که بفرانت میگذاشت که او را میدوشیدند و هر روز چهار شیرارو
 دوشیده می شد تا غایت دیده و نشنیده بودم مرزه شیر آهو و شیر ماده گاو و گاو میش

مجملاً پانزده اک رپیبه که مواری پنجاه هزار تومان رایج ایران و چهل و پنج لک خانی مطابق ررتوران بوده باشد خرج این عمارت تنالی را من شمواییدند * روز یکشنبه بیست و سویم بخانه حکیم علی بنماشاه حوضی که مدن ان در زمان حضرت عرش اشیدایی در لاهور ساخته بود با جمعی از مقربان که ان حوض را ندیده بودند رفتم حوض مذکور شش گز در شش گز است و در پهلو حوض حانه ساخته شده در عایت روشنی که راه بان خانه هم از درون آب است و آب از ان راه مذکور در نمی آید ده دوا رده کس در انخانه صحبت میداشتند از نقد و جلس آنچه در وقت او گنجید پیس کش نمود بعد از ملاحظه خانه و در آمدن جمعی از نزدیکان بدالجا حکیم را به منصب دوهزارای سرفراز ساخته بدولتخانه معاودت نمودم روز یکشنبه چهاردهم شعبان خان خاندان به عدايت كمر شمشیر مرصع و خلعت و فیل حاصه سرفراز گردیده بخدمت دکن مرخص شد و راحه سوریچ سنگه که از تعینات خدمت مذکور بود بمنصب سه هزارای ذات و دو هزار سوار ممتاز گردید چون مکرر عرض رسید که از سرداران و ملازمان مرتضی خاں آزار برعایا و سنگه احمد آند گجرات می رسد و ضبط خویشان و مردم خود بواحشی نمیتواند کرد صوبه مذکور را ارو تغییر نموده باعظم خاں مرحمت نمودم و مقرر شد که خود در ملازمت بوند جهانگیر قلیخان پسر گلان او به دیانت او روانه گجرات گردد و منصب جهانگیر قلیخان اراصل و اضافه به سه هزارای ذات و دوهزار و پانصد سوار مقرر گردید و حکم شد که باتفاق موهن داس دیوان و مسعود بیگ همدانی بخشی سهامات صوبه مذکور را فیصل میداده باشند موهن داس بمنصب هشتصدی ذات و پانصد سوار و مسعود بیگ سه صدی ذات و یکصد و پنجاه سوار سرامرار گردید از بنده های حضور تربیت خاں به منصب هفتصدی ذات و چهار صد نفرو بصرالله بهمین منصب سرفراز گشتند مهتر خاں که مجملی از احوال او نوشته شده در همین روزها وفات نمود و مونس خاں پسر او را بمنصب پانصدی ذات و یکصد و سی سوار سرفراز ساختم * روز چهارشنبه چهاره ذی حجه خسرو را از دختر خان اعظم پسر متولد شد نام او را بلند اختر نهادم * در ششم ماه مذکور مقرب خان صورت فرستاد که عقیده مرگیان اینست که این صورت شبیه صاحب قرانی است در وقتیکه ایلدیم نابزید بدست لشکر فیروزی اثر ایشان گرفتار آمد نصرانی که در انوقت حاکم استانبول بود ایلچی با تحف و هدایا فرستاده اظهار اطاعت و بندگی نموده مصوریکه همراه ایلچی ساخته بودند صورت الحضرت را شبیه کشیده بده اگر این دعوی اصلی داشته باشد هیچ چیز تحفه پیش من بهتر اری نخواهد بود چون بصورت و حلیه اولاد و فرزندان سلسله علیه آن حضرت مشابهتی ندارد خاطر براست بودن این سخن تعلی نمیشود *

سلیت که از انواع بنگاله است از قدیم رسم شده بود که رعایا و مردم انجا بعضی از مردمان خود را حواجه سرانموده در عوض مالواحیی بحکام میدادند و این رسم رفته رفته بدیگروایت نیز ساریت کرده هر سال چندین اطفال ضایع و مقطوع الدسل میشدند و این عمل رواج تمام یافته بود در بدولاحکم نمودن من بعد هیچکس نایب امر قبیله قیام و اقدام ننماید و خرید و فروخت خواجه سرایان خود سال بالکل برطرف شد باسلامخان و سایر حکام عموماً بنگاله و برابها صادر گشت که هر کس مرتکب این امر شود تنبیه و سیاست نماید و خواجه سراء خورد سال نزد هر کس که نباشد بگیرد تا عایت هیچیک از سلاطین سابق این ترمیق نیامند انشاالله تعالی در اندک موهتی چنان خواهد شد که این رسم مردود بالکلیه برطرف شود هرگاه خرید و فروخت حواجه سرا مدع شد هیچکس نایب فعل و حوش بیفائده اقدام نخواهد نمود * اسپ سمندی از جمله اسپان مرستاده شاه عباس که سرطوبله اسپان خاصه من بود بحاکمانان مرحمت کردم انقدر خوشحال شد که بشرح راست نیاید الحی که نایب کلانی و حوی اسپانی تا عایت بهندوستان پیامده است و میل متوج را که در جنگ ے بدل است نایبست و تحیر دیگر باو عدايت نمودم چون کشن سنگه که بهماهی مهانتکان تعین بود خدمات پسندیده تقدیم رسانید و در حدک مردم رانا زخم برچهه پیا او رسیده نایبست کس نامی او بقتل آورده بود و قریب به هزار کس را دستگیر ساخت منصب دو هزاره ذات و هزار سوار سرور شد در چهاردهم ماه مذکور حکم کردم که میرزا غازی متوجه قندهار شود از اتفاقات حمده سمجود انکه میرزای مشارالیه از بهکر روانه ولایت مذکور گردد خبر فوت سردار خان حاکم انجا میرسد سردار خان از ملازمان مقرب و روشناس میرزا محمد حکیم عم من بود تحت بیگ اشتها داشت نصف منصب او را بفرزدان او مرحمت نمودم * روز دو شنبه هجدهم پیاده بقصد زیارت رفته * مدوره حضرت عرش آشیانی متوجه شدم اگر میسر می بود این راه مدوره و سمر می پیمودم حضرت والد بزرگوارم نعت ولادت من از فتحپور به احمیر که یکصد و بیست کروه است پیاده زیارت حضرت حواجه معین الدین سحرری چشنی متوجه گسته بودند اگر من مدوره چشم این راه به پیمایم مدوز چه کرده باشم چون سعادت زیارت مخرف شدم عمارتی که بر سر روضه مدوره شده بود دیدم مدوعی که خاطر خواه من بود مدظر دریامد چرا که مدظوران بود که رونده های عالم * مثل این عمارت در معموره دنیا مدل مدهد چون در اندای عمارت مذکور از خسرو مدطالع این نوع امری ظهور آمد بالضرورت روانه لاهور شدم معماران به سلیقه خود یک طسوره ساخته بودند آخر الامر بعضی تصرفات نموده شد تا آنکه مبلغ لمی صرف نموده سه چهار سال کار کرده بودند فرمودم که دیگر بار معماران ماهر باتفاق مدیه صاحب وقوف بعضی جاها را مدوعیکه قرار یافته بیدارند رفته رفته عمارت عالی سامان بدیر گردید و باغی در عایت معا بر دور عمارت مقبره مدوره ترتیب یافت و دروازه در نهایت رفعت و عظمت مشتمل بر مزارها از سنگ سفید پرداخته و ساخته شد

فرمودم در چهارم ماه سیصد و هفتاد نفر سوار احدی کمک لشکر پادشاه همراهی
 عبدالله خان مقرر گشتند یکصد راس اسب بیزار طوایل سرکار و بستند و سهرکس
 از منصبدار و احدی که صلاح دادند بدهد * در هفتادم یکقطعه لعل به قیمت بیست و
 هزار روپیه بود به یرویز عنایت کردم و یکقطعه لعل دیگر با دو مروارید که قیمت
 روپیه می ارزید بحورم مرحمت شد روز دوشنبه بیست و هشتم جگماته به منصب بلخ بدادند
 و سه هزار سوار سرفراز گردید و در هشتم ماه رجب رای جیسنکه به منصب چهارم
 ذات و سه هزار سوار سربلندی پادشاه و خدمت دکن مرخص گشت روز یکشنبه
 شاهزاده شهریار از گجرات آمده به خدمت نمود روز سه شنبه چهاردهم فرید سرفراز
 به خدمت تسکین ملک دکن رخصت نمود خلعت و اسب خاصه و فیل خاصه و کمر
 شمشیر و حنجر مرصع عنایت شد و سرداران و امرائی که همراهی او تعیین یافته
 بودند بقدر مرتبه و حالت خود هر یک عنایت اسب و خلعت و فیل و کمر شمشیر
 و حنجر مرصع خوشدل و سرفراز گردیدند هزار نفر احدی در ملازمت پیوست خدمت
 دکن تعیین نمودم در هفتم روزها عرضداشت عبدالله خان آمد که رانای مقهور را در
 کوهستان در جاهای قلب تعاقب نموده چند رنجبر فیل و اسباب او بدست افکند
 چون شب درآمد حای بیگ با بیرون رفته بدررفت چون کار را بر ندگ ساخته ام
 عنقریب گرفتار خواهد شد یا بقتل خواهد رسید حان مدکور را بمنصب بلخ بفراری
 ذات سرفراز ساختم و تعبیم مروارید که بده هزار روپیه می ارزید به او عنایت شد
 و چون ولایت خاندیس و سراز بفرزنده مشارالیه داده شده بد فاعه سراز هم بدو مرحمت
 کردم و سیصد راس اسب همراهی او مقرر گشت که ناحدیان و منصبداران و سهرکس
 که لایق عنایت باشد بدهد در بیست و ششم سیف حان نازده بمنصب دوهزار
 و پانصدی ذات و هزار و سیصد و پنجاه سوار سرفراز گردیده به خدمت فرخنده سراز
 حصار مقرر گشت روز دوشنبه چهارم شعبان یک رنجبر فیل سربزرگان عنایت شد *
 روز جمعه بیست دوم حکم فرمودم که ندگ و نوره که منشأ فساد دلی است در بارها
 فروشد و قمارخانهها را برطرف سازد درین باب تاکید تمام نمودم * در بیست و پنجم
 شیرینی از شیر خانه حاصه آورده که بگاو جنگ اندازد مردم بسیار بجهت تماشا
 ایستاده بودند جماعه از جوگیان هم بودند شیرینه یکی از جوگیان که بدو بود بطریق
 نازی به از روی غصب متوجه شد او را بر زمین انداخت و چنانکه سده خود جفت
 میشود بهمان طریق بالای جوگی برآوده حبیدن گرفت و روز دیگر هم بهمان طور حرکت
 نمود چند بوقت این حرکت ارو بوقوع آمد چون تا عایت چندین امری دیده شده بود
 و غرابت تمام داشت نوشته شد در دوم شهر رمضان عیاذ حان حسب التماس اسلام حان
 بمنصب هزار و پانصدی ذات و هشتصد سوار سراز گردید و بدون حان دلاس را بمنصب
 دو هزار و پانصدی ذات و دوهزار سوار ممتاز ساختم هزار توکجه طلا و نقره و هزار روپیه در روز
 تحویل حضرت بد اعظم به برج عقرب که باصطلاح هندوان سنکرات میگویند تصدق نموده

جشن نوروز چهارم از جلوس همایون

تحويل حضرت نیز اعظم فیض بحس سال به سرج حمل شب شنبه چهاردهم ذی حجه سنه ۱۰۱۷ هجری اتفاق افتاد و نو روز گیدی امور مبارکی و فرخی آغار شد روز جمعه بدجم محرم سنه ۱۰۱۸ حکیم علی دولت یامت حکیم ے نظیر بود ار علوم عربیه بهره تمام داشت شرحی بر قانون در عهد خلافت والد بزرگوارم تالیف نموده است کدش بر فهمش ریادتی داشت چنانچه صورت او سر سیرت و کسمی بر ذاتی مجمد مدناطن و شریبالدفس بود در بدستم صفر موزا برچورد بر را خطاط حانعالم سرفراز ساختم از نواحی فتحپور هندوانه آوردند که بایں کلانی تاحال دیده نسدیده بود فرمودم که بون در آوردند سی و سه دیم سیر کسبده شد * روز دوشنبه نوزدهم ربیع الاولی مجلس ورن قمری در خانه والده بزرگوارم ترتیب یامت پاره اران بر عزرتی که دران روز جمع گشته بودند مسمت شد چون ظاهر گردید که بحکمت نظام سلطنت و سرانجام مهمات صوبه دکن ضرور است که یکی از شاهزاده ها را روانه سار مدناطن لحاظ رسید که فرزند پرویز را باید فرستاد فرمودم که سامان فرستادن او نموده ساعت رخصت تعیین نمایند * مهانتخان را که خدمت سرداری لسكرانای مقهور تعیین بود و بمصلحت بعضی خدمات حضور بدرگاه طلب داشته عبداللہ خان را خطاط فیروز حدگی سرفراز ساخته معوض او تعیین نمودم و عبداللہ خان بخشی را فرستادم که بحمیع مدصبداران ان لسكر حکم برساند که ار گفته خاندکوز بیرون برده شکر و شکایت او را عظیم موثر شناسند در چهارم جمادی الاولی یکی ار بریا بیان که قدیلہ مقرر اند بز خصی نظر کدرایید که بطریق بر ماده پستان داشت و مقدار یک پیاله قهوه خوری هر روز شبر میداد چون شیرار نعمتهای الهی است و ماده پرورش بسیاری ار حیوانات است ایں امر عریب را شگون خوب دانستم ششم ماه مذکور حرم پسر خان اعظم را بمنصب در هراری ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز ساخته بحکومت و دارائی ولایت سورته که بحونه گره مشهور است فرستادم حکیم صدرا را به منصب پانصدی ذات و سی سوار ممتاز ساخته به خطاب مسیح الرمائی نامور گردانیدم در شانزدهم کمر شمسدر مرصع دراجه ماسنگه فرستاده شد در دست دوم دست لک روبیه بجهت مدد خرچ لسكر دکن که بهمراهی پرویز تعیین یافته اند لتحويل حزانچی علیحده نموده پنچ لک روبیه دیگر بجهت مدد خرچ پرویز مقرر گشت روز چهارشنبه بدست و پنجم جهاندار که قبل ارس بهمراهی قطب الدن خان کوکه ولایت مدالہ تعیین یافته بود آمده ملازمت نمود بواقعی معلوم من شد که او مجذوب ما در راه است چون خاطر متعلق به سامان دکن بود بتاریخ غره جمادی الاخره امیرالامرا را نیز خدمت مذکور تعیین نمودم بعنايت خلعت واسب سرفراز گردیدہ کرمچند پسر مکناته را بمنصب دو هزاریدات و هزار و پانصد سوار نواخته بهمراهی پرویز مقرر

از روز مانده ماه آغاز گرفتن نمود مرتبه بمرتبه تمامی جرم او منکشف گشت و تا پنج گهزی شب گرفته بود بجهت دفع نحسیت آن خود را بطلای نقره و پارچه و غله و روغن نموده اقسام حیوانات از فیل و اسب و غیره تصدق نمود قیمت مجموع پانزده هزار روپیه شد فرمود که مستحقان و فقرا قسمت نمودند در دست و پنجم دختر را سپید بندبیل را بالتماس پدر او بخد متگاری خود گرفتند و میر فاضل برادرزاده میر سید که بفوجداری قبوله و الحدود مقرر شده بود یک میل عدایت نمود و عدایت نده بخطاب عدایت خانی سرفراز شد چهارشنبه غره ذی قعدة بهارچند بمنصب پانصدی ذات و سیصد سوار مقدار گشت و یک قبضه کهبوه مرعج بعربک نانا حرم مرحمت شد ملا حیاتی را که پیش خانخانان مرستاده بعضی سخنان زنایی که مسموم بر انواع مرحمت و شفقت بود پیغام داده بودم آمد و یک قطعه لعل و دو مروارید که خانخانان بدست او مرستاده بود تحمیداً بست هزار روپیه قیمت داشت آورده گذرایید میر جمال الدین حسین که در بهادرپور بود و بحضور او را طلب داشت، نمود آمده ملازمت نمود دو هزار روپیه، مسجاست جان دکدی مر - ت شد، ششم ماه مذکور پیش اراکه بیوز به بهادرپور برسد عرض داشت خانخانان و امرا رسید که دکدیایان جمعیت نموده در مقام فساد اند چون معلوم شد که باوجود تعین بربر و لشکر که در خدمت او رفته و مقرر شده هنوز بمدد و کمک احتیاج دارند بحاطر گذراییدم که خود متوجه شوم و عدایت الهی خاطرارای مهم جمع تمام درین اثنا عرض داشت آصفخان هم آمد که توجه حضرت بایلیچانسلای دولت رور امرو است و عرض داشت عادل خان بایلیچاپوری رسید که اگر یکی از معتمدان درگاه بایدطرف مقرر شود که ملتمسات و مدعیات خود را باو بگویم تا او بعرض اقدس رساند امید هست که باعث صلاح حال این بددعا گردد بدینراین مقدمات با امرا و دولتمخواهان ندکاش نمودم تا هرکس را که آنچه بحاطر رسد عرض نماید فرود حاجتشان بعرض رسانید که باوجودیکه چندین امراء معتبر بجهت تسکین دکن مرخص شده باشند توجه حضرت به نفس نفیس ضرور نیست اگر حاکم شود بدده هم ملازمت شاهزاده پروت و اینخدمت را در ملازمت ایشان انشاءالله تعالی بتقدیم رساند همه دولت خواهان را این سخن معقول و پسندیده نمود با آنکه هرگز مدائی او را بحاطر قرار نداده بودم چون مهم فلاهی بود، باله روز رضا دادم و فرمودم ممکن آنکه مهمات انجا صورت یابد بے توقف متوجه ملازمت شود و زیاده از یکسال در اسحدود نماند روز سه شنبه هفتدهم ذی قعدة احتیادرحصت او بود خلعت خاصه زر دوز و اسب خاصه باری مرعج و کمر شمشیر مرعج و فیل خاصه مرحمت فرمودم و تومان توغ هم مرحمت شد و مدائی حاکم را که از بددهای صاحب ادلاص است خلعت و اسب و مدد خرچ لطف نموده بمنصب هزارگی ذات و چهار مد سوار اراصل و افزاده سرفراز ساختم و همراه خان جهان تعین نمودم که اگر کسی را نزد عادل خان

قد در دهم ماه مذکور فیله بشاه بیک بری مرحمت کردم واسم الله عرب که ز جوانان قرار داده عرب است از خویشتان مبارک حاکم در بول نابرتو هم که از شاه عباس در خاطر او قرار گرفته بود بملازمت من آمد او را بواجته بمنصب چهارصدی ذات و دو بیست سوار سرفراز ساختم * مجدداً موج دیگر که بکصد و بود و سه منصبدار و چهل و شش نفر احدی بودند از عقب پرویز بخدمت دکن فرستاده شد و پنجاه راس اسب نیز حواله یکی از بندهای درگاه شد که به پرویز رساند در روز جمعه سیزدهم مضمون بحاطر رسید و این غزل در سلک نظم در آمد

من چون کنم که تیر عمت د حکم رسد * تا چشم نارسیده دگر بردگر رسد
مستاده می خرامی و مست نوعانی * اسبند میکم که مبادا نظر رسد
در وصل دوست مستم و در شکر بدشوار * داد از چدین غمی که مرا سربسز رسد
مدعوش گسته ام که دیویم به وصال * وریاد از آن زمان که مرا این حشر رسد
وقت دیار و عجز جهانگیر هر سحر * امید آنکه شعله نور اثر رسد
روز یکشنبه پانزدهم نجاه هزار روپیه ساچی نجاه صبیبه مظفر حسین مرزا پسر سلطان حسین مرزا ابن دهرام مرزا ابن شاه اسماعیل صفوی که نجات ورنه حرم خواستگاری شده بود فرستادم و در هفدهم ماه مبارک خان نیکروانی بمنصب هزاری ذات و سیصد سوار سرفراز گردید و پنجاه هزار روپیه بدر او مرحمت شد و چهار هزار روپیه نجاتی عی اورنگ عنایت شد در دست و دویم یکقطعه لعل و یکدانه مروارید شهریار شفقت شد یک لک روپیه مدد خرچ گویان اجتماعه اوساقت که بخدمت دکن تعین یافته بودند داده شد و دو هزار روپیه بخرچ بیک مقصور که از بے بدلان عصر است لطف نمودم چهار هزار روپیه نجات خرچ بانا حسن ابدال فرستاده شد و هزار روپیه حواله ملا عینی احمد مهری و ملا روشان نیکروانی نمودم که در عوس حصرت شمع سلیم دروضه نسان صرف نمایند و یک وید به محمد حسین کاتب و هزار روپیه بحوچه عبدالحق انصاری مرحمت شد بدیوانیان حکم کردم که منصب مرتضی حان را مطابق پنجاه هزاری ذات و سوار اعتبار نموده حاکم نیکخواه دهند به بوزاراده بهار پشید قانون گوی سرکار آگره حکم کردم که هزار پیناه از بیداران آگره سامان نموده و ماهیانه هزار داده بدکن نزد پرویز برد و پنج لک روپیه دیگر نجات مدد خرچ پرویز مقرر گشت روز پنجشنبه چهارم شوال اسلام حان بمنصب پنجاه هزاری ذات و سوار سرفراز گردید ایول عی اورنگ بمنصب یک هزار و پانصدی و ظفر حان بمنصب دو هزار و پانصدی اعتبار یافتند دو هزار روپیه به ندیع الرمان پسر مرزا شاه رخ و هزار روپیه به پنهان مصر مرحمت شد حکم کردم که نقاره بجمع می مرحمت شود که پله منصب انها بر سه هزاری و بالاتر رسد * باشد پنجاه هزار روپیه دیگر از درون نجات تعمیر پل بانا حسن ابدال و عمارتی که در بجا واقع است حواله ابوالوفا پسر حکیم ابوالفتح شد که اهتمام نموده پل و عمارات مذکور را در غایت استحکام به انصراف رساند * روز شنبه سیزدهم چهارم گهزی

از غایت اعراض فرمودم که جلو دار را همانجا بکشند و پای کهنان را بریده و سرخسوار کرده گرداگرد اردو بگردانند تا دیگری این جرات نکند بعد از آن تمام کنان سراسپ شکار باز و جره کرده بمنزل آمدم روز دیگر نیله گاؤ کلانی را بقراولی رساندم و من به بندوق زدم و او را بمنصب سیصدی ذات و پانصد سوار از اصل و اضافت سرور ساختم روز جمعه بیست و چهارم معدر خان که از صوبه بهار آمده بود بسعادت کوراش سیصدی یافت یکصد مهر ندر و یکصد شمشیر و پنجم فیل ماده و یکی بر مناسبت گذارند فیل نر مقبول افتاد در همین اثنا یاد کار خواجہ سمرقندی از بلخ آمده ملازمت نمود و یک جلد مرقع و چند سراسپ با دیگر تحف پیشکش گذارید و کثرت امتیاز یافت روز چهار شنبه ششم ذی حجه بمعزالملک که از خدمت نخشیکری لسنکرانامقهور تعیر یافته بود بیمار و حراف ملازمت نمود * در چهاردهم ماه مذکور عبدالرحیم + حرا باوجود تقصیرات کلی گناهان او را عفو فرموده بمنصب یور ناشی و بیست سوار سرفراز ساختم و فرمودم که یکسیر رفته باتفاق بخشی انجا محله مردم فلیحان را و سایر جاگیرداران و ارباباات نوکر و غیر نوکر دیده طومار و معی بدرگاه آورد کسور حان ولد قطب الدین حان از قلعه رهناس آمده سعادت خدمت و کورنش دریافت *

جشن نوروز پنجم از جلوس همایون

روز یکشنبه بیست و چهارم ذی حجه بعد از دوپهرو سه گهری حضرت پیر اعظم به برج حمل که خانه شرف و سعادت است تحویل نموده و درین ساعت فیص نحس در مقام ناک سهل که از مواضع برگده ناری بوده باشد مجلس نوروزی ترتیب داده سست پدر نزرگوار بر تخت جلوس نمودم صلاح آن که روز نوروز عالم امروز بود مطابق عره فروردیس ماه سنه پنجم جلوس در همین مقام بارعام داده جمیع امرا و بندگان درگاه سعادت کورنش تسلیم مبارکباد سرفراز گستند پیسکس بعضی امرا از نظر گذشت خان اعظم یک دانه مروارید که بچهار هزار روبیه قیمت شده بود گذارید و میران صدر حها بیست و هشت دست جانور شکاری از بار و جره و دیگر تحف نظر گذارید مهالنجان دو صندوقچه کارفرگ که اطراف امرا به تخته های بلور ترتیب داده بودند چنانچه هرچه در درون آن نهاده میشد از برون بدو می نمود که گویا هیچ حانای بیست پیشکش نمود سرفراز خان بیست دو رنجیر و فیل از نو ماده پیسکش گذارید همچنین هر کس از بندگان درگاه تحفه و پیشکش که داشتند گذاریدند بصوالله پسر فتح الله شریعتچی به تحویل داری

+ این همان عبدالرحیم است که رفاقت خسرو نموده همه جا همراه او بود و بعد از کوتاری بموجب حکم در پوست حر کشیده بودند چون عمرش باقی بود از آن مهله نجات یافت و از بند خلاص شده در زندگان حاضر می بود و خدمت میکرد تا رفته رفته بر مهربان شدند *

که پانصدی ذات و دوست سوار باشد ممتاز گشته رعنایت عام سربلندی یافت و بجایگز سابق خود مرخص گردید و کشور خان و فریدون خان برلاس دیر علم مرحمت شد و یک رجیر فیل موج بجهت افضل خان حواله پشوتن پسر او داد که سراسر پدر خود ببرد بحواجه حسین که از بدایر حواجه معین الدین چستی است بمعدان بیست ساله هزار روپیة عنایت نمودم یوسف رلیحا بخط ملا میر علی منصور و مذهب حلد طلا در رعنایت تکلف و صفا که هزار مهر قیمت داشت خالکانان پیشکش فرستاده بود معصوم و دینار آورده گذراید تا روز شرف که انتهای صحبت نوروز است هر روز پیشکش چندی از مهر و بددهاء درگاه بدظر میگذاشت و از رعنایس پیشکش هر کس آنچه پسند خاطر می آمد قبول نموده تدمه را بار می دادیم * روز پنجشنبه ۱۳ مطابق ۱۹ فروردین ماه که روز شرف و خرمی و خوشحالی حضرت دیر اعظم است فرمودم که مجلس جشن ترتیب داده از اقسام مکيفات حاضر سازند و نامرا و سایر بددهای درگاه حکم شد که هر کس که خواهد بخواهش طبیعت مکيفی اختیار کنند اکثر شراب و چندی مفرح و بعضی از امیونات آنچه خواستند خوردند مجلس شگفته گشت جهانگیر فلیحان از گجرات یک تخت نقره منبت و مصور برش و ساحت تازه پیشکش فرستاده بود بدظر گذشت و بمهاسنگه نیز علم شفقت شد * و در اندام جلوس مکرر حکم کرده بودم که من بعد هیچ کس خواهه سرا نکند و خرید و فروخت نشود و هر کس که مرتکب این عمل گردد گناهکار باشد در بدولا افضل خان چند اران بدکاران را بدرگاه از صوبه بهار فرستاد که بدین عمل شذیع فنام نموده اند آن را عامبتان را فرمودم که در حبس مؤبد نگاهدارند * در شب پنجشنبه دو آردم امر عجیب و فضیه غریب رویداد جمعی از فوالان دهلی سرود در حضور میگفتند و سیدی شاه برش تقلید سماع میدمود و این بدت میر خسرو

هر قوم راست راه دینی و قبله گاهی * من قبله راست کردم بر سمت کج کلاه میانحانه این سرود بود من حقیقت این بدت را تفحص می نمودم که ملا علی احمد مهرکن که در فن خود ارے نظیران عصر و عهد بود و نسبت حلیمه و خدمتگاری قدیم داشت و در آیام حورن سالیها که سبق پیش پدر او میخواندم بیش آمده چندی نقل کرد که من از پدر خود شنیده ام که ورے شیخ نظام الدین اولیا کلاهی بر گوشه سر بهاده در کنار آب حون بالاے پست نامی تماشای عبادت و پرستش هندوان می نمودند درین اثنا امیر خسرو حاضر میشود تنیخ متوجه شده میفرمایند که این جماعت را می بینی و این مصرعه را بر زبان جاری میسازند

* هر قوم راست راهی دینی و قبله گاهی *

امیر ارے تأمل از ورے نیاز مددی تمام شیخ را مخاطب ساخته مصرع ثانی را

* من قبله راست کردم بر سمت کج کلاه *

می خوانند ملا مشارالیه چون سخن را بدین جا رسانید و کلمه آخر مصرع ثانی که بر سمت کج کلاهی بر زبانش جاری شد حال برو متعیر گشته بخودانه افتاد و مرا از

پيسكس مقرر گشت به سارنگديو كه به بدن برامين به لشكر ظفر اثر دكن تعيين يافته بود
 نجهت برويز و بهريك از امواتدرك حاضره سرفراز ساختم نسيم حسام الدين پسر غاريخان
 بدحسي كه طريقه درويسي وگوسه بسندي اختيار نموده هزار روپيه و مودى شال شفقت
 نمودم روز ديگر نوروز بقصد شكار شير سوار سدم به شير و برويكى ماده شكار شد ناحدياينكه
 اثار حلاوت ظاهر نموده بسدر درآمده بودند انعام ها داده بزياد تي ماهيانه سرفراز
 ساختم بقاربج سست نسيم ماهمذكور اختروور ها بكار بيله گاوها مشعولي داشتيم چون
 هوا رو بگرمي نهاد و ساعت داخل شدن آگره بريدك رسيد بحاسب روبا س توحه نموده
 چند روز ديگر در نواحي سكار آهو نمودم روز شنبه عره محرم سنه ۱۰۱۹ روبا خواص
 كه روبا س آندان كرده اوست پيسكسى كه ترتيب داده بود بنظر گذرايد آنچه
 خوش آمد درجه قبول يافت تيمه انعام او مقرر گشت درهمين آيام بايزيد
 بنگلي و برادران او كه از صوبه بنگال آمده بودند سعادت كورنش سرفراز گشتند
 سدم آدم ولد سيد فاسم نارهه بيرا كه از احمد آباد و گجرات آمده بودند بدين سعادت
 امتياز يافت و يك رنجير فيل پيسكس گذرايد موحدايي صوبه ملتان ارتعير
 تاج خان به اول بي اوربك مرحمت شد دوشنبه سنه ۵ برول احلال درباغ مذكور
 كه در بريدكي شهر است واقع شد صداخ ان كه ساعت دخول شهر بود بعد از گذشتن
 يك بهرو دو گهر ي سوار شدم و تا ابتدای معموره براسپ سوار ي نموده چون سواد شهر
 ظاهر گشت نجهت آنكه حلايق از دور و بريدك تواندديد سوار ي فيل اختيار كردم و از
 هر دو طرف راه بر افسان بعد از دو بهر روز و قتيكه ملزمان اختيار نموده بودند بمداركي
 و حورمي بدولت خاده همايون داخل شدم بدبر رسم مقرر آيام نوروز موعوده بودم كه
 دوله خاده را آئين بسته بارگاههاى آسمان تمثال ايستاده كرده بودند بعد از ملاحظه آئين
 حواحه جهان پيسكشى كه ترتيب داده بود از نظر اشرف گذرايد آنچه از هر حدس
 و هر قسم از حواهر افسه و امتعه پسند خاطر به گرس گرديد قبول فرموده تيمه را انعام
 او مقرر داشتيم بمسرفران شكار فرموده بودم كه مجموع جانورانى كه از دور برآمدن تا تاريخ
 دخول شهر شكار شده باشند معروض دارند درين وقت بعرض رسانيدند كه در مدت پنجاه
 و شش روز يك هزار و سبصد و شصت و دو جانور حادار از چورده و برنده شكار شده
 هفت عدد شير بيله گاو برو ماده هفتاد راس آهوى سياه پنجاه و يك راس ساير
 حادوزان از مده آهو و بزكوهي و زوج و عيره هشتاد و دو راس كلنگ و طاؤس و سرحاب
 و سابر جانوران برنده يك عدد و بيست و نه قطعه شكار ماهي يك هزار و بيست
 و سه عدد روز جمعه هفتم مقرب خان از بندر كهنپايت و سورت آمده سعادت ملازمت
 رياست حواهر و مروع آلات و ظروفهاى طلا و نقره كار مرنگ و ديگر نعايس و تحفههاى
 سرفراز و داده و غلام حبسي و اسپان عربي و از هر قسم چيزى كه بخاطر رسیده آورده بود
 چند روز در عرض دوويم ماه تحفههاى او از نظر گذشت و اكثر موامن مرضي خاطر ما بود
 درين روز معدير خان كه بمصوب هزار ي ذوات و پانصد سوار سرفراز بود بزياد تي منصوب

پنجهزاری ذات و سوار و خلعت خاصه سرفراز ساختن و کشور حان نیز خلعت خاصه و براهه کلیان اسپ عراقی و همچنین بسیاری امرا بعضی خلعت و بعضی اسپ مرحمت نمودم نفرین دوز بولاس که بمنصب هزار و پانصدیدات و هزار و سیصد سوار سرفراز بود بدو هزاریدات و هزار و پانصد سوار ممتاز گردید * در شب دوشنبه عرو ماه صیدان بعلت خدمتگاران آتش عظیم در خانه خواجه ابوالحسن افتاد تا حین روشن شدن و منوستاندن آتش اسباب و اشیاء او بسیار سوخته شد بدین تسلی خاطر خواجه و تدایک رانیکه نادر سید بود چهل هزار روپیه باو مرحمت نمودیم به سیفخان ناره که برداشته و دواخته می بود علم مرحمت نمودم معزالملک را که بدیوانی کابل تعین یافته بود دوشنبیدات و هفتاد و پنج سوار به منصب سانس او که هزاری ذات و دوست هفتاد و پنج سوار بود امروده مرخص ساختن روز دیگر پهل گناره مرموع کوه هر فیمتی حان جهان مرحمت نموده به برهانپور فرستادم * چون نیوه رے از مقرب خان شکوه نمود که دختر مرز در بندر که پیایت سرور کشیده بود بعد از مدتی که در منزل خود نگاهداشت چون طالب دختر نمودم چندی گفت که داخل موعود مرده بدین فرمودم که این قضیه را تعحص نمایند بعد از حست و حوی بسیار شخصی را از ملانمان او که باعث و نانی این امر تعدی بود سیاست رسانیدم و نصف منصب مقرب خان را کم کرده بان ضعیفه ستم رسیده مدد معاش و خرچی راه مرحمت کردم چون در روز یک شنبه هفتم ماه قران تحسین واقع شده بود تصدقات از طلا و نقره و سایر ملرات و اقسام حیوانات فقرا و ارباب حاجات مقرر نمودم که در اکثر ممالک محروسه تقسیم نمایند شب دوشنبه هفتم تیش حنین سرهندي و شیخ مصطفی را که بعنوان درویشی و کیفیت و حالت فقر مشهور و معروف بودند طلبیده صحبت داشته شد و رفته رفته مجلس سماع و وحد گرمی تمام پیدا کرد حالی از کیفیت و حالتی نمودند بعد از اتمام صحبت بهر یک رزها داده مرخص ساختن چون مکرز میرزا عاری بدگ ترحان بکعت سامان اروغه فندهار و ماهیدانه درندگان قلعه مذکور عرض داشت نموده بود فرمودم که دو لک روپیه از خزانة لاهور روانه فندهار سارند * بتاریخ ۱۹ ماه اردی بهشت سنه ۵ خلوس مطابق ۴ صفر در پنده که حاکم سین صوبه بهار است امری عریب و حادثه عجیب روداده افضل حان حاکم صوبه آنجا به گورنیه پور که بتارگی بکاگیر او مقرر گشته بود و از پنده تا آنجا شصت کوه مسافت است متوجه می شود و قلعه و شهر را بشیخ بداری و غیاث رین خانی دیوان آنصوبه و جمعی دیگر از مهنداران می سپارد و بکمان انکه درین حدود عظیم بدست خاطر از محافظت قلعه و شهر چنانچه باید جمع نمی سارند بحسب اتفاق در همین ایام قطب دام محموله از مردم ارچه نه خلقت او سرشته فتنه و فساد بود بزینی درویشان و لباس گدایان بولایت او حینه که در دواحي پنده واقع است در می آید و مردم آنجا که از مفسدان مقرر اند آشنائی پیدا کرده اذبار میکند که من خسرو ام که از بدی خانه گریخته خود را بدی حدود رسانیده ام اگر بمن همراهی نموده در مقام امداد و اعانت شوید بعد از آن که کاری

افتادن او وحشتی عظیم شده بر سر او حاضر شدم اکثری را مطفه شد که مگر مرع او را حادث گشته است اطباء که در خدمت حاضر بودند مضطربانه در پی تشخیص و دیدن نبض و حاضر ساختن دوا شدند هر چند دست و پا زدند بحال بیامد او خود در مرتبه اول که افتاده بوده است حال بحال امین تسلیم نموده چون بدن فی الجمله حارتره داشت گمان می نمودند که شاید حارنه باقی بوده باشد بعد از اندک زمانه ظاهر شد که کار ارکار گذشته می یافته است او را از مجلس مرده برداشته بمنزل و مقامش بردند این قسم مردی نا حال مشاهده شده بود مبلغی بجهت کفن و دفن او بفرزدانش فرستادم و صباح او را بدلهی نقل نموده بگورخانه آنا و اجدادش مدفون ساختند زور جمعه هست و یکم کسورخان که به منصب هزار و پانصدی سرراز بود به دو هزاری دات و سوار سرراز گردید و بعدایت اسپ عرافی از طویله خاصه و خلعت و فیل خاصه تحت حیت نام نوارش یافته بخدمت و وحداری ملک اوچیه و تنبیه و تادیب متمردان الحدود مرخص گشت بایزید بدگلی بحلعت و اسپ ممتاز گردیده با سردران بهمراهی کسورخان حکم شد فیل از حلقه خاصه عالم کمان نام بحسب الله حواله نموده جهت راحه مانسنگه عدایت کرده فرستادم بکیشوداس مارو اسپ خاصه به بدگاله مرحمت کرده شد بعرضان حاگیر دار جلال آباد ماده فیل شفقت شد درین ایام افتکارخان فیل نادره از بدگاله بیسکس فرستاده بود چون پسند خاطر من گشت داخل فیلان خاصه ساختم احمد بیگ خان که سرداری لشکر بنگش معین است بدسریکو خدمتیها با وردان باضافه منصب سرراز گشته منصب خاصه او را که دوهزاریدات و هزار پانصد سوار بوده پانصدی دیگر بردات او اضافه مرحمت شد تحتی طلائی مرصع کاری بجهت سربیش پرویز که به لعل و مروارید ترتیب یافته بود به بیست و یک هزار روپیه قیمت شد بجهت خانجهاں بدست حدیب پسر سرزاده خان به بهابور عدایت کرده فرستادم * درین روزها ظاهر شد که کوکب پسر فرخان به سداسی اشدائی پیدا کرده و رفته رفته سحکان او که تمام کفر و رندوه است درمداق ان جاهل جاکرده عبداللطیف پسر نقیب خان و شریف عم رادهای خود را درین ضلالت باخورد شریک ساخته بوده است چون اینمعنی شکافته شد بهحد اندک ترسانیدن چند مقدمه خود ها مذکور ساختند که ذکران کراهیت تمام دت نادیب و تعبیه ان را لازم دانسته کوکب و شریف را بعد از شلاق مقید و محبوس ساختم و عبداللطیف را یکصد دره حد فرمودم که در حضور رند این تعبیه خاص بجهت حفظ شریعت بوده نادیکر جاهلان امثال این امور هوس نکنند روز دو شبیه بیست و چهارم معظم خان بدلهی مرخص شد تا متمردان و مفسدان ان نواح را گوشمال دهد سخامت خان دکهنی ده هزار روپیه مرحمت شد شیم حسین درشدی را که بجهت بردن مرامی به بدگاله و مرصتهای که بهریک از امرای انصونه واقع شده بود حکم کرده بود مرخص ساختم اسلام خان را نظر برترددات و خدمات شایسته بمنصب

نزد او فرستند تا بان جماعت صحبت داشته تفرقه و وحشت را از خاطر آنها دور سازد و معامله ابجا را حسب الاستصواب عادل خان که طریقه دولت خواهی و زندگی اختیار نموده صورت پسندیده دهد و همه جهت تفرقه و وحشت از خاطر دور ساخته و دلای او نموده از الطاف و عنایات پادشاهی او را امبدوار سازد تا حصول این مدعا میر مومی الیه را بقاریخ شانزدهم ماه مذکور مرخص سازد و در روپیه انعام عنایت نمود و بر منصب سابق قسم حان که هزاری دات و پانصد سوار بود بحمت آنکه کمک برادر خود اسلام خان روانه بنگاه گردد پانصدی دات و سوار افزود و در همین ایام بحمت تدبیه و تدبیر بنما حیت برمدار و لایت ماند هو که قدم از دایره اطاعت و بندگی کسیده است مهاسنگه پسر زاده راجه مانسنگه را تعیین نمود که هم بدفع متمردان آن سرزمین قدام اقدام نموده هم محال حاگیر راجه را که در آن نواحی واقع است عمل نماید بستم ماه مذکور مدلی شکاعت حان دکهدی مرحمت نمود چون حاکم حلال آباد از حرابی قلعه انجا عرضداشت نوشته بود حکم فرمود که از حرانه لاهور آنچه بحمت تعمیر قلعه مذکور در کار باشد برده صرف نماید اقتضای حان در بنگاه خدمات پسندیده ب تقدیم رسانیده بود حسب الائتماس صاحبان صوبه انجا پانصدی بر منصب سابق او که هزار و پانصدی بود اضافه نمود بدارنچ بدست و هشتم عرضداشت عبدالله خان فیروز جنگ مستملبر سفارش بعضی بدهای کار طلب که بهمراهی او بدفع رانا مقهور مردود تعیین بودند عرض رسید چون از همه بیشتر اظهار خدمتگزاری و کار طلبی غزین خان حالوری نموده بود بر منصب سابق او که هزار و پانصدی ذات و سیصد سوار بود پانصدی دات و چهار صد سوار اضافه مرحمت نمود و همچنین در خور خدمت هریک از آن بدها بزیادتی منصب سرفراز گردیدند * دولت حان که بحمت آوردن تحت سنگ سیاه قتل اربن داله آباد مرخص گشته بود روز چهار شنبه چهارم ماه مهر امده ملاصمت کرد و آن تحت را محیم و سالم آورد الحق عکایب تحت سنگی است از عایت سیاهی و برابی بسیار برانند که از قسم سنگ محک بوده باشد طول آن چهار درعه نیم پار که و عرض آن دو درعه و نیم و یک طسو و حجم آن سه طسو بوده باشد اطراف آنرا سنگ برانسان ماهر و مودیم که ایات مناسب نقش گردانند و پایهای هم از آن قسم سنگ بران نصب نموده اند اکثر اوقات بران تحت می نسیم عبدالسبحان بحمت دعصه تقصیر در بند خانه مقید بود چون برادران خان عالم ضامن و متعهد کار او شدند او را از دید برآورده بر منصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم و بعودداری صوبه الدناد تعیین یافته جاگیر قاسم خان برادر اسلام خان را بدو مرحمت کردم و تربیت حان را بعودداری سرکار الور بستانم بقاریخ دوازدهم ماه مذکور عرضداشت حانجهان رسید که خانخانان بحسب التکم والا برفاقت مهانتخان روانه درگاه گشت و میر جمال الدین حسین که برفتن بیجا پور از درگاه تعیین یافته بود از برادرش بهمراهی و کلاسه عادلخان متوجه

سراجام یابد مدار دولت من برشمایان خواهد بود مجمعه بدین کلمات انله فریب آن گول طبیعتان را با خود متفق ساخته مسح آنها میسازد که من خسروام و اطراف چشم خود را که در وقت اراوقات داغ کرده بود و علامت آن بنظر درمی آمده است بدان گمراهان میبمود و میگفت که در بدیخانه کثوری در چشم من بسته بودند این علامت انست بدین تدوین و فریب جمعی از سوار و پیاده بر سر او جمع میشوند و خبر یافته بوده اند که افضل خان در پتنه بیست ایمیدی را دوری عظیم دانسته ایلغار می نمایند و دوسه ساعت از ورید سبده گذشته خود را شهر میفرسایند و بهیچ چیز مقید شده اراده قلعه میکنند و شیخ نداسی که در قلعه بود خبر یافته مضطربانه خود را بدر قلعه میفرساید و غنیم که حلور بر می آمده فرصت آن نمیدهد که دروازه قلعه را به بندد باتفاق غیاث اراوه کهزکی خود را بکدار آب میفرساید و کستی بدست آورده قصد ان میکند که خود را بافضل خان برساند ان مفسدان لحاظ جمع قلعه در آمده اموال و اسباب افضل خان را باخرانه نادرشاهی بتصرف در می آورند و جمعی از واقعه طلبان بدولت که در شهر و نواحی بودند بر سر او جمع میشوند این حشر در گور کهپور بافضل خان مدرت و شدم نداسی و غیاث هم اراوه آب خود را میفرسایند و کتانات از شهر می آید که این بدستی که خود را حسو و میگوید بتحقیق خسرو بیست افضل خان تکیه بعصل و کرم الهی و بدولت و اقبال ما نموده بے توقف بر سر ان مفسدان روانه میگردد در عرض بدحور خود را بحوالی پتنه میفرساید چون خبر آمدن افضل خان بان حرامزاده و مفسدان میرسد قلعه را یکی از معتمدان خود می سپارد و سوار و پیاده خود را تورک نموده چهار گروه از شهر باستقلال بر می آید و برکنار آب پس بن جنگ میشود و باندک ردو حوروی سلک جمعیت ان قبه روزگاران از هم پاشیده متفرق میگردد و از غایت اضطراب دیگر ناره ان سخت برگشته ناچنده در قلعه در می آید و افضل خان سر در پی او بهاده امان نمیدهد که در قلعه را توند بسف مضطربانه بشانه افضل خان در آمده ان خانه را قائم میسازد و تاسه بهردران خانه بوده ردو خورد مینماید و تحمناً سی کس را برحم تیر ضایع میسازد بعد از ان که هم اهان او بکهدم میروند حور عاحز و رسو میسود امان طلبنده افضل خان را می بید بکهدت تسکین این ماده افضل خان در همان روز او را بقصاص رسانیده چندی از همراهان او را که رفته بدست در آمده بودند مقید میسازد و این اخبار متع فس یکدیگر بمسامع حلال رسید شیخ نداسی و غیاث رینجادی و دیگر منصوب داران که در حفظ و حراست شهر و قلعه تقصیر نموده بودند ناگه طلب داشتند و فرمودم همه را سر و ریش تراشید و معجز بوشانیده و بر خر سوار کرده بر گرد شهر آگه و نارازها گردیدند تا باعث تدبیه و عبرت دیگران گردد چون درین ایام عرایض پرور و امرا بے تعیبات دکن و دولت خواهان انجا متعاقب یکدیگر رسبد که عادل خان بیجاپوری التماس و استدعا دارد که میر جمال الدین حسین الجورا که مجموعه دنیا داران دکن بر قول و فعل او اعتماد تمام دارند

سید علی ناره را که از جوانان مقرر است نواخته پانصدی ... است سوار
بر منصب سانی او که هزاری ذات و پانصد سوار بود افزودم و دار ...
به منصب هزاریدات و پانصد سوار سرفراز ساخته سرکار عاری پور ...
قبل ازین صبیبه میرزا مظفر حسین و لد سلطان حسین میرزای ...
بفرید سلطان حرم نامزد فرموده بودم درین تاریخ ۱۷ این چوں مجلس ...
شده بود بخانه بانا حرم رفته شب بیز در اینجا گذرانیدم و انشرا مرا را ...
ساحتم و چندین از محبوسان قلعه گوالیار به تخصیص حاجی میرک از بند خلاصی
یافتند و یک لک روپیه اسلام خان از برگذات حاله شریعه تحصیل نمود؛ بود چوں ...
لشکر و خدمت بود بانعام او مقرر داشتم پاره طلا و نقره و ...
داده مقرر داشتم که بفقراء اگر تقسیم نمایند در همین روز عرصه شست خان ...
رسید که ایرج ولد خانکشان را از شاهزاده رخصت حاصل نموده ...
درگاه ساخت و آنچه در باب اسوالفتح بیجا پوری حکم شده بود چوں ...
است و فرستادن او بانفع ناعت نوامیدی دیگر سرداران دکن که ...
رفته میسد بداران او را نگذاشته و حکم شده بود که چوں کیسو ...
که در خدمت پرویز میباشد طلبیده ام اگر در فرستادن او اهمال ...
او را روانه خواهی ساخت چوں این معنی معلوم پرویز گشت فی ...
کرد و گفت که این چند کلمه را از زبان من مر داشت خواهی نمود که چوں جان و
حیات خود را بجهت خدمت آن حدای مجاری میخواستم وجود و عدم کیسوداس چه باشد
که در فرستادن او استادگی نمایم عیناً خدمتگاران اعتمادی و اعتمادی مرا که بهر تقریب
طلب میدارند باعث نومیدی و شکست خاطر دیگران می گردن و در سرحد مشهور
شده حمل بر بیعنایتی صاحب و مدله می شود دیگر امر حضرتست * از ساریستی نه
قلعه احمد نگر سنی بود در مرحوم دایال بنصرف اولیای دولت فاهره درآمده تا تاریخ
حال حفظ و حراست اینجا بخواه بیگ میرزا صفوی که از حویسان عفران پناه شاه
طهماسب است مژگون بعد از آن که شورش دهکدیان مقهور بسیار شد و قلعه مذکور را
محاصره کردند در لواریم جاسپاری و قلعه داری تقصیر نمود بآنکه خانکشان را امر او
سرارای که در سره پور جمع شده بودند در ملاذمت پرویز متوجه رعب و دفع مقهوران
گشتند و از اختلاف رایها و مذاق امرا و لے سرانجامی رسد و غله لشکرگران سنگی را
که صلاحیت کارهای کلان داشتند براهای نامناسب و کوههای و کفلهای صعب
در آورده در عرض اندک روز پریسان و لے سامان ساختند چوں کار بدین جا انجامید
و تعسر غله بجای رسید که خانه در عرض نای می دادند لے علاج بمقصد نارسیده
برگشتند و حسم قلعه که چشم برامداد این لشکر داشتند از شدیدن این خبر لے دل
و لے باشد بیکبار برحوشیدند و حواسند که از قلعه برآید بخواه بیگ میرزا چوں
براس معنی مطلع گشت در مقام تسلی و دلایه مردم شد و هر چند کوشید نتیجه

ننجا نور شد در قاریخ بیست و یکم ماه مذکور مرتضی حان را صاحب صوبگی صوبه پنجاب که از اعظم ممالک محروسه است سرور ساخته شال خاصه کرامت و مردم تاج حان را که در صوبه ملتان بود مدارائی کامل تعیین کرده بر منصب سابق او که سه هزار و هشتاد و هشت سوار بود پانصد سوار دیگر افزودم و حسب التماس عبدالله حان فیروز جنگ پسر را با سنکر نیز باغافه منصب سرور گشت مهابتخان که قبل ازین بجهت تحقیق جمعیت امرای تعینات دکن و اوردن خاندانان به برهان پور مرخص گشته بود چون بدواهی اگر رسید خاندانان را در چند منزلی از شهر گذاشته خود پیشتر آمد و سعادت کورس و استادبوسی سرور شد و بعد از چند روز بتاریخ دوازدهم آبان خاندانان آمده ملازمت کرد چون در باب اکثر دولت خواهان مقدمات واقع یا غیر واقع از رؤی فهمیدگی خود عرضداشت نموده بودند و خاطر اشرف ارو منکشف گشته بود چون ان التفات و عنایت که همیشه درباره او میکردم و از پدر برگوار خود دیده بودم این بار بفعل نیامد و درین سلوک محض بودم چرا که قبل ازین خط تعهد خدمت صوبه دکن بمدتی معین سپرده در ملازمت سلطان پرویز با دیگر امرای بدان مهم عظیم متوجه گشته بود بعد از رسیدن به برهانپور ملاحظه وفت ناکرده در هنگامی که حورث لایق بود سرانجام رسد و دیگر ضرورتان شده سلطان پرویز لشکرها را بدلاے کهنائی برآورده و رفته رفته بواسطه ے اتفاقی سرداران وفاق ایمن و اختلاف رایهای ناموافق کار کشائی کسید که عله بدشواری پیدا کرده یکنم بمبلعها بدست در نمی آمد و کار سپاه مختل و درهم شده هیچ گونه کاری از پیش گرفت و اسب و شتر و دیگر چارنایان ضایع شدند و بدین مصلحت وقت صلح گزیده نامحالفان تیره بخت نموده سلطان پرویز لشکر را به برهانپور بازگردانید چون معامله خوف به بدست این تفرقه و برساندن را مجموع دولت خواهان از وفاق و ے سرجمی خاندان دانسته در بدین عرایض بدرگاه ارسالداشتند اگرچه این معنی مطلق نادر نمی فتاد غایتاً این حدشه بحاطر ره یافت تا آنکه عرضداشت حاجها رسید که این حلال و برساندن تمام از وفاق خاندان دست داده با این خدمت را باستقلال نوبار باید گذاشت یا او را بدرگاه طلبیده این دواخته و برداشته خود را بدین خدمت تعیین فرموده و سی هزار سوار معین و مشخص بکمک این بدنه مقرر باید داشت تا در عرض دو سال تمام ولایت ناساهی را که در تصرف غنیم است مستخلص ساخته و قلعه قندهار و دیگر قلعههای سرحد را بتصرف بددهای درگاه در آورده ولایت پنجابپور را در ضمیمه ممالک محروسه سازم و اگر این خدمت را در مدت مذکور انصوام درسام از سعادت و س محروم نموده روه خود را به بددهای درگاه به نمایم چون صحبت میان سرداران و خاندانان نایبجا کسیده بودن او را در انجا مصلحت ندیدم سرداری را بخانجهان تفویض نمودم و او را بدرگاه طلبیدم بالفعل سبب ے توجهی و ے التفاتی بدست بعد از این طاهر شود در خور آن مراتب توجهی و ے توجهی به عمل خواهد آمد

ساخته رخصت دادیم و خلعت فاخره و کمر شمشیر صریح
 خاصه و بدم لنگ رویه مدون خرچ با و عدايت نمودم و تمام
 محافل جاگیر او را ریاست نماید و امرای تعبدات بخداست
 سرقرار شدند و هم لشکری را که چهار هزارى داشت و همه عمر سوار بود
 بر منصب او افزوده حرم دردم که خان اعظم و اسلحور را به دوهادر رساند و
 برهم خوردگی لشکر پیش بار رسیده حکم نه از این حاکم اعظم نامراء السجود
 را با او متفق و یکجبهت ساخته و سامان لشکر نهادیده بعد از نظام و انظام مهمات
 مرجوعه خاندان را همراه گرفته در گذار آورد روز یکشنبه چهارم شوال در شب ناحیهات روز
 شکار چینه مشغولی داشتم در پی روز و روز یکشنبه مقرر کرده ام به حاکم دار کشته دسود و
 گوشت تناول نمیکم روز یکشنبه خاصه سجهت تعظیمی که پدر بزرگوارم از روز را میداشتند
 چنانچه بگوشت میل نمیکردم و کستن حاکم دار مدع بود بسبب آنکه در شب یکشنبه
 تولد مبارک ایشان واقع شده بود میفرمودند که در پی روز بهتر است که جنداران از سبب
 قصاب طبیعتان خلاص باشند و روز یکشنبه که روز حبوس محبت در پی روز هم فرمودم
 که جانداز را بیجان نسازد تا در ایام شکار در پی دو روز تندر و تعفک سحران شکاری نمی
 اندازم در حالتی که شکار چینه می شد ایوب را که از حد متنگاران نزدیک است جمعی را
 که در شکار همراه میباشد پاره دور تر از من سر کرده می آوردند درختی میزدند و رعدی
 چند در آن نهشته بودند چون نظرش بر آن رعد می افتد کمان و تکه چند گرفته بدان
 طرف متوجه دسود اتفاقاً در حوالی اندرخت گاو نیم خورده افتاده می بیند
 مقارن آن شیر بزرگ مهیب قوی جثه از میله بتره چند که در آن حوالی بوده بر
 خاسته روان میشود با آنکه از روز دگر بزمی بیشتر نهاده چون چون ذوق مرا به شکار شیر
 میدادست خود با چنده که همراه او بودند شیر را ذیل نموده کس نه نزدیک من
 فرستاد و مرا از شیر خبر کرد چون خبر بمن رسید می الحال باضطراب حنور بر متوجه
 گشتم با نا خرم و رامداس و اعتماد را که و حیث حال و یکدوئی دیگر با من همراه
 بودند محروم رسیدن دیدم که شیر در سایه درختی نهشته است خواستم که سواره
 تفنگی بدارم دیدم که اسب بیطافقی میکند از اسب پیاده شدم و تعفک را سر
 راست ساخته کشاد دادم چون من در سندی ایستاده بودم و شیر در پستی بوده هیچ
 ندانستم که بدو رسید یا در سید در لحظه مصطربانه تفنگی دیگر انداختم بخاطر میزدند
 که این تعفک باو رسیده باشد شیر در خاسته حمله آورد و می شکاری را که شاهن در
 دست داشت و بحسب اتفاق در برابر او واقع شده بود رحمی کرده بحال خود نه
 نهشت در پی حالت بدو قوی دیگر بر سه پائنه نهاده محار گرفته ام ایوب را که سه پائنه
 را گرفته ایستاده بود و شمشیر در کمر و تکه چوبی در دست و دنا حرم جانب
 چپ باندک فاصله و رامداس و دیگر بدها در عقب او و کمال قراول تعفک پر
 کرده بدست می میداد چون خواستم که کساد نمایم شیر عران حساب مایان روان شده

دادن احوال امر بقول و قرار با مردم خود از قلعه برآمده متوجه به برهانپور گشت در تاریخ مذکور شاهزاده را ملازمت نمود عراض که در باب آمدن او رسید چون ظاهر گشت که در تردد و نمک حلای تقصیر نکرده فرمودم که منصب او که پنج هزاره ذات و سوار بود برقرار داشته جاگیر تسخیر دهد بتاریخ بهم عرضداشت بعضی امراء دکن رسید که بتاریخ نست دویم شعبان میر جمال الدین حسین بلیجپور رسید عادل خان وکیل خود را بیست گروه پیش بار مرستاده خود هم تا سه گروه استقبال نمود و ارهمان راه مرزا را منزل خویش برد چون هوا شکار بر طبع - - - - - بود در ساعت مسعود که منجمان اختیار نموده بودند از شب جمعه پانزدهم رمضان ستان دهم در سده ۵ یک بهر و شش گهڑی گذشته متوجه شکار شدم و در ناع دهره که متصل بسهر است منزل نخستین واقع شد درین منزل دو هزار روبیه و مرگل پریم نرم حاصگی بمیر علی اکبر داده او را رحمت شهر نمودم و از ملاحظه آنکه علایق و مرزوعات پے سپرو پامال مردم بشود حکم شد که عیار مردم ضروری و بندهای خاص پیس خدمت همه در شهر بوده باشند و حفظ و حراست شهر را بحواجه جهان فرموده او را رحمت دادم بتاریخ چهاردهم سعد الله خان ولد سعید خان زافیل مرحمت کردم بتاریخ ۲۸ مطابق ۲۱ رمضان چهل و چهار میل که هاشم خان ولد قاسم خان از اودیسه که افصای ننگاله است پیسکش فرستاده بود از نظر گذشت از الحمله یک میل سیار خوب و مطبوع بود انرا خاصه ساحتیم بتاریخ ۲۸ کسوف واقع شد از برای دفع نحوست آن خود را بطلا و نقره وزن کردم یک هزار و هشت صد توله طلا و چهار هزار و بهصد روبیه شد انرا با دیگر اقسام حیوانات و انواع حیوانات از میل و اسپ و گاو فرمودم که در سنده آگر و دیگر شهرهای حوالی بر مستحقان بے مایه و محتاجان در مانده تقسیم نمودند چون مهمات لیسری که به سرداری پرویز و سرکردگی و سربراهی خاندان و همراهی چندی از امرای کلان مثل راجه مانسنگه و خاندان و اصحاب و امیرالامرا و دیگر منصبداران و سرداران از هر طائفه و هر دست که به تسخیر ملک دکن تعیین یافته بودند بدان ارجا مید که از نصف راه برگشته به برهانپور معارفت نمودند و همگی بندهای معتمد و واقعه نویسان راست گفتار عراض بدرگاه مرستاده بار نمودند که اگرچه برهم خوردگی و حرانی این لشکر را حقیقتا و سببها بسیار بود اما عمده اسباب بے اتفاقی امرا بتخصیص بفاق خاندان شد بدینسان لحاظ رسید که خان اعظم را بالشکر تاره روز باید مرستاد تاتامی و تدارک بعضی امور بالایی و ناشایستگیها که از بفاق امرا چنانچه مذکور شد رویداد نماید یاردهم دی بتسلیم این خدمت سرمراری یافت و حکم شد که دیوانیان سر انجام نموده او را بزودی روانه سازند و خاندان و مریدان خان برلاس و یوسف خان ولد حسین خان تگرپه و علی خان نیازی و بار بهادر قلماق و دیگر منصبداران قریب بده هزار سوار همراه او تعیین نمودم و برآمدند که و از بایک که بدین خدمت تعیین اند دو هزار احدی دیگر همراه سارده همگی دوازده هزار سوار بوده باشد و سی لک روبیه خزانه و چند حلقه فیل همراه

بخطاب کامل خانی سرفراز ساختم روز یکشنبه سیوم دی قعه بشکار ماهی مشغولی داشتم هفتصد و شصت و شش ماهی شکار شد و در حضور نامزد و رنگیشان و انتر بندها تقسیم بوقت من بعد از ماهی پولکدار نمی خورم اما نه این جهت که شیعه مذهبان غیر پولکدار را حرام میدادند بلکه سبب تنفر من از این جهت است که از مردم که نه شیده ام و نه تجربه نیز معلوم شده که ماهی غیر پولکدار گوشتهای حسودانه مرده می خورد و ماهی پولکدار نمی خورد از این منم خوردن او بر طبیعت من می آمد شیعه میدادند که بچه وجه نمی خورد و آنرا از چه جهت حرام میدادند * ارشدن حدیثی که در شکار همراه می باشد یک شتر پدج بیله گاؤ را که نوز چهل دو من هندوستان بود برداشته ایستاده شد * نظیری بیسپوری که در من شعر و شاعری از مردم فرار داده بود و در گجرات بعنوان تجارت بسمی نزد قبل ازین طلبیده بودم در پیولا آمده ملازمت کرد مصیده انوری را که

* نار این چه جوانی و جمالمت جهان را *

تتبع نموده قصیده بجهت من گفته بود گذرانید هزار روپیه واسی و خلعت، بصله ایستاده بود و در مرحمت نمودم و حکیم حمید گجراتی را که مرتضی خان تعریف بسیار نموده بود او را هم طلبیده بودم آمده ملازمت کرد نیک نفسها و صادقها * و بپندار طباست او بود مدتی در ملازمت بسر برد چون ظاهر شد که در گجرات سوائی او طبیعت نیست و او را هم خواهان رحمت یافتم هزار روپیه و چند عدد شال ناز و فرزدان او داده یک دهه در دست نمود معاش او مقرر داشتم خوش حال بوطن مالوف موخص گشت یوسف خان ولد حسین خان تگریه از جاگیر آمده ملازمت نمود روز پنجشنبه دهم ذی الحجه عید قربان شد چون در روز مذکور مدع است که حادثه کشته میشود روز جمعه فرمودم که حیوانات قربانی را قربان ساختند سه گوسفند را بدست خود قربان ساخته بشکار سوار شدم و شش گهوی از شب گذشته بار گستم درین روز بیله گاؤ شکار شد نوز نه من و سی و پدج سیر چون حکایت این بیله گاؤ حالی از عرائقی نمود نوشته شد در دو سال گذشته که بسیر و شکار همی منزل آمده بودم این بیله گاؤ را در هر مرتبه بدوق رده چون رحمی رحای کاری واقع شده بود بقتاد و بدریوب درین مرتبه بار این بیله گاؤ در شکار گاه بنظر در آمد و فراوان شاختند که در دو سال پیش رحمی بدریوبه بود محملاً سه تفنگ دیگر هم درین روز برودم اصلاً کارگر بقتاد سر درپی او نهاده تا سه کروه مسافت در عقب او پیاده طی کردم هر چند تردد نمودم بدست در پیامد احد الامر بدر کردم که اگر این بیله گاؤ نه افتد گوشت او را طعام بخته روح حضرت حواجه معین الدین فقرا بخوردم و یک مهر و یک روپیه بدر حصرت والد سرگوارم نمودم مقارن این بیت بیله ار تردد بار ماند بر سر او دویده فرمودم که در حال حال کردند و بازو آورده بطریقه که بدر کرده بودم بجا آوردم گوشت بیله گاؤ را طعام بختند و مهر و روپیه را حلوا سامان نموده درویشان و گرسنها را جمع نموده در حضور خود تقسیم

حملہ اور گشت مقارن ان تفنگ را کسانہ دادم از محاذی دہی شیر و دندان او گذشت
صدائے تفنگ اورا پرتیز کرد حمعی بہ از خدمتگاران ہجوم آورده بودند تاب حملہ او
بیا ورده بر یکدیگر حورند چنانچہ سہ دیکہ و اسیب انہا یکدیگر قدم از جاے خود
پس رفته اقدام بہ تحقیق میدادم نہ دہ سہ کس پا برسیدہ من نہادہ از بالاے من
گذشتند بمدد اعتماد رائے و سال فرول استفادہ شدم دریں وقت شیر بمردمی کہ در
دست چپ بودند قصد نمود انوف رائے سہ پایہ را از دست گذاشتہ بشیر متوجہ شد
شیر بہمان چسبني و چالاکي نہ حملہ اور گشتہ بود برو برگشت و او مردانہ بشیر روبرو
شد ان چوب کہ در دست داشت بہر دو دست دوبار بر سراو محکم فرو کوفت شیر
دہی باز کردہ ہر دو دست ادوپ رائے در دہن گرفت و چنان حائید کہ دندان او اراں
سوی ہر دو دست او گذشت اما ان چوب و انگشتري چد نہ در دست داشت
حیلای ممد شد نہ گذشت کہ دست ہائے او از کار برود از حملہ و دیکہ شیر انوف رائے
در میان ہر دو دست او نہ پشت افتاد چنانکہ سروروی او محاذی سیدہ شیر بود
دریں وقت نانا حرم و رامداس منوجہ شدہ تآمد ادوپ رائے نمایند شاهرادہ تیغی
دہ کمر شیر انداحت و رامداس ہم در شمشیر بکار برد یکی کہ نشانہ شیر میرسد
فی الحملہ کار گرمی افتد ، حیانتان چرے کہ در دست داشت چندی بر سراو رک
ادوپ رائے زور کردہ دست ہای خود را در دہن شیر برمی اورڈ و دو سہ مستی بر کله
او میرد و نہ پہلو علطیدہ برور رائو راست مے ایستد در وقت کشیدن دست ہا از دہن شیر
چون دندان او از جانب دیگر سر بردار و دند پاره چاک میسود و ہر دو پنچہ او اردوشش
گذشت در حین ایستادن شیر ہم ایستادہ مہی شود و سیدہ او را بداحن و چنگال محجوج
میسازد چنانچہ رخمہائے مذکور زوری چد او را آورده داشت و بحالے کہ رمیں بے راستی
بود در رنگ دوکستی گیر یکدیگر چسبیدہ علطان شدہ و در حائیکہ من ایستادہ بودم
رمیں فی الجملہ همواری داشت انوف رائے میگوید کہ اللہ تعالیٰ اندقد شعور بمن داد
کہ تدر را عمدأ بدان سو بروم دیگر از خود حیدر ندانم دریں زمان شیر او را گذاشتہ روان مہی
شود او دران بیکجہی شمشیر علم کردہ اریس او در مہی آید و بر سراو مہی رند شیر چون
روے میگرداند تیغی دیگر بر صورت او می اندازد چنانچہ ہر دو چشم او بریدہ میسود
و درست ابروے او کہ شمشیر جدا شدہ بود در بالاے چشمہائے او مے افتد درں حالت
صالح نام چراغچی چون وقت چراغ شدہ بود مضطربانہ مے آید بحسب اتفاق بشیر کورکے
در میخورڈ شیر بید طبانچہ اورا برداشدہ می اندازد افتادن و جان دادن یکے بود مردم
دیگر رسیدہ کار شیر را تمام مہی سازند چون ایدقسم خدمتی ارو بفعل آمد و جاسپاری
و مساعدہ گشت بعد اراں کہ از الم رخمہا خلاصی یامت و سعادت ملازمت
سرباز گردید لکطاب ایدرائے سنگہ دلن امتیاز بحسبیدم ایدرائے بزبان ہند سردار موج
منوید و از سنگہ دلن شیر مار مراد است شمشیر خاصہ مرحمت کردہ بر منصب
او پردہ مزونہ حرم پسر خان اعظم را کہ بحکومت ولایت جوہہ گز تعین یافتہ بود

و نه تعریف و تحسین بعیار خواجه جهان سربلندی ریاست پیشکشی که ترتیب داده بود در همین عمارت بفطر اشرف گذرانید و بعضی از آن پادشاه خاطر گردید تقمه را بدو بخشیدم *

جشن نو روز ششم از جلوس همایون

دو گهزی و چهل بل از روز دوشنبه گذشته حضرت نیر اعظم نه سرج شرف خود که در حمل باشد تحویل نمود روز مذکور غره مروردین مطابق ششم محرم سنه ۱۰۲۰ حسن نوروزی ترتیب داده بر تخت دولت جلوس نمود امرا و سایر بدهای درگاه سعادت نوروز در ریافته تعلیمات مبارک نادی بجا آوردند و پیشکش بدهای درگاه میران صدر جهان و عبدالله خان فیروز حدک و جهانگیر قلیخان از نظر اشرف گذشت روز چهارشنبه هشتم محرم پیشکش راحه کایان که از نگاله فرستاده بود از نظر گذشت روز پنجشنبه نهم ماه مذکور شجاعت خان و بعضی از منصبداران که بطلب از دکن آمده بودند ملازمت کردند کمر خنجر مرصع نه رزاق وردی اورنگ مرحمت نمود و در همین ایام پیشکش نوروزی مرتضی خان از نظر اشرف گذشت چیز بسیاری از هر قسم و هر جنس ترتیب داده بود همه را دیدم و آنچه پسند خاطر گردید از جوهر گران بها و اقمشه نفیسه و فیل و اسب گرفته تقمه را بار گردانیدم و خنجر مرصع نه ابوالفتح دکنی و سه هزار روبیه میر عبدالله و یک اسب عراقی بمقیم خان مرحمت نمود شجاعت خان را نه همین قصد از دکن طلبیده بودم که او را نه نگاله درد اسلام خان فرستم که در حقیقت عایم مقام او باشد منصب او را که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بود پانصدی ذات و سوار افزوده خدمت صوبه مذکور تسلیم رسانیده و حواحه ابوالحسن دو قطعه لعل و یکدانه مروارید و ده انگستری گذراند نه ایرج پسر خاندان کمر خنجر مرصع مرحمت نمود منصب حرم هستهزاری ذات و پنجهزار سوار بود دو هزار دیگر بر ذات او افزودم و حواحه جهان را که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار داشت پانصدی در ذات و دوست سوار دیگر اضافه نمودم * بیست چهارم محرم ده همدشتم فروردین روز شرف باشد یاه گار علی سلطان ایلچی شاه عداس دارای ایران که نه پرسش تعریف حضرت عرش اثنیانی و تهذیب جلوس می آمده بود سعادت ملازمت دریاست و سوغاتی که شاه عداس برادر فرستاده بود در نظر اشرف گذرانید اسپان حوب و اقمشه و از هر جدس تحفههای لایق آورده بود بعد از گذرانیدن سوغات در همدس روز خلعت ناخذه و سی هزار روبیه که بحساب ولایت هزار تومان بوده باشد بار مرحمت نمودم و کفایتیکه مبنی بر تهذیب و پرسش واقع والد سرگوارم بود گذرانید چون در کفایت تهذیب اظهار محبت بیش از پیش نموده و در مراعات محبت

نمودم بعد از دوسه روری دیگر باز نیله گاوے بنظر در آمد هر چند ترون نموده خواستم که در یکجا آرام گیرد تا تغذک انداخته شود مطلقاً قابو بدست در نیامد تا قریب شام از عقب او تغذک بردوش میرفتم تا وقتی که آفتاب غروب نمرد نا امید از ردن او شدم سه بندر برریان می گذشت که خواهه این نیله هم نذر شماسمت گفتن من و نشستن او مقارن واقع شد تغذک چاق ساخته انداختم و او را ردم و اس را در استور نیله ساق فرمودم که طعام پخته بفقرا بخواهند روز شدند و درهم ذی حجه نازشکار ماهی شد درین روز تحمیداً سه صد و سی ماهی شکار شده باشد شب چهارم ۲۸ ماه مذکور در روپ ناس نزول واقع شد چون از شکار گاهای مقرری منسب و حده است که هیچ کس در حوالی آن شکار نکند آهوه ے نهایتی درین صحرا بهم رسید چنانچه آبادانیها درمی آیند و از مضروب هر گونه اسبندی ایمن اند دو سه روز دران صحراها شکار نمودم و آهوی بسیاریه تغذک و چیته رده شکار کردم چون ساعت دخول شهر نزدیک بود در منزل در میان کرده شب پنجشنبه دویم محرم سنه ۱۰۲۰ باع عبدالرراق معموری که در آن بلکه متصل شهر است نرول احلال واقع شد درین شب اکثر بددهای درگاه مثل حواجه جهان و دولساحان و جمعی که در شهر مانده بودند آمده ملاصمت نمودند ایرج هم که از صبه دکن طلبدده بودم سعادت استان نوسه مسرف گشت روز جمعه هم دران باغ مذکور توقف واقع شد و عبدالرراق رسن روز پیسکسهای را گذرانید چون آخریں روز ایام شکار بود حکم شد که مدت شکار و مدت جابوران را که شکار شده تعرض رسانند مدت شکار از بهم ماه ادر لغایت صحت و سه اسفندار مد سنه ۵ سه ماه و دست روز شکار بود بدین موجب شیر و واژه قلاده و نر یک راس چپینکاره چهل و چهار کوته پاچه یک راس و آهوه در راس آهوی سه تنصص و هشت راس آهوه ماده سی و یک راس روباه چهار قلاده آهوی کوزاره هشت راس یک راس حرس پنجقلاده کفتار سه قلاده حرگوش شش راس نیله گاو یکصد و هشتاد و یک راس ماهی یک هزار و دودوشش قطعه عقاب یک دست و سی یک قطعه طاؤس پنچ و نه کار و ادک پنچ قطعه دراج پنچ قطعه سرحاب یک قطعه و سارس پنچ قطعه دهیک و نه قطعه مجموع یک هزار و چهار صد و چهارده * روز شنبه ۲۹ اسفند از مد طاؤس ۴ محرم برودن سوار شده متوجه شهر شدیم از باع عبدالرراق دولتخانه قطعه یک کوبه و دست طباب مسافت است هزار و پانصد رویه نثار کردم در ساعتی سه موریه بته بود داخل دولتخانه شدم در بازارها بطریق معهود حکمت حسن در روز دهم امشده گرفته من بسته بودند * چون در ایام سیر و سفر حواجه جهان را حرم شده بود که در مکان عمارتے بسازد که قابلیت شست و شوی داشته باشد و حوضه و سارالیه این نوع شمارت های را در سه صد عمار و مکمل ساخته بود و سعادت کار نمایان دست داده در مصوران دیر کار نمایان و جلد دهنی خورے نمودند از گون راه بهمار عمارت به حساب نرین داخل شده تماشات آن منزل نمودم بغایت الغایت مستحسن افتاد

جلوس میمنت مانوس آن خجسته طالع همایون بخت نورزنده تاج و فرارنده تخت را بر همگان مبارک و میمون و فرخنده و همایون گرداند و همیشه اسباب سلطنت و جهان بانی و موجبات حشمت و کامرانی در تزیید و تصاعف باد از دیربار آئین و داد و روش اتحاد که بین الانا و الاجداد انعقاد یافته و بتارگی میانه این محصل محبت گزی و آن معدلت آئین استقرار پذیرفته مقتضی آن بوده که چون سرده جلوس آن جانشین مسند گورگانی و وارث انسر صاحبقرانی بدین دیار رسید بدین محرومان حریم حضرت برسبیل تعجیل تعیین شده بمراسم تهدیت اتمام نماید لیکن چون مهم اذر باینگان و تسکیر ولایت شروان در میان بود تا خاطر مهر آگین از مهمات ولایت مذکور جمع نمی شد مراجعت بمستقر سلطنت میسر نبود در لوازم این امر خطیر تاخیر و تقصیر واقع شد هر چند رسوم و آداب ظاهری نزد ارباب دانش و بیدش چندان اعتباری ندارد اما طی آن بالکلیه بحسب ظاهر در نظر قواصر که مطمئن نظر ایشان جز امور ظاهری نیست طی مراتب دوستی است لاجرم در این ایام خجسته فرحام همین توجه خدام ملایک احترام مهمات ولایت از دست رفته بر حسب مدعای احبا صورت یافته بالکلیه ارباب طرف خاطر جمع گشته بدار السلطنت اصفهان که مقرر سلطنت است نزول اجلال وقع شد امارت شعار کامل الاخلاص راسخ الاعتقاد کمال الدین یادگار علی را که انا عنجد از رمره زندگان یکجهت و صوفیان صافی طوبیت این دودمان است روانه درگاه معلی و بارگاه اعلی نمود که بعد از دریافت سعادت کوشش نماید و ادراک شرف تقبیل و تسلیم بساط عزت و آدای لوازم پرسش و تهدیت رحمت مراجعت یافته از احبار مسرت اثار سلامتی ذات ملایک صفات و صحت مزاج و حاج خورشید ابتهاج بهجت افزای خاطر محصل خیر خواه گردد مرجو آنکه پیوسته دوحه محبت و داد موروثی و مکتسمی و حدیقه خلعت و اتحاد صوری و معنوی را که ناروائی ارباب موالات و اجرای جداول مصادقات غایت نصرت و حضرت بدیرفته اربشو و نما بدداخته ارسال رسل و رسایل که مجالست روحانیست محرک سلسله یگانگی و رافع غایله بیگانگی بوده باشد و روابط معدوی را بابتلاف صوری متفق ساخته مراجع و انجام مهام ممدون داند حق سبحانه تعالی آن رنده خاندان جاه و جلال و خلاصه دودمان ابهت و اقبال را بتائیدات غیب الغیب مؤید دارد *

تا اینجا نقل کفایت برادرم شاه عباس تمام شد

برادرم سلطان مراد و دانیال را که در ایام حیات پدر بزرگوارم برحمت خدا پیوسته بودند مردم باسامی مختلف نام می بردند فرمودم که یکی را شاهزاده مغفور و دیگری شاهزاده مرحوم میگفته باشند اعتمادالدوله و عبدالرزاق معموری را که هر یک بمنصب هزار و پانصدی سرفرازا بودند بمنصب هزار و هشتصدی سرفراز ساختم و بر سواران قاسم خان برادر اسلام خان دو بست و پنجاه سوار افزودم ایروچ پسر کلان خانان را که خانه راد قابل مستعد بود بخطاب شاه نواز خانی و سعدالله ولد

ادب و بگانه‌ی دقیقه مرو گذاشت در در حقیقت آمد که کتابت بجس داخل گردد *

نقل کنایات شاه عباس

نارنجیات سحاب فیض ربانی را نظر به تمام فصل سخاوت طراوت بخش حقایق انداع و احتراع باشد همیشه گلشن سلطنت و جهانبانی و چمن راز ایهت و کامرانی اعلیٰ حضرت ملک مرمیت حور شد سرملت نادر شاه حواں تحت لیوان و قار شهریار نامدار سپهر افتادار حدیو جهانگیر سپهر کشا خسرو سکندر شکوه دارا لواء مسند بسن بارگاه عظمت و احلال صاحب سوره فیم عزت و عبال برهت افراست ریاض کامرانی چمن آراست گلشن صاحب مری چهره آراست جمال جهانبانی مبین رموز اسمانی ربور چهره آراست و بیدس مهرست کذاب افریض مجموعه کمالات انجانی مریاف تحلیات یزدانی بلندی بخش همت بلند سعادت افزاست طالع ارجمند افتاب ملک امداد سایه عاطفت فرید، گاه خجسته الحکم سپاه ملک بارگاه صاحبقران خورشید کلاه عالم یدانه، حویدار ندایت بی و چشیده در مرحمت نامتناهی سرسبز بود، ساخت اقدس مساحتس از سیم حسد - سال عین الکمال محروس ناد حقیقت شوق و محبت و کیفیت حلت و نمود - - - - - کبر پدید نیست

فلم ان راز سحر که در عشق گوید بار

اگرچه از راه صورت بعد مساوت در معنای کعبه مقصود گردیده اما قبله همت و لا بهمت نسبت معنوی و ربانظیدمت الله الحکم که بحسب وحدت ذاتی این دنیا بعد از نگاه دول الحلال راز بهای مدس ایهت و احلال ایدمعدی به تحقیق پیوسته اند مکانی و دوبی صورتی حسدنی رابع و رب حانی و وصال روحانی نگشته رو در کجی است و از کجیست گرد ملال برائیده خاطر خورشید تمثال به سسته عکس پدیدر جمال این مظهر کمال است و همواره در مقام جان بر وایح فوایح حلت و ودان در سایم عدد و قه ام محبت و اسحاق معطر گشته موافقت روحانی و موافقت حدودانی رنگ و رای دوستیست

همدسیم احیال نور سودد دم * لب و عالیست که در پی عم هجرانش نیست
عقد الله تعالی و تقدس که بهال از روی دوستان حقیقی به ثمره مراد بارور شده شاهد معصودیکه سالها در پرده حفا مستور بود و به تصرع و انتهای از بارگاه و اهب متعال حلوه گری ان معالمت میسد باحمن و حبی از حمله عیب بظهور در آمده بر تو جمال بر ساخت آمال حجسته مال منتظران انداخته بر فرار تحمت همایون سر بر سلطنت اند، مقرون هم آغوش ان الحکم ازات نادرشاهی و ربمت افراست سوره شاهدشاهی
ده و لواء جهان کنائی حلاوت و شهر یاری ر چاه ملک مریست معدلت
نیز ان رفعت بخش افسر و نورنگ عقده کنائی لبش و فر هنگ ظل
جهانده ای و مرحمت بر مهابر عالمیان انداخت مید که مبین مراد بخش

خلعت سرفرازی یافته روانه شدند در همین ایام بذات حسن انصاری و قدم خدمت اعتمادالدوله را بمنصب دو هزاره ذات و پانصد سوار سرلندی کشیده مبلغ پنجهزار روپیه نقد بطریق انعام مرحمت فرمودم مهانتخان را که بجهت سامان واجب لشکر ظفر اثر دکن و دلالت نمودن امرا حسن اتفاق و یکتادلی فرستاده بودم بدرج اولاهم ماه تیر ۲۱ ربیع الثانی در دارالخلافه آگره ملازمت نمود از عرضداشت اسلامیه پیر پیوست که عنایت خان در صوبه بنگاله مصدر خدمات پسندیده گشته بدست پانصد ذات او امزودم که دو هزاره بوده باشد بر منصب راجه کلیان که از تعینات صوبه مدبر است پانصد ذات و سیصد سوار اضافه نمودم که مجموع هزار و پانصد ذات و هشت صد سوار بوده باشد هاشم خان را که در او دیسه بود غایتاً بحکومت کسمیر سرفراز ساخته عم او خواجگی محمد حسین را به کسمیر فرستادم که تارسیدن او از احوال املک خبردار باشد در زمان پدر بزرگوارم پدر او محمد قاسم کسمیر را گرفته بود چپن قلیچ که ارشد اولاد ملیح حانست از صوبه کابل آمده سعادت ملازمت دریامت چون نسبت حانه رادگی را با جوهر ذاتی جمع داشت خطاب حان سرلند گشت و حسب التماس پدر او و بشرط تعهد خدمت تیراه پانصدی ذات و سه صد سوار بر منصب او امزودم تقاریم ۱۴ امرداد بدست سبق خدمت و وفور احلاص و کاردانی اعتمادالدوله را بمنصب والای وزارت ممالک محروسه سرلندی کشیدم و در همین روز کمر خنجر مرصع به یاد کار علی ایلمچی دارای ایران کرامت فرمودم عبدالله حان که سرداری لشکرها را مقهور تعین بود چون تعهد نمود که از جانب گجرات بولایت دکن در آید او را بصاحب صودگی و حکومت صوبه مذکور سرفراز ساخته راجه ناسو را بعوض اوسرداری لشکرها تعین نمودم و پانصد سوار بر منصب او اضافه کردم و در عوض گجرات صوبه مالوه بکان اعظم مرحمت نمودم و چهار لک روپیه بجهت سامان و سرانجام لشکری که به راهی عبدالله خان از راه ناسک نزدیک بولایت دکن تعین یافته بود فرستاده شد صدرحان با برادران از صوبه بهار آمده سعادت استاندوس مشرف گشت یکی از غلامان پادشاهی که در حاتم بند حانه کار میکند کارنامه † ساخته نظر گذرانیده که تا امروز مثل این کاری دیده نشده بود بلکه پسندیده ام چون نهایت غرابت دارد به تفصیل نوشته می شود در پوست فندقی چهار مجلس از آستخوان فیل تراشیده ترتیب داده است اول مجلس کشتی ایران است دو کس باهم در کشتی گرفته اند و یکی در دست دیره گرفته ایستاده است و دیگری سنگ درشتی در دست دارد و دیگری دستها بر زمین نهاده نشسته است و در پیش او چوبی و کمان و ظرفی تعبیه نموده است مجلس دوم تختی ساخته در بالای آن

† ظاهر این کار نامه از غلام خاتم بند حانه شاهی معلوم نمیشود چه در مجلس چهارم ساختن صورت حضرت عیسی علیه السلام را واهی معلوم نمیشود غالباً این کار نامه از کار نامه های کاریگران رنگ بوده و بدستش اقتاده اند از نام کار نامه خود نفر گنارید *

سعید خان را بلقب فوارش خانی سرلندی بخشیدم هنگام جلوس بروزنها و گرها پاره امزوده بودم چنانچه سدرتی بیرون مهر و روپیه اضافه شده بود درین ایام بعرض رسید که در داد و ستدها رفاهیت خلق در آنست که مهر و روپیه بوزن سابق باشد چون در جمیع امور رفاهیت و آسایش خلق مدطور است حکم کردم که از تاریخ حال که یازدهم اردی بهشت سده ۱۰۲۰ جلوس باشد در ازالضربهای ممالک محروسه مهر و روپیه را بدستور سابق مسکوک و مصروف میساخته باشد چون قبل ازین بتاریخ رور شدیه دویم از ماه صفر سده ۱۰۲۰ هزار و بیست احداد بدنهاده شدید که کابل از سردار صاحب وجود خایست و خاندوران در بیرونی هاست و معزالملک نامعدودی چند از ملازمان موسمی الیه در کابل است و بیعت عدمت دانسته ناسوار و پیاده بسیار غافل و بیخبر خود را کابل رسانید و معزالملک داندازه فوف و حالت خود می الجمله ترددی نموده کابلیان و متوطنان و سکنه شهر خصوصاً جمیع حماعت فرلباشیان کوچه ها را کوچه بند نموده خانه های خود را مضبوط و مستحکم ساختند افغانان چند توپ شده از اطراف نکوچه ها و بارها در آمدند مردم از پشت نامها و سراهای خود آن تیره سحان را از تیرو تفنگ گرفته جمعی کثیر را قتل رسانیدند تاکی که از سرداران معتبر ان محذول بود کسته شد از رفوع اینستدمه ملاحظه انکه منادا مردم از اطراف و جواب جمع شده راه بیرون شدن سراهها مسدود گردانند دل و پای دده ترسان و هراسان بار گشتند فریب بهستاد بفراران سگان بچشم رفتند تا دو یست اسپ گنرابیده ازان مهلکه حان به تگ پا بیرون بردند دادعلی میدانی که در لهور بود اخر همان روز خود را رسانیده پاره راه تعامب نمود چون فاصله بسیار شده بود و جمعیت او اندک کاری فساحته برگشت بهمان سعی که در روز آمدن نمود و فی الجمله ترددی که از معزالملک واقع شد هریک بزبانتی منصب سرمراری یافتند و دادعلی که بمنصب هزاری ذات مفتخر بود هزار و پانصدی شد و معزالملک که هزار و پانصدی بود بهزار و هشت صدی سرفراز گشت چون ظاهر شد که خاندوران و کابلیان در مقام روز گذراندن اند و دوع احداد به بهاد بدور و درار کسید بخطر گذرایدم که خانخانان در درخانه بیکار افتاده است او را با پسران بسدی خدمت تعین باید کرد مقارن این اندیشه قلیچ حان که قبل ازین بطلب او فرمان صادر گسته بود از پنجاب آمد و سعادت خدمت دریامت از ناصیه احوالش ظاهر گشت که بجهت انکه خدمت دوع احداد که نامزد خانخانان شده آرده خاطر است تا انکه صریح تعهد اینخدمت نمود و فراریامت که صاحب صوبگی پنجاب متعلق بمرتضی خان باشد و خانخانان درخانه بسر برد و قلیچ حان بمنصب شش هزاری ذات و پنجهزار سوار سرمراری یامت و خدمت کابل و دوع و رفع احداد بد

ان در داندان کوهستان را تعهد نمود خانخانان را فرمودم که در صوبه آگره از سرکار قنوج بی جاگیر تنخواه نمابند تا مفسدان و متمردان ان ولایت را تدبیه بلیغ نموده بلیغ

و سده ۱۰۲۰ براندارد در وقت رخصت هریک بخلعتنهای خاص و اسپ و فیل و

شکار نمود دو روز و دو شب اینجا بوده شب یکشنبه بخیر و خوبی شهر در آمدن و شبی این بیت بخاطر م پرتو انداخت

بود بر آسمان تا مهر را نور * مبدا عکس او از چتر شه دور

بچراغچیان و فیه خوانان فرمودم که در وقت سلام و صلوٰۃ فرستادن و فیه گذریدن درآمد نایی بیت کنند و حالا شایع است سویم ده روز شنبه عرضداشت حال اعظم رسید که عادلخان بیجاپوری از تقصیرات خود گذشته خود پسیمان گسته در صدد بدئی و دولت خواهی بیس اربیش است * ۱۴ دی مطابق سلح شوال هاشم خان بکسمیر رخصت یافته بنادگار علی ایلچی ایران فرگل خاصه مرحمت نمودم باعتقاد خان شمشیری ارشمشیرهای خاصه سراندار نام شفقتم نمودم شادمان ولد خان اعظم را بحکات شادمان حانی سرورار ساخته منصب او اراصل اضافه ده یک هزار و هفتصدی ذات و پانصد سوار مستحق شد و برعایت علم سربلندی یافت و سردار خان برادر عبدالله خان فیروز جدگ و ارسلان ے اورنگ که حراست سیوستان ناو مقرر است بعدایت علم سرورار گشتند پوستهای آهو شکار خاصه را فرمودم که جامارها ترتیب داده در دیوان خاص و عام نگاهدارند که مردم بدان بمار می گذارند باشند میر عدل و قاضی را که مدار امور شرعیه برایشان است بجهت خاص حرمت شرع فرمودم که رمیں نوس که نه صورت سخته است نکند * روز پنجشنبه بیست و دوم ماه ده بار بسکار سمونگر متوجه شدم چون آهوه بسیار در آن حوالی جمع شده بود دریں مرتبه خواجه جهان را رحصت کرده بودم که طرح شکار قمرغه انداخته اهوان را از هر طرف رانده در جای و سیعی که دوران سرا پرده ها و گلال باز ها کشیده باشند در آورده ضبط نمایند یک و نیم کوه رمیں را سرا پرده گرفته بودند چون خبر رسید که شکار گاه ترتیب یافته و شکاری بسیار بقید در آمده است متوجه گستم روز جمعه شروع در شکار شد تا پنجشنبه آبدنه هر روز با مرمحل بقرعه در آمده ان مقدار که خاطر رغبت می نمود شکار میکردم پاره زنده گرفتار میگشتند و بعضی به تعنگ و تیر کسته می شدند روز یک شنبه و پنجشنبه که تعنگ بجاور نمی اندام بدام رنده گرفتند درین هفت روز بهصد و هفده پروماده شکار شده بودند ارا جمله ششصد و چهل و یک آهوه پروماده که رنده گرفتار شده بودند چهار صد و چهار راس بفتحپور فرستاده شده که در میان جولان گاه اینجا سردهند و هشتاد و چهار راس دیگر را فرمودم که حلقهای نقره در بینی کرده در همان رمیں آزاد کردند و دو بیست و هفتاد و شش آهوه دیگر که نه تعنگ و تیر و چینه کشته بودند روز بروز به بیگمان و خادمان محل و امرا و بنده های درگاه قسمت می شد چون از شکار کردن بسیار دلگیر شدم نامرا فرمودم که به شکار گاه رفته آنچه مانده باشد مجموع را شکار نمایند و خود بحیثیت روانه شهر شدم در غره بهمن مطابق هفدهم ذیقعه حکم کردم که در شهرهای کلان ممالک محروسه مثل احمد آباد و اله آباد و لاهور و آگره و دهلی و غیره علورخانهها بجهت فقرا ترتیب دهد تا سی محل نوشته شد

شامیانہ ترتیب داده و صاحب دولہ بہ تخت نشسته یک پای خود را بر بالائے پای دیگر نهادہ و تکیہ بر پشت او نمایان ساخته و پنج نفر از خدمت گاران او گرد و پیش او ایستاده کرده است و شاخ درخت بریں تحت سایہ انداختہ مجلس سوم صحبت رنسان بازانست چوئے ایستاده کرده . سہ طناب بریں چوب بستہ اند و رنسان نازے بر بالائے ان پای راست خود از پس سر دست چپ گرفته و بر پای ایستاده نرے را بر سر چوب کرده و شخصی دھلی در گیش انداختہ می نوارد و مردے دیگر دستها بالا کرده ایستاده است و جسم رنسان بار دارد و پنجکس دیگر ایستاده اند از ان پنج کس یکی چوئے در دست داده . مجلس چهارم درختی است و درتہ ان درخت صورت حضرت عیسی را نمایان ساخته و شخصی سر بر پای ایشان نهادہ و پیرو مردے با ایشان در سخن است و چہار کس دیگر ایستاده اند چون چلی کار نامہ ساخته بود اورا باعام و ریادتی علوفہ سرفراز ساحتم در سی ام شہر نور میورا سلطان را کہ از دکن طلبیدہ بودم امدہ ملاذمت کرد بعد من باضافہ منصب سرفزاری یافتہ بکمکی لشکر رانا مقہور تعین یافت چون عدالہ خان بہادر فیروز جنگ ارادہ نمودہ بود کہ از راہ ناسک نزدیک ولایت دکن در بد سحاطر رسانیدم کہ رامداس کچھواہ را نہ از بندھائے با احلاص والد بزرگوارم بود سہرہی او تعین نمایم کہ ہمہ جا حضور از حوالہ او بودہ نگذارد کہ ارو تہور و شتاب دگی ے وقت بفعل اید بجهت این خدمت از را بر عایتھائے عالی سرفراز ساخته خطاب را حکمی کہ در گمان او نبود کرامت نمودہ بقارہ ہم عداوت نمودم و قلعه رتھدپور را کہ از قلعه ہائے مشہور ہندوستان است بدو شفقت کردم و خلعت فاخر و قیل و اسب دادہ مرحص ساحتم خواجہ ابوالحسن را کہ از دیوانی کل تعیر یافتہ بود خدمت صوبہ دکن بمذاہبت انکہ در خدمت برادر مرحوم مدتہا در ان حدود بودہ تعین نمودم * ابوالحسن پسر اعتماد الدولہ را بحطاب اعتقاد خانی سرفزاری تحشیدم پسران معظم خان را بمناصب لایق سرفراز ساختہ نہ بدگالہ پیش اسلامخان مرستادم راجہ کلیان سرداری سرکار آدیسہ نہ تجویز اسلامخان مقرر گشت و باضافہ دو صدی ذات و سوار سرفراز گردید چہار ہزار روپیہ بشجاعت خان دکنی مرحمت نمودم ہتم انان بدیع الزمان ولد میورا شاہ رخ از دکن امدہ ملاذمت کرد دریں روز ہا بجهت شوریدگی و ہرج و مرج کہ در ولایت ماورالنہر واقع شدہ بسیاری از امرائے و سپاہیان اورنگ مثل حسین ے و پهلوان بانا و دورس ے درمن و سرمے و غیرہ لتجانہ درگاہ ما اوردہ ملاذمت نمودند ہر یکی بخلعت و اسب و رونقہ و منصب و جاگیر سرفراز گشتند روز دوم اذر ہاشم خان از بدگالہ امدہ سعادت استانی بوسی دریافت پدج لک روپیہ بجهت مدد خرچ لشکر فیروزی اثر دکن کہ سرداری بدالہ خان مقرر بودہ است بدست روپ خواص و شیم ابیا باحمد آباد گجرات امدہ نمودہ بقتضی لشکر مجموع سمونگر نہ ارشادار گاہ مقرر مدحت متوجہ شدیم اذہو شہادہ شدہ اجماعہ شہادہد اھو ہا خود شمار کردم و شش دیگر را خورم

در هر روز از روز های جشن مذکور پیشکش یکی از نذرها میگذاشت و به تفصیل ملاحظه نموده آنچه پسند خاطر می افتاد میگرفتم و باقی باو مرحمت میشد سیزدهم فروردین مطابق بیست و نهم محرم عرضداشت اسلامخان رسید مشعر بر آنکه بیمن عنایت الهی و ببرکت توجه و اقبال شاهنشاهی بدگاله از فساد عثمان اعدای پاک گشت پیش از آنکه حقیقت این جنگ مرفوم میگردد سطره چند از خصوصیات بدگاله در قلم می آورم بدگاله ملکیمت در نهایت وسعت در اقلیم دوم طول آن از بندر چانگام تا کبری چهار مده و پنجاه کوه و عرض آن از کوههای شمالی تا پایان سرکار مدارن دویست و سیست دره جمع آن تخمیناً شصت کرور دام + بوده باشد حکام سابق اینجا همیشه بیست هزار سوار و یک لک پیاده و یک هزار رجبر فیل و چهار پنجهزار کشتی از نوازه جنگی و عیوه سرانجام می نموده اند از رمان شیر حسان و سلیم حان پسر او این ولایت در تصرف افغانان بود چون اورنگ سلطنت و فرمانروائی دارالملک هندوستان بوجود اشرف اقدس والد سرگوارم زیب و زیبت گرفت افواج قاهره بر سرانملک تعیین فرمودند و مدت مدیدی فتح اینجا را پیشنهاد همت داشتند تا آنکه ولایت مذکور بحسن سعی اولیای دولت قاهره از تصرف داؤد کوبی که احریس حکام انجاست برآمد آن محمول در جنگ خانجهان کشته گشت و لشکراو پویشان و متفرق گردید از آن تاریخ تا حال این ولایت در تصرف بند های درگاه است عاقلاً پاره ارنقایای افغانان در گوشه و کنار این ملک مانده بودند و بعضی جا های دور دست را در تصرف داشته تا آنکه رفته رفته اکثری از آن جماعت ربون و ساحر کنند و بولایاتی که متصرف بودند بدست اولیای دولت قاهره در آمد چون انتظام امور سلطنت و فرمانروائی به محض فیض و فضل ایزدی باین بیارمند درگاه الهی معوض گشت در سال اول جلوس راجه مانسنگه را که بحکومت و دارائی اینجا مقرر بود بدرگاه طلب داشته فطبدالیدخان را که سرف کو کلتاشی من از سایر پادها امیدار داشت بجای او فرستاد در ابتدای در آمد بان ولایت بدست یکی از فتنه کیسان که از تعیینات آن ملک بوده درجه شهادت یافت وان نا عاقبت اندیش بیزجرای عمل خود رسید و کشته گشت جهانگیر قلی خان را که صاحب صوبه و حاکم این ولایت بهار بود بذات قری جوار بمقصد پنجهزاری دات و سوار سرفراز ساخته حکم فرمود که به بدگاله رفته آن ولایت را مقصور شود باسلام حان که در دارالحکومه آگوه بود فرمان فرستاد که بصوبه بهار متوجه شده آن ولایت را بحاکم خود مقرر شناسد چون اندک مدتی از حکومت داری جهانگیر فلیخان گذشت بواسطه ربونی آب و هوائی آنجا بیماری صعب بهمرساید و رفته رفته مرض فوی و قوه ضعیف گشته کار او به هلاکت انجامید چون خبر در گذشتن او در لاهور مسموع گردید فرمان باسم اسلامخان صادر

+ شصت کرور دام مساوی یک کرور و پنجاه لکله روپیه انگریزی می شود و سرکار آدیسه هم داخل صوبه بدگاله بود و این متعادل معه متعادل سرکار آدیسه است *

از انجمله شش محل سابق دایر بود و نعت و چهار محل دیگر الحال حکم شده که دایر سازند در چهارم بهمن هزاری بر ذات راجه نرسدگی دیو اضافه نمودم که چهار هزاری ذات و دوهزار سوار باشد و شمشیر مرصع بدو مرحمت کردم و شمشیر دیگرار شمشیرهای خاصه که شاه بچه نام داشت بشاه نوارحان عنایت شد در ۱۶ اسفند از بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ نلسکررانا مقهور تعیین یافت و شمشیر بر او راجه ناسو بدست او فرستاده شد چون مکرر بمسامع جلال رسید که امرای سرحد بعضی مقدمات که بایشان مناسبتی ندارد از قوه نه فعل می آورند و ملاحظه ثوره و ضوابط آن نمیکند به بخشیاں فرمودم که فرامی بین مطاعیه نامرای سرحد صادر گردانند که مر بعد مرتکب این امور که خاصه نادشاهانست نگردانند اول آنکه در حهرو که بنشینند و نامر و سرداران کمکی خود تکلیف چوکی و تسلیم کنند و میل بجنگ بیدارند و در سیاست ها کور نکنند و گوش و بینی نه برند و بزور تکلیف، مسلمانی بر کسی نکنند و خطاب بملازمان خود ندهند و نوکران نادشاهی را کورنش و تسلیم نفرمایند و اهل نغمه را بروشه که در دربار معمولست تکلیف چوکی دادن نکنند و وقت سرآمدن نغاره نروارند و اسب و میل که مردم دهند خواه بملازمان نادشاهی و خواه بنوکران خود حلو و کحک بردوش آنها داده تسلیم نفرمایند در سواری ملازمان نادشاهی را در حلو خود پیاده نبرند و اگر چیزی ناهیا بدوینسد مهر برویند این ضوابط که باین جهانگیری اشتها یافته الحال معمولست *

جشن نوروز هفتم از جلوس همایون

غره فروردی سنه ۷ جلوس روز سه شنبه ۱۶ محرم الحرام سنه ۱۰۲۱ در در الخلافه آگره مجلس نوروز عالم امروز و جشن مسرت بخش عشرت اندوز سامان پذیرفت بعد از گذشتن چهار گهری از شب پنجشنبه سیوم ماه مذکور که ساعت اختیار کرد؛ محکمان بود بر تخت نشست بدستور هوساله فرموده بودم که در بازار آئین بسته تا روز شرف این مجلس بفرار باشد حصو بے اوریک که در میدان اوریکه نه خسرو قرمچی اشتها دارد در همین روزها آمده سعادت ملازمت دریافت چون از مردم قرار داده ماورالنهر بود او را بعدایتها سرلندی بخشیده خلعت فاخره دادم نه یادگار علی ایلمچی دارای ایران پانزده هزار روپیه مدد خرچ گویان عنایت نمودم و در همین ایام پیشکش افضل خاں که از صوبه بهار فرستاده بود از نظر اشرف گذشت سی رنجیر فیل و هژده راس گوت و پاره اتمشه بنگاله و چوب صندل و نامهای مشک و چوب عود و ار هر جنس چیزها بود پیشکش خاندوران هم بنظر درآمد و چهل و پنج راس و دو قطار شتر و چینی خطائی و پوستهای سمور و دیگر تحف و هدایا که در کابل و انحدود بهم میرسد فرستاده بود و امرای در خانه خود تکلفات در پیشکشهای خود نموده بودند بضابطه همه ساله

فیز بهیاری زخمی و کشته شده بودند آن مدبر حساب لشکریان را از روی دانستگی و فهمیدگی بخاطر می‌آورد و مشخص خود می‌سازد که سواران هراول و برافزار و جرادگار کشته شدند همین قول مانده از کشته شدن و زخمی گشتن جمعیت خود پروا نکرده در همان گرمی بر قول می‌تازد و درین جادب پسر و برادران و حووسر شجاعت خان و دیگران را راه بران گمراهان گرفته بر مثال شیدان و پلنگان به پشته راندن تلاش می‌کردند چنانچه بعضی درجه شهادت یافتند و جمعی که زنده ماندند در میان منکر برداشتن درین وقت فیل مستی گچ‌پت نام که فیل اول او بوده بر شکر خان می‌دواند شجاعت‌خان دست بر برچه زده بر فیل می‌برد آن طور فیل مستی بر برچه چه پروا است دست بشمیر زده دو شمشیر بی در پی می‌برد آن هم چه محاسبا بعد ازان حمدهر کشیده دو حمدهر می‌رساند بان هم بر نمی‌گردد و شجاعت خان را با اسب ریز می‌کند بعد از اسب جدا شدن جهان گیر شاه گفته بر می‌کشد و حلو دار او شمشیر دو دستی بر دستهای فیل رسانیده چون فیل بر او در می‌آید اتفاقاً حلو دار فیلان را از بالای فیل بریز می‌کند و بهمان حمدهر که در دست داشت درین پیادگی بدوی بر حرطوم و پیشانی فیل می‌برد که فیل از الم آن فریاد ران بر می‌گردد چون رحما بسیار داشت نفوج خود رسیده می‌آفتد و اسب شجاعت خان سالم بر می‌خیزد در حیثی که سوار می‌شد آن محدولان فیل دیگر بر علمدار او می‌دواند و علم او را با اسب ریز می‌کند و ازان جا شجاعت خان بعد از مرده بر کشیده علمدار را خنوزور می‌سازد و می‌گوید که مرده باش من زنده ام و در پای علم درین وقت ندگ هر کس ازنده‌ها درگاه حاضر بودند دست به تیرو حمدهر و شمشیر زده بر فیل می‌دود و شجاعت خان هم خود را رسانیده به علمدار بهیب می‌دهد که بر خیر و اسب دگر بجهت علمدار حاضر ساخته او را سوار می‌سازد و علمدار علم را بر او افتاده حواس می‌ایستد در اندای این گیرودار تفنگی بر پیشانی آن مقهور می‌رسد که زنده آنرا هر چند تفحص کردند ظاهر نشد بمجرد رسیدن این تفنگ ازان گرمی بار آمده می‌داند که ازین زخم جان بری نیست تا دو پهر هم با وجود چنین زخمی منکر مردم خود را بجنگ ترغیب می‌نمود و معرکه قتال و جدال گرم بود بعد ازان عظیم رو گردانید و افواج قاهره سردری آنها می‌نهند و زده آن مخدولان را در محلی که دایره کرده بودند در می‌آورد آن محدولان به تیرو تفنگ مردم را نگاه داشته نمی‌گذارند که مردم نادشاهی بجا و مقام آنها در آیند چون ولی برادر عثمان و ممریز پسر او و دیگر خویشان و نزدیکان او بر رخ عثمان مطلع می‌شوند بخاطر می‌گذارند که ازین رحم خود او را خلاص می‌سازد نیست اگر ما همچنین شکسته و ریخته بقعه خود رویم یک کس زنده نخواهد رسید صلاح در نیست که امشب در همین جا که دایره کرده ایم بمانیم و آخر شب فرصت جسته خود را بقعه خود رسانیم دو پهر از شب گذشته عثمان بجهت واصل می‌گردد و در پهر سوم جسد بیجان او را برداشته و خیمه و اسباییکه همراه داشته اند در منزل گذاشته

گشت که صوبه بهار را با فضل خان سوده خود بتاکید هرچه تمام تر روانه بنگاله گردید در تعیین این خدمت بزرگ اکثر بدهای درگاه مدبر خورد سالی و کم تجربگی آو سخنان میگفتند چون جوهر ذاتی و استعداد طاری او منظور نظر حق بین بود خود او را بحسب این خدمت اختیار نمود بحسب اتفاق مهمات این ولایت روشی اروسر انجام پذیرفت که از ابتدای در آمد این ملک بتصرف اویای دولت اند پیوند تا امروز هیچ کس از بدهای درگاه را مدسرسده بود یکی از کارهای نمایان او دفع عثمان افغان مقهور است که مکرر در زمان حیات حضرت عرش اشیانی او را با افواج قاهره مقابله و مقاتله دست داد و دفع اومیسر نکست درینولا که اسلام حان دهاکه را محل نزول خود ساخته بود و دفع و دفع رمینداران آن نواحی را پیسدهاد همت داشته بحاطر گذراید که فوجی بر سر عثمان مقهور و ولایت او باید فرستاد اگر اختیار دولت خواهی و بددگی نماید چه بهتر و الا بطریق دیگر متمدان او را سزا داده بیست و ناسود سارید چون شجاعت حان در همان ایام به اسلام حان پیوسته بود قرعه سرداری این خدمت باسم او انداخته شد چندی دیگر از بدها مثل کسور خان و افتخار خان و سید ادم باره و شیخ اچیه برادرزاده مقرب حان و معتمد حان و پسران معظم خان و اهتمام حان و دیگر بدها به همراهی او تعیین نمود و از مردم خود بپیر جمعی همراه کرد در ساعتیکه مسیری کسب سعادت اروسر میدمود این جماعت را روانه ساخت و میر قاسم پسر میرا مراد را میر بحسی و واقعه نویسنده و از رمینداران نیز چندی بحسب راهنمایی همراه کرد افواج نصرت فریب روانه گشتند چون بحوالی قلعه ورمی او نزدیک شدند چندی از مردم ریان دان را به نصیحت او فرستادند تا او را دلالت بدولت خواهی نموده از طریق بغی و طغیان براه صواب بار آورند چون غرور بسیار در کالج دماغ او جا گرفته بود و همیشه هوای گرفتن این ملک بلکه دیگر داعیه هادرسر داشت اصلا گوش به سخنان انجماعت ندموده مستعد حدال و قتل گردید و در کنار داله که زمین آن تمام چهل و دلدل بود جای جنگ قرار داد روز یکشنبه ۹ محرم شجاعت خان ساعت جنگ اختیار نموده افواج قاهره را مقرر ساخت که هر یک بجای و مقام خود رفته آماده جنگ باشند عثمان دراز روز قرار جنگ باخود نداده بود چون شنید که لشکرهای بادشاهی مستعد گشته آمده اند ناچار او هم سوار شده بکنار داله آمد و سوار و پیاده خود را در برابر افواج مصوره بار داشت چون هنگامه جنگ گرم گشت و موج هجوم روزی خود متوجه گردید درین مرتبه اول آن جاہل خیره سر میل محبت جنگی خود را پیش انداخته برفوج هراول می تارد بعد از زد و خورد بسیار از سرداران هراول سید اعظم باره و شیخ اچیه بدرجه شهادت میرسند سردار اوجار افتخار خان هم در ستیز و آویز تقصیر نکرده جان خود را نثار می نماید و جمعی که بودند انقدر تلاش میکنند که پاره پاره میشوند همچنان گروه جرانغار کشور حان در مدی و مردانگی داده خود را فدای کار صاحب میسارند با آنکه تیره بخنای

بند های عمده و محترم قدس خدمت جهانگیر پست به هزار ذرات و دوهزار سوار سرفرازی یافته از بندر کهدپایت رسیده سعادت ملاحت با او را بکشت بعضی مصلحت ها حکم کرده بودم که به بندر کوده رفته و در آنجا به بندر است به بند و نفایسی که در آنجا بدست آید جهت سوار خاصه سرعه به بندر حساب احکم باستعداد تمام بکوده رفت و مدتی در آنجا بوده نفایسی که بدست افتاد اصلاً روی زر ندید بهر قیمتی که فرگیان حواسند بر داده در بندر از بندر مذکور معاودت نموده متوجه درگاه گشت و اسباب و نفایسی که در بندر بدفعات از نظر گذر آید از هر جنس چیزها و تحفها داشت از آن جمله خانواری چند آورده بود بهیار عرب و عجیب جداچه تا حال ندیده بودم بلکه ام او نفایسی نمیدانست حضرت فردوس مکانی اگرچه در واقعان خود صورت و اشکال بعضی خانواران را نوشته اند عاناً بمصوران نموده اند که صورت آنها را تصویر نمایند چون این خانواران در نظر من بعایت غریب در آمده هم دوستم و هم در حدیثی نامه مومنان که مصوران شبیه آنها را کشیده تا حیرتی که از شنیدن دست دهد از بدن ریاده گردد یکی از خانواران^۱ در حته از طائوس ماده کلان تر از برفی الحمله خود تر گاهی که در مستی جلوه می نماید دم خود را و دیگر نرها را طائوس است در پستان می سار و برق در می آید بول او و پای او شیده بول و پای حروس است سر و گویان و زیر حلقوم او هر ساعت بزرگی ظاهر میگردد و غنی که در مستی است سرخ سرخست گویا نه تمام را بر جان مرصع ساخته اند و بعد زمانی همین جاها سفید میشود و بطریق بدنه نظر در می آید و گاهی فیروزه رنگ ظاهر میگردد بوفلمون آسا هر زمان بزرگی و بزر دیده میشود و دو پارچه گوشنی که بر سر خود دارد نتاج حروس است است غریب اینست که در هنگام مستی پارچه گوشت مذکور بطریق حیطه از بدن سوار تاپیک و جب می آید و با آن را بالا میکشد چون شمع گر گدن بر سر او مقدار دو انگشت نمایان میگردد و اطراف جسم او همیشه فیروزه گیسست و در آن تعبیر و تبدیل نمیرود و پره های او بالوان مختلف بطرد در می آید بر خلاف رنگهای بر طائوس دیگر میمون^۲ آورده بود بهیات غریب و شکل عجیب دست و پا و گوش و سر او نعینه میمون است و روی او بروی روانه میماند رنگ چشماهای او رنگ جسم نار لیکن جسم او از جسم باز کلان تر است از سر او تا سر دم یکدفع معمول بوده است از میمون پست تر و از روانه بلند تر است پشم او بطریق پشم گوسفند و رنگ آن خاکستری است از بنا گوش تاریخ سرخست میگون دم او از پشم درج دوسه انگشت دراز تر غایتاً بخلاف دیگر میمونها دم این جانور امده است بطریق دم گربه گاهی آواری از ظاهر میسود بطریق آواز آهوبره مجمل خیلی غریب دارد از مرغ دشتی که او را تذرو میگویند تا حال

۱ این جانور را بزبان انگریزی تری می نامند و اهل هند پیرو میگویند و فارسی دانان هند بهارسی

۲ فیله مرغ نام نهاده اند و الحال بکثر در هندستان موجود است *

بحکم خود متوجه میشوند قراولان لاسکر بیرونی اثر این معنی خبر یافته شجاعتخان را آگاه میسازند صبح دو شبیه دو آنخواهان جمع شده صلاح می بینند که تعاقب باید نمود و نداید گداشت که این تیره سکنان نفس برآورد عاقلاً بجهت ماندگی سپاهیان و کهن و دمن شهیدان و غمخواری محرومان و رحمان در پیش رفتن یا فرود آمدن متروک خاطر بودند درین حالت نندالسلام پسر معظم حان باجمعی از بندهای درگاه که مجموع سیصد سوار و چهار صد توپچی باشند میرسند چون اس جماعت تازه روز در رسیدند بهمان فرار داک تعاقب نموده متوجه یدش شدند این خبر به ولی که بعد از عثمان سرمایه فتنه و فساد و شورش بود میرسد که شجاعت حان بالاسکر ظفر اثر با فواج دیگر تازه روز که لکال پیوسته اند اندک رسیده آمد چاره خود جر این نمی بیند که نویله اخلاص درست و بار گشت بطریق مستقیم و دولت خواهی شجاعتخان رجوع آورد آخر الامر مردم در میان داده بیعام میفرستند که آنکسی که باعث فتنه و فساد بود و ما جمعی که مانده اسم دست ندگی و مسلمانی در میان است اگر مول دهدد آمده شمارا به بنم و ندگی درگاه احتیاج کنیم و فیلا خود را برسم بیسکش بگردانیم شجاعت حان و معتقد حان در روز جنگ رسیده مصدر خدمات پسندیده گسده بودند و سایر دولخواهان بمقتضای وقت و مصلحت دوست قول داده و آن جماعت را تسلی ساخته روز دیگر زنی و سوار و برادران و حوستان عثمان همگی آمده شجاعتخان و دیگر بندها را دیدند و چهل و نه تحیر و میل بیسکش گویان آورده گذارند بعد از انصراف الحکومت شجاعت حان و چندی از بندهای درگاه را در ادهار و طرف که در صحرای آن نمره روز گاز بود گذاشته ولی بر اعدان را همراه گرفته بخارنخ سسم شهر صحر روز دوسمه با فواج و ساغر در جهان کبر بر آمده باسلام حان پیوستند چون این اخبار مسرور اتار در اگره بان بنامند درگاه الهی رسد سخبات شکر تقدیم رسانیده دفع و رفع اندقسم عذیمی را محض از کرم دیدن و احب تعالی دانست در بر این بیکو خدمتی اسلام حان بمندصب شش هزار دات سرواری نامت و شجاعت حان خطاب رستم زمان سر بلند گردید و هزار دات و سوار بر مندصب او اضافه فرمود و دیگر بندها هر یک باندازه خدمتی که از ایشان بعمل آمده بود بزیادتی مندصب و دیگر رعایدها ممتاز گشتند در مرتبه اول که این خبر رسید کشته شدن عثمان بطریق اراجیف مذکور میسد بجهت صدق و کذب این سخن بدیوان لسان الغیب خواجه حافظ شیرازی تفرؤل نمود این عرل برآمد

دیده دریا کم و صبر بصحرا مگم * اندرین کار دل خوش بدریا فگم

خورده ام تیر ملک باده نده تاسروست * عقده در بند کمر درگس و چوزا مگم

چون این بیت بعایت مناسب مقام بود تفرؤل بان نمودم بعد از چند روز دیگر خبر آمد که عثمان را تیر فضا مل خدای رسیده هر چند تفحص نمودند رننده آن پیدا شد بنده عربی که داشت این معنی مرموم گردید ۱۶ فروردین ماه مقرب خان که از

آنها كناره ميگویند و از هر جنس چیزها آورده گذارند در میان ، حیای این کوهستان
 واجه مذکور نایبکه طالع بسیار دارد معروف و مشهور است همیشه . گان طلا در ولایت
 اوست بجهت طرح عمارت دولتخانه لاهور خواجه جهان خواجه
 که درین کار مهارت تمام دارد فرستادم چون مهمات دکن بجهت
 پروائی خان اعظم صورت خوبی پیدا نکرد و شکست عبدالله خان دست
 اوالحسن را که بجهت تحقیق این قضایا طلبیده بودم بعد از تحقیق و تحقیق
 ظاهر شد که شکست عبدالله خان باره از ممر عرور و تیز حلوئنها و سحر نسوید
 و باره بحدب نفاق و عی انعامی امراء واقع شده بود محکم قرار داد این بود که عبدالله
 خان از جانب اسک ترهنگ بالسر گذار و امراء نه بهسره او تعیین یافته بودند
 روانه کردن این فوج در میان معتبر و امراء کار طلب مثل راجه رامداس و خان عام
 و سبف خان و عی بوداں بهادر و طفرخان و دیگر آمده آراستگی تمام داشت
 عدد کمتر از ده هزار گذشته و چهارده هزار رسیده و از جانب دیار مقبور بود که راجه
 سانسنگه و حالکها و آمیرالامرا و بسیاری از سران این مقبوحه شدند و این در فوج
 کوچ و مقام بند دیگر حدی از شدت تا در تاریخ معین از
 اگر این ملاحظه منظور می بود دلها متعین میگشت
 عالم ظن آن بود که الله تعالی این روزی کوی عبدالله خان چون ا کتالها
 گذشته است و دوستی عدم در آمد عقید دست ده دوازده فرساده از فوج حدی بگیرد
 و بموجب قرار داد دولت خود را با عرور آنها سواره نموده چنان کند که در روز
 و وقت معین عدم را در میان گیرند بکه تکیه سرعت و قدرت خود کرده این معنی را
 در خاطر او نه اگر نه تدبیری این فتح از جانب من شود بهتر خواهد بود این نامه
 را در خاطر فرار داده هر چند رامداس خواست که باو میرانند که سبب
 پیش میروند باشد فائده نکرد عظیم که از و ملاحظه تمام داشت جمعی غیر
 و ترکیان بر سر او فرستاده بودند و ورها او را و بخور و مکر و دشمنی انداختن بان
 و اقسام آنسبازی تقصیر نمیدادند نا انکه عظیم در بیک شد و اهلا اران جوج ناو حشری
 رسید هر چند بدولت آنها که محل جمعیت دکنیان بود نزدیک ممر عدو رساند
 یکی از اطفال را که صحبت فرات نه سلسله نظام الملکیه باعقد از داد صحبت انکه
 مردم از دل و جان سرداری او قبول کنند بسروری نداشتند دست او گرفته و خود را
 پیشوا و سردار قرار داده مرتبه مرتبه مردم بفرستد و کثرت و ازدهام عظیم رمان رمان بیشتر
 میشد تا انکه هجوم آورده انداختن بان و دیگر اقسام استیاری کار را برونک تر ساختند
 اخرا لامرد و لشکرها را صلاح دیدند که ازان فوج مددست برسید و دکنیان تمام رو باده
 اند مصلحت دولت در انست که بالفعل نار گشته سرانجام دیگر نموده شود همگی
 یک دل و یک زبان شده پیش از طلوع صبح صادق روانه شدند تا سرحد ولایت خود
 دکنیان همراه بودند و هر روز فوج با فوج روبرو گشته در رد و حور تقصیری نمی نمودند

شدیده نسنده که در خانه ازو بچه گرفته باشند در زمان والد بزرگوارم نیز سعی بسیار کردند که تخم و بچه بکند نشد من فرمودم که چندی از نیرو ملایه او یکجا نگاه داشتند رفته رفته به تخم آمده آن تخمها را فرمودم که در زیر ماکیان گذاشتند در عرض دو سال مقدار شصت و هفتاد بچه برآمد و تا پنجاه و شصت کلان شدند هر کس اینمعنی شدید تعجب تمام نموده مذکور ساخت که در ولایت هم مردم سعی بسیار کردند مطلق تخم نداد و بچه ارو حاصل نسد در همین ایام بر منصب مهابتخان هزاربذات و پانصد سوار افزودم که چهار هزاربذات و سه هزار و پانصد سوار بوده باشد و منصب اعتماد الدوله از اصل و اضافه چهار هزاربذات و هزار سوار مقرر گشت و بر منصب مهابتگاه نیز پانصدی ذات و سوار افزوده شد که اصل و اضافه سه هزار ذات و دو هزار سوار بوده باشد و بر منصب اعتقاد خان پانصدی ذات و دویست سوار افزوده هزاربذات و سیصد سوار کردم خواجه ابوالحسن دربی روزها اردکن آمده سعادت ملازمت دریافت دولت خان که به موجوداری صوبه اله آباد و سرکار جوینپور تعیین یافته بود آمده ملازمت نمود بر منصب او که هزاربذات بود پانصدی افزوده شد روز شرف که ۱۹ فروردین بوده باشد منصب سلطان حرم را که ده هزاربذات بود به دوازده هزاربذات سرمرار .

ساحتم اعتبار خان را که منصب سه هزاربذات و هزار سوار سر بلند بود چهار هزاربذات کردم مقرر بجان که منصب او دو هزاربذات ذات و هزار سوار بود پانصدی ذات و سوار افزودم و بر منصب خواجه جهان که دو هزاربذات و هزار و دویست سوار بود پانصدی دیگر اضافه فرودم چون ایام نوروز بود اکثر بندها باصافه منصب سرمرار یافتند در همین تاریخ دلپس اردکن آمده ملازمت نمود چون پدر او رای راس سنگه وفات یافته بود او را بحطاب راس سر بلند ساخته خلعت پوشاندم پسر دیگر داشت سورج سنگه نام باوجود آنکه دلپس پسر تیکه او بود میخواست که سورج سنگه جاسبن او باشد به تقریب محبتی که با مادر او داشت در وقتیکه احوال وفات او مذکور می شد سورج سنگه از کم خردی و خورد سالی بعرض رسانید که پدر مرا جاسبن خود ساخته تیکه داده است این عبارت مرا خوش نیامد فرمودم که اگر پدر ترا تیکه داده است ما دلپس را سرمرار ساخته تیکه میدهم و بدست خود او را تیکه کشیده جاکپرو وطن پدر او را باو مرحمت کردم با اعتماد الدوله دوات و قلم مرصع عنایت شد لکھمی چند راجه گانون که از راجهای معتبر کوهستان است و پدر او راجه اودرهم در زمان حضرت عرش آشیانی آمده بود در وقت آمدن التماس نمود که پسر راجه نودرمل آمده دست مرا گرفته بملازمت آورد بدین التماس او پسر راجه با آوردن او مقرر گشته بود لکھمی چند هم التماس نمود که پسر اعتماد الدوله آمده مرا بملازمت آورد شاه پور را فرستادم که او را بملازمت آورد و از تحفه کوهستان خود اسپان گوشت اعلی و جاسوزن شکاری از بار و جره و شاهین و قطاس و نافه های مشک و پوستهای آهوس مشک ده تافه بران بند بود و شمشیرهای که زبان آنها کمانده میکوفند و خنجر که بر جان

براین مذاق بود که بعد از حلوس می بصیت بلوفا حریفه بعضی مواهد آمد بحلاف
 آنچه درخاطر او و دیگران قرار یافته بود درمقام رعایت شده و در دست پلجهزاری
 فوات و سوار سوار ساختن و بعد ازان که مدتی وزیر صاحب استعفی شد مد رعایت
 احوال او دقیقه درو گذاشت بسد و بعد از فوت او فرزندان او را منصبا ...
 احرا الامر ظاهر شد که نعت و اخلاص او درست نبوده و نظر بر اعمال دوس ...
 همیشه از من تو همی در خاطر داشته از قضیه و شورشی که در راه کابل وقع شد ...
 خردار بوده ملک تقویت آن تیره بختان می نمود نارسه مرا باورسی افتاد که ...
 این رعایت و شفقت مصدر با دولتحواهی و تیره بختی گردد ناندک فاصله در دست
 و بلحم همین ماه که اردی بهشت باشد حذر فوت میرزا عاری رسید مبدرا ...
 حاکم ران هله تهته از ذات تر حادیانست در زمان والد بزرگوارم پدر او میرزا حادی دولت
 حواهی اختیار نموده بهمراهی حالکانان که بر سر ولایت او تعیین یافته بود در قرب
 لاهور بشرف ملازمت استسعا یافت و بکرم بادشاهانه ولایت او را بدو ارزانی داشتند و
 خود ملازمت دربار اختیار نموده مردم خود را بجهت حفظ و حراست تهته رحمت
 کنایید تابود در ملازمت گذرانید احرا الامر در برهانپور و فوات یافت میرزا عاری حان واد
 او که در تهته بود بموجب فرامین عرش آشیادی نایالت و حکومت اند یار سروراری
 یافت سعید خان که در بهکر بود حکم شده که او را دلاسا نموده بدرگاه آورد خان مشارالیه
 کمال فرستاده او را بدولتحواهی دلالت نمود اخرا الامر او را ناگه آورده بشرف بانوس والد
 بزرگوارم سرفراز گردانید در اگره بود که حضرت عرش اشیادی شفقار شدند و من بر تخت
 دولت حلوس نمودم بعد ازان که خسرو را تعاقب نموده بلاهور داخل شدم حبر رسید که
 امرای سرحد حراسان جمعیت نموده بر سر قندهار آمده اند و شاه بیگ حاکم الحاکم در
 قلعه فنبلی شده منتظر کمک است بالضرورت فوجی بسرداری میرزا غاری و دیگر امرا
 و سرداران کمک فندهار تعیین شدند اس موج چون بحوانی قندهار می رسید لیسر حراسان
 قوت توقف در خود نادیده معاودت نمود میرزا عاری بقندهار در آمده ملک و قلعه را
 بسردار خان که بحکومت انجا مقرر گشته بود سپرده و شاه بیگ خان بکاگیر حرد
 متوجه گشت و میرزا عاری از راه بهکر عریمت لاهور نمود و سردار حان ناندک مدتی
 که در قندهار بود وفات یافت و بار آن ولایت محتاج بسردار صاحب و چون ...
 درین مرتبه قندهار را اضافه تهته نموده بمیرزا غاری مرحمت نمودم ازان داریخ قارمان
 رحلت در انجا بلواری حفظ و حراست قیام و اقدام می نمود سلوک او نامتدین بعنوان
 پسندیده بود چون عوض میرزا عاری سرداری بقندهار بایست فرستاد اسوالبی اورنگ
 را که در ملتان وان حدود واقع بود بدین خدمت مامور ساختن منصب او هزار و پانصدی
 ذات و هزار سوار بود سه هزاری دات و سوار مقرر نمودم و بخطاب بهادر حادی و علم
 سرلندی یافت و حکومت دهللی و حفظ و حراست آن ولایت بمقرر حان مقرر گشت
 و پیا خواص را که از خدمتگاران نزدیک والد بزرگوارم بود بخطاب خواص خوانی

درین روز چندی از جوانان مردانه کار طلب بکار آمدند عای مردان خان بهادر داد
 بهادرے و مردانگی داده زحمتهای مدبرداشت و زنده بدست غنیم افتاده معنی
 حلال نمکی و جان فشانی را به همراهان خود بهمانید و ذوالفقار بیک هم ترددات مردانه
 نموده بانی دیای او رسید و بعد از دو روز دیگر در دشت جوں بولایت راجه بهرجو
 که از دولخواهان درگاه هست داخل شدند آن جماعت بار گشتند و عبدالله خان
 متوجه گجرات گردید سخن ایدست که اگر در رفتن عنان کشیده میرفت و میگذاشت
 که آن فوج دیگر راو ملحق میسازد کار حاضر حواله اولیای دولت قاهره صورت می یافت
 بمجرد آنکه در برستی عبدالله خان به سرداران وج که از راه بزار متوجه بودند
 رسید دیگر توقف را مصلحت ندیده باز گشتند و عادل آباد که حوالی برهان پور
 واقع است سارووی پروپر ملحق شدند چنانچه این اخبار در آگره بمن رسید شورش تمام
 در طبیعت خود یافتم و عزمست نمودم به خود متوجه شده این ملازمان صاحب کسبه
 را از بیم و ندیان براندارم امرا و دولتمردان ندیمعی اصلا راضی نداشتند خواجه
 ابوالحسن بعرض رسانید که مهمات آذوقه و زره که حالکانان بهمیده دیگرے بهمیده
 او را باید فرستاد تاایی مهم از نظام افتاده را نظام آورد و مصاحبت وقت صلحی در
 مدن اندازد تا بمور سرانجام بر اهل نموده شود دیگر دولتمردان ندیمقدمه سوار گشته
 راههای همه سایی واریاقت که حالکانان را باین فرستاد و خوجه ابوالحسن نیز همراه
 سرود و بهمین قرار داد او را و امین سهمی حالکانان و همراهیان او نموده روز یکشنبه
 هفتاد و نهم از دی بیست سده هفت مرحض گشت شاه نوار حان و خواجه ابوالحسن
 و اراق سردی او بیک و چندی دیگر از همراهان در همین تاریخ تسلیم رحمت نمودند
 حالکانان بمنصب شش هرری ذات سوارری نامت شاه نوار حان سه هرری ذات
 و سوار را تسلیم نموده اراق حان باضافه ناصدیدات و سیصد سوار که مجموع دوهزار و نود و
 و یک هزار و سیصد سوار باشد سر بلند گردیده و در حان داد پسر حور و او هم منصب لایق
 دادم حالکانان خلعت فاحره و حلجر مربع و قیل خاصه با تلبیها و اسب عراقی
 عدالت نمودم و هم چندی به پسران و همراهان او نیز خلعت و اسب مرحمت کردم
 و در همین ماه عراق ملک با پسران از کابل آمده سعادت آستان نوسی سرور گشت شیام
 سنگه و راه منگت بهدویه که از نعیدات لشکر بگش بودند حسب الالتماس فلیح خان
 بریادتی منصب سر بلندی یافت شیام سنگه هزار و پانصدی بود پانصدی دیگر بر
 منصب او اضافه شد و راه منگت بر نژادتی منصب مفخر گردید مدتی بود که
 اخبار بیماری آصفخان میرسید و چند مرتبه رفع مرض شد و باز عود نمود تا آنکه در
 بهد پور در سن شصت و سه سالگی در گذشت فهم و استعدادش بغایت خوب بود
 اندک چست دستگی بر طبعش غالب بود شعر هم میگفت خسرو شری بنام من نظم
 و مسمی بنور نامه در زمانه والد بزرگوارم بدرجه امارت و وزارت رسیده بود با آنکه در
 زمان نوبت بهدیه چند مرتبه ازو سبکیهای بعمل آمده و اکثر مردم بلکه خسرو هم

داد جوان مردانه بمجرد وردی که باو رسد یا سحری به از حوائی سالی بشود این قسم مضطرب شده بے تابانه خود را از بالای میل انداخته در و حای حیرت است در ۱۹ ماه تیر خبرایی حادثه بمن رسید پسران او را بدو ارشت و لکونی کردم اگر این قضیه او را دست میداد چون خدمت نمایان کرده بود سر به و شفقتها سرفزاری می یامت

با فضا بر نمی توان آمد

یکصد و شصت رنجبر فیل برو ماده اسلام حان از بنگاله فرستاده بود در همین روز از نظر گذشت و داخل میلخانه خاصه شریفه گشت راحه نیک چند راحه دمسر استدعای رخصت نمود چون به بدر او در زمان عرش آشیانی یکصد راس اسب مرحمت شده بود بهمان دستور باو مرحمت کردم و فیل بدر داده شد و تا اینجا بود خلعتها سرفزاری یامت و حاکم مرصع هم دادم به برادران او دیر خلعتها و اسبها داده شد ولایت او را بدستور سالی باو عنایت فرمودم شادمان و کامروا بجا و مقام خود باز گشت به تفری این بیت امیرالامرا خوانده شد

گذر مسیح از سرما کشتگان عشق * یکرده کردن تو صد خون برآست
چون طبع من مورونست گاهی با اختیار گاهی بے اختیار مصراعی و رباعی یابنی در
خاطر من سوزید این نیت نوریان گذشت

از من متاب رح که بیم بے تو یکس * یکدل شکستن تو صد خون برآست
خون خوانده شد هر کس که طبع نظمی داشت درین ره یی دیتی گفته گذر آید ملا
علی احمد مهرکن که احوال او پیش آری گذشت بد گفته بود

ای محتسب رگوبه پیر معال تنوس * یک دم شکستن تو صد خون برآست
ابوالفتح دکنی که از امرای معتبر عادلان بود و قتل آری بدو مل دولت خواهی
اختیار نموده خود را داخل اولیای دولت فاهره ساخته بود در دهه امرداد سالامت
آمد و منظور عدایت و تربیت گسته شمشیر خاصه و خلعت سرفزاری یامت و بعد از
چند روز اسب خاصه نیز بدو مرحمت نمودم خواحگی محمد حسین که به دیانت
برادرزاده خود کشمیر رفته بود چون خاطر از مهمات انجا جمع ساخت در همین
روزها آمده ملازمت نمود چون حکومت پتند و دارائی انجا سردار بایست فرستاد خاطر
رسانیدم که مرزا رستم را فرستم منصب او را که پنج هزاری ذات و هزار و پانصد سوار
بود پنج هزاری ذات و سوار ساخته ساریچ ۲۶ جمادی الثانی مطابق دویم شهریور
تسلیم حکومت پتند نموده فیل خاصه با اسب و ریس مرصع و شمشیر مرصع و خلعت
فاخره داده رخصت نمودم و پسران او و پسران مظفر حسین خان مرزائی برادر او
باضافای منصب و فیل و اسب و خلعت سرفزاری یافته بهمراهی او مرصع
کستند رای دلپ را بکومکی مرزا رستم تعیین نمودم چون جاو مقام او نزدیک نان
حدود است جمعیت خوب دران خدمت حاضر سازد پانصدی ذات و سوار بر منصب

و منصب هزاری ذات و پانصد سوار سربرار ساخته فوجداری سرکار قدوج را بدر مرحمت نمودم چون صبیحه اعتقاد خان ولد اعتمادالدوله را جهت خرم خواستگاری نموده بودم و مجلس که خدائی او در میان بود روز پنجشنبه هیچدهم خور داد بمنزل او رفته یکروز و یک شب آنجا بودم پیشکسها گذراندید و بیگما و مادران خود خادمان محل را تورها سامان داده بامراء سرو پاها عنایت نموده عندالزرق را که بخشی در خانه بود بجهت سرانجام ولایت تهته فرستادم که تانمین سردار صاحب وجود سپاهی و رعیت آنجا را دلاسا نموده آنولایت را در فید صط در آورد اضافه منصب و عنایت فیل و پرم برم خاصه سرمراری یافته مرخص گشت معرالملك را بجای او بخشی ساختم و خواجه جهان که ندیدن عمارت لاهور و قرار طرح آن مرخص گشته بود در اواخر همین ماه آمده ملازمت کرد مررا عیسی ترحس از حویسان مررا عاری در لشکر دکن تعین بود بجهت مصلحت تهته او را طلبیده بودم در همین تاریخ بخدمت استمعاذ یامت چون قابل رعایات و تربیت بود بمنصب هزاریدات و پانصد سوار بمقتار گشت خون پاره بر مراج علامه کرده بود باستصواب اطفا در چهارشنبه ماه مذکور فریب بیک اثار خون از دست چپ خود کشیدم چون حجت و سبکی تمام دست داد بخاطر رسید که اگر در محاورات خون کسیدن را سنگ شدن میگفته باشند بهتر خواهد بود الحال همین عبارت گفته می شود بمقر حان که قصد نموده بود کپوه مرصع عنایت کردم کسنداس و تصرف فیل حانه و اعطیل که از رمان حضرت عرش آشیانی تا حال منصدی آن دو خدمت بود و عمرها آرزو خطاط را حگی و منصب هزاری ذات داشت و قبل ازین خطاط سرمراری یافته بود الحال بمنصب هزاری کام روا گشت میرزا رستم ولد سلطان حسین میرزای صفوی را که در لسنردکن تعین بود حسبالالتماس او را طلب نموده بودم روز شنبه نهم ماه تیر بافریدن آمده ملازمت کرد یک قطعه لعل و چهل و شش دانه مروراید پیشکش گذراندید بر منصب تاج حان حاکم بهکر که از امرای قدیم این دولت است بانصدی ذات و سوار افزوده شد قصبه موت شجاعت حان از امور عربده و عقیبه است بعد از آنکه مصدر چنان خدمتی گشت و اسلام خان از سرکار اودیسه رحصت میکند در اثناء راه شبی بر ماده فیل چوکندے دار سوار میسود و خواجه سرای خورد سالی را بر عقب خود جای میدهد وفتی که از اردوی خود برمی آید فیل مستی بر سر راه بسته بودند ادعیل از آوار سم اسپان و حرکت سواران در صد آن میسود که رنجر بگسلاند ندین جهت شور و عوای بلند می شود چون این شور و غوغا بگوش خواجه سرا میرسد مضطربانه شجاعت خان را که در خواب یاد ریشعوری شراب بود بیدار میسارد و میگوید که فیل مست بار شده و توجه اینطرف است بمرکز شدیدن این سخن مضطرب شده از پیش چوکندی خود سی اندارد بعد از انداختن انگشت پای او بسنگی رسیده شکافته می شود رسیده سی بعد از دوسه روز درمی گردد مکه آرشیندن این مقدمه حیرت تمام دست

طلب در بخت هشتم آبان آمده ملازمت کرد یکقطعه نعل و سه دانه سروارید پیشکش گذرانید ششم آذر مطابق سویم شوال از برهان پور خبر رسید که امیرالامرا روز یکشنبه بخت و هفتم آبان در برگزیده نهال پور فوت کرد بعد از بیماری که در راه انزلی بخت داده بود دیگر شعور و هوش ازو کمتر ظاهر میسند بحافظه اش نقصان شد و در راه بود اخلاص محیار می داشت حیف که ازو فرزندی نماند که قابل تربیت در حلقه باشد چپن قلی خان که از پیش پدر خود که در پیشاور بود آمده بستم آذر ملازم شد یکصد مهر و یکصد روپیه بدر گذرانید و پیشکش خود را از اسب و اعمسه و ... اجناس که همراه داشت بدطر در آورد ظفر خان را که از خانه راجا و کوکه راجا معتبر است نواخته صاحب صوبگی بهار سرور ساختم و منصب صدی دات و سوار افزوده سه هزاره ذات و دو هزار سوار مقرر داشتم و بنوادان خلعت و اسب سرفراری یافته در انصونه رخصت شد همیشه آروغ او این بود که خدمت ملبده سرفراری یاند تا جوهر خود را بفهماند من هم خواستم که او را بنار مایم اینخدمت را محک آرمایش اوساختم چون هنگام سیر و شکار بود روز سه شنبه دوم ذیقعدة مطابق چهارم ماه دی از دارالخفنه اگر بقصد شکار برآمدم و در باغ دهره منزل شد و چهار روز دران باغ توقف افتاد روز دهم ماه مذکور خبر فوت سلیمه سلطان بیگم که در شهر بنار بودند شنیده شد والده ایسان گلرخ بیگم صبیحه حضرت مردوس مکایی بودند و پدر ایشان میرزا نورالدین محمد از خواجه راجا های خواجه نقسید اند بجمع صفات حسنه آراستگی داشتند در زبان ابدمقدار هنر و قابلیت کم جمع میشود حصرت جدت آندیانی این حواهر راجه خود را از روع شفقت تمام نامرد بیرام جان نموده بودند بعد از تدفین شدن ایسان در اغار سلطنت حضرت عرش اثنیانی این که خدایی واقع شده پس از کشته شدن خان مشارالیه والد بزرگوارم ایسان را بعد از فوت در راه سده شصت سالگی برحمت خدا واصل گشتند هسابور از باغ دهره کوچ است اعلم السوء را جهت سرانجام برداشتن ایسانی فرستادم و در عمارت باغ سدآکر که بیستم خود ساخته بودند فرمودم که ایشان را نهادند در هفت دهم ماه دی میرزا عینی بیگ اکثر ماهی از لسکوکن آمده ملازمت نمود حواجه جهان که بصوبه کابل مرخص شده بود بدست بیست یکم ماه مذکور بار گشته سعادت خدمت دریامت و عدت رفتن و ایسان از سده ماه و یارده روز کشید و دوازده مهر و دوازده روپیه بدر گویا آورد در همان روز راجه رامداس فدرار لشکر فیروزی اثر دکن آمده ملازمت کرد و یکصد و یک مهر بدر گذرانید چون بامراے دکن خلعت رستمی فرستاده شده بود بدست حیانت خان فرستاده شد و چون بندر سورت بجاگیر فلیح خان مقرر بود چپن فلیح را بجهت ضبط و حراست احکام التماس نمود که مرخص گردد در بیست هفتم دی خلعت و خطاب دی و علم سرفرار گشته مرخص شد بجهت نصیحت امراے کابل و ناساری که میان ایسان و فلیح خان واقع بود راجه رامداس را فرستادم و اسب و خلعت و سی هزار روپیه داد خرج

او امروز ده دو هزار ذات و هزار سوار باشد بیل هم عنایت شد ابوالفتح ناکبی در سرکار جاگیر و آن حدود جاگیر یافته بود مرحمت گشت که هم سرانجام جاگیر خود و هم حفظ و حراست آن ملک فیدام نماید و سرورے اورنگ بعوضداری سرکار بهوت تعیین شد منصب او هشت صدیدات و سیصد سوار بود الحال هزار ذات و پانصد سوار حکم شد و اسب نیز بد و مرحمت نمود چون نظر بر خدمت قدیم مقررات حال نمودم بخاطر رسید که امروز در آن او ندید گذاشت منصب او را کلاں کرده بودم جاگیرهای خود یافته بود آروے عدم و بقاره داشت نانی عنایت هم سرور و کامروا گشت و صالح سر خوانده خواجه بیگ میرزا صفوی بسیار جوانک پر تردد و کار طلب است او را سخاوت حکمرانے سرگرم خدمت ساختم روز پنجشنبه ۲۲ شهریور موافق ۱۷ رجب مده ۱۲۲۱ در مدول موم الرمادی مجلس ورن شمعی منعقد گشت نانی روش خود را ورن کردن طریق ستوده است حضرت عرش آشیانی که مظهر لطف و کرم بودند اس روش را بسندیده هر سال خود را در مرتبه باقسام و مراتب طلا و نقره و غیره و اکثر امطعه نهدند ورن مبعوض بودند یک مرتبه مطابق سال شمسی و دیگر موافق سال قمری و مجموع آنرا که قریب نیک یک روپیه است حقیرا و از اسب احتیاج تقسیم میکردند من هم این سنت سده امری می دارم و نهاده دستور خود را ورن نموده آن احداث را بقرا میدهم معتقد حاکم دیوان بدستگاه چون از آن خدمت معروفت شست بصران و اراکان و بعضی خدمت گاهان عدنان را که اسلام خان بهرامی او سرگاه فرستاده بود بعد از ملاقات به خط شریف گذرانید و تعهد امرای هر یک از اعدایان نموده یکی از بدداهای معتمد سرور شد و بیست و شش خود را به دست و پاچ رحیم بدداه فطعه لعل و پهل کتاره مرمع و خواجه سرایان معتمد و افشانه بدستگاه و غیره تقدیم داد بود بدور ارک میر بصران بصر سلطان خواجه که در لاسگردکن تعیین بود بطلب سعادت آسنان موسی بدداهت یک مطاعه لعل بدستکش گذرانید چون میدان قلیچ حاکم که سرور اسکر بدگس بود که سرور کابل است و میدان امرای انصونه که بهرامی و سرداری او تعیین نامیده اند بدستگیر حاکم دوران سرانج بدست و شدت بود حکمت تحقیق آنکه بسیاری را جانب کیست خواجه جهان را بهرامی یار دهم ماه مهر معتمد خان بدصوب والا بهسیگری سروراری یافت و بدصوب او هزار ذات و سیصد سوار مقرر گشت دیگر مرتبه بدصوب مقرر حاکم پاره امروز بدصوبش دو هزار و پانصد ذات و هزار و پانصد سوار بود پانصدی دیگر اضافه شد که سه هزار ذات و دو هزار سوار بوده باشد حسب الالتماس خانکاهان فریدون خان برلاس بدصوب دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار اصل اضافه سرور گذرید و راس مدوهر هزار ذات و هستصد سوار شد و راجه نرسنگه دیو بدصوب چهار ذات و دو هزار و دوست سوار سرور شد بهارت را که بدداه رامچند بددیده است بدستش رامچند بدخطاب راجگی سرور ساختم ظهر خان ارموبه گجرات بموجب

جشن هشتمین نوروز

آیام خجسته فرحام همه روز بدبو انخانه خاص و عام بر می آمدند و مطالب و مقاصد و مدعیات عرض میرسید و پیشکشهای بندهای درگاه از نظر میگذشت ابوالبی حاد شاه هار اسپان عراقی و سگان شکاری پیشکش فرستاده بود بنظر درآمد در نهم ماه مدد در آوردن بخان از صوبه بهار آمده ملازمت نمود و یکصد مهر و یکصد روپیه نذر گذرایید و یک صد روپیه بنظر درآمد و در دوازدهم پیشکش اعتماد الدوله گذشت از جواهر و اقمشه و دیگره ...
 آنچه خوش افتاد بدرجه قبول پیوست و از فیلان پیشکش افضل خان ده روپیه ...
 در بی روز دیده شد در سیزدهم پیشکش تربیت خان بنظر درآمد معتقد خان مملوک اگر خریداری نمود و چند روز در آنجا بسر برد و مصیبت بی در پی او را دست داد شدیده آیم که بر چهار چیز حکم سعادت و نحوست میکنند اول بر بی دین بر بندگی سوم بر منزل چهارم بر اسپ بجهت دانستن سعادت و نحوست خانه ضابطه قرار یافته بلکه میگویند که بصحت پیوسته است اندک زمین را ارحاک حالی ناید کرد و بار آن خاکها را در آن سرزمین می باید ریخت اگر بر سر آید میانه است آن خانه را نه سعد میتوان گفت نه نحس و اگر کم گردد بر نحوست آن حکم میکنند و اگر زیاده آید سعد و مبارک است در چهاردهم پیشکش اعتبار خان بنظر گذشت و آنچه مقبول افتاد برداشته شد مصدب اعتبار خان که هراری و سیصد سوار بود دوهزاری و پانصد سوار شد پانصدی ذات و پنجاه سوار مصدب تربیت خان افرودم که دوهزاری ذات و هشتصد و پنجاه سوار بوده باشد هوشنگ پسر اسلامخان که در بنگانه پیش پدر خود بود آمده در بی روزها ملازمت کرد چندی از مردم مکه را که ملکه ایسان متصل پیگو دار جلدگ است بلکه در بدولا این ولایت هم در تصرف آنها ست همراه آورده بود از کیش و روش آنها مقدمات تحقیق شد مجمعه حیوانی چند اندک بصورت آدمی از حیوانات بری و بحری همه چیز میخورند و هیچ چیز در کیش ایسان منع نیست و با همه کس میخورند و خواهر خود را که از مادر دینر باشد میگیرند و تصرف میکنند صورتهای ایسان بقرا قدام شبیه است اما زبان ایسان تنگی است و اما بقرنی نمی ماند و همین یک کوهست که یکسر آن بولایت کاشغر متصل است و سردیگر آن بولایت پیگو دینی درست و آئینی که از آن تعبیر دینی توان کرد ندانند از دین مسلمانی دور و از کیش هندو و مہجوران دو سه روزی شرف میاندازند و خرم خواهش نمود که بمدخل او رفته شود تا همانجا پیشکش نوروز از نظر گذرد القماس او درجه قبول یافت یکروز و یک شب در منزل آن مرزد توقف نموده شد پیشکشهای خود را بنظر درآمد آورد آنچه پسند خاطر افتاد گرفته شد تلمه را بار تحسیدم روز دیگر مرتضی خان پیشکش خود را گذرایید از هر چندس چیزها سامان نموده بود تا روز شرف هر روز پیشکش یک از امرا بلکه دوسه از نظر میگذشت روز دوششمه روز دهم هر روزی مجلس شرف ترتیب یافت در اندر سعادت اندر بر تحت دولت حلوس نمودم حکم شد که آقسام کیفها از شراب و غیر آن حاضر سازند تا هر کس خواهش خاطر خود آنچه

جشن هشتمینی نوروز

بخدمتگی بحال خود بدن در کاغذ علیحدہ سفارش سلام الہیہ نمودند همان لحظه منصب و علوفہ جایگزین را از امروز فیلی از فیلان خاصہ باتلا برنعبہ بدست آوردند و ستادام و میل دیگر ہم بقلیخ خان مرحمت شد و دوازده ہزار سوار برادرزہ عبداللہ - در ہفتاد و ہفت سہ اسبہ و دو اسبہ فرمودم کہ تلخواہ دهند و چون سابق بحضرت خدمت حضور ہستی ذات و سیصد سوار بر منصب برادر او سردار خان افزودہ شدہ بود و در تانیہ خدمت بحضرت بحال خدمت بکامل خان مقرر گشت حکم کردم کہ آن اضافہ را سرفراز داشتہ در منصب اعتبار نمایند و سرفراز خان را کہ ہزار و پانصدی ذات و پانصد سوار بود دوازد سوار اضافہ فرمودم بہت ہفتم اردی بہشت ماہ مطابق بہت ششم ربیع الاول سنہ ۸ حلوس و سنہ ۱۰۲۲ ہجری روز پنجشنبہ مجلس ورن قمری در خانہ مریم انرمانی ترتیب یافت و پارہ ار ورن مذکور معورات و مستحقان کہ در خانہ والدہ ام جمع شدہ بودند فرمودم کہ بخش کردند و در ہی روز ہراری بر منصب مرتضی خان افزودہ شد کہ شش ہزار و پانچ ہزار سوار بودہ باشد خسرو بیگ غم میرزا حادی از پندہ ہمراہ عبدالہاق - معمرزی آمدہ ملازمت نمود و سردار خان برادر عبداللہ خان ناحمداناد گجرات رحصت یافت دوبر کہ پا رہر داشتند از کربانک اعلانی آوردہ بود ہمیشہ شدیدہ ہست کہ ہر جانبوری کہ پا زہر مہدارد بسیار لاعرو و رنوں می باشد حالانکہ این برہادر بہایت مرتبی و تارگی بودند یکی از انہارا کہ مادہ بود فرمودم کہ کستند چہار پا زہر ظاہر شد و اینمعدی باعث حیرت تمام گشت یوز مقرر است کہ در غیر جاہات کہ ہیباشد مادہ خود حقت نمی شود چنانچہ والد نزرگوام یک مدتی تا ہزار یوز جمع کردہ بودند بسیار خواہن آبیوند کہ اینہا نایکدیگر جفت شوند اصلا نمی شد و بارہا بورہای در و مادہ در ساعات قلاذہ بر آوردہ سردادند در انجا ہم شد در ہی ایام یوز نری قلاذہ خود گسیختہ بر سر مادہ یوزی میروند و جفت میسود بعد از دویسم ماہ سہ بچہ رائید و کلان شدہ چون می الحملہ غرائتی داشت نوشتہ شد ہر گلہ یوز بایوز جمع نگردن شیر خود بطریق اولی ہرگز شدیدہ نشدہ بود کہ بعد از گرفتاری حقت شدہ باشد چون در عہد دولت من و حقت از طبیعت جانوران صحرائی بداشتہ شدہ چنانچہ شیران بدوئی رام گشتہ اند کہ بیقید و رنجیر گلہ گلہ در میدان مردم میگردند و سرور ایسان مردم در و دہ و حقت و رمیدگی دارند بحسب اتفاق مادہ شیرری آبستر شد و بعد از سہ ماہ سہ بچہ رائید و این ہرگز شدہ کہ شہرحکلی بعد از گرفتاری حقت خود جمع شدہ باشد ارحمان شدیدہ می شد کہ شیر شیر بجهت روتدائی چشم رعایت فائدہ مند است ہرچند سعی کردیم کہ ہم شیر در پستان او ظاہر شود میسر نگشت بحاظرمیدہدہ چون جانور غضبناک است و شیر در پستان مادران از روی مہری کہ نہ بچہ خود دارند چون در پستان او مقارن خوردن و مکیدن بچہ شیر میدسدہ باشد تا در وقت سرفتن او بحقت بر آوردن شیر غضب او زیادہ گشتہ شیر در پستان خشک میشون در آواخر اردی بہشت خواجہ قاسم برادر خواجہ عبدالعزیز کہ از خواجہ رادہای نقسبندیہ اند

خواهد بخورد بسیاری ارتکاف سرب نمودند پیشکش مهلتخان درین روز گذشت یکمهر هزار توله که بکوکب طالع موسوم است بیاک کار علی ایلچی والی ایران دادم مجلس شگفته گشت بعد از سرچاستن حکم کردم که اسباب و آئین را بار کنند چون در ایام نوروز پیشکش مقرب حسن شاهان بدین بود از هر قسم نفایس و تحفیات خوب بهمرسانیده بود و از حمه و ارد و اسب اسب عراقی و عربی که بجهاز آورده بود و دیگر زمین مرصع کاری مرغی را نظر گذشت بر منصب نوازش خان پانصد سوار اعانه شد که دوهزاری دات و سوار بوده و سی و بیلی همی بدن نام که اسلام خان از بنگاله فرستاده بود بنظر درآمده داخل در حاکم شد در موسوم از دی بهشت خواجہ یادگار برادر عبداللہ خان از گجرات آمده و از دست کرد یکصد مهر جهانگیری بدر گذرانید بعد از چند روز که در ملازمت بود خطاب سردار حانی سرمراری یافت چون کسی صاحب استقلال و لشکر نگش و آنحد و بایست فرستاد معتقد خان را بدین خدمت اختیار نموده و بر منصب او سیصدیدان و پنجاه سوار اضافه شده که هزار و پانصدیدان و سیصد و پنجاه سوار بوده باشند رحمت نمودم مقور شد که نزدی روانه گردد محمد حسین چلبی را که در خریدن حواجر بهمرسانیدن تحفه و قرف تمام داشت پاره زر داده رخصت نمودم که از راه عراق مستبدول رود و تحفها و نفایسینکه بهمرساند بجهت سرکار ما خریداری نماید درینصورت ضرور بود که والی ایران را ملازمت کدد کفالتی باو داده بودیم و یاد بودی با آن همراه بود محکم در حوالی مشهد برادرم شاه عباس زسی پیدا شد ازو تفحص میکند که چه چیزها حکم است که بجهت سرکار ایشتر خریداری نمائی چون مبالغه میکند چلبی یاد داشتی که همه داشت ظاهر میسار و در آن یادداشت فیروزه خوب و سومیائی کانی استخواناتی داخل بود میفرماید که این دو جلدس تحریر میسر نیست من بجهت ایشان میفرستم اویسی توپچی را که از ملازمان روشناس او بود اختیار نموده شش انبانیچه خاکه فیروزه تکمیداً بسی سیر خاکه داشت و چهار توله مومینایی و چهار راس اسب عربی که یکی از آن اطلق بود حواله او میکند و کفالتی مسعور را اظهار محبت و دوستی بیش از بیش نوشته درباب رسوبی خاکه و کمی مومیائی عدد بسیار خواسته بودند و خاکها بسیار رسوب بنظر درآمد هرچند حکاکان و نگین سازان تفحص کردند یک نگینی که قابلیت انگستری ساختن داشته باشد ظاهر نشد غالباً درین ایام حاکم فیروزه بطریق که در زمان شاه مرحوم شاه طهماسب از معدن سومی آمده حالا بر نمی آید همین مقدمه را در کفالت ذکر کرده بودند در باب اثر مومیائی از حکامان سخنان شنیده بودم چون تجربه شد ظاهر نگشت میدادم که اطباء در آن آن معالجه از حد گذرانیده اند یا سبب کدگی اثر آن گم شده باشد بهر تقدیر روشی که وارداد اطباء بود پانی مرغ را شکسته ریاده از آنچه میگفتند خورائیده و سر محل شکستگی مالده شد و تازه روز محافظت نمودند حالانکه مذکور میشد

محتاج داشتم کافیت بعد از آنکه ملاحظه نموده شد هیچگونه اثری ظاهر نشد و

بفیل خنجر می‌رساند و دست او را می‌گیرد و می‌کشد چون مدت یکماه و پنج روز ازین مقدمه می‌گذرد و روزیکه در آن روز فاک بود فریادش بعد بگوش ماده فیل که در عین چرا بود می‌رسد و بیکبار فیل را می‌کشد و اعضای او بلوزه در آمده خود را می‌اندازد و باز برخاسته هفت روز آید از دهان او می‌رفت و فاکله فریادی میکند و بی آرامی داشت فیلانان هر چند در صدد علاج شدند نفع نکرد و روز هشتم افتاده مرد بعد از مرگ ماده فیل بیکماه فیل کلان را بکنار آب بصحرای می‌بردند بهمان طریق امر را بعد ظاهر شد فیل مذکور در عین مستی یکبار بلوزه در آمده بر زمین نشست فیلانان او را بهزار مشقت بجا و مقام خود آورده بعد از همان مدت و بهمان حالت که ماده را دست داده بود این فیل نیز تصدق شد از وقوع این مقدمه حیرت تمام دست داد و الحق جلی حیرت است که جانوری باین کلاهی و بزرگی هیکل و ترکیب باندک جراحتی که از حیوان ضعیفی باورسد این مقدار متاثر گردد چون خانخانان مکرر باستند عالی رخصت شاه نواز خان پسر خود نموده بود بتاریخ ۴ مرداد اسب و خلعت داده رخصت دکن نمودم و یعقوب بدخشی را که منصب او صد و پنجاهی بود بفابرترددی که ازو بوقوع آمده بود بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سرفراز ساخته بخطاب خانی او را سر بلند گردانیدم و علم نیز کرامت شد طوایف هند بر چهار گروه قرار یافته و هر کدام باین و طریق خاص عمل مینمایند و در هر سال روزی معین دارند اول طایفه برهن یعنی شناسنده ایزد بیچون و وظیفه ایسان شش چیز است علم آموختن و دیگران را تربیت دادن و آتش پرستیدن و مردم را دلالت به آتش پرستش کردن چیزی به محتاجان دادن و چیزی گرفتن این طایفه را روزی معین است و آن روز آخر ماه سارن است که ماه دوم از برسات است این روز را مبارک دانسته عابدان ایشان بکنار دریاها و تالابها می‌روند و افسونها خوانند بر ریسماها و رشته های رنگی میدهند و روز دوم که اول سال نو است آن رشته ها را در دست راجها و بزرگان عهد می‌بندند و شگون میدهند و این رشته را راکهی میگویند یعنی نگاهداشت این روزه در ماه تیر که آفتاب جهانتاب در برج سرطانست واقع میگردد طایفه دوم چهتریست که بکهتری معروف و مشهور است و مراد از چهتری طایفه ایست که مظلومان را از شر ظالمان محفوظ دارند آئین این طایفه سه چیز است یکی آنکه خود علم بخوانند و دیگران را تعلیم ندهند دوم آنکه آتش را پرستش کنند و دیگران را به پرستش دعوت نه نمایند سیوم آنکه به محتاجان چیزی ندهند و خود باوجود احتیاج چیزی نگیرند روز این طایفه یچی و دسمی است در این روز سواری کردن و لشکر بر سر خصم کشیدن پیش ایشان مبارک است و رام چند که او را بخدائی می‌پرستند در این روز لشکر کشیده بر خصم خود ظفر یافته است این روز را معتبر می‌دانند و فیلان و اسبان را آرایش کرده پرستش می‌نمایند و این روز در هر ماه شهریور که آفتاب در برج سنبله میباشد واقع میشود به نگاه دارنده های اسبان و فیلان انعامها میدهند طایفه سیوم

از مازندران آمده ملازمت نمود. در چند روز دوازده هزار روپیه بطریق انعام باو
 مرصعت شد و چون خواجه حسن در حوالی شهر فالیز خرم پور به عمل آرد، بعد از
 گذشتن دوپهر روز پنجشنبه دهم در سرکشتی سوار شده از راه دیبا به پیر فالیز رفته
 شدم و مردم محل همراه بودند. در گهزی از روز مانده رسیدیم. شب در سیر فالیز
 گذرانیدیم. عجب تند باد و کوی شد که خیمه و سراپرده برپایه نمانده بر کشتی
 درآمده آنشب را بسر مردم پاره از روز جمعه در سیر فالیز گذرانیدم و بهر باز گشت
 نمودم. فصل حان که مدتی میدید نام دمل و زخمهای غریب گرفتار بود در دهم
 خورداد در گذشت جاگیر وطن را که در خدمت دکن تقصیر کرده بود تغییر
 نموده بهاست خان عنایت نمودم. شش پیر که از وارستگان و بی تعلقان وقتست و
 خاص بجهت محبت و اخلاص نام داشتند. دارد طریقه خدمتکاری و همراهی اختیار
 نموده است. در برگه دیوانه که درین ارست قبل ارس بفای مسجد نهاده بودند
 در دیوانه تقریبی مذکور گشت چون خاطر او را متعلق باتمام این بنای خیر یافتم چهار هزار
 روپیه باو دادم که خود رفته صرف از نماید و فرجی شال خاصه باو مرحمت نموده
 رحمت کردم در دیوانخانه خاص و تمام و محجور از چوب ترتیب می یابند. در محجور
 اول امرا و ایلچیان و اهل عرت می ناسند و درین دیوانه کسی بعیر حکم داخل میشود
 و در محجور دوم که وسیع تر از محجور اول است حمیع بندگان از مددداران و احسان و
 و کسانی که اطلاق نوکری توان کرد راه می یابند و در بیرون این محجور نمکران امیر و سایر
 مردمی که در دیوانخانه مذکور می آیند می ایستند چون میان محجور اول و
 دوم تفرقه نبود بخاطر رسید که محجور بی را به نقره باید گرفت فرمودم که محجور مذکور
 وادان را که این محجور بیالخانه چهار که نهاده اند و در قیل را که بهر دو دست نشین
 چهارده که هر مدد از چوب ترتیب نهاده اند در نقره گیرند بعد از اتمام بعرش رسید
 یصد بیست و یکمین نقره سوزن خدمتستان که هشتصد و هشتاد من ولایت باشد
 صرف فرموده شد. حق نه معار نمود دیگر پیدا کرده چنانچه گویا چنین می بایست
 سوم ماه تیر مظهر حان ا بده آمده ملازمت کرد دوازده مهر نذر گذرانید مصحف
 چند مرصع و دوئل مرصع پیشکش گویا بنظر در آرد و در چهار دهم ماه مذکور صفدر
 حان از صوبه بهار آمده ملازمت کرد و یکصد و یکصد مهر نذر گذرانید بعد ازاں که
 مظهر حان روزی چاد در ملازمت بود پانصدی ذات بر منصب سابق او افزوده علم
 عنایت فرمودم و شال خاصه دده رخصت بده کردم میدانستم که سگ دیوانه هر
 خانوری و حالدار را که بگرد البته میباید غایتاً این معنی در قیل بصحت نه
 پیوسته بود در زمان من چنین واقع شد که شکی سگ دیوانه بجای دستن یکی از فیلی
 خاصه کجی نام در آمده در پای مانده ویلی که همراه فیل خاصه بود میگرد بیکبار
 سگ سگ نقره می آید فیل بانان دریده خود را میسانند آن سگ رو بگریز نهاده
 بر فرقه در آن حوالی واقع بود در می آید و بعد از زمانی باز در آمده خود را

سرحدات مرگ می رسیده باشد و باقی مانده از درگاه بدین خدمت تعلی می شوند و این از فوائد است که پدر بزرگوارم کرده اند و من هم موافق آن عمل می نمایم و در این ضمن فرایده کلی و تفصیل مقام مشاهده میشود و اطلاع دیگر بر احوال عالم و عالمیان بهم میرسد اگر نواید آن مرگم گردد یعنی دوازده میشود درین ایام و سی و پنج لاهور فروخته بود که در اواخر ماه تیر در کس از شهر یاس آباد که در دوازده گروهی واقع است رفته اند چون هوا گرمی بهم میرساند پناه بحایه درختی میبردند مقارن آن ماه و پیر میهم میرسد و آن باد چون بجماعت مذکور می وزد بلرزه در آمده نه کس از آنها در زیر درخت جلی دادند و یک کس زنده ماند و آن زنده مدتها بیماری داشت تا بعد محنت بسیار خلاص شد و جانورانی که بر درخت مذکور نشیمن داشتند همگی افتاده مردند و در آن نواحی هوا این قسم خرابی پیدا کرد که جانوران محترائی بکشت زارها آمده خود را می انداختند و بر بالای سبزه غلطیده جان میدادند مجمل جانوران بسیاری هلاک شدند در روز پنجشنبه ۳۱ مرداد تسبیح نموده بقصد شکار بکشتی سوار شده متوجه موضع سمونگر که از شکار گاههای مقرر است گشتم در ۳ شهریور خان عالم را که از دکن بمصلحت فرستادن عراق و همراهی ایلچی دارای ایران طلبا نموده بودم در اینجا رسیده ملازمت کرد صد مهر نذر گذرانید و چون سمونگر بجاگیر مهابت خان مقرر بود منزلی دلکشا بغایت تکلف در کنار دریا ساخته بود بسیار خوش افتاد یک زنجیر فیل و یک انگشتری نگیل زمره پیشکش نمود فیل را داخل فیلق خاصه نمودم تا ۶ شهریور بشکار مشغول بودم درین چند روز چهل و هفت راس اهو نرو ماده و دیگر جانوران شکار شد درین روزها دلاور خان یک قطعه لعل پیشکش فرستاده بود مقبول افتاد شمشیر خاصه جهت اسلام خان فرستادم بر منصب حسن علی ترکمان که هزاری ذات و هفت صد سوار بود پانصدی ذات و یکصد سوار افزوده شد آخرهای روز پنجشنبه ۲۰ ماه مذکور در منزل مریم الرمانی ورن شمعین بعمل آمد خود را بافلزات و دیگر چیزها بدستور معمول وزن نمودم درین سال سن من چهل و چهار سال شمعی پوره شد و در همین روز یادگار علی ایلچی دارای ایران و خان عالم که ازین جانب بهمراهی او تعیین شده بود مرخص گشتند بیادگار علی اسپ بازی مرصع و کمر شمشیر مرصع و چارقیب طلا دوزی و کلغی و با پروچینه و سی هزار روپیه نقد مرحمت شد که مجموع چهل هزار روپیه بوده باشد و بخان عالم کهپوه مرصع یا پهل کتاره که علاقه از سروارید داشت شفقت نمودم در ۲۲ ماه مذکور به زیارت روضه مقدسه منوره والد بزرگوارم به بهشت آباد فیل سواره متوجه گشتم در رفتن پنجاه هزار روپیه زر بزرگی افشاند شد و پنج هزار روپیه دیگر بخواجه جهان دادم که بدرویشان قسمت نماید و تسبیح نماز شام کرده بکشتی متوجه شهر شدم چون منزل اعتماد الدوله بر کنار آب جمعه واقع بود انجا فرود آمدم و شب در منزل او گذرانیده تا آخرهای او در دیگر انجا بصریوم و از پیشکش های او آنچه خویش آمد قبول فرموده متوجه دولتخانه گشتم منزل اعتقاد خان هم بر کنار آب

بیش است و این جماعت این دو طایفه را که ذکر ایشان گشت خدمت میکنند زراعت و خرید و فروخت و سود و سودا شغل ایشان مقرر است این طایفه را هم روزی معین است که اقرا دیوالی هم میکنند و این روز در ماه مهر که اتفاق در برج میزان است واقع میگردد و در بیست و نهم ماه است قمری می باشد در شب این روز چراغهاست می افروزند و دوستان و عزیزان در خانه های یکدیگر جمعیت نموده هنگامه قمار بازی گرم میسازند چون نظر این طایفه بر سود و سودا است بردن و پایدادن را در این روز شگون میگیرند طایفه چهارم شودر است این گروه کهترین طایفه هنوز اند همه را خدمت میکنند و این چیزها که مخصوص هر طایفه مذکور گشت بهره نداشتن روز این ها هوالی است که با اعتقاد ایشان روز آخر سال است این روز در ماه اسفندار مذ که حضرت نیر اعظم در برج حوت منزل دارند واقع میشود در شب این روز آنها در سر کوچه ها و گذرها بر می افروزند و چون روز میشود تا یک پهر آن خاکسترها بر سر و روی یکدیگر می افشانند و شور و غوغا عجبی بر می انگیزاند و بعد ازاں خود را شست و شوی داده رختها می پوشند و بصیر باغات و صحراها میروند چون ضابطه مقرر هدود است که مرده های خود را می سوزانند آتش افروختن در این شب که شب آخر سال گذشته است کنایه از آنست که سال گذشته را که بمنزله مرده است میسوزانند در ایام والد بررگوارم امرای همدو و دیگر طوایف بتقلید ایشان رسم راکهی بجای رسانیدند که لعلها و مرواریدها و گلهای مریح بجواهر گران بها در رشته ها کشیده سردست مبارک ایشان می بستند و تا چند سال این رسم معمول بود چون تکلف را از حد گذاریدند اینمعنی برایشان گران آمده منع فرمودند و برهمان شگون همان رشته ها و ابریشمها را که ضابطه ایشان است می بستند من هم در این سال بسنت پسنیدیده ایشان عمل نموده فرمودم که امرای هند و اعیان این طایفه راکهی بدست من نه بدند روز راکهی که نهم امرداد بود باز همان معرکه قایم شد و دیگر طوایف براه تقلید رفته دست اری نصب بار نداشتند همین سال را قبول نموده فرمودم که بهمان ضابطه قدیم برهمان رشته ها و ابریشمها می بختند باشند در این روز بحسب اتفاق عرس حضرت عرش آشیانی واقع شد و عرس ارقاعدها است که در هندوستان معمول است در هر سال در روز فوت پیرو عزیز خود طعام خوشبوئیا باندازه حالت و قدرت خود ترتیب داده علماء و صلحا و سایر مردم جمع می شوند و این مجلس گاه باشد که بیک هفته بکشد در این روز بانا خورم را فرستادم که بروی مقبره ایشان رفته این مجلس را منعقد سازد و ده هزار روپی به ده کس از بنده های معتبر داده شد که به فقرا و ارباب احتیاج تقسیم نمایند در پانزدهم ماه امرداد بیسکش اسلامخان از نظر گذشت بخت و هشت زنجیر نیل و چهل راس اسب زمین که بتانگی مشهور است و پنجاه نفر خواجه سرا و پانصد پرکاله نفیس بنار کانی فرستاده بود چون ضابطه شده که وقایع جمیع مرتبها به تخصیص

انصراف الهی یافت تا در اواخر مه در یک روز و یک ساعت خود به تعمیر ملک دکن متوجه گشتند و مرا با لشکر عظیم و سواران معتمد بر سر راه فرستادند بحسب اتفاق این هردو کار بواسطه اسبابی که ذکر آن طول تمام دارد صورت پذیرفت تا آنکه زمانی خلعت بمن رسید چون این مهم قیم کاره من بود بعد از جلوس اولین لشکر تا به حدود مالک فرستادم این لشکر بود فرزند پرویز را سردار ساخته عظمای دولت را ریاست قنصت حاضر بودند بدین خدمت تعیین گشتند و خزانه معمور و توپخانه موفوره را روانه ساختم چون هرکاری موقوف بروقتست درین اثنا قضیه بدعاقبت خسرو پور امد مرا ناچار تعاقب او بجانب پنجاب باید نمود و ولایت و پایه تخت که در دارالکتابه اگر بود خالی میماند بالضرورت نوشته شد که پرویز با بعضی امرا برگشته بمحافظت اگر و حوالی و حواشی آن قیام نماید مجتمه درین مرتبه هم مهم رانا چنانکه بایست نشد چون بعنایت الهی خاطر از فتنه خسرو جمع گردید و دیگر باره اگر محل نزول ربابت عالیات گشت افواج قاهره بحر کردگی مهابتخان و عبدالله خاں و دیگر سرداران تعیین نموده شد و از آن تاریخ تا وقت عزیمت ربابت جلال ناجمیر پیوسته ولایات او پایمال عساکر فیروزی ماثربود غایتاً مهم او صورت پسندید پیدا نمیکرد بخاطر گذرانیدم که چون در اگر کاره ندارم و یقین من گشت که تامن خود متوجه بشوم این مهم صورته پیدا نمیکند بساعت مقرر از قلعه اگر برآمده در باغ دهره منزل واقع شد روز دیگر جشن دسیره روه داد بدستور معمول اسپان و فیصل را آرایش داده از نظر گذرانیدم چون مکرر والدها و همشیره های خسرو عرض رسانیدند که از کردهای خود بسیار نادم و پشیمانست عرق عطوفت و شفقت پدری در حرکت آمده او را طلبیدم و مقرر کردم که هر روز بکورنش می آمده باشد در باغ مذکور هشت روز مقام شد در بیست و هشتم خبر رسید که راجه رامداس که در بنگش و حدود کابل بهمراهی قلیچ خاں خدمت میدود وفات یافت غره ماه مهر از باغ کوچ شد و خواجه جهان را برای نگاهبانی دارالسلطنت اگر و محافظت خزاین و محلهای رخصت فرمودم و فیل و فرگل خاصه باو مرحمت شد در دوم مهر خبر رسید که راجه باسو در تهنانه شاه آباد که سرحد ولایت امری مقهور است وفات یافت دهم ماه مذکور روپ باس که الحال بامن آباد موسوم شده منزل گشت سابق این محال بجاگیر روپ خواص مقرر بود بعد از آن به بحر مهابتخان که امان الله نام دارد مرحمت نموده فرمودم که بدام او میخوانده باشند یارده روز درین منزل مقام واقع شد چون از شکارگاههای مقرر است هر روز بشکار سوار میشدم چنانچه درین چند روز یک صد و پنجاه و هشت آهو نر و ماده و سایر جانوران شکار شد بخت و پنجم ماه مذکور از امن آباد کوچ نموده شد در سی و یکم این ماه مطابق هشتم رمضان خواجه ابوالحسن را که از برهانپور طلب نموده بودم آمده ملازمت کرد پنجاه مهر نذر و باتزده پاره مرصع آلات و بکنجیر فیل که او را داخل فیصل خاصه کردم پیشکش گذرانید دوم آبان مطابق دهم رمضان خبر فوت قلیچ خاں رسید از قدیمی این دولت

جبنه بود حمید القسطنطنیه را با مردم محل انجا غرقه آمدند و او را که قله ساخته
 بود سیر کردم. الحق جان من مطبوع و بچند بود بسیار خرابی و شکست های این
 از اقمشه و جواهر و دیگر اجناس سرانجام نموده بود. مجموع از نظر اشراف گذشت و اکثر
 پسند خطرات افتاد و قریب بشام داخل دولتخانه همایون شدم چون منجمان و اختر
 شناسان امشب ساعت توجه بجایب اجیر اختیار نموده بودند هفت گهری از شب
 دوشنبه ۲ شعبان مطابق ۲۴ شهریور گذشته بفیروزی و اقبال بقصد انصراف از دارالخلافه
 آگره برآمدم و درین عزیمت دو چیز منظور خاطر بود اول زیارت روضه منوره خواجه
 معین الدین چشتی که از برکات روح پر فتوح ایشان کشایشه بزرگ باین دودمان والا
 رسیده و بعد از جلوس زیارت مرقد بزرگوار ایشان میسر نگشته بود دوم دفع و رفع رانا امر
 سنگه مقهور که از زمینداران و راجه های معتبر هندوستان است و سری و سرداری
 او و ابا واجداد او را جمیع راجه و رایان این ولایت قبول دارند و دیوبست که دولت
 ریاست در خانواده آنهاست مدتی در حدود مشرق که پورب رویه باشد حکومت
 داشته اند و دران ایام بخطاب راجگی معروف و مشهور بوده اند بعد ازان بزمین دکن
 افتادند و بیست و لایات انجا بتصرف در آوردند و بجای راجه لقب راول را جزو اسم
 خود ساختند پس اران بکوهستان میوات در آمدند و رفته رفته قلع چیتور را بتصرف
 در آوردند اران تاریخ تا امروز که هشتم سال از جلوس منست یک هزار و چهار صد هفتاد
 و یک سال میسود بیست و شش کس دیگر این طایفه که مدت حکومت ایشان یک
 هزار و ده سال است راول خطاب داشته اند و ار راول که اول شخصیت که براول
 شتهار یافته تا رانا امر سنگه که امروز رانا است بیست و شش نفر اند که در عرض
 چهار صد و شصت و یک سال ریاست و سروری داشته اند و درین مدت مدید گردن باطاعت
 هیچ یک از سلاطین کشور هندوستان دریاورده اکثر اوقات در مقام سرکشی و فتنه انگیزی
 بوده اند چنانچه در عهد سلطنت حضرت فردوس مکانی راناساگا جمیع راجه و رایان
 و زمینداران این ولایت را جمع ساخته با یک لک و هشتاد هزار سوار و چندین لک
 پیاده در حوالی بیانه جنگ صف نمود و به تائید باری تعالی و یاری بخت لشکر ظفر اثر
 اسلام بر افواج کفر غلبه کردند و شکست عظیمی باحوال اواره یافت تفصیل این جنگ
 در تواریخ معتبره بتخصیص در واقعات که از تصنیفات حضرت فردوس مکانیست مذکور
 و معطور است والد بزرگوارم که مرقد منورش محل فیوض نامتناهی باد در دفع این
 سرکشان سعیهای بلیغ بجا آوردند و چندین مرتبه لکرها بر سر او تعیین نمودند و در سال
 دوازدهم از جلوس خود به تسخیر قلع چیتور که از محکم قلع هاست مقرر معصوم عالم
 است و برهمزدن ملک رانا عزیمت نمودند و قلع مذکور را بعد از آنکه چهار ماه و ده روز در
 قیل داشتند از کسان پدر رانا امر سنگه بجمک و جدال از روی قدرت و قوت تمام گرفتند و
 تلعه خراب نموده برگشتند و در هر مرتبه افواج قاهره کار را بر تنگ سلخته چنان می
 گردیدند که بدست در آید یا خراب و آواره گردد و مقاری این امره رویه میداد که این مهم

یکه و نیم کوبه بود شانزدهم آذر شهر رسید که قزاقان ماده غدیری را قیل مشهوره اند در خلعت متوجه شده بمحرم رسیدن بختگاه زده باز گشتن بعد از چند روز نیله گوست شکار شد در حضور خود فرمودم تا از پوست برآوردند و بجهت فقرا طعام بپسند و پوست و چفد نفر جمع شده بودند از این طعام خوردند و بهر یک بدست خود هر کدام در همین ماه خبر رسید که نورنگیان کوبه ببقولای نموده چهار چهار اجنبی را در راه مقرر بنذر سورت بود در حوالی بندر تاراج نمودند و جمع کثیر را از مسلمانان نموده مال و مطاعی که در آن جهاز بود متصرف گشتند اینمغنی برخاطر گران مقرر بخانرا که بندر مذکور حواله او بود بجهت تدارک و تلاقی این امر اسب و قیل خلعت داده هیزدهم آذر مرخص ساختم بنابر حسن تردد و خدماتی که اریوسف خان و بهادرالملک در صوبه دکن بوقوع آمده بود علم بجهت اینها فرستادم و نوشته شد که مقصد اصلی از این عزیمت بعد از زیارت حضرت خواجه سرانجام مهم رانا مقهور بود بنابری بخاطر گذرانیدم که خود در اجمیر توقف نموده فرزند سعادتمدد با با خورم را پیش بفرستم و این اندیشه بغایت صواب بود بنابری ششم دی که اختیار ساعت شده بود بفرخی و فیروزی اورا مرخص ساختم و قبلی طلا دوری گل مرصع که مروراید بر اطراف گلهای آن کشیده بودند و چیره زر دوری رشته مروراید و فوطه رربعت مسلسل مروراید و قیل فتح گچ نام خاصه معه تلایر و اسب خاصه و شمشیر مرصع و کهنه مرصع معه پهل کتاره بدو مرحمت نمودم سواست مردمی که سابق سرکردگی خان اعظم در خدمت تعیین بودند دوازده هزار سوار دیگر بهمراهی آن فرزند معین ساختم و سران سپاه را فراخور قدر هریک باسپان خاصه و قیل و خلعتهای خاصه فاخره سرور ساخته رحمت نمودم و فدائی خان بخدمت بخشگیری این لشکر تعیین یامت در همین ساعت سفدر خان بحکومت کشمیر از تغیر هاشم خان مرخص شد اسب و خلعت یامت روز چهارشنبه یازدهم خواجه ابوالحسن را بخشی کل ساخته خلعت مرحمت نمودم و یک دیگ کلانی در آگه حکم کرده بودم که بجهت روژه متبرکه خواجه بسارند در همین روزها آورده بودند فرمودم که بجهت فقرا طعامی در آن دیگ طبخ نمایند و درویشان اجمیر را جمع سازند تا دور حضور بانها خورائیده شود پنجهزار کس حاضر شدند و همه از این طعام سیر خوردند و بعد از خوردن طعام بدست خود بهر یک از درویشان ررها داده شد اسلام خان حاکم بنگاله در پی ایام بمنصب شش هزاره ذات و سوار سرمراری یافت و به مکرم خان پسر معظم خان علم مرحمت شد غره اسفندار مز مطابق دهم محرم سده ۱۰۲۳ به شکار نیله گاو از اجمیر برآمد روز نهم معادلت نمودم و بچشمه حافظ جمال که در دوکروهی شهر واقع است منزل نمودم و شب جمعه را در آنجا گذراند آخر روز بشهر داخل شدم در پی بخت روز ده نیله شکار شد چون نیکو خدمتی خواجه جهان و کم جمیععی او بجهت حفظ و حراست آگه و آن فواهی بعرض رسید پانصد ذات و یکصد سوار برمدصب او افزوده شد و در همین روزها ابوالفتح دهکینی از جاگیر آمده شرف ملائمت دریاقبت در ۲

بود و به هشتاد سالگی بر دست خدا رفت در برقرار است و روح او
 بر تاریکی قیام داشت و صاحب او شش هزار ثبات و با وجود مرخصی حال
 نکنی که در علم بولنگه باری که با اصطلاح دکنیان یک انگلی گویند و شش هزار میگویند
 به نظیر بود مدتی پیش او باین ورزش متوجه نمودم در بدو او را خطاب و ورزش خانگی
 متفرق از گوناگون چون ضابطه کرده ام که شبها ارباب استحقاق و دیویشان را از نظر من
 میگردانیده باشند تا نظر بحالت هر یک انداخته زمین و زر نقد و بوشش بانها مرحمت
 نمایم در میان آن مردم شخصی اسم جهانگیر را با اسم اعظم الله اکبر بحساب آنچه
 مطابق یافته بود عرض سانی و این معنی را بتفاوت و شگون خوب گرفته به یابنده آن زمین
 و اسب و زر نقد و خلعت کرامت نمودم روز دوشنبه پنجم شوال مطابق بستم و ششم
 آبان ساعت داخل شدن ناجمیر قرار یافته بود صبح روز مذکور متوجه گشتم چون قلعه
 و عمارات روضه حصرت خواجه بررگوار ظاهر گشت قریب بیک کوه راه را پیاده طی
 کردم و از دو جانب راه معتمدان را تعین نمودم که بفقرا و ارباب احتیاج زر داده میفرستند
 چون چهار گهزی ار روز گذشت داخل شهر و معموره شدم و در گهزی پنجم شرف زیارت
 روضه متبرکه دست داد بعد از دریافت زیارت بدو لتخانه همایون متوجه گشتم و روز
 دیگر فرمودم که همه حاضران این بقعه شریف را از خورد و بزرگ شهری و رهگذری
 از نظر بگذرانند تا فراخور استحقاق عطایای جزیل خوشنود کردند هفتم آذر بقصد
 سیرو شکار تالاب پهر که از معابد مقرر هندو است و در فضیلت آن سخنان میگویند
 که بهیچ عقلی راست نمی آید و در سه گروهی اجمیر واقع است متوجه گشتم و در سه
 روز دران تالاب شکار مرغابی کردم و ناجمیر معاودت نمودم معبد های قدیم و جدید که
 به اصطلاح کفار دیوهه میگویند در اطراف این تال بدظر در آمد از جمله رانا شنکر که
 عم امری مقهور است و در دولت ما ار امرای بزرگ است دیوهه ساخته در غایت
 تکلف چنانکه یک لکه روپیه مذکور شد که خرج نموده بتماشای آن عمارت در آمدم
 صورتی دیدم از سنگ سیاه تراشیده از گردن بالا بهینت سر خوک و مابقی شبیه به بدن
 آدمی عقیده ناقص هندو است که یک وقتی بنابر مصلحتی که رای حکیم علیم
 اقتضا فرموده بدین صورت جلوه ظهور نموده است این صورت را بدین جهت عزیز داشته
 پرستش مینمایند فرمودم که آن صورت کوبه را درهم شکسته در تالاب مذکور انداختند بعد
 از ملاحظه این عمارت بر قلعه کوهی گدبذی سفید مشاهده گشت که مردم از هر طرف
 بدانجا می آمدند از حقیقت آن پرسیدم گفتند جوگی در آنجا میباشد ساده لوحانیه
 ندیدن او میروند کف آردی بدست بد آنها میدهد که در دهن انداخته آواز چالوین
 که اراں سفها در یک وقت آزار یافته باشد نمایند تا این گناه بدین عمل و ایل گردد
 فرمودم تا آن محل را خراب نموده آن جوگی را از آنجا بخراج نموده و صورت بتی که
 در آنجا بود شکستند دیگر عقیده داشتند که این تالاب را عمق نیست بعد از تفحص
 ظاهر شد که هیچ جای آن از دوازده درع زیاده عمق ندارد دور آنرا نیز پیروم قریب

فرزند پادشاه خرم رسید که فیل عالم کمان که وانا را بدان نثارش تمام بود با هفتده فیل زنجیر دیگر بدست بهادران لشکر فیروزی اثر افتاد و عنقریب صاحبش نیز گرفتار شد است ●

جشن نهمین نوروز از جلوس همایون

آغاز سال نهم از جلوس همایون مطابق سنه ۱۰۲۳ هجری

دو پهلوی یک گهری از شب جمعه ۹ شهر مفر گذشته افتاد عالمقرب بپرج حمل که حاکم شوکت و شرف ارست پرتو افکن گشت و صباح آن که غره فروردی ماه بوده باشد مجلس جشن نوروزی در خطه دله بدیر اجمیر دست داد و در وقت تحویل که ساعت سعد بود جلوس بر تخت اقبال نمودم برسم مقرر دولت خانه همایون را باقمشه نفیسه و جواهر و مرصع آلات آئین بسته بودند در همین وقت خجسته فیل عالم کمان که لیاقت خاصه شدن داشت با هفتده زنجیر فیل دیگر از پرو ماده که فرزند پادشاه خرم را با فرستاده بود از نظر اشرف گذشت و باعث انبساط خاطر دولتخواهان گشت روز نهم نوروز در سواری انرا تیمناً خوب دانسته بران سوار شدم و زر بسیاری نثار شد و در تاریخ سیوم منصب اعتقاد خان را که دو هزار و پانصد سوار بود سه هزار و هشتاد سوار مقرر فرمودم و بحضرت اصفخانی که دو کس هم از سلسله آنها بدین خطاب سرمراری یافته بودند سر بلند ساختم و بر منصب دیانت خان نیز پانصدی ذات و دو بیست سوار افزوده شد و هم درین ایام اعتماد الدوله را بمنصب پدم هزار و هشتاد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم حسب التماس پادشاه خرم بمنصب سیف خان پانصد سوار و دو بیست سوار و بر منصب دلاور خان پانصدی ذات و دو بیست سوار و بر منصب کشن سنگه پانصد سوار افزودم و بر منصب سررار خان پانصدی ذات و سیصد سوار افزوده شد روز یکشنبه دهم پیشکش آصفخان از نظر اشرف گذشت و در ۱۴ اعتماد الدوله پیشکش خود گذرانید درین دو پیشکش نفایس بدظر در آمد آنچه پسند خاطر افتاد گرفتیم را باز دادیم چین فلیح خان با برادران و خویشان و لشکر و جمعیت پدر خود از کابل آمده سعادت ملازمت دریافت ابراهیم خان که بمنصب هفت صدی ذات و سیصد سوار داشت بمنصب هزار و پانصدی و شش صد سوار سرفراری یافته بخدمت جلیل القدر بخشیدگرمی در خانه بشرکت خواجه ابوالحسن مقرر گشت در ۱۵ این ماه مهاتخان که به آوردن خان اعظم و پسر او عبدالله مقرر گشته بود آمده ملازمت کرد در ۱۹ مجلس شرف ترتیب یافت درین روز پیشکش مهاتخان از نظر اشرف گذشت و فیل خواصه روپ سندر نام بجهت فرزند پرویز فرستاده شد بعد از گذشتن روز مفکور فرمودم که خان اعظم را با اصفخان بپارند که او را در قلعه گوالیار نگاهدارد و چون غرض از فرستادن او بقلعه این بود که مهاتخان در مهم رانا بنابر رابطه و جبهتی که بخواهد دارد نفاق و فساد از و بوقوع آید حکم فرمودم که او را در قلعه بطریق بنفویان نگاه

ماده مذکور خبر غریب رسید که در روز پنجمین ماه شعبان سنه ۱۰۴۲ و قمری
یافته بود در یک روز در میان راه بمباری و تشویش این امر فاجعه آلوده است داد از خفته
زادان و تروست با آنها این مقدار جوهر کار دانی که ازو بظهور رسید از دیگر ظاهر نشد
حکومت هنگامه را از روی استقلال کرد و ولایاتی که در عمل هیچ یک از جاگیرداران سابق
و بتصرف اولیای دولت قاهره در نیامده بود داخل ولایات عملی شد اگر اجل او را
در نمی یافت مصدر خدمات کلی میگشت خان اعظم با آنکه خود استعفاء نموده
بود که شاهزاده فیروز مند باین خدمت مامور گردد باوجود انواع دلاسا و رضا جوئی
از جانب آن فرزند تن بسازگاری در داده بشیوه ناسقوده خود عمل مینمود چنانچه
این مقدمه مسموع گشت ابراهیم حسین را که از خدمتگاران معتقد حضور بود همراه
او فرستاد و سخنان لطف آمیز مهر انگیز بدر پیغام کردم که وقتی در برهان پور بودی
بارز های این خدمت را از من التماس نمودی چون این خدمت را که سعادت
دارین خود دران میدانستی و در مجالس و محافل مذکور میکردی که درین عزیمت
اگر کشته شوم شهید و اگر غالب آیم غاری خواهم بود بتوفیق نمودم آنچه از کمک
و مدد تو بخانه خواستی سرانجام یافت بعد آزان نوشتی که ببحرکت ریات جلال
بدین حدود فیصل این مهم خالی از اشکالی نیست بکنش تو نزول اجلال در اجمیر
واقع شد و این فواید محل سرا دقات جاه و جلال گشت الحال که شاهزاده را بعراض
و جوه معقوله استدعا نمودی و مجموع مقدمات برای و کنکش و صوابدید تو بعمل
آمده باعث چیست که پا از معرکه بیکبار میکشی و در مقام ناساگاری در آمده بابا خرم
را که درین مدت هرگز از خود جدا نساخته ام محض با اعتماد کار دانی تو فرستادم باید
که طریقه نیکخواهی و بیک اندیشی مدظور و مرعی داشته شب و روز از خدمت فرزند
سعادت مند غافل نباشی و اگر بخلاف این سخنان عمل نموده از قرارداد خود قدم
بیرون نهی دانسته باش که ریان کار خواهی بود ابراهیم حسین رفت و این سخنان را
بهمین تفصیل خاطر نشین او ساخت املا نتیجه نداد از چهل و قرار داد خود باز نیامد
با با خورم چون دید که وجود او درین کار محل است او را نگاهداشته عرضداشت نمود
که بودن او بهیچ وجهه لایق نیست و محض بجهت نسبتی که با خسرو دارد در مقام
کارشنیست بمهابت خاں فرمودم که رفته او را ار اودیپور بیاورد و محمد تقی دیوان
بیوتات تعیین شد که بمندسور رفته فرزندان و متعلقان او را باجمیر رساند در یازدهم ماه
مذکور خبر رسید که دلپ و لد رایسنگه که جبلت او سرشته بغی و فساد است از برادر
کوچک خود را و سورج سنگه که بر سر او تعیین شده بود شکست عظیم خورده در یکی
از محکمهات سرکار حصار در قیلاست مقارن ان هاشم خوشتی فوجدار و جاگیرداران
را حی او را بدست در آورده مقید بدرگاه رسانیدند چون مکرر ازو قیام سرزده بود به نیابت
و کشتن او باعث عبرت بسی از مفسدان شد و بجلدوی این خدمت بر منصب
را و در سنگه پافصدی ذات و دویست سوار افزوده گشت در چهاردهم ماه عرضداشت

بره و خاندان باجمعی دیگر در حدود کابل و آن نواحی سر راه آن روستاها داشتند و در
آنجا نوشته از پیش بولاق بهشت غلج میرسد که اعداد بکوت تیراه که در بخت کوهی
جلال آباد واقعست باجمعیست بسیار از سوار پیاده آمده است و از جماعتی که در آنجا خواهی
و اطاعت اختیار نموده بودند پاره را گشته و چندی را بندی کرده می رساند به
قوراء فرستد و اراده فاخرن جلال آباد و پیش بولاق دارد بمجرد رسیدن این خبر به
غسان باجمعی که باو بودند یحرمت تمام روانه میشود چون به پیش بولاق میرسد
جاسوسان جهت تفحص غنیم می فرستد صبح چهار شبیه ششم خبر می آید که اعداد
فرمان جا است تکیه بعنایت الهی که در باره این نیازمند درگاه الهی است نموده افواج
قاهره را و در فوج میسازد و خود رابه غنیم میرساند غنیم با چهار پنجهزار سوار پیاده کار دیده
بغور و بغفلت تمام نشسته در گمان او نموده که بغیر از خاندان درین نواحی فوجی
باشد که باو چیره تواند شد چون خبر رسیدن افواج بادشاهی بدان بخت برگشته
میرسد و آثار و علامت لشکر ظاهر میگردد مضطربانه مردم خود را چهار توپ ساخته
خود بر بلندی که یک بندوق انداز رفعت داشت و بر آمدن بران بدشواری میسر
میشد نشسته مردم خود را بجنگ می اندازد و بر قنداران افواج قاهره آن مقهور
را به شمت تفنگ گرفته جمع کثیری را بجهنم میفرستند معتقد خان بالشکر
قول خود را بهر اول رسائیده غنیم را فرصت زیاده از انداختن در سه شست تیر داده
پاک و پاکیزه بر میدارند و سه چهار کوه تعاقب نموده قریب هزار و پانصد نفر
سوار و پیاده بقتل میرسند و بقیت الحیف اکثری زخمی و محروم و براق انداخته
تسرار سرفراز میدهند افواج قاهره شب در جنگ گاه سه برده مباح آن ششصد
سر جدا کرده بر پرشاور می آورند و کله منارها در آنجا میسازند و پانصد سراسپ
و مویشی بیشمار و مال و اسلحه بسیار بدست می آید و مددیان تیراه خلاص میشوند
و ازین طرف از مردم روشناس کسی ضایع نمیشود شب پنجشنبه غره خوردان بعزم
شکار شیر متوجه بهکرشدم روز جمعه دو قلاده شیر را به تفنگ زدیم در همین روز معروض
گشت که نقیب خان برحمت خدا رفت خان مشارالیه از سادات سیفی و قزوینی الاصل
است مزار پدر او میر عبداللطیف هم در اجمیر بوده دو ماه پیش از آنکه وفات
یابد کوچ او که بایکدیگر انس و الفت تمام داشتند و دوا در روزی در میاری تب
گفرا نیده شربت ناگوار مرکب نوشید فرمودم که او را هم در پهلوی زن او که در درون
روحه متبرکه خواجه بزرگوار نهاده بود نهادند چون از معتقد خان خدمت شایسته
در جنگ اعداد بوقوع آمد بجلدی این خدمت بخطاب لشکر خانی سرفراز گشت و
و بابتخان که به اودی پور خدمت بابا خورم و برسانیدن بعضی احکام مرخص گشته بود
به مقام ملا خورده آمد و از سر برائیها و توزک بابا خرم مقدمات خوب بعضی رسانید
عدائی خان که از نوکران ایام شاهزادگی می بود بعد از جلوس رعایتهاست یافته بهین
لشکر او را بعضی ساخته بودم در روزدهم همین ماه و بیست حیات جهاد میوزا وستم

ندارند بلکه اسباب غرضت و آسودگی خوردنی و پوششی بهشت او اسباب و وسایع دارند چنان قلعی چلی را در همین روز به منصب دو هزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم و بمنصب تاج خان که بدلاوی و ولایت بهکر معدن بود پانصدی ذات و سوار افزوده شد ۱۸۵۰ اردی بهشت خسرو را منع کورنش نمودم و بسبب آن بود که بغیر شفقت و مروت پدری و التماس والدهای و همشیره هله او مقرر فرموده بودم که همه روز بکورش می آمده باشد چون از سیمای او آثار شکفتگی و خوشحالی ظاهر نمیشد همیشه ملول و گرفته خاطر بنظر درمی آمد فرمودم که بکورش در نیاید در زمان والد بزرگوارم مظفر حسین میرزا و رستم میرزا پسران سلطانی حسین میرزا برادر زاده شاه طهماست مفوی که قندهار و زمین داور و انحدود در تحت و تصرف داشتند بواسطه قرب خراسان و آمدن عبدالله خان اوزبک بدان ملک عرایض فرستادند که ما از عهده نگاهداشتن این ولایت بیرون نمیتوانم آمد اگر یکی از بندهای درگاه را بفرستند تا این محال ماند سپریم و خودها روانه ملازمت شویم چون اینمعنی را مکرر عرض داشت نمودند شاه بیگ خان را که الحال بخطاب خاندورانی سرفراز است بدارائی و حکومت قندهار و زمین داور و انحدود فرستادند و فرامی عدابت امیر سیرا یان نوشته ایشانرا بدرگاه طلب فرمودند بعد از آمدن عنایات شامل حال هر یک نموده ولایات که دوسه برابر قندهار جمع داشتند بد آنها مرحمت شد غایتاً سوانجامی که بایست از آنها بشد رفته رفته ان ولایت تغییر یافت مظفر حسین میرزا هم در ایام حیات والد بزرگوارم برحمت خدا رفت و میرزا رستم را بهمراهی خانان بصوبه دکن فرستادند در آنجا اندک مایه جاگیری داشت چون تخت و سلطنت بوجود من آرایش یافت او را اردکن بقصد آنکه رعایت نموده به یکی از سرحدات بفرستم طلب نمودم مقارن آمدن او میرزا غاری ترخان که حکومت تهنه و قندهار و ان فواحی متعلق بدوبود برحمت خدا رفت بخاطر رسید که او را به تهنه فرستم تا آنجا جوهر ذاتی خود را خاطر نشان ساخته ان ملک را به عنوان پسندیده محافظت نماید و بمنصب پنجم هزارینات و سوار سرفراز ساخته دو لک روپیه نقد مدد خرج بدو مرحمت فرموده بصوبه داری ملک تهنه او را رخصت نمودم عقیده ان بود که ازودری سرحد خدمتها برقوق آید بخلاف توقع مصدر هیچگونه خدمتی نشد ظلم و تعدی را بجای رسانید که خلق بسیاری از سلوک زشت او بشکوه در آمدند و خبره چند از و شنیده شد که آوردن او لرم گشت یکی از بندهای درگاه را بطلب او تعیین نموده او را بدرگاه طلبیدم در بهمت و ششم اردی بهشت او را آوردند چون ظلم و تعدی از و خلق خدا بسیار رسیده بود بازخواست ان بمقتضای عدالت لازم گشته او را باندرسه دین سپردم تا بحقیقت عمل او باز رسیده شود و او فی الجمله تبدیلی یافته آئینه و عبرت پذیر گردند هم دربی روزها خبر شکست احمد افغان رسیده و معتقد خان در پولم گذر که حوالی پروشاور واقع است باقواج قاهره پیوسته

تفصیلات یافت و در سر که شد و عظم داشت و بتصرف و علاج حکیم عبد الشکور
توفیقست و مزاج در مرض بسست و دور و حالته اصلی بار آمد نندمله درگاه بل
سائر خلایق بشکرانه این عطیه بزرگ تصدقات گذرانیدند تصدیق هیچ ... نسل نکردم
و فرمودم که هر کس در خانه خود هر چه خواهد بفقر تقسیم نماید ... نور
خبر رسید که تاج خان افغان حاکم پخته وفات یافت از امرای قدیم این دولت ...
بیماری بخاطر گذرانیده بودم که چون صحت کامل روزی گود چنانچه در ...
حلقه بگوشان و معتقدان خواجه بزرگوارم و توجه ایشان را سبب وجود خود میدانم ظاهر
نیز گوش خود را سوراخ نموده در جرکه حلقه بگوشان ایشان داخل باشم پنجشنبه
دوازدهم شهر یور مطابق شهر رجب گوش خود را سوراخ نموده در هر گوش یک دانه
مروارید آبدار در کشیدم چون این معنی مشاهده بدگن درگاه و مخلصان هوا خواه
گشت چه جمعی که در حضور و برخی که در سرحدات بودند همگی نقاش و مبالغه
گوشهای خود را سوراخ نموده در ولای که در جواهرخانه خاص بود و بدینسان
مرحمت میشد زینت بخش حسن اخلاص گشتند تا آنکه رفته رفته سرایت
ناحده و سائر مردم نمود آخر روز پنجشنبه بسست دوم ماه مذکور مطابق دهم شهر
شعبان مجلس وین شمسی در دیوانخانه خاص آراسته گشت و بدستور مقرر شرایط
بجا آوردند در همین روز میرا راجه بهاؤ سنگه کامروا و دوستکام بوطن خود رخصت
یافت بوعده آنکه از دوسه ماه زیاده توقف نکند در بست هفتم ماه مهر خبر رسید
که فرزند نغان برلاس در آودی پور برحمت خدا واصل گشت از طبقه برلاسیه بعیر از
سرداری نمانده بود چون اینطایفه را درین دولت حقوق بحیار و محبت بیسمار است
مهرهلی پسر اورا نوازش نموده به منصب هزاری ذات و سوار سرفراز ساختم بدائر خدمات
پسندیده که ار خاندوران بوقوع آمده هزاری بر منصب ذات او افزودم که اهل و اهله
شش هزاری ذات و پنج هزار سوار باشد ششم آبان قراولان خبر آوردند که در شش گروهی
سه شیر دیده شد بعد از نیمروز متوجه شده هر سه را بتفنگ شکار کردم در هشتم ماه
مذکور هنگامه دوالی آغاز شد دوسه شب در حضور خود فرمودم که بندهای درگاه
بایکدیگر بازیها نمودند بردها و باختها واقع شد در هیزدهم ایماه نعلش سکندر مبین
قراول را که از خدمتگاران قدیم من بود و در زمان شاهزادگی خدمت بسیار کرده از
آودی پور که محل نزول فرزند سلطان خرم بود ناجمیر آوردند بقراولان و هم جرکههای او
فرمودم که نعلش او را برده در کنار تالاب راننا شد مکر سپارد خدمتگاری با اخلاص بود در
دوازدهم آذر دو دختر که اسلام خان در حیات خود از زمین داران کوچ که ملک او در انتهای
ولایت شرق واقع است گرفته بود با پسر او و نود و چهار زنجیر فیل از نظر گذشت از
فیلان مذکور چندی داخل فیلان خاصه شدند در همین تاریخ هوشنگ پسر اسلامخان ای
بنگاله آمده سعادت آستان بوس دریافت و دو زنجیر فیل پیشکش و یکصد مهر و یکصد
ریبه نذر گذرانید در شبی از شبهای دی بخواب می بینم که حضرت عیسی آسمانی

چون از کرده‌های غلط خود اظهار ندامت و پشیمانی میکرد و سوت و مردمی
 مقتضی آن شد که قصاصات او را یعفر مقبول و مقرون گرداند در آخر همین ماه او را
 بحضور ظریفی خاطر او نمود و خلعت پوشانیده حکم کردم که بهروزش و سلام
 می آید بایک در یازدهم ماه تیر شب یکشنبه ماده فیلی از نسلخانه خاصه در حضور
 من زاده مکرر فرموده بودم که تحقیق مدت حمل نمایند اخرا امر ظاهر شد که بچه ماده
 یکسال و شش ماه و بچه فرورده ماه در شکم مادر می ماند بخلاف تولد آدمی که
 اکثر بچه از شکم مادر بصر فروری آید و بچه فیل اکثر بپا برمی آید چون بچه از مادر
 جدا شد مادر بپا خاک ببالات او افشاند و آغاز مهری و لایه گری نمود و بچه نسخه
 افتاده بعد از آن برخاسته متوجه بستان مادر شد ۱۴ مجلس گلاب باشتی که از زمان قدیم
 یاف باشتی مشهور است و از رسوم مقرر پیشینیانست منقد گشت در پنجم اسرداد خیر
 موت راجه مانسنگه رسید راجه مذکور از عمده‌های دولت والد بزرگوارم بود چون اکثر
 بندهای درگاه را مرتبه مرتبه بخدمت دهن فرستاده بودم او هم از تعینات این خدمت بود
 بعد از آن که در آن خدمت وفات یافت مرا بهاو سنگه را که خلف رشید او بود بزرگه
 طالب نمودم چون از ایام شاهزادگی طریقه خدمتکاری بیش از بیش بمن داشت
 تا آنکه ریاست و کلا تری سلسله آنها مطابق ضابطه که در هندوان معمول است
 بها سنگه پدر جگت سنگه که کلا تری اولاد راجه بود و در ایام حیات او وفات یافت
 می رسید می او را منظور نداشته بهاو سنگه را بخطاب میرزا راجه ممتاز ساختم و بمنصب
 چهار هزارایی ذات و سه هزار سوار سرمراری یافت و انبیر که وطن آبا و اجداد او بود باو
 مرحمت کردم و تلافی و تراخی خاطر بها سنگه نموده پانصدی بر منصب سابق او افزودم
 و ولایت کره را باعام او مقرر داشتم و کمر خنجر مرمع و اسب و خلعت بجهت او
 فرستادم در هشتم ایماه که اسرداد باشد تغییری در مزاج خود یافتم رفته رفته به تب
 و درد سر کشید بملاحظه آنکه مبادا اختلالی بلحوال ملک و بندهای خدا راه یابد
 این معنی را از اکثر محرمان و نزدیکان بها داشته حکما و اطبا را نیز آگاه ساختم چند
 روز چینی گذشت از محرمان حریم عصمت بعیر از نور جهان بیگم که از بخود مهربان
 تری گمان نداشتم هیچکس را برین قضیه محرم نساختم پرهیز از خوردن خورشدهای
 گران مینمودم و باندک مایه غذای سبک قناعت کرده همه روز بقاعده مقرر بدیوانخانه
 خاص و عام و جهر و که و غسلخانه بطریق معتاد برمی آمدم تا آنکه در بشره آثار ضعف
 ظاهر گشت بعضی از بزرگان مطلع گشتند به یكدوئی از اطبا که محل اعتماد بودند
 مثل حکیم مسیح الزمان و حکیم ابوالقاسم و حکیم عبدالشکور اظهار نمودم چون تب
 معارفت نکرد و سه شب معتاد شراب خورده شد این معنی باعث زیادتى طبع و
 دبی قوت گشت در انفس تشویش و غلبه سستی بروضه منوره خواجه بزرگوار رفتم و
 در آشپانه متبرکه صحت خود را از باری تعالی در خواستم و صدقات و نفقات
 قبول کردم بسمه تعالی بعضی فضل و کرم خود خلعت عصمت عطا فرمود و رفته رفته

نمی باشد دل‌های رفته را بجای آورد و جان‌های پرموده را شگفته می سازد. بجلوه‌ی این اختراع یک عقد مروارید به‌منخرج آن عطا فرمودم سلیمه سلطان بیگم نورالله مرقدها حاضر بودند این روغن را عطر جهاتگیری نام نهادند در هواهای هندوستان اختلاف تمام مشاهده میشود در همین فصل دی در لاهور که واسطه است میان هندوستان و هندوستان درخت توت بار آورد و بهمان شیرینی و لطافتی که در وقت خود می‌رسد رسانید و مردم چند روز از خوردن آن محظوظ بودند این معنی را واقع نویسان نوشته بودند در همین ایام بخترخان کلانوت که بعد از خان نسبت تمام دارد چنانچه برادر زاده خود را بعقد او در آورده و او را در گویندگی و در بست گفتن خلیفه خود ساخته است در لباس درویشان و فقیران ظاهر گشت او را طلبیده و استفسار احوال او نموده در رعایت خاطر او گوشیدم در مجلس اول ده هزار روپیه نقد و پنجاه پارچه ارهه قمم و یک عقد تسبیح مروارید باو بخشیدم و او را مهمان اصفخان ساخته فرمودم که سواجبی از احوال او خبر دار باشد این معنی ظاهر نگشت که خود بی ادب و رخصت عادل خان آمده یا آنکه عادل خان او را باین لباس فرستاده تا حقیقت کنگایش اینجا را دریافته خبر مشخص بجهت او ببرد و سلب ظن انست که او با این همه نسبت بے تجویز عادل خان نیامده باشد و دلیل بر صحت این معنی عرضداشت است که میر جمال الدین حسین که درین ایام بعنوان ایلچی گری در پنجابور است نوشته بود که عادل خان اظهار نموده که آنچه نسبت به بخترخان از جانب نند گل حضرت سوقع آمد گویا آن شفقت و مرحمت درباره من از قوت بعمل آمده است بدین جهت در رعایت او افزوده تا اینجا بود هر روز بعنایت تازه سرفراری می یافت شبها بملازمت مهر میبرد و در پتهای که عادل خان بسته و مخترع آن طرز است و آن را نورس نام نهاده می شنوانید تکه احوال در تاریخ که رخصت یافته نوشته خواهد شد درس روزها بدرجی از ولایت زیباد آورده بودند که رنگ اصل بدن او موافق رنگ طوطی است لیکن درجه ارو کوچک تر است یکی از خصوصیات این جانورانست که تمام شب پاهای خود را بر شاخ درختی و یا چوبی که او را بران نشانیده باشند بند کرده خود را سرشیب میسازد و با خود زمزمه میکند چون روز شد ببالای آن شاخ درخت می نشیند اگرچه می گویند که جانوران را هم عبادت می باشد اما غالب ظن انست که این فعل طبیعی او باشد آب مطلق نمی خورد و در طبیعت او کار هر میکند تا آنکه بقای حیوانات نآبست در ماه بهمن اخبار خوش پیاپی رسید اول خبر اختیار کردن رانا امر سکنه اطاعت و بندگی درگاه را کیفیت اینمقدمه انست که چون فرزند سعادت منذ بلند اقبال سلطان خرم از جهت نشاندن نهانجا بسیار خصوصاً درجای چند که بواسطه ربونی امدها و معویت مکان گمان اکثر مردم آن بود که در آنجا نشستن نهانجات ممکن نشد و از جهت در نیدن افواج قاهره متعاقب یکدیگر ملاحظه شدت گرما و کثرت ران و اسیر شدن اهل و عیال اکثر سکنه آن دیار کار را برانا بنوعی تنگ ساخته بود که

همین میگویند که بابا گنجه‌ای را که خان اعظم اسف بجبهت خاطر من به بخش
بعد ازین خواب بخاطر نور دارم که او را از تلمه بطلبم در حوالی اجمیر دره واقع اسف
در نهاییه مغرب و هر انتهای این دره چشمه ظاهر شده که آب آن در آبگیری دراز و پهن‌تر
جمع میشود و بهترین آبهای اجمیر این است و این دره و این چشمه بحفاظت جمال
معروف و مشهور است چون عبور دریدم مقام واقع شد فرمودم که عمارتی در خور این جا
بساژند چون محل مستعد و قابل ترتیب بود در مدت یکسال جایی و مقامی ترتیب
یافت که روندهای عالم مثل آن جای نشان نمی دهند حوضی چهل گز در چهل گز
ساخته بودند و آب چشمه را بقواره درین حوض جاری ساخته اند قواره ده دوازده گز
میچند و بر کنار این حوض بنیادهای عمارت یافته و همچنین در مرتبه بالای آن که
تالاب و چشمه در اینجا واقع است جاهای مورو و ایوانهای دلکش و آرامگاههای
خاطر پسند بعضی اراکین مصور و منقش بعمل استادان ماهر و نقاشان چابک دست
ساخته و پرداخته اند چون خواستم که نام آن مکان نسبتی بنام مبارک من داشته باشد
نام آنرا چشمه نور نهادم مجسمه عیسی که دارد اینست که بایستی اینجا و مقام در
شهری عظیم یا گذرگاهی که خلایق را بر آن عبور افتادی واقع می بود اراکین تاریخی
که اتمام یافته اکثر اوقات پنجشنبهها و جمعه را درین میگذرانم فرمودم که بجبهت اتمام
آن شعرا تاریخی مکر کنند سعید اسف کلامی در گرشایی این مصرعه را که *

محل ساه نورالدین جهانگیر

تاریخ یافت خوب نوشت فرمودم که حربالای ایوان عمارت پایان انقطعه را بر سنگ
نقش کرد نصیب کنند در اویل ماه دی سوداگران از ولایت آمدند و انار بزد و خربزه
کاربز که سرآمد خربزه های خراسان است آوردند چنانچه جمیع بددهای درگاه و امرائی
سرحد اراکین میوه حصه یافته بلوازم شکرگداری مسم حقیقی پرداختند تا نهایت گویا
فرد اعلا خربزه و انار را در نیافته بودیم تا آنکه همه ساله از بدخشان خربزه و ارکابل انار
می آوردند نهایتاً آن خربزه و انار هیچگونه مناسبتی با ناریزد و خربزه کاربز نداشته چون
حضرت والد بزرگوارم را انار الله برهانه بمیوه میل و رغبت تمام بود انفسوس بسیا
خورده شد که این میوه ها کاشکی در ایام فیروزی بخش آن حضرت از ولایت بهندوستان
وارد می آمد تا اراکین بهره ور و محظوظ میگشتند همین تاسف بعطر جهانگیری دارم که
مشام شریف شان ازین نوع طریاب نگشت این عطر اختراع نیست که در زمان دولت
اند پیوند ما بصعی والده نور جهان بیگم ظهور آمد در هنگامی که گلاب میگیرند
فی الجمله چربی تربالای ظریفی که گلاب را گرم از کوزه بر می آرند در اینجا ظاهر
میشود آن چربی را اندک اندک جمع ساختند چون از گل بسیاری گلاب گرفته شود
نیز محسوس اراکین چربی بهم می رسد در خوشبوئی و عطریست بدرجه ایست که اگر
قطره آزان بر کف دست مالیده شود مجلسی را معطر می سازد و چنان ظاهر
است که چندین غنچه گل سرخ بیکبار در شگفتگی آمده باین شوخی و ملاهت بوئی

کینیت این عذر داشت او معلوم می‌شود در حال روزه نیاز به عذر ندارد زیرا
 آورده سجده شکر بجا آوردم اسب و فیل و خنجر مرصع بمحمد بیگ مذکور عطا
 کرده او را بمطابق ذوالفقار خان سرفراز فرمودم از مفسون عذر داشت چنان معلوم شد
 که روز یکشنبه ۲۶ ماه بهمن رانجا با آداب و قیود که پیشده ملازمت نمایند فرزند بلند
 اقبال را ملازمت کرد و یک لعل کالی مشهور که در خانه او بود باپاره مرصع آلات و هفت
 زنجیر میل که بعضی اراں لایق خاصه بود و از فیض او که بدست نیفتاده بود همین مانده
 بود و نه راس اسب پیشکش گذرانید آن فرزند هم از روزه کمال عنایت نسبت باو بیش
 آمدند چنانچه و فنیکه رانا پای آن فرزند را گرفته عذر تقصیرات خود میخواست آن
 فرزند اقبال مند سر او را در بر گرفته او را تعلی بنوعی نمود که باعث خاطر جمعی ار شد
 خلعت فاخره و شمشیر مرصع و اسب بازی مرصع و فیل خاصه بایراق نقره باو عنایت
 کرد و چون از جمله مردمی که از جماعت او بودند بیشتر از صد کس نبود که قابل سروپا
 دادن باشند دست سروپا و پنجاه راس اسب و دوازده کپوه مرصع نابها داد چون روش
 زمیدار است که پسر جانشین باید ریگجا بملازمت سلطان و سلاطین نمی آیند او هم این شیوه
 را مرعی داشته کرن را که پسر صاحب تیکه او بود همراه نیاورده بود از پنجهت که
 ساعت روانه شدن آن فرزند سعادت مند بلند اقبال رانجا آخر هائے همان روز بود او را
 رخصت نمود تارفته کرن را بملازمت فرستد بعد از رفتن او کرن آمده ملازمت کرد باو
 هم خلعت فاخره با شمشیر و خنجر مرصع و اسب بازی طلا و فیل خاصه عنایت کرد
 و همان روز کرن را در رکاب خود گرفته روانه درگاه والا شد سیوم اسفندار مز باجمیر از شکار
 معاودت واقع شد هفت دهم بهمن تا غایت تاریخ مذکور که ایام شکار بود یک ماده
 غیر ناسه بچه و سیزده نیله گاو شکار شده بود شاهزاده کامگار روز شنبه دهم ماه مذکور
 در ظاهر موضع دیورانی که نزدیکی شهر اجمیر واقع است نزول نموده و حکم شد که
 جمیع امرا باستقبال رفته هر یک در خور حالت و نسبت خود بیستش بگرداند و فردا
 که روز یکشنبه یازدهم باشد بمعاودت ملازمت مسرف گردد روز دیگر شاهزاده بکوکه
 و شکوه تمام با جمیع عساکر منصوره که بهمراهی آن فرزند خدمت تعیین بودند داخل
 دولتخانه خاص و عام گشت دو بهرو دو گهزی از روز گذشته که ساعت ملازمت بود
 دولت کورنش دریافت و سجدهات و تسلیمات بجا آورده یک هزار اشرفی و یک هزار روپیه
 بطریق نذر و یک هزار مهر و یک هزار روپیه بعنوان تصدق ذرا آید آن فرزند را پیش طلبیده
 در آغوش گرفت و سر و روزه او را بوسیده به مهرنایی و نوازشهای خاص اختصاص
 بخشیدم چون از لوازم خدمت و گذرانیدن نذر و صدق نذر پرداخت معروض داشت که
 اگر حکم شود کرن بمعاودت سجده و کورنش سرفراز گردد فرمودم که او را بیا و رفت بخشین
 بآداب مقرر حاضر ساخته بعد از فراغ کورنش سجده نموده حسب التماس فرزند خورم
 حکم کردم که او را بر جرکه دست راست مقدم ایستاده کنند بعد از آن بخرم حدم کردم که
 که تارفته والدهاے خود را ملازمت نماید و خلعت خانه که مشتمل بود بر چهار قشقه

معلوم او شد که اگر سامان دیگر نویں روز بر بگذرد از این ملک او را و با گرفتار خواهد شد
 علاج اختیاری اقامت و دولتخواهی کرده سوب کنی نام خالوت خود را با هرناس جهان
 که از مردم معتبر فهمیده او بود پیش آن فرزند اقبالمند فرستاد و التماس نمود که اگر
 این فرزند از جند التماس گذشتن از سر تقصیرات او نموده تسلی خاطر او شود و نشان
 پنجه مبارک از برای او بگرد او خود آمده ملازمت آن فرزند نماید و پسر جانشین
 خود را که کن است بدرگاه والا فرستد یا طریق سایر راجه‌ها در سلک بنده‌ها این درگاه
 منتظم بوده خدمت نماید و از جهت پیری او را از آمدن بدرگاه معاف دارد بنابرین
 آن فرزند نیز آنها را همراه ملاشکرالله دیوان خود که او را بعد از اتمام این مهم بخطاب
 افضل خانی سرفرار فرمودیم و سندر داس میر سامان خود را که بعد از انصرام این کار
 خطاب راے رایان مختار شد بدرگاه والا فرستاده حقیقت را معروض داشت چون پیوسته
 همت والا بهمت مصروف است که تا ممکن باشد خانواده‌های قدیم را خراب نسازیم
 عرض اصلی آن بود که چون رانا امر سنگه و آناس او مغرور باستحکام کوهستان و مکان
 خودها شده هیچک بادشاهان هندوستان را ندیده اطاعت نکرده اند در ایام دولت من
 ایمنده از پیش نرو حصب التماس انفرزند تقصیرات او مقرون عفو نموده فرمان
 عنایت آمیز که سبب خاطر جمعی او میشد و نشان پنجه مبارک عنایت فرمودم
 و فرمان مرحمت عدوان بان فرزند نوشتم که اگر نوعی نماید که این مقدمه بوقوع آید
 این خدمت عمده را دلخواه ما کرده خواهد بود آن فرزند نیز آنها را همراه ملاشکرالله و
 سندر داس پیش رانا فرستاد تا تسلی او نموده امیدوار بمراحم و عنایات شاهنشاهی
 ساختند و فرمان عنایت عنوان و نشان پنجه مبارک را باو دادند و قرار یافت که روز
 یک شنبه بیست و ششم ماه بهمن او با فرزندان آمده انفرزند را ملازمت نماید دوم خبر
 موت بهادر که از حاکم راجهای ولایت گجرات و خمیر مایه فتنه و فساد بود رسید که
 الله تعالی نکرم خود او را بیست و نابود سلحت ناجل طبعی در گذشت سوم خبر
 شکست میرائی که بقصد گرفتن قلعه و بندر سورته استعداد تمام نموده آمده بود
 در خورمیان بندر مذکور و میان انگریزان که پناه ندی بندر آوردند و راے جنگ افتاده
 اکثر چهارات او از آتشباری انگریزان سوخته شد ناچار تاب مقاومت نیاورده گریزان
 گشت و کس نزد مقرخان که حاکم بنادر گجرات بود فرستاد و در صلح زد و اظهار نمود
 که ما بجهت صلح آمده بودیم نه بقصد جنگ انگریزان این جنگ برانگیختند و دیگر
 خبر رسید که چندین از راجپوتان که زدن و گشتن غیر را بخود قرار داده بودند در همین
 تاریخ کمین کرده مرصت بسته خود را باو می‌رسانند و زخمی ناقص از دست یکی
 از آنها بدو می‌رسد مردمی که در گرد غیر بودند آن راجپوتان را کشته غیر را بمنزل او
 می‌رسانند هیچ نمانده بود که مستحول و معدوم گردد و آخر این ماه که در بیرونهای اجیر
 سدر مشغول بود محمد بیگ ملازم فرزند بلند اقبال سلطان خرم رسید و عرض داشت
 آن فرزند که انیده معروض داشت که رانا با پسران خود آمده شاهزاده را ملازمت نمود

نود هزار بیگانه و سنی و چهارده مروج در بهشت و بهشت و غش ثلثه زراعت و یازده هزار سوار شالی مرحمت نمودم و هفتصد و سنی و دو دانه سواران بقیامت سنی و شش هزار روپیه بجمعی از بندگان که از روسه اخلاص گوش خود را سوزانج نموده بودند عنایت کردم در اواخر ماه مذکور خبر رسید که چهار گه‌زی و نیم ارشپ پسندیده یازدهم همین ماه گذشته در بلده برهان پور الله تعالی از دختر شاهزاده مراد بمورند ترجعت سلطان پرویز پوری کرامت فرمود او را سلطان نور اندیش نام نهادم *

جشن ده‌میش نوروز لژ جلوس همایون

از روز شنبه غره فروردیمه سده ۱۰ مطابق هشتم شهر مفرسنه ۱۰۲۴ هجری پنجاه و پنج پل گذشته حضرت نیر اعظم از برج حوت بشرنخانه حمل نزول اجلال ارزانی داشت بعد از گذشتن سه گه‌زی ارشپ یکشنبه بر تخت دولت جلوس نمودم جشن نوروزی و آئینی بنفدی بدستور سابق ترتیب یافت شاهزاده‌ها و الا قدر و خواندین عظام و اعیان حضرت و ارکان سلطنت تسلیم مبارکبادی بجای آوردند روز غره بر منصب اعتمادالدوله که پنجه‌زاری ذات و دو هزار سوار بود هزاریدات و سوار افزوده شد و بکفور کرن و جهانگیر قلیخان و راجه نرسنگه دیو اسپان خاصه مرحمت نمودم و روز دوم پیشکش آصفخان از نظر گذشت پیشکش پسندیده از جواهر و مرمع آلات و طلا آلات و اقمشه از هر قسم و از هر جنس ترتیب داده بود بتفصیل دیده شد آنچه پسند خاطر افتاد موازی هشتاد و پنجه‌زار روپیه بود درین روز شمشیر مرمع معه پردله و بند و بار بکرن و یکنجیر فیل جهانگیر قلیخان مرحمت شد چون اراده توجه بطرف دکن و آنحدود قرار داد خاطر بود بعبد الکرم معموری حکم فرمودم که بمند و رفته عمارات بجهت سرکار خاصه از سر نو تعمیر نماید و عمارات سلاطین ماضی مرمت کند روز سوم پیشکش راجه نرسنگه دیو بنظر در آمد و یک لعل و چند دانه مروارید و یکنجیر فیل بدرجه قبول افتاد روز چهارم بر منصب مصطفی خان پائصدیدات و دو صد سوار افزوده شد که دو هزار ذات و دو صد و پنجاه سوار باشد روز پنجم علم و نقاره باعتمادالدوله مرحمت نمودم و حکم شد که نقاره می نواخته باشد بر منصب آصفخان هزاریدات و سوار افزوده شد که چهار هزار ذات و دو هزار سوار باشد و هفت صد سوار نیز بر منصب راجه نرسنگه دیو افزوده رخصت وطن عنایت نمودم که بموعده مقرر بدرگاه حاضر شود در همین روز پیشکش ابراهیم خاں از نظر گذشت از هر قسم چیزها پسند خاطر افتاد کشتی چند از راجه زاده‌ها و لایب نگر کورت بخطاب راجگی سرفراز گردید روز پنجشنبه ششم پیشکش اعتمادالدوله در چشمه نور از نظر اشرف گذشت مجلس عالی ترتیب یافته بود و از روسه شکفتگی تمام پیشکش او دیده شد از جواهر و مرمع آلات و اقمشه نفیحه موازی یک لک روپیه مقبول افتاد تقمه باز گشت شد روز هفتم بر منصب کشتی سنگه که دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار بود هزار ذات افزوده

مرجع و قبایع زیرین و یک تصدیق مراد به بان غرض عنایت شد و بعد از تسلیم خلعت خاصه اسب خاصه بلزین مرجع و فیل خاصه مرحمت شد و کرن را نیز خلعت فاخره و شمشیر مرجع سرفراز ساختم و امرا و مفسدین دارای جماعت جماعت بهمان کورنش و ... سربلندی یافته نظر گذرانیدند و هر یک در خور خدمت و مرتبه خود بعنایات سرفراز گشتند چون بدست آوردن دل کین که وحشی طبیعت و مجلس نادیده در کوهستانی بسر برده بود ضرور بود بنابر آن هر روز مرحمتی تازه مینمودم چنانچه در روز دوم ملازمت خنجر مرجع و روز دیگر اسب خاصه عراقی بازی مرجع بدو عنایت شد و درهمی روز بدربار محل رفته از جانب نور جهان بیگم هم بخلعت فاخره و شمشیر مرجع و اسب بازی و فیل سربلندی یافت بعد ازین عنایات تصدیق مراد گران بها مرحمت نمودم روز دیگر فیل خاصه با تلایر مرحمت شد چون در خاطر بود که از هر جنس و هر چیز باو داده شود سه دست بار و سه دست جره و یک قبضه شمشیر خامگی و یک بکتر و یک جوشن خامگی و دو انگشتری یکی نگیل لعل و یکی نگیل زمرد بدو عنایت نمودم و در آواخر ماه مذکور فرمودم که از جمیع اقسام اقمشه گرفته باقالی و نمد تکیه و از هر قسم خوشبوئی با ظروفهای طلا و دو منزل بهل گچراتی و اقمشه را در مد خوان نهاده و احدیها بدست و دوش گرفته در دیوانخانه خاص و عام حاضر ساختند و مجموع بدو مرحمت نمودم و ثابتخان هیشه در مجلس بهشت آئین سخنان نالایق و کدایتها صریح با اعتماد الدوله و پسر او آصفخان میگفت یکدو مرتبه اعتراض نموده او را اری گفت و شنود ناخوش منع نمودم بهیچ وجه با خود بس نیامد چون خاطر اعتماد الدوله را بسیار عزیز میداشتم و با سلحله ایشان صحبتها و پیوندها شده بود اینمعنی بر طبع من گران می آمد با آنکه شبی بیتقریب و بی جهت باو سخنان ناخوش گفتم آغاز کرد و آن مقدار گفت که آثار رقت و آرزوگی تمام در بشره اعتماد الدوله ظاهر گشت مباح آن بدست یکی از خدمتیهای درگاه او را به نزد آصفخان فرستادم که چون شب سخنان بیمزه نسبت به بدرت مذکور ساخته او را بتو سپردم حواء در اینجا خواجه در قلعه گوالیار هرجا میخواهی نگاهدار و مادامیکه تلافی و تدارک خاطر بدرت نکند گداه او را نخواهم بخشید حسب الحکم آصفخان او را بقلعه گوالیار فرستاد درهمی ماه جهانگیر قلیخان باضافه منصب سرفراز گشت دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار سوار اضافه عنایت شد احمد بیگخان که از بددهای قدیم ایددولت است در سفر صوبه کابل ازو بعضی تقصیرات بوقوع آمد و مکرر از نفاق و نارسائیهای او قلیم خان که سردار لشکر بود شکوه نمود بالضرورت او را بدرگاه طلب نمود و بجهت تنبیه و تادیب بمهابتخان سپردم که در قلعه رنجهنجهور نگاهدار و تقاسم خانی حاکم بدگاله دو قطعه لعل پیشکش فرستاده بود بنظر گذشت چون ضابطه کرده ام که درویشان و ارباب حاجت را که در درگاه والا جمع شده باشند بعد از دو پیرش بظن در آورند درین سال بهمین روش درویشان را بدست و حضور خود پنجاه و پنج هزار ریبه و یک لک و

روز نخست یافت از ابتدائی که هیئت اسلام بدبار هند در سینه گلابی زمان
 خجسته فرجام که اورنگ سلطنت بوجود این نیازمند درگاه شاهی سنگی دارد
 هیچ یک از حکام و سلاطین گذشته دست بران نیافته اند در ایام و ...
 لشکر پنجاب بر سر این قلعه تعیین شد و مدتی در قیل و محاصره داشتند آخر ...
 جرنشست که قلعه بدست درنیامده آن لشکر به مهمی از آن ضرورت مقرر گشت ...
 رخصت خیل خاصه با قلاب بمقتضی خان مرحمت نمودم و راجه سورجمل ولد ...
 ماسو هم چون ولایت او متصل بدی قلعه بود تعیین یافت و بر منصب سابق او پانصدی
 ذات و سوار افزوده شد و راجه سورجمل که از جا و جاگیر خود آمده ملازمت کرد و یکصد
 عدد اشرفی نذر گذرایید در هفتد هم پیشکش میرزا رستم بنظر درآمد و در خنجر مرصع
 و یک تسبیح مروارید با چند طاق پارچه و یک زنجیر فیل و چهار اسپ عرافی درجه قبول
 یافت تقیه دار گردیدیم پانزده هزار روپیه قیمت ادبا شد و درین تاریخ پیشکش اعتقاد خان
 که هزده هزار روپیه بقیمت درآمد از نظر گذشت روز هجدهم پیشکش جهانگیر قلیخان
 دیده شد از جواهر و افشیه بمقدار پانزده هزار روپیه قبول افتاد بر منصب اعتقاد خان
 که هفتصدی ذات و دو بیست سوار بود هشتصدی ذات و سیصد سوار افزودم که اصل
 و اضافه هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار باشد خسرو بی اورنگ که از سپاهیان فرار داده
 بود بمرض اسهال در گذشت روز هشتم که پنجشنبه بود بعد از گذشتن دوپهر و چهار
 نیم گهری آغار شرف شد درین روز فرخنده بر تخت سعادت و میزوری حلیمس نمودم
 و مردم تسلیمات مبارکبادی بجا آوردند چون یک پهر از روز مذکور باقی ماند متوجه
 چشمه نور شدم پیشکش مهلتخان بموجب قرار داد در آنجا بنظر درآمد از جواهر نفیس
 و مرصع آلات و امشیه و آنچه از هر قسم و از هر جنس بخاطر رسبد ترتیب داده بود از
 جمله کپوه مرصع که حسب التماس اورر گران سرکار ساخته بودند و از روی قیمت
 مثل آن در سرکار خاصه من نبود بیک لک روپیه قیمت شد سوائے آن از جواهر و دیگر
 اجناس یک لک و سی و هشت هزار روپیه برداشته شد الحق که پیشکشی نمایان
 بود به مصطفی بیگ فرستاده دارای ایران بیست هزار دین که ده هزار روپیه باشد
 عنایت کردم در بست و یکم خلعت بدست عبدالعزیز به نامده کس از اموال دکن
 فرستادم راجه نکرما جیت بجایگز خود رخصت یافت و پرم درم خاصه باو مرحمت شد
 در همین روزها کمر خنجر مرصع به مصطفی بیگ ایلچی عنایت نمودم بر منصب
 هوشنگ پسر اسلام خا که هزاری ذات و پانصد سوار بود پانصدی ذات و دو صد سوار
 افزودم در بیست و سویم ابراهیم خان بصاحب سوگی بهار سرفراز شد و ظفر خان را حکم
 شد که متوجه درگاه شود و بر منصب ابراهیم خان که دو هزاری ذات و هزار سوار بود
 پانصدی ذات و هزار سوار افزودم سیف خان در همین روزها بجایگز مرخص شد و حاجی
 بر اورنگ بخطاب اوزنگ خانی سر بلند گشته بجایگز رخصت یافت بهادر الملک از
 تعینات لشکر دکن که منصب در هزار و پانصدی ذات و دو هزار و یک صد سوار داشت

درین روز در حوالی چشمه نور یک شکار شد در هشتم کون را بمنصب پنجهازری
ذات و سوار سوار ساز خاتم و یک تسمیه خوردن از مروارید و زمرد که لعلی در میان بود
و با مصطبح هندوان انرا سمرن گوشت را عذایت شد و بر منصب ابراهیم خان هزارری
ذات و چهار صد سوار نمودم که در اضافه دوهزاری ذات و هزار سوار باشد و بر
منصب حاجی بی اورنگ سوار افزوده شد و بر منصب راجه شیام سنگه
پانصدی ذات اضافه نمودم که در پانصدی ذات و هزار و چهار صد سوار بوده باشد
روز یکشنبه نهم که در آن روز در آن روز مذکور گذشته از جانب مغرب آغاز
گرفتن کرد و از پنج حصه چهار حصه حضرت نیر اعظم در عقده ذات منکشف شد و
از آغار گرفتن تا روشن شدن بهشت آهوی گذشت تصدقات از هر جنس و هر چیز از
فلزات و حیوانات و حبوبات به فقرا و مسکین و ارباب احتیاج داده شد درین روز
پیشکش راجه سورج سنگه از نظم داشت آنچه بداشته شد موازی چهل و سه هزار روپیه
بود پیشکش بهادر خان حاکم قندهار درین روز گذشت مجموعه چهارده هزار روپیه رسید
در بهار از شب گذشته مطابق شب دوشنبه بست فہم صفر بطالع قوس در خانه بابا خرم
از دختر امیر خاں یسری متولد شد اوراد ارشکوه نام نهادم امید که قدم او برین دولت ابد پیوندد
و بر پدر اقبال مندش مبارک و مہمون باشد بر منصب سید علی ناره پانصدی ذات و
سیصد سوار افزوده شد که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بوده باشد و در تاریخ دهم
پیشکش اعتبار خان از نظر درآمد از جمله پیدکن او مواری چهل هزار روپیه مقبول
افتاد درین روز بر منصب حسرو بی اورنگ سیصد سوار و بر منصب مدگلی خان
پانصدی ذات و دو صد سوار افزوده شد روز یازدهم پیشکش مرتضی خان از نظر گذشت
از حمله خواهر او هفت قطعه لعل و یک تسبیح مروارید و دو صد هفتاد دانه دیگر
برداشته آنچه از پیشکش او مقبول افتاد مواری یک لک و چهل و پنج هزار روپیه بود در
دوازدهم پیشکش مرزا راجه سہاؤ سنگه وزارت شدکار نظر گذشت در سیزدهم از پیشکش
خواجہ بہا الحسن یک قطعه لعل قطبی و یک الماس و یک عقد مروارید و پنج
انگشتی و چهار دانه مروارید کتان و بارہ اقمشہ کہ مجموع سی و دو هزار روپیه باشد مقبول
افتاد روز چهاردهم بر منصب خواجہ ابوالحسن کہ سه هزار ذات و هفتصد سوار بود
هزاری ذات و پانصد سوار افزودم و بر منصب وفادار حل هفتصد و پنجاهی ذات و دو
صد سوار اضافه حکم شد کہ دوهزاری ذات و هزار و دو صد سوار بوده باشد در ہمی روز
مصطفی بیگ فرستاده دارای ایران سعادت ملازمت دریافت بعد از سرانجام مہم
گرہستان برادر عالیقدر اورا با کفایت مستمل بر انواع محبت و اظهار صداقت فرستاده
بود تا چند راس اسب و اشتر و چند اقمشہ حلب کہ از جانب روم بجهت آن برادر
کار آمده بود و یک قلادہ سکہ فرنگی کتان درندہ کہ در طلب آن ایمان رفیق بود بدست
ساختہ بودند بنظر درآورد و منضمی خان بخدومت تسخیر قلعه کانگرہ کہ در
پنجاب بلکہ در معمورہ عالم باستانی و استحکام آن قلعه نشان نمیدہند درین

تفنگ رومی خامگی باو مرحمت نمودم چون بپراهم خان در روز بخصت فیصل عنایت
نکرده بودم فیصل خامگی التفات نمودم یک فیصل به بهادرالملک و میل دیگره و مادر
خان عنایت نموده فرستادم هشتم اردی بهشت مجلس وزن قسری ترتیب یافت و
خود را بنقره و دیگر اجناس وزن کرده بمستحقان و محتاجان تقسیم نمودم و سوارش
خان بکایر خود که در صوبه مالوه بود رخصت یافت در همین روزها فیصلی ستوده
ابوالحسن مرحمت نمودم در تاریخ نهم خان اعظم را که در آگره از قلعه گوالیار آمده بود
حکم طلب شده بود آوردند با آنکه ازو تقصیرات بحیار بوقوع آمده بود و آنچه در باب
عمل آورده بودم همگی حق بامن بود بوقتیکه 'ورا بحضور می آوردند و چشم برو افتاده
آثار خجالت در خود بیشتر ازو یافتم تمامی تقصیرات او بعفو مقرر ساختن شال که در
کمر داشتیم باو مرحمت شد کفور کرن یک لک درب عنایت نمودم و راجه سورج سنگه
در همین روز میل کلائی زن راوت نام که از فیلان نامی او بود آورده گذرانید الحق مادر
فیصلی است داخل فیلان خاصه ساختم در دهم پیشکش خواجه جهاں که از آگره
بجهت من بدست پسر خود فرستاده بود بنظر اشرف گذشت از هر رقم چیزها بود
بچهل هزار روپیه قیمت شد در دوازدهم پیشکش خاندوران که پنج قاقوراسپ و دو
قطار شتر و سگان تازی و جانوران شکاری بود بنظر در آمد در همین روز هفت زنجیر
فیصل دیگر راجه سورج سنگه پیشکش گذرانید داخل فیصل خانه خاصه شد تحکیر خان
بعد از آنکه مدت چهار ماه در ملازمت گذرانیده بود در روز و سرخص گشت سجد
بعد از آن بیعام داده شد و سود و ریان دوستی و دشمنی را به نظر شان او نموده
تعهدات کرده چندی قرار داد که مجموع این سخنان را معقول عادلخان ساخته او را در
راه دولخواهی و اطاعت در آورد در وقت رخصت هم باو چیزها عنایت شد مجمعه
در بی مدت اندک چه از سرکار خاصه و چه از پادشاهان و ارتکفات امرا که حسب
الحکم باو نموده بودند قریب بیک لک روپیه حساب شد که باو رسیده است در
چهاردهم منصب و جلدوس خدمت فرزند خرم مشخص شد بمنصب او دوازده
هزاریدات و شش هزار سوار بود و منصب برادرش پانزده هزار و هشت هزار
سوار بود فرمودم که منصب او را بر منصب پریوز اعتبار نموده سوائی دیگر را بصیغه
انعام و جلدوس خدمت باضافه منظور دارند و فیصل خاصه پنج گنج نام معه براق
که دوازده هزار روپیه قیمت داشت بدو مرحمت نمودم در شانزدهم فیصلی بمهاتخان
عنایت شد در هفدهم بر منصب راجه سورج سنگه که چهار هزاریدات و سه هزار سوار بود
هزاری افزوده او را بمنصب پنجهزاری سربلند ساختم حسب الاتماس عبدالله خان بر
منصب خواجه عبداللطیف که پانصدی ذات و دویست سوار بود دویست افزودم
حکم شد که هزار و ذات و چهار صد سوار باشد عبدالله پسر خان اعظم که در قلعه و قندهار
محبوس بود و بالتماس پدرش او را طلبیده بودم بدر گاه رسید و بندار پای او برداشته
بخانه پدرش فرستادم در بیست و چهارم راجه سورج سنگه فیصل دیگر فوج سنگار

بافانۀ بانصدي ذات و دو صد سوار گشت بر منصب خواجه نقي که هشتصدی ذات و یکصد و هشتاد سوار بود دو صدی دیگر افزوده شد در بیست و پنجم بر منصب سلام الله عریه دویست سوار اضافه معمر گشت که هزار و بانصدي ذات و هزار سوار باشد از اسپان خاصه اسپ، سیاه ابلق که درایه ایران فرستاده بود بمهابتخان عنایت نمودم آخر روز پنجشنبه سخانه ما با خرم رقام و نایک بهر شب آنجا بودم پیشکش دوم او درین روز از نظر گذشت در روز اول که ملازمت نموده یقطعه لعل مشهور رانا که در روز ملازمت تان فرزند گذاریده بود و جوهریان نصفست هزار روپیه قیمت نموده بودند گذاریدند اما آنقدر که تعریف میکردند، نمودن این لعل هشت تانک است و سابق راسه بالذبح که سردار قبیلۀ رتهور و از رایان عمد، هندوستان بود در تصرف میداشت و او به بحر او چندر سین متقل گشت و او در ایام پریسادی و ناکامی برانا اودیسنگه فروخت و او برانا پرتاب رسد و از راسوناب باین رانا امر سنگه انتقال یافت چون بهنر اری تحفه در سلسله آنها نبود تمام و بقی حدود که سامطلاح هندوان کپینه چار میگورند در روز ملازمت بهرند اقبالند ما خرم گذارید و من حکم کردم که دران لعل چدین نقش کند که سلطان خرم در حین ملازمت رانا امر سنگه پیشکش نمود و چند چیز دیگر هم دران دور از پیشکشهای ما با حوزۀ معمول او نداد از آجمله صندوقه ملواری بود کار فرنگ که در عایت تکلف ساخته بودند با چند قطعه روم و سه انگستری و چهار راس اسپ مرافی و دیگر متفرقات که قیمت آنها هشتاد هزار روپیه میشد درین روز که سخانه او رقام پیشکش کلائے ترتیب داده بود تحفه چار پنج لک روپیه اسباب و نفیس بدظر در آمد از مجموعه آنها مواری یک لک روپیه برداشته تنه را باو مرحمت نمودم در بیست و هشتم بر منصب خواجه جهان که سه هزار و ذات و هزار و هشتصد سوار بود بانصدي ذات و چهار صد سوار نمودم در آخر ماه به ابراهیم خان اسپ و خلعت و حجر مرصع و علم و بقاره مرحمت نمودم و رخصت موده بهار ارانی داشت خدمت عرض میکرد که سحرانگی حاجی محمد تعلق داشت چون وفات یافت بمخلص خان که اعتمادی بود مرحمت فرمودم سیصد سوار بر منصب دلور خان آورده شد که هزاریدات و سوار دشت چون ساعت رخصت کنور کرن نزدیک بود میخواستم او را پاره بر تنگ اندازم که خود آگاه سارم درین اثنا فراوان خبر ماده شیری آوردند با آنکه قوار داد آنست که بغیر شیر نر شکار نکند بملاحظه آنکه مبادا تا رفتن او شیری دیگر بهم نرسد بهمین شیر ماده متوجه شدم و کرن را همراه برده ازو پرسیدم که هرجایه او را که بگوئی سر حکم بزنم بعد از مرار دان بجای که شیر را قیل داشتند رسیدم بحسب اتفاق ناد شیرینی در هوا بهم رسید و قیل ماده که تیرا سوار بودم واهمه شیر او را مضطرب داشت بیکجا قرار نمیگرفت باوجود این دو مانع قوی تغنگ را بجای چشم او سر راست بخش دادم الله تعالی نکرم خود مرا از این راجه زاده شرمده نساخت و چنانچه مراد آن سوار میان چشم آورده او را انداختم کرن در همین روز التماس تغنگ خاصه نمود

[illegible]

از آن فتنه گردانیده و بزرگداشتن را قوی سببی باید نارفع آن را به سبب در غره نیر
ماه یک رنجیر و در رکعت نام ناقلیر بمیدرا رستم مرحمت سبب سببی نازده
فیز بکنزحیر فیل عذابت شد میرک حسین خویش خواجه شمس سببی سببی
و وفایع نویسی صود، بهار مقرر گشت و رخصت یافت خواجه سببی سببی
بیگی را بدل و خدمت داده نجاگیر رخصت نمودم در لغت ماه مددور
بخاندوران و حلیجری سبب الهدان ولد حلاله افغان که طریقه دولتی اختیاری
فرستاده شد سپردم مجلس عید آف پاشا مقرر گشت و بدو های درگاه سببی
و بدو بکر پاشیده شکستگیها کردند در هفتدهم امداد خان به ندر کپیایست تعیین شد
چون مقرر حال اراده آمدن درگاه داشت بدو مدکور او تغییر شد در همین روز نمر حلیج
مرصع نمرند پرویز سبب در هشتدهم بدسکس خاگانان انتظار گذشت رنده مجلس
چیزها آرتیب دانست حواضر مرصع آلات ده سه قطعه لعل و یاقوت و سه دانه مروارید
و یاقوت و دو حلیجری مرصع و کلگی مرصع بدوایت و مروارید و صراحی مرصع و
شمسیر مرصع و نرکش و نعل بند و مار مرصع و یک انگشتری نخل اساس بود و ریم
یک لک روپیه عیامت شد سوائ حواهر و مرصع آلات نازچه دکلی و کرباشی و
هر قسم زیورات ساده و پیاده ده رنجیر فیل و یک اسب که یانس سرمن سرسید
فیز انتظار آمد بدسکس شه دوار خان دیر بنم نمر فیل سبب عدد پارچه از هر قسم
بود انتظار گذشت در هشم هوشنگ را خطاط اکبر کجایی سرفراز سببم روز ابون که از
راجه ایالات معتبر صوبه بهار بود و از حورنی دار نکرده صوبه حضور عیام ممدود او را
بشرف اسلام مشرف ساخته با آدکه پدرش راجه ساگر آمد و سبب دارنای دولت
قاهره دسته کسبه بود راجگی ولایت پدرش او عدایت نموده و بدو رحمت رنده رحمت
وطن ممدود نمر بکر فیل کجا نگیر فلیکاس عدایت نمود و رسید بدو بدست ر چهارم
حکمت سنگه ولد کدور کون که در سن دوازده سالگی بود آمده و بدو عدایت کرد و عداست
بدر نال راجا امر سنگه و پدر خود گذاراید حیلگی ندر مخالفت بر سر انگیزی از چهار
او ظاهر است ر حکمت و دلیکونی خاطر او را خوش ساحله بر منصب امرای
قرحان دوددی داشت افزوده شد که هر روز دوددی باب و سبب نمود و بدو ندر
اواخر همین ماه منم حسین رهین را خطاط منم دلیکی سبب سبب سبب مقرر
رحمت جاگیر ممدود کورسان میرزا سرف الدین حسین کجایی که در بدو آمد
سعادت آستان بوسی در یافتند ده هزار دین مرحمت شد و بدو حکم امرای در منصب
راجه لامل که هزار و پانصدی داشت و یک هزار و یکصد سوار دود پانصدی داشت و یکصد
سوار افزوده شد در هفتم کیسو سوار که سرکار او دیمه حاضر داشت و بواسطه سکوة
صاحب صوبه آنجا بدرگاه طلب داشته سده دود آمده و بدو عدایت نمر چهار رنجیر فیل
بدسکس گذاراید چون اشتباه دیدن و ندر حال کجا سبب داشت و بدو حکمت تحقیق
مهمه تا صوبه دکن هم یکموتبه آمدن او ضروری بود و بدو ندر روز سه سبب هشتم

ماه مذکور مقرمت نمود یک هزار مهر و یک هزار روپیه نذر و چهار قطعه نعل و بیست و نه سوارید و یک قطعه زمرد و پهل شاره مرصع که قیمت آنها پنجاه هزار روپیه بود بطریق پیشکش گذراندید شب یکشنبه چون عرس خواجه نزرگوار بود بروقه متبرکه ایسان رفته تا نصف شب درالحا گذرانیدم و خدام و صوفیان وجدها و حالها نمودند بفقرا و خدام ررها بدست خود داده سنگی شش هزار روپیه نقد و یکصد ثوب کزته و هفتاد تسبیح سوارید و مرجان و مهرها و سبزه داده شد بها سنگه پسر راده راجه مانسنگه را بخطاب راجی سرفراز ساخته بقادر و علم عدايت نمودم در شانزدهم یکراس اسپ عرافى از طویله حاصلگی و یک سب دیگره مهابتخان مرحمت شد در نوردهم ویل مکان اعظم عدايت شد در رستم برمدصب کیسوارو که دوهزارى ذات و هزار سوار بود دویست سوار افزوده شد و شصت سربلندی یافت و برمدصب خواجه عامل که هزارى و دو صدیدات و شصت سوار بود دوصدی ذات و سوار افزوده شد در بیست و دوم میرزا راجه بهار سنگه حصت آبدیر که وطن قدیم ادبهاست یافته جامه پهلوی کسمیری حاصه عدايت نمودم در بیست و پنجم احمد بیگ خان که در قلعه رفته بدور محسوس بود ملازمت نموده تقصیرات او بداندربسبى خدمت بفرموده مقرون گشت در بیست و هشتم مقربخان از صوبه گجرات مده ملازمت نمود و یک کلگی و یکقطعه تختی مرصع گذرانید برمدصب سولمانه صرف پادصدی ذات و سوار افزوده شد که دوهزارى ذات و هزار و یکصد سوار باشد در اول ماه شهریور برمدصب های جمعی که بخدمت دکه میوفتند بوس موجب افزوده شد برمدصب مبارر خان سیصد سوار که هزارى ذات و سوار شدن داهر خان بیز بهزاریدات و سوار سرفراز گردید دلاور خان راضف سیصد سوار سرفراز شد که دوهزار و پادصدی ذات و سوار سرفراز خان ا دوصد سوار افزوده هزار و پادصدیدات و هزار سوار ساحم بر در سرفراز سال بهشتصدی ذات و سوار بمقتار گشت و الف خان پیام خانی بهمین مدصب از اصل و اضافه سربلند گردید نادگار حسین به هفتصدی ذات و پادصد سوار امتیاز یافت کمال الدین سر شمر خان را به همین مدصب بواخته شد و صد و پنجاه سوار برمدصب سید عبدالله ربه افرودم که از اعلی و اضافه هفتصدی ذات و سیصد سوار باشد در هشتم ماه مذکور بعد از معر نور چاهانی که شش هزار و چهار صد روپیه میسد به مصطفی بیگ فرستاده تا اوائی ایوان مرحمت نمودم و بدع ولاده چنقه بقاسم خان حاکم بدگاله مرحمت نموده میورا مراد پسر بلان میرزا رستم در دوازدهم همین ماه بخطاب التفات خانی سرفراز گشت در شب شانزدهم که طالع شب نرات بود فرمودم که کوههای اطراف تال رانا ساگر بد های آنرا حیران نمودند خود به تماشاى آن رفتم عکس چراغها در آب بود عجب نمود داشت بیست و آسمان را نامردم اهل محل در کنار تال مذکور در دوازدهم و پور هفتدهم میرزا جمال الدین حسین که به ایلیچیکری بیجاپور رفته بود آمده به سوار سوار شد و انگستری که نگس یکی از آنها عقیق یمنی بود در غایت

و مینداران ازو گرفته بودند حاشا که نمک مثل ایسوی رسیدن را با بچنیش عقوبتها گرفتار نکند

ارپس مرضی که بود بر ارم * فرض بود حویر -

در بست و دوم حسب الالتماس حاندوران بر منصب ناد علی مدعی ۵ ارتعیدات ملکش بود در بست سوار افزوده شد که هزار و پانصد نذات و هزار سوار و سدرخان را که دو هزاریدات و بهصد سوار بود صد سوار دیگر اضافه مرحمت شد در بست و چهارم مقرنجان را که سه هزاریدات و دو هزار سوار بود پنچ هزاریدات و ده هزار و پانصد سوار مقرر داشتیم * در هین روزها قیام پسر شاه محمد عده هاری که از راه راندها بود و خدمت فراولی داشت بحطاب حاسی سرفراز شد در پنجم ماه آذر حسی مرصع بداران حان عدایت شد بدست راحه سارنگدیو خلعت نچمت امرای دکن مرحمت نمودم چون از صفدرخان حاکم کشمیر بعضی مقدمات مسموع گشت او را از خدمت انجا معزول ساخته احمد بیگ حان را بدست سبوق خدمت بوحته بصاحب صوبگی ولایت کشمیر سرفرازی بخشیدم و مدصب او را که دو هزار و پانصدیدات و هزار و پانصد سوار بود سرفراز داشته بکمر حکمر مرصع و خلعت امتیاز نوات و رخصت شد و بدست اهتمام حان خلعت رستمی بقاسم خان حاکم بدگله و امراء تعیدات انجا فرستادم پیشکس مکئی ولد افتخار حان که بکر بچیر فیل و چهارده راس گوت و باره فمسه بود در پانزدهم ماه مذکور از نظر گذشت و بحطاب مرصع حاسی ممتاز گردید دیانتکار را که در قلعه گوالیار بود حسب الالتماس اعتماد الدوله طلب داشته بودم سه - کور - است و اموال او که بقدر ضبط در آمده بود بدست مرصع در بدولا خواجه هاشم ده بدی که در ماروا لکهور امروز سلسله درویشی گرم دارد و مردم املک را بدست نایسان اعتقاد تمام است بدست یکی از درویشان سلسله حود کتانتی مبدی بر اظهار دت گوئی فدیم و بدست و احلاص ادواحداد نایس دودمان با فرجی و کمان فرستاده بودند و بدیتی که حضور فردوس مکادی نچمت خواحگی نام عربی هم اراں سلسله درسلک نظم در آورده بودند و مصراع احزان اندست

خواحگی را بنده ایم و خواحگی را بنده ایم

در آن کتاب درج بود ماهم در برابر این کفادت سطر چند بقلم حاس مرموم ساخته

این رباعی را در بدیهه گفته با هزار مهر جهانگیری بخواجه مذکور فرستادم

آنکه مرا مهر تو بیش از بدیس است از دوت ده بود ای درویش است

چندانکه رمزده ات دلم شک شود شادم از آنکه لطف از حد بدیس است

چون مرموده بودیم که این رباعی را هر که طبع نظمی داشته باشد بگوید حکیم

مسیم الزمان گفت و سیدار حو گفت

داریم اگرچه شعل شاهی در بدیش هر لحظه کدیم پاک درویشان بدیش

گرشاده شود مادل یک درویش آوا شمرد حامن شاهی خویش

یافتند سید کبیر که از جانب عادل خان جهت التماس عفو تفصیرات دنیا داران دکن و تعهد بازگذاشتن قلعه احمد نگر و ارباب شاهشاهی که با فساد بعضی مفسدان از تصرف اولیای دولت قاهره در آمده بودند به امارت آمده بود درین تاریخ رخصت شد و خلعت و فیل و اسب یافته روانه گزید چون راجه راج سنگه کچهواکه در دکن وفات یافت و امداس پسر او را به منصب هراچی ذات و چهار صد سوار سرفوار ساختند در چهارم ماه آنال سیف خان راجه بقدر مرحمت شد و بر منصب او سیصد سوار اضافه نمودم که سه هراچی ذات و ده هزار سوار بوده باشد در همین تاریخ راجه مان را که در قلعه گوالیار در بند بود به منصب سرتیسی خان خلاص ساخته منصب او را برقرار داشتند بعد از قلعه کانگر بود که در دستور مستندم حسب التماس خاندوزان بر منصب عان خان سیصد سوار و ده خدمتند که هراچی ذات و سوار باشد میرا عبسی ترخان ارولانت وکیل که بجایگزین میرزا حسن آمده مقرر شد و یکصد سوار در گذارید در شهر هم راجه راج سنگه سیصد سوار رخصت شد و سیصد سوار بر منصب او اضافه کردم که هراچی ذات و ده خدمتند سوار بوده باشد خدمت و اسب یافته در ده گردید در هجدهم منصب مدر عبسی ر اصل و اضافه هزار و پانصدی ذات و هشتصد سوار مقرر ساخته خدمت و فیل مرحمت نمودم و بدکن رخصت یافت در دهم ماه حاکم وقت چندی قلم بدست از مصون عرغداشت جهانگیر فلیخان مسموع گشت بعد از فوت قلم خان ده از بددهای قدیم این دولت بود من این دیسعاد را عنایت فلیی امده امرا ساختم و متل خونپور ولایتی را بجایگزین او مقرر د شلم و دیگر نواداران و حواسای او را سه ماه او ساخته همه را به بدانتی او نهادم لاهوری نام نوادری داشت در عادت بی اندیشی و قسورات نفس بمن رسید که بددها ... خدا از سلوک او در عذاب اند احدی فرستادم که او را از جوپور بیاورد بوسیدن احدی بے سدی و داحتی و همه در چش فلیخ علده کرده نگار میگرداند که برادر محبط خود را همراه گرفته بداند گزشت منصب و حکومت و جا و جایگزین و ز و سمان و غیر بدان و مردم خود را گذاشته داری و طلا و حواهر بر میدارد و با معدودی چند بمیان میداران میروند پس حذر چند روز بدس این سبک و تعجب تمام دست داد محملانهر میمنداره که میبوسد مدلهها او گرفته او را از خود میگردانند تا آنکه خبر رسید که ولایت حوشت در آمد بحسب اتقاق بمندار "ک" بوسه چند دران نواحی میگرداند چون این خبر بجایگزین فلیی خان میبوسد چندی بعد خود مبعرستد که آن بیعاهبت را گرفته بیاورد بمکره رسیدن او را بدست آورده اراده نمیکند که بجایگزین فلیخان رسانند در همین اثنا بحکم واصل میگردان چندی بعد با او همراه بودند چندی تقریر کردند که چند روز قبل از این بی هم رسانیده بود و آن عیماری او ز گشت و ایندومه دیر مسموع گشت ؟ خود بدیده باشد تا بدینحال او را به نزد جهانگیر فلیخان بیاورد بهر تقدیر حسد او را حده نگاران که همراه داشت تا آنکه او آوردند گذر رهاه او را ضایع ساختند

و اطناست این رباعی را بنظم در آورده

می دشمن هست و دوست هوشیار است * اندک نوباق و سس هست
 در بسیارش مضرت اندک نیست * در اندک او منفعت است
 بمعالجه بحیار شراب نادر داد، شد من تاسن پانزده سالگی بخورده بودم
 طفولیت که دوسه مرتبه والده و انکهای من بمقرب علاج اطفال دیگرار والد بر
 عرق طلبیده مقدار یک توله اذهم گلاب و آب آمیخته بواسطه دفع سرفه دارو گفته
 خورانده باشند * درن ایام که آزادی والد بزرگوارم بحسب دفع مساک اعدایان یوسف
 رئی در قلعه اتک که برکنار آب دلال واقع است نزول احلال داشت روزی نعم شکار
 سرنشستم چون توده بسیار واقع شد و اثاره اندگی ظاهر گشت استاد شاه قنبر * توچی
 نادری که سر آمد توپچیان هم بزرگوارم میرزا محمد حکیم بود من گفتم که اگر یک پیاله
 شراب نوشیدن فرماید دفع مالدگی و کسالت خواهد شد چون ایام جوانی بود
 طبیب ت مایل از نکات این امور بمحمود انداز فرمودم که بکنه حدیم علی رفقه شریست
 کیف ناک بیمار حکیم مقدار یک نیم پیاله شراب روز رنگ شیرین موده در شیشه خورن
 فرستاد ابرا خوردم بوقت آن خوش آمد بعد از شروع در شراب خوردن کردم و روز
 می امروزم تا آنکه شراب انگوری از کیفیت نارماند و عرق خوردن گرفتم رفقه رفقه در
 مدت ۵ سال به صحت پیاله عرق دو آتسه کشید چهارده در روز بامی در شب خورده
 میسر ورن آن شش سدر همدوسنان که یک و نیم من این اسد و حورش من در ایام
 مقدار یکمغ نان و نوب بود در انکال هیچکس را مدافعت نمود من بمود کار حجه
 کشید که در چهارده از بسیاری رعشه و لرزیدن دست پیاله خود نمیتوانستم خورد بلند
 دیگران می خورادند تا آنکه حکیم همام بوالعزم را ده از مقربان والد بزرگوارم
 بود طلبیده بر احوال خویش اطلاع دادم او از کمال احلام و نهایت سوری
 ے حکمانه من گفت که صاحب عالم بدین روش که شما عرق نوشیدن میکنید
 بعودناله تا تسماه دیگر احوال بجای خواهد کشید که علاج بدیدر باشد حوس سخن او
 از خیر اندیسی بود و حان شیرین عربراست در من اتر کرد من ارا تا ریم سیه در
 کم ساحتن کرده خود را بخورن فلوبدا انداختم هر چند در شراب میخاستم سر روید
 می امروزم و فرمودم که عرق را بسراب انگوری ممزوج سازد چنانچه دو حصه شراب
 انگوری و یک بخش عرق بوده باشد هر روز از انچه بخوردم چیزی نم نموده در مدت
 هفت سال سس پیاله رسانیدم ورن هر پیاله هرده متقال و یکپایه الحال پانزده سال
 می شود که نه همین دستور خورده میسر واری نه کم میشود نه داده و در شب میخورم
 مگر در روز پنجشنبه چون روز جلوس مبارک مدست و شب جمعه که از شدای مبارکه
 ایام هفته است و روز مقبرک در پیش دارد بملاحظه این دو چیز در آخر سال روز میخورم
 که خوش می آید که این شب بغفلت گذرانیده در ادای شکر مدع حقیقی تقصیر رود
 در پنجشنبه و روز یک تنیده گوشت هم میخورم در پنجشنبه چون جلوس مبارک

هزار مهر دیگر جایزه و مله این رباعی سحرمدکور عنایت کردم در هفتم ماه دس که
 از سیر بهکر بار گشته متوجه اجمیر بود راه چهل و دو حوک شکار شد در بیستم میو
 میوان آمده ملازمت نمود * محملی . حوال او و سلسله او مرقوم میگردد از جانب
 پدر پسرزاده میر غیاث الدین محمد . پدر شاه نعمت الله ولی است در دولت
 سلاطین صفویه عزت تمام یافته بودند . حضرت شاه طهماست همشیره خود جاس
 خانم را شاه نعمت الله داد و در مساجد و عبادت به نسبت دامادی و حویشاوندی
 ممتاز گشت و از جانب مادر محمد . اسمعیل حونیست بعد از فوت شاه
 نعمت الله پسر او میر غیاث الدین محمد پسر میران رعایت تمام یافت و شاه غفران پناه
 دخترش از کرایم خانواده سلطنت و شاه پسران او عقد بسته دختر شاه اسمعیل
 مدکور را به پسر دیگرش میر . جلیل الله داد که میر میوان او توفد شده میر حلیل الله
 مدکور هفت و هشت سال مدل ریس ولایت آمده در لاهور مرا ملازمت نمود چون
 از سلسله مردم عرب و عظیم بود . احول او بسیار پرداختم و منصب و جاگیر و عرت او را
 معمور ساخته در عدد تربیت و رعایت او نمودم بعد از آنکه آگره مقام خلافت شد نادک
 مدتی بسبب افراط خوردن اندک . را به بیماری اسهال کبد روئداد و در عرض ده دوازده روز
 جان را بحال افری سپرد از رفتن او ارده خاطر شدم بار گذاشته او را از نقد و جسد
 فرمودم که بفرندان او که در ولایت بودند بسانندند در بدولا میو میوان که در سن دست
 و ده سالگی فلندرو درویش شده سوش ده را در راه بساختند خود را در احمیر نما
 رسید جمع کثرت . خاطر و پرستاری های ناطن و ظاهر و اصلاح و تدارک نموده
 منصب هزاربنداد و چهار صد سوار سوپرر ساحتم . سی هزار در نقد باو عنایت کردم
 الحال در خدمت و ملازمت است در دوازدهم ظفر حان که از صوبه داری . در رفته
 بود آمده ملازمت نمود و یکصد مهر پدر گذراند و سه فیل بندکش نمود در پانزدهم
 دی . سرمدصوب فاسم خان صاحب صوبه بماله هزاربنداد و سوار افزوده شد که چهار
 هزاربنداد و سوار باشد چون از دیوان و حسی بدگاله ده حسین بیگ و ظاهر باشد
 خدمت بسندیه بوموع بیاسد مخصوص حان را ده ارنده های معتمد این درگاه بود
 حکمات مدکور تعیین نموده شد مدتی او را دو در باندات و هفتصد سوار مقرر داشتیم
 و سلم فیر عنایت کردم و خدمت عرض مکرر بدیانت خان حکم فرمودم در دست و بستم
 روز . سه ورن مرده . خیره و فوج بد تاسال حال که سمنس به نیست و چهار سالگی رسیده
 و کد حاد ایها کرد و صاحب فرزند شده اصلا خود را بخوردن شراب آلوده ساخته بود
 در این روز . بحس ورن او نمود گشتم که با صاحب فرزدان شده و نادشاهان
 . نادشاهزادگان . از آب خورده اند . برور که روز جشن ورن نیست بدو شراب میخورایم
 ریخت میدهیم که در روزهای جشن . بیا بهر و مجلس های بزرگ میخورده باشی
 بدنه اعتدال مریدانی که خورده اند که عقل را رایل کند و انایان رو نداشته
 اند که از خوردن این غریب . وابده داشت و بهو عالی که بزرگ طبقه حتما

فرد جهت آنکه مردم همراهی نمایند می آمد تا آنکه پندخیز سران رسیدن رسید جمعی
 از سرداران و مردم کار کرده را در شبی معین تعیین کرد که بحوالی پنج بجای جمعی کمی
 نمایند و آن جماعت رفته شب خود را در پناه گاهها پنهان ساختند و در آن زمان
 بهمان طرف سواری نمود چون آن تیره بختان حیوانات خود را بر آورده سپید
 واحداً بدنهای با جماعه خود از کمین گاهها گذشته که یکبار گردی از پیش رو
 چون خبر میگیرند معلوم میگردد که خاندان است ستلاشی و مضطرب گشته
 بازگشت می کند و فراوان خان مذکور نیز خبر کردند که احداث است خان جلو داده خبر
 را با احداث میرساند مردمیکه در کمین گاه بودند آنها نیز سیراه گرفته حمله اوری می شوند
 تا دو بهر کجاست قلعه و شکستگی جا و بسیاری جنگل معرکه جنگ فایه بود احوال امر
 شکست بر اعدایان افتاده خود را نکه در میکنند و فریب سبب دگر در زمین
 بجهنم میروند و یکصد نفر اسیر میگردند احداث میتواند که دیگر باره خود را بدان محسنة
 رسانیده با فایه سارن بالضرورت خود را بحاکم قندهار رو میکند افواج قاهره سپید
 و جاهای و حایه های آن تیره روزگاران در آمده همه را میسورند و خراب ساخته
 و بدیاد برمی اندازند خبر دیگر شکست خوردن عبدلر بختر و سرهمزدگی سکر
 نکبت اثر اوست خلاصه کلام آنکه جمعی از سرداران معتمد و جماعه از ترکین که قوم
 اند در بهادت سخت حادی و مدار فطره و نرد در املک سرانهاست از عذر شنیده
 اراده دولتخواهی نمودند از شاهنوازان که از این قوم بودند و مشهور به
 استیلا اب قول سوداگرانی که خاندان را به ییدد بر خاطر جمع نموده دم حان و
 یاقوت حان و جمعی دیگر از سرداران و ترکین حان و راه و سیر کانتیه آمده دیدند
 شهنواز حان سهر یک از آنها اسب و فیل و زر و خلعت فراخور قدر و حالقی که
 داشتند داده سرگرم خدمت و دولتخواهی ساخت و از نالایق و بی ادب
 اینمردم بسر عذر مقهور روانه شدند در اندک راه بهرحقی که از این که
 محکدار و دانش و دلاور و کجایی و میرو و حیدر و دگر از سرداران باشند بر حذرده اندوچ
 را تار مار ساختند و آن مقهوران

شکسته سلاح و گسسته کمر به یارای گفت و به پیوای سر

خود را بار دوشه آن بد اختر رسانیدند و او را غایت عرو درین مقام شد که با صبح قادر و جنگ
 نماید مقهور اینکه با او بودند و لشکر عادل حادیه و مطب الملک به جاع ساخته و نوبخانه
 و استعداد خود را سر انجام نموده دوشوے لشکر ظهر اثر روانه شد تا آنکه فاصله پنج شش
 گروهی نیش نماند روز یکشنبه بیست و پنجم بهمن افواج نور و ظلمت بهم نزدیک
 شده فوجها و یساولها نمایان گشتند سه بهر از روز گذشته اعرابان کاری و نوپ انداز شد
 اخرا لامرداران که سردار هراول بود با دیگر سرداران و کار طلبان مثل راجه نرسنگدیو و
 رای چند و علی خان تقاری و حهانگیر قلی بیگ ترکسان و سایر شیران بینه دلاوری
 شمشیرها کشیده مرفوج هراول غنیم تاختند و آن مرتد و مردانگی داده این فوج را

خانمذکور بدین معنی با عری نگشته تیزوتند بولایت او درمی رسد آنکه آن مردک جمعیت خود را جمع سازد راهبران پیدا ساخته ابلاغ می نماید مقارن آنکه به سرسد کوه دره که مسکن مقرر او بود قیل میکند و کسان به تفحص او پویشان ساحه را با چنده از عورات که یکی به اثر حقیقی او و دیگری از زبان پدرش بودند با سردری در دست درمی آورند و تفحص نموده الماس ها که همراه داشته اند از آنها میگیرند و سه رجیبر میل درو شده هم بدست می افتد بجلد و این خدمت منصب اوست و در اصل واضحه چهار هزاریدان و سوار مرحمت شد و بقطب و قمع جنگی سروازی یامت و ششپنیں بر منصبهای جمعیکه درین خدمت همراهی کرده تودات مردانه نموده بودند اضافها حکم شد الحال انولایت در تصرف اولیاء دولت فائده دست و دران رود خانه کار میکنند دروهر فدری که الماس برمی آید بدرگاه می آورند درین نزدیکی که الماس کلان که ده پنجاه هزار رویه می آرد برآمد چون پاره کار کنند بحتمل که الماس های خوب داخل جواهر خانه خاصه من گردد *

جشن یازدهمین نوروز از جلوس همایون

ار روز یک شده اخواسفندار مذ مطابق غره ربیع الاول نایده گهوی روز گذشته حضرت نیر اعظم ابرج حوت بدولت سراسر حمل دولت سعادت داشت و در ساعت خجسته لوام بدنگی و دیار مددی بدرگاه حضرت نیری بتقدیم رسامان دیوارخانه خاص و عام که صحن انوار بارگاهها و شمشیه ها و اطراف انوار به پدهای رنگی و رنگهای مصور واقمشهای نادر مرتب و راسته ساخته بودند بر تخت دولت جاده برآمد شاهزادها و امرا و اعیان حضرت و ارکان دولت و سایر بندگان درگاه سعادت و شادمانی بجا آوردند چون حافظ نادعلی گویدده از بدهای قدیم بودم و بودم به انچه در روز و شنبه هرکس از نقد و جنس پیشکش کند نایم او مقور باشد و در دیوم بدشمن بعضی بدها بنظر گذشت و در روز چهارم پیشکش خواجیه جهن که از آن بود بستانده بود مستمل سرچند قطعه الماس و چند دانه مروارید و بعضی مرصع الیاء و اممشه و بعضی بدها رجیبر فیل که مجموع آن پنجاه هزار رویه باشد بنظر در آمد بلحم بدو اسب و مقام بانو رخصت شده رفته بود آمده ملازمت نمود یکصد مهر و شهرار رویه و یک رجیبر فیل معه براق و چهار راس اسب پیشکش گذرانید در ششم در سبب آصفهان که چهار هزاریدان و دو هزار سوار بود هزاریدان و دو هزار سوار فاضله موده بعدایت بقدر علم او را سر بلند ساختم درین روز پیشکش میر جمال الدین حسین بدظر در آمد آنچه گذرانیده مستحسن و پسند امتداد از انجمله حنجر مرصه و حنجر هدرکاری نموده با تمام رسانیده بود برالای دسته آن یا قوت رده رسانیده بود در عزایت صفا و لطافت در حجم مقدار نصف بیضه مرعی چنانچه بان لطافت و کلاهی و مسر یا قوت رود دیده

زیر بخت دارائی ناف و محمل ساه پاینده از نموده بود چنانچه ده هزار روپیه قیمت آن بعرض رسید آن روز تا نصفه شب به با اهل محل و منزل او بسر برده پیشکش هائی که سر انجام نموده بود بتفصیل از نظر گذشت احوال و مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه نفیسه سواری یک لکه و چهار ده سر روپیه و چهار اسب و یکراس اشتر پسند خاطر اشرف اتفاق نوردهم که در شب غیر اعظم بود در دولتخانه مجلس عالی ترتیب یافت بدین ملاحظه ساعت دوم گهزی از روز مذکور مانده بر تخت جلوس نمودم فرزند با خرم دربی ساعت مدرسه لعنی در غایت آب و صفا گذراندید که هشتاد هزار روپیه قیمت نمودند بمنصب آن فرزند را که پانزده هزاریدات و هشت هزار سوار بود به سمت هزاریدات و ده هزار سوار مقرر داشتم و هم دربی روز ورن قمری بعمل آمد * اعتماد الدوله را که بمنصب شش هزاریدات و سه هزار سوار ممتاز بود بمنصب هفت هزاریدات و پنج هزار سوار سرفراز ساخته تومن و تنوع باو عنایت نمودم و حکم کردم که بقاره او بعد از بقاره فرزند خرم میدواخته باشد بر منصب تربیت خان بانصدیدات و سوار افزوده شد که سه هزار و یانصدی ذات و هزار و بانصد سوار بوده باشد اعتقاد خان باصافه هزاریدات و چهار صد سوار سرفراز گشت نظام الدین خان از اصل و اضافه بمنصب هفتصدیدات و سصد سوار ممتاز گردیده بخندمت عوده بهار تعیین شد * سلام الله عرب بخطاب شجاعتهائی سر بلندی یافت و بحلقه مروارید سرفراز گشته از حلقه نگوشان درگاه شد مدبر عزل و نصب و خطابات عهد الدوله سرفراز ساختیم در سمت و یکم الله تعالی از حرم عظیم برده سرفراز و رکابدار بحری بحسرو داد بالهدای افعان که طوخته بندگی اختیار نموده از روی اخلاص تمام از احداث بد بهاد جدا شده بدرگاه آمده است بدست هزاریدات مرحمت شد در سمت پنجم حشر موت رای منوهر که از تعیدات لشکر طغر آفرین بود در سمت او را بمنصب بانصدیدات و سیصد سوار سرفراز ساخته حاکم و مقام ددر و از باو عنایت کردم در سمت ششم پیشکش یاد علی میدادی که ده اسب و هشتاد و چهار شتر ولایتی بود از نظر گذشت در سمت و هشتم یکرنجیر قبل به بهان خان حاکم قندهار و یکرنجیر فیل بمیر میران ولد حلیل الله و یکرنجیر قبل دسبد سارید حاکم دمنو مرحمت نمودم در غره اردی بهشت حسب الانعامات عدالت خان به سوار و سوار خان بقاره عنایت نمودم در سویم کپوه مرصع بالهدای خان افعان مرحمت نمودم در همن روز ها خبر رسید که قدم پگانه بدخانه از افعان آفریدی که دو گواه و مویان سوار بود و راهدابی کتل خیبر بدو تعلق داشت نافدک تو شدی قدم از دانه اطاعت بدوین ساهه سرفساد آورده در سر هر تنه جمعی را مرستان و شرچاکه او و مردم او رسدند شاسر عنایت آن مرده دست بقتل و عزت برآورده حلقه دیر را ضایع ساختند محملاً و سرت شنیع این افعان بعد از شوری مجدداً در کوهستان گایز رویداد چون اس حشر بدید هارون برادر قسم و جلال پسر ایزا که در دیار بود مردم که گرفته و عدالت سپارید که در قلعه

خانمذکور بدین معنی ای نگاشته تیزوتند بر لایت او در می آید که آن مردک جمعیت خود را جمع سازد راهبران پیدا ساخته ابلاغ مینماید مقارن آنکه برسد کوه دره که مسکن مقرر او شود قیل میکند و کمان به تفحص او پرتاب ساخته با چوید از عورات که بای * در حقیقی او و دیگر از ربان پدرش بودند با سردار بدست در می آورند و تفحص نموده الماس ها که همراه داشته اند از آنها میگیرند و سه رنجیر میل درو شده هم بدست می افتد بجلد و این خدمت منصب اوست از اصل و اضافیه چهار هزاریدات و سوار مرحمت شد و لحاظ فتح جنگی سرور از پی یافت و هشتادین سر منصبهای جمعیکه درین خدمت همراهی کرده تمادات مرده نموده بودند اضافیه حکم شد الحال انولایت در تصرف اولیاء دولت فاعله است و در آن روز حانه کار میکند دروهر فدر که الماس بومی اید بدرگاه می آورند درین نزدیکی که الماس کلان که ده پنجاه هزار روبیه می ارزد بر آمد چون پاره کار کنند بحتمل که الماس های خوب داخل جواهر حانه خاصه من گردن *

جشن یازدهمین نوروز از جلوس همایون

از روز یک شنبه اخرا سفیدار مد مطاس غره ربع الاول داده گهوی بود گذشته حضرت نیز اعظم از برج حوت بدونت سراسر حمل بود عذاب آگند و بر ساعص خجسته لوازم زندگی و دیار مددی بدوگاه حصص ناری تقدیم رسانید و دیوارهای خاص و عام که محکم البرا جبارگاهها و شایسته و اطراف البرا بدو دهان مدنگی و ریفدهای مصور واقمشهای نادر مرتب و آراسته ساخته بودند بر تخت دولت جاده بر آورده شاهزادها و امرا و اعیان حصرت و ارکان دولت و سایر عیالهای دگانه و بیست و نه ساله بدی بجالوردند چون حافظ نادعلی گوینده از بددهای مدد بود و به آنچه در روز و شنبه هرکس از نقد و جسد پیشکش کند تا تمام او سفر نماید و در دیویم مدد من مددها بنظر گذشت و در روز چهارم پیشکش خوجه جهات که از آمده تمسک شده است مستعمل می چند قطعه الماس و چند دانه مروارید و بعضی مرصع آلات و اعمش و عده و اینک بحیر فیل که مجموع آن پنجاه هزار روپیه باشد بنظر در آمد بلحم کدو و اسب و معام بخون رخصت شده رفته بود آمده و از دست نمود یکصد مهر و سوار روید و در و یکسایر بحیر فیل معه براق و چهار رأس اسب پیشکش گذارید و از تمام مرصع و عجب آسمان که چهار هزار دینار و دو هزار سوار بود هزار دینار و دو هزار سوار ضافه نموده بعدایت بقاره و علم او را سر بلند ساختم درین روز پیشکش میر جمال الدین حسین بنظر در آمد آنچه گذارید همه مستحسن و پسند افتاد از جمله حجر مرصع و خوک هندوکاری نموده تا تمام رسانیده بود بر بالای دسته آن باقوت رود رسانیده بودند در عمارت صف و لطافت در حجم مقدار نصف بیضه مرعی چنانچه با لطافت و کانی و قسم باقوت رود دیده

زیر بخت دارائی ناف و محمل. سله پایفتار نموده بوه چنانچه ده هزار روپيه
قيمت آن بعرضرسيد آن روز تا نصفه شب به با اهل محل در منزل او بسر
برده پيشکش هائی که سر انجام نموده بوه بتفصيل از نظر گذشت از حواهر
و مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه نفيسه مواري یک لکه و چهار ده نه روپيه
و چهار راس اسب و یک راس اشتر پسند خاطر اشرف افتاد نوزدهم در شب
بیراعظم بود در دولتخانه مجلس عالی ترتیب یافت بدین ملاحظه ساعت
گهزي از روز مذکور مانده بر تخت جلوس نمودم فرزند با با حرم درنی ساعت مذکور
لعنی در غایت آب و صفا گدرايد که هشتاد هزار روپيه قيمت نمودند منصب آن فرزند
را که پانزده هزاریدات و هشت هزار سوار بود به سمت هزاریدات و ده هزار سوار مقرر
داشتیم و هم درین روز ورن قمری بعمل آمد * اعتماد الدوله را که بمنصب شش هزاریدات
و سه هزار سوار ممتاز بود بمنصب هفت هزاریدات و پنجاه هزار سوار سربار ساخته
تومن و تنوع باو عنایت نمودم و حکم کردم که بقاره او بعد از بقاره فرزند خرم میدواحقه
باشد بر منصب تربیت خان بانصديت و سوار افزوده شد که سه هزار و یانصدي
ذات و هزار و پانصد سوار بوده باشد اعتقاد خان باصافه هزاریدات و چهار صد سوار سربار
گشت نظام الدین خان اراصل و اضافه بمنصب هفتصدیدات و سصد سوار ممتاز گردیده
بخدمت موده بهار تعیین شد * سلام الله عرب بحطاب شجاعه حاکمی سر بلندی یافت
و حلقه مروارید سرفراز گشته از حلقه نگوشان درگاه شد مدد داری از حطاب
عبداللوه سرفراز ساحلم در دست و یکم الله تعالی از حرم عظیم در دست
و کانداز بصری بحسرو داد بالهداک افغان که طریقه بدگي اختیار نموده از روی اخلاص
تمام از احداث بد نهاد جدا شده بدرگاه آمده است بهست هزاریدات و رحمت شد
در دست پنجم حروفوت رای مدوهر که از تعیدات بشکر طغر افرو گن بود در دست
او را بمنصب بانصديت و سصد سوار سربار ساخته جا و مقام بدر و با باو عنایت
کردم در دست ششم پيشکش یاد علی میدانی که ده راس اسب و جند نهانه اسب و چهار
شتر ولایتی بود از نظر گذشت در دست و هشتم یکرنجیر فیل به نهاد حال حاکم
قندهار و یکرنجیر فیل بمیرمبران ولد حلیل الله و یکرنجیر فیل سصد سوارید حاکم سکر
مرحمت نمودم در عرو اردی بهشت حسب الانتماس عبداللوه خان سوارید او سربار اسب
بقاره عنایت نمودم در سوم کپوه مرصع بالهداک خان افغان مرحمت نمودم در هفتم
ازها خبر رسيد که قدم بگانه بگانه از افغان آمدی ده دو تنخواه و فرمان سوار بود
و راهدای کتل حیدر بدو تعلق داشت مانندک تویدی قدم از اداره اطاعت بدوین سعاد
سربفساد آورده بر سر هر تهنه جمعی را فرستاد و هر جا که او و مردم و رسیدند سوار
عمالت آن مردم دست بقتل و عذرت بر آورده حلقه دیگر را ضایع ساختند محملاً سربوکت
شفیع این افغان بعد از شوری مجدداً در کوهستان کابل بودند چون اس حیدر بدید هارون
سوار قلم و جلال پسر او را که در دربار بودند فرمودم به گرفته و سواران سپارند که در قلعه

نقدند. بهشت با یکدیگر قوتها برنگ - سندی و زمره هسله گهنه بطرح و اندام خاص
 صورت تمام یافته بود. مقیدان به - هزار روپیه قیمت نمودند بر منصفه میر منگور
 هزار سوار افزودیم که پنجاهار بود. سوار و پانصد سوار بوده باشد در هشتم بر منصب
 عادی خادق سیصدی - سوار و بر منصب ارادت خان سیصدی ذات و درصفت
 سوار اضافه مرحمت نمودند که نه هزاریدات و پانصد سوار ممتاز باشند در نهم
 پیشکش حواجه انوار حسن - گذشت از جواهر مرصع آلات و اقمشه موازی چهل هزار
 روپیه در حق قبول یافتند. بهشت نمودم پیشکش تانارحس ناول بیگی بقطعه
 لعل و قطعه یاقوت و یاقوتی - و دو عدد انگشتری و چند پارچه اقمشه قبول افتاد
 در دهم سه - جعفر فیل ده - سوار و یکصد و چند طاق رفعت و عمره که مرتضی
 خان از لاهور فرستاد - بهشت داشت نالتحان هم پیشکش خود را که دو تسبیح
 مروارید و دو قطعه ابر و سبک - مروارید کلان و یک عدد خواجه طلا بود و بیست
 و هشت هزار روپیه قدمت شد از - فرج گذرانید احرهات روز پنجاهه با - هم بجهت
 سواری عبداللّه سعادته او - پیشکش خود را همانجا بنظر در آورد و اسباب و
 اش - پیشکش او را که اکثر در سالی داشت بود تفصیل دیدم از جواهر دودانه مروارید که
 سی هزار روپیه قیمت داشت و یک قطعه لعل قطبی که نه بیست و سه هزار روپیه به بیع
 در مدینه بود - مروارید - عدد - مجموع قیمت آنها یک لک و ده هزار روپیه
 میسند در حق قبول یافت و از او سه - غره بر سواری پانزده هزار روپیه برداشته شد
 چون از مخطه و مساعده بیستس با سواد حرم فریب یک پهر شب را بصحبت و خوش
 وقتی گذرانیده - مرواریدها و مروارید که ساله دادند مردم محل بر همراه بودند مجلس
 خوبی مدقق گشت بعد از تمام صحبت اعتماد الدوله را عذر خواهی نموده متوجه
 دولت خانه شدم در همین روزها مریوم که دوز محل ندگم را دوز جهان بگم میگفته
 باشند در - دوازدهم پیشکش اعتدال حار بنظر گذشت ظریفی شکل - اندی مرصع و جواهر
 نفیسه در عایت تکلف و اندام با اندازه معتدال من ساحفه بودند انرا نادیکر جواهر و مرصع
 آلات و اقمشه که قیمت - آنها یکصد و نهم هزار روپیه میسند قبول نمودم و تنه
 را بار دادم به در حار حاکم غندهار هفت - اسب عرافی و نه تعور اقمشه فرستاده
 بود پیشکش ارادتخان و احمه سور حرم و در احمه - سوار و سوار هم بنظر گذشت عبدالسبحان
 در منصب هزار و دو صدی ثاب و ششصد سوار - سوار بود بهار و پانصدی ذات و هفت
 صد سوار - معیار یافت در پانزدهم صاحب صوبگی ولایت تهته و الحدود از شمسیرخان
 اورنگ تغییر - نه بنظر خیل مرحمت شد در شانزدهم پیشکش اعتقاد خان ولد
 اعتماد الدوله بنظر درآمد از جمله موازی سی و دوهزار روپیه برداشته تنه را باو عنایت
 نمودم در هفدهم پیشکش تربیت خان دنده شد از جواهر و اقمشه هفده هزار روپیه
 اعتماد در هیزدهم - خانه آصف خان رفتم و پیشکش او همان جانظر در آمد از
 - خانه تا بمدرل او تحمیداً یک کروه مسافت بود نصف راه را مخمل رفت و

به منصب هزار و پانصد ذوات و سیصد سوار سرفراز گشت و نام بر او مرحمت شد
 سید قاسم ولد سید دلاور بازه از اصل و اضافه بمنصب مستصحب و بهار شد و پنجاه
 سوار و یار بیگ برادرزاده احمد قاسم کوکه بمنصب ششصد ذوات و سیصد سوار ممتاز
 گردیدند در هفدهم خبر فوت رزاق مروت اوردید که از تعبدات گشتند و پس از آن رسیدند
 به کنکس سپه گری حوف میرسید و از امرای مقرر ماوراءالنهر بود در بیست و
 اعیان را خطاط خانجی سرفراز ساخته منصب او که هزار ذوات و ششصد سوار
 هزار ذوات و هزار سوار ساختیم سه لک روپیة از خزانة لاهور بانعام و مدد خرج دادیم
 که در سورت اعیان سعی بلیغ نجا آورده بود سقور گشت در بیست و هشتم کمور
 بحمت که خدائی بجا و مقام خود رخصت شد خلعت و اسب عربی حاضر مع
 ربن و من و کمر خلعت مرصع نام مرحمت شد و در بیست و نهم نیکم خسرو نوت سرلشی حسن
 رسید و در بیست و نهم حضرت والد سراج و از تعبدات نموده بدو خلعت
 و اعظم از رسانیده بودند در زمان دولت میر محمد وید و حده با نمایانی دافت که آن
 بر کتاف خسرو بود و بله منصب او شش هزار ذوات و پنج هزار سوار رسید در بیست و نهم
 صاحب صوبه بکتاب بود عهد گرفتن قلعه دکنه بدو از کشتن بستان و بایست که در
 معموره تمام با استحکام آن قلعه میدادند بدو در بیست و نهم حضرت
 در بیست و نهم خبر ساحوش خاطر اردو کی بود بهم رسانیده الحق حکام بود و در بیست و نهم
 در بیست و نهم از بی گنجایش داشت چون در بیست و نهم بود که در بیست و نهم
 حضرت او را از الله تعالی مسامت نمودم که در بیست و نهم حضرت
 را از بیست و نهم حضرت و ششصد و پنجاه سوار و سیصد و پنجاه سوار
 انچه اطراف را غورالدین قلی فرمودند و در بیست و نهم حضرت
 در بیست و نهم حضرت و کار طلب بود در جنگه و در بیست و نهم حضرت
 بدست عیضه جهان و بی را و داع نمود و در بیست و نهم حضرت
 سرگ و شد اولاد او بیست و نهم حضرت و در بیست و نهم حضرت
 نام چهار صد ذوات و دویست سوار سرفراز بود در بیست و نهم حضرت
 پانصد ذوات و دوازده سوار گشت و در بیست و نهم حضرت
 خطاط ریدار خانجی امتیاز یاه در بیست و نهم حضرت
 در بیست و نهم حضرت و سیصد سوار سرفراز شد در بیست و نهم حضرت
 افعی مرحمت نمودم بدو ساجد رجه ولایت ماند و در بیست و نهم حضرت
 معتمد بدوستان اند و بدو ساجد افعال مدد داد و در بیست و نهم حضرت
 او بعفو مغفون گشت و در بیست و نهم حضرت که راجه بدو ساجد
 ملازمت نمود بیصد مهر و هزار روپیه بطریق بدو گذارد و سواران و اولاد صاحب
 جا و مقام بود چون از در گذشت از و طغان و و صاهه ماند و در بیست و نهم حضرت
 رسید او را در ایام شاهزادگی بحمت خود خواستگاری کرد و در بیست و نهم حضرت

گوالیار محبوبس سارد از امارات رحم دست سبجانی و علامات عنایات یزدانی امری درین روزها مشاهده افتاد که خالچه در بیستی نیست لعلی در عایت لطافت و صفا مرده خرم بعد از فتح راناد و اجمیر به گریه رسید که شصت هزار روپیه قیمت نمودند و در خاطر گذشت که این لعل را در سال خود باید دست غالباً دو مروارید نادر خوش آب یک اندام که هم اغوشی اندوه منی را برآورد می بایست تا آنکه یکدانه مروارید اعلی بقیامت بست هزار روپیه مقرحان دست آورده در پیسکش نوروزی گذراند بخاطرم رسید که اگر همتای این بهم رسد و بعد مکرمل خواهد شد خرم که از خوردی بار شرف ملازمت حضرت والد نزرگوارم دریافته شب و روز در خدمت بود بعرض رسانید که در مرواریدهای سر بلند قدیم بهمین وزن را اندام مروارید در بدظر من در آمده است سرپیچ کلاں و دیمی را حاضر ساختند بعد از ملاحظه بهمان مقدار و وزن و اندام مرواریدی ظاهر شد که در وزن یک ذره تفاوت بدست چنانچه جوهریان از یزدمعنی تعجبها نمودند و در خدمت و اندام و آفت و تاب موافق شد گویا از یک قالب ریخته شده است مرواریدها سر ظرفی محل کسیده سرداروی خود بسنم و سر سکرانه جداوند بدده نوار نور می نیاز و فروتنی سپاده ران بسوگوش صاحبم

« دست و ران به برآید کز عهده شکوش بدر آید

در پنجم سی اسب عرافی و ترکی که مرتضی خان از لاهور فرستاد بود بدظر گذشت شصت و سه اسب و سادده و شتر نرو ماده و یکدسته پر کلگی و ده عدد دمری و ده چنی خطائی و ده عدد دندان منهی جوهر دار و سه قنضه بددوق نادر پیشکش های خاندوران که در کانس فرستاده بود سطور بطر گشت و یک رحیر بدل خورد از فیلان حبسه که از راه دریا چهار آوردن بودند مقرب حسان پیسکش گذراند بحسبت بعیلان هندوستان در خلقت بعضی تفاوت شان در از جمله گوشه های او کلاستر از گوشه های فیلان ایلیجاسته خبر طوم و ده او در ترواقع شده در رمان والد نزرگوارم یک فیل بچه اعتماد خان گجراتی دبشس فرستاده سرد رفته رفته کلاں شد بصیارتند و تیز و بدخو بود در هفتم خلحر مرمع بدظر خان حاتم تهیه مرحمت شد در همی روزها خبر رسید که جمعی از اعیان بگانه بگانه در سه عدد السبحان برادر خاندعالم که در یکی از تهاها مقرر بود رفته تهاه او را قیل کردند و عدد السبحان با چنده دیگر از مدصبداران و بندها که بهمرایه بر تعین بودند داد مردانگی داده در زد و حورق بتقصیر از خود راضی نگشته آخر بمقتضای آنکه * پسه چو بر شد نرند فیل را * آن سگان دست بر آنها یافته عدد السبحان را با چنده از مردم آن تهاه بدرجه شهادت رسانیده اند بجهت پریش بدقضیه فرمان مرحمت عنوان و خلعت حاتم بخاندعالم که بایلچی گری ایران تعین شده بود عنایت نموده فرستادم در چهاردهم پیسکش مکرم خان ولد معظم خان از بنگاله و ده از احساس وامتنه که در اولادت بهم رسد بدظر در آمد بر منصب چندی در گجرات اضافه حکم نمودم در جمله سردار خان که بهراری ذات و پادصد سوار

و هفتم درجه قوس طالع بود بحساب منجمان هندو پانزدهم درجه جدی بحساب یونانیان از شکم صبیله اصفهان دری گرانمایه بعالم وجود آمد بعد از این و خوشدلی این عطیه والا نقاره‌ها بلند آواره گردید و در عیش و خرمی بر روی حلا شده شد سی تامل و تفکر نام او شاه شجاع بر زبان من آمد امید که قدم او بر این مبدارک و فرخنده باشد دوازدهم یکقبضه مرصع و یکرنجیر میل در اول کلیان حدیث مرحمت نمودم در همین روزها خبر موت خواصکان که جاگیر او در سره بود رسید فیل برای کتور دیوان گجرات مرحمت نمودم در دست دوم همین ماه پادشاه بر ذات و سوار راجه مهاسنگه اضافه مرحمت افزودم که چهار هزار دات و سه هزار سو باشد منصب علیخان تقاری که قبل از این بخطای نصرخانی سرور گشته بود و هزاری دات و پادشاه سوار مقرر گردید علم دبر مرحمت شد بحکمت بر آمدن بعضی مطالب بدر نموده بودم که محکری از طلا شبکه دار بر مرقد مدفون خواجه برگوار تبرکب دهنده در دست و هفتم اندام اتمام یافت فرمودم که برده نصب نمایند بدک یک و ده هزار روپیه تمام شد چون سرداری و سرکردگی لشکر ظفر اثر دکن چنانکه حاطرمی خواست از فرزند سلطان پرویز رسد حاطر رسید که فرزند مذکور را طلبداشته بود خرم را که اثار رشد و کار دانی از احوال او ظاهر است هراول لشکر مدبری اثر ساخته بدقس بدبس از عقب او روانه گردیم و این مهم در ضمن همین یورش با تیرسام رسد بدایین فرار داد قبل از فرار مانع پرویز صادر گشته بود که در سوار پادشاه که در ممالک محروسه واقع است گردد در انامده در این سورت دهم ستمت و شرف آن ملک فنام و اتمام نماید در تابخ دست و دهم ماه مذکور عمر غن دست بهایداس واقعه نویس در هانپور رسید که شاهزاده در تاریخ ستمت بحیدریت و خوبی از شهر و آمده عام صوبه مذکور شدند در عود مردان طره مرصع بحکمت مدد را رجه بهاء سنگه بدایت نمودم بدزگاهی کستی گذر فیل بحکمت شد در هفدهم چهار راس سپ را به سوار لشکر حان ارسال داشته بود از نظر گشتت دبر بعد بقوحدایین سوار سبدیل از تعیر سبد عبد الوارث که بحال خواصکان حکومت سوار ملوح تعین یافته بود بهر گشت و مدصب او بسط خدمت مذکور با صدیداد و سه سوار فوار گرفت در دست و دهم بدشکش راول کلیان جیسلمیری از بطر گشتت سه هزار مهر و ده راس است و دست و دهم بهر شترو یکرنجیر میل بود مدصب مریداسکان از اصل و اعاده هزار و دویصد و ده و هزار سوار مقرر شد در دست و سویم شجاعانان رحمت جاگیر بدست که رفته سرانجام نوکرو ولایت خود نموده در موعده مقرر حاضر شتو درین سال بلکه در اندای سال دهم جلوس و بانی عظم در بعضی از جاهای هندوستان ظاهر گشت و اعاز این نامه از گدات پنجاب ظهور نموده رفته رفته بشهر لاهور سرایت کرد و خلق بسیاری از مسلمانان و هندو بدین علت تلف شدند بعد از این سر هندی و عمان دوات تاهلی و گدات اطراف آن رسیده دیها و پرگنہ را خراب ساخت درین بام تحفه تمام دارند و

مهورت اتمام یافمت و بنظر در آمد فرمودم که با آگوه نموده در سال اثنین چهارم که در شش
نصب کنند و در صفت و ششم مجلس ورن ششمی بطریق ... مدعقد گشت وزن
اول شش هزار و سصد و چهارده تو لچه طلا بود و تا دوازده هزار و سصد و یک جنسی
میشود چنانچه ورن دریم بسیماب ورن سوم ابرسم ورن چهارم افسه تطریک و غنبر
و مشک تا صدل و عود و پان و سیمین روش تا دوازده ورن اقسام مبداند و از حدود ...
هر سالی که گذشته یک گوسعد فرو یکقطعه مرغ بدست دهاده بعقرا و در ...
دهد این صابطه از زمان والد نزرگواری تا امروز درین دولت اند پیوند معمول جاریست
و بعد از ورن مجموع آن احناس را که فریب یک یک روپیه میسود عقرا و ارباب
حاجات تقسیم میدمایند درین روز لعلی که مهابنجان در سرهایپور بمذبح شصت و پنج هزار
روپیه از عبدالله خان میروز حدنگ خریداری نموده بود از نظر افسست و مسکن حسن افتاد
حیللی لعل خوش اندام است مدصب حاضره حان اعظم از هزار هفت هزار دات مقرر
گشت و حکم شد که دیوانیان مطابق آن جاگیر تذکوه دهند و آنچه از مدصب
دیوانخان بواسطه مقدمات گذشته کم شده بود حسب اقامت الدوله برقرار ماند
و عضدالدوله که حاگیر در صوبه مالوه یافته بود مرخص است و رعایت اسب و خلعت
سرمواری یافمت مدصب زاول کلیدان جیسلمیری بدو هزار دات و هزار سوز سوز گشت
و حکم شد که ولایت مدور را بحاگیر او تذکوه دهند و چون ساعت رحصت او در همین
تاریخ بود اسب و فیل و شمسیر مرصع و کهنه مرصع و خلعت و سرم درم خاصه یافته
تذکوتی و سرمواری تمام ولایت خود رحصت یافمت درسی و ... مقرر گشت
ناحمداناد مرصع گشت و مدصب او که پنجاه هزار دات ... و ... سوار بود
پنجاه هزار دات و سوار فرار گروفت و خلعت خاصه و نادری معده دهه و سوارید سر بلندی
یافمت و دو راس اسب از طویله خاصه و یک رنجیر من خاصه و یک مدینه مسر ...
ناو مرحمت نمود و بخوشحالی و شاد کامی متوجه ... شد و در ...
ماه مهرجکت سنگه والد کنور کرن از وطن خود آمده ملازمت نمود در ...
بگ اندوساهی از ولایت اوده ده بحاگیر و مقرر بود آمده ملازمت کرد هزار روپیه
گدر اید و فیل که یکی از مینداران آن فواحی داشت و خدم شده بود که ...
نگیدن آن فیل را بنظر در آورد در دست و یکم پیمسک ...
مشمول بعضی مرصع آلات بود داده شد و مدصب ...
هزار دات و شصت سوار مقرر گشت در شب جمعه است و دریم میروز علمی بیگ ده
سدش از هفتاد و پنج در گذشته بود و دیعت حبات سپرد درین دولت نود دات و خدمت
حوب ازو بوضع آمد پله مدصلش رفته رفته چهار هزار پی رسید از حوادن فرار داده
کریم انطع مردانه این الوش بود ازو فرزند و نسل دماند طبع نظمی هم داشت چون در
بزرگه زیارت روضه مدوره حواحه سرگواری خواحه معین الدین رفته بود حالت ناگزیر او را

از مردم هزار عمر و از تواریخ پشینان شعر شده که این مرض در ولایت هرگز رخ نه نموده
سبب آن از حکما و دانایان پرسیده شد و می گفتند که چون دو سال پے در پے خشکی روداد و
و باران برساتی کمی کرد بعضی گفتمند که بواسطه عفونت هوا که از ممر خشکی
و کمی بهم رسیده این حادثه روی داد. سنسی حواله نامور دیگر می کردند العلم عبدالله
تقدیرات الهی را گردن باید نهاد

چند سال گذرد نه بهد فرمان را

در پنجم شهریور پنجاه هزار روپے، ضمیمه شد، حرج والده میر میروان که صبیحه شاه اسمعیل
ثانی بود مصحوب سوداگران بودیت عدالتی در ستاده شد تواریخ ششم عرضداشت عابدخان
بخشی و واقعه نویس احمد آقا، مدعی بر آنکه عبدالله خان بهادر فیروز جنگ بجبهت
آنکه بعضی مقدمات به مرضی شد و مدون، داخل واقعه ساخته ام نامن در مقام
ستیره در آمد و جمعی را بر سرین فرستاد و مرا بیعت ساخته کفایت خود بود چلیس و
چنان کرد این مدعی خاطر من گران آمد و مستقیم که یکبارگی او را در نظر انداخته ضایع
مطلق سارم احرا الامر خاطر رسد، در دست خان را با احمد آباد فرستم تا این قضیه را در
الحاکم از مردم بیعرض تحقیق نموده اگر در سر واقع باشد عبدالله خان را همواره گرفته
مدارگاه آورد و حفظ حراست احمد آباد و بعد از آن در خان برادر او باشد پندش از روان شدن
و بانیت خان این خبر بحاکم پیرو شد و او را غایت اضطراب و اضطراب خود را
بداهنگ قرار داده بیاده روانه درگاه مکه و در آنجا در اندیشه راه گمان مذکور میبرد
و او را بحال عجبی مساعد نمود چون بید کی با او برخورد و آرزو ساخته بود تکلیف
سوار می کند و همواره گرفته روانه مکه و در آنجا مقرب خان که از خدمتگاران قدیم
اس درگاه است از زمان شاهزادگی کبریا در آنجا مقرب خان که از خدمتگاران قدیم
حرکتی از عبدالله خان بوفوع آمد و خاطر رسد نه آزار خدمتگار قدسی حمد بر آورده او
را بحال حامد کور با احمد آباد فرستاد در هفت روزها ساعت اختیار نموده به تسلیم حکومت
و صاحب عمومی صوره مدون او را کامروائی صورت و مدعی ساختم در دهم بر منصف
بهادر خان حاکم مدهمار که چهار هزار پندت در ده هزار سوار بود با احمدیذات افزوده شد
مخوفی ظمیر به سوار در ده هزار در آن روزگار مت و نعمات هندی و پارسی را بروشی
میفرار که رنگ از دلها می دید سجدات فدای خانی دُخوس و مسرور ساختم آند زبان
هندی خوشی و راحت را میگویند ایام بودن آند در ولایت هندوستان تا اواخر تیر
ماه بدست ایست مقر نجان در پرگده در آنه که وطن آناو اجداد اوست و باغات احداث
نموده اند و از آنجا که دیگر رفته در ایام بودن آن مدعی محافظت نموده و سامان
آند بود که همه روزه آند تاره میوه خانه خاصه میفرسانید چون این امر فی الحمله
تنی داشت مشتبه شد در هستم اسب - رانی نادری لعل بی بها نام جهت پرویز
شریف خدمتگار انور در دستاده شد صورت رانا و کرن پسر او را بسدک تراشان
در مدهمار بودیم که از سدک مدهمار و نقد و ترکیبی که دارند بفرشند درین تاریخ

کم نظر در می آمد چنانچه اکثر مردم از تشخیص آن عاجز بودند. یک طلبیده رسمی که او را میدمووند سر راست ساخته کشاد دادیم تفنگ چون مصافحی سانی حاکم و شور رسیده باش پاش گردید و بنا بر حاضران برحاسته بی اختیار سانی را و مردم کشادند در هم می شک از فرستاده برادر شاه عباس سخنان پرسیده شد تا اینکه سانی صفتی میرا بسر کلا ایلان کسید چون این عقده در خاطر گره بود ایدم عینی را چوین اظهار نمودند اگر در همان روزها کستن او از قوه بفعل نمی آمد البته او را میگرد چون این مقدمه را از او و علامت نسبت دسلوک او ظاهر گشت شاه پیسنده می نمود حکم نکستن او نمودند منصب مزاحم ولد میرا بستم در همین روزها از اصل و اضافه هر از بدت و سیصد سوار مشخص شد منصب معتمد حاکم که خدمت بخشگری لیسر که به همراهی نانا خرم مقرر بود تعیین یافته بود بهاریذاف و دوست و نگاه سوار فرار یافت روز جمعه ستم ساعت رحمت نانا خرم بود آخر هاله این روز در دیوانگاه خاص و عام خلاصه مردم خود را مسلح و مکمل سواره بدین در آورده از نظر گذرانید از عدایات نمایانده بفریدند مذکور واقع شد خطاب شاهي بود که جزو اسم او گردانده فرمودم که او را من بعد شاه سلطان حرم میگفته باشند و خلعت و چارقب مرصع به اطراف دامن و گریبان بمرزید قربتیب یافته بود و یک اسپ عرافی نارین مرصع و یک اسپ ترکی و فیل خاصه بدسی بدن نام و آتیه طور رنگ انگیزی که بران بسته منوجه گرد و شمسیر مرصع تا پرتله خاصگی اول که در فتح قلعه احمد دگر بدست افتاده بود و پرتله بسیار نامی و مسهور است و حلجر مرصع بدو مرحمت نمودم و باستعداد تمام متوجه گشت آمید از کرم و احب تعالی آنست که درین خدمت سرحد گرد و بهر یک از امرا و منصبداران بقدر حالت و منزلت اسپ و خلعت مرحمت شد شمسیر خاصه از کمر خود بار کرده بعد از حاکم خان فیدور حدگ مرحمت نمودم چون دیانتخان به همراهی شاهزاده تعبد یافته بود خدمت عرض سرور را بخواه فاسم و فلدح حائبی فرمودم پیش ازین جمعی از دردان برخوانه از حرائی نادشاهی که در حوالی چبوتره کوتوالی بود بیکته مدعی بوده بودند بعد از چند روز هفت نفر از آنکماغه یا سردار آنها که دول نام داشت بدست افتادند و پایه ارا راها بیز پیدا شد بخاطر رسید که چون مصدر اینقسم دلیری شدند اینهارا به استهای عظیم باید رسانید هر یک را بدستنی خاص رسانیدند دول را که سردار همه بود فرمودیم که بپایه فیل اداورد او بعرض رسانید که اگر حکم شود بفیل جنگ میکنم فرمودم که چنین باشد فیل بدستنی حاضر ساخته مقرر نمودم که خنجر بدست او داده بفیل رود و ساختند چند مرتبه فیل او را انداخت و در هر مرتبه آن منهور بیباک با آنکه آن سیاستهای و ببقان خود دیده و مشاهده کرده بود پاسب خود قائم ساخته همان طور موی دل و مردانه حلجر بحرطوم فیل رسانیده چنان کرد که فیل از حمله کردن بجانب او باز ایستاد چون این دلیری و دلانگی او مشاهده شد فرمودم که از احوال او خبردار باشند بعد از اندک مدتی

مرغابی و غیره شکار شد در چهارم یک و نیم کوه راه رفته حواری مس که تعلق بدور
 جهان بیگم دارد محل برول حاه و حلال شد هشت روز درین منزل مشغول شدند و سیر تورکی
 از بعد از حد متکار حان بهدایت ابله فرمودم روز پنجم هفت آهو و یک قطعه سبب و بانی و ده
 ماهی شکار شد روز دیگر حکمت سنگه ولد کنور کربن اسپ و خلعت یمنه و ده
 مروحی گشت به کیشوداس لا هم اسپ شفقت شد یک رنجیر فیل به اسپ
 اعلان عدایت شد در همین روز یک گون و سه آهو و هفت ماهی و دو مرغابی شکار
 کردم در مرفوع راحه سیام سنگه که از تعینات لکتر جنگش بود همدارین روزها شنیده شد
 بر همدوم سه آهو و پنجم مرغابی و یک مسقلداغ † شکار گردید روز پنجشنبه و شب جمعه
 چون رامسر جایگزین نور جهان بیگم بود مجلس حسن و مهمانی ترتیب یافت و از حواهر
 مروح الاب و امسه عقیسه و رحوت و وخته و هر جدریس و هر فسم پیدکسها از نظر گذشت
 و در شب اطراف و میان آلات را که بعایت وسیع امداده چو ارغان نموده بودند بسیار
 مجلس حواری ترتیب یافته بود آخر روز پنجشنبه مدکور امر را بنز طلبداشته حکم پیااله
 ناگزیر بددها نمودم در سفرهای خسکی همیشه چند منزل کسنتی همراه اردوئی ظفر
 عوین می باشد که ملاحان آنها را به اراکها همراه میکسند روز دیگر این مجلس نکسندها
 بنسند مشقجه شکار ماهی شده در اندک مدتی در بخت و هشت ماهی کلان بیکدام
 در آمد که نصف آن از قسم رهوون شب در حضور خود به بددها قسمت نمودم در
 سیزدهم از رامسر کوچ واقع شد و چهار کوه راه نهادن کدان موضع بنوده منزل اردوئی
 گیهان سوس گشت و دو روز دیگر درین منزل مقام فرمودم شانزدهم سه نر و یک پو راه
 رفته در موضع بهال محدر برول اجلال گردید هردم کوچ شد دو نر و یک پو قطع نموده شد درین
 روز فیلی بمحمد رضایک ایلیچی دانا ئی ایران عدایت شد موضع حویسه محل سادات
 عظمت و اقبال گشت روز نهم کوچ نموده منزل دبوگانوں بود مسافت سه سوه راه شکار
 کدان قطع شد و دو روز درین منزل مقام افتاد و آخرهای روز بقصد شکار سواری دست داد
 درین منزل امری عجیب مشاهده گشت پیش از آنکه رایات غالبان بدین منزل و مقام
 رسد حواجه سرانی بکدا قال عظیمی که درین موضع واقعست مدرسد و دو بجه سارس
 را که از عالم کلدگ جانور است مبلگرد و شب که منزل مدکور نزول افتاد دو سارس
 کلان فریاد کدان در حوالی عسلخانه که بر آب همین قال آده بودند ظاهر شدند
 چنانچه کسی تظلمی داشته باشد و وحست و دهست آغار فریاد گرفته پیش آمدند
 خاطر رسید که البته نایدن سدمی رسیده است بیشتر انست که بجه اینها را گرفته
 باشند بعد از تفحص حواجه سران که بجهائی سارس را گرفته بود آورده بدظر گذاریدند
 چون سارسها فریاد و اوار این بجهارا شنیدند بقتانابه خود را بر سرانها انداختند
 و بگمان آده شاید طعمه نایدن برسیده باشد هریک ازین دو سارس طعمه در دهن آن
 بجهای می نهادند و انواع عمخواری میکردند آن دو بجه را در میان گرفته نال افشانان

† قسقلداغ در تورکی نام پرندۀ ایسه ای که انرا ماع و راع اب و به شندی جل کوا گویند ۰۰ شهراللعات

منتصی بدن آتی و دون طبیعی هداست تمام خود نموده گونخت ایستعدی و خاطر
 رعایت گوان آمده بجاگیر از آن نوبت می نمودم که تفحص نموده او را بدست در آوردم
 بحسب اتفاق دیگر دانه گرفتار گشت این مرتبه فرمودم که آن ناسپاس قدر ناشناس
 را ر حلق برکشیدند مضمون نهفته شدیم صاحب الدین سعدی مطابق حال او آمد
 عاقبت گرگ راده نگرفت شود گرچه با آدمی بزرگ شود

نور سه شده عره دیقعد مطابق نیست ریگم آنان بعد از آنکه دو بهر و پدم گهزی از نور
 مذکور گذشته حریت و عریضت نیست از سنده اجمد بر تبه فراگی که بچهار اسپ سته
 بودند سوار شدند بر آمدیم و حکم نمودیم که اگر سواران در ملازمت باشند و
 درین معروف بپیر اعظم بدرجه و ... و ... و ... در موضع دیورائی نزول نمودم قرار
 داد اهل همدان است ده اگر بسوی سیه ... شاهان و بزرگان را حرکتی بقصد ملک
 گذری واقع شود بر فیل دندان سوار شود و اگر حرکت بحاکم معرب باشد بر اسپ
 مذکور و اگر شالی بود بر پائینی سدهاسر و حاکم حدود که دکن رویه است بر رتبه
 ده ... است و دهل سواری میکنند مدت سه سال پندجور کم در احمیر توقف
 رفح شده معموره احمیر را که محل مرفد متدبرک حواجه بزرگوار حواجه معین الدین است
 از اقلیم دویم دانسته اند هواش گرم نه اعتدال است مضرق آن دار الخلافه آگوه واقع
 شده ... فصل فصبات دهل و حدود آن صوبه کجوات است و معروف آن ملتان و دینالپور
 سوم ایلولایت همه ریگستان است آب دیشواری از زمین آن برمی آید و مدار گشت و کار
 اینصوبه بر زمین ترو و رو ریختن دانسته است ... ستادش اعتدال تمام دارد و تاسنادش
 از ... تواسن این صوبه هستند و شهرار سوار و سه لک و چهار هزار بیاده
 راحیوت هنگام کارار برمی آید درین معموره دو تال کلان واقع است یکی را بیل تال و
 دیگری را انا سگر میگویند بیل تال حرانست و بعد از شکسته دریدولا حکم کردم که آن را
 ده بدند و اناساگردیدند ده ایات حلال درس مقام برول داشت همیشه بر آب و مواج
 بود تال مذکور یک و نیم کوه و پدم طدانست در هنگام توقف ده مرتبه زیارت روضه
 مدوره حواجه بزرگوار شرف استعداد یافتیم و پانزده مرتبه تماشای تال بهر متوجه
 گستم و سی و هشت مرتبه بچشمه نور حرکت واقع شد پنجاه مرتبه بقصد شکار شیر
 و غیره سواری نمودم پانزده فلاده شیر و یک فلاده چیت و یک فلاده سیه گوش و پنجاه و
 سه راس ببله گاو و سی و سه راس کورن و بود راس آهو و هشتاد راس خوک و سیصد
 و چهل قطعه مرغابی شکار کردم در منزل دیورائی هفت مقام شد درین مقام پدم
 بله گاو و دوازده قطعه مرغابی شکار گشت در بیست و نهم از دیورائی کوچ نموده موضع
 ... و ای که ... دیورائی تا ... و نیم پاو بود برول اجلال واقع شد فیلی دیدیم
 آمد حان مرجهت ... روز دیگر در بیست و پنج مقام افتاد دریدورها یک ببله شد ...
 ... در حاکم کتبت سرحد حرم مرستادم در سویم آن از موضع مذکور کوچ واقع شد
 ... در ... و یک پاو بود برول اجلال رویداد در ائدای راه شش فصد

[illegible]

دست داد چهار کوره و یک نیم بار قطع نموده موضع بلبلای محل اقامت گردید راجه جانبیا که از زمینداران معتبر این حدود است دو زنجیر فیل پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت در همین منزل خبره بسیار از کارباز که در نواحی هرات واقع است آوردند خاں عالم هم پنجاه شتر فرستاده بود مجملاً باین مرادانی در سائهای پیش میآوردند بودند در نخوان حدیثی قسم میوه حاضر آوردند خبره کارباز و خویشاوندان و انگور سمرقند و بد حسانی و سیب سمرقند و کشمیر و کابل و جلال آباد که در کابلست و انداس که از میوه های نادر فرنگ است و در آگزه بونه آن را نشانید بود هر سال چندین هزار در دعات آگزه که متعلق نخالصة سرقه است بر میدهند و دوله که در تنگ و اندام خورد تر از نارنج است و چاشنی آن سیرینی و دل تراست و در صوبه بدگانه خوب میسود شکر این نعمت بکدام زبان آن تواند نمود والد بزرگوارم را مدوه نیل تمام بود تخصیص به خبره و انار و انگور چون در همه دینت ایسان خبره کارباز نه بود اعای خبره و انار بود که معروف و مشهور عالم است و انگور سمرقند نه هندوستان دیدارده بودند هرگاه که آن میوه ها غنچه در می آید تا سقف تمام روی میدهند که کاش این میوه ها در آن عهد و پیام می آمد تا ادراک نداشت آن میوه بودند در پادشاه که روز معام بود خبر موت مدد عانی و نه بریدون حال بولاس که از امرا و ادهای معتبر اس الیش بود شنیده شد روز تازدهم کوچ دست داد چهار کوره و نیم بار قطع نموده حوالی موضع سرب محلی نرول اردوی فلک شده گردید در اتدای داد و ران خبر آوردند که در نواحی هست بدهد شکار او مدوحه گستم و تنک بددوق کار او را تمه ساحله چون لایو شیدر مرمرار داده شده است حواستم که احسی درون را ملاحظه نمایم بعد از سرآوردن اظهار شد که خلاف حیوانات دیگر که رهر آنها خارج حکم و رعیت رهوه شد در نرول حنجره دارد بخاطر میرسد نه لایو سیر بدوار پس ممر خواهد بود هر چند بعد از قطع دو کوره و سه نیمپار موضع امرنا بدول گسست در نرول هم نه مقام و ن بقصد سوار اندم بعد از قطع دو کوره موضعی بددوق آمدن رعیت حفاظت و رعیت و مریدان در حمت دده در یک باغ مشاهده گسست که با کلاهی و سیدی و خرمی در حمت آمده که دیده بده بود در همین باغ در حمت بود بددوق آمدن در رعیت عظمت را لایو مرودم که اول و عرض و بلندی آنها بکر در آوردند بلندی آن از رر رعیتین را بر ساج عقدا و چهار درج دورته آن چهل و چهار نیم درج و بهدای آن یصد و هشتاد و پنج و نیم درج در آمد حون عرایب تمام دانست نوشته شد روز سیم کوچ دست داد در اتدای راه بدنه گد بدنگ رده شد روز بیست و یکم که معام بود احره های روز بقصد ش سوار سده بعد از عاروف سجانه اعتماد الدوله سجهت حسن حواجه حضر که سراج حسری میگویند امدم و تا یک بهر شب در انجا بسروده طعام میل نموده بودند سرت همایون مراجعت اتفاق افتاد در نرول اعتماد الدوله را به نسبت محرمیت بواخته بمقیمان

عمارت را در میان رود خانه برآورده و آب این رود را تقسیم نموده جوئی ها ترتیب داده است
 و در اطراف و جوانب و بیرون و اندرون این عمارت آب مذکور درآورده و حوضه ها حور و
 کلان مناسب جا و مقام سرانجام نموده بسیار دلنشینی و طرح انگیز جانیدست و عمارت
 و منارل مقرر همدوستانست پیش از آنکه این منزل محل درول گردد معماری زیاده
 مرموم که اینجا را از سربو صفا دهد سه روز بجهت خوسی و لطامت درین منزل
 شد سحامت خان از جاگیر خود در همین جا آمده ملازمت کرد او حلی از شهر های قدیم
 است و از هفت معاند مقرر همدوستان یکی این شهر است و راحه بکرمادیت که رصد
 افلاک و ستارگان در همدوستان او نموده درین شهر و ولایت می بوده از رصد او حال که
 هزار و بیست شش هجری و یازده سال از جلوس منست بکهرار و سصد و هفتاد و
 نهم سال گذشته و مدار استخراج مدحمان همدوستان رصد است این شهر بیکدار اف سدر
 واقع است اعتقاد همدوان اینست که در سالی یازده تعیین رفت آب این دنیا نسیور
 می گردد در زمان والد بزرگوارم در وقتیکه مدح انوالفضل را بحکم اصلاح احوال بدارم
 شاه مراد فرستاده بودند او از بلده مذکور عرض داشت نموده بود ده جمعی کتدر از همدو
 مسلمان گواهی دادند که چند روز قبل ازین شنبی اس اف شنید شده بود چنانچه مراد می
 که در نسب آب را از این دریا برداشته بودند صباح بطرف ادبا بر شنیده بود چون این
 سخن شهرت تمام داشت دوسه شد اما عقل من اعلا قبول نمیکند تحقیق اس سخن را
 العلم عدالله تارض دوم اسعدار مد ار مدول کالداده بر دسلی در قسرت منول
 پیس شدم مکرر شنیده بودم که سدسني مرتبی سدر در چه سدر سدر
 در دیک معموره اوجین در گوشه صحرای آندانی در متوحه و مسعود بوسنس معبود
 حقدقی است خواهش صحت او بسیار داشتم و فقیکه در در اسلافه اکره و دم مسواسم
 که او را طامیده به بسم عایتاً ملاحظه تصدیح او کرده بطلبدم حوین تحوئی مهر همدو
 ار کسني برآمده بیمپاو گروه بناده بدیدن او متوحه گستم حاییده جوان سواد احیدر
 سوراچه است که میان پسته کده درواره در آمد اول از سحر بی سدر عداده نظوار یک
 گر عرض ده گره و فاعله اری درواره قاسوراحی که اصل نسیمنگاه اوست دو گره و مدح کده
 طول و یازده گره و یکپاو عرض دارد و از دفاع ار زمین قاسقف یک کده سه کده سوراچه
 درون آن نسیم حله در می اید طولش مدح و دم گره و عرض ده و نیمه در سب
 شخص ضعیف جته بصدتسویس بدرون آن تواند در آمد طول و عرض سوراخ همدو
 مقدار بوده باشد ده بورنایی دارن ده فرش کاهی و تنها دران سوراخ تنگ و بیمه می
 گذراند در ابام رستمقان و هوا سرد مانده برده محص است و حر پازچه اند که نسیم
 و پس حور را پوشیده لباسی ددار هر گر آتش هم نمی افورود چنانکه عتله و در
 زبان درویشی مدظم در آورده

پوشش را زور تاف افتاب * نسب نهالی و نحاف ا ماعتد

در سنی که نزدیک محل بودن اوست هر روز دوبار رفته غسل میکند روز یکبار بدرون

آن که از این بیدار شدن بیدار گشته اند تمام نمیشود و هنوز بعضی اعمال و عبادات و زاد و پیش
 اسب را همراه با جنگل ببرد و اگر او حامله باشد رفتن و سوار شدن او را وقتیکه
 مزاید و سن بچه به پنج سالگی رسد آنگاه فرزند را به پسر کلان یا دیشر خویشان سپرده
 عریضت خود را بفعل آورد و همچنین اگر زن حایضه باشد توقف نماید تا بعد از پاک
 گردد بعد از این تا بمباشرت به نماید و خود را ملاقات او الوده بسازد و شبها مشغول در
 آلت بهاده خواب کند و تا دوازده سال درین مقام بسر برد خوش او از بد
 باشد که در صحرای جنگلها خود رسته باشد و رفتار با خود میدارد و عبادت آتش بجای
 آورد و اوقات را بگرفتن باخن و موی سر و اصلاح ریش و سروت ضائع نمیدارد چون این
 مدت بروشی که مذکور گشت بابتها رساند دیگر ناله بحانه خود بیاورد و زن را با مردان
 و نوادگان و خویشان از سفارش نموده خود بملازمت مرشد کامل رفته هر چه باو است
 از راز و موی سر و عیبه در حضور او در آنش انداخته بسوزد و بگوید هر تعلقی که داشتم
 حتی که ریاضت و عبادت و احتیاج ار دل خود بیرون کردم و راه خواطر را بر دل به بندد
 و در مراقبه حق همیشه مشغول باشد و هیچ چیز را بغیر از موجود حقیقی صاحب و خود
 نداند و اگر سخن از علم کند علم بیداد است باشد که حامل امر با ما معانی دین بدست
 بدظم در آورده *

یک چراغ است درینکاده که از پرتوان * هر طرف می بگرم انجمی ساخته اند
 و اینکالت را سرب نیاس گویند یعنی همه گذاشتن و صاحب این مقام را سرب
 نیاسی نامند بعد از ملاقات جد و پسر و میل سوار شدن و سوار شدن
 و مواری سه هزار و پانصد روپیه زر بزرگی در گذشتن بدست راست و چپ خود
 امساندم و یک کروه و سه پاو قطع نموده بظاهر داد و کپیتر که محل برول اردوی طغر
 مزین بود ورود آمدن در روز سویم که روز مقام بود بدین اشتیاق صحت حد و بعد
 از نیم روز بدیدن او متوجه گشتم و تا شش گهزی ملاقات او مسرور خاطر بودم درین روز
 هم سخنان خوب مذکور گشت فریب نسام داخل دوازده سراسر خاص گشتم روز چهارم
 سه کروه و یکپاو بودیده شد حوالی موضع حرا و در باغ برانیه برول احلال گشت ایدم برول
 هم بعایت خوش و خرم و بر درخت جابون در ششم کوچ واقع شد بعد از قطع مسدود
 چهار کروه و سه پاو بر کنار تال دیدالپور بهره برول افتاد بدین حوسی و مقام لطافت
 قار بریدم برول چهار روز مقام نموده شد و احرهای هر روز بر کستی سوار شده بسنا
 مرتعی و دیگر جادوران انی مسعولی میدمدم دریدم برول انگور محری از احمد نگر او ده
 بودند سرح در بزرگی با انگور محری کابل نمیرسید اما در لطافت ازان هیچ نمی
 داشت مدد بدیع نرمان و دمه را شاهرخ نالتماس فرزد با آخرم بهار و باد و
 ذاب و هزار سوار مقبره گشت یازدهم کوچ نمودم بعد از قطع سه کروه و یکپاو حای
 دوات آباد محل امامت گردید در دوازدهم که مقام بود بقصد شکار سه ری دست داد
 در موضع شکار بهر از مصروفه برگشته مذکور درخت بری بنظر در آمد در عایت بزرگی

معموره او حین در می آید و بجز خانه سه نفر برهنه که از جمله هفت نفر این چهار کورده است و صاحب زن و فرزند اند و اعتقاد درویشی و قناعت باها دارد و هر آمده پنجم هفت نفر خوردنی که آنها بجهت خوردن خود ترتیب داده اند بطریق گدائی بر کف دست گرفته به خائیدن فرو میبرد تا دایقه ادراک لذت آن نکند بشرطیکه درین سه خانه مصیبتی رو نداده باشد و ولادت واقع نگشته و زن حیض در این خانه نباشد بطریق زیست و رنگائی و برین بهم است که نوشته شد خواهان ملاقات مردم بیست لیکن چون شهرت تمام مردم ندیدن او میبرد حائلی از دانش بیست علم بیست را که علم تصوف داشت خوب وریده تاشسگهری باو صحبت داشتیم سخنان خوب مذکور ساخت چنانچه حدلی در من اثر کرد او را هم صحبت من در امتداد در حالیکه والد بزرگوارم قلعه اسیر ولایت حیدرآباد را فتح نموده مدوحه دار الحکومه اگره بودند در همین جا و مقام او را دیده بودند و همیشه خوب یاد میکردند دانایان هند برای زیست و رنگائی طایفه برهنه که اشرف طوایف هندند چهار روش قرار داده اند و مدت عمر چهار قسم ساخته اند و این چهار طور را چهار سرم میگویند در خانه برهنه پسری که متولد میگردد با مدت هفت سال که مدت طعولیت است او را برهنه میگویند و تکلیف برودیت بعد از آنکه دهن هست سائگی رسد محاسنی را ترتیب داده برهمنان را جمع می کنند و در سمنی آنکه هفتاد نفر مولکی گویند بدزاری دوگرو یکبار می باشد دعا و افسوسها برین خوانده و سه گره بنام سه تن از پاک نهادانی که باها اعتقاد دارند بران زده در میزن او می بندند و باری از ریسمان خام تافته حمایل وار بر دوش راست او می اندازند چوبه بندری یک گره کسی که بجهت محفوظ داشتن خود از اسب و حیوانات و طریقی از مس بجهت خوردن است و او داده او را به برهنه دانای میسپارند که تا دوازده سال در خانه او بسر نموده بخواندن بید که این کتاب الهی اعتقاد دارند مشعولی نماید و ازین روز دار او را برهنه میخوانند و در بدمد میباید که مطلق گود لذات حسه بنگردد چون بدمه روز بگذرد بطریق گدائی بحانه برهنه دیگر رفته آنچه باو دهند در آن بگذرد و زده بحصص او تناول نماید و از پوشش بعبور لدگی کویاسی که ستر عورت کند در سه کرباس دسر که بر دوش اندازد چیزی دیگر اختیار نه نماید این حالت را برهنه چرچ گویند بعدی مشعولی بکتاب الهی بعد از گذشتن مدت مذکور در حصص او شده و بدر کد خدا شود و بموت او را رحصص است که از جمیع لذات خواند بهیچکده خود را بهره مدد گردند تا وقتیکه او را برزندگی بهم رسد که سدن سادیده سائگی رسد رسد و اگر او را برزد رسد تا سن چهل و هشت سائگی در لباس تعلو سر بر این ایام که گاه است حوادث بعدی صاحب منزل آنگاه از حویشان و شربا گاه و اشدای حدائی گریده و اسباب عدش و عسرت را برهوشقه از تعلق اندازد کثره تدبائی دقل نموده در حدگل بسر برد و این حالت را مان بیست نامند یعنی حدگل و چوبه مقرر نمود است که هبج عمل حبر از اهل تعالی بسر بر و حضور

قراوان و در پخت آن به بیرون از حمام و شمار دارد آنهایی بر اطراف آن جاری وقتی رسیدم که انگور آن بحلاف موسم انگور ولایت رسیده بود آن ارزانی و فراوانی که ادبی باحشی آن مقدار که خواهد و میسر باشد بحرف و حسکاش گل کرده بود و قطعه قطعه رنگهای گوناگون بنظر درمی آمد مجملای هایش طاقت دهمی کم مبدل شد سه روز دیگر درین موضع مقام افتاد سه نیله گاو به بدوق انداخته و در دست و یکم از حاصلپور بدو کوچ ناردوی بزرگ داخل گشتم در اندای راه یک نیمه شکار شد روز یکشنبه سست دوم از حوالی لعلیه کوچ کرده تالی که در پایان قلعه صادر واقع بود محل نزول گشت درین روز قراوان خدر آوردند که شیر را درین سه گروهی در قبل داریم تا آنکه روز یکشنبه بود و درین دو روز که روز مذکور و یکشنبه بوده بابتد شکار بدوق متوجه میسوم بحاطر رسد که چون از جانوران موندیست دفع باید کرد متوجه شدم چون سقا و مقام او رسیدم در سایه درختی بسته بود از بالای منزل دهن او را که نیم نارون در نظر داشته بدوق را کشاد دادم بحسب اتفاق بدرون دهن او در آمده در لاله و معر او خاکرد و بهمین یک بدوق کار او را خام ساختم بعد از آن حمعی که همراه بودند هر چند تفحص نمودند که محل رحم را بیابند نتوانستند زیادت چند بحسب ظاهر بر هیچیک از اعصاب او علامت رحم بدوق ندود احوال امر فرمودم که دهن او را ملاحظه نمایند بعد از آن ظاهر شد که گویی دهن او رسیده بود و بدین رحم از پا در آمده گرگ بری میرا رستم شکار داده بود آورد میخواست که ملاحظه نماید که او بطریق رقره شیر در درون حگرواقع است یا مالد جانوران دیگر در درون حگرواقع است بعد از تفحص ظاهر شد که رقره او هم در درون حگرمی باشد * روز دو سده سست و سویم یک بهر گذشته بطالع سعد و ساعت مرج بمدار کی سرفیل سوار شده بقلعه ماند و متوجه گشتم یک بهر و سه گهزی از روز مذکور گذشته داخل مدارلی که جهت نزول احلال ترتیب داده بودند شدم یک هزار و ناصد روپیه در راه افساندم از حمیرتا ماندو که یک صد و پنجاه و نه کبوه بود در عرض چهار مایه و دو روز پنجه و شش کوچ و هفتاد و هشت مقام بودند آمده درین چهل و شش کوچ مدارل بحسب اتفاق در خانهای دلکش بر کنار تالاسها یا جویها در بهرهای عظیم که پر درختها و سدرها و حسکاش رها گل کرده داشت واقع می گشت و زری گدشت که در مقام و کوچ شکار شده باشد تمام راه بر اسب و فیل سوار سیر کنان و شکار افکنان می آمدیم و مسافت سواران طاهر دسد گویا که از ماعی بجای نقل می افتاد درین شکارها اصحکان و میرزا رستم و ممر میران و ابیرا و هدایت الله و راجه سارنگ دیو و سید کاسو و خواصکان همده در حلومن حاضر می بودند چون پیش از آنکه رایات جلال منوجه این حدود کردند و عبدالکریم معموری را که سست معمیر عمارات حکام سابق در ماندو فرستاده بودم به سارالیه در مدتی که رایات اقبال در اجمیر نزول داشت بعضی از عمارات قدیم که مایل تعمیر بود مرمت نموده بعضی جاها را مجدداً احداث نمود مجملاً منزلی

و تفاریری دور تده ان هزده گز و نیم و ندی از بیخ تا سر شاخ یکصد و بیست و هشت درع و یکپا و اطراف شاخ ها که از تده جدا شده سایه گستر گردیده است در بیست و سه درع و نیم و شاخی که هیئت ندارد بر ان ظاهر ساخته اند چهل گز درازی ان است در وفقیکه حضرت والد بر گرام ریخته یکدشته اند سه گز و سه پا و بالا از تده بلجی که سرزمین نهاده پنجه خود بطریق نسائی بر انجا نهاده اند من بر شاخ دفع دیگر هست گر بالا فرمودم که پنجه را بر ان نقش گذرد و بجهت انکه بر ورمان این نقش فرسوده نگردد صورت هر دو پنجه را بر سنگ مرمر نگار نموده بر همان تده درخت نصب سازند و فرمودم که سراطه است اندرخت چبوتره بصفا ترتیب دهد چون در ایام نه هراتگی بمدر ضیاء الدین بروندی که از سادات سیفی است و در زمان دولت من خطاب به مصطفی حائلی سرور این داده وعده نموده بودم که سرگده مالد را که از نگذات مسطور صوبه بنگاله است بطریق امداد و فرزدان او مرحمت نمایم در بمدرل این عطیه عطای در شان او از فود بعضی آمد در سیزدهم کوچ واقع شد از بمدرل مذکور بقصد سرور و تنکار با بعضی از محکم و حیدر از بردیکان و خدمتگاران از آردو جدا شده بموضع صلیپور متوجه گستم و آردو در حوالی بالچه فرود آمد و ما در موضع سنگور بمدرل فرمودم از حویی و اطاعت اید موضع چه رسد درخت ابدی بدار و زمین ها سراسر سبز و حرم محکم ازین بمدرل بدست سبزی و حویی حاسه دور مقام شد و ابد موضع از تعبیر کیسو مبارک کمالکان فرول مرحمت نموده و حرم شد که بعد ازین موضع مذکور را کمالپور مکنفته باشد در همین بمدرل شب سبورات واقع شد حوکی بسیار جمع آمده بودند لوازم انی شب بفعل آمد و داد انبایان اندطایفه محکمها داشتند که در بدورها سه بدله گاو تنکار نمودم حرم کسای شدن راجه مان در تنکار رسد او را بسردای لسنر که بر سر قلعه کالگوه تعیین بود معین ساخته بودم چون بلاهو میسر شد می شدند که سنگرام ده یابی از ده دنداران کوهستان انکاست بر سر جا و مقام از آمده بعضی از ولایات او را بتصرف در آورده است دفع او اولی دانسته بر سر او متوجه میسود چون سنگرام مذکور را فوت مقاومت با او نبود ولایات متصرف شده را میگردارد و بدوهای صعب و محکمها مشکل نهاده مبدرد راجه مان سر در پی او نهاده بهمان محکمها در دی آید و از عایت غرور ملاحظه بینش و پس در آمد و بر آمد خود با کرده نه اندک جماعتی خود را باو مبرساند سنگرام چون می بدید که حای کریر محل بدر رو داد بمقتضای ان بیت

وقت ضرورت چو نماید گرس * دست بگیرد سر تمشیر تبز

در مقام قتل و مدافعه در می آید بحکم تقدیر سنگی راجه مان میسر و حان لکان امیر میسر و شکست بر مردم او می افتد و جمع کتیری کشته میشوند قیه مردم زخمی اسب و برق انداخته صد تنویش میجانی بر می آورند هفدهم آسمانپور کوچ نموده بعد از قطع سه کوه موضع حاصلپور رسیدم در اندک راه یک ده تنکار شد موضع مذکور از جاها به مقور معین صوبه مالوا است انگور

پیش از آنکه اخلاص و روزه عجز و نیازمندی بدرگاه خالق به پیشان روزیان راند که خداوند شرمش بهشتاد سال رسیده و این مدت را بدولت و عیش و شادی گذرانیدم چنانچه هیچ نادشاهی را میسر نگشته و اکنون که زمان بازپسینی صاعده به یارم که نصیر را بخون من بگیرد و موت مرا باجل مقدر حساب نموده نارحورست منمائی عهده ارادای این کلمات آن کاسه شربت زهر میبخند را لاحرقه در کشید و خان سحر بدین سپهر مقصود او از ذکر این مقدمه آن بود که ایام دولت با بعیش و عسرت گذرانیدم و هیچیک از سلاطین را میسر نگشته است که چون در سن چهل و هشت سالگی باورنگ جنونت بشست محرمات و نزدیکان خود اظهار نمود که در خدمت اندر بزرگوار خود مدت سی سال است که لشکر کشی نموده در لوازم تردد سپاهگیری تقصیر کرده الحال که بوقت دولت بمن رسید اراده ملک گیری ندارم و میخواهم که قبه عمر را بعیش و عسرت نگذارم میگویند که پانزده هزار نفر محل خود جمع نموده بود شهری اربططایعه ترتیب داده مستملک جمیع طوایف از اقسام و اصناف پیدیه کار و حاکم و فاضی و کوفتال و آنچه بکفایت نظام شهر در کار است از زبان تعین نموده بود و هر جا خبر گیری صاحب جمال شنیدنی تا بدست نیاوردن از یاد بدستنی اقسام صنایع و عایه بکیران امانت و بشکارت مدل بسیار داشت اهو خانه ساخته بود و در آنجا اصناف حاکمان جمع آورده اکثر اوقات باریان در آن آهو خانها شکار میکرد و کمالاً در مدت سی و دو سال زمان بدولت خود چنانچه فرار داده بود سر سر هیچ عذمتی سواری نکرد این مدت در نمرات و آسودگی و عسرت گذرانید و هیچکس هیچکس بر سر ملک او نداشت بر سببهاست که چون شیر حاکمان در ایام حکومت و سلطنت خود با وجود حیوان طبعی بر سر فبر نصیر اندین رسید بجهت همین عمل شدید جمعی که با او همواره بودند فرمود که چوپا بر سر قبر او روند من نیز چون بقبر او رسیدم لکدی چند بر گوی او در آنجا در ملازمت بودند فرمودم تا قبر او را لکد کاری نمودند چون خاطر را بدین سلسله دیدم که گوز او با شکافته اجزای نا پاک او را با تاش اندازند تا خاطر را بیند که چون آنس فوریت از دور الهی حیف است که بسوختن جسد کتیف او انکوهر لطیف الوده گردد و نیز مبادا که ازین سوختن در ساء دیگر تحقیقی در عذاب او رود و نه که سبب ب فرسوده او را با اجزای خاکسده در دریای دریا انداختند چون در ایام خدمت بواسطه حرارتی که در طبیعت او غالب بود همیشه در آب سر میبرد چنانکه مسهور است که در حالت مستی یکبار خود را در یکی از حوضهای کالیاده که عمق تمام است انداخت چندی از خدمتگاران محل سعی نموده موی او را بدست در آوردند و از آب بیرون کشیدند بعد از آنکه بهوش آمد مذکور ساختند که چنین امری واقع شد از رسیدن این مقدمه که موی او را کشیده بر آوردند بسیار غضبناک گشته فرمود که دست آن خدمتگاران بر بردند و دیگر که اینقسم حالتی دست داد هیچکس به بر آوردن او جرأت نمود در آب غوطه خورده جان داد بحسب اتفاق بعد از گذشتن یکصد و ده سال از وفات او این مقدمه بموقع

ترتیب داده که قاغایان در هیچ جا ندان فزاهت و لطافت عمارتی معلوم نهست که باتمام رسیده باشد قریب سه صد روبه که دو هزار نومان ولایت بوده بلاندسرف آن شده بایستی که این عمارت رنج - شهرهای رفیع که قابلیت نزول اجلال هیداشت واقع می بود این قلعه در بالای توهی واقع است دوران ده کوه بمصاحت در آمده در آیام برسات جای نخوش هوایی و لطافت ایدقلعه نمی باشد شبها در قلب الاسد مرتبه سرد میشود که عی لحناف نمیتور گذرید و روزها احتیاج ببادرن میشود گویند که پدش ار رمان راجه بکرمجیت راجه بود حیندکه دیونام در رمان او شخصی کتت آوردن گاه بصحرا برآمده بود در اندای درویدن دسی که در دست داشت بزرگ طلا ظاهرگشت و او داس خود را چون متعیر دید مرد مادن نام آهنگری آورد که اصلاح ان نماید اهدگر دانست که این داس طلا سده قبل اری شنیده بود که دربی دیار سنگ پارس که بملاقات آن آهن و مس طلا میگردن هست در ساعت ان گاهی را همراه گرفته ددان جاومقام آمد و ان سنگ را بدست آورد بعد ان این گوهری بها بنظر راجه وقت گذراند راجه بوسیله این سنگ ررها حاضر نمود و از ان صرف عمارات این قلعه نموده در عرض دوازده سال باتمام رسانید و کوهایی اهدگریستر سنگها که در دیوار ایدقلعه تعبیه نموده اند بهیئت سندان تراشیده فرمود که بکار بردند در احرهای عمر که دل ار دنیا برگرفته بود بر ساحل دریای برد که از معاند مقرر حدود است مجلسی ترتیب داد و سرهمدان را حاضر ساخته بهریک نطقها ر شفقتها ار نقد و جدس نمود چون بدست برهمی که بدست قدیر او داشت رسید این سنگ را بدست او داد و او ار ناشناسانی جسمگین شده ان گوهری بها را در اب انداحت بعد اراکه بر حقیقت او مطلع گشت بحسرت جاوید گرفتار آمد هر چند شخص نمود اثری از ان ظاهر نه گشت ایدمقدمان کتانی نیست ار ران شنیده شد اما این حکایت را اصلا عقل می قبول نمیکند و در بدس می تدقالی میدماید مانه سرکار است ار سرکارهای مقرر صوبه مالوه یک کرور و سی و نه لک دام جمع اوست مدتها تحتگاه سلاطین ایددیار بود عمارات و اثرهای سلاطین قدیم بسیار و او ریا و مرحاست و قاحال نقصانی بدانجا راه بیاخته در نیست و چهارم بقصد سیر عمرت سلاطین سابق سوار شدم اول مسجد جامع که ار پناههای سلطان هوشنگ عویست در امدم بعایت عمارت عالی بنظر در امد تمام ار سنگ تراشیده ساخته اند و نا انکه یکصد و هشتاد سال ار رمان ساختن ان گذشته چدان مشاهده می شود که گویا امور بدست ار عمارت ان کسیده است بعد اران بعمارت مقبره حکام حلحیه در امدم که قبر روسیاه ارل و اند نصیرالدین ابن سلطان غیاث الدین نیز در انجا واقع بود چون مشهور است که ان عی سعادت بقتل پدر خود سلطان غیاث الدین که در سن هشتاد سالگی بوده اقدام نموده دو مرتبه رهر داد و او زهر مهربه که در بارو داشت مع ان نمود در مرتبه سویم کاسه شربت زهر آمیخته بدست خود به پدر داد که این را می باید نوشید پدر چون اهتمام او در بکار فهمید اول زهر مهربه ار بارو خود بار کرده

ارغلی سی و دو راس گورخر شش راس خرگوش هشت و سه راس جانوران پرنده سیزده هزار و نهصد و شصت و چهار کبوترده هزار و سیصد و چهل و پنجاه قطعه نگر و جگر سه قطعه عقاب دودست فلیواج هشت و سه قطعه چعدسی و نه قطعه ... قطعه موش جور پنج قطعه کنجسک چهل و یک قطعه فاحته هشت و پنج ... قطعه مرغابی و فار و کاروانک و غیره یکصد و پنجاه قطعه راغ سه هزار و دو ... و شش قطعه جانور آبی مگر مچله که نهنگ اران تعبیر توان نمود ده عدد *

جشن دوازدهمین نوروز از جلوس همایون

یک گهری از روز دوشنبه سیم ماه مذکور مطابق دوازدهم ربیع الاول سنه ۱۰۲۶ مانده حضرت امیر اعظم اربرج حوت بعشرت سراسر حمل که خاده شرف و سعادت اوست انتقال فرمودند در همین وقت تحویل که ساعت سعد بود بر تخت جلوس نمودم بدستور سابق مقرر فرموده بودم که دیوانخانه خاص و عام را در افسه بعیسه گرفته آئین مدعی نماید باوجودیکه اکثر امراء اعیان دولت در خدمت فرزند خرم بودند مجلس ترتیب یافته در ساعات سابق هیم کمی داشت پیشکش روز سه شنبه به اندک خان مرحمت نمودم در همین روز که عره فرود بی سنه دوازده است عرضداشت شاه خرم رسد مضمون آنکه حسن نوروزی بدستور سالهای گذشته ترتیب یافت اما چون انام سفر و یساق در مدانست پیشکش همه ساله به بعدها معاف شد این معنی بعایت مستحسن امداد فرزند دلبد را بدعای خیرمندی یاد آورده از درگاه الهی خیریت دارن سحمت او مسالت نمودم و حکم کردم که درین نوروز هیچکس پیشکش نگذراند بواسطه افساد تدابیر که در اکثر مراجهات طبعیها مقرر است فرموده بودم که هیچکس متوجه نکشیدن آن نشود و برادر شاه عباس نیز بضرور ان مطلع گشته در ایران میفرماید که هیچکس مرتکب کسیدن آن نگردد چون خانعالم بنداومت کشیدن تدابیر بی اختیار بود در اکثر اوقات بدی امر قیام و اقدام می نمود یادگار علی سلطان البچی دازای ایران ای معنی را بساها عباس عرض می نماید که خانعالم یک لحظه بی تدبیر نمی تواند بود جواب عرضداشت او ای بیت مرموم می سار *

رسول یار می خواهد کند اظهار تدبیر * من ارشمع و ما روشن کم بازار تدبیر

خانعالم نیز در جواب بیت گفته فرستاده است

من بیچاره عاجز بودم از اظهار تدبیر * لطف شاه عادل گرم شد بازار تدبیر

در سویم ماه مذکور حسین بیگ دیوان بدگاله سعادت استان بوسی در یافته دوازده رجیر فیل نر و ماده پیشکش گذارید طاهر بخشی بدگاله که مخاطب و معاطب به بعضی تفصیلات بود سعادت کورنش در یافته میلان او که بهست و یکزنجیر بود از

آمد که اجزای فرسوده او هم رآب پوست در بیست و هشتم عبدالکریم را بجلد و
 عمارات ماند و که بحسن سعی و کسب او اتمام رسیده بود منصب هشتصد بقات و
 و چهار صد سوار اصل و اضافه شد ساخته نخطاب معمور خانی بلند نام گردانیدم
 در همان تاریخ که زیادت محفل بقعه ماند و در آمد فرید بلند اقبال سلطان حرم
 با عساکر منصوره بشهر برهانید و به خدمت نشین ولایت خاندیس است داخل میشوند
 بعد از چند روز عرایض امین و ای ریان که در وقت بر آمدن اجیم فرزند مشارالیه
 آنها را بهمراهی انجپی و در حسن سرحص ساخته بود میرسد مشعر برانکه چون خبر
 آمدن مایان عادل خان به دست کوه داشتندال فرمان و نشان شاهزاده بلند
 اقبال برآمده در لورم رسید و ادانی که معمول درگاه است سر موئی فرو
 گذاشت به نموده در همیبر عمارت طهارت و لقاوهی بیش از بیش نموده تعهد کرد
 که ولایانیکه از تصرف ویدیاری است و عده برآمده مجموع را از عذر تیره تحت اقتراح
 نموده بدسترف بددهای بدستری در گذارد و قتل نمود که بدستش لایق بهمراهی
 انجپان عورت تمام روانه درگاه شد و در آنجا این مقدمات انجپان را عزت تمام
 و عساکری که تحت است آنها در دست بود فرو می آورد در همان روز کس به عدو
 فرستاده بمقدمانکه باو اعلام می رسد نمود پیغام میدهد پس احضار از عرایض
 امین و راس را از آن دمدمع حلال کرد و اجیم و تارور دو شصت دست و موم ماء مذکور
 در مدت چهار ماه دو قلاده شیر و دست و دست راس بیلگه گاو و شش راس چنقل و شصت
 راس آهو و دست راس خوک و راس و دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 شکار شده بود در دست شصت و دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 بدین سبب بود دستهای بدست و دست و دست و دست و دست و دست و دست و دست
 سواد شکار که از امتدای سن کمتر از حد و فوج شده بدست توان آورد بدست مقدمه
 و افعه بدست و مسرفان شکار و فراوان عمل و عمله و خدمت امر نمود که در حد
 حقد و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
 شد که از امتدای سن دوازده سالگی که سده بهصد و هشتاد و هشت سال شصت
 لغایت آخر همد سال که ساردهم سانس از حلوس همایون و سن من به پنجاه سال
 می رسیده دست و هشت هزار و پانصد و سی و دو شکار در حضور واقع شده از جمله
 عده هزار و یکصد و شصت و هشت حاکم بدست خود به بدوق و عده برید موجب
 شکار نموده ام حاکم چهرده سه هزار و دو دست و سه از قلاده و راس و عده شتر هشتاد و
 شش قلاده و حبس و چنده و روانه و اولاد و کفار و ده قلاده بیلگه گاو و هشتاد و ده
 راس مها که از عده گور دست عاید در بزرگی و کلاهی براس بیلگه گاو میشود سی و پنج راس
 اندوی برو ماده و چکار و چنقل و در کوهی و عده یک هزار و شش صد و هشتاد راس و قوج
 شوی سرحه دو دست و بانده راس گرگ شصت و چهار راس گاو میش صد و سی
 راس خوک بود راس رگ دست و سن راس قوج کوهی دست دو راس

اخرا الامر فرمودم که سردار انجمنه را که در محافظت او غفلت نموده بودند بصیاست رسانیدند اعتقاد خان درینروز حسب التماس اعتمادالدوله سوار شد که پیش دریافت چون مدتی بود که احوال بدگاله و سلوک قاسم خان خوب شدیده و سعادتمند خاطر رسید که ابراهیم خان فتح جنگ را که مهمات صوبه بهار را یک گونه صورتی در میان الناس را که بتصرف و عمل بندهای درگاه در آورده است بصوبه بدگاله فرستاده جهان را بجا آورد که در صوبه اله آباد جاگیردان بجای او به بهار روانه سارم و قاسم خان را بدرگاه طلبید.

در همین ساعت در روز متدرک حکم شد که در بدجای فرامین مطاعه بقلم در آورند و سرورین تعیین شوند که جهانگیر فلیحان را به بهار برده ابراهیم خان فتح جنگ را روانه بدگاله سارند و سکندر حوهری را بواخته هزاریدات و سیصد سوار سرفراز ساحتم * در بیست و یکم محمد رضا ایلچی دارائی ایران را رحلت نمود شصت هزار در ب که سی هزار روپیه بوده باشد با خلعت باو مرحمت شد در برادر یار بودی که برادر شاه عباس بجبهت من فرستاده بود تحفه چند از قسم مرصع الاتی که دنیا داران دکن فرستاده بودند با دیگر بارچها و نفایس از هر جنس و هر قسم که تحفگی را شایان بود مواری یک لک روپیه همراه ایلچی مذکور روانه ساحتم از جمله پیداله بلوری بود که چلبی از عرق فرستاده بود آن پیاله را شاه دیده بودند با ایلچی گفته باشند که اگر در پی پیاله برادرم شراب نوشیده بحمت من نفرستند شفاعت تمام خواهد بود چون ایلچی اینمعدی را اظهار نمود در حضور او چند مرتبه ارباب بیانه شراب خورده فرمودم که سرپوش و رکابی بجبهت آن تیار ساختند و داخل سوءتها نموده فرستادم سرپوش میداکاری بود بمنشیان عطاران رقم فرمودم که جواب کتابت که آورده بود بروحبه صواب و رفوم سارند در بیست و دوم قراولان حبر شیر آوردند همان لحظه سوار شده خود را بسر شیر رسانیدم و سه تیر بدوق حلق را از شراب و اورا از شراب نفس خسیس خلاص ساحتم مسیح الرمان گریه آورده گذراندید که این گریه خلتی است در منزل من بچه هم از تو یاد یافت و هم گریه دیگر جفت شده بچه از بهر رسید در بیست و پنجم موج اعتمادالدوله در میدان جهروکه در شن از نظر گذشت دو هزار خوش اسپه که اکثر معل بودند و پانصد پیاده تیر انداز و توپچی و چهارده رنجیر میل موج را بخشیان بشمار در آورده معروض رسانیدند که فوج مذکور سیداراراسته و بتورک بدظر در آمد در بیست و ششم شیر ماده شکار شد روز بدجسدبه غره اردی بهشت الماسی که مقرنخال بمصحوب فامدان فرستاده بود بدظر در آمد بیست و سه سرخ ورن داشت جوهریان مسی هزار روپیه قیمت نمودند مرد اعلی الماس بود بغایت پند افتاد فرمودم که انگستری ساختند در سویم منصوب یوسفخان حسب التماس بااخرم از اصل و اضافه هزاریدات و هزار پانصد سوار مشخص شد و همچنین منصب چند دیگر از امرا و مدصبداران بتجویز فرزند مذکور اضافه حکم شد در هفتم چون قراولان چهار شیر در قیل داشتند بعد از گذشتن دو بهر و سه گهتری با محل متوجه شکار آنها شدم چون شیران بنظر در آمدند نور جهان بیگم از من التماس نمود که اگر حکم شود می

نظر داشت. گذشت دوازده رنجیر - افتاده نیمه را باو مرحمت نمودم درین روز
 شش شراب ترتیب داده تا آنکه در ملازمت بودند شراب مرحمت نموده
 همه را سرمست باده احلاص ساختم. چهارم واولان خبر رسانیدند که ببری درحوالی
 سدر تالاب که دور منبع از عماد و صحرای حکام مانده است قتل داریم همان لحظه سوار
 شده متوجه آن شدیم گستم چون بپر - دکور ظاهر گشت برادرهای و حمایکه در جلو
 بودند حمایه او گشته ده دوازده سوار مخرج و رخمی ساخت احوالا میده سه تیر بندوق کار
 او ساخته سه روز از بدعت جدا دور ساختم در هشتم منصوب مدرمدران که هزاره
 ذات و چهار صد سوار بود بهر پانصدیدات و پانصد سوار مقرر گشت در نهم حسب
 التماس فرید حرم - مدعیان جانجهان هزاریدات و سوار امروده شد که شش هزاریدات
 و سوار - وده باشد و یعقوب حرم ده هزار و پانصدیدات و هزار سوار سرفراز بود و دو هزاره
 ذات و پانصد سوار و پانصد سوار گردید بر منصب بهاء اکل بنادر پانصدیدات
 و پانصد سوار امروده شد ده هزار پانصدیدات و هزار سوار بوده داشت و منصوب میرزا
 شریف - ای حسین گلشنی که ده صده دس تیردات مردانه از او و سوار و یوسف آمده
 بود از اصل و اصلاء بهر و - پانصدیدات و هزار سوار مقرر گشت در دهم مادمکور
 مطابق است و دوم رنج اول شده است - است و شش وزن و مری مدعقد گشت
 در یازدهم - اس اسب عراقی از طوبه حرم و خلعت نفرد حرم مرحمت نموده
 مصحوب بهرام بیگ فرستاده شد هزار سوار بر منصب اعتقاد حان امرودم شده پانصدیدات
 ذات و سه هزار سوار سرفراز باشد در نای هم حسین بیگ تبریزی که دارای ابران او را
 در حایه نگلنده غریبی - است - فرستاده بود چون بواسطه نزاع فرنگیان تا فرزندانشان راه
 سرفراز مسدود بود با شش پی حاکم در ملازمت بودند و از اسب و چند
 تعویذ پارچه دکن و کرب پیسندش او گذشت در شش رنج از شش سوار از طوبه
 حایه جانجهان مرحمت نموده شد در نهم هزاریدات بر منصب میرزا راجه
 بهاء سنگه امروده شد که پانصدیدات و سه هزار سوار بوده داشت در هفدهم پانصد سوار
 دیگر بر منصب میرزا رستم و زوده پانصدیدات و یک هزار سوار کردم و منصوب صادقخان
 هزار و پانصدیدات و هفتصد سوار اصل و اضافه مقرر گشت و اراد حان منصوب هزار
 و پانصدی و ششصد سوار بهمین دستور سرفراز گردید بر منصب انیرای پانصدی و یکصد
 سوار امروده گشت که هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار بوده باشد سه کهری از روز
 شنبه نور دهم مادمه امار شرف شد و در همین وقت مجدداً جلوس نمودم از گرفتاران
 لشکر عدل مقهور که سی و دو نفر بودند و در جنگ شهوار حان و شکست آن
 اختر بدست اولیای دولت ماهره افتاده بودند یکی را اعتقاد خان سپوده بونم
 محافظانیکه جهت حفظ او معین بودند غفلت ورزیده او را بگریزاند این معنی
 خاطرم بسیار گران آمد اعتقاد حان را در مدت سه ماه از کورنش منع نموده بودم
 بهسبب مذکور بی نام و نشان بود هر چند توده نمودند بدست در نیامه

از اطراف ولایات دکن و نرهانپور و گجرات و برگنات مالوه بمیره خانه خاصه شریفه آورده بودند تا آنکه اینولایت بحوش انبگی معروف و مشهورند در شبیدی و کم ریشگی و کلانے ابدیه کم جائے برانری نادیه اینولایت میکند چنانچه مکرور در حصو... و... که بوزن در آورند نکسیر و یکپاو و بلکه چیزه زیاد ظاهر گشت غایتاً بحوش انی و... و... و کم ثقلی ابدیه چهپرامو که در حوالی اگره واقعست ریادتی بر جمیع ابدیه... و سایر جاهای هندوستان دارد در بست هشتم نادری خاصه که تا حال نایب... نادری رز دوری در سرکار من دوخته بسده بود جهت فرورد بابا خرم فرستادم و حکم شد که دریده ان مذکور سارن که چون این نادری این خصوصیت داشت که در روز بر آمدن اراجمیر بقصد نکسیر ولایات دکن نوشیده بودم جهت انفرورد فرستاده شد در همین تاریخ دستاری که از سر خود برداشته بودم بهمان طور پنجپنده بر سر اعدمان الدوله گذاشتم و او را بدین عدایت سر بلند ساختم سه قطعه رمد و یک قطعه اوربسی مرصع و انگستری نگین یاقوت مهانتکان بطریق پیسکش فرستاده بود از نظر اشرف گذشت مبلغ هفت هزار روپیه بقیمت رسید در روز مذکور بازاران کرم و عدایت الهی متقاطر گشت آب در مادی و خیلی روی بکمی نهاده بود و خلق ازیدم و مضطرب احوال بودند چنانچه ناگتر بددها حکم شد که بکنار درای بردا رود و آمدن بارش و باریدن در س روز ها نبود بجهت اضطراب خلایق از روی دیدار مددی متوجه بدرگاه ناری گستم الله تعالی بکرم و فضل خود بارانی عطا فرمود که در عوس یکسبانه زور تالانها و برکها و نالها بر گشت و آن اضطراب خلایق نارامش تمام مبدل گردید شکرانه این عدایت را نکدام زبان ادا توانکرد غره ماه تیر علم نوریز حان مرحمت شد و پیسکش رانا که مستملر دو راس اسب و پاره پارچه گجراتی و چند کوره اچار و مریا بود مدظر در آمد در سویم معرا حذر گرفتاری عبدالطیف نامی از حاکم رادهای ولایت کجرات که همیشه در انصوبه مدشاء مقده و مساک بود آورد چون گرفتاری او باعث رفاهت حنفی بود حمد و سپاس باری بجا آورده شد فرمودم که مقرحان او را بدست یکی از منصبداران تعینات آنجا بدرگاه فرستد رمیدداران نواحی مادی و اکثر آمده ملازمت نموده پیسکش ها گردانیدند در هشتم رآمداس بر سر راجه راحسنگه کچهواکه را تبهکه راجگی کسبده او را بدین خطاب سرفراز ساختم یادگار بیگ که در ماوراءالنهر بیادگار فورچی مسهور است و درد حنام انجا خالی از نسبت و حالت بدوده آمده ملازمت کرده از حمله پیسکش او پیاله سعید خطائی پایه داری مستحسن افتاد و پیسکش بهادر حان حاکم فندهار که نه راس اسب و نه تعوز امشده نفیسه و دو دانه پوست روانه سیاه و دیگر چیزها بود از نظر گذشت هم درس تاریخ راجه کدیبه پیمبر این نام سعادت ملازمت دریامت و هفت رنجیر فیل فروماده پیسکش گردانید در دهم اسب و خلعت بیادگار فورچی مرحمت شد در سیزدهم عید گلاب پاشان بود لوازم آنروز انجا آورده شد و شیع مودون چستی که از تعینات صوبه بدگاله است بحطاب چستی خانی سرور رگست و اسب بدو مرحمت

شیران را به بندوق بزنم فرمودم که باید باشد دو شیر را به بندوق و دومی دیگر را به هریک بندو تیر رده انداخت تا چشم بیدار نماید قالب این چهار شیر را بشش تیر از حیات برداخت تا حال چنین تغدگ اندازد. ساهده نشده بود که از بالای فیل از درون عمارت شش تیر انداخته شود که یکی خط آمد و چهارده فرصت جستی و حرکت حدیثی نمودن نیابند. بجلد روی این کمانداری عمارت تیرانی نثار نموده یک جفت بهنجی الماس که یک لک روپیه قیمت داشت مرحوم بمردم در همین روز معمور خان ناتمام عمارات دو اتحاد لاهور مرخص گشت. در ده روز بعد واریث که موحدا صوبه رده بود بعرض رسید در دوازدهم میسر محمود چون استندانت عمارت می نمود او را خطابات تهور خانی و اضافه منصب سرفراز ساخته موحدا بی بعضی برگزانت صوبه ملتان تعیین نمودم در دست دوم ظاهر محسبی بنگاله که مدع کورس شده بود ملازمت نمود و پیسکسی که داشت بدر گذارند و بهست راجه مدل پیسکس ششم خان حاکم بنگاله داد و راجه فیل شیخ موده هم در دوازدهم از اطر گدست و بیست هجتم سالتماس خاندوران باستانی بر منصب رسید. در این حال عمارت حکم شد در بختم حواد خدمت دیوانی صوبه کجرات از تعیر نیسو بدیورا حسمن مقرر گشت او را خطابات کفایت حادی سرفراز ساختم در هجتم لشکر خان که خدمت بخشبگری بدس تعیین بود آمده ملازمت کرد بکصد مهر و منصب را در دست چند روز بعد از این اوستاد محمد نائی را که در این خود از بظایران بود فرزند حرم بموجب طلب فرستاده بود چند مجلس سار روشیدند و نقشه کشی که در غزال بنام من بسته بود گذارید در دوازدهم ماه مذکور فرمودم که او را صوبه بدین دولت بفرستد و در این دولت میل حوضه داری بدیروا عذایت نموده مقرر فرمودم که بر آن فیل سوار شده و در راه با او بیست و پنج سوار چند سوار خود بدولت خود بود و ملا اسد قصه خوان از ملازمان میورا تباری در هجتم روزها از راه آمده ملازمت نمود چون رفتل و شیونی حکایت و خوش زبان بود صحبت او من در افتاد او را خطابات مخطوط خانی خوشدل ساخته یکپهرا عدد روپیه و خلعت و اسب و بدیور فیل و نالکی بندو عذایت نمودم بعد از چند روز فرمودم که روپیه او را بکشند چهار هزار و چهار صد عدد روپیه شد و بمصوب در صد بدات و بیست سوار سرفراز گدند فرمودم که همبسته در مجلس کب حاضر میبوده باشد در همین تاریخ لشکر خان جمعیت خود را در حروقه در شش بدظر در آورد پادصد سوار و چهارده راجه فیل و یکصد نفر بدیور فچی بود در دست و چهارم خبر رسید که مهاسنگه بدیور راجه مان سنگه که داخل امرای کلان بود در الاسور ولایت سوار با فراط شراف در گذشت پدر او هم در این سن سی و دو سالگی بحودن شراب بیرون از اداره و حساب ضایع شده در همین روزها ابه بسیدری

مکنند که شاعری بی الدبته این بیت حواد

نورحان گرچه بصورت زن است در صف مردان زن شیر افکن است

و این است که قبل از آن که نورحان داخل محل جهانگیر شود زوجه شیر افکن خان بوده است

ساخته مشتمل بر چهار درجه بلندی این مینار پنجاه و چهار درجه و نیم است و دور پنجاه
 گز رینه از سطح زمین تا طبقه هفتم یکصد و هفتاد و یک درجه و هشتاد و یک هزار و چهار
 صد روپیه نثار شد در سی و یکم سید عبدالله را بحضاب سیفکاهی سه هزار سکه و بخلعت
 و اسب و فیل و خنجر مرصع سر بلند گردانیدم و بخدمت فرید شاه اقبال برخص
 ساختم و لعلی که از سی هزار روپیه ریاده می آورد بدست او بجهت فرستادن
 فرستادم و نظیر قیمت آن مکرده چون مدتی مدید بر سر خود می بستم و در
 دانسته بطریق شگون فرستاده شد سلطان محمود خویش حواجه ابوالحسن بن
 خدمت بخشید و وافعه نویسی صوبه بهار تعین نمودم و در وقت رحلت قدسی
 ناو عنایت نمودم احرار را روز پنجشنبه امر داد تا مردم محل بقصد سیریل کند
 که از جاهای دلکس قلعه ماندو است متوجه گستم شاه مذاق حان که از امرای معتبر
 والد بزرگوارم بود در وقتیکه انولایت را بجاگیر داشت عمارتی در آنجا ساخته بعایت
 دلنسی و فرح بخش تا دوسه گهزی شب توقف نموده بعد از آن متوجه دولت خانه
 مدارک گستم چون از مجلس حان که دیوان و محاسنی صوبه بنگاله بود بعضی سبکیها
 بعرض رسید از منصب او هرازدت و دوست سوار کم نمودم در هفتم قتل مستی از
 ویلان ببشکس عادل حان گجراج نام بجهت رانا امر سنگه فرستاده شد در نهم بقصد
 شکار متوجه گستم و یکمدرل از قلعه پائین امدم غایتاً کثرت ناریگی و گل بدرجه
 بود که مطلق تردد و حرکت میسر شد بدست رفاهت نمودم و آسودگی حیوانات مسج
 اندعزمت نموده روز پنجشنبه در دیوان گذرانده شب جمعه دار گشتم در همین روز
 هدایت الله که در خدمت تورک و ترددات حضور سیدار چسپان است بحضاب مداحی
 سرفراز گشت درسی برسات نارش بدرجه سد که پیران کهن سال گفتند که این قسم نانی
 در هیچ عهد و عصر یاد نداریم فریب بچهارور انواران بود چنانچه گاهی حضور دیر
 اعظم ظهور مدهر نمودند و کثرت نازن برتبه رسید که اکثر عمارت های قدیم و جدید
 از پا درآمدند در شب اول باران و برف و عاصف چندی افتاد که نان سلامت صدایم
 بگوش رسیده بود فریب است کس از آن و مرد عیایع شدند و بعضی عمارات سنگین
 رسیده شکست در جاهای آن راه افت پیچ صدا بشن ازین دنگوف تر نیست تا وسط
 ماه مذکور شدت باد و نازان در ترمی بود بعد از آن رفته رفته رو کمی بهاد و در سینه
 و بیاحلی خود رو چه نوسد دیر و نیست و کوه و صحرا فرو گزیده است در معموره عالم
 معلوم نیست که مثل ماندو جای از خدمت حوی هوا و لطافت هوا و صحرا بوده باشد
 بحسب در فصل برسات در بعضی که از جاهای مفرور باستان است شهاب در دیوان
 خاندانهای احماف نمیتوان خوانید و روزهایدوعی که مطلق بباد و بغیر حاکم و نزل
 احتیاج نمی افتد آنچه از بدعالم نوشته شود هدور ادکی از بسیاری حویدها است
 در چند مساعده افتاد که در هیچ جا از هندوستان ندیده بودیم و در حجت کیله
 عدلی که در اکثر صحراهای اس قلعه رسته است دیگر مشاهده نموده بران فارسی دم

بعد از گذشتن سه چهار گهری از شب مردم را به اهل مکر را
 خطاب نمودم و تا بکپهر شب درین موضع نزهت سروریه نمودند
 درین یکسبجه بعضی از خصوصیات دست بهم داده بودند و
 بود دیگر آنکه شب بوقت بود دیگر زور را که بود که پیش از آن
 همدون از روز هفت مانتبر است بدانرا این سه سعادت اندوز
 در دست و شوق بود که سو خطاب پرور شکلی سرور گوند و نور
 مهران رنک ده مدار کسیده بمن بیک افتاده است آید و نور
 بدست و ام یس روز شوم که شنیده بهام که نام این روز را چهل و نه روز دیگر
 سرع بباد گار ووزچی سرخمت سک و فرمودم که از بعد از این بیک سنگینه
 راندن حمله گد پس راجه هر سنگه را که در من بست ساکنی از شب خواب بودم
 در همین روز در ملازمت بود و بکر کجور بدل بدست گدا آمد و بکپهر و شب
 مدارک شد و در سه روز راه بقصد سیر حساب اندک و استعداد سوی دست
 و اراک صحنائی عمدگه بر بالای بسته است سوزی و حریف اندک گدا بود گل
 چند و دیگر راجدن محترائی مدارجه تا غده بود که سرور صوبه که ظاهر
 عالم سدره و گل مشاهده مدگست یک روز از شب گذشته بدو سرور
 گسقم چون مکرر مذکور میسد که از ده محترائی یکقسم سرور
 درویشان و راف احلیاح اثر خوب خود می سازند در صدی بکسر
 که مدوه آن چیزی رحمت و نه جلالت است عابدان در پادن طرف سرور
 صل مدوه کنده از آن روز بومی آید یک پارچه شیرینی بسته که عینده طعم و مزه و موام
 بوده دار و ظاهر میگرد که مردم از ماول ممانند و دانقه ارادک ادب آن
 سیار محظوظ میسود در سب کموتور نامه سر سحکان بمرنگوش رسیده بود که در زمان
 حلقای سدی عباس کموتور بعد از آنکه نامه بمرنگوشید و اسحق را کموتور محترائی
 ده پند هدی کلن پر هستند اسوده میگردند بکموتور باریان فرمودم که اندک را اسوده دهند
 و این کموتور باریان چند حقدی را جد اسوده کردند که در اول روز ده از ماند و پرور افهامی
 نمودیم اگر کثرت داران سدر می بود بهینس ناد و نیم بهر بلکه ناک و نیم سهر به سهر
 مدرسیدند و اگر هوا عادت صاف می بود اکثری در بکپهر مدرسیدند و بعضی کموتور
 چهار صوب هم رسیدند * در سوم عید است نادا حرم مسعر بر آمدن افسر حسن و رات
 رات و رسیدن اینچنان عادلان و اوزان بدست هدی لایق از حواهره و وضع الات و فغان
 و ا که در صبح عید و عصری این چنین بدست نامه بود و اظهار شکر گدا
 سیار از خدمات و دولت حواهی خان مسازله و به قول و عهد خود رسیدن و
 القماس و مال عدایت عنوان در داری او رس خطاب ممدط بروردی و به مداف که
 تاحال در شان او صادر نگشته بود پس چون خاطر فرورد بدکور عادت بدست مداف او
 سجا و حکم فرمودم که مددش بآن عطا در روم بروردی نامه باریان ساجد مدد

هیچ میگویند تا حال هیچیک از میدانان خبر از اشیان او نداده بودند بحسب اتفاق در عمارتیکه بسر میبردیم آمده و ظاهر شد دو بچه برآورده بود سه بهر از روز پنجشنبه زود هم گذشته با مردم محل قصد سیرو تماشای محلهها و عمارت سکر تالاب که از احداث یافتهای حکام سابق مالوه ست سوار شدم چون بجهت دارائی و حکومت موده پنجاب با اعتماد الدوله بیل مرحمت رسیده بود در اثناء راه فیله از ویلان خاصه که جگت جوت نام داشت باو مرحمت نمودم و تا شام در آن عمارت دلکش بسر بردم از خرمی و سبزی صحراهای اطراف بهت مکتوظ گشتم و بعد از ادا عبادت و تسبیح شام متوجه مسدق دولت گردیدم در روز جمعه فیلی را ببادل نام که چهارگیر فلیحان بطریق پیسکش فرستاده بود از نظر گذشت بعضی لباسها و قماشها را مخصوص پوشش خود ساخته حکم فرمودم که شش جلدی نباشد مگر آنکه من عدايت کنم اول دگله نادری که بر بالای قبد و شد دراری مد آن را کمر ایان سرین و استقین ندارد پیش آن بقمه بسته میشود مردم ولایت اندر کردی میگردند من در ای نام نهادم دیگر حمامه شال طوس است که والد سر دوازم خاصه کرده بودند و من در ای نام نهادم دیگر حمامه شال طوس است که والد مخصوص خود ساخته بودند دیگر فبای حاسیه دار که علمهای بارچه محرمات را برده در روز دامن و گردن و سر استیبر مددورند دیگر فبای اطلس گهراتی دیگر چیده و کمر بند برسم - ف که کلا مور طلا و نقره را بر من باده شدند چون ماهباده ناره از سواران مهانتان مطابق بر دست سه اسپه دو اسپه بجهت سرانجام خدمت دکن اضافه شده بود و در تادی الحال الحکومت بانصراوم بودند حکم کردم که دیوانیان آن تفاوت را از حاگیر او باز یافت بپردازند آخره است و بجهت ششم موافق چهاردهم شهر شعبان که شب برات بود در یکی از میدان و عمارت محلهها بیگم که در میان تالابهای کلان واقع است مجلس جشن نمودم و امرا و مقرران با درین مجلس که ترتیب داده بیگم بود صلوات شده حکم کردم که مردم پیاله و اقسام بهاب بمقتضای حواص هر کس بدهند بدهای بیاله اختیار نمودند فرمودم که هر کس که بیاله بکوت بمتل مدصب و حالت خود بدهد و اقسام بدهای و میوه ها بطریق گرگ مقرر شد که در بدس هر کس بدهد بحسب مجلسی بمقتضای گشت در تمام اطراف نال و عمارت فادوس ها و چراغها روشن ساخته چراغی هم در دست بود که تانی رسم را معمول ساخته اند شاید در هیچ حاکمات این چراغی نشده باشد جمیع چراغها و فادوسها عا س در اب انداخته نوعی بنظر در می آمد که گونا گونا تمام صحن این تالاب یکمیدان آتسست بسیار شگفته مجلسی گذشت و بیاله حیران ریاده از حوصله طاقت بیالها تناول نمودند *

دل افروز سری شد از استه * کوسه بد انسان که دل خواسته
مکدند در بدس اس سحر کاج * معاطی چو میدان همت و سراج
ریس بگفت برم مدیریت دور * فلک ناله مشک بود از بخور
شده جلوه کرنا ریدان باغ * رخ افروخته بتریکی چو چراغ

در نوزدهم یک زنجیر فیل بجای سگه مرحمت شد در بهتم دو بهمت سوار بر منصب کیشومارو مرحمت گردید که منصب او از اصل و اضافه دو هزار بدات و هزار و دو بهمت سوار بوده باشد * درست و سیوم الهداد افغان را بخطاب رشید حای امتیار داده پرم نرم خامه عنایت نمود میل پیشکش راجه کلیان سگه که هدیه زنجیر میل بود از نظر گذشته شانزده زنجیر فیل داخل فیل خانه خاصه شد در زنجیر را باو مرحمت کردم چون از ولایت عراق خبر وفات والده میر میران دختر شاه اسمعیل آبی از طبقه سلاطین صفویه رسیده بود خلعت نجهت او فرستاده او را از لباس تعزیت بر او زدیم در بیست و پنجم فدائی خاں خلعت یافته باتفاق برادرش روح الله و دیده منصبداران به تدبیر زمیندار حیات پوری مرخص گشتند در بیست و هشتم بقصد تماشای بردا و شکار آلودون از قلعه فرود آمده با اهل محل متوجه گشتیم و بدر منزل کنار آب مذکور محل برول احلال گشت چون بهسه و کدک بسیار داشت ریاده از یک شب توقف ببقعاد روز دیگر به تاراپور آمده روز جمعه سی و یکم مراجعت و فاع شد در عره مهر ماه محسن حواحه که در دیولا از ماوراءالنهر آمده خلعت و پیکهزار روبیه مرحمت شد در دویم بعد از تفحص مقدماتی که در باب راجه کلیان بعرض رسانیده بودند و اصصکان بتفحص ان مامور بود چون بنگاه ظاهر گشت سعادت استاد موسی در یافته یکصد مهر و یکهزار روبیه بدر گذارید و بیسکش او که یک سلک مرورند بود مستقیم بر هستان داده و دو قطعه لعل و یک بهیچی که یک قطعه لعل و دو دانه مهر آید داشت به سورت اسپ طلا مرصع بجواهر از نظر گذشت عرض داشت فدائی حن رسید نه چون امواج فاهره بولایت حیت نور در آمدند رمیددار اینجا فرار بر فرار اختیار نموده تاب مقاومت دیوار و ولایات او بتاراج حادثات رفت الحال از کرده خود پشیمانست و اراده دارد که بدرگاه حهاں نداه آمده طریقه بددگی و اطاعت اختیار نماید روح الله را با موحی بعقب او فرستاده شد که او را بدست آورده بدرگاه آرد یا اواره وادی ادبار سازد و ریان و متعلقان او را که میان ولایت رمیدداران همسایه در آمده اند ببد در آورن در هشتم خواجه نظام چهارده عدد انار که از بدر موحا بود آورده گذارید از بدر مذکور بسورت در عرض چهارده روز آورده بودند و از سورت نماد و بهشت روز آمده بود کلانی انار مذکور بر سر انار تهته است عایناً انار تهته بیداده و این انار بادانه و دارکی دارد در شد انبی بر انار تهته زیادتیی میکند در نهم خبر رسید که روح الله بدیهی از دیهات ان سواحی میرسد و بدو خبر میرسانند که ریان و متعلقان حیات پوری در بی دیهه است بقصد تفحص در دیون دیهه فرود آمده کسان میفرستند و مردمی را که در بی دیهه بوده اند حاضر میسازد در اثنائے تحقیق و تفحص یکی از مدویان رمیددار مذکور میان مردم دیهه در آمده در حینیکه مردم جائجا فرود آمده بودند و روح الله با چندے رخت بر آورده بر بالای قنایچه نشسته بوده است اعدوی خود را بعقب سر او رسانیده بر چپه باو میرساند و ان بر چپه کارگر افتاده سرار سیده او بر می آورد کسیدن بر چپه و اصل گشتن

مراوات شفاعت و مرحمت و در تعریف نقاب او ده دوازده هزارچه در ایام سابق نوشته می‌شد امروزه و قید شد که او را در این من مطاعه فرزند می‌نوشته باشد و در صدر فرمان مقلم خاص این بیت مرقوم گردید *

شدهی از اتماس ... * بفرندی ما مشهور عالم

در روز چهارم فرمان مذکور بعلیه رسیده شد تا فرزند شاه خرم نقل را ملاحظه نموده اصل را روانه سازد روز مبارک ... با اهل محل بخانه اصفهان رفتم منزل او در حوالی دره واقع بود در بهایست نظامت و صفات چندی دره دیگر بر اطراف دارد و چند جا اسبازهای حاربی و در حد ... و غیره در نهایت سمری و خرمی سایه افکن گشته قریب بدو دست و سینه گر کمره در یک دره رسته است مجمل روز مذکور در نهایت سگفتگی و حریم کدایت و محاسن شراب مدعقد گردید نامرا و در یکمان بدایه مرحمت شد رئیس صفحان مدظرن آمد اکثر نقاس بود آنچه پسند خاطر افتاد بودند نموده ... و عدایت کردم در همین روز حواجه میرولد سلطان حواجه که از خدمت ... طلب آمده بود ملازمت نمود یک قطعه بعل و نو نانه مروراند و بیم خیر من بیستس کدایت راجه بهیم برای رسیدن ولایت گدیده بمنصب هزاربند ... انصد سوار سرفراز گردید و حکم شد که حاجب هم از وطن او تکه‌ها بدهد در دوازدهم عرض دست فرید خرم رسید که راجه سورج مل ولد راجه رسو که میز و ولایت او متصل بقعه کانکم است تعهد میدماید ده در عرض یکسال این قاعه را بتصرف اولدای دولت فاهره در آورد و خط تعهد او را بفرستاده بود حکم شد که مطابق ... و ... و حاطر نشان خود ساخته راجه مذکور را روانه ملازمت سازد تا سرانجام مهمان چون نموده خدمت مذکور متوجه گردد *

در همین روز که یکصد دوازدهم باشد مطابق غره رمضان بعد از گذشتن چهار گهزی و هفت پل صدیه فرید مذکور از مکان سهرادهای دیگر که دختر اعجاز باشد تولد یافت و مسمی بپوشن ازاد نگم گردید رسید او حیث پور که در حوالی ... واقع است چون بمقتضای ... ک ... استانبولی نمودند ادائی جان را فرموده که ... از مدصدان و چ ... بصد ... بفرستادند و سر او رفته ولایت او را بدارند در سیزدهم یک میل بعد از آن و یک میل بعد فاسم ولد سید مراد بهرحم شد در شانزدهم حدسنگه ولد راجه بهسنگه که در سن دوازده سالگی بوده باشد بمنصب هزاربند و انصد سوار سرفراز گردید بمدر میران ولد عمر خلدل الله یک ... میل که خود بهسنگه نموده شد و یک میل بهلا عبد الستار عدایت کردم بهوج پسر راجه که حاجت بهدوره بعد از فوت پدرش از عونه ... آمده ملازمت نمود و یک ... شهر بدر گذراند در هفتدهم بهرحم رسید که راجه کلیدان از ولایت او رسیده آمده از ده اندوسی دار چون در ... و ... داخلش رسید و حکم شد که او را داصف خان سپارند تا بحقیق سجنانی که در باب او مذکور شده است نماید

مبالغه نمود من در عنایت و شفقت افزودم و نزدیک بخود حم بستن فرمودم هزار اشرفی و هزار روپیه بصیغه ندر و هزار اشرفی و هزار روپیه برسم تصدق معروض داشت و چون وقت مقتضی آن نبود که پیشکش های خود را تمام بنظر در آورد و فیل سرباک را که سر حلقه فیلا پیشکش سواران بود را صندوقچه از جواهر نفیس در پی وقت گذراند بعد از آن به بخشیان حکم داد که همراه آن فرزند آمده اند بترتیب منصب ملازمت نمایند اول حاکم جهان سعادت ملازمت سرور اری یادت او را بالا طلبیده بدولت فدمدوس امتیاز بخشیدم هزاره و هزار روپیه ندر و صندوقچه پر از جواهر و مرصع آلات پیشکش گذراند و از پیشکشها آنچه مقبول افتاد چهل و پنجاه هزار روپیه قیمت شد بعد از آن عبدالله خان آستادبوس نموده صد مهر ندر آورد و آنگاه مهانتخان بزمین بوس سربامدی یامت صد مهر و هزار روپیه ندر و گرهی از جواهر و مرصع آلات پیشکش گذراند یک لک و سست و چهار هزار روپیه قیمت آن شد از آنجمله لعلی است بون یارده متقال که سالگدشته در اجمیر فرنگی بجهت فروختن آورده بود دو لک روپیه بها میکرد و جوهریان هشتاد هزار روپیه قیمت می نمودند بداران سودا راست نیامد باز گذراند بون چون بدرهانیوز میرسد مهانتخان بیک لک روپیه از او میخرد بعد از آنکه راجه بها و سنگه ملازمت نموده هزار روپیه ندر و قدری از جواهر مرصع آلات پیشکش گذراند و هشتاد و دوازده هزار روپیه ندر و قدری از جواهر مرصع آلات پیشکش گذراند و دیباخان و شهباز خان و معتمد خان بخشی و آودارام که از سرداران عمده نظام بملدی بودند بقول فرزند شاه خرم آمده در سلک دولنخواهان مدظم گشته و دیگر امرا بترتیب منصب ملازمت نمودند بعد از آن وکلای عادل خان دولت زمین بوس دریافته عرضداشت او را گذراندند بدش اری بجلدوی فتح رانا منصب سست هزاره و ده هزار سوار بهرند اقبال مدد مرحمت شده بود چون بدستخیزدکن شفاقت بکتاب شاهي اختصاص یافت الحال بجلدوی این خدمت شایسته منصب سی هزاره و سست هزار سوار و خطاب شاهجهان عنایت فرمودم و حکم شد که بعد اری در مجلس بهشت ائین مدلی نزدیک به تخت می نهاده باشند که از فرزند نسید و اس عنایتیست مخصوص باافزرد که بدش اری در سلمه مارسم بدود و خلعت حاکمه با چار غیب در رفت دور گردان و سراسقین و حاشیه دامن مروارید دوخته که بنجاه هزار روپیه قیمت داشت و شمشیر مرصع باپردله مرصع و حلجر مرصع مرحمت شد بکات سرور اری او خود از جواهر که پائین آمده خوانچه از جواهر و خوانی زر بر سر او اندام و فیل سرباک را نزدیک طلبیده دیدم بی تکلف آنچه از تعریف و خوبی س فیل شنیده شد بجای خود است در کلاهی و راستگی و جمال و خوش معنی تمام عیار است و نای خوبی فیل کمتر دیده شد از بسکه در نظرم مقبول افتاد خود سوار شده نادرون دولتخانه خاص مردم و پاره از زر بر سر او نثار کردم و حکم فرمودم که درون دولت

روح الله مقارن یکدیگر واقع میگردد چندیکه حاضر بودند انمردک را بکهدم میفرستند و مجموع مردمی که متفرق بودند آمده بودند سلاح پوشیده بر سر دیبه روانه میشوند آنکس گرفتها بشامت ج دادن بحالان و منمردان در یکساعت بحوی بقتل میرسد ریان و دختران آنها به شد کزینار میگردد و افس در دیبه رده چنان می کنند که بجزرتل خاکستری باظردی سیاید و تمامی ان مردم جسد روح الله را برداشته خود را بعدائی حان ملحق می نمایند در مردانگی و کار طلبی روح الله سخن بدو عابتاً غفلت اس بنعبده انگلیخت چون آثار انسانی در انولایت نماد رمیدار الجا کوه و جنگل در آمده خود را بدین و بدین ساخت و بعدائی حان کس فرستاده القماس عمو گداهان خود نموده حکم شد و از قول داده بزرگه آورد مدصب مروت حان ار اصل و صاه بسو ط نیمه و بدون سختن هر بهان رمیدار چندر کوته که مترو دین ارو ارار نام می مانند بدهرازد و در این یاصد سوار مقرر گشت در سیردهم راحه سورجمل بهمرایقی تقی کسی علام به حرم آمده ملازمت کرد مطالبی که داست مجموع بهمرسدند سرالحام خدمتیکند تعهد نموده بود سواحدي شد و حسب القماس فرزند مسرتنه بعدایب علم و قدره سرلیدی است به تقی که همراهی او معین بود کهپوه جمع شفقت شد و مدبر گشت که سرلحم کار خود نموده درودی روانه گردد و مدصب حوحد علی بیگ مدبر را که حفظ و درست احمد نگر دمن یافته بود بهدوهرارداب و سوار حکم شد بدورالدین فلی و حواحنی طشو و سید حان محمد و مرتضی خان و وای بیگ بهر دنام یکر کدر قبل مرحمت نمودم در هفدهم مدصب حاکم بیگ ار اصل و اضافه بهراری است و دوسب سوار مقور گردید در همین روز راحه سورجمل را خلعت و فیل و کهپوه مرمع و تقی را خلعت داده خدمت کادگه مرحص ساختم چون فرستاده های فرزند بلند افعال شاه حرم با انچیان عادل حان و نسکسپهائیکه فرستاده بود داخل بهراهپور شدند و خاطر انفرید سالکیه ار مهماف صوه دکن جمع گشت صاحب صونگی نوار و حادیس و احمد نگر به سپه سالار حالکان القماس نموده شاهنوار حان سر او را که به حیثیت حالکان جوانست با دوا ده هزار سوار موحود بصط ولایت مفتوحه فرستاد و هر حد و عمر محل را بکاگیر یکی ر معتمران فرار داده بدو دست انجا بروشی که لاس و مداسب بود سرالحام نموده و از حمله لسنری که بهمرایقی انفرید مقرر بود مواری سی هزار سوار هفت هزار پنداده بری انداز در انجا گذاشته تقمه مردم را که بیست و سب هزار سوار دوهزار توپچی بود همراه گرفته روانه ملازمت شد و بتاریخ روز مبارکسبه هشتم مهرمه اهی سده دوا ده جلوس موافق یازدهم شهر شوال سده ۱۰۲۹ هزار است و شش هجری بعد از گذشتن سه بهرو یک گهری در قلعه ماندو بمبارکی و فرخی سعادت ملازمت در اوت مدت معارفه نادره ماه و یازده روز کشید بعد از تقدیم دست کورنش و زمین نرس نالای چهرو که طلبیدم و ارعاست محبت و شوق بی نادر از جات خود بهرح سده در اعوش عاطفت گزینم چندانکه او در اداب و مروتی

خورزده نشده بود در کلانی مقدار یک انگشت بوده باشد خیلی شیرین و راست مزه است هیچ نسبت بدیگر اقسام کیله ندارد غایتاً خالی از ثقلی بیست چنانچه دو عدد ازان من خوردم اثر گرانی در خود یافتیم و دیگران میگویند که قاهمت و هشت میتوان خورد اگرچه کیله در اصل قابل خوردن نیست اما اراقسام او آنچه نور خورد همین است و بس امسال تا بیست و سویم ماه مهر مقرنخال ادبه گجرات را بذاک چوکی رساندد درس تاریخ شنیده شد که محمد رضا ایلچی برادر شاه عباس در اکبره سیه اسهال و دیعت حیات سپرد و محمد فاسم سوداگر را که از پیش برادر امده بود و سی خود ساخته حکم فرمودم که بموجب وصیت اسباب و اشنای او را خدمت شده رساند تا ایسان در حضور خود بورثه مرحوم لطف نمایند رسید کبیر و کتیر خاں و کلاے عادل خان خلعت و قبل مرحمت شد روز مبارک شده سیزدهم آبان ماه الهی جهانبگیر فلی بیگ ترکمان که خطاب جاسپار خانی سرفراز است اردکن امده ملازمت نمود بدرش در سلک امرای ازان اندطام داشت در زمان عرش اشیانی از ولایت امده بود منصوب عنایت نموده بصوبه دکن فرسارند در انصوبه نسووما یامت اگرچه عابناً مکرر مکرر خدمت او شده بود در بدولا که مرید شاه جهان ملازمت رسید و از اخلاص و جاسپاری او معروضداشت حکم فرمودم که جریده بدرگاه امده سعادت ملازمت دریادند و بار مراجعت نماید در بدور اودا رام را بمنصب سه هزار و هرات پانصد سوار سرفراز ساختم ذات او برهنه است و بدس عذر اعتذار تمام داشت در وقتیکه شاهدوار حان بر سر عذر مدروت ادم خاں حبسی و حادورای و بانورای کایتیه و اودا رام و چندی از سواران نظام الملکی جدا شده بود شاه دوار حان امده بودند و بعد از شکست عذر نار ملایمتهای عادلخان و فریب عذر ارا راه رفته ترک بندگی و ده لکواهی نمودند و عذر بآدم حان سوگند مصحف خورده او را عاقل ساخت و بفریب گرفته در قلعه دولت آباد محبوس گردانید و اخرا او را کشت بانورای کایتیه و اودا رام در امده بسرحد عادلخان رفتند عادلخان در ملک خود راه داد در همان چند روز بانورای کایتیه بفریب و عذر یکی از اشدایان نقد هستی در راحت و عذر موجی بر سر او در ام و ستاد او حدک حوت کرده موج عذر را شکست داد بعد ازان در الملک نتوانست بود خود را بسرحد ولایت ناساندهی انداخت و فول گرفته نا اهل و عیال خودش و بدوند خدمت مرید شاه جهان امد و افرید او را بانواع عنایت و افسام رعایت سرفراز ساخت و بمنصب سه هزار ابدات و یک هزار سوار امیدوار گردانیده همراه بدرگاه اورد چون بدده کار امدهی بود پانصد سوار دیگر اضافه مرحمت نمودم و شهیدار خاں را که منصب دو هزار ابدات و هزار و پانصد سوار داشت پانصد سوار دیگر افزوده بفرموداری سرکار سارفکپور و بعضی از صوبه مالوه تعیین فرمودم بحاکمهاں اسپ خاصه و قبل مرحمت شد روز مبارک شنبه دهم ماه مذکور مرید شاه جهان پیسکسهای خود را بنظر در اوردن جواهر و مرصع آلات و اقمشه بعیسه و دیگر نفایس و نوادر تمام در محلی جهروکه بترتیب

خانه می بسته باشند و باین دست نور سخت نام او نهاده شد روز جمعه بخت و چهارم راجه بهرجیو رمیندار نکلان مدته ملازمت نمود نام او پرتا بست و راجه انجبارا شرس که بوده باشد بهرجیو میگردید قریب به هزار و پانصد سوار مواجب خوار اوست در وقت کار تا سه هزار سوار هم سامان میتواند کرد ولایت نکلان در میان گجرات و خاندیس و دکن واقع است دو قلعه مستحکم دارد سالی و مالیر و چون مالیر در میان معموره است خود در الحامی باشد ملک نکلان چشما حوش و اسهای روان دارد ادبه الحامی بعامت لطیف و بالبدنه مدسود در اندازی عورگی تا احرنده ماده می کسد انگورش فراوان است اما فرد اعلی بیست راجه مذکور با حکام گجرات و دکن و خاندیس سر رشته مدار و ملامت از دست نمداد: عادتاً خود بدیدن هیچکدام نمیدرخته و چون از بدنها خواستی ده دست تصرف ملک از دستار سارک حمایت دیگری از اسب دیگری محفوظ مردی بعد از آنکه ولایت شکر و دکن و خاندیس بقصر حضرت عرش اثیانی در آمدند به نرهادپور آمده سعادت میدموس در باوت و در سلک بدنها منظم گشته مدصب سه هزار سوار سوار شدند که شاهجهان به نرهادپور رسید یارده رحیر و فیل سسکس آورده ملازمت نمود در خدمت انفرید در رگه آمد و در حور احلاص و بدگی عواطس و مزاحم حسوانه سر بلندی یافت و بعبادت شمسرموع و عس و سب و خلعت ممتاز گشته بود از چند روز سه انگستری از باقوت و الماس و بعد از مرحمت نمودم روز مبدار شد بیست و هفتم نور جهان بیگم حسن فتح فرید نده جهان کرده بساه جهان خلعتهای گران بها ناداری که بگلها مرصع و مروارید های نفیس دارند بود و سر تیغ مرصع نگوهر نادر و دستار با طره مروارید و کمر بند مسلسل مروارید و شمشیر با بدنه مرصع ناپهول کتاره و سده مروارید و دو اسب که یکی این مرصع داشت و فیلکامه با دو ماده فیل عذایت نمودند و همچنین نفرندان و آهن حرم او خلعت های و تعور های اقمسه باقسام زرین کشیدند و بدنها عمده نور اسب و خلعت و حکر مرصع انعام فرمودند همه جهت سه لک روبیه صرف بدحسن سده باشد در همین روز عبدالله خان و سردار حال نرادر او را خلعت و اسب عذایت نمود سرکار کالپی که سکاگیر انها مقرر شده بود رخصت فرمودم و شجاعخان را بر نجاگیرش که در صوبه گجرات تنخواه یافته رخصت داده خلعت و فیل مرحمت شد و سید حاجی را که حاجنر دار بهار بود اسب بخسیده رخصت نمودم چون مکرر بعره شد که خاندوران پیر و ضعیف شده چنانکه باید قاب قطره و تردد ندارد و صوبه کابل و دس سرزمین فتنه حراست و جهت استیصال اعدایان پندسته سواری و حرکت لازم دارند از الحاکم احتیاط شرط جهانداریست مهادت خان را بصاحب موبگی کابل و دس تسلیم فرموده خلعت عذایت کردم و خاندوران حکومت ولایت به سرفراری یافت ابراهیم خان فتح جنگ چهل و ده رحیر و فیل از بهار پدسکس داد بود بدظر گذشت درین ایام بجهت من سون کیله آوردند تا امور از بدقسم کیله

گرداند چون در مدت عمر شکار فیل نموده بودم و من در آن روز در آن
 دریای شور هم داشتم و مکرر قراولان رفته وینهای بسیار را
 بودند بخاطر رسیدن که سیر احمد آباد و تماشاخانه دریا نموده
 شود و موسم شکار فیل شود شکار کرده متوجه مدار الکلافه اثره
 مردم از مادی و دیگر بیگماں و اهل محل را با سبب و کارخانه جات
 ساخته خود با جمعی که از همراهی آنها گزیر نیست برسم سیر و شکار متوجه
 گجرات شدم و شب جمعه آنان ماه مبارکی و فرخی از ماندو کوچ کرده در کنار
 لعلچه مرون آمده شد صباح بشکار رفته یک بیله گاو به بندوق ردم شب شنبه مهانتکار
 را اسپ و فیل خامه عنایت نموده بخدمت صوبه کابل و بدکس رخصت فرمودم
 و بالتماس او رشید خان را خلعت و اسب و فیل و خدج مرصع مرحمت نموده بکمک
 او تعین کردم ابراهیم حسین را بخدمت بخشگیری دکن سرور ساحتهم و میرک حسین
 بوافعه بودسی صوبه مذکور مقرر شد راجه کلیاں بسر راجه تودرمل که از صوبه
 آمده بود بجهت تقصیرات که باو نسبت میکردند روزی چند از سعادت کورس
 محرومی داشت بعد از تحقیق بیگماهی او ظاهر شد اسب و خلعت عنایت نموده
 همراه مهانتکار بخدمت بدگش تعین نمودم روز دوشنبه نوکله عادل حان طرهای
 مرصع بطرح دکن مرحمت شد یکی پنج هزار روپیه و دیگر چهار هزار روپیه قیمت
 داشت چون اصل خان و راء را با وکلای مرید شاهکهن اینخدمت را چنانچه شرط
 بدادگیت و خدمتکاری بدقدیم رسانیده بودند هر دو را زیاده بی مدصبه بداد فرموده
 راء را بیان را خطاب دکرماجیت که در همدوان خطاب عمده است ممتاز بخشیم و الحق
 بدده شایسته و بدل تربیت است روز شنبه دوازدهم شکار رفته دو بیله گاو ماده را به بندوق
 ردم چون از بندمرل شکار دور بود روز دو شنبه چهار و نیم کروه کوچ فرمودند در موضع
 کید حسن فرود آمدیم روز سه شنبه پانزدهم سه بیله گاو ردم یکی از آنها که لاندروند
 دوازده سن وزن در آمد * درین روز از مریدرا رستم عزیب خطا گذشت ظاهرا بدن
 را به دساده سر راست کرده اول دک تیرمی اندارد در بندوق را بر میکند چون تیرش
 بسیار روان دوده بندوق را بر سبده حوت تکیه داده علوله را بر بدن دان میکند که در سب
 شود و گرفتگی داشته باشد فصارا درین وقت فیل با آتسکانه میرسد و بالای سیده
 سائیکه سر بندوق نهاده بود مقدار کف دست میرسد چنانچه برهه های دو در پوست
 و دست فرومی نشیند و خیلی جواحت میسود و الم بسیار میوزا رسید روز یکشنبه
 شانزدهم چهار بیله شکار شد سه ماده بیله گاو و یک نوکله بیله گاو روز مدارک شده
 سیر دره کوهی که آسارے داشت و نزدیک به اردو واقع بود رفته شد اگرچه درین
 ایام آب کمتر داشت اما چون دو سه روز پیستر محراء آب از بالا سفته بودند و نزدیک
 رسیدن من گداخته بغایت خوب میربخت ارتفاعش دست گردوده باشد از فرور
 کوه جدا شده میریزد درین قسم سر راهی غنیمت است بیالهای معتاد را بر لب آب

بمناصب سرفراز گشتند اگرچه هشت پسر داشت اما دو پسرش هردو بچو هرشمشیر
روستایی آمدند برادر کلان در آغاز جوانی و دیعت حیات سپرد بهلول رفته رفته بمندصب
 هزاره سر بلندی یامت دریں وقت فرزند شاهجهان به برهانپور رسیده او را عامل تربیت
 دانسته بمندصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار آمیدوار ساخت و چون تا حال مرا
 ملازمت نکرد، اود و بسیار آروزی استانبوس داشت بدرگاه طلب فرمودم سی سلف
 خوب حاضر ایست همچنانکه باطدش بحسن شجاعت آراستگی دارد طهرس هم
 خالی از نمودی فیست مندصبی که فرزند شاهجهان تجویر نموده بود بالتماس
 مرحمت شد و بحکات سر بلند حانی سرفراز گشت الهمار کوکه نیز جوان مردانه
 و بنده لایق تربیت است او را بخدومت حضور مداسب و چسپان یافته بدرگاه طلب
 فرمودم رو کم شده عره ماه اندر ستر رفته یک بدله گاو به بدوق ردم دریں تاریخ واقعات
 کسمیر تعرض میدیدند در حاده اسرسم فروشی دود حقد دندان دار بوجود آمده که پست
 تا که هم بهشت بود اما سر و دست و بال هر کدام جدا اندک زمانه رفته بوده فوت
 شدند روز مبدار رسیده دویم در کنار تالای که دیره سده بود نرم بدال، تربیت یامت لشکر خان
 را خلعت و فیل مرحمت نموده خدمت دیوانی صوفه دکن سرفراز ساختم مندصب
 او را عمل و اضافه دو هزار پانصد ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد نوکله عادل خان
 مهر کوند طالع که هر دمام نوزن پانصد مهر دستوری میسود انعام شد بسر بلند خان
 اسب و خدمت عنایت فرمودم چون از الهیار کوند هم خدمات شنیده و توفقات
 پسندیده موع امر به خطابت خدمت دیوانی سرفراز شده خلعت مرحمت شد روز جمعه
 سه چهار کوزه و یکپاو کوچ نسونه برآمد دندان محل نوزن در میان همه بر ندیده
 نیز چهار کوزه و یکپاو کوچ نموده در قصه دهان منزل شد * دهان از شهرهای قدیم است
 و راجه بهوج که از راجهای معمر هندوستانست دریں شهر میدود و ار عهد او هزار
 سال گذشته در زمان سلاطین مالوه دیر مدتها حاکم دسبن بوده و دیکه سلطان محمد
 تغلق نعم تسخیر دکن میرفت فلعه از سنگ تراشیده بر سر پشته اساس ساخته ظاهرش
 غایت نمود و صفا دارد و دوزن فلعه از عمارات حالی است فرمودم که طول و عرض و
 ارتفاعش را مساحت کنند طول دوزن فلعه دوازده طاب و هفت گز عرض هفت
 طاب و سیزده گز و عرض دیوار فلعه دوزده و دیم گز و ارتفاع تا ککرة شده و دیم گز ظاهر
 شد و در نوزن قلعه بنجاه و پدج طاب بود عمید شه غوری محاطب بدلاور خان که در
 زمان سلطان محمد پسر سلطان فیروز ناساه دهلی حکومت و تربیت مالوه باستقلال
 داشت در معموره دوزن فلعه مسجد جامع بنا نهاده در مقابل در مسجد میل آسمی
 مربع نصب کرده بود چون سلطان بهادر گجراتی ولایت مالوه را تصرف در آورد
 خرابست که این میل را گجرات نقل نماید کار فرمایان در وقت ورود او درین احتیاط
 کردند و بر زمین افتاده دو پاره شد یکی اراں هفت و دیم گز و دیگری چهار گز و یکپاو
 و دوزن یک گز و یکپاو است چون در اینجا ضایع افتاده بود حکم کردم که تخت کلان

و سایه کوه خورده شب به آرد، آمدن درسی روز، رسیدن حیات پوری که بالتماس فرزند شاهجهان گناه او بخشیده شده بود دوست استادیوس دریامت روز جمعه هزدهم یک یله گاؤ کلان و یک بوک و روز سددورد هم دو ماده شکار شد چون فراوان عرض کردند که در برونه حاصلپور شکار و روانسب اردوی کلان درین منزل گذاشته روز یکشنبه بستم با جمعی از بدهای درونک حاصلپور که سه کوه مسافت داشت شتافتیم میر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسن الحکو که بحطاف عضدالدوله اختصاص دارد بمندصب هزاربدهات و چهار صد سوار اصل و اضافه سرفراری یافت یادگار حسین قوش بدلی و یادگار مورچی که که خدمت بدکش تعیین شده اند فیل مرحمت نمودم درین تاریخ انگور حسیدی بداده رکابل رسید بغایت تروتاره آمده بود زبان این دیار مدد درگاه ایردی از ادای تنگرمعتمه او فاصراست که باوجود سه ماه مسافت راه انگور رکابل در دکن تاره بقاره میبرد روز دو شنبه بستم و یکم سه راس دیله گاؤ خورد روز سه شنبه بستم دویم یک دیله گاؤ درو سه ماده و روز کم شنبه بستم سویم بماده شکار شد روز چهارک شنبه بستم و چهارم در کنار تل حاصلپور سرم بدله ترتیب یافت بفرید شاهجهان و چندی از اسرای عظام و بدهای خاص بداله بدایت شد بوسطن پسر حسین خان را که از حاضران لایق تزیین است مندصب سه هزاربدهات و هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه مرحمت نمودم و موجوداری گوددوانه حصت نمودم و بانعام خدمت و فیل سرفراری یافت راس بهاریداس دیوان هون دکن بسعدت استادیوس مختار گشت روز جمعه حاسپارخان را بدعایت علم سر باید ساخته اسیر و حصت و رحمت نموده بگونه دکن رحمت و نمودم او روز بدوق نماینی اندا حتم فصارادر درون و آتند درخت کهونی راع شده بود فرسه آمده سرشاج بدلی بستم و همین میانه سیندش بدظردر می آمد بدوق را بروی دست گرفته درمجان سیده او دم و از جائیکه ایستاده بودم تا سرشاج بستم و دوگز بود روز شنبه بستم و ششم قریب دو کوه کوچ کرده در موضع که لپور مدول شد یک فیله درین روز به بدوق دم رستم خان که از بدهای عمده فرید شاهجهانست و از برهانپور با جمعی از بدهای درگاه برسرزمینداران گوددوانه تعیین نموده بود صد و ده رنجبر فیل و یک لک و بستم هزار روپیه بینش کش گرفته درین تاریخ آستادیوس رسید راهد ولد شجاعخان بمندصب هزاربدهات و چهار صد سوار اصل و اضافه سرفرار شد روز یکشنبه بستم و هفتم شکار بار و جوه کردم روز دو شنبه دیله گاؤ کلان و یک بوک شکار شد دیله دوازده من و نیم وزن در آمد روز سه شنبه بستم و نهم یک فیله شکار شد بهلول میانه واله یار کوکه از خدمت گوددوانه آمده سعادت ملازمت دریامت بهلولخان پسر حسن میانه است و میانه الوشی است از اعدان مبادی حال حسن بوک صادفخان بود اما نوکر نادر شاه شداس و آخر در سلک اعیان بادشاهی انتظام یافت و در خدمت دکن فوت شد بعد از و پسرانش

[illegible]

او تسبیح مرواریدی که به یارده هزار روپیه خریده بود داد و میل و واسی و هفت راس گاؤ و بهل و چند تعور پارچه گجراتی مقبول افتاد تقمه را دو کشیدم سرفرازخان نبیره مصاحب بگ است که از امرای حضرت جدت اشیانی بود حضور عرش اشیانی او را نام جدش مصاحب بیگ میخواندند و من در اغار جلوس مدصب او را افزودم بصوبه گجرات تعین فرمودم چون دست خانرا دی مروی بایں درگاه داشت در خدمت صوبه گجرات هم خود را بفرک ظاهر ساخت لایں تربیت دانسته بخطاب سرفراز حسی در عالم سر بلند گردانیدم و مدصب او دو هزار دات و هزار سوار رسیده روز جمعه در دیمه چهار کوره پاوکم کوچ نموده در کنار قال جهسود نزول فرمودم درین منزل راے مان سود و نداده های خدمتیه ماهی رو هو شکار کرده آورد چون طبعم بگوشت ماهی رعیت تمام دارند خصوصاً ماهی رو هو که بهترین اقسام ماهی هندوستان است و از تاریخ عدو کابی چند تا حال که یارده ماه گذشته باوجود نهایت تفحص بهم نرسیده بود امروز دست آمد بغایت محفوظ شدم و اسپی راے مان عنایت فرمودم اگرچه برگه دو حد داخل سرحد گجرات است غایتاً از منزل در همه چهر اختلاف صریح ظاهر میسود صحرا و رمی دوعی دیگر مردم نوعی دیگر زبانها بروش دیگر جنگلی که درین راه بدظر در آمد درخت میوه دار مثل انبه و کهری و تمر هندی داشت و مدار محافظت رعایت بخار دست رفوم است مراغان بر دور سرعه حودش رفوم رسانیده هر کدام قطعه زمین خود را جدا ساخته اند و در میان کوچه راه تنگ بجهت آمدن شد گذشته اند چون تمام این ملک رنگ بوم است باندک نرد و از حامی که واقع شود چندان گرد و غبار بهم می رسد که چهره آدم بدشواری بدظر درمی آید تا طر رسند به احمد آباد را بعد از آن گرد آنک باید گفت به احمد آباد روز شنبه دویم چهار کوره پاوکم کوچ کرده در کنار دریای مهبی منزل شد روز یکشنبه سویم بار چهار کوره پاوکم کوچ نموده در موضع بدله نزول نمودم درین منزل جمعی از مدصبداران که خدمت صوبه گجرات تعین بودند سعادت استادبوس در یافتند روز دوشنبه چهارم پنجم کوره کوچ کرده چترسیمه نزول ریات اجلال اتفاق افتاد روز سه شنبه پنجم پنج و یکم کوره مسامت طی نموده در برگه نموده ریات اقبال بر امر داشت درین روز سه نیله گاؤ شکار شد یکی از همه کلانتر بود سیزده من و ده سیر بون در آمد روز کم شنبه ششم شش کوره کوچ نموده در برگه بدلاؤ منزل شد و از میان قصبه گذشته موازی یک هزار و بانصد روپیه دتار کردم روز مبارکشده هفتم شش و یکم کوره کوچ نموده در برگه بیلا نزول فرمودم در ملک گجرات کلانتر این برگه بیست هفت لک روپیه که دست و سه هزار تومان رایج عراق باشد حاصل دارد معموره قصبه مذکور هم خیلکی است در وقت آمدن از میان قصبه گذشته هزار روپیه نذر کردم همگی همت مصروف بر آنست که بهر بهانه فیضی بخانی خدا برسد چون مدار سواری مردم این ملک به عرانه است مراهم میل سواری عرانه شد تا دو کوره بر عرانه نشستیم اما از گرد و غبار بسیار ازار کشیدیم بعد از آن تا آخر منزل بر اسب سواری

نوردهم فرحب بدجکروه مصافت طی نموده در کنار تال موضع سمریه ایات اقبال
برافراحت روز دوشنبه بستم چهار کرده و یکپاؤ کوچ نموده برگنه دوحه محل نزول ایات
جلال گشت این برگنه سرحد است میان ولایت مالوه و ملک گجرات تا اردنور عبور
واقع شد تمام راه جنگل و اوجی درخت و زمین سدک لاح بود روز سه شنبه بستم و یکم
مقام کورم روز کم شنبه بستم و دوم بدجکروه و یکپاؤ کوچ نموده در موضع ربیاؤ نزول نمودم
روز مبارک‌نشد بستم و سوم مده نموده در کنار تال موضع مذکور نرم پیداله ترتیب یافت روز
جمعه بستم و چهارم دو بدجکروه کوچ نموده در موضع جالوت ایات اقبال برافراشت درین
محل ناریگران ملک کرباؤک آمده بدون ناری خود نمودند یکی از آنها رنجیرو اهدی را که
بدم و نیم گر طول و یک سبزه دو دام برین داشت یکسر انرا در خلق بهاده اهسته اهسته
تمام را بمقداد آف فرو برد و ساعتی در شکم او بود بعد ازان برآورد و روز شنبه بستم پنجم مقام
شد روز یکشنبه بستم و ششم بدجکروه کوچ نموده بموضع بیده فرو آمدم روز دوشنبه بستم و
هفتم نیز بدم کرده کوچ کرده در کنار تالابی نزول نمودم روز سه شنبه بستم و هشتم چهار
کرده پاؤ که کوچ نموده نزدیک مقصد عمرا در کنار تال وزود ایات اقبال اتفاق افتاد گل
دلو و را که ریان هندی کمودی گویند بسمه رنگ میسود سعید و کبود و سرح پیش
ارین کبود و سعید دیده شد اما سرح تا حال بنظر در بیامده بود درین تال سرح گل
نار و سبز رنگ مشاهده شد بے تکلف گلبست نعایت نادر و لطیف چنانچه
گفته اند *

سرخی و تری خواهد چکیدن

در سور و تری میباید رنگس سرح چهره است و من در کسمیر کنول هند
برگ هم بسیار دیده ام و مقرر است که کنول روز میسکند و شب عیچه میسود و
کمودی بحلاف آن روز عیچه میگرد و شب میسکند و در سور و تری در سور و تری
بهونرا میگویند همیشه درین گلهای می نشیند و بجهت خوردن شیر که در میان این
گلها دو گلبست درون مبرود و بسیار چدین و افغ میشود که گل کنول عیچه میگرد و تمام
شب بهونرا درین عیچه میماند و همین طور در گل کمودی هم بعد از شگفتن از میان
برآمده بروار میکند و چون بهور سیاه ملارم دایمی این گلهاست شعراي هند انرا چون
نبلل عاشق گل اعتبار نموده مضامین عالی در سلک نظم کشیده اند از جمله تان سین
کلانوت که در خدمت بدم بے نظیر رمان خود بوده بلکه در هیچ عهد و قرن مغنی
متلی او نگدشته در یکی از نقشها روی جوانرا بافتاب و چشم کشودن او را بشگفتن گل
کنول و آمدن بهونرا از میان آن تشبیه داده و درجائی دیگر گوشه چشم نگریستن
محبوب را بترکت گل کنول در هنگام نشستن بهونرا نسبت کرده درین منزل انجمن را
احمداناد رسید اگرچه اکیر برهادر هم شیرین و بالیده میشود اما این انجمن را دانه و
سبزی تر است نه دواره بهتر توان گشت روز کم شنبه بستم و نهم و مبارک‌نشد سیم مقام
شد درین منزل سرفراز خان از احمداناد آمده سعادت استاد بوس دریافت از پیشکشاه

یک میگیرند و انواع تکالیف و مزاحمت بتجارت و متروندن میبرسانند و درجده که بندر مکه است چار یک میگیرند بلکه بیست و هفت و اریحا قیاس می باید نمود که تمغای بنادر گجرات در زمان حکام سابق چه مبلغ بوده و لله الحمد که این تیارمند درگاه ایزدی توفیق بخشایش تمغای کل ممالک محروسه که از حساب و شمار بیرون دست داده و نام این تمغای از قلمرو من افتاده * درینولا حکم شد که تکه طلا و نقره ده دست و در مهر و رویه معمول سکه کنند سکه تکه طلا یکطرف لفظ (جهانگیر شاهی سنه ۱۰۲۷) و جانب دیگر (ضرب کهنابایت سنه ۱۲ جلوس) مقرر شد و سکه تکه نقره یکو در میان تکه لفظ (جهانگیر شاهی سنه ۱۰۲۷) و بر دوز این مصرع *

بزاز این سکه رد شاه جهانگیر ظفر پرتو

و روزی دیگر در میان تکه (ضرب کهنابایت سنه ۱۲ جلوس) و بر دوز مصرع دویم پس از فتح دکن آمد چو در گجرات از ماندو

در هیچ احدی تکه غیر از من سکه نشده و تکه طلا و نقره اختراع منست نامش تکه جهانگیری فرمودم روز مبارک سببه چهاردهم بیست و هفت امانتخان متصدی بندر کهنابایت در محل بد نظر گذشت منصب او از اصل و اضافه هزار و پانصدینات و چهار صد سوار حکم شد نورالدین قلی بمنصب سه هزارینات و شصت سوار از اصل و اضافه سرفراری یادت روز جمعه پانزدهم در بدل نور بخت سوار شده سراسر دوایدم نعايت خوب درید در وقت نگاهداشتن هم خوب ایستاد این مرده سویم است که من خود سوار می شوم روز سببه شانزدهم رامداس ولد جیسیکبه بمنصب هزار و پانصدینات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراری شد روز یکشنبه هفدهم دوازدهم امانتخان و سید یانیرید نازدهم میل عداوت شد درین چند روز که ساحل دریا شور معسکر اقبال بود از سوداگر و اهل حرفه و از باب اسحقاق و سائر متوطنان بندر کهنابایت را بد نظر در آورده فراخور حال هر کس خلعت و اسب و خرچی و مدد معاش مرحمت فرمودم و هم درین تاریخ سید محمد صاحب سجاده شاه عالم و فرزند ان شیخ محمد غوث و شیخ حیدر نبیره میاں وجیه الدین و دیگر مشایخ که در احمد آباد توطن دارند باستقبال آمده ملازمت نمودند و چون غرض تماشای دریا و مدد جزر آب بوده ده روز مقام نموده روز سه شنبه نودهم رایات عزیمت بصوب احمد آباد سرافراشت بهترین اقسام ماهی که در اینجا بهم میرسد نامش عربیت و ماهی گیوان مکرر بخت من گرفته آوردند بی تکلف بسبت دیگر اقسام ماهی که درین ملک میشود لیدید تر و بهتر است اما بلدت ماهی زهر و بیست ده نه بلکه ده هشت توان گفت و از عداها که مخصوص اهل گجرات است که چیزی باجوه است و افرا لذیزه نیز میگویند از اقسام زهره غله آنست و این غله غیر از هندوستان در دیار دیگر نمیشود و نسبت بسایر بلاد هند در گجرات بیستراست و از اکثر حبوبات ارزا تر چون هرگز نخورده بودم فرمودم که تیار ساخته آوردند خالی از لدنی نیست مرا خود خیلی در افتاد حکم کردم که در ایام موافقه که التزام ترک

کردم در اندک راه مقرنخان از احمدانه رسیده سعادت ملازمت دریافت و یک دانه مروارند که سی هزار رویه خریده بود بیسکش گذراندید روز جمعه هشتم شش کروه و نیم کوچ نموده ساحل دریای شهر قتل نزول نارگاه افغان گشت که هدایت از بدرهای قدیم است بقول سرهمدار چندین هزار سال از بدای این گذشته در ابتدا نامش ترنباوتی بوده و راجه ترمک در آن حکومت این ملک داشتند اگر تفصیل احوال راجه مذکور بسجی که از عثمان میگویند نوشته شود بطول یکصد محله چون نوب دست براهه ای می رسد که از دبایر او بود مدرسه بقضای آسمانی برای درس سه ساله در مسود چندین دن و خاک میبرد که تمام منازل و عمارات شهر در زیر این خاک پنهان میگردد و بعد از حیات بسیاری از مردم زیر میگرد و عایداً پیش از نزول بلا می آید راجه انوار سیدس میگرد بخواست آمده ازین حادثه آگاه میسازد و راجه را خبر داد و در چهار درمی اند و آن ست را باستانی که در پس ست بکشت تکه داشتند و در دناحون همراه شدند و صراحتاً پاره از طوفان بلا میسند چون مدت حیات راجه باقی بود مدد همان بدون کشتی و حوش ساحل سلامت میبرد و در اراده تعمیر این شهر مدهاید و آن ستون را بکشت علامت آبادانی و فراهم آمدن مردم نصب میکنند چون بران مدعی ستونرا اسدیمت، کهدب هردو میگویند باین نسبت استهدب نگردد و باوتی میگویند و گاه بمناسبت نامش ترنباوتی میگویند و کهدباوتی رفته رفته بکثرت استعمال کهدبایت شد و این بدر از اعظم بدر هدرسدانست و متصل بکوزی از حورهای دریای عمان واقع شده عریض حور هفت کوزه و طول مربعی بچهل سورتی و در کوز ۱۱ چهار ندرین حور در می آید و در ندر کوزه که از توابع کهدبایت است و در یک ندر و پنج سده لنگر میکند و از اینجا اسداف را عرافها انداخته به بدر کهدبایت می آرند و همین شهر و فته از ساختن چهار اسداف را در غرابها کرده می برد و چهار درمی آرند پیش از ورود موکب منصور چند غراب از بدر فرنگ بکهدبایت آمده خرید و فروخت نموده اراده مراجعت داشتند روز یکشنبه دهم عرافها را از اسفه بنظر در آوردند و رخصت گرفته متوجه مقصد شدند روز دوشنبه یازدهم من خود بر غراب بسته تحمیداً یک کروه بروی آب سیر کردم روز سه شده دوازدهم بکار یور رفته دو آهو گیرانیده شد روز کم شده سیزدهم به تماشی نال قارنگ سر سوار شده از میان راسته و بارار گذشتم و قریب به پنجاهار رویه بتار کردم در زمان حضرت عرش اشیدانی انار الله برهانه کلیدان را به متصدی بدر مذکور بحکم آنحضرت حصاری بخته ارحست و آهک بر دور شهر ساخته و سوداگر بسیار اطراف آمده درین شهر توطن گریه اند و خانهها بصفا و منازل بیک اساس نهاده و الحال روزگار بسر میدرد نارارش اگرچه مختصر است غایتاً باکبره و پر جمعیت و کثرت س در زمان سلاطین گجرات تمعی این بدر مدعی کلی بوده و الحال درندولت است که از چل یک ریاده بگیرند در دیگر نادر عسور گویان ده یک و هشت

خادمتی داشت و او را فرزند نمیشد و بدعای ایشان حوثه‌الی پسر وی بنو کرامت فرمود چون به ست و هفت سالگی رسید در گذشت و الحاد و گریه و زاری کنان بخدومت ایشان آمده معروض داشت که پسر من فوت شده و مرا همین یک فرزند بود چون بتوجه شما حق تعالی کرامت فرموده بود امیدوارم که بدعای شما رسیده شود شاه عالم لحظه متفکر گشته بدرون حجره رفتند و خادم مذکور بخدومت پسر پسران او را بسیار دوست میداشت رفتن الحاح نمود که شما از شاه التماس کنید که پسر من را برده بدارد و پسر ایشان چون خورد سال بود بدرون حجره در آمده در پی ناف بدارد میکند شاه عالم میگوید که اگر شما راضی باشید عوض او جان بحق تسلیم کنید که التماس من قبول افتد و او عرض کرد که در آنچه رضای شما و خواست خدا باشد عین رضای بدست شاه عالم دستهای پسر خود را گرفته از زمینی جداشته روی سوه اسمان کرده گفت که نار حدایا عوض آن پزغاله این سرغاله را بگیر در ساعت پسر جان بحق تسلیم درد و شاه او را بر بالای پلنگ خود خوابانیده چادری بر روی او بپوشانید و خود از حاند در آمده بان خادم گفته اند که بکانه برو و از پسر خود خبر بگیر شاید سگته کرده باشد و برده باشد چون او بکانه می آید پسر را برده میدیدند که در ملک گجرات اینقسم حرفهای بسیار بسا عالم بدست میکنند و من خود از سید محمد که صاحب سکاذه ایسانست و حالی از فضیلتی و معقولیتی بدست پرسیدم نه این حرف چه صورت دارد گفت من هم از پدر و حد خود همین طور شنیده ام و بتواتر رسیده و العلم عبدالله اگرچه این مقدمه از این حد دور است غایباً چون در مردم شهرت تمام داشت بجهت غرابت دوتنه شد و رحلت ایشان ازین سراسر مادی بعالم جاودانی در سده هستند و هستند واقع شده در زمان سلطنت سلطان محمود دیکره و عمارات مقدیه ایسان از اتا تاج خان نربانی است که از امرای سلطان مظفر این محمود بوده چون روز دوسمعه ساعت بجهت درآمدن شهر اختیار شده بود روز یکشنبه بدست و چهارم مقام فرمودم درین مقام خربزه کاریز که فصبه ایست از توابع هرات رسبد و مقرر است که در خراسان هیچ جا خربزه بخونی کاریز نمیسود با آنکه یک هرات و چار صد کروه مسافت داشت و قافله به پنج ماه می آمد بسیار درست و تازه آمده و انقدر آوردند که بجمع بدهد کفایت میکند و مقارن این کوبله از دنگاله رسید و با وجود هرات کروه مسافت اندر توپاره آمده چون بعایت میوه لطیف و نازک است همانقدر که بجهت حاصلگی کفایت باشد بنیادهای تانچوکي دست بدست میروسانند ران از ادای شکر الهی فاضل است شکر نعمتهای تو چند آنکه نعمتهای تست

درس تاریخ امدت خان دو دندان فیل گذرانبد بعایت کلان که یکی از سه درخ و هشت طسو طول و شانزده طسو ضخامت داشت سه من و دوسیرتون درآمد که بدست و چهار و نیم من عراق باشد روز دوشنبه بدست و پنجم بعد از گذشتن شش گهزی در ساعت مسعود بمبارکی و فرخی متوجه شهر شدم و بر سر صورت گچ که از

حیوانان نموده ام و طعامهای بی گوشت میخورم اکثر ازین کهچری می آورده باشند روز سه شنبه مذکور شش کروه و یکپاو کوچ نموده در موضع کوساله منزل شد روز کم شنبه بستم از برگده بابر گذشته در کنار دریا مرود آمدم این منزل شش کروه بود روز مبارک شنبه بستم و یکم مقام نموده بزم پیداله ترتیب یافت در همین آب ماهی بسیار شکار کرده بجمعه رسیدها که داخل مجلس بودند فسمت شد روز جمعه بستم و دوم چهار کروه مسافت طی نموده در موضع باربچه سعادت نزول اتفاق افتاد و درین راه دیوارها بنظر در آمد از دونیم گز تا سه گز بعد از تحقیق معلوم شد که مردم بقصد ثواب ساخته اند که چون حملی در راه مانده شود بار خود بران دیوار نهاده بعضی راست سار و بازری مدد غیر بفراغت برداشته متوجه مقصد گردد و این تصرف خاصه اهل گجراتست بسیار مرا این دیوار ساختن خوش آمد فرمودم که در جمیع شهرهای کلان بهمین دستور دیوارها از طرف بادشاهی بسازند روز شنبه بستم و سوم پدکروه بارکم کوچ نموده کنار تال کاکریه محل نزول آردوی گیهان شکوه شد این تال را قطب الدین محمد دبیره سلطان احمد نابی شهر احمد آباد ساخته و در دوش ریده بایها از سدگ و آهک بسته اند و در میان تال باغچه مختصر و یک دست عمارت بنا نهاده و از کنار تال تا عمارت میان پل بسته اند که راه آمد و شد باشد و چون مدتها درین گذشته اکثر از هم رنخته و صاب شده و جائیکه فاصل نیستن باشد نماده بود در این راه و کب ابدال بصوب احمد آباد توحه فرمود صفی خان بخشی گجرات از سرکار بادشاهی شکست و رحمت ابرا مرمت نموده و باغچه را صفا داده عمارتی نو مسرف بر مال و باغچه ساخت بے تکلف منزلیست بعایت مطبوع و دلنشین طحش مرخوس راه آاد و در ضلعی که پل و افست نظام الدین احمد که در زمان پدرم یک چندی بخشی کحرف بود در سال ۱۰۰۰ کجرات در وقت عرض رسید که عدالله خان نجهت تراعی که با عابد پسر نظام الدین احمد داشته درخت صاع این باغ را بریده است و ببر شدیده شد که در ایام حکومت خود در مجلس شراب مرود با مرادی را که حالی از طرفگی و مضحکی نبوده بمجرّد انکه در مستی و بیسعوری حرفی با ملایم از روی مطایبه گفته بے طریق شده بیک از غلامان خود اشارت کرد که در همان مجلس گردنش زده است از شنیدن این دو مقدمه خاطر عدالت آئین بعایت آشفته گشت و حکم فرمودم که دیوانیان عظام هزار سوار دو اسبه و سه اسبه اورا مواوی یک اسبه مقرر داشته تفاوت ابرا که هفتاد لکدام میسود از محال جاگیر اوضع نمایند چون درس منزل مزار شاه عالم بر سر راه واقع بود فاتحه خوانده گذشتم تحمیداً یک لک روپیه خرچ عمارت این مقبره شده باشد شاه عالم پسر قطب عالم است و سلسله ایشان بمحدوم جهادیان منتهی میشود و مردم این ملک را از خاص و عام تبرک اعتقادی بایشادست چنانچه میگویند که شاه عالم احیای اموات می کرد و بعد از آن چندی مرده را زنده ساخته بود پدرش برینمعنی وفوف یافته مانع آمده است و حال در کارخانه الهی کردن گستاخی است و شرط بددگی نیست قضا را شاه عالم

باجمعی از مخصوصان و مقرران خود برای بالا رفته اداسه منوای نمایند و انرا با مصطلاح
ایمملک ملوکخانه گویند و همانا که این تصرف و احتیاط بجهت حکومت عام شده باشد
و الحق این مسجد بنای ایست بغایت عالی روز یکشنبه سست و بنظم حاکم شاه شیخ
وجیهه الدین که نزدیک بدولتخانه بود رفته بر سر مزار ایشان که در صحن حاکم شاه واقع
است فاتحه خوانده شد این خاتمه را صادق خان که از امرای عمده پدرم بود ساخته
است شیخ از خلفای شیخ محمد غوث است اما خلیفه که مرشد بخلافت او میباشد
کند و ارادت ایشان برهانیست روشن بر بزرگی شیخ محمد غوث و شیخ وجیهه الدین
بفضایل صوری و کمالات معنوی ارستگی داشت بدش ارس نهی سال درین شهر
و مدت حیات سپرده بعد از آن شیخ عبدالله بوعدت پدر بر مسند ارشاد بنسبت
نهایت درویدی مرتاض بود چون مسزالیه بجوار رحمت ایرادی پیوست فرزندش شیخ
اسد الله جادش گشت و همدران زودی بعالم بقا شتافت و بعد از مرادش شیخ حیدر
صاحب سجاد شده و الحال در قید حیات است و بر سر مزار جد و اناص خود خدمت
در ویسا و تیمار حال ایشان مسغول و اتر صلاح از ناصیه روزگارش ظاهر چون عوس
شیخ وجیهه الدین در میان بود یک هزار و پانصد روپیه بجهت خرج عوس بشیخ حیدر
صدایت شد و یک هزار پانصد روپیه دیگر بجمعی از فقرا که در خدمت ایشان حاضر
بودند بدست خود خسر کردم و پانصد روپیه به برادر شیخ وجیهه الدین لطف نمودم
همچنین بهر کدام از خویشان و مدسودان ایشان در حور استحقاق خرجی و زمین
مرحمت شد و شیخ حیدر فرمودم که جمعی از درویشان و مستحقان را که معرفی
سند آنها داشته باشند بحضور آورده خرجی و زمین التماس نمایند و در مبارک تنبیه
دیدست و هستم به سیر رستم خان بازی رفته یک هزار و پانصد روپیه در راه مزار کردم بازی
باصطلاح اهل هند باغ را گویند و این باغیست که برادرم شاه مراد بنام بسو حور رستم
ساخته بود یک جنس مبارک سبزه درین باغ کده بچند اربندهای خاص بدیالها
عذایت کردم و آخر روز بیانشه حویلی شیخ سکندر که در حوال این باغ واقعست و
احمدش بعایت خوب رسیده بود رفته شد چون میوه را بدست خود چیدن لدستی
دیگر دارد و من تاحال الحیره بدست خود نچیده بودم و درینضمن سروراری او هم
مدظور بود بے تکلفانه رستم شیخ سکندر گجراتی الاصل است و خالی از معقوباتی
نیست و بر احوال سلاطین گجرات استحضار تمام دارد و مدت هشتاد سال است
که در سلک بندها منتظم است چون فرزند شاهجهان رستم خان را که از عمده بندهای
اوسست بحکومت احمد آباد مقرر فرموده بود بالتماس آن فرزند رستم بازی را بدست
اسمی ناو بخشیدم درین روز راجه کلیان زمیندار ولایت ایدر سعادت استاندوسی در
یافته یک زنجیر فیل و نه اسب پیشکش گدراید فیل را ناو بخشیدم این از زمینداران
معتبر سرحد گجرات است و ملک او متصل بکوهستان رانا واقع شده و سلاطین گجرات
پیوسته بر سر راجه انجا لاسکر کشیده اند اگرچه بعضی اطاعت کرده میگردند و

میلان دوستدار مدست و در صورت و سیرت تمام عیار با آنکه محبت بود چون اعتماد بر سواری خود و خوش جلویی او داشتیم سوار گشتم خلقی انبوه از مرد و زن در کوچه و بازار و در دیوار برآمده مدتظر بودند تعریف شهر احمد آباد چنانکه شدید شده بود بنظر در بیامد اگر چه میان رسته بازار را عریض و وسیع گرفته اند غایتاً دکانها را درخور وسعت بازار نساخته اند عمارتش همه از چوبست و ستون دکانها باریک و ریز و کوچه بازار پرگرد و غبار از تال کاکریه تادرون ارک که باصطلاح ایملک بدر گویند نثار کمال شفاعتم و بدر معنی مبارکست مدارل سلاطین گجرات که در درون بدر واقع بود درین پنجاه شش سال حراب شده و اثری از آنها نمانده غایتاً جمعی از پادشاهان ما که بحکومت ایملک تعیین بودند عمارات ساخته اند درینولا که از ماندو متوجه احمد آباد شدم مقرنجان مدارل قدیم را از سرنو تعمیر نموده بشیمنهای دیگر که ضروری بود مثل جهروکه و عام و خاص وغیره ترتیب داد چون امروز روز مبارک ورن فرزند شاهجهان بود برسم معهود او را بطلا و دیگر اجناس ورن فرمودم و سال نیست و هفتم از مولود مسعود او بحرمی و بساط اعار شد امید که حضرت واهب العطا یا او را بایی بیارند درگاه خود ارزانی دارد و از نعم و دولت خود برخوردار کند همدین روز ولایت گجرات را بجاگیر انورند مرحمت فرمودم از قلعه ماندو تا بدر کهنابایت براهی که امیدیم یک صد و بیست و چهار کوه است بیست و هشت کوچ و سی مقام واقع شد و در کهنابایت تاده روز مقام اتعای امان و از اسکا تاشهز احمد آباد بیست و یک کوه بود به پنج کوچ و دو مقام طے شد مگر از ماندو تا کهنابایت و از کهنابایت تا احمد آباد سرحی که گذارش یافت یکصد و چهل و پنج کوه مسافت دو ماه و پانزده روز آمدیم در بیدمت همگی بی و سه کوچ و چهل و دو مقام شد روز سه شنبه بیست و ششم بدیدن مسجد جامع که در میان بازار واقعست رفته بچندی از فقرا که در آنجا حاضر بودند و بپا بصد روئیده بدست خود خیرات کردم این مسجد از آثار سلطان احمد بانی شهر احمد آباد است مستمل بر سه در و در هر طرف بازار و مقابل دریکه بجانب مشرق واقع شده مقبره سلطان احمد مذکور است و در آن گنبد سلطان احمد و محمد پسر او و قطب الدین بیدیه او آسوده اند طول صحن مسجد غیر از مقصوره یکصد و سه درعست و عرض هشتاد و نه درع و نه دور آن ایوان ساخته اند بعرض چهار درع و سه پا و فرش صحن از خست تراشیده و ستونهای ایوان از سنگ سرخست و مقصوره مستمل است بر سیصد و پنجاه و چهار ستون و بالای ستونها گنبد رده اند طول مقصوره هفتاد و پنج درع و عرض سی و هفت درع است و فرش مقصوره و محراب و ممبر از سنگ مرمر ترتیب یافته است و بر دیوار و پیشطاق دو میدار بر کار از سنگ تراشیده مشتمل بر سه آشیانه در بابت اندام نقاشی و نگاره کرده اند و بحانب دست راست ممبر متصل بکنج مقصوره سه دشتینے جدا کرده اند و از میان ستونها به تخته سنگ پوشیده اند و دوران را تا سقف مقصوره به پنجره سنگ نسازیده اند عرض آنکه چون بادشاه بدمار جمعه و عید حاضر شود

و نبو بدست افتاد و اعتماد خان بعرض رسانید که این پسر بهلبادیمت و چون از سلطان محمود فرزند نماند و از اولاد سلاطین گجرات نیز هیچکس نبود که سلطنت برداریم تاگزیر صلاح وقت را منظور داشته چنین ظاهر ساختیم که این پسر محمود است و سلطان مظفر نام کرده بسلطنت برداشتیم و مردم بنابر ضرورت قبول اینمعنی کردند چون انحضرت قول اعتماد خان را در پی سواد معتبر میدانستند او را وجودی نهدادند و مدتها در میان خوامان خدمت میکرد و توجه بحال او نمی فرمودند بنابری از فتحپور گریخته بگجرات آمده چند سال در پناه زمینداران روزگار بسر برد با آنکه شهاب الدین احمد خان را از حکومت گجرات معزول ساخته اعتماد خان را بجای او تعیین فرمودند جمعی از نوکران شهابالدین خان که دل نهاد گجرات بودند ازو جدائی گزیده بامید نوکری اعتماد خان در احمدآباد ماندند بعد از آنکه اعتماد خان بشهر درآمد بدو رجوع آورده اقبال از جانب او نیافتند روی رفتی نزد شهاب الدینخان داشتند نه رای ماندن در احمدآباد چون ار همه جهت نامیدی دست داد چاره کار منحصر بران دیدند که خود را بهنبو رسانیده او را دست اویز فتنه و فساد سازند و باین عزیمت ششصد هفتصد سواران جماعت نزد نبو رفته او را بالوبنه کاهی که نبودر پناه او بود برداشته متوجه احمدآباد شدند و تارسیدن بحوالی شهر بسیاری از بیدولتان واقع طلب باو پیوستند و قریب بهزار سوار از مغول و اهل گجرات جمع شدند چون اعتماد خان اریں ساحه وقوف یافت پشیرخان نام پسر خود را در شهر گذاشته چود بطلب شهابخان که متوجه درگاه شده بود شتامت تا بامداد او تسکین این شورش دهد بانکه اکثر از مردم خوب ارو جدا شده بودند از نقوش پیشانی باز ماندها نیز حرف بیوفائی میخواند ناچار برفاقت اعتماد خان عطف عدل نموده قضارا پدشترار رسیدن اینها بشو در حصار احمد اباد در آمده بود دولتخواهان درسواد شهر به ترتیب صفوف پرداختند و مفسدان از قلعه بر آمده بعرض کارزار شتافتند و چون فوج اهل ادبار نمودار شد آنچه از نوکران شهابخان بار مانده بودند همه بیکبار راه بحقیقتی سپرده نعیم پیوستند و شهاب خان شکست خورده بصوب پتن که در تصرف ندهای نادشاهی بود شتافت حشم و بدگاه او بغارت رفت و نبو باین معسدان منصبا و خطاها داده بر سر قطب الدین محمد خان که در پرگنه برده بود رفت و نوکران مشارالیه نیز بروش نوکران شهابخان طریق بیوفائی سپرده جدائی اختیار نمودند چنانچه شرح این وقایع در اکبرنامه بتفصیل مسطور است آخر قطب الدین محمد خان را قول داده بدرجه شهادت رسانید و مال و اموال او که در برابر خزانه مردمی باشوکتی بود بتاراج حادثات رفت و قریب بچهل پنجهزار سوار در اندک مدت برگرد او فراهم آمدند چون صورت واقعه بعرض حضرت عرش آشیانی رسید میرزاخان خلف بیرمخان را باجمعی از بهادران رزم جوے بر سر او تعیین فرمودند و روزیکه میرزا خان بحوالی شهر رسیده صفوف اقبال آراست تخمیناً هشت ده هزار سوار داشت و نبو با سی هزار سوار در برابر آمده عساکر

پیشکش میداده غلیظاً خود بدیدن هیچکدام نرفته اند بعد از آنکه حضرت عرش اشیدانی
فتح گجرات فرموده اند افواج منصوره بر سر او تعیین شد چو خلاصی خود را منحصر
در اطاعت و فرمان پذیری یافت ناگزیر بندگی و دولتخواهی اختیار نموده به سعادت
استانبوس شتافت و اراں تاریخ در سالک بندها منتظم است و هر کس بحکومت
احمد آباد تعیین میشود بدیدن او آمده در وقت کار و خدمت با جمعیت خود حاضر
میشود روز شنبه غره ماه بهمن سنه ۱۲ چندرسین که از عمده زمینداران این ملک است
دولت استانبوس در یافته به اسپ پیشکش گدرانید روز یکشنبه دوم براجہ کلیان
زمیندار ایدر رسید مصطفی و میر فاضل فیل عنایت شد دوشنبه بشکار باز جوه سوار
شده قریب به پانصد رویه در راه نثار کردم درین تاریخ ناشیاتی اربدخشان رسید روز
مبارک شنبه ششم بسیر باغ فتح که در موضع سیر خیر واقعست شتافته یک هزار و پانصد
رویه در راه نثار کردم * چون مرار شیخ احمد کهنو بر سر راه واقع بود نخست بدانجا
رفته فاتحه خوانده شد کهنو نام قصده ایست از سرکار ناگور و مولد شیخ ارنجا است
شیخ در عهد سلطان احمد که بازي شهر احمد آباد بوده اند و سلطان احمد بایشان ارادت
و احلاص تمام داشت و مردم این ملک را باو غریب اعتقاد است بایشان و ار اولیای
کبار میدانند و در هر شب جمعه حلق انبوه از وضع و شریف بزیارت ایشان حاضر
مبسوند سلطان محمد پسر سلطان احمد مدکور عمارات عالی از مقبره و مسجد و خانقاه
بر سر مزار ایشان بنا نهاده و متصل بمقبره در ضلع جنوب تالی کلان ساخته و دور آنرا
سنگ و آهک ریخته برآورده و اتمام این عمارات در زمان قطب الدین ولد محمود
مدکور شده مقبره چندی از سلاطین گجرات برکنار تال در طرف پای شیخ واقع است
و در آن گدبد سلطان محمود بیکره و سلطان مظفر پسر او و محمود شهید نبیره سلطان مظفر
که آخرین سلاطین گجرات است اسوده اند بیکره سران اهل گجرات بیعت گویند و
سلطان محمود بیعت هائے کلان برگشته داشتی باین نسبت بیکره میگفته اند و متصل
بمقبره ایشان گدبد خوانین آنهاست و بے تکلف بمقبره شیخ بغایت عمارت عالی و جانی
نفیس است و از روی قیاس تخمیناً بنجلک رویه صرف این عمارت شده باشد والله اعلم
بالصواب بعد از فراغ زیارت به باغ فتح رفته شد این باغ در زمینی واقعست که سپه
سالار خانخانان اتالیق بادیو که خود را بمظفرخان مخاطب ساخته بود جنگ صف کرده
شکست داده ازینجهت باغ فتح نام نهاده و اهل گجرات فتح بازی میگویند و تفصیل
این احمال آنکه چون بمیامن اقبال حضرت عرش اشیدانی ملک گجرات مفتوح گشت

* شیخ احمد کهنو لقب جمال الدین در دهلی سال هجری و سی و هفت بزاز از بزرگان انجا است
مرید و خلیفه بابا استحق معربی است نام او نصیر الدین از نیرنگی سپهر نیلی در طوفان باد از بنگاه خوه جدا
شده پس از روزگارے بخدمت بابا استحق معربی سعادت اندوخت و دانش صوری و معنوی گره آورد و در
زمان سلطان احمد بگجرات رفت و خورد و برگ او را پذیرفتند و به نیایش گری برخاستند سپس سفر عرب
و عزم نمود و بسی بزرگان را دریافت حواکاه میر گنج احمد آباد ۱۲ آئین اکبری

براج مهندره رفته است و چون از خانزادان لایق تربیت بود منصب او را از اصل و اضافه سه هزارین دات و دو هزار سوار حکم فرمودم و بعنایت فقاره واسپ و خلعت سرفراز ساختم درمیان سرحد ولایت اودیه و کولکنده دو زمیندار واسطه بودند یکی راجه حورده دوم راجه مهندره ولایت خورده خود بقصر بندهای درگاه در آمد بعد ازین بوقت راج مهندره است بکرم الهی امید چنانست که قدم همت پیشتر هم گذرد درین وقت عرضداشت قطب الملک بفرزند شاهجهان رسید که چون ملک می بسرحد بادشاهی قریب شده و مراسبت بندگی باین درگاه است امیدوارم که بمکرم خان فرمان شود که دست تصرف بملک من دراز بسازد و این دلیلی است بر جرات و جلالت او که مثل قطب الملک همسایه ازو در حسابست درین تاریخ اکرام خان پسر اسلام خان به فوجداری فتحپور و نواحی آن سرفراز ساخته خلعت و فیل مرحمت نمودم چندرسین زمیندار هلوذ بخلعت و اسپ و فیل ممتاز گشت و بلا چینی فاقضال فیل عنایت شد و هم درین وقت مظفر پسر میرزا باقی ترخان سعادت استانبوس دریافت والده او دختر بارهه زمیندار کم بود چون میرزا باقی برحمت حق پیوست و ریاست نهته بمیرزا جانی رسید ارتوهم میرزا جانی پناه زمیندار مذکور برده از طفولیت تا حال در آن حدود گذرانیده درینولا که نزول موکب اقبال باحمدآباد اتفاق افتاد آمده ملازمت نمود اگرچه درمیان مردم صحرائی نشو و نما یافته و ار رسم و عادت بیگانه است غایتاً چون سلسله اینها را بسبت خدمتگاری و حقوق بندگی از زمان حضرت صاحبقران ثانی انارالله برهانه باین دودمان عالیشان ثابت است رعایت احوال او لازم شمرده بالفعل دو هزار روپیه خرجی و خلعت عنایت فرمودم و مدصبی که در خور حال او باشد مرحمت خواهد شد شاید که در سپاهگریها خود را حوف ظاهر سارو روز مبارک شنبه بست دوم بباغ فتح رفته سیر گل سرخ کرده شد یک تخته خوب شگفته بود درینملک گل سرخ کمتر میسود در یک جا اینقدر عنیمت بود شقایق زارش هم بد نبود الحیر های رسیده هم داشت چند الحیر بدست خود چیدم آنکه ار همه کلان تر بود وزن فرمودم هفت و نیم توله نوز در آمد درین تاریخ هزار و پانصد خرپزه کاریز که خان اعظم بیشکس فرستاده بود رسید هزار خرپزه به بندهای که در رکاب بودند انعام شد و پانصد خرپزه باهل محل و چهار روز درین باغ بعیش و کامرانی گذرانیده شب دو شنبه بست و چهارم شهر آمدم ازین خرپزه چندی بمشایخ احمدآباد عطا شد و باعث تعجب آنها گشت که در ملک گجرات خرپزه رعایت زبون دیده میشود از خوردن این خرپزه حیران ماندند که در عالم چنین نعمتی هم بوده است روز مبارک شنبه بست و هفتم در باغچه بکینه نام که در درون دولتخانه واقعست و انرا یکی از سلاطین گجرات ساخته اند نرم پیاله ترتیب یامت و بندهای خاص بساعره های لبریز عنایت سرخوش گشتند یک تخته انگور درین باغچه به کمال رسیده بود حکم فرمودم که

ادبار اثر خود را ترتیب داد بعد از قتال و جدال بسیار نسیم فتح و فیروزی بر علم
در انجوها و وزید و فیر شکست خورده بحال تباہ راه ادبار پیش گرفت بدین بجلدوست
این فتح منصب پنجهزای و حطاب خانخانانی و حکومت ملک گجرات بمدرزا خان
عدایت نمودند باغی که خاندان در عرصه کارزار ساخته بر کنار دریای سامبر منتهی
واقع است و عمارات عالی دامعه در خور آن مشرف بر دریا بنا نهاده و اطراف باغ را
دیوار از سنگ و آهک در عایت استحکام کشیده و آن باغ یکصد و بیست حویط
است و بی تکلف سیرگه خوشی است بمان که ولک روپیه خرچ شده باشد مرا
خود خیلکی در امتداد توان گفت که در تمام گجرات مثل این باغی نباشد جشن
مبارک شبیه کرده ده بندهای خاص بدین عدایت نمودم و شب در آنجا بسرورده
آوردن روز جمعه بشهر درآمد قریب هزار روپیه در راه بقتار شد درینوقت باعبان
میر میرسانبد که چند درخت گل چیده از باغ صعه که مشرف بر دریا است فوکر
و تبرستان برده رسیدن به مشرف خاطر آرده گشت و خود متوجه تحقیق و بارخواست
شده چون ندوت بدوست که این فعل رشت ارو سرورده حکم فرمودم که هر دو انگست
ایم را در قطع کردند تا موجب عبرت دیگران شود و ظاهر اینست که مقرستان را
ایده معدی اطلاعی نبوده و الا در همان وقت سزا میرسانبد روز سه شنبه پانزدهم کوتوال
سپه دردی را گرفته آورد که بدش ارنی چند دفعه او را زدندی گرفته هر بار عضو از
استئناس برده بودند یکمرتبه دست راست و دایر دوم انگست ایهام دست چپ و
دوم سبوم گوش چپ و نوبت چهارم بی هر دو پا و بار آخر بیانی و مهندا ترک کار
حد در درش بکانه گاه و روشی بدزدیدن آمده بود وضارا صاحب خانه خبردار شد
و او را گرفت در چند رخم کارد بکاه فروش رده او را هلاک میسار در بی شور و غوغا
حوسن او حکوم آورده دزد را می گیرند فریادم که در را بخوبنسان مقتول حواله
نمایند تا او را بقصاص رسانند

هم در سران روی که در سرداری

روز کم شده دوازدهم مداح سه هزار روپیه بعظمت خان و معتقد خان سپرده شد که فردا
میرسرمراز شید احمد نهدو رفته به فقرا و ارباب استحقاق که در آن بقعه توطن دارند
قسمت نمایند روز مبارک شبیه سیزدهم بمنزل فرزند شاهجهان رفته جشن مبارکسبیه
در انجا ترتیب یافت و جمعی از بندهای خاص پیاله مرحمت شد و فیل سدر
متن را که در غیلان خاصه بجلدی و سبک پائی و خوش جلوبئی امتیاز تمام داشت
و ناسب هم خوف میدوید و از غیلان اول اول بود و حضرت عرش اشیانی بغایت این
را دوست میداشتند چون فرزند شاهجهان بسیار مایل بود و مکرر التماس نمود بیچاره
شده باساز طلا از رنجیر و غیره بایک ماده فیل در بی روز بانفرزند مرحمت فرمودم و یک
لک درج بولکای عادل خان انعام شد درینولا بعرض رسید که مکرم خان ولد معظم خان
به صاحب صوبگی او دینسه سرفراز است فتح ولایت خورده کرده و راجه انجا گریخته

شکل و گرد و خاک فرو نشست چون این ملک زیگ سوم است یعنی که در برسات گرد و خاک نباشد و گل و لاله نشود صحراها سبز و خرم گردد حوض خواهد بود بهر حال نمونه از برسات هم دیده شد روز سه شنبه پنج و نیم گروه کوچ نموده در کنار موضع حرسیمما فرول اقبال افتاد در بی منزل خبر رسید که مانسنگه سیوژه جان سالکان جهنم سپرده تفصیل این اجمال آنکه سیوژه گروهی اند از ملا حده هفود و همیضه سرونا بدهند میداشند جمعی موی سر و ریش و تروت میکنند و بعضی می تراشند و لباس دوحده نمی پوشند و مدار اعتقاد آنها درین است که هیچ جانداز را آرزو نباید ساخت و طاعت نایده آنها را پیرو مرشد خود میدادند بلکه سجده و پرستش مینمایند و این سیوژه دو مرفه اند یکی را پتا گویند و دیگر کرتهل مانسنگه مذکور سردار طایفه کرتهل بود و بالچند تان کرده پتا هردو پیوسته در خدمت حضرت عرش آشیانی می بودند چون الحضرت شدقار شدند و خسرو گریخت و من ار پی او ایلغار کردم رایسنگه بریده رمیدار بیکابیر که به من تربیت و نوارش الحضرت نمونده امارت رسیده بود از مانسنگه مذکور مدت سلطنت و پیش آمدن احوال مرا می برسید و آن سیاه ریان که خود را در علم لحوم و تسخرات ماهر میگفت ناو میگوید که نهایت سلطنت ایشان تا در سال است و آن حرف مذهبوت ناعتماد این سخن بیرخصت بوطن خود روت و بعد از آن که حق جل سبحانه این بیارمد را بکرم و لطف خود برگزید و همعنان فتح و فیروزی بمستقر خلافت متمکن گستم شرمند و سرافکنده بدرگاه آمد و حاتمت احوال او در جای خود گذارش یافته القصه مانسنگه مذکور در همان سه چهار ماه بعلت حرام مبتلا شد و اعضایش از هم ریخت تا حال سرنگی نه سر از آن نمیرسد بهر است در بیکا بیرو در سر می سر در سیوژه او را بید آورده حکم طلب فرمودم در آندای راه که بدرگاه می آوردند از غایت توهم رهرو خورده جان سالکان جهنم سپرد و هرگاه نیت این بیارمد بدرگاه ایردی مصروف بر عداوت و حیرناشد یقین که هرکس در حق من بد اندیشد در خور بدت خود خواهد نامت طائفه سیوژه در اکثر بلاد همد می باشد غایتاً در ملک گجرات چون مدار سودا و خرید و فروخت بر بادیداست سیوژه میسخر میباشند و غیر از تنگانه مدارل بجهت بودن و عداوت کردن آنها ساخته اند که در حقیقت دارالفساد است و رن و دختر خود را بنش سیوژه ها میفرستند و اصلاً حد و ناموس در میان نیست و انواع فساد و بیبایی از آنها موفوع می آید بدانوس حکم باخراج سیوژه ها فرمودم و فرامین باطراف فرستاده شد که هر جا سیوژه باشد از فلورو من بر آورند روز کم شنبه دهم بشکار رفته دو دیله گاؤ یکی برو یکی ماده نه مددوق ردم در بی روز بر سر داور خان از پتن که بجایگز بدرش تنخواه بود آمده سعادت زمین بوس در دافت و اسب کچی پیشکش گذار ابده رعایت خوش شکل است و خوش سواری تا بملک گجرات در آمده ایم باین خوبی اسب هیچکس پیشکش دیارده دیدمش هزار روپیه حکم شد روز مبارک شنبه یار دهم در کنار تال مذکور نرم بیاله ترتیب یافت و جمعی

جمعی از بندها که پیاله خورده اند خوشه‌های انگور بدست خود چیده مژه می‌زنند روز دو شنبه غره اسفندارمد از احمد آباد کوچ فرموده رایات مراجعت بصرب مقرر بر امرایش و تا دولتخانه که در گذر قال کاکویه ترتیب یافته بود نثار کدبان شتافتیم سه روز درین منزل مقام واقع شد روز مبارک شنبه چهارم پیشکش مقربخان بنظر گذشت تحفه که نفاست داشته باشد و خاطر بآن رغبت کند نبود و از همین خجالت پیشکش را نبردان خود داده که در درون محل گذارند از جواهر و مرصع آلات و امسه مواری یک لک رویه را قبول نموده تلمه را باو بخشیدم از اسپان کچهی هم مربی صد راس گرفته شد اما اسب برجسته نبود که تعریف توان کرد روز جمعه بدستم شش کروه کوچ کرده سرکار دریای احمد آباد نزول اجلال اتفاق چون مرید شاهجهان رستم خان را که عمده بدهای اوست حکومت گجرات میگذاشت بالتماس انورند علم و نقاره و خلعت و حکم مرصع عنایت فرمودم تا حال درین دولت رسم نبود که نوکر شاهزاده‌ها علم و نقاره مرحمت شود چنانچه حضرت عرش اشیانی باکمال شدت و مهربانی که بمن داشتند بجوین خطاب و علم و نقاره بامرای من نه فرموده بودند چون توجه و التفات من نسبت بانه‌رید نه بحدیست که در هیچ مرتبه از مراتب خاطر حوئی او را از دست توأم داد و در واقع مریدیت شایسته و بهمه عنایت زبده و در عدوان عمرو دولت بهر جانب که روی همت نهاده آن مهم را خاطر خواه من صورت داده و همدین روز مقربخان رحمت وطن نانت چون مرار قطب عالم پدر شاه عالم بحاری که در موضع بدو واقعست بر سر راه بود خود باجا رفته پانصد رویه بمقیمان ان مقام حیر کردم روز شنبه ششم در دریای محمود آباد بکستی بسته شکار ماهی کرده شد نوکران آب مذکور مقبره سید مبارک بحاری واقعست که از امرای عمده گجرات بوده و این عمارت را بعد از مریدش سید میروان ساخته و بعایت گدیدیست عالی بر دوز آن حصار بست از سنگ و آهک در نهایت استحکام ترتیب یافته تخمیداً از دو لک رویه بیستر خرچ شده باشد مقبره‌های سلاطین گجرات که بنظر در آمده هیچکدام ده یک این نیست هر چند انها صاحب ملک بوده اند و این نوکر غایتاً همت و توفیق خدا داد است هزار آفرین بر مریدی که مقبره بدر خود را چنین ساخته

کرو مانده بگیتی یادگار

روز یکشنبه مقام فرموده شکار ماهی کرده شد چهار صد ماهی بدام او تمام از انجمله یک ماهی سی پولک بنظر درآمد که آن را سنگ ماهی گوید شکمش بعایت کلاں و برآمده میبمود فرمودم که در حضور چاک کردند از میانش ماهی پولک داری برآمد که تاره پرو برده بود و هدور تعبیر درو برفته حکم کردم که هردو را وزن کنند سنگ ماهی شش و نیم سیر بنظر درآمد و آنرا که فرو برده بود قریب بدو سیر ظاهر شد و در شنبه هشتم چهار کروه و یک پاؤ کوچ فرو رفته در موضع موده منزل شد مردم اینجا تعریف برسان گجرات میبردند فضا را شب گذشته و امروز تا چاشت خیلی تاریک

از سادات سیفی بوده و نسبت خانزادی موروثی باین درگاه دارد از تعینات لشکر دکن بود گویا روزی چند در آن لشکر به تنگدستی و پریشانی میگذرانید و چون مدتی بود که باضافه منصب سرفرازی نیافتن بود توهم بے عنایتی من علاوه آن میشود و از آشوب خاطر و تنگ حوصلگی لباس تجرد در آمده سر بصرای آوارگی می نهاد و هر عرض شش ماه تمام ملک دکن را از دولت آباد و بیدر و بیجاپور و کراتک و گلکنده سیر کرده به بندر وایل میرسد و ارنجا بکشتی نشسته در بندر کوکه می آید ، بندر سورت و بروج و دیگر قصبات را که در سر راه واقع بود سیر نموده باحمد آباد میرسد در بنوقت زاهد نام یکی از نوکران فرزند شاهجهان او را گرفته بدرگاه آورد حکم فرمودم که بایند گران بحضور آوردند چون بنظر در آمد پرسیده شد که باوجود حقوق خدمت پدر وجد و نسبت خانزادگی باعث این بیسعادت چه بود عرض کرد که در خدمت قبله و مرشد حقیقی دروغ نمیتوان گفتم راستی آنکه پیش ازین امیدوار مرحمت بودم و ارنکه طالع موافقت نکرد ترک تعلقات ظاهری نموده سراسیمه رو بوادی غربت نهادم چون از گفتارش آثار صدق ظاهر بود در دلم اثر کرد و اراں شد فرو آمدم و پرسیدم که دریں سرگشتگی عادلحان و قطبالمک و عنبر هیچ کدام را دیده معروض داشت که هرگاه طالع من دریں درگاه مدد نکرده باشد و ازین دولت که بحریست بیکران لب تشنه مراد مانده باشم حاشا که بچشمه سار انها لب همت قرض سازم و بریده باد سر که بهجود این درگاه رسیده باشد و ندیگر فرود آید از رویکه قدم بوادی غربت نهاده ام تا حال وقایع خود را بطریق روزنامه بر ریاضی ثبت نموده ام حقیقت احوال من از انجا ظاهر خواهد بود اینکرف بیشتر موجب ترحم گشت و معصودات او را طلبیده خواندم معلوم شد که دریں سرگشتگی و غربت محنت و ریاضت بسیار کشیده و اکثر پیاده گردیده و بقوت ناگزیر عاجز گردیده ارنجهت خاطر م و مهربان شد و روز دیگر بحضور طلبیده بند از دست و پایش فرمودم که بر دارند و خلعت و اسب و هزار روپیہ خرچی عنایت شد و منصب او آنچه بود ده پانزده اضافه مرحمت نمودم و چندان اظهار لطف و عنایت فرمودم که هرگز در مخیله او نگذشته بود بریاں حال این بیت میگفت

اینکه می بینم به بیداریست یارب یا بخواب

خوبشتر را در چنیز نعمت پس از چندین عذاب

روز کم شنبه هفدهم شش کوه کوچ فرموده در مقام ناره سینور نزول اقبال اتفاق افتاد پیش ازین مذکور میگشت که در کشمیر اثروبان ظاهرتند و دریں تاریخ عرضداشت و افعه نویس انجا رسید نوشته بود که درینماک علت و با اشتداد تمام یافته و کس بسیار تلف میشود باین طریق که روز اول درد سروتپ بهم میرسد و خون بسیار از بینی می آید روز دوم جان بحق تسلیم می کند و از خانه که یک کس فوت شد تمام مردم آن خانه در معرض تلف اند و هرکه نزد بیماری یا مرده برود بهمان حال مبتلا میگردد از جمله شخصی

اربندهای درگاه را که بخدمت این صوبه تعیین شده بودند مشمول عواطف و نوازش بیدریغ ساخته رخصت فرمودم از جمله شجاعت خان عرب را بمنصب دوهزار و پانصدیات و دوهزار سوار اراصل و اضافه سرفراز فرموده نقاره واسپ و خلعت عنایت شد و همت خان را بمنصب هزار و پانصدی و هشتصد سوار سرفراز ساخته خلعت و میل لطف نمودم کفایت خان که بخدمت دیوانی صوبه مذکور اختصاص دارد بهزار و دویصدی و سیصد سوار اراصل و اضافه ممتاز گشت صفی خان بخشی باسپ و خلعت سرفراز شد خواجه عاقل را بمنصب هزار و پانصدی و ششصد و پنجاه سوار از اصل و اضافه اختصاص بحسیده بخدمت بخشی گری احدیای تعیین فرمودم و خطاب عافلخانی امتیاز یافت و سی هزار درویش بکلیل قطب الملک که پیشکش آورده بود انعام مرحمت شد درین تاریخ مرید شاهجهان انار و نه که از فرقه بجهت او آورده بودند بنظر گذارید نه تا حال باین کلاهی دیده نشده بود فرمودم که درن کنند سی بیست و نه توله و نه ماشه و انار چهل و نیم توله بوزن درآمد روز جمعه دوازدهم بشکار رفته دو ببله گاؤ یکی در و یکی ماده شکار شد و روز شنبه سیزدهم سه ببله گاؤ در فرود یکی ماده نه بنفق ردم روز یکشنبه چهاردهم بسیخ اسمعیل ولد شیخ محمد عوث خلعت و پانصد روپیه خرچ عنایت فرمودم روز دوشنبه پانزدهم بشکار رفته دو ماده ببله گاؤ نه بنفق ردم روز سه شنبه شانزدهم مشایخ گجرات را که بممانعت آمده بودند مرتبه دیگر خلعت و خرچ با اراضی مدد معاش داده رخصت فرمودم و نه عریک ازینها کتابی از کتاب حانه خامه مثل تفسیر کساف و تفسیر حسینی و روضه الاحباب مرحمت شد و در پشت آن کتب تاریخ آمدن گجرات و مرحمت نمودن کتاب مرقوم گشت در همدت که شهر احمدآباد از سرول ریات جلال آراستگی داشت شعل شبانروزی من این بود که ارباب استحقاق را بنظر در آورده روز و زمین عنایت فرمایم و با آنکه شیخ احمد صدر و چندی از بندهای مزاجدان تعیین شده بودند که درویشان و مستحقان را بملارمت می آورده باشند و مریدان شیخ محمد عوث و نبیره شیخ وجیه الدین و دیگر مشایخ نیز حکم فرموده بودم که از ارباب استحقاق هر جا گمان داشته باشند بخدمت حاضر سارند و همچنین در محل چندی از عورات بهمین خدمت مقرر بودند که ضعیف‌ها را بنظر بگردانند و همگی همت مصروف آن بود که چون بعد از سالها مثل من نادشاهی بطالع فقرای این ملک آمده باشد باید که هیچ احدی محروم نماند و حق تعالی شاهد است که درین عزیمت کوتاهی نکرده‌ام و هیچ وقت ازین شعل فارغ نبوده‌ام اگرچه از آمدن احمدآباد اصلاً محظوظ نشده‌ام غایتاً خاطر حقیقت شناس را باین خورسند دارم که آمدن من موجب رفاهیت حال جمعی کثیر از درویشان شد و خلقی بنوا رسید روز سه شنبه شانزدهم کوکب پسر نیرخان را که در برهانپور بلجاس فقر درآمده سر بصرای عربت بهاده بود گرفته بودند و شرح این برسم اجمال آنکه کوکب نبیره میر عبداللطیف قزوینی است که

آوردند که در بی نزدیکی شیربخت که بمردم راهگذری مزاحمت و آسیب میرساند و در پیشه که میباشد کله و استخوان چندی از آن میان که تازه خورده بود دیده شد بعد از دو بهر روز شکاران شیر سواری نموده بیک رخم صندوق کارش ساختن اگرچه شیرکلان بود عاقلاً اینهم کلان توپارها رده شد از جمله شیرے که در قلعه ماند و زده بودم هشت و نیم من بود این هفت و نیم من برون در آمد یکمن اراں کمتر روز سه شنبه بیست و سوم سه و نیم کروه و کسری کوچ نموده بر لب آب نایب نزول نمودم روز کم شنبه بیست و چهارم قریب شش کروه طی نموده در کنار تال همده منزل شد روز مبارک شنبه بیست و پنجم مقام فرموده بزم پیانه ترتیب یافت و بدهای خاص نساغر عنایت سرخوش گشتند نوارش خاں را بمنصب سه هزار و دو هزار سوار که اضافه پانصدی ذات باشد سرورار ساخته و خلعت و فیل مرحمت نموده رخصت جاگیر فرمودم و محمد حسین سبزی را که بجهت انتیاع اسپان راه و ارجه شیخ مرستاده شده بود در بی تاریخ بدرگاه رسیده سعادت رمین بوس دریافت از اسپان آورده او یک اسب انرش بعایت خوش رنگ و خوش دست است تاحال نایی رنگ انرش دیده شده بود و چند پاره وار دیگر خوب آورده بود بداران او را بخطاب تجارت خانی سرورار فرمودم روز جمعه بیست و ششم پنجم کروه و یک پاوی طی نموده در موضع حالو منزل شد و راجه لچهمی براین عموی راجه کوچ که الحال ملک گجرات را باو عداوت فرموده ام اسب عداوت کردم روز شنبه دست و هفتم سه کروه کوچ کرده در مقام بوده برول اجلال اتفاق افتاد روز یکشنبه دست و هشتم پنجم کروه طی نموده کنار فصبه دوحه که این فصبه سرحد گجرات و مالو است محل نزول رایات جلال گست پهلوان بهاول الدین برق انداز بچه لنگوری را باری نه ملازمت آورده عرض نمود که در راه یکی از توپچیان این مدده لنگور ماده را که بچه خود را در سینه گرفته در باله درختی نسسته بود می بید و آن سنگ دل رحم دکره ماده لنگور را به صندوق میزد بمحور رسیدن صندوق بچه را از سینه جدا کرده برشاحی میگذازد و خود بر رمین افتاده جان می سپارد در بی اثنای من رسیدم و آن بچه را فرود آورده بجهت شیر خوردن نزدیک این بزمردم حق تعالی بزرگو مهربان ساخته شروع در لیسیدن و مهربانی کرد و باوجود عدم جدسیت باهم چنان الفت گرفته اند که گویا ارشکم او بر آمده فرمودم که بچه را اروجا سارد بمجرود جدا ساختن بر آغار مرنا و بیطاعی کرد و بچه لنگور بیری تائی بسیار نمود اما الفت بچه لنگور بجهت شیر خوردن چندان نعت ندارد و مهربانی بزرگان بچه حای تعجب بسیار است لنگور حانوریست از عالم میمون عاقلاً موی میمون بزرده مایل و رویش سرخ و موی لنگور سعید و روش سیاه و دم لنگور دوچندان از دم میمون دراز است بفاصل عراست اینمقدمه نوشته شد روز دوشنبه بیست و نهم مقام نموده شکار نیله گاؤ رفتم و دو نیله گاؤ یکی بر روی ماده به صندوق ردم روز سه شنبه سی ام بزم مقام واقع شد *

تمام شدن جلد اول توزک جهانگیری

مرده بود او را بر باله کاه انداخته شسته اند اتفاقاً گوسفند آمده اراں کاه میخورد و می خورد و بعد اراں سگی چند ارگشت ان گاو خورده تمام مرده اند و کارتابجای رسیده که از توهم مرگ پدر نزدیک پسر و پسر نزدیک پدر نمی رود و از غریب آنکه در محله که ابتدای بیماری اراجا شده بود اتشی در گرفته قریب بصد هزار خانه در آن محله می سوزد و در اندک طعیانی اینکادنه صبحی که اهل شهر و مواضع و نواحی بر میخیزند شکل مستدیری بر درهائی خانه ظاهر شده می بینند سه دایره کلاں بر روی هم و دو دایره اوسط و یک دایره خورد و دیگر دایره که میان آن بیاض ندارد و این اشکال در همه خانهها هم رسیده و در مساجد نیز ظاهر میگردد از رویکه آتش افتاده و این اشکال نمایان گشته می الحمله تخفیفی در آن میگوبند که شده است چون این مقدمه غرابت تمام است نوشته شد غایتاً بقانون خود راست نمی آید و عقل من فحول ایلمعنی نمی کند والعلم عندالله امید که حق جل سبحانه تعالی برندهای گناه کار خود مهربان گردد و ازین نایه نالکلیه نجات یابد روز مدارک شد به هردوم دودیم کروه کوچ نموده در کنار آب مهی منزل شد در آن روز رسید اراجام دولت زمین بوس دریافتگی بجایه راس اسب پیشکش و صد مهر و صد روبه بدر گذراند نامس حسا است و حام لقب است هرکس که جادستین شود او را جام میگویند و این از رسیداران عمده ملک گجرات است بلکه اراجاهای نامی هندوستانست ملکش در بای شور متصل است پنج شش هزار سوار همیشه میدارد و در وقت کار تاده دوازده هزار سوار هم سامان میتواند داد و در ولایت او اسب بسیار بهم میرسد چنانچه تا دو هزار روبه اسب کچھی خرید و فروخت میسود راجه مذکور خلعت عدایت فرمود و همدری روز کچھی برای راجه ولایت کوچ که در اقصای بلاد بنگاله واقعست سعادت آستاد بوس دریافتگی بانصد مهر بدر گذراند و عدایت خلعت و خنجر مرصع سرفراز گشت نوارش خان پسر سعبد خان که حکومت ولایت چونکره تعیین بود بدولت زمین بوس استسعاد یافت روز جمعه نود و نهم مقام شد روز شنبه بستم چهار کروه پاؤ کم کوچ نموده بر کنار تال جهود برول نمود روز یکشنبه بستم و یکم چهار کروه و نیم کوچ کرده در کنار تال بدراله فرود آمده شد در آن روز خمر فوت عظمت خان گجراتی که بجبهت بیماری در احمد آباد مانده بود بمسامع حلال رسید او را بندهای مزاجدان بود و خدمات بدک اروس می آمد و از حقیقت ملک دکن و گجرات وقوف تمام داشت خاطر حق شناس از حرم موت او گرانی بدیرفت در تال مذکور گباهی بنظر درآمد که بمجرد رسیدن انگشت و یا سرچوبه برگهایش دیزبهم می آورد و بعد از زمانه بارش گفته میگردد و برگش از عالم برگ درخت تمر هندیست نامش بعربی شجر الحیا است و هندی لجونتی مگوبند و لاج معنی حیا است چون از رسیدن دست و انگشت سرهم می آرد ازین جهت حیا نسبت کرده اند بکلف خالی از غریبی نیست و نامش را هم نعرک یافته اند و مگوبند که در خشکی هم منسود روز دوشنبه بستم و دودیم مقام شد قراولان خبر

جشن هیز دهمین نوروز از جلوس همایون

شب که شنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه ۱۰۱۷ هجری بعد از گذشتن چهارده نیم گهری تحویل آفتاب بعدی حضرت نیر اعظم عطیه بخش عالم به برج حمل اتفاق افتاد و تا این نوروز جهان افروز دوازده سال از جلوس همایون این نیارمند درگاه الهی بحیر و خوبی گذشته سال نو مبارکی و فرخی آغار شد روز مبارک شنبه دویم ماه فروردی ماه الهی جشن وزن قمری الجسم افروز گشت و سال پنجاه و یکم از عمر این نیارمند درگاه ایزدی مبارکی آغار شد امید که مدت حیات در مرضیات الهی صرف شود و نفسی ب یاد او نگردد بعد از فراغ وزن تاره بتازه نرم بساط ترتیب یافت و بندهای خاص بساغر ابریز عنایت سرخوش گشتند درین روز آصفهان که منصب پیکهزاری ذات و سه هزار سوار سرفراری داشت بعدایت چهار هزار سوار دیه اسپه و سه اسپه ممتاز شد و نائتخان بخدمت عرض مکرر سرفراری یافت خدمت توبخانه بمعتمد حان مرحمت نمودم و اسپ کچهی که پسر دلاور خان پیشکش آورده بود با آنکه تا در ولایت گجرات نزول مرکب اقبال اتفاق افتاده مثل این اسپ سرکار بیامده چون میرزا رستم بسیار اظهار میل و خواهش نمود خاطر او را عزیز میداشتم باو عنایت نمودم بجام چهار انگشتی از الماس و یاقوت و مردم و بیلم و دو دست بار مرحمت شد و براجہ لچهمی نراین نیز چهار انگشتی از لعل و عین الهرة و مردم و بیلم دیر عنایت شد مروتخان از بدگاله سه رجیر میل پیشکش فرستاده بود دو میل خاصه شد شب جمعه و مردم که دور تال را چراغان کردند بغایت خوب شده بود روز یکشنبه حاجی رفیق از عراق آمده سعادت آستان بوس دریافت و مکتوبی که برادر شاه عباس مصحوب او ارسال داشته بود گذرانید مشارالیه غلام میر محمد امین خان قافله ناشی است و میر او را از عالم مرزندان تربیت کرده در واقع خوب خدمتگاریست مکرر بعراق آمد و رفت نموده به برادر شاه عباس آشنا شده درین دفعه از سپاه پنجاق واقمسه نفیسه آورده بود چدا سچه از اسپ هاسه او چند اسپ داخل طوایل خاصه شد چون بده کار آمدنی و خدمتگار لایق عنایت است بخطاب ملک التجار سرفرار ساختم روز دوشنبه براحه لچهمی نراین شمشیر خاصه و تسبیح مرصع و چهار دانه مروارید بجهت حلقه گوش مرحمت نمودم روز مبارک شنبه میرزا رستم که به منصب پیکهزاری ذات و هزار سوار سرفراز بود باضافه پانصد سوار امتیاز یافت اعتقاد خان بمنصب چهار هزار و هزار سوار ممتاز شد

حکم جهانگیر

حکم فرمودم که این دیوار، سه ساله احوال را یک جلد ساخته نسخه های متعدد
ترتیب نمایند که به سندهای خاص سلامت فرمایم و نمایر بلاد فرستاده شود که ارباب
دولت و اصحاب سعادت دستورالعمل را مگر خود سازند *

خاص بشکار فیل متوجه شدم چرا که فیل در کوهستانی واقع است و فراز و نشیب بسیار گذار پیاده بصعوبت میسر است پیش ازین جمعی کثیر از سوار و پیاده بطریق قمرغه دور جنگل را احاطه نموده بودند و بیرون جنگل برقرار درختی بجهت بشستن من تختی از چوب ترتیب داده در اطراف آن بر چند درخت دیگر نشیمن ها بجهت آسایش ساخته بودند دو پست فیل نر را کمند های مستحکم و بسیاری از ماده فیلان آماده داشته و بر هر فیل دو نفر فیلبان از قوم جرگه که شدار میل مخصوص آنهاست نشسته و مقرر شده بود که فیلان صحرائی از اطراف جنگل حضور نیارند تا تماشای شکار آنها کرده شود قضا را در وقتی که مردم از اطراف به جنگل در آمدند از ابوهی درخت و پست و بلند بسیار سلسله انتظام از هم کسبخت ترتیب قمرغه برجا نماد فیلان صحرائی سراسیمه بهر طرف رو نهادند و دوازه رنجیر فیل از نرو ماده بایں ضلع افتادند چون بیم آن بود که مبادا بدر روند فیل های خانگی را پیشتوانده هرجا یافتند بستند اگرچه فیل بسیار بدست دیامند غایتاً دو فیل بعیس شکار شد بغایت خوب صورت و اصیل و تمام عیار چون کوهی را که در میان جنگل واقع است و این فیلان در آن جنگل می بودند را کس بهاری می گویند یعنی دیو کوه بایں نسبت راون سرو پاوان سر که نام دیوهاست این هر دو فیل را نام کردم روز سه شنبه چهاردهم و کم شنبه پانزدهم مقام فرمودم شب مبارک شبیه شانزدهم کوچ نموده بمنزل کره باره نزول اجلال اتفاق افتاد حاکم بیگ که از خانزاده درگاه است بخطاب حاکمخانی سرفراز گشت و مبلغ سه هزار روبیه بسدکرام رمیدار کوهستان پنجاب انعام شد چون گرما نهایت اشتداد داشت و سواری روز متعذر بود کوچ بسبب قرار یافت روز شنبه هیجدهم در برگنه دوحه منزل شد روز یکشنبه نوزدهم حضرت میر اعظم عطیه بخش عالم در شرف حانه حمل حلوه جهان امروزی فرمود درین روز جشن عالی ترتیب یافته بر تخت مراد جلوس فرمودم شهنواز خان را که بمنصب بدو هزار اذات سرفراری داشت بعنایت دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه ممتاز ساختم خواجه ابوالحسن میر بخشی بمنصب چهار هزار اذات و دو هزار سوار اصل و اضافه سرفراری یافت چون احمد بیگ خان کالپی که حکومت کشمیر سرفراری داشت تعهد نموده بود که در عرض دو سال فتح ولایت تبت و کشتوار نماید و آن وعده مدقضي گشت و اینخدمت ارو با نصرام برسید بغارین اوزا معزول ساخته دلاور خان کاکرا به صاحب صوبگی کشمیر سرلندی بخشیدم و خلعت و فیل مرحمت نموده رخصت فرمودم و او نیز خط تعهد سپرد که در عرض دو سال فتح تبت و کشتوار نماید بدیع الرحمن پسر شاه رخ میوزا از جاگیر خود که در سلطان پور داشت امده سعادت استانبوس دریافت قاسمخان را بعنایت خنجر مرصع و فیل سرفراز ساخته بحکومت صوبه پنجاب رخصت فرمودم شب سه شنبه بیست یکم از منزل مذکور کوچ فرموده عدان مرکب اقبال بصوب احمد آباد معظوف داشتم چون از شدت گرما و عفونت هوا محنت

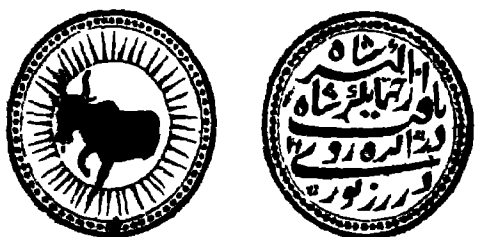
سرفراز خان به منصب دو هزار و پانصد و چهار صد سوار سرفراز گشت معتمد خان بمنصب هزار و سیصد و پنجاه سوار سربلندی یافت به انهراسه سنکهدلی و فدائی خان اسپ هد مهری عنایت شد چون صوبه پنجاب بحفظ و حراست اعتمادالدوله مقرر است حسب التماس او میر قاسم بخشی احدیان را که نعمت و سلحله ایشان دارد بحکومت صوبه مذکور سرفراز فرمود و منصب هزار و چار صد سوار و خطاب قاسم خانی مرحمت کردم پیش اریں سراجہ لچہمی نراین اسپ عراقی عنایت نموده بودم دریں تاریخ میل و اسپ ترکی تحسیده رخصت بدگاله فرمودم جام بانعام کمر شمشیر مرصع و تسبیح مرصع و اسپ یک عراقی دیگرے ترکی و خلعت سرفزاری یافته رخصت وطن شد صالح برادر زاده آصفخان مرحوم را بمنصب هزار و سیصد سوار ممتاز ساخته رخصت صوبه بدگاله فرمودم و اسپ بمشاراییه مرحمت شد دریں تاریخ میر جمله از عراق آمده دولت رمیں دریاقت مشاراییه از سادات معتبر اصفهان است و سلحله انہا در عراق همیشه عرت داشته اند و الحال سزادر زاده او میر رضی در خدمت برادرم شاه عباس بمنصب مدارت اختصاص دارد و شاه صبیہ خود را باو نسبت کرده میر جمله بیس اریں سچہارده سال از عراق برآمده بود محمد علی قطب الملک بگلکنده رفته بود نامش محمد امین است و قطب الملک او را میر جمله خطاب داده بود مدت ده سال مد رعنیہ او بوده و صاحب سامان شده بعد از آنکه قطب الملک مذکور و دیعت حیات سپرده و دولت ریاست به برادر زاده او رسیده بمیر سلوکی که خاطر خواه او باشد نکرده و میر رحمت گرفته سران شتافته و شاه ناصر نسبت میر رضی و عزتے که مردم صاحب سامان را در نظرها میباشد بمیر مذکور توحه و شفقت بسیار ظاهر فرموده و او دیز پیشکسپاسه لابی گذرانیده مدت سه چهار سال در سربلندی و ملک ها بهم رسانیده چون مکرر معروض گشت که او اراده خدمت این درگاه دارد فرمان فرستاده بدرگاه طلب فرمودم و مسارلیہ بمجرد رسیدن فرمان ترک تعلقات نموده حریده روی اخلاص بدرگاه نهاد و دریں تاریخ بعز بنسایط بوس مفتخر گشته دوا رده راس اسپ و نه تعور قماش و دو انگستری پیسکس گذرانید چون از روی عقیدت و اخلاص آمده مشمول عواطف و مراحم ساخته بالفعل بیست هزار درف خرچ و خلعت عنایت شد و دریں روز خدمت بخشی گری احدیان را ارتعیر فاسم خان بعدایتخان مرحمت فرمودم و خواجه عاقل را که از بندہ های قدیم است بحطاف عاقل خادی سرفراز فرموده اسپ عنایت نمودم روز جمعہ دلاور خان از دکن آمده سعادت آستان بوس دریافت صد مهر و هزار روبیہ بدر گذرانید بافرخان موجود از صوبه ملتان بمنصب هشتصدی ذات و سیصد سوار سرفراز گشت تجارت خان و باهوئی رمبدار صوبه ملتان بانعام میل ممتاز شدند روز شنبه نادم شکار میل از دوحه کوچ فرموده در موضع کره ناره برول اجلال اتفاق افتاده روز سنبه دوا ردهم موضع سبازا محل ورون موکب منصور گشت ازینجا تا دوحه هشت روز است و تا شکارگاه یک و نیم کوه صباح روز دوشنبه سیزدهم با جمعی از بندہ های

اینکه نقش هاله سکه عهد جهانگیریه که یکطرف آن بشکل سروج دوازده گانه نقش
میشد و من بسعی بسیار اصل آن سکه‌ای دوازده گانه را بهمرسانیده نقل
ان‌ها بعینه درینمقام نقش میکنم

نقش سکه صورت حمل مطابق ماه فروردین

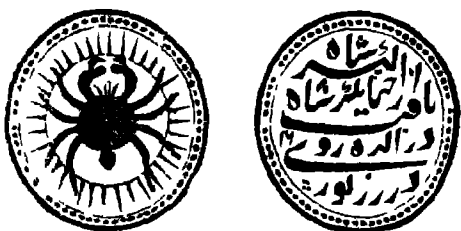
نقش سکه صورت ثور مطابق ماه اردیبهشت

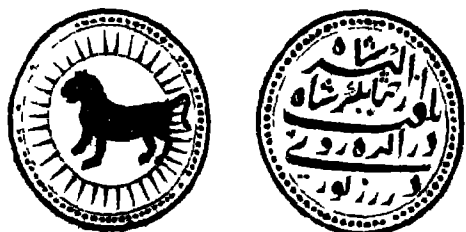
نقش سکه صورت جوزا مطابق ماه خرداد

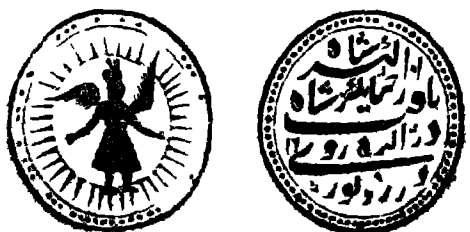
نقش سکه صورت سرطان مطابق ماه تیر

نقش سکه صورت اسد مطابق ماه مرداد

نقش سکه صورت سنبله مطابق ماه شهریور

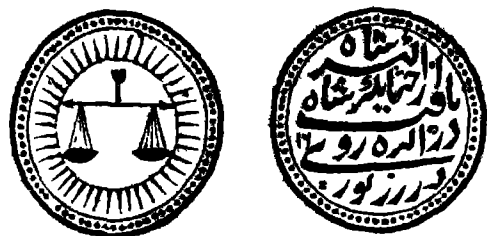

بسیار می کشیدند و تا رسیدن باگه مسافت بعید بایستی پیموده بخاطر گذشت که ایام تابستان درین موسم بدارلخانه توجه فرمائیم چون تعریف برشکال ملک گجرات بسیار شنیده می شد و شهرت احمد اباد را نسبتی نموده بود قصد گجرات بخیال گذشت اخرا را بپروین احمد اباد قرار گرفت و اراک که حمایت و حراست این حق سبحانه همه جا و همه وقت حافظ و ناصر این بیارمند است مقارن اینکال خبر رسید که بار در آگره اثر و پناه ظاهر شد و مردم بسیار تلف میشوند بدنبالین فسخ عزیمت آگره که بالهام غیبی در خاطر پرتو افکنده بود مصمم گشت جشن مبارک شبیه بیست سویم بمنزل جالود ترتیب یافت پیش ازین ضابطه سکه چنان بود که یک روزه مراسم روانقش میکردند و بر روی دیگر نام مقام و ماه و سده جلوس در بدولا بخاطر رسید که بجای ماه صورت برجی را که بآن ماه منصوب باشد نقش بکنند مثلاً در ماه فروردی صورت نره و در آردی بهشت شکل ثور و چون همچین در هر ماه که سکه شود یکطرف صورت آن برج را بدوئی نقش کنند که حضرت پیر اعظم اراک طالع باشد و این تصرف خاصه من است و تا حال رسیده بود *

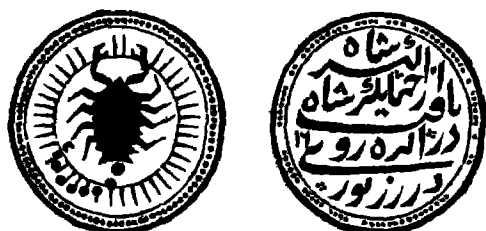
درین روز اعتقاد خان بعدایت علم سرمراری یافت به مروتجان که از تعیدات صوبه بنگاله است پیر علم مرحمت شد و شب شبیه بیست و هفتم در موضع بدرواله از برگده سهرابزل افیال اتفاق افتاد و درین منزل آوار کویل شنیده شد کویل مرغی است از عالم راغ غلیظاً در جته خورد ترهرد و چشم راغ سیاه می باشد و از کویل سرخ ماده او خاله های سفید می دارد و بر سیاه یکرنگ است بر او بغایت حوش آوار می باشد بلکه آوار او را هیچ بسته نآوا. ماده او بیست کویل در حقیقت بلبل هندی است همچنان که مستی و شورش به سحر در بهار میباشد آشوب کویل در آمد بوسات که بهار هندوستان است می شود ناله اش بغایت دلنشین و موثر است و آغار مستی او مقارن است رسیدن اببه اکثر در درخت اببه می نشیند و از رنگ و بوی اببه مکتوظ است و از غرایب آنکه کویل خود بچه از بیضه بر نمی آرد و در وقت حیضه نهادن هر جا آشیانه راغ را خالی می یابد بیضه آن را بمدقار شکسته بیرون می اندازد و خود بجای آن بیضه می نهد و میبرد و راغ آن را بیضه خود تصور کرده بچه بر می آورد و پرورش میدهد و این امر غریب را من خود در اله آباد مشاهده کرده ام شب کم شبیه بیست و نهم گذار دریای مهبی منزل شد و جشن مبارک شبیه در آن محل ترتیب یافت دو چشمه در کنار دریای مهبی ظاهر شد بغایت آب صاف داشت چنانچه که اگر دانه خسخاش هم در او افتد تمام ظاهر میشود تمام آن روز بهمراهی اهل محل گذرانیده شد چون سیر بمنزل دلکش بود فرمودم که بر آب هر چشمه صفا بسند روز جمعه در دریای مهبی شکار ماهی کرده شد و ماهی های کلاں پولک دار بدام افتاد نخست بفرزند شاه جهان حکم شد که شمشیر خود بیارماید بعد اراک نامرا فرمود که شمشیر های که در کمر بسته اند بپندازند شمشیر آن فرزند بهتر از همه بود

ماهی‌ها بجمعی اربندها که حاضر بودند قحمت نموده شد شب شنبه غره اردی بهشت ماه از منزل مذکور کوچ فرموده به یساول و تواجیان حکم کردم که از مواضعی که بر سر راه و نزدیک بره واقع است بیوه و بیجاره آجا را جمع ساخته بحضور بیارند که بدست خود خیر کنم که هم باعث مشغولیت و هم نامرادان بعیض می‌رسند کدام مشغولی به‌ارین خواهد بود روز دو شنبه سویم شجاعت خاں عرب و همت خاں و دیگر بندها که از تعینات صوبه دکن و گجرات بودند دولت آستان بوس دریافته و مشایخ و ارباب سعادت که در احمدآباد توطن دارند ملازمت نمودند روز سه شنبه چهارم کنار دریای محمود آباد محل نزول عساکر اقبال گشت رستم خاں را که فرزند شاهجهان بحکومت گجرات گذاشته بود بسعادت زمینی بوس سرفراز شد جشن مبارک شنبه ششم در کنار تال کاکریه ترتیب یافت ناهر خاں حسب‌الحکم از صوب دکن آمده بسعادت کورنش فرق عزت برامراخت بفرزند شاه جهان انگشتی الماس از بابت پیشکش قطب‌الملک که هزار مهر قیمت داشت مرحمت شد اتفاقاً در آن الماس سه خط در برابر یکدیگر و خط محرف در زیر آن واقع بود چنانچه نقش لله ظاهر میشد این الماس را از نوادر روزگار دانسته فرستاده بود حالانکه رب و تراش در جواهر عیب است لیکن بظاهر عام قریب بود و معهدا از معدنی که معتبر است نبود چون فرزند شاه جهان میخواست که از غنایم فتح دکن یادبودی بجهت برادرش شاه عبّاس فرستد این الماس را با دیگر تحفه‌ها بجهت ایسان ارسال میدارد درین روز هزار روپیه در وجه انعام برگه‌های باد فروش عنایت فرمودم مشارالیه گجراتی الاصل است و از نقل و سرگذشت احوال این ملک استحضار تمام دارد نامش بونته بود یعنی نهال بحاظ رسید که پیر مردی را بونته گفتن بے نسبت است خصوص الحال که بحساب مکرمت ما سرسبز و بارور بوده باشد بفانراں حکم فرمودم که بعد اریں او را برگه‌ای می‌گفته باشند برگه زبان هدوی درخت را می‌گویند روز جمعه هفتم ماه مذکور موافق غره جمادی الاولی در ساعت مسعود مختار مبارکی و فرخی شهر احمدآباد در آمد و وقت سواری فرزند بلند اقبال شاه جهان بیست هزار چرن که پنج هزار روپیه باشد بجهت نثار آورده بود تا در دولتخانه نثار کنان شتافتم چون بدولتخانه نزول اقبال فرمودم طرّف مرصع که بیست و پنج هزار روپیه قیمت داشت برسم پیشکش گدازید و اربندها که او که درین صوبه گذاشته بود نیز پیشکشها آوردند بهمه جهت قرب بچهل هزار روپیه شده باشد چون بعرض رسید که خواجه بیگ میرزای صفوی در احمد نگر بجوار مغفرت ایزدی پیوسته خلعت خان را که بفرزندی برگزیده بود بلکه از فرزند ملیبی گرامی تر میداشت و در حقیقت جوان رشید خدمت طلب و بنده فانی تربیت است بمنصب دوهزاری دات و سوار از اهل و اضافه سرفراز ساخته حراست فلعه احمد نگر معده او مقرّر فرمودم درین ایام ارشادت گرما و عفونت هوا بیماری در میان مردم شایع شده و از اهل شهر و اردو کم کسی باشد که دو سه روزی بایی بلا مبتلا نشده باشد تب محرق یا درد اعضا بهم می‌رسد

نقش سکه صورت میزان مطابق ماه مهر

نقش سکه صورت عقرب مطابق ماه ابان

نقش سکه صورت قوس مطابق ماه اذر

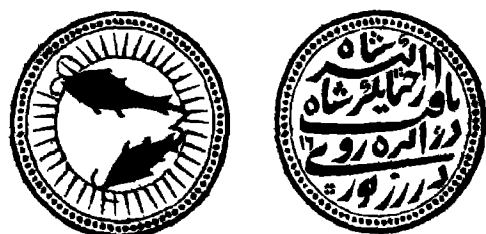
نقش سکه صورت جدی مطابق ماه دی

نقش سکه صورت دلو مطابق ماه بهمن

نقش سکه صورت حوت مطابق ماه اسفند/ارمنه

این کوفت شما بیکبارگی بر طرف خواهد شد و همین که من در یک روز هر دو ازینها کم کردم در همان روز اول بسیار فایده کرد روز مبارک شنبه سویم خورداد ماه قزلباش خان بمنصب هزار و پانصدیدات و هزار و دویست سوار از اصل و اضافه سرفرازی یا مت و عرضداشت گچپت خان داروغه فیل خانه و بلوچ خان قراول بیگی رسید که تاحال شصت و نه رنجور فیل از نرو ماده شکار شده بود و بعد اریں هرچه شود عرضداشت خواهد شد حکم نردم که فیل پیرو آنچه خورد باشد زفهار بگیرند و غیر ازین دو قسم از نرو ماده هرچه بنظر در آید شکار کنند روز دوشنبه چهار دهم مبلغ دو هزار روپیه بجهت عرس شاه عالم بصید محمد صاحب سجاده ایشان عنایت نمودم و اسب خاصگی کچپی که از اسپان سره جام بود پیشکش نموده بود براجہ نرسنگه دیو مرحمت شد هزار روپیه به بلوچ خان قراول بیگی که بخدمت شکار فیل تعین است انعام فرمودم روز سه شنبه پانز دهم اثر گرانی در در خود یافتیم خبره تب منجر شد شب پیاله هائے معتاد را نخوردم و بعد از نیم شب آزار خمار بر محنت تب افزودم و تا دم صبح بر بستر می طپیدم آخر روز کم تبیه شانزدهم تب تحفیف یافت و باستصوف حکما تب ثلثان معتاد پیاله خورده شد و بجهت خوردن شوربای ماش ورنج هرچند تکلیف میکردند و مبالغه می نمودند نتوانستم بخود قرار داد تا بعد تمیز رسیده ام یاد ندارم که هرگز شوربای نوعان خورده باشم امید که بعد اریں هم حاجت نه افتد چون درین روز عدا آوردند طبیعت رعیت نه نمود مجملًا سه روز و دو شب بفاقه گذشت با آنکه یک شبان روز تب کسیده ام و ضعف و بی طاقتی بحدیست که گویا مدتها صاحب مراش بوده ام آشتها مطلق نمادده و بطعام رعیت نمیسود و در حیوتم که نانی این شهر را چه لطامت و خوبی منظور بوده که در چندی سرزمین ے فیص شهر ساخته بعد از دیگران بمر عمر عزیز خود را درین خاکدان بر همه چیز گذرانیده اند هوایش مسموم و رمیدش کم آب و رنگ بوم و گرد و غبار بحدیست که پیش اریں شرح داده شد آب بعایت زبون و ناگوار و رود خانه که در کنار شهر واقع است غیر از ایام برسات همیشه خشک میباشد چاهها اکثر شور و تلخ تالابها که در سواد شهر واقع است بصلون گاژان دو غاب شده مردم اعیان که بقدر سامان دارند در خانه هائے خود برکها ساخته اند و در ایام برسات از آب باران پر می سازند و تا سال دیگر از آن آب میخورند و مضرات آبی که هرگز هوا ناو نرسد و راه بر آمد بخار نداشته باشد ظاهر است بیرون شهر بجائے سبزه و ریاحین تمام صحرا رقوم زار است و نسیمی که از روم روم و رد میض او معلوم مصرع

ای تو مجموعه خوبی بچه نامت خوانم

پیش اریں احمد آباد را گرد آباد گفته بودم احوال نمیدانم که سمومستان نام بهم یا بیمارستان خوانم یا زقوم زار گویم یا جهنم آباد که شامل جمیع صفات است اگر موسم برسات مانع نبوده بکرور درین محنت سرا توقف نمی فرمودم و سلیمان وار بر تخت باد نشسته بیرون می شتافتم و خلق خدا را ازین رنج و محنت خلاص می ساختم

و در عرض دو سه روز آزار تمام میرساند چنانچه بعد از صحبت مدتی اثر ضعف و سختی نافی می ماند غایتاً عاقبت بحیر است و حذر جانم بکمی کم میرسد و از مردم کهن سال که در پی ملک نوطن دارند شنیده شد که پیش از پی به سی سال همین قهر تپ بهم رسیده بود و بخیر گذشت بهر حال در آب و هوای گجرات زبونی ظاهر شد و اری آمدن بعایت پشیمانم امید که حق جل و علی بفضل و کرم خویش این گرانی را که سبب نگرانی خاطر است از میان مردم بردارد روز مبارک شنبه سیزدهم بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و عدايت علم سرفرازی یافته بخدمت فوجداری سرکار پشن تعیین شد سید نظام موجدار سرکار لکهدو بمنصب هزاری ذات و هفتصد سوار ممتاز گشت منصب علی علی درمن که از تعینات صوبه قندهار است بالتماس بهادر خان صاحب صوبه قندهار هزاری ذات و هفتصد سوار حکم شد سید هزار خان باره بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سربلددی یاوت بردست خان را بمنصب هشتصدی ذات و سیصد و پنجاه سوار سرفراز فرمودم درینولا قاسم خواجه ده بندی پنج دست نار توغون از ماورالنهر مصحوب یکی از افوام خود برسم نیار ارسال داشته بود یک دست در راه ضایع شد چهار دست سلامت در اوجی رسیدند حکم فرمودم که مبلغ پنجهزار روپیه حواله کس ایشان نمایند که از هر قسم متاع که مرضی خواجه دادند انتیاع نموده ببرد و هزار روپیه بمنشارالیه انعام شد و همدری وقت حال عالم که نزد دارای ایران بایلچی گری رفته بود یک دست نار اشیائی که بزبان پارسی اکنه می گویدد پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت بظاهر علامتی که از بارداری تمیز توان کرد ندارد بعد از برآیدن تفاوت ظاهر میشود و روز مبارک شنبه بسنم میر ابوالصالح حویش مرحومی میرزا یوسفخان حسبالحکم از دکن آمده سعادت استان بوس دریافت صد مهر بدر و کلگی مرصع پیسنش گذراید میرزا یوسفخان ارسادات رضوی مشهد است و سلسله اینها در حراسان همیشه معزز و مکرم بوده اند و بالفعل برادر شاه عباس صبیح خود را نه برادر حور میر ابوالصالح مذکور نسبت کرده پدرش مرزا اتع خادم باشی روضه رضیه امام هشتم است و میرزا یوسف خان بمیامن تربیت حضرت عرش اشدائی بمرتبه امارت و منصب پنجهزاری رسیده بود ے تکلف خوب میری بود و نوکر را بسیار بتوزک میداشت و بسیاری از خویشان او برگرد او فراهم آمده بودند در صوبه دکن برحمت حق پیوست اگرچه فرزند بسیار ازو ماند و نظریه حقوق قدیم رعایتها یافتند خصوص در تربیت پسر کلانش نهایت توحه مبدول گشت در اندک مدت بمرتبه امارت رسانیدم غایتاً ازو تا بدر فرق بعیار است روز مبارک شنبه بست و هفتم بحکیم مسیح الزمان بیست و هشت در ب انعام مرحمت شد و بحکیم روح الله صد مهر و هزار روپیه عدايت فرمودم چون ساج مرا بعیار خوب دریافته بود دید که هوای گجرات بعایت ناسازگار است حکیم مددور گشت همین که شما در شراب و امیون معتاد اندک کمی خواهند فرمود تمام

بهر یک گل رحمت کند خار می باید کشید

غزلی گفته و میرزا رستم صفوی و میرزا خواجه پسر او نیز طبع آزمایی نموده اند و گفته اند
در بدیهه بخاطر رسید

سافر می بر رخ گذار می باید کشید ابر بسیار است نمی بخیار می باید کشید
از ایستاد های بزم حضور هر که طبع نظمی داشت غزلی گفته گذرانید این مصرع ظاهر
شد که از مولانا عبدالرحمن جایی است و غزل او تمام بنظر در آمد غیر از آن مصرع
که بطریق مثل زبان زد روزگار شده دیگر کاره نساخته بکلیت ساده و هموار گفته درین
تاریخ خبر فوت احمد بیگ خان حاکم کشمیر رسید پسران او که از خانه زادان این درگاه
اند و اثر رشد و کار طلبی از ناصیه احوال آنها ظاهر بود بکلیت مناسب و متناسب سرفرازی
یافته بخدمت صوبه بمکش و کابل تعیین شدند و بکلیت مناسب او دو هزار و پانصدی آموه
پسر کلان او بمنصب سه هزار و سه پسر دیگر بمنصب پانصدی ممتاز گشتند و از
مبارک شنبه چهار دهم خواجه باقیخان که بجواهر اصالت و شرافت و نجابت
و شجاعت آراستگی دارد و یکی از تهنجیات ملک برار معده اوست بمنصب هزار و
پانصدی و هزار سوار از اصل و اضافه و بخطاب باقیخانی علم عزت و برافراخت
رے کهنور که سابق دیوان صوبه گجرات بود بدیوانی صوبه مالو ممتاز گشت و دیوانه
جفت شدن سارس که تاحال دیده نشده بود و در مردم شهرت دارد که هرگز هیچکس
ندیده بنظر در آمد سارس جانور است از عالم کدک غایتاً از کدک ده دوازده پر کل تر
و میان سر پر ندارد و پوستی است بر استخوان سر کشیده و از پشت چشم و مقدار
شش انگشت از گردن او سرخ میباشد اکثر در صحرا جفت جفت بسمی بود
و احیاناً خیل خیل هم بنظر در می آیند و جفت آن را از صحرا آورده در خانه ها نگاه
می دارند و با مردم انس میگیرند القصه جفت سارسی است در سرکار من که
لیلی و منجنون نام نهاده ام روزی یکی از خواجه سرایان عرض کرد که در حضور من
اینها با هم جفت شدند حکم فرمودم که هرگاه بار اراده جفت شدن داشته باشند مرا
آگاه سازند هنگام سفیده صبح آمده عرض کرد که سار میخواهند که جفت شوند در لحظه
خود بجهت تماشا شفاعتم ماده پاهای خود را راست گذاشته اند یکم کرد نر اول
یک پای خود را از زمین برداشته بر پشت او نهاد و بعد از آن دوم را و لحظه
بر پشت او نشسته جفت شد نگاه فرود آمد و گردن را دراز ساخته نول را بر زمین
وسانیده یک مرتبه برگرد ماده گشت بکن که بیضه نهاده بچه هم برآورد و از الفت
و محبت سارس تا جفت خود نقلها غریب و عجیب بخیار شنیده شد چون بتواتر
رسیده و غایت تمام دارد نوشته می شود از جمله قیام خان که از خانه زادان این
درگاه است و در فن شکار و قراولی و فوف تمام دارد عرض کرد که روزی بشکار رفتم بودم
سارسی نشسته یانتم چون نزدیک تر شفاعتم از جای خود برخاسته روان شد و از رفتار
او اثر ضعفی و الهی یافته شد جای که نشسته بود رفت استخوانی چوبه با شقی پر

چون مردم این شهر بخواهند ضعیف دل و عاجزانند بجهت استیلا که مبادا بعضی از اهل اردبیل به تعصب و ستم در خانه ملکی آنها فروز آیند و مزاحم احوال فقرا و مساکین شوند و قاضی و سایر عدل بجهت رودیدگی مداخلت نمایند تا نتوانند با ستم پیشه‌ایان از ناراحتی که درین شهر نزول سعادت اتفاق افتاد باوجود حدت و حرارت هوا هر روز بعد از فراغ عبادت دو بهر بجهت طرف دریا که هیچ‌گونه حاجتی و مانعی از درو و چوپانان و چوپانان ندارد برآمده دوسه ساعت نجومی می نشینم و مقتضای عدالت بفریاد داد خواهان رسیده ستم پیشه‌ها را در خور جرایم و تقصیرات سیاست میفرمائیم حتی در ایام ضعفه باکمال درد و الم هر روز بدستور معهود بجهت برآمده قن اسانی بر حود حوام داشته‌ام

بهر نیکبختی خلق خدا شب نکند دیده بخواب اشنا

از بی اسودگی جمله تن به رخ بستم به تن خوبشتر

بکرم الهی عادت چنان شده که درمیان شعبان روزی بیش از دوسه ساعت نجومی نقد و فت بتاراج خواب نمیروم درین ضمن دو فائده منظور است یکی آگاهی از ملک و دوم بیدار دلی بید حق و حیف باشد که این عمر چند روزه بغمات بگذرد چون خواب گرانی در پیش است این بیداری را که دیگر در خواب نخواهم دید غنیمت شمرده یک چشم زدن از یاد حق غافل نباید بود

باش بیدار که خواب عجبی در پیش است

و همان روز که تمپ کردم فرزند بجان پیوند شاه جهان تمپ کرد و کوفت او بامقداد انعامید و تازه روز سرفراز شد تقدیر است رسید روز مبارک شنبه بیست و چهارم امده ملازمت نمود بغایت ضعیف و ناتوان است در آمد چنانچه کسی نگوید توان فهمید که این کس بیماری یک ماه بلکه بیشتر هم کشیده باشد شکر که عاقبت بحیر گذشت روز مبارک شنبه سی و یکم میر جمله که درینولا از ایران امده مجملی از احوال او رقمزده کلک وقایع نگار شده بمنصب هراز و بانصدیدات و دویست سوار فرق غزت برافراخت درین روز بجهت شش که کشیده ام یک رنجیر فیل و یک راس اسب و اقام چهار پانه بامقدار سه نفره و دیگر اجناس برسم تصدق بمستحقان عنایت شد اکثر از بدها در خور شایسته خویش تصدقات آورده بودند فرمودم که اگر غرض اظهار اخلاص و مجراست مقبول نیست و اگر از صدق عقیدت است چه حاجت آوردن حضور غایبانه خود بفقرا و ارباب استحقاق قسمت نمایند روز مبارک شنبه هفتم تیر ماه الهی صادق خان بخشی بمنصب دوهزاری ذلت و سوار از اصل و اضافه سرفرازی بانست ارادتخان میر سامان بمنصب دو هزار و هزار سوار ممتاز گشت میر ابو صالح می بمنصب دوهزاری و هزار سوار بختاب رضویجانی و عنایت علم و فیل سرفراز شده است دکن رخصت یافت درینولا بعرض رسید که سپهسالار اتالیق خان خاندان در تبع این مصرع مشهور که

ملکش بدریای شور پیوسته است بهاره و جام از یک جد اند و نده پست بالا تر هم میرسد غایتاً بجهت ملک و جمعیت اعتبار بهاره از جام بیش است می گویند که بدیدن هیچ یک از سلاطین گجرات نیامده سلطان محمود فوجی بر سر او مرسله بود جنگ صف کرد و شکست بر فوج محمود افتاد القصه در وقتی که خان اعظم به تسخیر ملعه جوناگره ملک سورته شقامت نذر که مخاطب بمسلطان مظفر بود و خود را وارث ملک میگرفت بحال تبه در پناه زمینداران روزگار سمر می بود بعد از آن جام با امواج منصوبه جنگ صف کرده شکست خورد و نذر به پناه راه بهاره در آمد خان اعظم نذرا از راه بهاره طلب نمود مشارالیه چون تاب مقاومت با لشکر منصور نداشت نذرا سپرده باین دولخواهی ارضیات افواج قاهره محفوظ ماند در آن وقت که احمد ابد نمود موبد اقبال از استگی یافت و نزدی کوچ شد بملارمت فرسید و زمین او هم خیل راه بود و مرمت نیز مقتضی تعیین افواج نبود چون بحسب اتفاق بار مراجعت رافع شد درین دفع فرزند شاهجهان راجه بکر ماحیت را با فوجی از ندهای درگاه تعیین فرمود او بجات خود را ملخص در آمدن دانسته خود بسعادت آستان بوس شقامت و دو پست مهر و دو هزار روپیه بدر و صد اسب پیشکش گذراند غایتاً از اسپان او یکی آنچنان نبود که خاطر پسند باشد عمویش از هشتاد زیاده بدظر می در آمد و خود میگوید که بود سال دارم در حواس و قوای ظاهر فتور و برفته از مردم او پیری بدظر در آمده مویش و سروت و سرو و ابرو او سفید شده میگوید که ایام طفولیت مرا راه بهاره یاد دارد و در پیش او از خوردی کلان شده ام درین تاریخ ابوالحسن منصور خطاب نادر الزمائی سرمر از گشت مجلس جلوس مرا در دیباچه جهانگیر نامه کشیده بدظر در آورد چون سزاوار تحسین و افرین بود مورد الطاف بیکران گشت کارش بعیار کامل رسیده و تصویر او از کار نامه های روزگار است درین عصر نظیر و عدیل خود ندارد اگر درین روز استاد عبدالحمی و استاد بهزاد در صفحه روزگار می بودند انصاف کار او می دادند پدرش اقارضائی مروی در زمان شاهزادگی من بخدمت من پیوسته او را نسبت خانزادی باین درگاه است غایتاً او را هیچ اشدائی و مناسبت بکار پدرش نیست بلکه از یک عالم نمیتوان گفت و مرا نسبت باو حقوق تربیت بسیار است از صغرس تا حال خاطر همیشه متوجه تربیت او بوده تا کارش بدین درجه رسیده الحق نادره رمان خود بوده و همچنین استاد منصور نقاش که بخطاب نادر العسری ممتاز است و در من نقاشی یگانه عصر خود است و در عهد دولت پدر من و من این دوتن ثالث خود ندارند مرا ذوق تصویر و مهارت تمیز او بجای رسید که از استادان گذشته و حال کار هر کس بدظر در می آید بی آنکه نامش مذکور شود بدیهه دریام که کار فلان است بلکه اگر مجلسی باشد مشتمل بر چند چهره و هر چهره کار یکی از استادان باشد می توانم یافت که هر چهره کار کیست و اگر در یک صورت چشم و ابرو را دیگر کشیده باشد در انصورت می فهمم که اصل چهره کار کیست و چشم و ابرو را که ساخت شب یکشنبه می و

بنظر درآمد که در زیر خود گرفته نشسته بود بر دور آن دام چیده خود را بگوشه کشیدم خواست که بجای خود آمده بنسیند پایش بدام مضبوط شد پیش رفته گرفتم بغایت سبک به نظر درآمد چون نیک دیدم در سینه و شکم اصلا پرنمانده گوشت و پوست از هم ریخته و کرم افتاده بلکه در تمام اعضا اثری از گوشت نمانده مفت پرستخوانی چند بدست درآمد ظاهر شد که جفتش مرده و از فراق او بایی روز نشسته

بگذاخت تن از هجر دل امروز مرا * افروخت چو شمع آه جانموز مرا
روز طرم سیاه شد چون شب عم * بنشاند فراق تو بدین روز مرا
همت خاں که از بندهای خوب من است و سخن او اعتماد را میدشاید عرض کرد که در برگه دوحه جفت سارے بر کنار بال بنظر درآمد اربند و قچیان من یکے وارد و همان جاسرش بریده پاک ساخت قصارا در آن منزل دوسه روز مقام واقع شد جفت او پیوسته در آن گرد و پیش میگشت و مریاد و فعان میکرد و مرا اربند قرار داد و دل بدرد می آمد و غیر از بدامت چاره نبود چون از آن منزل کوچ شد بحسب اتفاق بعد از بیست و پنجروز بهمان مقام عبور افتاد از مذوطنان اینجا مال و حال و حاتم احوال آن سارس پرسیدم گفتند که در همان روز جان داد و هدور اثری از استخوان و پروبال او برجاست من خود با شما رفته دیدم نوعی که گفته بودند نشان یافتن اربن عالم نقلها در میان مردم بسیار است فوشتن آنها طولی دارد روز شنبه شانزدهم خدرفوت راوت شد که از تعینات صوبه بهار بود عرض رسید و مانسنگه پسر کلان او بمنصب دو هزاره دات و ششصد سوار سرفراز گشت و دیگر فرزندان و افوام او باضافه منصب سرفراز شدند و بمناعت او مامور گشتند روز مبارک شده هست و یکم فیل باون سرتکار خاصه که بحسب رام شدن در برگه دوحه گذاشته شده بود بدرگاه رسید حکم فرمودم که نزدیک بجهروکه طرف دریا نگاه دارند که همیشه در مد نظر باشد در فیل خانه حضرت عرش اشیانی کلان تر از فیل در جسد سال که مدتها سر حلقه فیلان خاصه بود بنظر من در نیامد ارتفاع آن چهار درع و سه نیم پا گر الهی بود که هشت درع و سه انگشت شرعی باشد و بالفعل در فیلان سرکار من از همه کلان تر پهلوان عالم کجراج است که عرش اشیانی خود بدولت شکار فرموده بودند و سر حلقه فیلان خاصه بدست از تفاعش چهار درعه و نیم باست که هفت درعه و هفت انگشت شرعی باشد گز شرعی بعرض هست و چهار انگشت ادم متساوی الحلقه قرار یافته و گز الهی بعرض چهل انگشت است درین تاریخ مظفرخان که بخدمت صاحب صوبگی ولایت تهنه سرفراز شده بود سعادت استانبوس دریافت مد مهر و صد روپیه بدر و سواری یک لک روپیه از حواهر و مرصع آلات پیشکش گذرانید درینولا خبر رسید که حق سبحانه تعالی بفرزند پروز پسر از صبیبه مغوری شاه مراد کرامت فرمود امید که قدمش برین دولت مبارک باشد روز یکشنبه هست و چهارم راس بهار دولت استانبوس دریافت در ملک گجرات کلان تر ازین زمینداری نیست

شب جمعه باز بهمن دستور چراغان گفند و از غریب اتفاقات آنکه آخر روز مبارکشنبه هفتم متصل بازدیدگی بود و در وقت روشنی چراغ باران استاد و تماشاچه چراغان خاطر خواه شد درین روز اعتماد الدوله یکقطعه نیلم قطبی در غایت معاست و یکنزجیر فیل سی دندان بایراق بقرة پیشکش نمود چون خوبصورت و خوش ترکیب بود داخل نبل خاصه مقرر شد در کنار تال لاکریه سناسی که از مرتاضان طایفه هند اند کلد درویشانه ساخته منزوی بود چون خاطرهمواره بصحبت درویشان راغب است بے تکلفانه بملاقات او شتافتم و زمانی ممتد صحبت او را دریافتم خالی از آگاهی و معقولیت نیست و بآئین دین خود از مقدمات صوفیه وقوف تمام دارد و ظاهر خود را بر روش اهل فقر و تجرید موافق ساخته و خود را از طلب و خواهش گذرانیده توان گفت که این طایفه بهتر از روزی نظر نیامده روز دوشنبه بخت و یکم سارسی که جفت شدن آرا در اوراق سابقه ثبت کرده ام در باغچه خس و خاشاک فراهم آورده اول یکبیضه نهاده روز سویم بیضه دوم نهاده این جفت سارس را در یک ماهگی گرفته شده بود و پنج سال در سرکار مانده القصه بعد اریس پدج و دیم سال جفت شدند و تا یکماه جفت میشدند در بیست و یکم ماه امرداد که باعطلاح اهل هند ماه ساون گویند بیضه نهاده تمام شب تنها بر بیضه می نشیند و نزدیک ماده استاده پاس میدارد و چنان آگاه می باشد که هیچ جانداری را مجال آن نیست که نزدیک باو توان گذشت یکمرتبه راسر گلانه نمودار شد بشدت عرجه تمام تر بجانب او دویده تا راسر خود را بسوزاخ نرسد دست او را داشت چون فیراعظم جهان را بدور خویش نورانی ساخت نمرسر ماده آمده بمقدار پشت او را می خار و بعد اراں ماده نرمی خیرد و نرمی نشیند و باز ماده نیز بهمن دستور آمده او را نرمی خیراند و خود می نشیند مجمل تمام شب ماده تنها بر بیضه نشسته پرورش می دهد و روز بروز ماده به نوبت مینشیند و در وقت نخستن و برخاستن نهایت احتیاط بجای آورد که مبادا اسیبی به بیضه رسد درین هنگام مراجعت از شکار فیل چون موسم شکار باقی بود گچپیت خان داروغه و بلوچ خان قراول بیگی را گذاشته شده بود که تا مدتی و مقدور باشد فیل بگیرد و همچنین جمعی از قراولان فرزند شاهجهان نیز بایک خدمت مامور و تعیین شده بودند درین تاریخ آمده ملازمت نمودند همگی یکصد و هشتاد و پدج زنجیر فیل از بر و ماده شکار شده هفتاد و سه زنجیر و یکصد و دوازده ماده اریس جمله چهل و هفت زنجیر و هفتاد و پنج ماده که یکصد و بیست و دو زنجیر باشد قراولان و موجداران بادشاهی شکار کردند و بیست و شش زنجیر و نرمی و هفت ماده که شصت و سه زنجیر باشد قراولان و میلبانان فرزند شاهجهان گرفتند روز مبارک شنبه بیست و چهارم سیر باغ فتح رفته دو روز در اینجا معیش و نشاط گذرانیده شد آخر روز شنبه بدولتخانه معاودت اتفاق افتاد چون اصفهان بعرض رسانید که باغچه حویلی بنده رعایت سبزو خورم شده انواع گل و ریاحین شگفته حسب التماس مشارالیه روز مبارک شنبه سی

یکم تیر ماه باران عظیم شده تا روز سه شنبه غره امرداد ماه الهی بشدت هرچه تمام تر بارید و تا شانزده روز پیوسته ابر و باران بود چون این ملک رنگ بوم است و مداهاش در غایت زبونی عمارات بسیار افتاد و اساس حیات جمعی از پا در آمد از متوطنان این شهر شنیده شد که مثل باران امسال یاد ندارند که در هیچ سده شده باشد رود خانه سابعهر منتهی اگرچه بظاهر بر آب می نماید غایتاً اکثر جا پایابست و فیل خون همیشه آمده و رفت میکند همین که یکرور امساک باران شد اسب و آدم نیز پایاب میگذرند سرچشمه این رودخانه در کوهستان در ملک رانا واقع است از کوه کوه برمی آید و یک و نیم کوه طی نموده از ته میرپور میگذرد و در اینجا این رودخانه را دریای و اکل میگویند چون سه کوه از میرپور گذشت سابعهر منتهی منتهی نامند روز مبارک شنبه دهم را و بهار عنایت فیل برو ماده فیل و خنجر مرصع و چهار انگشتری از یاقوت سرخ و یاقوت رود و نیام و رمرد سرفرازی بافت پیش ازین اتالیق جان سپار خان خاندان سپه سالار حسب الحکم موجهی بمهر کوهی بمهر خود امیر الله بجانب گودآوانه بحضرت گرفتار کان الماس که در تصرف پنجور میدار حاندیس است تعیین نموده بود درین تاریخ عرضداشت او رسید که بمیدار مدکور مقاومت با لشکر مدصور ریاده از انداره و مقدار خویش دانسته کان را پیشکش نمود و داروغه بادشاهی ضبط آن مقرر گشت الماس آنجا باصالت و نفست از سایر اقسام الماس امتیاز تمام دارد و نزد جوهرها عنایت معتبر و همه نیک اندام و بهتر نر و برتر میشوند و دوم کان گوهر که در حدود ملک بهار واقع است و الماس آنجا از کان برمی آید رودخانه ایست که در ایام سرسات سیل از فرار کوه می آید و پیش آن را می بندد و چون سیل از روی بند گذشت و آب کم شد جمعی که درین مس مهارت دارند و مخصوص این کار اند رودخانه در آمده الماس می آرند و الحال سه سال است که این ملک بتصرف اولیای دولت اند قرین در آمده و زمیندار آنجا محبوس است غایتاً آب آنسرزمین بغایت مسموم است و مردم بیگانه در آنجا نمی توانند بسربرد سویم در ولایت کرنائک متصل بسرحد قطب الملک در پنجاه کوه مسامت چهار کان واقع است و در تصرف زمینداران است و الماس آنجا اکثر پخته بهم میرسد روز مبارک شنبه دهم ناهر خان بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سرفراز گشت و یک رنجیر فیل باو عنایت شد مکتوب خان داروغه کتب خانه به منصب هزار و پانصدی ذات سرلددی بافت چون حکم فرموده بودم که شب بوات سردور تال کاکریه چراغان ترتیب نمایند آخرهای روز دوشنبه چهاردهم ماه شعبان بقصد تماشای آن توجه فرمودم اطراف تال را با عمارت میان بغانوس الوان و اقسام صدایع که در چراغان مقرر است آراسته آتشبازها ترتیب داده بودند بغایت چراغان عالی شد و با آنکه درین مدت پیوسته ابر و باد و باران بود بعنایت الهی از اول شب هوا صاف شد و اثری از ابر نماند و بر حسب دلخواه تماشای چراغان میسر گشت و بندهای خاص بساغر نشاط خوشوقت گردیدند حکم کردم که

وفیل و خلعت ممتاز شد و هم‌مختار را به فوجداری سرکار بهرونج و آن حدود رخصت فرموده اسب و پریم فرم خاصه عنایت نمودم و برگه بهرونج بجاگیر او مرحمت شد و راه پرتی چند که بخدست کاکره مقرر گشته منصب هفتصدی و چهار صد و پنجاه سوار فریق عزت برافراخت چون عرس شیخ محمدعوث در میان بود هزار درب بجهت خرچ آن بفرزدان ایشان لطف شد مظفر و نلسهادرالملک که از تعینات صوبه دکن است بمنصب هزاربی ذات و پانصد سوار سر بلندی یانت چون وقایع دوازده سال از جهانگیرنامه به بیاض بوده شده بود بمنصیان کتاب خانه خاصه حکم فرمودم که این دوازده ساله احوال را یک جلد ساخته نسخه‌های متعدد ترتیب نمایند که به بندهای خاص عنایت فرائیم و سایر بلاد فرستاده شود کما ارباب دولت و اصحاب سعادت دستورالعمل روزگار خود سازند روز جمعه هشتم یکی از واقعه نویسان تمام را نوشته و جلد کرده بنظر در آورد چون اول نسخه بود که ترتیب یافته به فرزند شاهجهان که او را در همه چیز ار همه فرزندان خود اول میدانم مرحمت نمودم و بر پشت کتاب بخط خاص مرقوم گشت که در فلان تاریخ و فلان مقام بان فرزند عنایت شد امید که توفیق دریافت این مطالب که باعث رضاجویی خالص و دعاگوئی خلق است نصیب و روزی باد روز سه شنبه دوازدهم سبحان قلی قراول سیاست رسیده و تفصیل این اجمال آنکه او پسر حاجی جمال بلوچست که از قراولان خوب پدرم بود و بعد از شفقار شدن الحضرت نوکر اسلامخان شده همراه او به بنگاله رفته بود او را اسلام خان بدایر سعادت خانه زادگی این درگاه مراعات احوال بواجبی نموده و محل اعتماد دانسته پیوسته در سواری و شکار نزدیک بخود می داشت عثمان افغان که سالها به تهر و عصیان دران صوبه گذرانیده و خاتمت احوال او در ادراک گذشته گذارش یافته چون هراس بیقیاس از اسلام خان داشت کس نزد این ے سعادت فرستاده نجهت قتل تقیلات می نماید و او تعهد این کار کرده دو سه کس دیگر را باخود متفق می سازد فشارا پیش اراکه اراده باطل این حق ناشداس ارحیر قوه بفعل آید یکی اراها آمده او را آگاه میکند اسلامخان در لحظه آن حرام نمک را گرفته مقید و محبوس می گرداند القصه بعد از فوت مشارالیه بدرگاه آمد چون برادران و خویشان او در سلک قراولان انتظام داشتند حکم شد که او نیز در زمره قراولان منتظم باشد درین وقت پسر اسلامخان بطریق معما عرض کرد که لایق خدمت نزدیک من نیست بعد از شکافتن ظاهر شد که چندی مقدمه باو نسبت کرده بودند معهدا چون برادران من بمبالغه عرض نمودند که محض تهمت بوده و بلوچ خان قراول بیگی ضامن شد از قتل و سیاست او در گذشته و حکم فرمودم که همراه بلوچ خان خدمت می کرده باشد باین کرامت و جان بخشی ے سبب و جهت از درگاه گریخته بجانب آگره و الحدود رفت به بلوچ خان حکم شد که چون ضامن بود اول او را حاضر سازد او کسان به محض فرستاده در یکی از مواضع آگره که خالی از تهردی نیست و جهنده نام دارد برادر

و یک منزل او رفتم **الفتح** خوب سرمنزل به نظر درآمده و خوشوقت گشتم از جواهر مرصع آلات و اقمشه موازی سی و پنجهزار روپیه پیشکش او قبول افتاد مظفرخان، رعایت خلعت و فیل سرراری یافته بدستور سابق خدمت حکومت صوبه تهته بعده او مقرر شد خواجه عبدالکریم گیلانی که برسم تجارت از ایران آمده بود برادر شاه عباس مکتوبی با محقر تحفه مصحوب او ارسال داشته بودند درین تاریخ مشارالیه را خلعت و فیل رعایت نموده رخصت انعطاف ارزانی فرمودم و جواب کتاف شاه بایاد بودی مرسل گشت و خان عالم نعمان مرحمت عنوان و خلعت خاصه سرراری یافت روز جمعه غره شهرپور ماه شد از روز یکشنبه سویم تا شب مبارک شنبه باران بارید غرایب آنکه روزهای دیگر حفت سارس پنج شش مرتبه بدست بالا بیضه می رسیدند درین شب نوز که پیوسته باران بود و هوا بقدر برودت داشت بجهت گرم داشتن بیضه ها از اول صبح تا نصف النهار متصل فرشت و اریں روز تا صباح روز دیگر بیضه ها رسد و ضایع شود مگر آنکه ادیمی برهنمون عقل ادراک می کند و حیوان مقتضای حکمت اریلی مجبول بان شده و غریب تر آنکه در اوایل بیضه ها را متصل بهم در بر سینه نگاه میداشت بعد ازان که چهارده پانزده روز گذشت در میان بیضه ها بقدر ماصله گذاشت که مبادا از اتصال انها حرارت بافراط شود از گرمی بسیار فاسد گردند روز مبارک شنبه هفتم بمبارکی و خورمی پیشخانه بجانب آگره برآورده شد پیش ازیں منجمان و اختر شناسان بجهت کوچ ساعت مذکور اختیار نموده بودند چون باران بافراط شد از رودخانه محمود آباد و دریای مهبی عبور لشکر منصور متعذر بود ناگزیر درین ساعت پیشگاه را برآورده روز نهم و یکم شهرپور ساعت کوچ مقرر گشت چون فرید شاهجهان خدمت فتح قلعه کانگره که کمک تسخیر هیچ یک از سلاطین والا شکوه سرفراز کنکره آن رسید بر ذمت همت خویش لارم شمرده موحی سرکردگی راجه سورجمل پسر راجه باسو ونقی که از بندهای روشناس اوست پیش ازیں فرستاده بود درینولا ظاهر شد که مدح آن حصن متین نجمی که پیش اریں تعیین فرموده صورت پذیر نیست بدینریں راجه بکرماجیت را که از بندهای عمده اوست با دو هزار سوار موجود از ملازمان خاصه خود و جمعی از بندهای جهانگیری مثل شاهبارخان لودی و هردی نراین هادا و راه پرتی چند و پسران وام چند و دویست نفر برق انداز سوار و پانصد نفر توپچی پیاده سوار موج که سابقاً فرستاده تعیین فرمودند و چون ساعت رخصت او درین روز مقرر گشته بود مشارالیه تصبیح مرد که ده هزار روپیه قیمت داشت برسم پیشکش گذرایده رعایت خلعت و شمشیر سرراری یافته بانخدمت رخصت شد چون در انصوبه جایگزین داشت فرزند شاهجهان پرگنه برهانه را که نعت و دو لکه دام جمع دارد و خود بانعام التماس نمود که بجایگزین او مقرر دارد و خواجه تقی دیوان بیوتات که بخدمت دیوانی صوبه دکن مقرر گشته بود بخطاب معتمد خانی

مالوفه برآمده خود را بملازمت رسانیدم او را در بودن و رفتن مختار ساختم عرض نمود که روزی چند در خدمت خواهم بود هزار روپیه خرجی و خلعت مرحمت شد بغایت پیر شگفته روئی بر نقل و سخن است فرزند شاهجهان نیز پانصد روپیه و سروریا لطف کرد در میان باغچه دولتخانه خورم صفا و حوضی واقع است و یک ضلع آن صفا درختها مولایست که پشت بر آن داده می توان نشست چون یک طرف نده او مقدار سه ربع گز کاواک شده بد نما بود فرمودم که لوح سنگ مرمر تراشیده در آنجا مضبوط سازند که پشت بر آن نهاده توان نشست در رفقت بیتی بدیهه بزرگان جاری گشت و بسنگ تراشان حکم شد که در آن لوح نقش کنند تا بطریق یادگار در صفا روزگار ماند و آن بیت اینست

نشیم گاه شاه هفت کشور * جهانگیران شاهنشاه اکبر

شعب سه شنبه نوزدهم در دولتخانه خاص بازار ترتیب یافت پیش ازین ضابطه چنان بود که هر چند گاه اهل بازار و محترفه شهر حسب الحکم در صحن دولتخانه دکان ها اراسته از جواهر مرموع آلات و انواع اقمشه و اقسام امتعه آنچه در بازارها بعروخت میروند حاضر ساخته بدظر در آوردند بخاطر رسید که اگر در شب این درار ترتیب یابد و فادوس بسیاری در پیش دکانها چیده شود طور نمودی خواهد داشت که تکلف خوب برآمد و غیر مکرر بود بحمیم دکانها سیر کرده آنچه از جواهر و مرموع آلات و هر قسم چیزه خوش آمد خریدم از هر دکان متاعی بملا امیری اعام شد و چندان جنس باو رسید که از ضبط آن عاجز آمده بود روز مبارک شنبه بیست یکم شهریور ماه الهی سده ۱۳ جلوس مبارک مطابق بیست و دوم رمضان سده هزار و بیست و هفت هجری بعد از گذشتن دونیم ساعت نجومی مبارکی و فرخی رایات عزیمت بصوب دارالحکله اگره برافراشته شد و اردولتخانه تا تال کاکریه که محل برول رایات اقبال بود بدستور معهود بدار کدان شتافتیم در همین روز جشن ورن شمعی معنقد گشت و بحساب سده شمعی سال بلحاظ ار عمر این نیارمند درگاه ایزدی مبارکی اغار شد و بضابطه مقرر خود را بطلا و دیگر اجناس وزن نموده مروارید و گل زرین بثار کردم و شب تماشاچه چراغان نموده در حرم سرا دولت بعیش و عشرت گذرا بیده شد روز جمعه بیست و دویم حکم کردم که حمده مشایخ و ارباب سعادت را که درین شهر توطن دارند حاضر سازد که در ملازمت اعطای نمایند و سه شب برین و تیره گذشت و هر شب تا آخر مجلس خود بر سرپا استاده بزبان حال میگفتم

خداوند گاراتونکر توئی * توانا درویش پرور توئی

نه کشور کشایم نفرمان دهم * یکی از گدایان این در گهم

تو برخیز و نیکی دهم دسترس * و گرنه چه خیر اید از من نکس

منم بندگان را خداوند گار * خداوند را بنده حق گذار

جمعی از فقرا را که تا حال بملازمت نرسیده بودند التماس مدد معاش داشتند

بلوچ خان که به تفحص او رفته بود او را دریافت هرچند بی‌ایست خواست که بدرگاه آورد بهیچ وجه راضی نشد و مردم بحمايت برخاستند ناگزیر فرزند خواجه جهان با گروه رفته حقیقت را باز نمود مشارالیه فرجه بر سر آن ده تعیین فرمود که جبراً و قهراً او را گرفته بیاورند مردم آن موضع چون ویرانی و خرابی خود را در آینه حال مشاهده نمودند او را بدست او دادند درین تاریخ مفید و مسلسل بدرگاه رسید حکم بقتل او فرمود میر غضب بصرعت هرچه تمام تر او را بسیاست گاه بود بعد از زمانه بشفاعت یکی از نزدیکان جان بخشی فرموده حکم نه بریدن پای او شد و بحسب سرنوشت پیش از رسیدن حکم بسیاست رسیده بود هرچند آن خون گرفته استحقاق کشتن داشت مع هذا خاطر حق شناس ندامت گریده مقرر فرمودم که بعد ازین حکم بقتل هرکس شود با وجود تاکید و مبالغه تا وقت غروب آفتاب عالمتاب نگاهدارند و نکشند و اگر تا آنوقت حکم نجات نرسد ناگزیر بسیاست رسانند روز یکشنبه دریای مہی عظیم طعیان نمود و موج های کلاں کلاں بنظر درآمد باوجود بارانهای گذشته هرگز باین شدت بلکه نصف این نیامده بود از اول روز اغار آمدن سیل شد و آخر روز بکمی نهاد مردم کهن سال که درین شهر توطن دارند عرض کردند که یک مرتبه در ایام حکومت مرتضی خان چنین جلوریز سیل آمده بود و غیر اران بخاطر نمیرسد درین ایام یکی از فصاید معربی که مداح سلطان سنجر و ملک الشعراء او بود استماع افتاد بغایت سلیس و هموار گفته مطلعش اینست

ای آسمان مسخر حکم روان تو * کیوان پیر بنده بخت جوان تو
سعیداء زرگر شاهی که طبع نظمی داشت قصیده مذکور را تتبع نموده بعرض رسانید
حرف گفته بود این چند بیت اران قصیده است

ای نه فلک نمونه ار استان تو * دوران پیر گشته جوان در زمان تو
بحشد دل تو فیض و بحوید سبب چومهر * جانها همه فدای دل مهربان تو
ار باغ قدرت است فلک یک تریج سبز * انداخته برو هوا باغبان تو
یارب چه گوهری تو که افروخت در ازل * جان های قدسیان همه از نور جان تو
بادا جهان بکام تو ای بادشاه عهد * در سایه تو خورم شاه جهان تو
ای سایه خدا رتو پر فورش جهان * بادا همیشه نور خدا سایبان تو
روز مبارک شنبه چهاردهم بصله این قصیده حکم فرمودم که سعید را بزرورن کنند آخر
روز بسید باغ رستم بازي رفته شد بغایت سبز و خورم بنظر درآمد وقت شام بر کشتی
نشسته از راه دریا بدولتخانه معاودت نمودم روز جمعه پانزدهم ملا امیری نام پیرمردی
از طرف ماورالنهر آمده سعادت استان بوس دریافت و چنیز عرض رسانید که از قدیمان
عبدالله خان اورنگ بودم و از ایام جوانی و عنفوان نشوونما تا وقتی که خان شد قرار
شد در سلک خدمتگاران قدیم و نزدیک امتیاز داشته در خلاصه محرم بوده و بعد از
گذشتن خان تاحالی در آن ملک بآبرو گذاریده درنوا بقصد زیارت خانه مبارک اروطن

مصحف می‌نمایم که پیوسته با خود داشته باشم و از تلاوت ثواب بحضرت رسد بنابراین مصحفی بخط یاقوت نقطه مطبوعه مختصر که از نقایس و نوادر روزگار بود بمیر مذکور عذایت شد و بر پشت آن بخط خاص مرقوم گشت که در فلان تاریخ و فای مقام رسید محکم این کرامت بظهور رسید نفس الامر آنکه میر بغایت نیک نهاد و معتد است با نجاست ذاتی و مضایل کسبی باخلق حمیده و اطوار پسندیده آراسته به زیارت شلخته رو و گشاده پیشانی است و از مردم ایدملک بخوش ذاتی میر که دیده نشد بمسارالیه مردم که مصحف عبارت سلیس خالی از تکلف و تصنع ترجمه نماید و اصلاً بشرح و بسط و شان نزول آن مقید نشده بلغات ریخته قرآن را لفظ بلفظ فارسی ترجمه کند و بحرف بر معنی تحت اللفظ نیفزاید و بعد از تمام آن مصحف مصحوب فرزند خویش حلال الدین سید روانه درگاه سار و فرزند میر بیز جوانی است بفتون ظاهری و باطنی آراسته آثار صلاح و سعادت مندی از باعیه احوالش ظاهر و میر بفرندی او می‌نارد و الحفی شایستگی این دارد و نگر حوانکی است با آنکه مکرر بمسایخ گجرات موهبتها بظهور رسیده بود مجدداً در خور استحقاق هریک از نقد و جدس رعایتها کرده رخصت اعطاف ارزانی داشته چون آب و هوا ای ملک بمزاج من ناسارگار بود حکما چنین صلاح دیدند که قدری از معتاد پیاله کم باید کرد بصوابدید انها شروع در کم ساختن پیاله نموده شد و در عرض یک هفته نون یک پیاله کم کردم اول هر شب شش پیاله بود و هر پیاله هفت و نیم تواء که مجموعه آن چهل و پدم توله باشد شراب ممزوج معتاد بود الحال شش پیاله هر پیاله شش توله و سه ماشه که در کل سی و هفت و نیم توله باشد خورده میشود از بدایع و قایع آنکه پیش اری بشانزده و هفتده سال در اله آباد با خدای خود عهد کرده بودم که چون سیدین عمرم به خمسین رسد ترک شکار تیر و مدوق نموده هیچ جاندار را بدست خود ارده نسارم و مقربخان که از منظوران محفل قدس بود از بی بیت اگاهی داشت القصة در بی تاریخ که عمرم به سن مذکور رسیده اغار سال پنجاه است روزی از کثرت دود و بخار بضم تنگی کرد آزار بسیار کشیدم در آن حالت بالهام غیبی از عهدی که با خدای خود کرده بودم بیاد آمد و عزیمت سابق در خاطر تصمیم یافت و با خود قرار دادم که چون سال پنجاهم ناخر رسیده مدت وعده بسر آید بتوفیق الله تعالی روزیکه سعادت زیارت حضرت عرش آشیانی انوار الله برهانه مسرف گردم استمداد همت از بواطن قدسی موطن آنحضرت جسته دل را از ان شغل بار دارم بمجرد خطور این نیت در خاطر آن کلفت و آزرگی رفع شد خود را خوش وقت و قاره یافتم و زبان را بحمد و سپاس ایند جلشانه و شکر مواهب او چاشنی بخشیدم امید که توفیق میسر گردد

چه خوش گفتم مردوسی پاک راد * که رحمت بران تربت پاک باد

میارار مورے که دانه کش است * که حاندارد و جان شیریں خوش است

روز مبارک شنبه چهارم ماه الهی سید کبیر و بختر خان و کلاے عاد لکان را که پیشکش

در خور استحقاق هر یک زمین و خرجه مرحمت شلله کاسیاب خواهش گردانیدم شب مبارک شبیه بیست و یکم سارس یک بچه بر آورد و شب دوشنبه بیست و پنجم بچه دوم مجمه یک بچه بعد ارس و چهار روز و دوم بعد از سی و شش روز بر آمد در جثه از بچه قازده یازده کلان تر یا برابر بچه طاموس یکماهه توان گفت پشمش نیله رنگ است روز اول هیچ نخورد و از روز دوم مادرش ملخه‌ای خورد را بمنقار گرفته گاه مثل کبوتر می خوراند و گاه بروش مرغ بیدش بچه می انداخت که خود بچینه اگر ملخ ویژه بود درست میگذاشت و اگر کلان تر بعضی را دو پاره و بعضی را سه پاره می کرد تا بفراموشی بچه‌ای او تواند خورد چون بسیار میل دیدن آنها داشتم حکم فرمودم که با احتیاط تمام چنانچه اراری و اسیدی نابها نرسد بحضور بیارند و بعد از دیدن باز فرمودم که بهمان ناغچه درون دو آنگانه برده بمحافظت تمام نگاه دارند هرگاه نقل و حرکت توان فرمود سلامت خواهند آورد درین روز حکیم روح الله بانعام هزار رویه سرفراز شد بدیع الزمان پسر میرزا شاهرج از حاجب خود امدت ملازمت نمود روز سه شنبه بست و ششم از تال کاکریه کوچ کرده در موضع کج منزل گزیدم روز کمشنبه بست و هفتم بر کنار دریای محمود آباد که ایرک نام دارد برول اقبال اتفاق افتاد چون آب و هوا احمد آباد بسیار بدون بود محمود ایکره باستصوات حتما بر ساحل دریای مذکور شهری اساس نهاده افامت گزیده بود بعد ازاں که جاپانیر را فتح کرد آن جا را دارالملک کرد و تارمان محمود شهید حکام گجرات اکثر اوقات در اینجا می بودند محمود مذکور که آخرین سلاطین گجرات است بار در محمود آباد دشمنی گاه خود قرار داد بے تکلف آب و هوا محمود آباد را هیچ بستنی با احمد آباد نیست بجهت امتحان فرمودم که گوسفندی را پوست کنده در کنار تال کاکریه بیاورند و همچنین گوسفندی را در محمود آباد تا تفاوت هوا ظاهر گردد اتفاقاً بعد گذشتن هفت گهری روز در اینجا گوسفندی را او بختند چون سه گهری از روز ماند مرتبه متعفن و متغیر گشت که عبور از حوالی آن دشوار بود در محمود آباد وقت صبح گوسفند را او بختند تا وقت شام اصلاً متغیر نشد و بعد از گذشتن یک و نیم بهر از شب تعفن پیدا کرد مجمه در سواد شهر احمد آباد بعد از هشت ساعت بحومی متعفن گشت در محمود آباد بعد از چهارده ساعت روز مبارک شنبه بیست و هشتم رستم حال را که فرزند اقبال منذ شاهجهان بحکومت و حراست ملک گجرات مقرر نموده بعنایت اسپ و فیل و پریم و پریم خاصه سرفراز ساخته رخصت فرمودم و بندهای جهانگیری که از تعینات صوبه مذکور اند در خور رتبه و پایه خویش با اسپ و خلعت ممتاز گشتند روز جمعه بیست و نهم شهریور مطابق غره شوال راء بهاره بخلعت و تمشیر مرصع و اسپ خاصه فرق عزت را برافراخته بوطن خود مرخص گشت و فرزندان او نیز با اسپ و خلعت سرفرازی یافتند روز شنبه بسید محمد نبیره شاه عالم فرمودم که هرچه میخواستند باشد بی حجابانه التماس نماید و برطبق این سرگند مصحف دادم مومی الیه عرض کرد که چون بمصحف قسم میدهند التماس

بوزن در آمده جواهریان سه هزار روپیه قیمت کردند و عرض کردند که اگر سفید و تمام عیار می بود بیست هزار روپیه می ارزید امسال تا تاریخ ششم مهر ماه انبیه خورده شد درینملک لیمون فراوان است و بالیده می شود و از باغ کاکونام هندوئی چند لیمون آورده بودند بغایت لطیف و بالیده یکی را که از همه نلن تر بود فرمودم که وزن کنند هفت توله برآمد روز شنبه ششم جشن دهمه ترتیب یافت اول اسپان حامه را آراسته به نظر درآوردند بعد اراں فیلان خاصه را آراسته گذرانیدند چون دریای مهی هسور یایاب نشده بود که اردوئی گیهای شکوه عبور تواند نمود و آب و هواخته محمودانک در آن هیچ نسبتی بدیگر منال نمود باز ده روز درین سر منزل مقام واقع شد روز دوشنبه هشتم در منزل مذکور کوچ کرده در موده نزول اقبال افتاد خواجه ابوالحسن بخشی را که باجمعه از بندهای کار گذار ملاح و خاده بسیار پیشتر فرستادم که دریای مهی را پل بدند که انتظار پایاب نباید کشید و اردوئی ظفر قرین بسهولیت عبور تواند نمود روز سه شنبه نهم مقام شد روز کم شبیه دهم موضع ایله محل نزول زیات جلال گشت در اوایل سارس نرپای بچه خود را بمنقار گرفته سرنگون اویزان میساخت و بیم ان میشد که مبادا از اثر بیمهری باشد و ضایع سارد بناسراں حکم فرموده بودم که ترا جدا نگاه دارند و پیش بچه ها نگذارند درینولا بجهت امتحان فرمودم که نزدیک بچه ها بگذارند تا حقیقت بیمهری و محبت ظاهر گردد و بعد از گذاشتن نهایت تعلق و مهر دریافته شد و محبت او هیچ کمتر از محبت ماده نیست و معلوم می شود که ان ادا هم از روی دوستی بوده روز مبارک شبیه یازدهم مقام شد و احرار روز شکار یور رفته سه اهوئی سیاه و چهار ماده اهو و چکاره بیور گیرانیده شد روز یک شبیه چهاردهم نیز شکار یور رفته پانزده راس اهو از فروماده گیرانیده شد بمیرزا رستم و سهراب خان پسر او حکم فرموده بودم که شکار بیلله گاؤ رفته هر قدر که تواند با بدوق برسد هفت راسی از برو ماده پدر و پسر شکار کردند چون بعرض رسید که درین نواحی شیرے است مردم ارار که بگوشت ادم عادت کرده و اسیب او بحلق خدا میرسد بفرورد شاه جهان حکم شد که شرآورا از بندهای خدا کفایت کند ان فرورد حسب الحکم بدوق رده شب بدظر در آورده فرمودیم که در حضور پوست کنند اگرچه بظاهر پر کلاں میدمود چون لاغر بود از شیرهای کلاں که می خود انداخته ام در وزن کمتر برآمد روز دو شبیه پانزدهم و روز سه شبیه شانزدهم شکار فیله گاؤ شتافته هر روز دو بیلله گاؤ به تعدگ رده شد روز مبارک شبیه هیزدهم سرکنار تالای که مخیم بارگاه اقبال بود بزم پیداله اراستگی یامت گلپای کول بر روی آب نعرک شکفته بود بندهای خاص بساغر نشاط خوشوقت گشتند جهانگیر فلیخان بست رنجیر فیل از صوبه بهار و مروت خان هشت زنجیر از بدنگاله پیشکش ارسال داشته بود بدظر گذشت یک فیل از جهانگیر قلی خان و دو فیل از مروت خان داخل فیلان خاصه شدند تنه بخلفها تقسیم یافت میرخان پسر میرزا ابوالقاسم تمکی که از حان زادان این درگاه است بمنصب هشتصدی ذات و ششصد سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت

او بدرگاه والا آورده بودند و بخدمت انعطاف ارزانی داشتیم سید کبیر بخلعت و خنجر مرموع و اسب سرفرازی یافت و بخترخال با اسب و خلعت و اوربسی مرموع که اهل این ملک در گردن می آویزند مقدار گشت و مبلغ شش هزار دروب خرج بهر دو انعام شد و چون عادل خان مکرر بوسیله فرید اقبال مند شاهجهان التماس شبیه خاصه شریفه نموده بود شبیه خود را با یک قطعه لعل گران بها و فیل خاصه بمشارالیه عنایت فرمودم و فرمان مرحمت عنوان صادر گشت که از ولایت نظام الملک و قطب الملک هرجا و هر قدر تواند تصرف نمود بانعام او مقرر باشد و هرگاه کمک و مدد میخواستند باشد شاه نوار حان فوج آراسته کمک او تعیین نماید در زمان سائق نظام الملک که کلان ترین حکام دکن بود و همه او را بکلاهی قبول داشتند و بوادر مهین میدادستند درینولا عادل حان مصدر خدمات شایسته گشت و بقطاب والا فرزندش شرف اختصاص یافت او را بسرداری و سوبی تمام ملک دکن بلند مرتبه ساختیم و بجهت شبیه این رباعی بحضرت خاص مرقوم گشت

آی سوت تو دایم نظر رحمت ما * آسوده نشی بسایه دولت ما
سوت تو شبیه خویش کردیم روان * تا معنی ما به بینی از صورت ما
و فرید شاهجهان حکیم خوشحال پسر حکیم همام را که ارخانه زادان خوب این درگاه است و بمرسین در خدمت آن فرید کلان بوده بجهت رسانیدن بوبد مراجع جهانگیری بموافقت و کلاسه عادلخان نزد او فرستاد و همدریس روز میرجمله بخدمت عرض مکرر فوق عزت برافراخت چون کفایت خان دیوان صوبه گجرات را در هدگامیکه بدیوانی صوبه بدگاله اختصاص داشت بعضی حوادث روی داده بود ار سامان افتاده بنابراین مبلغ پانزده هزار روپیه بانعام او مرحمت شد درینولا دو جلد جهانگیرنامه ترتیب یافته بنظر گذشت یکی را چند روز پیش اربن بمدارالملکی اعتمادالدوله لطف فرمودم و درین تاریخ دیگر بفریدی اصفهان عنایت نمودم روز جمعه یلجم بهرام پسر جهانگیر قلیخان از صوبه بهار آمده دولت زمین بوس دریافت و الماسی چند ارجاعل کان کوکرة آورده گذرانید چون دران صوبه از جهانگیرقلی خان خدمت شایسته بظهور درسیده بود معه دالک بعرض مکرر رسید که چندی از برادران و خویشان او دران ملک دست تسلط و تعدی درار ساخته بدهای خدا را مزاحمت و آزار میرسانند و هر یکی خود را حاکمی تراشیده جهانگیر قلیخان را تمکین نمی بدهد بنابراین بمقربحان که بنده قدیم الخدمت مزاجدان است فرمان بدستخط خاص صادر گشت که بصاحب صوبگی بهار سمرقاز و سمتار بوده بمجرد رسیدن فرمان قضاجریان بدانصوب شتابد ار الماس های که ابراهیم خان قدم جنگ بعد از فتح کان مذکور بدرگاه ارسال داشته بود چند قطعه بجهت برایشان حواله حکاکان سرکار شده بود درینوقت که بهرام ناگاه باگرة رسید روانه درگاه می شد حواحه جهان چندی را که طیار شده مصحوب او بدرگاه فرستاد یکی از آنها با نقش است و بظاهر از نیلم تمیز نمیتوان کرد تا حال الماس باین رنگ دیده شده چند سرخ

از تعاقب او باز نداشتیم و هر دو بر روی پل روان شدند چون پل بکشتی ترتیب یافته بود هرگاه فیل دستهای خود را بر کنار کشتی می نهاد نصف کشتی باب فرو می رفت و نصف دیگر بلند می ایستاد در هر قدم گمان آن می شد که پیوند کشتی ها از هم گسیخته گردد و مردم از مشاهده این حال عریض بحر اضطراب و شورش می نمودند چون حمایت و حراست حق جل و علا همه جا و همه وقت حارس و حامی آن نیازمند است هر دو فیل در ضمانت سلامت ازان پل عبور نمودند روز مبارک شد به نیت و بدحکم بر کنار آب مهی نزم پیاله ترتیب یافت و چندی از بندهای خاص ده درین روز مجالس و محافل راه دارند مسافران لبز و عداوت های سرشار کام دل بردارند بے تکلف منزلی است بغایت دل نشین بدو وجه دران منزل چهار مقام واقع شد یکی خوبی جا و دوم آنکه مردم در گذشتن اضطراب نمایند روز یکشنبه نیت و هضم از کنار آب مهی کوچ فرمودم روز دو شعبه نار اتفاق کوچ افتاد درین روز عریض تماشاخانه مشاهده شد جهت سارس که بچه کشیده بود روز مبارک شعبه از احمد آباد آورده بودند در صحن دولت خانه که بر کنار تال ترتیب یافته بود با بچه های خود می گسستند اتفاقاً برو ماده هر دو آوار کردند و جهت سارس صحرایی آوار ایدهارا شنیده از آن طرف تال فریاد بر آوردند و بر اثران پرواز کمان آمده بر او ماده با ماده بجنگ افتادند و با آنکه چند کس ایستاده بودند اصلاً ممانا و ملاحظه مردم نکردند و حواحه سرایانی که محافظت آنها مقررند بقصد گرفتن شتافته یکی بر برادر او سخت و دیگری ماده را گرفته بود تلاش بسیار نگاهداشت و آنکه بماده دست انداخته نتوانست نگاهداشت و از جنگ او بدر رفت من بدست خود حلقه در بینی و پاهای او انداخته آزاد ساختم و هر دو بجای مقام خویش رفته قرار گرفتند غایتاً هر دو دفعه که سارس های خانگی مرید می کردند آنها را در برابر آوار می دادند و هم ازین عالم تماشاخانه آهوی صحرایی دیده شد در برگه کرنال شکار رفته بودم قریب ده سی کس از اهل شکار و خدمت گار در ملازمت حاضر بودند آهوی سیاه با ماده آهوی چند بدظر در آمد یک مرتبه آهوی آهوگیر را بجنگ او سردادیم دوسه شاخ جنگ کرده پس با برگشته آمد دفعه دیگر خواستم که بهاند بر شاخ آهوی آهوگیر بسته بگذاریم تا گرفتار شود درین اثنا آهوی صحرایی از شدت غضب و عیрт هجوم مردم را در نظره آورده بی ممانا دویده آمد و دوسه شاخ آهوی خانگی جنگ در گیر درده از میدان بدر رفت درین تاریخ خبر فوت عدالتخان رسید او از خدمتگاران و بندهای نزدیک بود با آنکه او بیون می خورد و هدایا فرصت مرتکب پیاله هم می شد رفته رفته شیفته شراب گشت چون ضعیف ندیده بود زیاده از حوصله و طاقت خویش ارتکاب می نمود به مرض اسهال مبتلا شد و درین ضعف دوسه دفعه از عالم صرع غشی بر مزاجش مستولی گشت حسب الحکم حکیم رکنا بمعالجه او پرداخت هر چند تدبیرات بکار برد نفعی بران مرتب نگشت مع ذالک غریب جوعی بهمرسانید و با آنکه حکیم مبالغه و تاکید می نمود که در شبان روزی

دیام خان بخد مت قراول بیگ و منصب شصت و پنج سوار ممتاز گشت
 عزت خان که از سادات باره و سمره، شجاعت و کار طلبی امتیاز دارد از تعیدات صوبه
 بدکش است حسب التماس مهلتخان صاحب صوبه مذکور بمنصب هزار و پانصدی
 ذات خاصه و هشتصد سوار فرق عزت بر افتراخت کفایت خان دیوان صوبه گجرات
 بعنایت فیل سرفراز شده مرحص گشت نصفی خان بخشی صوبه مذکور شمشیر
 مرحمت نمودم روز جمعه نوردهم شکار رفته یک نیله گاؤ فرزدوم در مدت العمر بیاد
 ندارم که تیرندوق از نیله گاؤ و بر کلاں پراگذاشته باشد از ماده بسیار میگذرد درین تاریخ
 با آنکه چهل و پنج قدم مسافت بود از دو پوست آزاد گذشت باصطلاح اهل شکار قدم
 عبارت از دو گام است که پیش و پس بهاده شود روز یکشنبه بست و یکم خود شکار
 بار و حره خوشوقت گشته بمیرا رستم و داراب خان و میر میوان و دیگر بندها حکم
 و نمودم که شکار نیله گاؤ رفته هر قدر توانند بهندوق بنزدک برده راس از نو و ماده شکار
 کردند و ده راس آهو هر کس از هر قسم بیور گیرانیده شد ابراهیم خان بخشی صوبه
 دکن حسب التماس خانان سپه سالار بمصوب هزاری ذات و دوست سوار سرفزاری
 یافوت روز دوشنبه بیست و دوم از منزل مذکور کوچ واقع شد روز سه شنبه بست و
 سوم باز کوچ فرمودم فراوان عرض کردند که درین بواحي ماده شیرے با سه بچه بنظر
 درآمده چون نزدیک برآه بود خود بقصد شکار متوجه گشته هر چهار را به تفک ردم و از آنجا
 بمنزل پیش شتافته از پلی که بر بالای مهي بسته شده بود عبور فرمودم با آنکه درین
 دریا کشتی نبود که پل توان بست و آب رعایت عمیق بود و تند میگدشت بحسن
 اهتمام خواجه اسوا حسن در بخشی پیش از دوسه روز پلی در نهایت استحکام که
 طول یکصد و چهل ذره و عرض چهار ذره است مرتب گشته بجهت امتحان فرمودم
 که فیل کن سندر خاص را که از فیلان کلاں قوی سیل است با سه ماده فیل از روی پل
 گذرانیدند نوعی مستحکم بسته شده بود که قوایم او از بار فیل کوه بیکرا صلا منزلزل
 نگشت از زبان معجز بیان حضرت عرش آشیانی ادا رالله براهانه شفیده ام که میفرمودند
 که روزی در عدوان جوانی دوسه بیاله خورده بودم و بر فیل مست سوار شده با آنکه
 هشیار بودم و فیل در رعایت خوش جلوی باراده و اختیار من می گشت خود را
 بیهوش و فیل را بدست و سرکش را نموده بجانب مردم میدوانیدم بعد از آن فیل دیگر
 طلبیده هر دو را بجنگ انداختم و آنها جنگ کدان تا سر پل که بر دریای جمنا بسته شده
 بود شتافتند قضا را آنفیل گریخت و چون از طرف دیگر راه گریز نیافت ناگزیر بر سمت
 پل روان شد و فیل که من بر و سوار بودم از پی اوشتافت هر چند عنان او بدست
 اختیار من بود و باندک اشارتی می ایستاد بخاطر رسید که اگر فیل را از رفتن بالای
 پل باز دارم مردم آن ادا های مستانه را محمول بر ساختگی خواهند داشت و ظاهر
 خواهد شد که نه من مست بلیحود بوده ام نه فیل بدست و خود سرو این اداها
 را ندانم نا پسندیده است لاجرم بقائید ایند سبحانه استعانت جسته فیل خود را

خود از روزه نهارم اگر به بیت سلامتی لوازه تازیخ حال دست اراں کار باز دارم ممکن که حیات او وسیله نجات چندین جاندار شود حق سبحانه تعالی او را باین نیازمند ارزانی دارد القصة بعزم درست و اعتقاد صادق با خدا عهد کردم که بعد ازیں هیچ جاندار را بدست نیازم بکرم الهی کوفت او تخفیف تمام یافتم و در آن هنگام که این نیازمند در بطن والده بود بدستور که دیگر اطفال در شکم حرکت میکنند روزی اثر حرکت ظاهر بشد پرستاران مضطرب و متلاشی گشته صورتحال را بعرض حصر عرش اشیانی رسانیدند در آن ایام پدرم پیوسته شکار یوز میفرمودند چون انروز جمعه بود به بیت سلامتی من نذر فرمودند که در مدت عمر روز جمعه شکار یوز نکنند تا انتهای حیات بوی عزیمت ثابت قدم بودند و من نیز متابعت الحضرت نموده نا حال شکار یوز روز جمعه نکرده ام مجملًا بحجت ضعف نور چشمی شاه شجاع سه روز درین منزل توقف واقع شد امید که حق تعالی او را عمر طبعی کرامت فرماید روز سه شنبه هفتم کوچ اتفاق افتاد روزی پسر حکیم تعریف شیر شتر میکرد بحاطر رسید که اگر روزی چند ندان مداومت نمایم ممکن که دفعی داشته باشد و مزاج من گوارا باشد آصفخان ماده ولایتی شیردار داشت قدری اراں شیر تداول کردم بحلاف شیر دیگر شتران که حالی از شوری نیست بمداق من شیریں و لذیذ آمد و الحال قریب یکماه است که هر روز پیاله که مقدار نیم کاسه آبجوری باشد اراں شیر می خورم و بعضی ظاهر شده رافع تسنگی است غریب آنکه دو سال پیش ازیں اصمخان این مایه را حریده بود و در آن وقت بچه نداشت و اصلا اثر شیر ظاهر نبود درین ایام بحسب اتفاق ارپستان او شیر برآمد هر روز چهار سیر شیر گاؤ و پنج سیر گندم و یک سیر قند سیاه و یک سیر نادیان بخورد از می دهد که شیرش لذیذ و شیریں و مفید باشد و تکلف بمداق من خیلکی در افتاد و گوارا آمده و بحجت امتحان شیر گاؤ و شیر گاؤ میدش را طلبیده هر سه را چسیدم در شیرینی و عدوت شیر این شتر را نسبتی نیست فرمودم که چند مایه دیگر را هم ازیں قسم خوراک بدهد تا ظاهر شود که از اثر غذاهای لطیف عدوت است یا در اصل شیر این شتر شیریں است روز کم شده هستم کوچ فرمودم روز مبارک شده بهم مقام واقع شد دولت حاده در مقام تال کلان ترتیب یافته بود فرد شاه جهان کشتی طرح کشمیر که نسیم گاه آن را از بقعه ساخته بودند پیسکش نمود احره های انروز مران کشتی نشسته سیر تال کرده شد عابد خان بحشی بدکش را که بدرگاه طلبداشته شده بود درین روز سعادت استقامت در یافته بخدمت دیوانی بیوتات سرفراز گشت سرفراز خان که از کمکیان صوبه گجرات است بعدایت علم و اسب بحاق حاضه و فیل فرق عزت و افراخته رخصت یافت عزت خان که از تعینات لشکر بدکش است بعدایت علم سر بلند گردید روز جمعه دهم کوچ فرموده شد میرو میران بمنصب در هزاربانات و شمنصد سوار سرفزاری یافت روز شنبه یازدهم برگنه دوحه محل ورود موکب مسعود گشت شب یکشنبه دوازدهم آبان ماه الهی سده سیزده جلوس مطابق پانزدهم ذیحجه

بیش از یک بوبت موجب غذا نشود ضبط احوال خود نمی توانست کرد و بپا نه
وار خود را بر آب و آتش می زد تا آنکه بصوالقذیه و استقلال منجر شد بسیار زبون
و ضعیف گشت چند روز پیش ازین التماس نمود که خود را پیشتر با گره رسانم حکم
فرمودم که بحضور آمده رخصت شود در بالکی انداخته آوردند بعدی نحیف و ضعیف
بظن در آمد که موجب حیرت گشت

کسیده پوستی بر استخوانی

بلک استخوان هم نه تحلیل رفته با آنکه مصوران در کشیدن شبیه لاغر نهایت اغراق
نکار می برد اما اری عالم بلکه نزدیک باین هم بدظر در نیامده سبحان الله آدم زاده باین
هیات و ترکیب هم میسود این دو ببت اوستاد درین مقام مناسب افتاده

سایه من گرم بگیرد پای * تا فیامت نداردم بر جای

باله ارسکه ضعف دل بیدد * تا سلب چند جای به بقیند

ار عایت غرایب فرمودم که مصوران شبیه او را کسند القصد حال او را بسیار متغیر یافتیم
گفتم که رهبار در چنین وقت نفسی اریاک حق عاقل نباید شد و از کرم او نا امید
نباید شد اگر مرگ آمان بحسد آن را دستگاه معذرت و فرصت تدارک باید شمرد و اگر
مدت حدت بسر آمده هر نفس که بیداد او بر آید عذمت باید دانست از باز مادیهای
حویش دل مسعول مباش که اندک حق خدمت پیش ما بسیار است و چون اربرشانی
او عرض رسیده بود دو هزار روپیه خرچ راه ناو داده رخصت کردم روز دوم مسافرا راه
عدم گشت روز سه شنبه سی ام کنار آب مادب محل نزول اردوی گیهان پوی گردید
حسن نوروز مبارک شدیم دویم انان ماه الهی دردمدل راستگی یافت امان الله پسر
مهابتخان حسب التماس او سمت ... هراری ذات و سیصد سوار سرفراز شد گرد هر
ولد را سال بمصوب هراری ذات و هشتصد سوار سرلندی یافت عبدالله پسر خان
اعظم بهراری ذات و سیصد سوار بمقار گشت دلیرخان که از حاگیرداران صوبه گجرات
است بمرحمت اسپ و فیل سرفراز نمودم ربهارخان پسر شهبازخان که بموضع الحکم
از صوبه دکن آمده بخدمت بخشگیری و وافعه نویسی لیسرنگش سرفراز گشت و
مصب او هشتصدی ذات و چهارصد سوار مقرر شد روز جمعه سویم کوچ فرمودم درین منزل
شاهرده شجاع جگر گوشه مرزد شاهجهان که در دامن عصمت نور جهان بیگم پرورش
می یابد و مرانسمت باو تعلق خاطر و دل بستگی مرتبه ایست که از جان خود عزیز
میدارم بیماری که مخصوص اطفال است و اسرام الصیان میگویند بهم رسانید و زمانی مستند
از هوش روت ... چند اهل تجربه تدبیرات و معالجات نکار بردند سود نداد و بیهوشی
او هوش از من رنو چون ار تدای ظاهری نامیدی دست داد از روی خضوع و خشوع
برق نیار بدرگاه کریم کارسار و رحیم بنده نواز سوده صحت او را مسالت نمودم درین
حالت بخاطر گذشت که چون ناخدای خود عهد کرده بودم که بعد از تمام سن
حمسین از عمر این نیاز مند ترک شکار تیر و بندوق نموده هیچ چانداری را بدست

که از مرتاضان کیش هنود است و تفصیل احوال او در اوراق سابق نگاشته کلک وقایع نگار گردیده صحبت داشته بسیر و تماشای کالیاده توجه فرمودم بے تکلف صحبت او از مغنمات است دریں تاریخ از مضمون عرض داشت بهادر خان حاکم قندهار بوضوح پیوست که در سنه هزار و بیست و شش هجری که عبارت از سال پار باشد در قندهار و نواحی آن کثرت مویش بحدی رسیده که جمیع محصولات و غلات و مزروعی و سردرختیهای انولایت را ضایع ساخته اند تا رراعت درو نشده بود خوشه ها را بریده میخوردند چون رعایا مزروعات خود را بخرم در آوردند تا کوفتن و پاک ساختن نصف دیگر تلف شده بود چنانچه ربعی از محصولات شاید بدست در آمده باشد و همچنین از فالیزها و ارباعات اثر نماند بمروور چندی آواره و معدوم شدند چون مرند شاهجهان جشن ولادت بصر خود را نکرده در اوجین که محال جاگیر اوست التماس نمود که نرم روز مبارک سببه سی ام در منزل او آراستگی یابد لاجرم آن فرزند را کامروای خوااهش ساخته در منزل او نعیش و طرب گذرانیده شد و بندهای خاص که دریں قسم مجالس و محافل بار می یابند بساغرهای لبریز عنایت سرخوش گسترد و فرزند شاهجهان آن مولود مسعود را به نظر در آورده خوالی از جواهر و مرصع آلات و پلجاء رنجیر فیل سی فرو بیست ماده برسم پیشکش گذرانیده التماس نام نمود انشاء الله سعادت بیک نهاده خواهد شد و ارفیلان او هفت زنجیر فیل داخل حلقه خاصه شد نتمه به موجودان تقصیم یافت و در کل آنچه از پیشکشهای او مقبول افتاد دولک روپیه خواهد بود دریں روز عضدالدوله از جاگیر خود رسیده سعادت آستان بوس دریافت هشتاد و یک عدد مهر نصیغه نذر و فیل برسم پیشکش گذرانید قاسم خاں که از حکومت بنگاله معزول ساخته بدرگاه طلب داشته شده بود بدولت زمینی بوس مستعد گشته هزار مهر نذر گذرانید روز جمعه غره ادر ماه شکار باز و جره خاطر را رعیت افزود در اثبات سواری مقطع رراعتی از جوار گذر افتاد ناآنکه هر تنه یکخوشه بار می آورد تنه نظر در آمد که دوازده خوشه داشت موجب حیرت گشت درینحال حکایت بادشاه و باغبان بخاطر گذشت

حکایت بادشاه و باغبان

یکی از سلاطین در هوای گرم بدر باغی رسید پیر باغبان دید بر در استاده پرسید که دریں باغ انار هست گفت هست سلطان فرمود که قدحی آب انار ببار باغبان را دختره بود بجمال صورت و حسن سیرت آراسته باو اشارت کرد تا آب انار حاضر سارد دختر رفت و فی الحال قدحی پر آب انار بیرون آورد و برگی چند بر روی آن نهاده سلطان از دست او گرفت و در کشید انگاه از دختر پرسید که مقصود از گذاشتن این برگها بر روی آب چه بود دختر بزبان فصیح و ادای ملیح معروض داشت که در چینی هوای گرم غرق از عرق قطره و سواری رسیدن و آب را بیکدم در کشیدن منتهی

هزار و بیست و هفت هجری بطالع نوره درجه میزان بخشنده میمنت بفرزند اقبالمند شاهجهان از صبیحه آنحضرت گرامی فرزند کرامت فرمود آمد که قدمش برین دولت اند قدین مبارک و فرخنده باد سه روز در منزل مذکور مقام نموده روز یکشنبه پانزدهم در موضع ثمره نزول اقبال اتفاق افتاد چون التزام شده که جشن مبارک شنبه تا مقدور و ممکن باشد در کنار آب و جای بصفا ترتیب یابد درین نزدیکی سرزمینی که قابلیت آن داشته باشد نبود ناگزیر قریب دیمی از شب مبارکشنبه شانزدهم گذشته بار سواری فرمودم و هنگام طلوع بیدار اعظم بروج بخش عالم در کنار تال ناکه نور نزول اجلال واقع شد آخرهای روز بزم پیاله آراسته بچندی از بدهای خاص پیاله عدايت فرمودم روز جمعه هفدهم کوچ فرمودم کیسوداس مارو حاکم دار آن نواحی است حسب الحکم از دکن آمده سعادت و مینوس سربلندی یافت روز شنبه هیجدهم حوالی رام گده معسکر اقبال گشت چند شب پدش اربین سه گهزی بطلوع مانده بود در کوه هوا ماده بخار و دحانی بسکل عمود نمودار شد و هر شب یک گهزی پیستر از شب دیگر ظاهر میگشت و چون تمام نمود صورت حره بددا کرد و در سربار یک و مدان گنده خمدار ماند دهره بست بجانب حدوف و روه بسوبه شمال الحال یکپهر بطلوع مانده ظاهر می گردید محکمان و احدثر شناسان قد و قامت او را باسطراب معلوم کردند که بست و چهار درجه فلکی را باحتلاف منظر سار است و حرکت فلک اعظم متحرک و حرکت خاصه بیدر در جهت حرکت فلک اعظم درو ظاهر می شود چنانچه اول در برج عقرب بود ابراهیم گذاشته بمیران رسید و . . . کت عرض در جهت حدوف بیشتر دارد دانایان من بحکم در کتب این قسم را حره نامیده اند و نوشته اند که ظهور این دلالت میکند بر ضعف ملوک عرب و استیلاء دشمنان ملوک عرب در ایشان و الله تا تاریخ مذکور بعد از شانزده شب که علامت ظاهر شده بود در همان سمت ستاره دردار گشت که سورش روشنی داشت و تا دوسه گرم او دراز می نمود و اما در دم اصلا روشنی و درخشندگی نبود الحال قریب هست شب است که نمودار شده هرگاه که مدعی گردید مرقوم خواهد نمود و از آثار او آنچه بظهور رسد نوشته خواهد شد روز یکشنبه پانزدهم مقام کرده روز دوشنبه در موضع سینل کهیره برول فرمودم روز سه شنبه بست و یکم بار مقام شد برشید خان افغان خلعت و فیل مصحوف زندهاں مرحمت نموده فرستادم روز کمسبیه بست و دوم پرگنه مدیپور مخیم آردوی گیهای شکوه گشت روز مبارکشنبه بست و سیوم مقام کرده بزم پیاله ترتیب یافت و دارا خان باخلعت نادری سرور شد روز جمعه مقام نموده روز شنبه بست و پنجم پرگنه نوازی مخیم معسکر اقبال گشت روز یکشنبه بست و ششم در کنار آب چنبل برول فرمودم و روز دوشنبه بست و هفتم بر لب آب کهنر منزل شد روز سه شنبه بست و هشتم سواد بلده اوجین مورد ربابات مدیوی گردید از احمد آباد تا اوجین نود و هشت کوه مسامت را به بست و هشت کوچ و چهل و یک مقام که دو ماه و نه روز باشد آمده شد روز کم شنبه بست و نهم ناجد روپ

این موهبت الهی بکدام زبان ادا نمایم که در عهد دولت چنین پادشاه عادل بحضرت وقت و آرامش خاطر بعبادت معبود خود مشغول و از هیچ رهگذر غدار تفرقه برداشتن * و رحمت من نمی نشیند روز یک شنبه سویم از کالیاده کوچ فرمودم در موضع قاسم که پرتو قزول واقع شد در اثنای راه بشکار باز و جوه مشغولی داشتم اتفاقاً کاروانکی برخاست باز توغون را که نهایت توجه بان دارم از پی او پرانیدم کاروانک از چنگ او بدرجست و باز هوا گرفته بمرتبه بلند شد که از نظرها غایب گردید هر چند قراولان و میرشکاران از پی او باطراف تاخفتند اثری ازو نیافتند و محال نمود که در چنین صحرای بار بدست آید و لشکر میر کشمیری که سردار میرشکاران کشمیر است و بار مذکور حواله او بود سراسیمه بے سراغ و نشان در اطراف صحرا می شناخت ناگاه از دور درختی دید چون نزدیک رسید باز را بر سر شاخ نشسته یافت مرغ خانگی را نموده بار را طلبید سه گهزی بیشتر نگذشته بود که گرفته بحضور آورد و این موهبت غیبی که در گمان و خیال هیچکس نبود مسرت افزای خاطر گشت بانعام این خدمت منصب او را افزوده اسب و خلعت مرحمت نمودم روز دوشنبه چهارم و سه شنبه پنجم و کمشنبه ششم پی در پی کوچ واقع شد روز مبارکشنبه هفتم مقام نموده در کنار تال جشن نشاط آراستگی یافت نور جهان بیگم بیماری داشت که مدتها بران گذشته بود و اطباء که سعادت خدمت اختصاص دارند از مسلمان و هندو هر چند تدبیرات بکار بردند سودمند نیفتاد و ار تدای آن بعجز معترف گشتند درینفلا که حکیم روح الله بخدمت پیوست و متصدی علاج آن شد بقائید ایند عزاسمه در اندک مدت صحت کامل رو نمود و بصله این خدمت شایسته حکیم را بمنصب لایق سرفراز ساخته سه موضع از وطن او بطریق ملکیت عنایت فرمودم و حکم شد که مسارالیه را بنقره وزن کرده در وجه انعام او مقرر دارند روز جمعه هشتم تا روز یکشنبه سیزدهم پی در پی کوچ اتفاق افتاد و هر روز تا آخر منزل بشکار باز و جره مشغول بوده دراج بسیار گیرانده شد روز یکشنبه گذشته کدور کون پهر رانا امر سدگه بدولت زمین بوس سرفراز گشته تسلیمات مبارکباد فتم دکن بتقدیم رسانیده صد مهر و هزار روپیه بصیغه ندر و مواری بست و یک هزار روپیه از قسم مرصع آلات با چند اسب و فیل پیشکش گذرایید آنچه از قسم فیل و اسب بود باو بخشیدم و تنه بمعرض قبول مقرون گشت و روز دیگر باو خلعت مرحمت شد میر شریف وکیل قطب الملک یک زنجیر فیل و باراد تخال میر سامان نیز یک زنجیر فیل عنایت شد سید هزیر خان بفوجداری سرکار میوات سرفراز شد مدصب او از اصل و اضافه هزار پی ذات و پانصد سوار مقرر گشت سید مبارک را بحراست قلعه و هتس ممتاز ساخته منصب پانصدی ذات و دوصد سوار مرحمت فرمودم روز مبارک شده چهاردهم در کنار تال موضع سندهارا مقام کرده بزم پیاله ترتیب یافت و بندهای مخصوص بساغرهای نشاط خوشوقت شدند جانوران شکاری که در آنروز بکریز بسته بودند خواجه عبداللطیف قوش بیدگی در پی روز آورده بنظر گذرایید آنچه لایق سرکار

حکمت است بنام این احتیاط برگها را بر روی آب و قندح نهادم تا بآهستگی و تانی
فوش جان فرمایند سلطان را این حسن ادا بغایت خوش آمد و بخاطر گذرانید که
این دختر را داخل خدمه محل خود سازم بعد ازاں از باغبان پرسید که هر سال حاصل
تو از این باغ چیست گفت سیصد دینار گفت بدیوان چه میدهی گفت سلطان ار
سردرختی چیز نمیگردد بلکه از زراعت عشره می ستاند سلطان را بخاطر گذشت
که در مملکت من باغ بمیار و درخت بیشمار است اگر از حاصل باغ بیز عشری دهد
مبلغی کفایت می شود و رعیت را چندان زیانی نمی رسد بعد ازین بفرمایم
که خراج از محصول باغات نیز بگیرد پس گفت قدره آب دیگر هم از انار
بیار دختر رفت و بعد از دیری آمد و قدحی آب انار آورد و سلطان گفت که
ان نوبت که رفتی رود آمدی و بیستر آوردی و این مرتبه انتظار بمیار دادی
و کمتر آوردی دختر گفت که ان نوبت قدح را از اب یک انار مالا مال
ساخته بودم و درین دفعه پنج شش انار افسردم و انقدر اب حاصل نشد سلطان را حیرت
افزود باغبان معروضداشت که برکت محصول از اثر بیت نیک بادشاه است مرا
بخاطر میرسد که شما بادشاه باشید در وقتی که حاصل باغ را از من پرسیدید بیت
شما دگرگون شده باشد لاجرم برکت از میوه رفت سلطان متاثر گشت و ان اندیشه از
دل برآورد پس گفت یک نوبت دیگر قدحی از اب انار بیار دختر بار رفت و نزدی
قدح را لبالب برون آورد خندان و شادان بدست سلطان داد سلطان بر فراست باغبان
امری کرده صورت حال ظاهر ساخت و ان دختر را ازو درخواست و خواستگاری نمود
این حقیقت از ان بادشاه حقیقت آگاه بر صفحه روزگار یادگار ماند القصة ظهور این امور
معنی اثر نیت نیکه و ثمرات عدالت است هرگاه همگی همت و نیت سلاطین
معدلات ائین مصروف و معطوف بر اسودگی خلق و رفاهیت رعایا باشد ظهور خیرات
و محصول زراعت و باغات مستبعد نیست ولله الحمد که درین دولت اند فرین بر
سردرختی هرگز محصول رسم نبوده است و نیست و در تمام ممالک محروسه یکدام و
یکجه باین صیغه داخل خزانه عامه و واصل دیوان اعلی نمی شود بلکه حکم است
که هرکس در زمین مزروعی باغ سارح حاصل ان معاف باشد امید که حق سبحانه این
نیار مند را همواره بر نیت خیر موافق دارد

چو بیت بخیر است و خیرم دهی

روز شنبه دوم بار بصحبت چند روپ خاطر شوق افزود بعد از فراغ عبادت بيمروز بکشتی
نشسته بقصد ملاقات او شتافتم که در آخر روز در گوشه انزوایی او دریده صحبت داشتم
سما سخنان بلند از حقایق و معارف استماع افتاد ے اغراق مقدمات تصوف مدقم
بدان می کند و از صحبت او محظوظ میتوان شد شصت سال از عمرش گذشته بخت
و دوساله بود که قطع تعلقات ظاهری کرده قدم همت بشاهراه تجرید نهاده و سی و
هشت سال است که در لباس بے لباسی بسر میبرد در وقت رخصت گفت که شکر

منصبداران و احدیان و برق اندازان بادشاهی تعیین فرمود چنانچه این احوال برهم اجمال در اوراق گذشته ست ذکر یافته چون بمقصد پیوست با تقی میر اعار خصوصیت و بهانه حوئی نموده جوهر ذاتی خود را ظاهر ساخت و مکرر شکایت او ا عرضداشت نمود حتی که صریح نوشت که صحبت من باو راست نمی آید و این خدمت ارو متمشی نمی شود اگر سردار دیگر مقرر نمایند فتح این قلمه نزدی خواهد شد تا که به تقی را بحضور طلب داشته راجه بکرماجیت را که از بندهای عمده اوست با فوحي ا سرور تاره روز باین خدمت رخصت نمود چون این بی سعادت دریافت که زیاده ترس حیلنه و تدویرار پیش نخواهد رفت تا رسیدن بکرماجیت جمعی از بندهای درگاه را به بهانه آنکه مدتها یساق کشیده بی سامان شده اند رخصت نمود که بجایگیرهای خود شتافته تا آمدن راجه بکرماجیت بسامان خود پردازند چون بظاهر تفرقه در سلسله جمعیت دولتحوهران راه یامت و اکثری بمحال جایگیر خود رفتند و معدودی ار مردم روشناس در آنجا ماندند قانو دانسته اثار بغی و فساد ظاهر ساخت سید صفی بارهه که بمزید شجاعت و جلالت احتصاص داشت با چندی از برادران و خویشان پای همت اسروده شربت خوشگوار شهادت چشید و بعضی را به رخمهای کاری که پیرایه شیران کارزار است ان بد ذات ار عرصه نبود بر گرفته به نکبت سرای خود برد جمعی ار جاده دوستی به نگ پا خود را بگوشه سلامت کسیدند وان بد سخت دست نعدی و تصرف به پرگنات داس کوه که اکثراران بجایگیر اعتمادالدوله مقرر است در ار ساخته ار تاحت و تاراج سرموئی مرو نگداشت امید که همبرن رودی بسزای اعمال و جزای افعال مبتلا گردد و نمک این دولت کار خود نکند انسالله تعالی روز یکشنبه هفدهم ار گهائی چاندا عدور واقع شد روز دو شنبه هیجدهم اتالمق جان سپار خانانان سپه سالار به سعادت استانبوس مفکر گشت چون مدتای مدید ار حضور دور بود و موکب منصور ار نواحی سرکار خاندیس و برهانپور عبور میفرمود التماس دریافت ملازمت نمود حکم شد که اگر خاطر او ار همه جهت جمع باشد جریده امدی نزدی معاودت نماید بنابرین حسبالحکم بسرعت تمامتر شتافته درین تاریخ دولت رمین بوس دریافت و بانواع نوارش خسروانه واقسام عواطف شاهانه فرق عزت سرامراخته هزار مهر و هزار روپیة بصیعه نذر گردانید چون آرد و درگذشتن گهائی صعوبت بسیار کشیده بود بجهت رفاهیت احوال مردم روز سه شنبه نوزدهم مقام فرمودم روز کم شنبه بستم کوچ کرده روز مبارک شنبه بیست و یکم بار اتفاق مقام افتاد در کنار دریای که به سند استظهار دارد بزم پیاله مرتب گشت اسپ سمنده خاصه سمیر نام که از اسپان اول بود بحاکمانان عدایت نمودم سمیر باصطلاح اهل هند کوه طلا را گویند و بجهت مناسبت رنگ و گلایه جنه باین اسم موسوم گشته روز جمعه بیست و دوم و شنبه بیست و سوم پی در پی کوچ شد درین روز عجیب ابشاری مشاهده افتاد آری در غایت صفا پر جوش و خروش ار جای مرتفع می ریزد بر اطراف نشیمن های خدا افروزی ے تکلف درین نردیکی

خاصه بود انتخاب نموده تقسمه را بسوا و دیگر بندها بخشیده شد درین تاریخ خبری
 و کامرعمه‌ئی راجه سورجمل واد راجه باسو بمسامع جلال رسید راجه باسو چند پسر داشت
 مشارالیه اگرچه بحال از همه کس تر بود غایتاً پدر بجهت بداندیشی و فتنه جوئی
 پیوسته او را محبوس و مضبوط میداشت همچنان ازو ناراض و آزردہ خاطر گذشت
 بعد از فوت او چون این بے سعادت از همه کسان تر بود دیگر فرزند قابل ورشید نداشت
 حقوق خدمت راجه باسو ملحوظ و منظور فرموده بجهت انتظام سلسله رمینداری
 و محافظت ملک و وطن او این بیدولت را بخطاب راجگی و منصب دوهزاری سرفراز
 ساخته جا و جاگیر پدرش را در سعی خدمت و دولخواهی بدست آورده بود و مبلغهای
 کثیری از نقد و جنس که بسالهای دراز اندوخته بود با و ارانی داشتند و در هنگامیکه مرحومی
 مرتضی‌خان خدمت فتح کانگه دستور یافت چون این بیدولت رمیندار عمده آنکوهستان
 بود بظاهر تعهد خدمات و دولخواهی ها نمود نمک مشارالیه مقرر گشت و بعد از آن
 که بمقصد پیوست مرتضی‌خان محاصره را بر اهل قلعه تنگ ساخت و این بد سگال از
 صورتحال دریاوت که عنقریب مفتوح خواهد شد در مقام سازش و فتنه پردازی در آمده
 بوده آرام از بدش رو برگرفت و با مردم مشارالیه کارها منازعت و محاصمت رسانید
 مرتضی‌خان نقش بیدولتی و ادبار از صفحه جبین آن سرگشته روزگار خوانده شکایت
 او را بدرگاه والا عرضداشت نمود بلکه صریح نوشت که اتاریغی و بدولخواهی از
 احوال او ظاهر است و چون مثل مرتضی‌خان سردار عمده نالسرگران در آن کوهستان
 بود آن بی سعادت وقت را مقتضی ترتیب اسباب شورش و آشوب دیدار بخدمت
 فرید شاه جهان عرضداشت نمود که مرتضی‌خان تحریک از باب غرض نامن سویی
 مزاحی بهمرسانیده در مقام حرات ساختن و سرانداختن من شده به عصیان و بعی
 متهم میسازد امید که سبب نجات و ناعث حیات من گشته سراندرگاه طلب فرمایند
 هرچند که بر سخن مرتضی‌خان بهایت اعتماد داشتم غایتاً اری که او التماس طلب
 خود بدرگاه نموده شبیه بحاطر رسید که مبادا مرتضی‌خان به تحریک از باب مساد
 مسورش در آمده و عور باکرده او را متهم میساخته باشد مجملً بالتماس فرید شاه جهان
 از تقصیرات او گذشته بدرگاه طلب فرمودم و مقارن این حال مرتضی‌خان بحوار رحمت
 ایزدی پیوست و فتح قلعه کانگه تا فرستادن سردار دیگر در عقده توفف اوفتاد چون
 این فتنه سرشت بدرگاه والا رسید نظر بظواهر احوال او افکنده در آن زودی مشغول
 و مشمول عطواطف بیدریغ ساخته در ملازمت شاه جهان بخدمت فتح دکن رخصت
 نموده شد بعد از آن که ملک دکن به تصرف اولیای دولت اند قرین در آمد در خدمت
 آن فزوند وسایل برانگیخته متصدی فتح قلعه کانگه گشت هرچند این بی حقیقت
 حق ناشناس را بار در آن کوهستان راه دادن ارائیس حزم و احتیاط دور بود لیکن چون
 این خدمت را آن فرید بعهده خویش گرفته بود ناگزیر به اراده و اختیار گذاشته
 شد و فرید اقبالمند او را با نقی نام به یکی از بدهای خود و فوجی شایسته از

خرچی و خلعت عنایت شد و شب سه شنبه چهارم بعد از گذشتن یکپهرو سه گهری بدو تختخانه مراجعت فرمودم. روز یکشنبه پنجم قریب به پنج کروه کوچ نموده روز مبارک شبیه ششم مقام واقع شد درین روز خاندان پیشکش خود بدظر در آورد از قسم جواهر و مرصع آلات و امشه و فیل آنچه پسند افتاد برگزیده تقمه را بمشار الیه مرحمت فرمودم مجموع پیشکش او آنچه بدرجه قبول رسید موازی یک لک و پندجاه هزار روپیه قیمت شد روز جمعه هفتم پنج کروه کوچ نمودم پیش ازین سارس را به شاهین کید زنده بودم لیکن شکار درنا تا حال تماشا نکرده بودم چون مرید شاه جهان ذوق شکار شاهین بسیار دارد و شاهین های او خوف رسیده حسب التماس آن فرزند صبح بگاه سوار شدم یک درنا بدست خود گیرایدم و درنا دیگر را شاهین که آن مرید در دست داشت گرفت بی تکلف از شکارهای خوف خوب است رعایت العایت مکتوظ گستم اگرچه سارس جانور نل است عایتاً سمیت پرکاداک واقع شد شکار درنا را هیچ سببئی نماند بدست ندارم دل و حگر شاهین را که این قسم جانوران فوی جته را میگیرند و نزور سرپنجه همت رنن میسارد حسن خاش قوشچی آن امرود بخلدوی این شکار بعد از فیل و اسب و خلعت سرمراری یافت و پسرش نیز اسب و خلعت ممتاز گست روز شنبه هشتم چهار کروه و یکپانچ کرده روز یکشنبه نهم بار مقام نمودم درین روز خاندان سپه سالار بخلعت حاصه و کمر شمشیر مرصع و فیل خاصه با تلایر فرق عزت برافراخته مکتوب ابصاحب صوبگی ملک خاندیس و دکن سربلندی یافت و منصب آن رکن السلطنت از اصل و اصفه هفت هزاری دات و سوار مرحمت شد چون صحبت او با لشکر خان راست بیامد حسب التماس مسار الیه عاند حال دیوان بیوتات را بخدمت دیوانی بیوتات مقام فرمودم و منصب هزاری دات و چهارصد سوار عنایت شد اسب و فیل و خلعت و رحمت نموده بدان صوب فرستادم و همدری روز خاندوران از صوبه کابل رسیده دولت زمین بوس دریافت هزار مهر و هزار روپیه نصیعه بدر گذرایند و تسلیح مرور با پنجاه راس اسب و ده قطارشتر بر و مایه ولایتی و چند دست جانور باری و چینی و خطائی و عیوه برسم پیشکش معروض داشت روز دوشنبه دهم سه کروه و یکپانچ روز سه شنبه یازدهم پنج کروه سه پاو کوچ شد درین روز خاندوران مردم خود را آراسته بدظر در آورد و هزار سوار معل که اکثر اسب نرکی و بعضی عراقی و مجلس داشتند بسمار داد با آنکه جمعیت او اکثر متعرق گشته بعضی ملایم مهلتحال شده در همان صوبه مانده اند و جمعی از لاهور جدائی گزیده باطراف ممالک رفته اند اینقدر سوار خوش اسبه غنیمت نمود بدتکلف خاندوران در شجاعت و دلوری و جمعیت داری از یکتایان روزگار است اما امسوس که بدر منحنی شده و کبر سن او را دریافته و باصراش بهیار ضعیف و رنن گشته دو پسر جوان و رشید دارد خالی از معقولیتی نیستند غایتاً خود را در برابر خاندوران نمودن کاری است مشکل و عظیم درین روز بمشار الیه و فرزدان او خلعت و شمشیر مرحمت شد روز یکشنبه دوازدهم سه نیم کروه در نور دیده برکنار تال ماند و نزول

باین خوبی ابشاری منظور در نیامد و در سیرگاه است لحظه از تماشای آن محظوظ گشتم روز یک شبده بیست و چهارم مقام نموده در بالای که پیش دولتخانه واقع شد بر کشتی نشسته شکار مرغابی کرده شد روز دو شده بیست و پنجم و سه شبده بیست و ششم و کمشعبه بیست و هفتم پے در پے کوچ آمدن سکاکنان پوستان خاصه که در برداشتم لطف نمودم و هفت راس اسب از طوبه حاصه که بر هر کدام سواری کرده شد بیزبان اذالیق مرحمت نمودم روز یک شبده دوم دیماه الهی قلعه زن تهبور محل رابات جلال گشت این قلعه از اعظم ملاح هندوان است در زمان سلطان علاءالدین خلجی راس پتمبر دیو متصرف بود سلطان مدتها مدید محاصره نموده بمحبت و تودد بسیار مفتوح ساخت و در اعرار سلطنت حضرت عرش انبیانی انارالله برهانه راس سرجن هاذا در تصرف داشت و پیوسته شش هفت هزار سوار ملارم او می بودند و الحضررت بمیان تأید ایرد سکاکن در عرض یکماه و دوازده روز فتح کردند و راس سرجن برهمدونی سخت سعادت استادموس در یافته در سلک دولتخواهان منظم گشت و امرای معتمدیندهای معتمد شد بعد از و سرش رای بهوج بدر در زمره امرای عظام انقظام داشت الحال دبیره او سر بلند راس داخل بندهای عمده است روز دو شده سیوم نعرم تماشای قلعه توحه نمودم دو کوه در برابر بند دیگر واقع است یکی را زن میگویند و دیگری را تهبور قلعه برقرار تهبور اساس یافته و این هر دو اسم را ترکیب داده زن تهبور نام کرده اند اگرچه قلعه در عایت استحکام است و آب فراوان دارد عایدت نوه زن حصصی اسم نوبی و فتح این حصار منحصراست از آن جانب چنانچه والد بزرگوارم حکم فرمودند که توپ هزارا بر قرار کوه زن برآورده و عمارات درون حصار را محترماً گیرند اول نوبی را که آتش دادند بچوکه نوبی محل راس سرجن رسید و از آفندن آن عمارت زلزله در بدای همت او راه یافته و توهم عظیم بر بطن او مستولی گشته و بحاف خود را منحصراً در سپردن قلعه دانسته فرق عنودیت و خاکساری بدرگاه شهنساء جرم بخش عذر پذیر سوو القصه فرار داد خاطر چنان بود که شب در بالای قلعه گذرانیده روز دیگر بارود مراجعت فرایم چون مدارل و عمارات درون حصار بر روش هندوان اساس یافته و جانبها را سی هوا و کم فضا ساخته اند دلمشین بیعتاد و حاضر بیدرتوف راضی بسد حماسی بنظر در آمد که یکی از نوکران رستم حان متصل بحصار قلعه ساخته ناعچه و سمیعی مسرف بر محترماً خالی از فضا و هوایی بیست و در تمام قلعه نه اریں جائی نه رستم خاں از امرای حضرت عرش انبیانی بوده از معرین در بندگی الحضررت تربیت یافته نسبت محرمیت و قرب خدمتی داشته از عایت اعتماد این قلعه را حواله باو فرموده بودند بعد از تراج تماشای قلعه و مدارل آن حکم شد که حمعی از محرمان را نه درین حصار محبوس حاضر سازند تا جمعیت حال و حقیقت احوال هر یک را رسیده بمقتضای محاکم فرموده شود مجملأ غیر از معامله خون یا شخصی که از حلامی او فتنه سازد در ملک راه می یابد دیگر همه را اراد سحلم و بهر کدام در حور حال او

باولنی عمارتی است عالی و بغایت خوب ساخته اند از کارفرمایان تحقیق شد که مبلغ بیست هزار روپیه صرف این عمارت شد و چون درین حوالی سکار حیلکی بود روز دوشنبه هفت دهم مقام فرمودم روز سه شنبه هیژ دهم سه کروه و یک نیم پار گذشته در موضع دایرمنوورود موکب معهود اتفاق افتاد روز کم شنبه نورد هم دو کروه و نیم طی نموده در کنار کول فتحپور زیات منصور برافراشت و چون هنگام عربست فتح دکن از رن تهنپور تا اوجی آسامی منازل و بعد مسافت اینها نوشته شده بود درین مرتبه به تکرار نوشتن مناسب ندید و ار راه رن تهنپور تا فتحپور براهی که آمده شد دو بیست و سی و چهار کروه مسافت به شصت و سه کوچ و پنجاه و شش مقام که مجموع یکصد و نوزده روز بوده باشد طی نموده شد بحساب شمسی چهار ماه و یکروز کم گذشته و قمری چهار ماه کامل و ارتاریخی که موکب اقبال نعزم فتح رانا و تسخیر ملک دکن از مستقر الخلافه نهضت فرموده تاحال که زیات جلال همعنان نصرت و اقبال بار بمركز سلطنت قرار گرفت پنج سال و چهار ماه شد مدجمن و اختر شداسان روز مبارک شنبه بیست و هشتم دیمه الهی سده سیزدهم مطابق سلخ محرم سده یکهزار و بیست و هشت هجری ساعت در آمدن بدار الخلافه اگره اختیار فرموده بودند درینولا مکرر از عرایض دولتخواهان معروض گشت که علت طاعون در شهر اگره شایع است چنانچه در روزی فریب صد کس کم و ریاده در ریرعل و یاکش وان یا درته گلو دانه بر آورده ضایع میشود و این سال سیوم است که در موسم رستمندان طعیان میکنند و در اعار تا دستان معدوم میگردد و از غریب آنکه درین سه سال بجمیع قصبات و قریات نواحی اگره سرایت کرده و در فتحپور اصلا اثر این ظاهر نشده حتی در آمان آباد تا فتحپور دو نیم کروه مساوت است مردم اسکا ار نیم ونا ترک وطن داده بدیگر مواضع پناه برده بودند ناگزیر مراعات حزم و احتیاط از ضروریات دانسته مقرر شد که درین ساعت معهود مبارکی و فرخی در معموره فتحپور نزول موکب منصور اتفاق آید و بعد ارتحقیف بیماری و گرانی ساعت دیگر اختیار نموده بدولت و سعادت ورود زیات جهان کسا بمستقر الخلافه ارزانی فرمائیم انشاءالله تعالی و تقدس جشن مبارک شنبه در کنار کول فتحپور ترتیب یافت چون ساعت داخل شدن بمعموره بست و هشتم قرار یافته هشت روز در همین منزل توقف مقرر گشت حکم فرمودم که دور تال را پیمودند هفت کروه برآمد درین منزل غیر از حضرت مریم الزمانی که بقدر تکسر میداشته اند دیگر جمیع بیگمان و خلوت نشینان سراق عفت و سایر بندهای درگاه دولت استقبال دریافتند صبیحه آصفخان مرحوم که در خانه عبدالله خان پسرخان اعظم است ذلای عجیب و غریب بداریده نهایت تأکید در تصحیح آن نموده بجهت غرامت مرقوم گشت گفت روزی در صحن خانه موشی بدظر درآمد سراسیمه افتاد و خیزان بطرز مستان هرسو میرفت و نمی دانست بکجا می رود به یک از کنیزان گفتم که دم آن را گرفته پیش گربه انداخت گربه بشوق و میل از جای جسته موش را بدهن گرفت و در الفور گذاشته نفرت ظاهر ساخت

سعادت اتفاق افتاد در میان تال نسیم از سنگ واقع است بر یکی از ستونها این رباعی شخصی ثبت نموده بود بنظر در آمد و مرا از جا در آورد الحق از شعرهای خوب است

یاران موافق همه از دست شدند * در دست اجل یگان یگان پست شدند
بودند تنگ شراب در مجلس عمر * یک لحظه زما پیشترک مست شدند
در نفیقت رباعی دیگر هم اریس عالم شنیده شد چون بسیار خوب گفته آن را نیز نوشتم
افسوس که اهل خرد و هوش شدند * از خاطر همدمان فراموش شدند
آنها که صد زبان سخن میگفتند * آیا چه شنیدند که خاموش شدند
رور مبارکشده سیردهم مقام کرده شد عبدالعزیز خاں از صوبه بنگش رسیده سعادت
آستانموس دریاوت اکر امخاں که نفوجداري فتح پور و اطراف آن متعین بود بدولت
ملارمت سر بلند گشت خواجه انراهم دای نخبی صوبه دکی بکتاب عقیدت خانی
سوروز شد مدر حاج از کومکیان صوبه مذکور از جوانان مردانه است بکتاب شریه خانی
و علم سر بلندی یافت روز جمعه چهاردهم ذیح کوه و یکپا و کوچ شد رور شدیه پانزدهم
سه کوه طه نموده در سواد بدنه برول احلال اتفاق افتاد خود با اهل حرم به تماشای
بالای قلعه شفاقت محمد نخبی حضرت جدت آشیانی که حراست قلعه بعهده او
مقرر بود مدلی ساخته مشرف بر محراب رعایت مرتفع و خوش هوا و مزار شیخ
بهاول نیز در حواری واقع است و حالی از فیضی نیست شیخ برادر
کلا شیخ محمد عوث است و در علم دعوت اسما بد طولی داشته و جدت آشیانی را
بشیخ مذکور رابطه محبت و حسن عقیدت بوجه کمال بوده در همدگامیکه آنحضرت تسخیر
ولایت بنگاله فرموده یکچندی در آن ولایت اقامت گزیدند مرا همدال بحکم آنحضرت
در آگره مانده بود حمی از فلجیان زر بده که سرشت ادبانه فتنه و فساد مجبول است
راه بیوفانی سپرده از بنگاله بزد میرزا آمدند و سلسله جذبان خبیث باطن میرزا شده به بغی
و کافر دعوتی و ناحق شداسی رهمودی کردند و میرزای عاقبت خطبه بدام خود
خوانده صریحاً اعلام بعی و عداوت مرتفع گردانید چون صورت واقعه از عرضداشت
دولتخواهان بمسامع حلال رسید آنحضرت شیخ بهاول را بجهت نصیحت فرستادند
که میرزا را از اراده باطل گردانیده بشاهراه اخلاص و اتفاق ثابت قدم سارند چون آن
بیدولتان فتنه سرشت چاشنی سلطنت را در کام میرزا شیرین ساخته بودند میرزا
باندیشه باطل حام طمع شده بموافقت و متانعت راضی نگشت و تحریک ارباب
فساد شیخ بهاول را در چارباغ که حضرت مردوس مکادی نایر بادشاه برب آب چون
ساخته اند به قیام بیباکی شهید گردانید و چون محمد نخبی را بشیخ مذکور نسبت
ادوات بود نعلش او را در قلعه بیانه برده مدفون ساخت رور یک شنبه شانزدهم چهار
م کوه طه نموده در منزل بوه رسیده شد چون باغ و باوایی که بحکم مردم زمانی
بر برگاه حوست اساس یافته در سر راه واقع بود تماشای آن توجه فرمودم بے تکلف

که در بناه این دولت روزگار بفراغ خاطر بحر می برفت و بهر کدام در خور حال آنها وجه معیشت مقرر گشته در فی قاریخ از اگره آمده سعادت استادیوس دریافتند و بهر یک هزار روبیه انعام شد جشن مبارک شعبه پنجم در دولتخانه با راستگی ترتیب یافت و بنده های خاص بساغر های نشاط خوشوقت گشتند نصرالله که فرزند سلطان پرویز فیل کوه دمان را مصحوب او بدرگاه فرستاده بود رخصت معاودت یافت جلد جهانگیر نامه با اسب پنجاق خامه عنایت شد که بجهت انفرزند به برد روز یکشنبه هشتم بکنور کون پسر رانا امر سنگه اسب و فیل و خلعت و کپوه مرصع با پهل کتاره مرحمت نموده شد بجایه جاگیرش رخصت فرمودم و مصحوب او اسپ برانا فرستاده شد و همدین روز عزم شکار اماناناد توجه نمودم چون حکم بود که اهوان ان سرزمین را هیچکس شکار نکند در بی شش سال اهورسیار فراهم آمده و بغایت رام شده اند تا روز مبارک شبیه دوازده بدولتخانه معاودت نمودم و روز مذکور بدستور معهود بزم پیاله ترتیب یافت شب جمعه سیزدهم روضه غفران پناه شیخ سلیم چشتی که شمه از محامد ذات و محاسن صفات ایشان در دیباچه ای اقبال نامه ثبت افتاده رفته فاتحه خوانده شد هر چند اظهار کرامات و خوارق عادات نزد برگزیده های درگاه ایزدی پسندیده نیست بلکه دون مرتبه خود دانسته ار اظهار ان اجتناب می نمایند لیکن وقتی ار اوقات در جذبه مستی بے اراده و اختیار با القصد هدایت شخصی ظاهر شد ار جمله ان که پیش از ولادت من حضرت عرش اشیانی را بنوید قدوم این نیارمند و دو برادر دیگر امیدوار ساخته بودند دیگرانکه روری بتقریبی حضرت عرش اشیانی پرسیدند که عمر شما چند است و رمان ارتحال بدارالملک بقا کی خواهد بود در جواب گفتند که حق جل اعلی عالم السرو الخفیات است و بعد ار مبالعه و اغراق اشارت باین نیارمند فرمودند که هرگاه شاهزاده به تعلیم معلم یا دیگر چیزی یادگیرند و ناس متکلم میباشوند نشان و مال است لاجرم آنحضرت بجمعی که در خدمت من مقرر بودند تاکید فرمودند که هیچکس شاهزاده ار نظم و نثر چیزی تعلیم نکند تا آنکه دو سال و هفت ماه گذشت و روزی یکی ار عورات مستحقه که در ان محله می بود اسپند همیشه بجهت دفع عین الکمال می سوخت باین بهانه در خدمت من راه داشت و ار خیرات و تصدقات بهره مند میشد مرا تنها یافته غافل اران مقدمه این بیت را بمن تعلیم نمود

الهی غنچه آمید بکشی * گلی از روضه جاوید دنمائی

من بخدمت شیخ رفته این بیت را خواندم شیخ بی اختیار ار جای خود برجسته بمقامت حضرت عرش اشیانی شتافتند و ار ظهور این واقعه چنانچه بود آگاه بخشیدند قضا را همان شب اثار تب ظاهر شد و روز دیگر کس بخدمت ان حضرت فرستاده تانمین کلانوت را که ار گویندهای بی نظیر بود طلب داشتند تانمین بمقامت ایشان رفته آغاز گویندگی نمود بعد از ان کس بطلب حضرت عرش اشیانی

رفته رفته آثار ملال و آزرده گی از چهره او پیدا شد روز دیگر نزدیکه مردن رسید بخاطر گذشت که اندک قریاق فاروق باید داد چون دهانش کشوده شد کام و زبان سیاه بنظر د، آمد ناسه روز بحال تباه گذرانیده در چهارم بهوش آمد بعد ازان کدیزکی را دانه طاعون ظاهر شد و از افراط سوزش و فرونی درد آرام و قرار درو نمانده و رنگش متغیر گشت زردی بسیاهی مایل و تب محرق کرد روز دیگر از پایان اطلاق شده در گذشت و بهمین روش هفت و هشت کس در الحانه ضایع گشتند و چندی بیمار بودند که ازان منزل برآمده بباغ رفتن آنها نیکه بیمیاری داشتند در باغ فوت شدند و در اینجا دیگره دانه بر نیارود مجله در عرض هشت و نه روز هفتده کس مسافراة هدم شدند و نیز گفت انها که دانه بر آورده بودند اگر آب جهت خوردن یا غسل کردن از دیگره طلبیدند می الفور دروهم سرایت کرده و آخر چنان شد که از غایت توهم هیچکس نزدیک ناسه نمیگشت روز شنبه بخت و دوم خواجه جهان که بحراست آگوه مقرر بود سعادت آستانبوس در یافته پانصد مهر نصیغه بدر و چهار صد روپیه برسم تصدق گذرانید روز در شنبه بیست و چهارم بمشارالیه خلعت خاضه مرحمت شد روز مبارک شنبه بخت و هشتم بعد از گذشتن چهار گهوی که قریب بدر ساعت نجومی باشد بساعتی که تولا کند بدو تقویم

بمبارکی و فرخی رایات منصور بمعموره فتحپور نزول سعادت ارزانی فرمود در همین ساعت جشن فرید ارجمند اقبالمند شاهجهان ترتیب یامت و او را بطلا و دیگر اجناس وزن فرمود و سال بست و هشتم بحساب ماه های شمسی بمبارکی آغار شد امید که بعمر طبعی رسد و همدریس تاریخ حضرت مریم الزمانی از آگوه تشریف گرامی ارزانی فرمودند و بدریافت دولت ملازمت ایشان سعادت جاوید اندوختم امید که ظل تربیت و شفقت ایشان بر سر این نیارمند مخلص باد چون اکرام خان پسر اسلامخان خدمت فوجداری این حدود را چنانچه باید بقید ضبط در آورده بود منصوب او را از اصل و اضافه هزار و پانصدیدات و هزار سوار مرحمت شد سهرابخان پسر میرزا رستم صفوی بمنصب هزاریدات و سیصد سوار ممتاز گشت درین روز عمارت دولخانه حضرت عرش اشیانی را به تفصیل سیر کرده بفرند شاه جهان نموده شد درون ان حوض کلانی از سنگ تراشیده در غایت صفا ترتیب یافته کپور تلاؤ نام سی و شش درعه در سی و شش درعه مربع و عمقش چهار و نیم درعه و بحکم انحضرت مقصدیان خزانه عامره بفلوس و روپیه مملو ساخته بودند سی و چهار کور و چهل و هشت لک و چهل و شش هزار دام که شانزده لک و هفتاد و نه هزار و چهار صد روپیه باشد که مجموع یک کور و سه لک بحساب هندوستان و سیصد و چهل و سه هزار تومان بضابطه ایران بوده باشد مدتها تشنه لبان نادیده طلب را ازان چشمه سار مکرمت سیراب امید می ساختند روز یک شنبه غره بهمین ماه بحافظ یاد علی دوبنده هزار درپ انعام شد محب علی پسر بداعخان چکنی و ابوالقاسم خان گیلانی که در آن زمانه ایران چشم جهان بین انها را میل کشیده سر بصحراے اوارگی داده مدتی است

سوقراز ساخته بخدمت فتح قلعه کالکوه و استیصال سورجمل کامر نعمت تعیین فرمودم و فیل و اسب و خلعت بمشارالیه مرحمت شد ترسون بهادر دین بهمان خدمت دستوری یافت و منصب او هزار و دو صدی ذات و چهار صد و یستجاه سوار مقرر گشت و اسب عنایت نموده رخصت فرمودم چون منزل اعتمادالدوله در کنار تال واقع بود و بغایت جائے بصفا و مقام دلنشینی تعریف می نمودند حسب الامس ان مشارالیه جشن روز مبارک شنبه بسمت و ششم در اینجا ترتیب یافت و آن روز السلطنت بلواری پادشاه و پیداکش پرداخت و مجلس عالی آراست و شب بعد از خوردن طعام بدولتخانه معاودت واقع شد روز مبارک شنبه سویم ماه اسفندار مذ الهی سید عبدالوهاب باره که در صوبه گجرات خدمت و ترددات اربو ظهور رسیده بود بمصوب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراری یافته بخطاب دلیرخانی فرق عزت بر امراخت روز شنبه دوازدهم بقصد شکار امان آباد نهضت موکب اقبال اتفاق افتاد تا روز یکشنبه با اهل محل به نشاط شکار مشغول بوده شب مبارک شنبه بسمت وهفتم بدولت خانه مراجعت واقع شد فضا را روز سه شنبه در اندای شکار عقد مروارید و لعلی که نور جهان بیگم در گردن داشت گسیخته یک قطعه لعل که نده هزار روپیه می ارید با یکدانه مروارید که هزار روپیه بها داشت گم شد روز کمندبه هرچند قراولان تفحص و تجسس نمودند بدست بیعتاد بخاطر رسید که هرگاه نام این روز کمندبه است پیدا شدن آن درین روز از محالات است بخلاف آن چون روز مبارک شنبه همیشه برمی خجسته و مبارک آمده است باندک تفحص قراولان هر دو را دران صحرای سرورین یافته بملازمت من آوردند و از اتفاقات حسنه انکه در همین روز فرخنده جشن وزن فمری و نرم بسمت باره آراستگی یافت و بشارت فتح قلعه مؤ و شکست سورجمل سیاه بخت نیز رسید تفصیل این احوال انکه چون راجه بکرماجیت باافواج منصوبان حدود پیوست سورجمل برگشته روز خواست که روزی چند به تنبال ویاوه درائی بگذراند مشارالیه که از حقیقت کار آگهی داشت بسجن او به پرداخته قدم جرات و حلاوت پیش نهاد و ان مخدول العاقبت سر رشته تدبیر ار دست داده نه بجنگ صف پاء همت قایم داشت و نه بلوازم قلعه ادوی همت گماشت باندک زده خوردی کس بسیار نکشتن داده راه اوارگی پیش گرفت و قلعه مؤ و شهره که اعتضاد قوی ان برگسته بخت بود ب محنت و تعب هردو مفتوح گشت و ملکی که اباعن جدا در تصرف داشت بامال عساکر اقبال شد و ان سرگشته نادیده ضلالت و ادبار بحال تباہ پناه بکریوه هاله دشوار گذار برده خاک مدلت و خواری بر فرق روزگار خویش بیخت راجه بکرماجیت ملک اوزا پس سر گذاشته بافواج قاهره بقعاقب او شتافت چون صورتحال بمسامع جلال رسید بجلدوی این خدمت شایسته نقاره راجه مرحمت فرمودم و فرمان قضا حریان از قهرمان جلال شرف ارتفاع یافت که قلعه اعمارانی که ساخته و پرداخته اربو بدر او باشد از بیخ و بنیان برانداخته اثری از ان بر روی زمین نگذارند و از غریب انکه سورجمل برگشته روزگار

فرستادند چون آنحضرت تشریف آوردند فرمودند که وعده وصال رسیده و ارشما و دباغ می شویم و دستور از سر خود برداشته بر سر من نهاده گفتند که ما سلطان سلیم را جا بسین خود ساختیم و او را بخدای حافظ و ناصر سپردیم و زمان زمان ضعف ایشان امتداد مییافت و اثر گذشتن بیستر ظاهر میسد تا بوصول محبوب حقیقی پیوستند یکی از اعظم اثار که در عهد دولت و زمان خلافت حضرت عرش اشیا نی بظهور آمده این مسجد و روضه است بی اعراق عمارتی است نهایت عالی تمکین که مثل این مسجد در هیچ بلادی نیست عمارتش همه از سنگ در کمال صفا اساس نهاده پنج لکرویه از حراره عامه صرف شده تا بتمام رسیده و آن که قطب الدیدخان کوکلتاش مخبر و دور روضه و فرش گدبد و بیسطاق مسجد را از سنگ مرمر ساخته سوائے این است این مسجد مستعمل است بر دو دروازه کلاں بر سمت جنوب واقع است در عایت ارتفاع و نهایت تکلف بیسطاق دوارده درعه عرض و شایده طول پنجاه و دو درع ارتفاع دارد نسی و دو رینه بالا باید رخت تا ناچا رسد و در دیگر حور در تراسی رو بمسرق واقع است طول مسجد از مسرق و بمعرف با عرض دیوارها دو صد و دوارده درعه است از کمله مقصوره نیست و پنج و نیم درع داورده در پانزده درع گدبد میان است و هفت درع عرض و چهارده طول و بست و نیم درع ارتفاع بیسطاق است و هر دو یهائی این گدبد کلاں دو گدبد دیگر حور در است و ده درع درده درع تخته ایوان ستون دار ساخته اند و عرض مسجد از شمال جنوب یک صد و هفتاد و دو درع است و در اطراف بود ایوان و هستان و چهار حجره است عرض حجره چهار درعه و طول بنح درع است و ایوان بعرض هفت و نیم درع است و صحن مسجد سوائے مقصوره و ایوان و در یکصد و شصت و نه درع طول و یکصد و چهل و سه درع عرض است و بالای ایوانها و در و بالای مسجد گدبد هائے حور ساخته اند که در سب هائے عرس و انام متبرکه شمع دران مناس نهاده دوران را بپارچه ایوان میگیرند و از عالم قابوس می نماید و بر صحن مسجد را برکه ساخته اند که باب نازان مملو میسازد و چون فتحپور کم آب و ند آب است و با هل این سلسله و درویشانی که پیوسته مجاور این مسجد اندک تمام سال کفایت می کند و در مقابل دروازه کلاں بر سمت شمال مایل بمشرق روضه شیخ است میان گدبد هفت درع و دور گدبد ایوان سنگ مرمر که پیش ابرائیز پدکوره سنگ مرمر ساخته اند در عایت تکلف و مقابل این روضه بر سمت مغرب ناند فاصله گدبد دیگر واقع است که خوبسان و فرزدان شیخ در انجا آسوده اند از عالم قطب الدیدخان و اسلامکان و معظم خان و غیره که همه نسبت این سلسله و مراعات حقوق مرتبه امارت و پایه عالی رسیده اند چنانچه احوال هر یک در جله خویش مذکور گشت الحال پسر اسلامخان که بخطاب اکرام خائے سرفرازی دارد و صاحب سعادته است و اثار سعادت مندی از احوال او ظاهر و خاطر به تربیت او متوجهه بسیار است روز مبارک شنبه نوزدهم عید العزیز خاں را بمنصب دو هزار و هشتاد و هشت سوار

بخت و نعم مقربان از وطن خود آمده سعادت استانبوس در بابت و بانواع مراسم
سرفراز ساختن *

جشن چهاردهمین نوروز از جلوس همایون

صبح مبارک شنبه چهارم شهر ربیع الآخر سنه هزار و بیست و هشت هجری
حضرت پیر اعظم فروغ بخش عالم به بخت الشرف حمل شرف و سعادت تحویل
ارزانی داشت و سال چهاردهم از مبداء جلوس این نیازمند بمبارکی و فرخی آغاز شد در
روز مبارک شنبه غره نوروز گیتی فروز فرزند اقبال مند شاه جهان که غره نامیده مرادات و
فروغ جبهه سعادت است جشن عالی ترتیب داده منتخب تحف روزگار از نفایس
و نوادر هردیار برسم پیشکش معروض بساط احلاص گردانید اراک جمله یاقوتی است
بوزن بیست و دو سرح خوش رنگ و آبدار و نادم جوهریان چهل هزار روپیه قیمت
نمودند دیگر لعلی است قطیعه که وزن آن سه تانکه بغایت نفیس قیمت آن نیز چهل
هزار روپیه شد دیگر شش دانه مروارید که یکی از آنها یک تانک و هشت سرح وزن
دارد و کلاه آن فرزند در گجرات ده بیست و پنج هزار روپیه امتیاع نمودند و پنج دانه دیگر
یحیی و سه هزار روپیه و یک قطعه الماس که هزده هزار روپیه ارزش آن شده و همچنین
پرده مرصع با قبضه شمشیر که در زر گر خانه آن فرزند با تمام رسید و اکثر جواهران را
تراشیده نشانده اند و آن فرزند بهایت دقت تصرف طبیعت بنابر ده پنجاه هزار
روپیه قیمت قرار یافته و این تصرفات خاصه اوست که تا حال بخاطر هیچکس نرسیده
بود و بے تکلف خوب یافته یک جفت نقاره مرسل نوار را از طلا ساخته همه کور که نقاره
و کرنا و سرنا و غیره آنچه لازم نقارخانه پادشاهان ذی شوکت است تمام را از نقاره
ترتیب داده در ساعت فرخنده و مسعود که بر تخت مراد جلوس نمودم ده
نوازش در آوردند مجموع به شصت و پنج هزار روپیه برآمده دیگر تحت سواری
فیل که اهل زمان هوده گوید از طلا ساخته بسی هزار روپیه مرتب گشته دیگر
دو زنجیر فیل کلا با پنج زنجیر تلایار است پیشکش قطب الملک حاکم گولکنده
فیل اول داد الهی نام داشت چون در نوروز داخل فیلخانه خاصه شد نور نوروز نام
کردم الحق فیل است بغایت عالی در کلاهی و جمال و شکوه هیچ کاستی ندارد
چون در نظرم خوش نمود خود سوار شده در محلی دولتخانه گردانیدم قیمت این فیل
هشتاد هزار روپیه مقرر گشت و بهای شش زنجیر دیگر بیست هزار روپیه و رخوت طلا
از زنجیر و غیره که بجهت فیل نور نوروز آن فرزند ترتیب داده بود بسی هزار روپیه
قیمت شد و فیل دوم با رخوت نقره گذشت و ده هزار روپیه دیگر از حواهر مقفرقه
برگزیده شد و از پارچه های نفیس گجرات که گرگرافان آن فرزند ترتیب داده فرستاده
بودند اگر به تفصیل مرقوم گردد بطول می انجامد القصه مجموع پیشکش او چهار
لک و پنجاه هزار روپیه شد امید که از عمر و دولت مرحوم روز جمعه دوم شجاعان

برادری داشت چنگت سنگه نام چون او را بخطاب راجگی و پایه امارت سربلند ساختم و ملک رانا را و سامان و حشم و خدم بے شریک و سهمیم بمشارالیه عنایت نمودم بجهت مزارعات خاطر او جکت سنگه را که با او سرساز گاری نداشت منصب قلیلی تجویز فرموده بصوره بدگاله فرستاده بودم و ان بطیچاره دور از وطن در غریبت روزگارے بخواری و دشمنی گامی گذرایده انتظار لطیفه غیبی داشت تا آنکه بطالع او چنین منصوبه قشمت و ان بے سعادت تیشه بر پای خود زد جکت سنگه را بسرعت هرچه تمامتر بدرگه طالب داشته بخطاب راجگی و منصب هزاریدات و پانصد سوار سرفراز ساخته بصت هزار درو مدد خرچ از خزانه عامرۃ عنایت شد و کپوه مرمع و خلعت واسپ و فیل مرحمت فرموده نزد راجه بکرماجیت فرستادم و فرمان گیتی مطاع شرف هدور یافت که اگر مشارالیه برهمنوی طالع مصدر خدمات شایسته گردد و دولتخواهی ازو بظهور رسد دست تصرف او را دران ملک قوی مطلق گرداند * چون تعریف باغ نور منزل و عمارتے که بتاریگی احداث یافته مکرر عرض رسیده بود روز دو شنبه برارگی شوق سوار شده در باغ بوستان سرا منزل گردیدم و روز سه شنبه دران گلشن دلکشا بعیش و فرائت گذرایده شب کم شنبه باغ نور منزل نورود موکب مسعود اراستگی یافت این باغے است مستملبر سیدو سی جریب به گر الهی و دوران را دیوار عریض رفیع از خشت و آهک ریخته تراورده درغایت استحکام و درمیان باغ عمارات عالی و نشیمن گاه به تکلف و حوضهای لطیف ساخته شده و در بیرون دروازه چاه کلانے ترتیب یافته که سی و دو جفت گاؤ متصل اب میکشد و شاه جوئی درمیان باغ درآمده بحوضها میریزد و غیر از این چند بی چاه دیگر است که اب انها بحوضها و چمن ها تقسیم می یابد بانواع و اقسام فواره و انشار زینت افزوده و تالابے درمیان حقیقی باغ واقع است که بآب باران پر میشود اگر احياناً در شدت گرما اب ان رو نمي نهد از اب چاه مدد میسرساند که پیوسته لبریز باشد قریب یک لک و پنجاه هزار روپیه تاحال صرف این باغ شده و هدور نا تمام است و مبلغها بمساختن خیابانها و نشانیدن نهال ها صرف خواهد شد و نیز قرار یافته که میان باغ را از سرنو حصر نموده راه مداخل و مخارج آب را بنوعی استحکام بخشند که همیشه پر آب باشد و اب ان از هیچ راهی بدرنرود و نقصان نه پذیرد یمکی که قریب بدو لک روپیه بهمه جهت صرف شود تا باتمام رسد روز مبارک شنبه بیست و چهارم خواجه جهاں پیشکش کشید از جواهر و مرمع الات و اقمشه و فیل و اسپ مواری یک لک و پنجا هزار روپیه انتخاب نموده تقمه بمشارالیه عنایت نمودم تا روز شنبه دران گلزار نساط بعشرت و انبساط گذرایده شب یکشنبه بصت و هفتم به فتحپور عنان مراجعت معطوف داشتم و حکم شد که امراء عظام بدستور هر سال دولتخانه را آئین بندي نمایند روز دو شنبه بیست و هشتم نقد اتشویی در چشم خود یافتم چون از غلبه خون بود فی العور بعثی اکبر جراح فرمودم که معده کنیز و برادریم نفع آن ظاهر شد و هزار روپیه باو مرحمت شد روز سه شنبه

بود قیمت مجموع پیشکش او آنچه مقبول افتاد یک لک و شصت و هفت هزار روپیه شده درین تاریخ خواجه جهان بمنصب پنج هزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار سرفراز شد لشکر خان حسب الحکم از دکن آمده بدولت ملازمت سرلندی یافت چون در خاطر قرار گرفته که بعد گذشتن آیام بوسات در آغاز خوبی های هرا بفضل ایزد جل و علی موکب گیهان نظیر بعیر گذار همیشه بهار کشمیر نهضت مینماید لاجرم محافظت و محارست قلعه و شهر آگره و فوجداري اطراف و نواحی بدستورینه خواجه جهان داشت بلشکر خان مناسب دیده او را بنفوذ این مرحمت ممتاز ساختم اما تخیل بخدمت دارو عگی داغ و گذرانیدن سواران خود محله سرفراز گشت روز جمعه شانزدهم خواجه ابوالحسن میر بخشی و روز شنبه هفدهم صادق خان بخشی و روز یک شنبه هشتدهم اراد تخان میر سامان و روز دوشنبه نوزدهم که جشن نور شرف بود عضدالدوله پیشکشها گذرانیدند و ار هر کدام آنچه پسند افتاد بجهت سرفراری آنها پایه قبول یافت درین نور قیمت پیشکشها که بندهای درگاه گذرانیده اند و معروض قبول افتاده بست لک روپیه شده نور شرف یفرزند سعادت مند شاهزاده سلطان پرور بمنصب بیست هزاری ذات و ده هزار سوار اصل و اصافه مرحمت نمودم اعتمادالدوله بمنصب هفت هزاري ذات و سوار شرف اختصاص یافت عضدالدوله را بخدمت اتالیقی فرقة العین خلافت شاه شجاع امتیاز بخشیدم امید که بعمر طبعی برسد و ار اهل سعادت و اقبال باد قاسم خان مدصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار و باقرخان بمنصب هزاري ذات و چهار صد سوار سرفراز شدند چون مهابتکای القماس کمک نموده بود پانصد سوار احدی بصوبه بنگش تعین فرمودم و عزتخان را که دران صوبه مصدر خدمات شایسته شده بود بعدایت میل و کهنه مرصع سرفراز ساختم درینوقت عبدالستار مجموعه بخط خاص حضرت جدت آشیدانی ابدار الله برهانه مشتمل بر بعضی از دعوات و مقدمه ار علم تنجیم و دیگر امور غریبه که اکثری را آرموده و بحقیقت وارسیده دران جریده ثبت فرموده اند برسم پیش کش گذرانید بعد از زیارت خط مبارک ایشان ذوقی و نشاطی در خود مشاهده نمودم که خود را کم بآن حال باد دارم بغایت الغایت محظوظ گشتم بحدا که هیچ تحفه پیش من بانها نمیرسد بجلدوی اینخدمت منصب او از آنچه در متخیله او نگذشته بود افزوده هزار روپیه انعام فرمودم هنرمند فرنگی که تخت مرصع را ساخته بادعام سه هزار درف و اسپ و فیل سرفراز شد بخواجه خاوند محمود که سالک طریق خواجه هاست و خالی از درویشی و نامرادی نینماید هزار روپیه لطف فرمودم لشکر خان بمنصب سه هزاري ذات و دو هزار سوار سرلندی یافت معمور خان بمنصب ده صدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار و خواجگی طاهر بهشتصدی ذات و سیصد سوار و سید احمد قادری بهشتصدی و شصت سوار سرفراز گشتند براجة سارنگدیو مدصب هفت صدی ذات و سی سوار میر خلیل الله پسر عضدالدوله بمنصب ششصدی ذات و دو صد و پنجاه

عرب و نورالدین قلی گورکان پیشکش گذرانیدند. روز شنبه سیوم دارالخانی پسر خاندانی روز یکشنبه چهارم خانجهان التماس ضیافت نمود از پیشکشهای او یک مروارید که به ست هزار روپیه خریده بود با دیگر نفایس که مجموع آن یک لک و سی هزار روپیه قیمت شد قبول افتاد. تقمه بمشارالیه بخشیده شد. روز دوشنبه پنجم راجه کشنداس و حاکم خلیج روز سه شنبه ششم سردار خان روز کم شنبه هفتم مصطفی خان و امانت خان پیشکش گذراندند. از هر کدام فلیلی بحضرت سرفرازی آنها قبول نموده شد. روز چهارشنبه هشتم مدارالملکی اعتمادالدوله در منزل خویش جشن ملوکانه آراسته التماس ضیافت نمود. مقبول این ملتمس پایه قدر او افزوده شد. الحق در آراستن مجلس و افزایش پیشکش نهایت اغراق و تکلف بکار برده اطراف تال را تا جائیکه چشم کار میکرد و کوچهای که از دور و نزدیک میامود باقسام چراغان و فانوس الوان زینت بخشیده بود. از حمله پیشکشهای آن مدارالسلطنت تحتی است از طلا و نقره در نهایت تکلف و تصدع و پایهای آن را بصورت شیر نموده که تخت را برداشته اند در مدت سه سال باهتمام تمام ناتمام رسیده بود و بچهار لک و پنجاه هزار روپیه مرتب گشت و این تحت هدرمند نام مرگی ساخته که در مدون زرگری و حکاکی و انواع هنرمندی عدیل و نظیر خود ندارد و بغایت خوف ساخته و این خطاب را من باو عدايت فرمودم و سوائے آن پیشکشی که بحضرت من آورده مواری لک روپیه از مرصع آلات واقمشه به بیگم و اهل محل گذراندید ے اغراق از اندای زمان دولت حضرت عرش آشیانی انارالله برهانه تا حال که سال چهاردهم از عهد سلطنت این نیار مدد است هیچکس از امرایان عظام چنین پیشکشی نکریده الحقی او را دیگران چه نسبت درین روز اگر امخان پسر اسلامخان منصوب دو هزاریدات و هزار سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت و آن را سگدلی منصوب دو هزاریدات و هزار و شصت سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت. روز جمعه بهم اعتبار خان ببسکش گذراند و همدین تاریخ خاندوران عدايت اسپ و فیل سرفراشده ے ایالت ولایت بنده رخصت یافت و منصوب او دستور سابق شش هزاریدات و یک هزار سوار مقرر گشت. روز شنبه دهم فاضلخان روز یکشنبه یازدهم میر میروان روز دوشنبه دوازدهم اعتقاد خان روز سه شنبه سیردهم تاتار خان و اے راے سگدلی روز کم شنبه چهاردهم میرزا راجه بهاو سنگه پیشکش کشیدند و از هر کدام آنچه نفایس و تارگی داشت برگزیده تقمه مادها مرحمت فرمودیم. روز مبارک شده پانزدهم اصف خان در منزل خود که عدايت جاي بصفا و دلشین بود مجلس عالی و جشن بادشاهانه آراسته التماس ضیافت نمود ملتمس او را پایه قبول بخشیده با اهل محل تشریف برده شد و آن رکن السلطنت این عطیه را از مواهب غیبی شمرده در افزونی پیشکش و تزیین مجلس غایت اغراق بکار برده بود از جواهر گران بها و زربفتها نفیس و امس تحف آنچه بپند افتاد برگزیده تقمه بمشارالیه عدايت نمودم از جمله پیشکشهای او اعلی ست بوزن دوازده و نیم تانک که بیک لک و بیست و پنج هزار روپیه خریده

نصب و روزی باد از سوانح این ایام باغی شدن اله داد پسر حلال اعیان است تفصیل این اجمال آنکه چون مهابتخان بضبط بدگش و استیصال افغانان دستوری یافت بگمان آنکه شاید این بی سعادت در برابر مراحم و نوازش ما مصدر خدمتی تواند شد التماس نموده همراه برد چون سرشت این کافر نعمتان حق ناشناس بنفاق و بد اندیشی مجبور است بدابر حزم و احتیاط مقرر شده که فرزند و برادر او را بدرگاه فرستد که بطریق توغمال در خدمت حضور باشد و بعد از آنکه پسر و برادر او بدرگاه رسید بجهت تسلی و دلآسای او بانواع مراحم و نوازش سرفراز ساختم لیکن اراجبا که گفته افد

گلیم سخت کسی را که یافتند سیاه * بآب زمزم و کوثر سعید نتوان کرد از تاریخی که باں سرزمین پیوست آثار بی دولتی و حق ناشناسی از وجدهات احوال او ظاهر شدن گرفت و مهابتخان بجهت نظام کار سرشته مدارا از دست نمیداد تا آنکه در پیولا فوجی سرداری پسر خود بر سر طائفه از افغانان فرستاده بود او را همراه ساخت چون بمقصد پیوستند از بنفاق و بد اندیشی سومی الیه آن یورش خاطر خواه بانجام نرسید و بی حصول مقصود مراجعت نمودند اله داد ندهان تقوهم آن که مبادا در بی مرتبه مهابتخان ترک مدارا نموده در مقام تحقیق و تار پیرس در آمده به پاداش کردار خود گرفتار شود پرده آرم از میان سر گرفته بغی و حرام دمکی را که در بی مدت پوشیده میداشت بی اختیار ظاهر ساخت و چون حقیقت حال از عرضداشت مهابتخان بمسامع جلال رسید حکم فرمودم که پسر او را با برادرش در قلعه گوالیار محبوس دارند اتفاقاً پدر این بی دولت نیز از خدمت حضرت عرش اشیانی گریخته بود و سالها بدردی و راهزنی روزگار بسر می برد تا بسزای کردار رشت خود گرفتار شد امید هست که این بی سعادت هم در بی رودی پاداش اعمال خویش مبتلا گردد روز مبارک شبیه پنجم مانسنگه ولد راوت شد که از کمکیان صوبه بهار است بمذنب هزار بی ذات و ششصد سوار سرفراری یافت عافجان را بجهت دیدن محله و تحقیق جمعیت مصددارانی که بخدمت بدگش مقرر اند رخصت فرمودم و فیلی بمشار الیه عنایت شد مهابتخان خنجر خاصه طرح مازندران مصحوب دوست بیگ مرحمت نموده فرستادم بدستس روز دوشنبه به محمود آنداز که از رمان شاهزادگی و ایام طفولیت ملواری بدگی و خدمتگاری اشغال دارد انعام مقرر شد بیزن خویش پاینده خان معول بمذنب هفت صدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار بمقار گشت محمد حسین برادر خواجه جهان را که بخدمت بخشگیری کانگه اختصاص دارد بمذنب ششصدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار مرحمت نمودم در بی تاریخ تربیت خان که از خانزادان موروثی این درگاه بود و بیست و بیست در سلک امرا انتظام داشت و دیعت حیات سپرد خالی از فامرادی و سلامت نفس نبود جوانی عیاش طبیعت بود تمامی عمر خود را میخواست که بغرائت بگذراند به نعمه هندی بسیار میل داشت و بد هم نمیفهمید مرد بی بدی بود راجه سورجسنگه بمذنب دو هزار بی ذات و سوار سرفراز شد بکرم الله

سوار فیروز خان خواجه سرا بمنصب ششصدی و یکصد و پنجاه سوار و خدمتخل
 بمنصب پانصد و پنجاهی و یکصد و سی سوار و محرم خان پانصدی و یک صد و
 بیست سوار عزت خان بمنصب ششصدی ذات و یکصد سوار راے نیوالیداس
 مشرف فیلقخانه بمنصب ششصدی ذات و یکصد و بیست سوار و راے مانیداس
 مشرف محل بمنصب ششصدی ذات و یکصد سوار سر بلندی یافت نتمل و جگمل
 پهران کشن سنگه هر کدام بمنصب پانصدی و دو صد و بیست و پنج سوار امتیاز یافتند اگر
 اضافه منصب داری آنها که از پانصدی کمتر اند نگاشته شود بطول انجامد بخضرخان
 متعینه خاندیس دو هزار روپیه انعام شد روز کم شنبه بیست و یکم بقصد شکار
 متوجه امان آباد گستم پیش ازین سجد روز حسبالحکم خواجه جهان و قیام خان
 قراول باشی بحکمت شکار قمرغه مضای و سعی اختیار نموده بر دور ان سرابرده کشیده
 آهوه بسیار از اطراف عکرا رانده بدرون سرابرده آورده بودند چون عهد کرده ام که بعد
 اریں هیچ جاندارے را بدست خود نیارام لحاظ رسید که همه را رنده گرفته در میای
 چوکان فتحپور گذاشته شود که هم ذوق شکار دریافته باشم و هم آسیبی بادهای نرسد بنابراین
 هفتصد راس در حضور گرفته به فتحپور فرستاده شد چون ساعت در آمدن بدار الخلافه
 نزدیک بود بر اے مان خدمتیه حکم فرمودم که از شکار گله تا میدان فتحپور دروپیہ مثل
 کوچه سرابرده میکشیده باشند و آهوان را از انجا رانده بمیدان رسانند و قریب هستصد
 آهوبایی طریق فرستاده شد که مجموع یک هزار و پانصد راس بوده باشد شب کم شنبه
 بست و هشتم از امان آباد کوچ فرموده در بوستان سراے منزل گرفته شد و از انجا
 شب مبارک شنبه بیست و نهم بباغ نور منزل نزول اقبال اتفاق افتاد روز جمعه سی ام
 والده شاه جهان بجوار رحمت ایزدی بیست روز دیگر خود بمنزل ان فرزند گرمی
 رفته بانواع و اقسام دلنواری و خاطر جوئی او رسیده همراه خود بدولت خانه اوردم روز
 یکشنبه غره اردی بهشت ماه الهی بساعت سعادت قریب که منجمان و اختر شناسان
 اختیار نموده بودند بر میل خاصه دلیر نام سوار شده بمبارکی و فرخی شهر در آمد
 خلق انبوه از مردورن در کوچه و بازار و درو دیوار فراهم آمده انتظار داشتند باین معهود
 تا درون دولت خانه بتارکنان شتافتم از تاریخیکه موکب مسعود بایی سفر عاقبت
 محمود نهضت فرموده تاحال که قریب سعادت و اقبال مراجعت نموده پدج سال و
 هفت ماه و نه روز است درینولا بفزند سلطان پرویز فرمان شد که چون مدتهای مدیده
 گذشته که از خدمت حضور محروم است وادراک سعادت رمی بوس مستعد نگشته
 اگر آرزو مند ملازمت باشد بموجب حکم متوجه درگاه شود بعد از ورود فرمان مرحمت
 عدوان ان فرزند ظهورایی مکرمت را از مواهب غیبی دانسته روی امید بدرگاه سپهر
 اشتاده نهاد درین مثال بفقرا و ارباب استحقاق چهل و چهار هزار و هفتصد و هشتاد
 و نسیں سنگه و دو دیبه درو بست و سیصد و بیست خروار غله از کشمیر و هفت قلیه
 کابل مدن معاش لطف نمودم امید که همواره توفیق کام بخششی و خیر سگالی

فرمودم بهارقه بندیده را بمنصب ششصدی ذات و چهار صد سوار امتیاز بخشیده فیل عنایت شد بهنگرام راجه جمو نیز فیل مرحمت شد در احمدآباد دو بکه مار خور همراه داشت چون ماده در سرکار نبود که جفت توان کرد بخاطر رسیدن آن با نر بربری که در عربستان خصوص که از بندر شهر درخار می آرند جفت کرده شود اما نیاز آنها بچه شکل و شمایل بهمرسد القصه با هفت بربری ماده جفت فرموده شد و بعد از انقضای مدت ششماه در فتحپور هر کدام یک بچه آوردند چهار ماده و سه نر و عنایت خوش صورت و خوش ترکیب و خوش رنگ و درین رنگها آنچه بیکه مناسبت و مناسبت دارد مثل سمنده خطهای سیاه در پشت داشته باشد و سرخ نیز از دیش الوان خوش رنگ و خوشتر میدماید و اصالت درو بیشتر ظاهر میشود و ارشوخ و دیگر آدای مضحک و انواع جست و خیز چه نویسد ادای چند مشاهده میشود که ب احتیاز خاطر را بتماشای آن رغبت افزاید و اینکه در مردم شهرت گرفته که مصور اداهای جست و خیز بزغال خوب میتواند کشیده اینجا یقین شد اگر احیاناً اداهای بزغال را یک طوری تواند کشید در کشیدن اداهای غریبه و انواع جست و خیز و شوخیهای این شک نیست که بحضرت اعتراف خواهد نمود از جمله بچه یکماهه بلکه بخت روز بدوئی از جاهای مرتفع بسته خود را بر روی زمین میگیرد که اگر غیر بزغال بحد یک عضو در دست نخواهد ماند از بکه مرا خوش آمده فرمودم که همیشه نزدیک نگاهدارد و هر کدام را نامی مناسب آنها نهاده شد بغایت محظوظم و در فراهم آوردن بکه مار خور و بر اصل نهایت توجه دارم و میخواهم که نیاز اینها بسیار شود و در مردم انتشار یابد بعد از آن که نیاز اینها را نایک دیگر جفت کرده شود ظن غالب آن است که نفیس تر بهمرسد و یکی از خصوصیات و امتیاز اینها نسبت به بزغال آنکه بزغال بمجرد زائیدن تا پستان بدهن نگیرد و شیر نخورد فریاد و اضطراب بسیار ظاهر می کند و این بخلاف آن اصلاً او را بر نمی آرد و در غایت استعنا و بی نیازی استفاده می باشد شاید که گوشت اینها در غایت خوش مزگی بوده باشد قبل از این فرمان شده بود که مقربخان بصاحب صوبگی بهار سرفراز گشته بدینصوبه شقایق مسارالیه خود را بدرگاه رسانید که زمین بوس نموده متوجه مقصد گردد بنابرین روز مبارک شنبه دوم خرداد فیل باتلیر و دو اسب و کهنه مرصع عنایت نموده رخصت فرمودم و پنجاه هزار روبیه برسم مساعدت مرحمت شد و همدرین تاریخ سردار خان بخلعت و فیل و اسب سرفراز گشته بجاگيرداری سرکار مدیر که در ولایت بهار و بدگاله است رخصت یافت میر مشرف وکیل قطب الملک که در درگاه بود رخصت شد و مرند اقبالمند شاه جهان برادر افضل خان دیوان خود را بمراقبت او تعیین نموده چون قطب الملک اظهار اخلاص و ارادت نموده مکرر التماس شبیه کرده بود حسب التماس مسارالیه شبیه خود را با کهنه مرصع و پهل کتاره مرحمت فرمودم و بخت و چهار هزار در و خنجر مرصع و اسب و خلعت بمیر شریف مذکور عنایت شد فاضلخان

ولد علي مردان خان بهادر و باقر خان فوجدار ملتان و ملک محبت افغان و مکتونخان
فیل مرحمت شد سید نایزید بخاری که حراست قلعه بهکرة و فوجداري آنحدود بعهده
اوست نیز بعنایت فیل سرفرازی یامت امان الله پسر مهتابخان باعام خنجر مرصع
ممتاز گشت بشیخ احمد هانسی و شیخ عبدالطیف سنبلی و فراست خان خواجه
سرای و رای کنور چند مستوفی فیل مرحمت نمودم محمد شعیب بخشی صوبه پنجاب
بمنصب پانصدی ذات و سید سوار فرق عرت برافراخت بمونس پسر مهتر خان که
حراست قلعه کالکمر بعهده اوست منصب پانصدی ذات و یکصد و پنجاه سوار عنایت
شد درین تاریخ خبر فوت شاه نواز خان پسر سپه سالار خانیان سبب گرانی خاطر
گشت در همدگه آن اتالیق از ملازمت رحمت میشد بتأکید تمام فرموده شده بود
که چون مکرر بمسامع جلال رسیده که شاه نواز خان شیفته شراب گشته و پیداله بافراط
میکشود اگر در واقع این سخن فروغ مدق دارد حیث باشد که درین سن خود را ضایع
سازد باید که او را بطور او نگارد و ضبط آن احوال بواجبی نماید اگر خود از عهده او
بیرون نتواند آمد صریح عرضداشت نماید که بحضور طلبداشته باصلاح حال او توجه
فرمایم چون به برهانپور رسید شاه نواز خان را رعایت ضعیف و ربون دریافته بتدبیر
علاج او پرداخت فصارا بعد از روزه چند صاحب فراش گشته بر بستر باتوانی افتاد
هر چند اطبا معالجات و تدبیرات بکار بردند سودمند نشد در عین حوائی و دولت در سنه
سی و سه سالگی با حجابهای نگرانی و حسرت بجوار رحمت و معفرت ایزدی پیوست
از شنیدن این خبر ناحوش تأسف بسیار خوردم الحفی خوف خانه رادے رشید بود
نایستی درین دولت مصدر خدمات عمده شدی و اثرهای عظیم مانده اگرچه همه
را این راه در پیش است و از فرماندهی مطاع قضا و قدر هیچکس را چاره و گزیر نه
بدان نایب روش رفتن گران میدماید امید که از اهل امرزش باد راجه سارنگدو را که از
خدمتگاران دردیگ و بندهای مرادان است درد آن اتالیق فرستاده بانواع مراحم
و نوازش پرسش و دلجوئی فرمودم و منصب پنجهازاری شاه نواز خان را بر منصب
نژادان و فرزندان او افزوده شد دارالحکام برادر خورد او را بدصب پنجهازاری ذات و
سوار از اصل و اضافه سرفراز ساخته رعایت خلعت و فیل و اسب و شمشیر مرصع
امتبار بخشیدم و نزد پدرش رخصت فرمودم که او را بجای شاه نواز خان بسرداری
صوبه نزار و احمد نگر مقرر نماید رحمن داد برادر دیگرش بمنصب دوهزاری و هشتصد
سوار سربلندی یامت منوچهر پسر شاه نواز خان بمنصب دوهزاری ذات و هزار سوار معمر
گشت طعزل ولد شاه نواز خان بمنصب هزاریدات و پانصد سوار ممتاز شد روز مجلوس شد
وارد هم قاسم خان خویش اعتمادوله به عنایت علم فرق برافراخت اسدالله پسر
سند حاجی را که بازاده بلذگی و خدمت آمده بود منصب پانصدی ذات و یکصد
سوار عنایت شد صدر جهان خویش مرحومی مرتضی خان بمنصب هفتصد ذات و
شصت سوار بخدمت فوجداري سنبل سرفرازی بامت و فیل مرحمت نموده رخصت

خود را که آئین دکان آرائی و معرفت فروشی و مودم فریبی را از دیگران بخته تر داند
 خلیفه نام نهاده فرستاده و مزخرفاتی که بمردان و معتقدان خود نوشته کفای فراهم
 آورده مکتوباتی نام کرده و در آن جنگ مهملات بسا مقدمات لطایل مرقوم گشته که بکفر
 و زندقه منجر میشود از انجمله در مکتوب نوشته که در اثناء سلوک گدارم بمقام ذی الدورین
 افتاد مقامی دیدم بغایت عالی و خوش بصفا از آنجا در گذشتم بمقام فاروق پیوستم
 و از مقام فاروق بمقام صدیق عبور کردم و هر کدام را تعریفی در خور آن نوشته و از آنجا
 بمقام محبوبیت واصل شده مقامی مشاهده افتاد بغایت مفرور و ملون خود را با انواع
 ادوار و الوان منعکس یافتیم یعنی استغفرالله از مقام خلفا در گذشته بعالم مرتبت رجوع
 نمودم و دیگر گستاخیها کرده که نوشتن آن طولی دارد و از ادب دور است بنابراین
 حکم فرمودم که بدرگاه عدالت آئین حاضر سازند حسب الحکم بملازمت پیوست و از
 هر چه پرسیدم جواب معقول نتوانست سامان نمود و با عدم خرد و دانش بغایت مفرور
 و خرد پسند ظاهر شد صلاح حال او منحصر درین دیدم که روزی چند در زندان ادب
 محبوس باشد تا شوریدگی مزاج و آشفتگی دماغش قدری تسکین پذیرد و شورش عوام
 نیز فرو نشیند لاجرم بآن راه سنگدلان حواله شد که در قلعه گوالیار مقید دارد روز شنبه
 بخت و پنجم خورداد فرزند ارجمند شاهزاده سلطان پرویز اراله آباد رسیده بسجود
 آستان خلافت جبین اخلاص نورانی ساخت بعد از ادای رسوم زمینی بوس بدوارش
 دیگران مخصوص گشته حکم نشستن فرمودم در هر هر مهر و دو هزار روپیه نصیغه بدر و
 الماسی برسم پیشکش وقت ملازمت گذرانید چون فیلهای او هدوز فرسیده بود وقت
 دیگر بنظر خواهد گذشت راجه کلیان رمیندار رتبه پور را که آن فرزند حسب الحکم فوجی
 بر سر او فرستاده هستند فیل و یک لک روپیه پیشکش گرفته همواره بدرگاه گیتی پناه
 آورده بود دولت آستان بوس دریامت وزیر خاں دیوان آفرزند که از قدیم ندهای
 این درگاه است بمعادات کورنش سرفراز شده بخت و هست رنجیر فیل از پرو ماده
 پیشکش گذرانیده از انجمله نه رنجیر فیل مقبول افتاد تنه مشارالیه عداوت شد چون
 عرض رسید که مروتخان پسر افتخار خاں که از خانه رادان و تربیت یافته های این درگاه
 است در اقصائی بلاد بدگاله با طایفه تکه جدگ کرده جاں نثار شده اله یار برادر او را
 بمنصب هزاربانات و پانصد سوار سرفراز ساختم برادر دیگرش بمنصب چهار صدبانات
 و سوار سربلندی یافت تا بارماندها پراکنده بشوند روز دوشنبه سوم تیر ماه الهی در
 سواد شهر چهار آهوسه سیاه و یک ماده و یک آهونه شکار شدند چون از پیش منزل
 فرزند سعادت مند سلطان پرویز عبور اتفاق افتاد دو رنجیر فیل دیدان دار با تلای برسم پیشکش
 گذرانید هر دو رنجیر داخل فیلان خاصه حکم شد روز مبارک شنبه سیزدهم سید حسن ایلچی
 برادر کامگار شاه عباس فرمانروای ایران سعادت آستان بوس دریافته مراسله آن برادر گرامی را
 با پیاله آبخوری بلورین که لعای بر سرپوش آن نشاییده بودند گذرانید چون از فوط محبت و
 وداد و خلوص مودت و اتحاد بود سبب از دیان دوستی و ارتباط گشت درین روز فدائی خاں

دهوان بیوتات بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز شد حکیم رگدانه بمنصب ششصدی ذات و شصت سوار سرفراز شد چون درین ایام عرس حضرت عرش اشیانی بود پنجهزار روپیه حواله چندی از بندهاے معترض شد که بفقرا و ارباب استحقاق قسمت نمایند حسنعلی خان را که جاگیردار سرکار مدگیر بود بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و سوار افتخار بخشیده بکمک ابراهیم خان منع جنگ صاحب صوبه ولایت بدگاله مقرر فرمودم و شمشیری بمشارالیه عنایت شد چون میرزا شرفالدین حسین کاشغری در خدمت بنگش جان نثار گشت ابراهیم حسین پسر او را بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز ساختم درینولا ابراهیم خان دو منزل کشتی که بامطالع ان ملک گوشه گوید نشیمن گاه یکی را که از طلاو دوم را از نقره ساخته برسم پیشکش ارسال داشته بود از نظر گذشت می تکلف در قسم خود از فرد اعلی است یکی را بفرزنده شاهجهان لطف نمودم روز مبارک شنبه نهم سادات خان بمنصب هزاری ذات و شصت سوار سربلندی یافت درین تاریخ عضد الدوله و شجاعت خلی عرب بحال جاگیر خود رخصت شدند روز مبارک شنبه یاصفخان کهپوه مرصع معه پهل کتاره عنایت فرمودم چون فرزند سعادت مند سلطان پرویز متوجه درگاه والا شده التماس خلعت نادری خاصه نموده بود که در روز ملازمت مبارکی پوشیده سعادت رمین بوس دریابه حسب التماس او خلعت نادری و چیره و فوطه خاصه حواله شریف وکیل آن فرزند فرمودم که نزد او روانه سار روز مبارک شنبه بسمت رسویم میرزا والی پسر عمه این نیارمند حسب الحکم از صوبه دکن آمده دولت استانبوس دریافت پدرش خواجه حسن خالدار از خواجه زاده هاے نقشبندی است عم من میرزا محمد حکیم همشیره خود را بخواجه نسبت کرده بودند تعریف خواجه بسیار شنیده شد حسب و نسب باهم جمعداشت و مدتها حل و عقد سرکار میرزا محمد حکیم سموی من نقبضه اختیار خواجه بود و مراعات خاطر خواجه بسیار میفرمودند پیش از شفقار شدن میرزا و دیعت حیات سپرد از دو پسر مائد میرزا بدیع الزمان و میرزا والی میرزا بدیع الزمان بعد از فوت مرزا گریخته ساراءالنهر رفت و دران غربت محافراه عدم شد و بیگم بامیرزا والی بدرگاه آسمان جاه پیوست و حضرت عرش اشیانی مراعات خاطر بیگم بسیار می فرمودند میرزا هم جوان سنجیده آرمیده است خالی از معقولیت و فهمیدگی نیست از علم موسیقی و قوف تمام دارد درینولا بخاطر رسید که صبیله شاه زاده مرحوم دانیال را بمیرزا نسبت فرموده شود و باعث طلب میرزا بدرگاه همین بود این صبیله از دختر قلیچ محمد خان است امید که توفیق رضاجویی و خدمتگاری که وسیله سعادت مندی و برخورداری است نصیب و روزی باد درین تاریخ سربلند راے که بخدمت صوبه دکن معین است بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز شد درین ایام بعرض رسید که شیخ احمد دام شیلادی در مهرند دام زرق و سالوس فروچیده بسیاری از ظاهر پرستان بیمعنی را صید خود کرده و بهر شهر و دیارے یکی از مریدان

تلمه دار مرحمت فرمودم باغ را هم خوب ترقیب داده بود منصب او از اصل و اضافه پنجهزاری ذات و سه هزار سوار حکم شد از اتفاقات غریبه آنکه با خان عالم خنجر قبضه دندان ابلق جوهر دار که از پیش برادر کاسگار عالیقدر شاه عباس یافته فرستاده خاطر بحدس راغب و مایل دندان ابلق شده که چندی از مردم صاحب وقوف بحانب ایران و توران تعیین فرمودم که در تفحص و تجسس کوشیده از هر جا و هر سر بهر روش و هر قیمت که بدست افتد تقصیر نکنند بسیاری از بندهای مزاجدان و امراء فیسان بجهت مجرا خود پیوسته در طلب و تفحص میباشند قضا را در همین شهر یکی از مردم اجنبی بیوقوف دندان ابلق در غایت لطافت و نفاست بقلیلی در سربازار می خورد و اعتقادش اینکه مگر در وقتی از اوقات در آتش افتاده و سیاهی اثر سوختن است بعد از مدتی یکی از نجاران سرکار فرزند اقبالمند شاه جهان میباید که یکپارچه اری دندان را بجهت شستی باید بر آورد و چنان باید کرد که اثر سوختگی و سیاهی نماند غافل از آن که سیاهی قدر و قیمت سفیدی را افزوده و این خال و خط است که مشاطه تقدیر پیرایه جمال او نموده نجار فی الفور نزد داروچه کار خانه خود شداخته این مرده را باو میبرساند که چنین جنسی کمیاب و تحفه و نادر که خلقی در طلب او سرگردانند و مسافت های بعید طی نموده و باطراف و اکناف بلاد شتافته اند مفت و رایگان بدست یکی از مردم مجهول افتاده قدر قیمتش نمی شناسد سهل و آسان او توان گرفت مشارالیه بمراقبت او رفته در ساعت بدست می آرد و روز دیگر بخدمت آنفرزد می گذراند چون مرده شاه جهان بملازمت پیوست نخست اظهار شگفتگی بسیار نمود بعد از آنکه دماغ او نشاء داده اراستگی یامت بنظر در آورد بغایت مرا خوشوقت گردانید

اے وقت تو خوش که رفت ما خوش کردی

چندان دعای خیر در حق او کردم که اگر از صد یک آن باجاست مقرون گردد بجهت برخورداری دی و دولت او کافی است درین تاریخ بهلیم خان یکی از نوکران عمده عادل خاں امده ملازمت نمود چون از روی اخلاص اختیار بندگی نموده بود بمراحم بیدریغ اختصاص بخشیده خلعت و اسب و شمشیر و ده هزار درم انعام شد و منصب هراری ذات و پانصد سوار عزایت فرمودم درینولا عرضداشت خاں دوران رسید نوشته بود که الحضر از کمال مرحمت و قدردانی پیر غلام خود را باوجود کبر سن و ضعف باصره بحکومت ملک تهنه سرمرار فرموده بودند چون این ضعیف بغایت محبت پیر و منحنی شده و در خود قوت و قدرت نرزد و سواری نمی یابد التماس دلد که از سپاه گری معاف نموده در سلک لشکر دعا انتظام بخشید حسب التماس او حکم شد که دیوانیان عظام برگه خوشاب را که سی لک دام جمع اصلی اوست و مدتهاست که در وجه جاگیر مشارالیه تنخواه است و بغایت معمر و مزروع شده بجهت مدد خرچ او مقرر دارند که اسوده و مرفه الحال روزگار بسربرد و پسر کلاں او شاه محمد نام بمنصب هزاربانات

بمنصب هزاربذات و پانصد سوار سربلندی یافت نصرالله ولد فتم الله که محافظت و محارست قلعه انبربعده ارست بمنصب هزار و پانصدی ذات و چهار صد سوار سرور شد روز مبارک شبیه بستم امان الله پسر مهابتخان بمنصب هزار و پانصدبذات و هشت صد سوار سرور شد و پیرخان را بخدمت دیوانی هوبه بدگاله اختصاص بخشیده اسب و خلعت و حکر مرصع مرحمت فرمودم بمیر حسام الدین و زبردستان فیل عدايت شد دربی تاریخ حافظ حسن ملازم خان عالم با مکتوب مرغوب گرامی برادر شاه عباس و عرضداشت آن رکن السلطنت بدرگاه پیوست و خنجر قبضه دندان ماهی جوهر دار سیاه انلی که برادرم نکان عالم لطف نموده بودند چون نفاست تمام داشت بدرگاه فرستاده بود از نظر گذشت بعایت پسندیده امتداد الحق تحفه ایست دادر تا حال اصلا ابلق دیده شده بود مرا بسیار خوش آمد روز مبارک شبیه بستم و هفتم میورا والی بمنصب دو هزار و پانصد سوار سربلندی یافت و چهارم هزار در دروچه اتمام بسید حسن انجلی عدايت شد بعدالله خان بهادر فیروز جنگ فیل مرحمت نمودم روز مبارک شبیه دوم امردان ماه الهی باعتبار خان اسب عدايت شد و فلکان بمنصب هزار و پانصد سوار سرور یافت و هشتصد سوار سرور شد شبیه چهارم امردان ماه الهی مطابق با نهم شعدان حشن شب برات دوه حسب الحکم لب دریای کستی ها را بانواع چراغان و اقسام اتسباری اراسته بنظر در آوردند الحق چراغانی ترتیب یافته بودند بعایت خوش مینمودند مدت ممتد از سیر و تماشای آن محظوظ شدم روز سه شبیه مبدین پسر نادعلی میدایی که از خانه رادان فابل تربیت است بمنصب هفتصدی ذات و پانصد سوار امتیاز یافت بحواجه ربیع الدین منصب هفتصدی ذات و سیصد سوار مرحمت فرمودم خواجه محسن بمنصب هفتصدی ذات و یکصد سوار سرور گشت روز مبارک شبیه بهم بشکار موضع سمونگرفته شد تا روز دو شبیه دران صحرای دلکسا بسیر و شکار خوشوقت بوده شب سه شبیه بدولت خانه معاودت اتفاق افتاد روز مبارک شبیه شانزدهم بشوئن دبیره شیخ ادوالفضل بمنصب هفتصدی ذات و سیصد و پنجاه سوار سرور یافت روز مبارک شبیه بسیر باغ گل افشان که سرباب آب جمده واقع است رفته شد در اثناء راه باران فروریخت و خوب بارید جمن را بتارگی طراوت و بصارت بخیشد انداس نکمال رسیده بود سیر مستوفی کرده شد از عماراتی که مسرف بردیا اساس یافته چندان که نظر کار می کرد غیر از سبزه و آب روان هیچ محسوس نمیشد این ایات انوری مناسب مقام افتاد

روز عیش و طرب بهستان است * روز بازار گل و ربان است

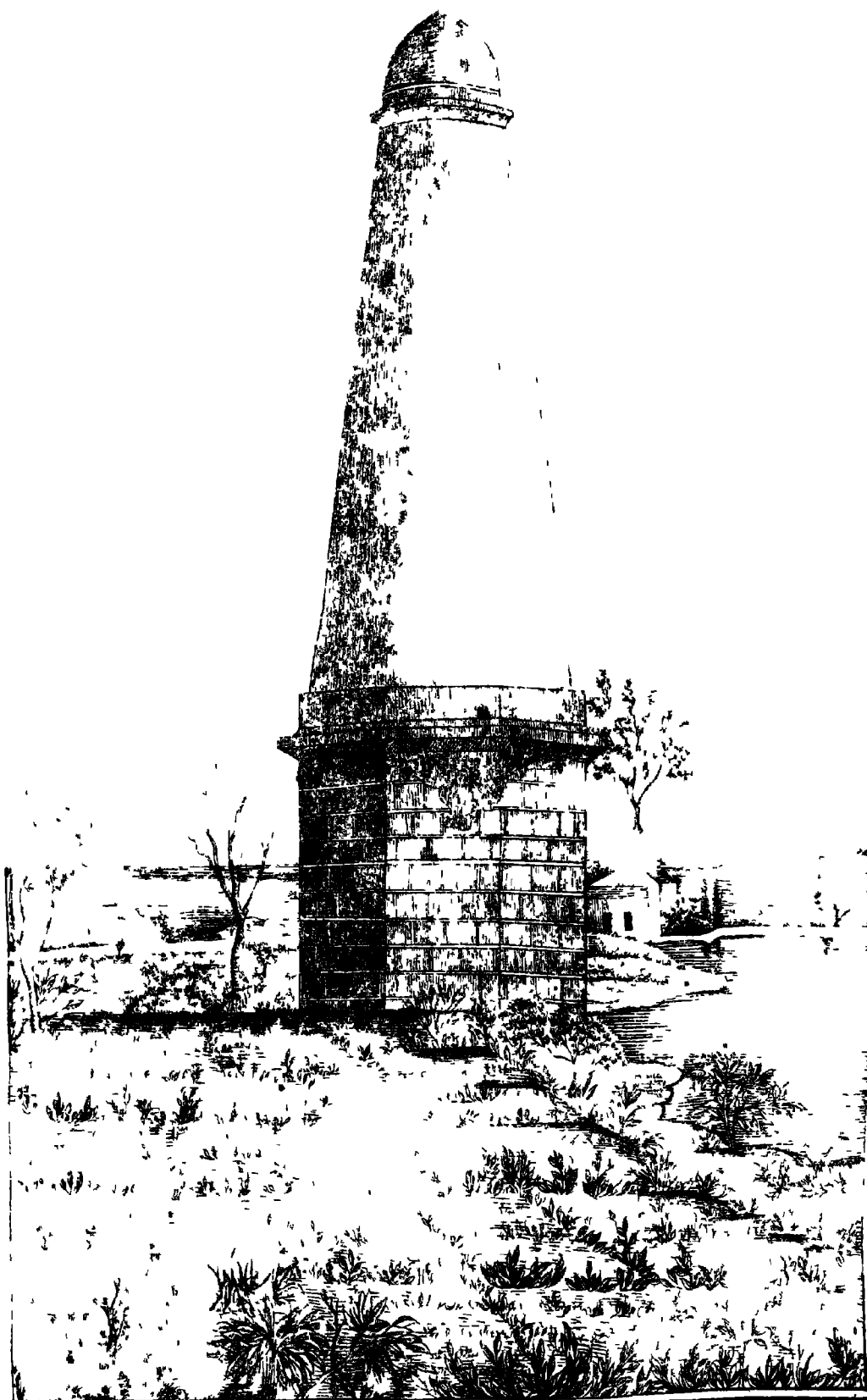
توده خاک عبیر امیز است * دامن باد گلاب افشان است

از ملاقات صبا روزه غدیر * راست چون آرد سوهان است

چون باغ مذکور بعهده تربیت خواجه جهان مقرر است پارچه های زربفت طرح تازه که در بدو از عراق بجهت او آورده بودند برسم پیشکش گذرانید آنچه پسند افتاد برگزیده

و ششصد سوار سرفرازی یافت و پسر دیریم یعقوب بیگ بمنصب هفتصد بذات سیصد و پنجاه سوار فرق عزت برافراخت سریم اسد بیگ بمنصب سیصد بذات و پنجاه سوار ممتاز گشت روز شنبه غره شهر پور ماه الهی جهت اتالیق جانمبار خانان سپهسالار و دیگر امراء عظام که بخدمت صوبه دکن مقرر اند خلعت بارانی مصحوب یزدانی عنایت فرمودم چون عزیمت سیر گلزار همیشه بهار کسمیر در خاطر تصمیم یافته نورالدین قلی رخصت شد که پیشتر شتافته نشیب و فرار راه پونچ را حتی الامکان علاج نماید و نوعی سارد که عبور چارواهای بار بردار از کرپوه های دشوار گذار بسهولیت میسر شود و مردم محکمت و تعب نکشند و جمع کثیر از عمله و فعله اینکار مثل سنگتراش و نجار و بیلدار و غیره بهمراهی او رخصت یافتند و فیلی بمشاراییه عنایت شد شب مبارک شنبه سیزدهم بباغ نور منزل رفته تا روز یکشنبه شانزدهم در آن گلشن نشاط بعیش و انبساط گذشت راجه بکرما جیت بهگیله از قلعه مالد پور که وطن مالوفه اوست آمده سعادت آستانبوس دریافت فیلی و کلگی مرصع برسم پیشکش گذرانید مقصود خان بمنصب هزار بذات و یکصد و سی سوار سرفراز گشت روز مبارک سنبه بستم فرزند شاه پرویز دو رنجیر فیل پیشکش آورد و داخل حلقه خاصه حکم شد بتاریخ بستم و چهارم ماه مذکور در دولتخانه حضرت مریم زمانی جشن وزن شمسی انجمن افروز گشت سال پنجاه و یکم بحساب ماههای شمسی بفرخی و فیروزی آغار شد امید که مدت حیات در مرضیات ایزد جل سبحانه مصروف باد سید جلال خلف سید محمد نبیره شاه عالم بخاری را که مجمله از احوال او در ضمن وقایع سفر گجرات مرقوم گشته رخصت انعطاف ارزایی داشتم ماده فیلی بحمت سواری او با خرج راه عنایت شد شب یکشنبه سی ام مطابق چهاردهم شهر شوال که قرص ماه بعیار کامل رسیده بود در عمارات باغ که مشرف بر دریای جمته واقع است جشن ماهتانی ترتیب یافت و رعایت مجلس آرمیده و بزم پسندیده گذشت غره ماه الهی از دیدان ابلق جوهر دار که فرزند سعادت مند شاهجهان پیشکش کرده بود فرمودم که مقدار دو قبضه خنجر و یک ششصت ارباب بریدند بغایت خوش رنگ و نفیس برآمد باسناد پورن و کلیان که در فن خاتم بنده عدیل و نظیر خود ندارند حکم شد که قبضه خنجر را باندامی که درینولا پسند افتاده و بطرح جهانگیری شهرت یافته بسارند همچنین تیغه و غلاف گیری و بندوبان را باسنادا لے که هر کدام در فن خود اریکتایان روزگار اند فرموده شد الحق چنانچه خاطر میخواست ترتیب یافت یکقبضه خود آنطور ابلق برآمده که از دیدنش حیرت افزود از جمله هفت رنگ محسوس میشود و بعضی گلها چنان مینماید که گوئی نقاش صنع بکلک بدایع نگار از خط سیاه بر دور آن تحریر کرده نفس الامر آنکه بحدی نفیس است که یک نفس نمیخواهم که از خود جدا سازم و از جمیع جواهر گران بها که در خزانه است گرامی تر میدارم روز مبارک شنبه مبارکی و فرخی در کمر بستم و استادان نادره کار که در اتمام آن نهایت صنعت و دقت بعمل آورده کارنامه ظاهر ساخته بودند بانعامات سرفراز گشتند استاد پورن بعنایت فیل

و خلعت و حلقه طلا بجهت سردست که اهل هندان را کز گوید و کلیان خطاب عجایب دست و اضافه و خلعت و پهلوی مریح و همچنین هر کدام در خور حالت و هنرمندی خود نوازشات یافتند چون بعرض رسید که امان الله پسر مهبتخان به احداث بددهان کمک کرده فوج او را شکست داده بسیاری از افغانان سیاه رو و باطن را علفه تیغ خون اشام سخته شمشیر خاصه بجهت سرفرازی او فرستاده شد روز شنبه پنجم خبر فوت راجه سورجسنگه رسید که در دکن باجل طبعی در گذشت او نبیره مالدیو است که از زمینداران عمده هندوستان بود و زمینداری که با رانادام از تقابل و مسارات میزد این است بلکه در یکی از جنگها روزی غالب آمده و احوال او در اکبرنامه بشرح و بسط مذکور است راجه سورجسنگه بمیان تربیت حضرت عرش اشدیانی و این نیارمند درگاه سبحانی بمراتب بلند و مناصب ارجمند رسیده ملکش ارپدر و جد در گذشت پسرش گجسنگه نام دارد و پدرش در زمان حیات مهمات ملکی و مالی خود را بقبضه افتدار او سپرده بود چون فانی تربیت و نوازش دادند او را بمنصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار و علم و خطاط راجه و برادر خوردش را بمنصب پانصدی ذات و دو صد و پنجاه سوار سرفراز ساخته جایگزین در وطن مرحمت فرمودم روز مبارک شنبه دهم مهرماه حسب التماس اصفخان بمنزل او که در کنار جمده اساس یافته رفته شد حمامی ساخته در نهایت صفا و نفاست بعایت محظوظ گشتم بعد از فراغ غسل بزم پیاله ترتیب یافت و نذرها خاص بساعرها نشاط خوشوقت شدند از پیسکسهای او آنچه پسند افتاد برگزیده تقمه بمشارالیه بخشیدیم قیمت مجموع پیشکش او که گرفته شد مبلغ سی هزار روپیه بوده باشد باقرخان موحدار ملتان بعنایت علم سربلندی یافت پیش ازین حسب الحکم ار دارالحکامه آگره تا دریای آنک دو طرفه درخت بساییده خیابان ترتیب داده اند و همچنین ار آگره تا بنگاله و درینولا حکم کرم که ار آگره تا لاهور بر سر هر کوه میلی بسازند که علامت کوه باشد و بغامله سه کوه چاه آب تا مترددین اسوده و مرفه الحال آمد و رفت نمایند ار تشنگی و تاش افتاب محنت و صعوبت نکشند روز مبارک شنبه بیست و چهارم مهرماه جشن دسره ترتیب یافت بانی هند اسپان را اراسته بنظر در آوردند و بعد ار دیدن اسپان چند زنجیر نیل بنظر گذشت چون معتمد خان در روز گذشته پیشکش نگداوریده بود درین جشن تخت طلا با یک انگشتری یاقوت و یک بسد و دیگر جزوای پیشکش کرد تخت نقره ساخته شده قیمت مجموع آن شانزده هزار روپیه باشد چون از صدق عقیدت و اخلاص آورده بمعرض قبول مقرون گشت درین روز زبردست خان بمنصب هزاربذات و چهار صد سوار سرفرازی یافت چون ساعت کوچ روز دسره مقرر شده بود وقت شام بمبارکی و فرخی برکشتی نشسته متوجه مقصد گشتم و هشت روز در منزل اول توقف افتاد تا مردم بفراغ خاطر سامان نموده بر آیند مهبتخان از بنگش بدآکچوکی سیب فرستاده بود بسیار تروتازه آمد لطافت تمام داشت از خوردنش محظوظ گشتم با سیب خوب کابل که در همانجا خورده شد و سیب سمرقندی که هر سال می آرند طرف نمی

نقشه کوس مناره که بحکم جهانگیر بادشاه از آگره تالاهور طیار شده بودند واقع بمیردن شهر دہلی

بدرگاه الهی مقبول افتد فی الفور تیردما بهدف اجابت رسند و در همان نزدیکی اثر ضعف و عارضه بیماری در خود احساس نمود انا فناً مرض اشتداد می یافت تابجواز رحمت ایزدی پیوست و حکیم علی الاطلاق صحت عاجل و کامل از شفاخانه فیدب بایی نیاز مند کرامت فرمود اگرچه حضرت عرش اشیانی انارالله سرخانه باولاد و احفاد شیخ الاسلام توجه مفرط داشتند و هر کدام را در خور قلبیت و استعداد تربیت ها و رعایت ها فرموده بودند لیکن چون نوبت سلطنت و خلافت بایی نیاز مند رسید بجهت ادای حقوق ان بزرگوار رعایت های عظیم یافتند و اکثر از ایشان بعالی مرتبه اسرار رسیدند و بصاحب ~~کیمی~~ ها ترقی و تصاعد کردند چنانچه احوال هر کدام در جای خود گدازش نمود چون درین موضع هلال خان خواجه سرا که از خدمتگاران زمان شاهزادگی است سرای و باغی ساخته بود پیشکش گذرانید بجهت سرفرازی او قلیلی گرفته شد ارب منزل بچهار کوچ در ظاهر متهرا ورود موکب مسعود اتفاق افتاد روز مبارک سنبه هشتم بتماشای بندرابین و دیدن بتخانهای اینجا رفته شد اگرچه در عهد سلطنت حضرت عرش اشیانی امرای راجپوت عمارات ید طرز خود ساخته و ارب بیرون به تکلفات افزوده غایتاً در درون چندان شیره و ابابیل ~~رو~~ خانه ها کرده که اربوس بد انها یک نفس بند نمیتواند شد

اربرون چون گور کافر پر حلق * ور درون قهر خدای عز وجل

درین روز مخلص خان حسب الحکم از بنگاله امده سعادت استانبوس دریامت صد مهر و صد روپیه بصیغه نذر و لعلی و طره مرصعی برسم پیشکش گذرانید روز جمعه نهم شش لک روپیه خزانه بجهت ذخیره قلعه اسیر نرد سپهسالار خانخاندان فرستاده شد در اوراق گذشته بتقریبات احوال گسائین چدروب که در اوجین گوشه انزوا داشت مرفوم گشته درینولا ارب اوجین بتهرا که ارب اعظم معاند هنوز است نقل مکان نموده بر کنار دریای جمده بعبادت معبود حقیقی اشتغال دارد چون صحبت او پیرامون خاطر می گشت بقصد ملاقات او شتافتم و رمانی ممتد در خلوت بیرحمت غیر صحبت داشنه شد الحق که وجودش بغایت معتنم است در مجلس او محظوظ و مستفید میتوان شد روز سنبه دهم قراولان بعرض رسانیدند که درین نزدیکی شیرے است که آزار و آسیب ازو برعایا و مترددین میرسد فی الفور حکم فرمودم که فیل بسیار برده بیسه را نیک محاصره نمایند و اخرهای روز خود باهل محل سوار شدم چون عهد کرده ام که هیچ جاندارے را بدست خود نیارام بنور جهان بیگم فرمودم که بدوق بیندازید بانکه فیل اربوس شیر قرار و ارام نمیگیرد و پیوسته در حرکت است و ارب بالای عمارت تفنگ بے خطا انداختن کاریست عظیم مشکل چنانچه میرزا رستم که در فن بدوق اندازی بعد از من مثل او دوئی نیست مکرر چنان شده که سه تیر و چهار تیر ارب بالا فیل خطا کرده نور جهان بیگم تیر اول چنان زد که بهما زخم تمام شد روز دوشنبه دوازدهم باز خاطر را بملاقات گسائین چدروب رغبت افزود بے تکلفانه بکلبه او شتافتم صحبت

توان نهاد در شیرینی و نواکت و راست مزگی هیچ نسبت بانها ندارد تا حال باین نفاست و لطافت سیب فدیبه شده بود می گویند که در بنگش بلا متصل بلسکرده دهی است سیوران نام دران ده سه درخت ازین سیب است و هر چند سعی نمودند جای دیگر باین خوبی نقد بسید حسن ایلچی برادر شاه عباس ازین سیب الوش عفايت کردم تا معلوم گردد که در عراق بهتر ازین میشود یا نه عرض کرد که در تمام ایران سیب اصفهان ممتاز است بهایتش همین قدر خواهد بود روز مبارک شنبه غره ماه آبان الهی بریارت روضه حضرت عرش آشیانی افارالله برهانه رفقه فرق نیار مر آستان ملایک آشیان سوده صد مهر بدر گدرایدم جمیع بیگمان و اهل محل بطواف این آستان ملایک مطاف استسعاد جسته ندرات گدرایدند شب جمعه مجلس عالی اراسته شد ار مشایخ و ارباب عیایم و حفاظ و اهل نغمه بحیاری فراهم آورده وجد و سماع کردند و بهر کدام در حور استحقاق و استعداد انها ار خلعت و فرجی و شال عفايت شد عمارات این روضه متبرکه بعایت عالی اساس یافته درین مرتبه باز بخاطر رسیدن از آنچه بود سببار افروید شب سویم بعد از گذشتن چهار گهری از منزل مذکور کوچ اتفاق افتاد و نیم کوه سراه دریا نوردیده چهار گهری ار روز بر آمده بود که بمنزل رسیده شد بعد از دو بهر روز ار آب گذشته هفت دراج شکار کردم آخرهای روز بسید حسن ایلچی بیست هزار روپیه انعام شد و خلعت طلا دور با جیغه مرصع و فیل مرحمت نموده رحمت اعطاف اراینی داشتم و بجهت برادر مرصع که بسکل خروس ساخته بودند و مفدار معتاد من شراب درو می گنجید برسم ارمغان فرستاده شد آمید که سلامت تملر مراد برسد لسكرخان را که بحکومت و حراست دارالخلافه آگه اختصاص یافته خلعت و اسب و فیل و نقاره و خمر مرصع عفايت نموده رخصت فرمودم اگر امتحان بمصب دو هراری ذات و یک هزار و پانصد سوار و خدمت موجودی سرکار میوات سرمرازی باوت بسر اسلام خان است و او بدیره صاحب سجاده عمران پناه شیخ سلیم است که محامد ذات و محاسن صفات و نسبت دعاگوئی ایشان باین دودمان والا در اوراق گذشته نگاشته کلک صداقت رفم گشته درینولا از شخصی که سخن او بفروغ صدق آراستگی داشت استماع افتاد که در زمانه که مرا بقدر تکسری و معفی در اجمیر دستداد بدش اراد که این خبر باخوش بولایت بنگاله رسد روزی اسلام خان در خلوت نشسته بود ناگاه او را بیلخودی دست مید هد چون بخود می آید یکی ار معتمدان خویش که بهیک نام داشت و ار مکرمان او بوده می گوید که از عالم غیب مرا چنین نمودند که بیکر مقدس حضرت شاهنشاهی بقدر گرانی دارد علاج آن منحصر در فدا ساختن چیز است بغایت عزیز و گرامی نخست بخاطرش گذشت که فرزند هوشنگ را فدای فرق مبارک آنحضرت سازم لیکن چون خورد سال بود و هنوز تمعی از حیات بیافته و کام دل بر نگرفته مرا بر حال او رحم آمد خود را فدای صاحب و مربی خود کردم آمید که چون از صمیم القلب و صدق باطن است

خوشنما بود و چون خالی از غریبت نبود باستاد منصور نقاش که بخطاب نادرالعصر سرفراز است فرمودم که شبیه این را کشیده نگاهدارد دو هزار روزه بهر شکار مذکور لطف نموده رخصت فرمودم در عهد دولت حضرت عرش اشیانی انارالله درهانه وزن سیرسی دام بود مقارن ایصال بخاطر گذشت که خلاف ضابطه ایصال چرا باید کرد اولی آنکه بدستور سابق سی دام باشد روزی گسائین چدروپ بتقریبی گفت که در کتاب بید که احکام دین ما در اینجا مذمت است وزن سیرسی و شش دام نوشته اند چون از اتفاقات غیبی حکم شما باشد آنچه که در کتاب ما است مطابق افتاد اگر همان سی و شش دام مقرب فرماید بهتر خواهد بود حکم شد که بعد اریں در تمام مدنگ سی و شش دام معمول باشد روز دوشنبه نوزدهم کوچ شد راجه بهار سنگه را بکمک لشکر دکن تعیین فرمودم اسپ و خلعت مرحمت نموده شد اریں تاریخ تا روز کم شنبه بست و هشتم پی در پی اتفاق کوچ واقع شد روز مدارک شنبه بست و نهم دارالبرکت دهلی ورود موكب اقبال آراستگی یافت نخست بافرزندان و اهل محل بزیارت روضه منوره حضرت جذت آشیانی انارالله درهانه شتافته بذورات گذرانیده شد و اراجا بطواف روضه متبرکه سلطان المشایخ شیخ نظام الدین چستی رفته استمداد همت نمودم و آخرهای روز بدولتخانه که در سلیم گده ترتیب یافته بود نزول سعادت اتفاق افتاد روز جمعه سی ام مقام شد چون درین مدت شکارگاه پرگده پالم را حسب الحکم محافظت نموده بودند بعرض رسید که آهو بسیار جمع شده روز شنبه غره آذر ماه الهی نعم شکار بور سواری نموده شد آخرهای روز در انعام شکار ژاله باطراط بارید در کلابی مقدس سینی بود هوا را بغایت سرد ساخت درین روز سه آهو گیرانیده شد روز یکشنبه دوم چهل و شش آهو شکار کردم روز دوشنبه سویم بست و چهار آهو بور گیرانیده شد و دو آهو فرزند شاهجهان به صندوق زد روز سه شنبه چهارم پنج آهو گیرانیده شد روز کم شنبه پنجم بست و هفت آهو شکار شد روز مبارک شنبه ششم سید بهوه لکاری که بحکومت و حراست دارالملک دهلی اختصاص داشت سه رنجیر فیل و هیزده راس اسپ و دیگر جزویات برسم پیسندش گذرانید یک رنجیر فیل و دیگر جزویات مقبول افتاد تدمه داو بخشیدم هاشم خوستی موجودار بعضی پرگدات میوات سعادت آستان بوس سرفراری یافت تا روز مبارک شنبه سیزدهم در حدود پالم شکار بور مسعول بودم در عوض دوازده روز چهار صد و بست و شش آهو گیرانیده دهلی مراجعت واقع شد در خدمت حضرت عرش آشیانی شنیده بودم که آهو را که از چنگ بور خلاص سازند با آنکه آسیبی اریخن و دندان ناو فرسیده باشد رنده ماندن آن از محالات است درین شکار بجهت مزید احتیاط آهوه چند خوش صورت قوی جذه پیش از آن که زخم اریندن و ناخن بآنها برسد خلاص ساخته فرمودم که در حضور نگاه داشته نهایت محافظت و تیمار داری بکار برده یک شبانور بحال خود بوده آرام و قرار داشتند روز دوم تغیر فاحش در احوال آنها مشاهده رفت از عالم مستان دست و پا را بیجا و بی قانون انداخته می افتادند و

داشته شد سخنان بلند در میان آمد حق جل و علی غریب توفیقی کرامت فرموده فهم عالی و فطرت بلند و مدرک تند را با دانش خداداد جمع و دل از تعلقات ازاد ساخته پشت پا بر عالم و مافیها زده در گوشه تجرید مستغنی و بے نیاز نشسته از اسباب دنیوی نیم گز کهنه کرباس که ستر عورت شود و پارچه از سفالین که دم آبه توان خورد اختیار نموده در زمستان و تابستان و سراسر عوین و سرو با برهنه صرمی برد و سوراخی که صد محنت و شکنجه توان گردید و ره در آمد نفوعی که طفل شیرخواره را بزحمت توان در آورد بجهت بودن قرار داده این دوسه بیت حکیم ثنائی علیه الرحمه مناسب حال افتاد

داشت لقمان یکی کرباجی تنگ * چون گلوگاه نای و سینه چنگ
 بوالفضولی سوال کرد اروی * چیت ایستخانه شش بدست دویی
 با دم گرم و چشم گریان پیر * گفت هذا لمن يموت كثير
 روزم شنبه چهاردهم بار بملاقات گسائین رفته اروداع شدم بی تکلف جدائی از صحبت او بر خاطر حقیقت گزین گرایی نمود روز مبارک شنبه پانزدهم کوچ فرموده در برابر بندر اس منزل گزیدم درین منزل فرزند سعادت مند سلطان پرویز رخصت شده ناله آنا و محال حاگیر خود شقامت اراده خاطر چنان بود که او درین یورش سعادت همراهی اختصاص یابد چون پیش اریں اظهار پرسیانی نمود ناگزیر جدائی او رخصت دادم و اسب پنجاق و کمر خنجر دسته ابلق جوهر دار و شمشیر خاصه و سپر خاصه مرحمت شد امید که باز بزودی و خوبی دولت حضور یابد چون مدت حبس خسرو بطول الحامیده بود بحاطر صواب اندیش رسید که بیش اریں او را محبوس داشتن و از سعادت خدمت محروم داشتن از مرحمت دور است لاجرم بحضور طلبیده حکم کورنش کردم مجدداً نقوش جرایم او بزال عفو شست و شو یافت و غبار خجالت و ذلات از نامیه او روده شد امید که توفیق رضا جوئی و سعادت نندگی نصیب و روری او باد روز جمعه شانزدهم مخلص خانرا که بجهت خدمت دیوانی سرکار فرزند شاه پرویز طلبیده بودم در خدمت اس فرزند رخصت یافت و منصب او بدستوری که در محاله داشت دو هزاره ذات و هفتصد سوار مرحمت فرمودم روز شنبه هفدهم مقام شده در بدمنزل سید نظام پسر میر میران صدر جهان که بفوجداری سرکار فدوج اختصاص داشت دولت ملازمت دریافت دو زنجیر فیل و چند دست جانور شکاری پیشکش گذرانید یک زنجیر و دو دست بار گرفته شد روز یکشنبه هیزدهم کوچ اتفاق افتاد درینولا دارای ایران مصحوب پری بیگ میر شکار یک دست شنفار خوش رنگ فرستاده بود و یک دست دیگر خان عالم داده مشارالیه نیز باشنفار شاهی که بدرگاه رسالداشته خود در راه ضایع میشود و شنفار شاهی نیز از غفلت میر شکار بچنگ می افتد اگرچه رنده بدرگاه رسانیدند لیکن یک هفته بیش نماند و تلف شد چه دوسه از حسن و رنگ این جانور خائهاست میاه بره ربال و بر پشت و پهلو بسیار

کوچ کرده شد روز جمعه بوقت و یکم به برگنه کرانه نزول سعادت اتفاق افتاد برگنه مذکور وطن مالوفه مقربخان است آب و هوایش معتدل و زمیش قابل مقربخان در آنجا باغات و عمارات ساخته چون مکرر تعریف باغ او بعرض رسیده بود خاطر را بسیر آن رغبت افزود روز شنبه بیست و دوم با اهل حرم از سیران باغ محظوظ گشتم ے تکلف باغی است بغایت عالی و دلشاین آنچه دیوار پخته دور آن برکشیده و خیابانها فرش بسته یکصد و چهل بیگه است و در میان باغ حوضی ساخته است طول دو بیست و بیست درع عرض دو بیست درع و در میان حوض صفا ماهتابی بیست و دو درع مربع و هیچ درخت گرم سیر و سرد سیر نیست که در آن باغ نباشد از درختهای میوه دار که در ولایت میسود حتی نهال پسته سبز شده سروهای خوش قد باندام دیده شد که تاحال بایں خوبی و لطافت سرو بنظر در نیامده باشد فرمودم که سروها را بشمارند سیصد درخت بشمار درآمد در اطراف حوض عمارات مناسب اساس یافته هنوز درکارند روز دوشنبه بیست و چهارم خدجرخان که حراست قلعه احمد نگر بعهدہ اوست بمنصب دوهزار و پانصد بذات و هزار و ششصد سوار مختار گشت روز کم شنبه بیست و ششم حضرت واهب العطایا فرزند شاه جهان را پسر ے از صبیہ آصفخان کرامت فرمود هزار مهر نذر گذرایده التماس نام نمود آمید بخش نام کردم امید که قدمش بریں دولت مبارک و فرخنده باد روز مبارک شنبه بیست و هفتم مقام شد دریں چند روز ارشکار جز و تو غدیری محظوظ بودم جرر نور را فرمودم که وزن کردند دو سیر و یکپاو جهانگیری بر آمد و ابلق دو سیر و نیم پاو تو غدیری کلاں یک پاؤ ار جزو بور کلاں ترشد روز مبارک شنبه پنجم دیماه الهی در مقام اکبرپور ار کستی بر آمده براه خشکی نهضت مוכب اقبال اتفاق افتاد و ار آگره تا منزل مذکوره که در دو کروه برگنه برزیه واقع است یکصد و بیست و سه کروه براه دریا که فود و یک کروه براه خشکی است بسی و چهار کوچ و هفده مقام طی منزل شد سوائے این یک هفته در بر آمدن شهر و دواړه روز در پالم بجهت شکار توقف نموده بودم که همگی هفتاد روز باشد دریں تاریخ جهانگیر قلیخان از بهار آمده دولت زمین بوس دریافت صد مهر و صد روپیه رسم نذر گذرایده از روز مبارک شنبه گذشته تا روز کم شنبه یازدهم پی در پی کوچ واقع شد روز مبارک شنبه دوازدهم از سیر باغ سهند خوش وقت گشتم از باغ های قدیمی است و درخت های سال رسیده دارد طراوتی که پیش ازیں داشت نمانده معهدا غنیمت است خواجه و یھی که از زراعت و عمارت صاحب وقوف است محض بجهت مرمت این باغ او را کروری سهند ساخته پیش ارساعت کوچ از دارالخلافه آگره رخصت فرموده بودم و بقدر ترتیب و مرمت نموده مجدداً تاکید کرده شد که اکثر درختهای کهنه ے طراوت را دور ساخته بهالهای تازه بنشانند عراق بنده را ارسرو صفا داده عمارت های قدیم را تعمیر نمایند و دیگر عمارات از حمام وغیره در جای مناسب حکم شد که اساس نهد دریں تاریخ دوست بیگ که از کمکیان عبداللہ خان است بمنصب

بر میخواستند هر چند توفیق فاروقی و دیگر دواها را مناسب داده شد تاثیر نکرد تا یک پاس باین کیفیت گذرانیده جان دادند درین تاریخ خبر ناخوش رسید که فرزند کلاں شاه پرویز در آگره و دیعت حیات سپرد چون گلرنگ شده بود و آن فرزند نهایت تعلق و دلبستگی داشت اربن سالحه دلخراش بغایت متاثر و آورده خاطر گشته اضطراب و بیطاقتی بسیار ظاهر ساخته است بجهت دلواری و خاطر جوئی او عنایت نامه ها مرستاده ناسور درونی او را بمرهم لطف و عاطفت دوا فرمودم امید که حق جل و علی صبر و شکیب کرامت کند که درین قسم قضایا بهتر ارتحمل و بردباری غمگساری نمی باشد روز جمعه چهاردهم بالتماس آغائی آغامان بمنزل او رفته شد او را بسبب سبقت خدمت و طریقه بندگی موروثی باین دودمان رفیع السان ثابت است و حضرت عرش آشیانی از ائمه برها نه در هنگامیکه مرا کتخداساختند آغائی آغامان را از همیسره من شاه راده خام گرفته خدمت محل من مقرر فرمودند اران تاریخ سی و سه سال است که در خدمت من می باشد و خاطر ایشان را بعایت عزیز و گرامی میدارم و ایسان باخلاص خدمت سلسله ما کرده اند در هیچ سفر و یورش باراده و اختیار خویش از ملازمت من محروم نمانده اند چون کبرسن ایسان را دریافت التماس نمودند که اگر حکم شود در دهلی اقامت گزیده آنچه از عمر باقی باشد بدعا گوئی صرف سارم که دیگر مرا طاقت نقل و حرکت نمانده و از آمد و شد محنت و صعوبت می کشم و از سعادت مندیهای ایسان آنکه حضرت عرش آشیانی همسال واقع شده اند محملاً آسودگی ایسان را منظور داشته حکم فرمودم که در دهلی توقف نمایند و در انجا بجهت خود نانی و سرائ و مقبده ساخته اند مدتی است که بتعمیر آن مشغول اند القصه مراعات حافظ آن ندیم خدمت را مطمح نظر داشته بمنزل ایسان رسیده شد و سید بهوه حاکم شهر تانید فرمودم که در لواری خدمتگاری و پاس خاطر ایسان چنان تاکید نماید که از هیچ رهگذر غبار کلفتی بر حواشی خاطر ایشان نه رسیده درین تاریخ راجه کسنداس بمنصب دو هزاره دات و سیصد سوار اصل و اضافه سربلندی یافت چون سید بهوه خدمت فوجداری دهلی را چنانچه باید بتقدیم رسانیده بود و مردم الحدود از حسن سلوک او نهایت رضامندی داشتند بدستور سابق محافظت و محارست شهر دهلی و فوجداری اطراف آن بمسارالیه مقرر نموده بمنصب هزاره دات و ششصد سوار اصل و اضافه سربوار ساخته فیل مرحمت نموده رخصت نمودم روز شنبه پانزدهم میزرا والی را بمنصب دو هزاره و هزار سوار و عنایت علم و فیل امتیاز بخشیده بصره دکن تعیین فرمودم شیخ عبدالحق دهلوی که از اهل فضل و ارباب سعادت است درین آمدن دولت ملازمت دریافت کتابی تصنیف نموده بود منقسم بدر احوال مشایخ هند بنظر در آمده خیلکی رحمت کشیده مدتهاست که در گوشه دهلی بوضع توکل و تجرید بسر می برد مرد گرامی است صحبتش بی ذوق نیست بابواع مراحم دلنوازی کرده رخصت فرمودم روز یکشنبه شانزدهم از دهلی

مردوم گوردہ حمل بر اغرق خواہہ شد ہموارہ در محاورات خانعالم خطاب میگردہ اند و ہر لحظہ از خدمت خود جدا نمیداشتند بحسب اتفاق اگر روزی یاشبی در خانہ خود خواستی بسر برد بے تکلفانہ بمنزل او تشریف بردہ بیش از بیس اظہار مرحمت می فرمودند روزی در فرخ آباد شکار قمرغہ طرح افگند بخانعالم حکم تیراندازی فرمودند مشارالہ ار راہ ادب کمانے با دو تیر پیش آورد شاہ پنجاہ تیر دیگر از ترکس جامعہ لطف نمودند قضا را ازیں تیرہا پنجاہ تیر بشکار می رسد و دو تیر خطا میسود از گاہ بچندے از ملازمان او کہ در مجالس و محافل راہ داشتند حکم تیراندازی میفرمودند اکثری خوب می انداردند از جملہ محمد یوسف فراول تیرے زدہ کہ اردو حوک پوزن گذشتہ و استادہاے بساط فربے اختیار افری ہا کردند و در ہنگام رخصت خانعالم را در اغوش عزت گرفتہ التفات بسیار اظہار نمودند و بعد از آنکہ از شہر برآمدہ بار بمنزل او تشریف آوردہ عذرہا خواستہ وداع کردند از نفایس و بودار روزگار کہ خانعالم آوردہ الحق ارتائیدات طالع او بود کہ چنیں تحفہ بدست افتادہ مجلس جنگ صاحبقران است با بقیمش خان و شبیہ الحضرت و اولاد امجاد و امراء عظام را کہ در آن جنگ بسعادت ہمراہی اختصاص داشتند کسیدہ و نزدیک بہر صورتی نوشتہ کہ شبیہ کبست و ایں مجلس مشتمل است بر دو بست و چہل صورت و مصور نام خود را خلیل میرزا شاہ رخی نوشتہ کارش بعایت بختہ و عالی است و بقلم استاد بہزاد مناسبت و مسابہت تمام دارد اگر نام مصور نوشتہ نبودے گمان میشد کہ کار بہزاد باشد و چون بحسب تاریخ او بیشتر است اغلب ظن آنکہ بہزاد از شاگردان اوست و سروش او متفق گشتہ این گرامی تحفہ از کتابخانہ علیئین مکادی شاہ اسمعیل ماضی و یا از حضرت شاہ طہماسٹ سرکار برادرش شاہ عباس انتقال یافتہ و صادق نام کتاب دار ایساں در دیدہ بدست شخصے فروختہ قضا را در صفحاں ایں مجلس بدست خانعالم می افتد و بساہ بیر حبر میسود کہ او چنیں تحفہ بدست آوردہ و بہم رسانیدہ بہ بہانہ تماشا ارو طلب میفرمایند خانعالم ہرچند خواست کہ سلطایف الحیل بگذراند چون مکرر بمبالغہ اظہار فرمودند ناگزیر خدمت ایشان فرستادہ شاہ بمجرد دیدن شماختہ اند روزی خود نگاہ داشتہ غایتاً چون توجہ خاطر ما را نامثال ایں نفایس میدادند کہ در چہ مرتبہ است از خواستن نیز در کلی و حزبی بحمداللہ کہ مضابقہ نیست حقیقت را بخانعالم ظاہر ساختہ باز بمشارالہ لطف نمودند در وقتیکہ خانعالم را بعراق میفرستادم بشنداس نام مصورے را کہ در شنیہ کشی از یکتایان روزگار است ہمراہ دادہ بودم کہ شنیہ شاہ و عمدہاے دولت ایساں را کشیدہ بیارد شبیہ اکثری را کشیدہ بود بنظر در آورد خصوصاً شبیہ شاہ برادرش را بسیار بسیار خوب کشیدہ بود چنانچہ بہرکس از بندہاے ایساں نمودم عرض کردند کہ بسیار خوب کشیدہ ہمدربی تاریخ قاسم خان با دیوان و بخشی لاہور دولت رمیں بوس دریافتد بشنداس مصور بعنایت فیل سرفراز شد با با خواجہ کہ از کمکیان صوبہ قندہار

هفتصدی ذات و پنجاه سوار سرفراز گشته مظفر جمین پسر وزیر خان بمنصب ششصدی ذات و سیصد سوار ممتاز گشت شیم قاسم بخدمت صوبه دکن رخصت شد روز مبارک شنبه نوزدهم حسب الالتماس فرزند سعادتمند شاه جهان بمنزل او تشریف ارزانی فرمودم بجهت ولادت فرزندى که حق جن و اعلی کرامت فرموده جشن عالی آراسته پیشکش کشید ازان جمله شمشیر نیمچه یک آویز که کارزند نکیت و قبضه و بند بار آن از فیلم فرنگ تراش ترتیب یافته الحاق ناکیده و مطبوع ساخته شده دیگر فیلیست که راجه بگلانه و برهان پور بان فرزند گذرانیده بود چون آن میل خوش صورت و خوش فعل است داخل فیلان خاصه حکم شد مجموع قیمت پیشکش آنچه قبول و مقبول افتاد یک لک و سی هزار روپیه باشد و قریب بچهل هزار روپیه بوالده ها و ولی نعمت های خود گذرانید درین ایام سید بایرید بخاری فوجدار صوبه بکر یکراس رنگ که در خوردی ارکوه آورده در خانه پرورش داده پیشکش فرستاده بود بدظر گذشت بغایت خوش آمد ار قسم مار خور و فوج کوشی بسیار دیده شد که در خانه پرورش یافته اما رنگ بدظر در نیامده بود فرمودم که بامر بوری یکجا نگاه دارد تا جفت شود و نتاج بهم رسد بے تکلف نسبتی بمار خور و میقارند اید سید بایرید بمنصب هراری ذات و هفتصد سوار سرفراز شد روز دوشنبه سست سوم مقیم خانرا بخلمت و اسب و میل و کپوره مرصع سرفراز ساخته بصوبه بهار تعین فرمودم روز یک شنبه سست نهم برب آب بیاه جشن فرزند اقبالمند شاه جهان ترتیب یافت و همدرین روز راجه بکرماجیت که محاصره قلعه کانکوه اشتغال دارد بجهت عرض بعضی مدعیات حسب الحکم بدرگاه آمده سعادت استانبوس دریافت روز دوشنبه سی ام فرزند شاه جهان بجهت دیدن عمارات دولت خانه کمالی احوال یافته ده روز رخصت گرفته بلاهور شتافت و راجه بکرماجیت بغایت خنجر حاضره و ... اسب سرفراز گشته بخدمت محاصره قلعه کانکوه مراجعت نموده روز کم شنبه دوم بهمن ماه الهی باغ کلانور بورود مرکب مسعود آراستگی یافت درین رمین حضرت عرش اشدیانی بر تخت خلافت حلوس فرموده اند چون خبر نزدیک رسیدن خان عالم بدرگاه رسید هر روز یکی از بندها را بجهت سرفراری او رسم استقبال فرستاده بانواع و اقسام مراسم و نوازش بایه عزت و مدزلت او افزودم و عنوان فرامین را بمصرعی یا بیتى بدیهه مداسب مقام زینت بخشیده به عدايت های سرشار مخصوص ساختم از جمله یک مرتبه عطر جهانگیری فرستاده این مطلع بریان قلم امد

بصوبت فرستاده ام بوی خوش * که ارم ترا رود ترسوی خوش
 روز مبارک شنبه سوم در باغ کلانور خان عالم سعادت استانبوس سرفراری یافت مد مهر
 هزار روپیه بصیغه ندر آورد و پیشکش خود را بمروور خواهد گذرانید زنبیل بیگ ایلچی
 بمرام شاه عباس با مراسله شاهي و نفایس آن دیار که رسم سوغات ارسال داشته
 اند متعاقباً می رسد از عنایات و مرحمتی که برادرم بخان عالم می فرمودند اگر بتفصیل

مستغنی نشسته است بنا برین خاطر حق طلب بے ملاقات ایشان قرار نگیرد و بدیدن ایشان رغبت افزود چون به لاهور رفتن متعذر بود رقعہ بخدمت ایشان نوشته شوق باطن را ظاهر ساختم و آن عزیز باوجود کبر سن و ضعف بنیہ تصدیق سیدہ تشریف آورد و مدت ممتد تنہا بایشان نشسته صحبت مستوفی داشته شد الحقیقت ذات شریفہ است و درین عہد بغایت غنیمت و عزیزالوجود این نیارمند ار خود برآمده با ایشان صحبت داشت و بسا سخنان بلند از حقایق و معارف استماع افتاد هرچند خواستنی نیارے گذرانم چون پایہ ہمت ایشان را ازان عالی تر یافتم خاطر باظهار این مطلب رخصت نداد پوست آہو سفید بجهت جائے نماز بایشان گذرانیدم فی الفور وداع شدہ بہ لاهور تشریف بردند روز کم شنبہ بیعت و سویم در حوالی ثوابت آباد نزول موکب اقبال اتفاق افتاد دختر باغبانے بنظر در آمد نابروت و ریش اندوہ مقدار یک قبضہ ظاہرش بصدان مستندہ در میان سینہ ہم موے برآمده اما پستان نداد بتفوس در یافتم کہ باید فرزند بسود گفت کہ مرا تا حال حیض نسدہ و این دلیلست بران بچندی ار عورات فرمودم کہ بگوشہ بردہ ملاحظہ نمایند کہ مبادا خدئی باشد معلوم شد کہ ار دیگر عورات سرموئی تفاوت ندارد بفاخر غراست درین جریدہ اقبال ثبت افتاد روز مبارک شنبہ بیعت و چهارم باقرخان ار ملتان آمدہ سعادت زمینی بوس دریافت در اوراق گذشتہ مرقوم گشتہ کہ الہ داد بمرجلالہ باریکی ار لسكر ظفر اثر فرار نمودہ راہ ادبار پیش گروت در بدولا بدامت گزیدہ باشدائی باقرخان باعتماد الدولہ ملتجی شد کہ استماع گناہ من نماید حسب الالتماس ایشان حکم فرمودم کہ اگر از کردہ خود پشیمان گشتہ روی امید بدرگاہ نہد دلالت و جرایم او بعفو مقرون گردد درین تاریخ باقرخان او را بدرگاہ آورد مجددأ بشفاعت اعتماد الدولہ آثار خجالت و غبار بدامت بزال عوار باصیہ احوال اوشست و شو یافت سنگرام رمیددار جمو بخطاب راجگی و منصب ہزاری ذات و پانصد سوار و عنایت فیل و خلعت سرمراز شد غیرت خان فوجدار میانہ دو آب منصب ہشتصدی ذات و پانصد سوار مختار گشت خواجہ قاسم بمنصب ہفتصدی ذات و دو صد و پنجاہ سوار فرق عزت بر امراخت بہ تہمتن بیگ پھر قاسم کوکہ منصب پانصدی ذات و سیصد سوار مرحمت شد بہ خاندان فیل خاصہ معہ تلایر عنایت نمودم اریں منزل باقرخان را بمنصب ہزار و پانصدی ذات و پانصد سوار سرفراز فرمودہ بار بصوبہ داری رحمت فرمودم روز دوشنبہ بیعت و ہشتم برگنہ کروہی کہ بر ساحل بہت واقع است محل نزول موکب اجلال و اقبال گشت چون این کوہستان از شکار گاہہای مقرر است حسب الحکم قراران پیشتر آمدہ جوکہ ترتیب دادہ بودند روز کم شنبہ غرہ اسفندار مذمہ الہی شکاری را ار شش کروزہ مسافت راندہ روز مبارک شنبہ دویم بشاخبند در آوردند یکصد و یکراس ار قوچ و چکارہ شکار شد چون مہابتنخان مدتہا بود کہ ار سعادت حضور محرومی داشت بالتماس او حکم فرمودہ بودم کہ اگر ار نسق ان مہم اطمینان حاصل کردہ باشد و از ہیچ رھگذر دل نگرانی ندارد اقواج را

است بمنصب هزاری ذات و پانصد ر پنجاه سوار ممتاز گشت روز سه شنبه ششم مدارالمهامی اعتمادالدوله لشکر خود را سامان داد با آنکه ضبط صوبه پنجاب بعهده وکلاء ایشان مقرر است و در هندوستان نیز جاگیر متفرقه دارند پنجهزار سوار بنظر درآوردند چون وسعت کشمیر آقدر بیست که محصولش جمعی که همواره ملازم موکب اقبال اند وفا کند و از طنطنه بهضت رایات جلال نرخ غلات و حبوبات به تغیر اعلی رسیده بود بجهت رفاهیت عامه خلایق حکم شد که بندهای که در رکاب اند سامان مردم خود نموده معدودی که ناگربارد همراه گرفته تجمه بمحال جاگیر خودها رخصت نمایند و همچنین در تخفیف دادن چارواها و شاگرد پیشه نهایت تاکید و احتیاط مرعی دارند روز مبارکشنبه دهم فرزند اقبالمدد شاهکهاں ار لاهور آمده سعادت قدمبوس در بوقت جهانگیر قلیخان را بخلعت و اسب و فیل سرفراز ساخته با برادران و فرزدان ن صوبه دکن رخصت فرمودم درین تاریخ طالب آملی بحطاب ملک الشعرا خلعت امتیاز پوشیده اعل او ار آمل است بکچدی با اعتمادالدوله میبود چون رتبه سخنش ار همکهاں در گذشت در سلک شعرا پای تحت منظم گشت این چند بیت اوست

رعارت چمدت بر بهار مدتهاست * که گل بدست تو ار شاخ تازه تو ماند
لب ار گفتن چنان بستم که گوئی * دهان بر چهره رخمی بود و نه شد
عشق در اول و آخر همه دوق است و سماع
این شرای است که هم بخته و هم خام خوش است
گر من بحایه جوهر آئیده بود می * ے رونما تو را بتو که می نمود می
دولاب دارم یکی در می برستی * یکے در عذر خواهی های مستی
روز دوشنبه چهار دهم حسیدی پسر سلطان قوام رامی گفته گدرانید
گردے که تو ر طرف دامان ربرد * آب ار رخ سرمه سلیمهال ربرد
گر خاک درت با متحان بعشارد * اروی عرق جبین شاهان ریزد
معتمد خان در بوقت رباعی خواند مرا بغایت خوش آمد و در بیاض خود بو شتم
زهرم بفراق خود چشانی که چه شد * خون ریزی و آستین فشانی که چه شد
ای عافل اراکه تیغ هجر تو چه کرد * خاکم بفشار تا بدانی که چه شد
طالب صفاهانی الاصل است در عنوان شباب بلباس تجرید و قلندری گذارش
بکشمیر افتاد و ار خوبی جا و لطامت آب و هوا دل نهاد آملک شده توطن و تاهل
احتیار کرد بعد ار فتح کشمیر بخدمت عرش آشیانی پیوسته در سلک بندهای
درگاه انتظام یافته الحال عمرش فریب صد رسیده و در کشمیر بغراق خاطر باقرزندان
و متعلقان بدعای دولت اند قریب مشغول است چون بعرض رسید که در لاهور میان
شیخ محمد میر نام درویشی است سیدی الاصل بغایت فاضل و مرتاض و مبارک
نفس و صاحب حال و در گوشه توکل و عزلت منزوی گشته از فقر غنی و از دنیا

چهاردهم مقام حسن ابدال محل نزول راپات جلال گشت چون کیفیات راه و خصوصیات منازل در ضمن وقایع یورش کامل مرقوم شده به تکرار پرداخته اریں حاکم کشمیر منزل منزل نوشته خواهد شد انشاءالله تعالی از تاریخچه که بمنزل انبرپور بمبارکی و حیریت ارگشتی برآمده تاحسن ابدال یکصد و هفتاد و هشت کروه مسافت در عرض شصت و نه روز بچهل و هشت کوچ و یکمقام طی شد چون درینمزل چشمه پرآه و آبشاری و حوضی در غایت لطافت واقع است دو روزمقام فرموده روز مبارک شده شانزدهم جشن وزن قمری ترتیب یافت سال پنجاه و سوم بحساب شهر قمری از عمر این بیارمده درگاه بمبارکی اغار شد چون اریں منزل کوه کوتل و سیب و فرار بسیار در پیس بوده بیک دفعه عبور اردو گیهاں پوس دشوار می نمود مقبر گشت که حضرت مردم رمانی با دیگر بیگمان روزی چند توقف فرموده بسودگی تشریف اورد مدارالملک اعتمادالدوله الخاقانی و صادق خاں بخشی و ارادتخان میرسامان باعمله بیوتات و کارخانجات مرور عبور نمایند و همچنین رستم میرزای صفوی و خان اعظم و جمعی از ندها براه یونچ رخصت یافتند و موکب اقبال جریده با چنده ارمذطوران بساط فریب و خدمتگاران ضروری روز جمعه هفدهم سه و نیم کروه کوچ نموده در موضع سلطان پور منزل گزید درین تاریخ خبر فوت رانا امر سنگه رسید که در اودیپور باجل طبعی مسافر راه عدم شد جگت سنگه بپیره و بهیم پسر او که در ملازمت می باشند بخلعت سرمراری یافتند و حکم شد که راجه کشداس فرمان مرحمت امیر با خطاب رانا و خلعت و اسب و فیل خاصه بجهت کدور کرن بوده مراسم تعزیت و تهدیت بتقدیم رساند از مردم این مرزوبوم استماع افتاد که در غیر ایام رسات که اصلا اثری از او و صاعقه نباشد آوارے مانند بصدای ارازیں کوه بگوش میدرسد و این کوه را گرج می نامند بعد از یک سال و دو سال البته چنی صدای طاهر میشود و اینکرف را مکرر در خدمت حضرت عرش آشیانی نیز شنیده بودم چون حالی از غرانتی بیست نوشته شد والعلم عندالله روز شنبه هیزدهم چهار کروه و نیم گذشته در موضع سلجی نزول اجلال واقع شد ازین منزل داخل پرگنه هزارا قارلعت روز یکشنبه نوزدهم سه کروه و سه باو در نوردیده موضع نوشهره منزل شد ازینجا داخل دهتور است چندانکه نظر کار میکرد چاک هائے سبز در میان گل تهل کدول و قطعه گل سرشت شگفته بود و بعایت خوش مینمود روز دو شنبه ستم سه و نیم کروه کوچ کرده در موضع سلهرورود موکب مسعود اتفاق افتاد و مهابتخان از قسم حواهر و مرصع آلات مواری شصت هزار روپیة پیسکش گذراید درین سرزمین گلی بنظر در آمد سرخ آتشیں ناندان گل ختمی اما او حورتر و چندین گل یکجا بیک بیک دیگر شگفته از دور چنان نمساید که گویا یک گل است درختش مقدار درخت زرد آلو میشود و درین دامن کوه خود رو نیز بسیار بود در عایت خوشبوئی رنگش از بنفشه کمتر روز سه شنبه بستم و یکم سه کروه طی نموده در موضع مالکلی نزول اقبال واقع شد درین روز مهابتخان را بخدمت بنگش رخصت فرموده

در تهنائجات گذاشته جریده متوجه درگاه شود در پی روز سعادت استانبوس در یافته صد مهر نذر گذرانید خان عالم بمصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار سرفرار گشت مقارن ایصال عرضه داشت نورالدین قلی از راه پونج رسید نوشته بود که گریوها را حتی الامکان اصلاح داده هموار ساخته بودم قضارا چند شبانروز بارندگی شد و بالای کوتل بارتفاع سه درج برف افتاده هور می بارد اگر بیرون کوه تا یکماه توقف نماید عبور از پی راه میسر است والا دشوار می نماید چون غرض ارین عزیمت دریامت موسم بهار و شگوفه رار بود از توقف فرصت ار دست می رفت ناگزیر عطف عنان نموده براه بگلی و دمتور بهضت رایات اقبال اتفاق افتاد روز جمعه سیوم از دریای بهت عبور واقع شد با آنکه آب تا کمر بود چون بعایت تند میرفت و مردم در گذشتن محبت می کشیدند حکم فرمودم که دو بیست رنجیر فیل بر سر گذرها برده اسباب مردم بگردانند جمعی که ضعیف و زبون باشند بیز سواره عبور نمایند تا اسیب جانی و مالی به ما مرادی نرسد در پی تاریخ خبر فوت خواجه جهان رسید او ار بددهای قدیم و خدمتگاران رمان شاه رادگی بود اگرچه در اخر از ملارمت من جدا شده رورے چند نخدمت عرش اشیانی پیوست چون بجای بیگانه نرفته بود بر خاطر چندان گران نیامد چنانچه بعد از جلوس رعایتی که در مخیله او گذشته بود فرمودم تا آنکه بمصب پنجهزاری ذات و سه هزار سوار سرفراری یامت و شرح احوال او به تقریبات در پی جریده اقبال ثبت افتاده خدمات عمده را متمسکی شد و در کارها طرفه کدی داشت غایتاً ار کسب قابلیت و استعداد داتی او و دیگر جرئیات که پیرایه جوهر انسانی است ے نصیب بود در پی راه ضعف قلبی بهمرسانیده روزی چند باوجود تکسرو بیماری در رکاب سعادت بسر برد چون ضعف او اشتداد یافت ار کلا دور رحصت گرفته لاهور شقامت و در انجا باجل طبعی در گذشت روز شنبه چهارم ماه مذکور قلعه رهناس مخیم اردوے ظفر قری گشت قاسم خان را بعنایت اسیب و شمسیر و پرم نرم خاصه سرفراز ساخته رخصت لاهور فرمودم با نچه بر سر راه واقع بود سیر شگوفه کرده شد درین منزل تیهو بهمرسید گوشت تیهو ار کبک لذیذ تراست روز یکشنبه بدحم ممبر احسن پسر میرزا رستم بمصب هراری ذات و چهار صد سوار ممتاز گشت بصوبه دکن تعین شد خواجه عبداللطیف قوش بیگی بیز بمصب هزار پی ذات و چهار صد سوار سرفراری یامت درین سرزمین گلی بدظر در آمد درون سفید و بیرون سرخ و بعضی درون سرخ و بیرون رزق فارسی لاله بیگانه میگویند و بهندی تهل بمعنی زمین است چون گل کذول مخصوص اب است این راتهل کنول نامیده اند یعنی کدول صحرایی روز مبارک شنبه نهم عرض داشت دلاور خان حاکم کشمیر نوید رسان فتح کشتوار گشت تفصیل این اجمال بعد از رسیدن او بپایه سریر جاه و جلال رقمزده کلک و قایع نگار حواهد شد فرمان مرحمت عنوان با خلعت خاصه و خلجی مرصع فرستاده محصول یکساله ولایت مفتوحه بجلد و ے این پسندیده خدمت عنایت شد رور سه شنبه

می کشید سلطان حسین هم ملتزم است و بجهت من از فرد اعلایش آورده یکبار برای امتحان خوردم پیش ازین هم خورده شده بود کیفش مشهی است اما خالی از کرحتی نیست معلوم شد که اندک بنگی هم همراه میسارند در خمارش غلبه میکند اگر شراب نباشد بالضرور بدل شراب تواند شد از میوه ها رد آلو و شفتالو و امرو می شود چون تربیت نمی کنند همه خود روست و همه ترش و ناخوش می باشد از سرشکوه آنها مَحْظُوظ می توان شد خانه و منازل هم از چوب است بروش اهل کشمیر می سارند حانور شکاری بهم می رسد اسپ و اشقرو گاو و گاو میش می دارند و بز و مرغ مرزاان است استقرش ریزه می شود بجهت بارگران بکار نمی آید چون بعرض رسید که چند منزل پیشتر آبادانی که غله آنجا نارد و ظفر قرص کفایت کند نیست حکم شد که بیسخانه مختصر بقدر احتیاج و کارخانهات ضروری همراه گرفته میلان را تحفیف دهند و سه چهار روز ارمه بگیرند و از ملازمان رکاب سعادت چند نفر همراهی گزیده بقیه مردم سرکردگی خواجه ابوالحسن نخشی چند منزل عقب می آمده باشند تا کمال احتیاط و تاکید هفتصد نفر فیل بجهت پیسخانه و کارخانه جات ناگزیر نمود منصب سلطان حسین چهار صدی دات و سیصد سوار بود در بدو وقت بمصوب شش صدی دات و سیصد و پنجاه سوار سرفرازی یافت و خلعت و خنجر مرصع و میل مرحمت فرمودم بهادر دهن دوری کمک لشکر بنگش تعیین است منصب او را از اصل و اضافه دو صدیات و یک صد سوار حکم شد روز کم شنبه بیست و نهم پنجم کروه و یکپا کوچ نموده از بل رودخانه بین سکه گذشته منزل گردیدم این بین سکه از طرف شمال بحانب جنوب می رود و این رودخانه از میانه کوه وارو که مابین ولایت بدخشان و تبت واقع است برآمده چون در اینجا آب مذکور دوشاخ شده بجهت عبور لشکر منصور حسب الحکم دوپل از چوب مرتب ساخته بودند یکی در طول هر ده درعه و دوم چهارده و در عرض هر کدام پنج درع و درین ملک طریق ساختن پل آن که درختهای شاخدار بر روی آب می اندازند و هر دو سر آن را بسنگ بسته استحکام می دهند و تخته چوب های سطر بر روی آن انداخته بمیخ و طناب قوی مضبوط می سازند و باندک مرمتی سالها سال برجاست القصه فیلان را پایاب گذاریده سوار و پیاده از روی پل گذشتند سلطان محمود نام این رودخانه را بین سکه کوه یعنی راحت چشم نام نهاده روز مبارک شنبه سی ام قریب سه و نیم کروه در نور دیده بر لب رودخانه کشتن گدگا منزل شد درین راه کوتلی واقع است بغایت بلند از تقاع آن یک و نیم کروه سرشیب یک و نیم کوه و این کوتل را پیم درنگ می نامند و جهت تسمیه آن که بزبان کشمیری پدبه را پیم میگویند چون حکام کشمیر داروغه گماشته بودند که از بار پدبه تمغا بگیرند و در اینجا بجهت گرفتن تمغا درنگ میشد بنابراین پیم درنگ شهرت یافته و از گذشت پل ابشاره است در نهایت لطافت و صفا پیاله های معتاد را بر لب آب و سایه درخت خورده وقت شام بمنزل رسیدم برین رودخانه پلی بود از قدیم پنجاه و چهار درعه در طول و یک نیم در عرض

اسب و فیل خاصه و خلعت با پوستین مرحمت نمودم امروز تا آخر منزل تقاطر بود شب کم شنبه بخت و نوم نیز باران شد وقت سحر برف بارید و چون اکثر راه بسته بود از باران لغزیدگی بهمرسانید چارواک لاغر هر جا افتاد بر نخاست بخت و پنجم زنجیر فیل از سرکار خاصه شریفه تصدق شد بجهت ناریدگی دوزم مقام فرمودم روز مبارکشنبه بخت و سوم سلطان حسین رمیدار بگلی دولت زمینی بوس دریافت اینجا داخل ملک بگلی است از غریب اتفاقات آنکه در وقتیکه حضرت عرش آشیانی میفرقتند درین منزل برف ناریده بود و الحال نیز ناریده درین چند سال اصلا برف نبارید ملک نارن هم کم شده بود روز جمعه بخت و چهارم چهار کوه طے نموده در موضع سواد نگر محل درول موکب منصور گشت درین راه هم اچمه بسیار بود و درخت رد آلو و شفتالو صحرای شگوفه کرده سراپا در گرفته بود و درختهای عنوبر چون سرو دیده را مرید میداد روز شنبه بخت و پنجم قریب ده و نیم کوه در نور دیده ظاهر بگلی درود موکب مسعود آراستگی یافت روز یکشنبه بخت و ششم بشکار کبک سوار شده آخرهای روز بالنماس سلطان حسین بمنزل او تشریف برده پایت عرتش در امثال و افران افرودم حضرت عرش آشیانی بیدر بمنزل او تشریف برده بودند از قسم اسب و خنجر و بار و حبه پیدش کش کشید اسب و خنجر باو بخشیده فرمودم که بار و حبه را کمر بر بسته آنچه بر آید بدظر خواهد گذارید سرکار بگلی سی و پنج کوه در طول و دست و پنجم در عرض است مشرق رویه کوهستان کشمیر و در سمت معروف انگ بیارس و بحانب شمال گدور و بحانب جنوب گهر واقع است در رمای که صاحبقران گدیمی ستان فتح همدونستون نموده بدار ملک توران عنان اقبال معطوف داشته اند میگویند که این طایفه را که ملایم رکاب بصورت قباب بودند در بنحدود مقام مرحمت گذاشته اند میگویند که ذات ما قارلعت است اما مشخص نمی دانند که دران وقت کلا تر ایدها که بود و چه نام داشته الحال خود لاهوری محض اند و زبان چنان متکلم و حقیقت مردم دهندور بیدر بنیقیناس است در زمان عرش آشیانی شاهرخ نامی رمیدار دهندور بود الحال بهادر پسر اوست اگرچه باهم نسبت خویشی و پیوند دارند لیکن نزاعی که لارمه رمیداران است همیشه سرحد و حدود می باشد آنها پیوسته دولتخواه آمده اند سلطان محمود پدر سلطان حسین و شاهرخ هر دو در وقت شاهزادگی در ملازمت من رسیده بودند نانکه سلطان حسین هفتاد ساله است در فوای ظاهری او اصلا فتوری راه بیافته و تاب و طاقت سواری و تردد چنانچه باید دارد در بدملک نوره می سارند ارنان ورنج که ان را سر میگویند غایتاً اربوره بسیار تند برو مدار خوراک این مردم نرسراست و هر چند کهنه تر باشد بهتر است و این سر را درخم کرده و سرخم را محکم بسته دو سال و سه سال در خانه نگه می دارند و بعد از ان رال روی خم را گرفته اندر آچهی می نامند و آچهی ده ساله هم میباشند و پیش آنها هر چند کهی سال بر بهتر و اقل مدت یکسال است سلطان محمود کاسه کاسه ارنی سر میگرفت و لاجرم

شده شما بهرجا که رسیده باشید توقف نمائید برادران او در پاي کوتل بهولباس اين خبر را شنیده همانجا ديده خود را فرود مي آرند در زمانيكه موكب امدال قريب بمنزل او رسيد برف و باران باريدن آغاز كرد هدير يك ميدان راه طي نشده بود كه ديده او نمايان شد ظهور اين موهبت را از اتفاقات غيبي شمرده با اهل محل بمنزل مشاراليه فرود آمده ار آسيب سرما و برف و باران محفوظ مانديم برادران او حسب الحکم کس بطلب او دوآيدند در وقتيکه اين مژده باو ميرسد كه فيل و پيشخانه بر فرار کوتل برآمده راه را تنگ ساخته اند چون سوار گذشتن متعذر نمود از غايت شوق و ذوق پياده سرار پا نشاخته در عرض دو ساعت دو نيم كره مسامت طی نموده خود را بمقامت رسانيد و بزبان حال اين بيت ميخواند

آمد خيالت نيم شب جان دادم و گشتم خجل

خجلت بود درويش را ناگه چو مهان دررسد

انچه در سباط او بود از نقد و جس و ناطق و صامت تفصيل کرده برسم با انداز معروف داشت همه را باو بخشيدم و فرمودم كه مطاع دنيا در چشم همت ما چه نمايد جوهر احلاص را بپاي گران خريداريم اين اتفاق را از اصل احلاص و تائيدات طالع او بايد شمرد كه مثل من بادشاهي با اهل حرم خود يك شبان روز در خانه او براحمت و اسودگي بسربرد و او را در امثال و اقربا و اينان جس سرفراري نصيب شود روز سه شنبه پنجم دو كره گذشته در موضع كهائي نرول اجلال اتفاق افتاد سرو پاي كه در برداشتم به معتمد خان مرحمت فرمودم و منصب او اصل و اضافه هزار و پانصدي ذات و هزار و پانصد سوار حكم شد و ريس منزل داخل سرحد كشمير است و در همين کوتل بهولباس يعقوب پسر يوسف خان كشميري باقواج منصوره حضرت عرش آشياني كه راجه بهگوان داسي پدر راجه مان سنگه سردار بود جنگ کرده اند درين روز خبر رسيد كه سهراب خان پسر رستم ميرزا در آب بهت عريق سحر فنا گشت تفصيل اين اجمال آنكه او حسب الحکم يك منزل عقب مي آيد در راه بخاطرش ميرسد كه بدريا درآمده غسل كند با آنكه آب گرم ميسر بود هر چند مردم مانع آمدند و گفتند كه درين قسم هواي سرد بے ضرور در چنين درياي ذخار حوشخوار كه فيل مست را مے غلطاند در آمدن از آئين حزم و احتياط دور است بحرف ابهام قيد نميشود و چون وقت ناگزير در رسیده بود از غايت خود را ئي و غرور و جهالت باعتماد و اعتماد شناوري خود كه درين من بينظير بود بجد تر ميشود و با يك نفر خدمتیه و يك كس ديگر كه شناوري مي دانستند سرفراز سنگي كه بر لب آب بود برآمده خود را بدريا مي اندازد بمجرد افتادن از طلاطم امواج نمي تواند خود را جمع ساخت و بشناوري پرداختن همان بود و رفتن همان سهراب خان با خدمتیه رخت حيات بسيل فدا داد و كشتي گير صد جان گذدن كشتي و جود بساحل سلامت رسانيد ميرزا رستم را غرايب الفتی و تعلقی و محبتی يايي فرزند بود در راه پونج از شنيدن اين خبر جانكاه جامه شايبائي چاك زده بيتاي

که پیدایه ها می گذشتند حسب الحکم پل دیگر در محاذی آن ترتیب یافته طول پنجاه و سه دره و عرض سه دره چون آب عمیق و تند بود فیلان را برهنه گذرانیده سوار و پیاده و اسب از روی پل گذشته حسب الحکم حضرت عرش اشدائی سوانی از سنگ و اهک در غایت استحکام برقرار پشته مشرف بر آب اساس یافته یک روز به تحویل مانده معتمد خانرا پیشتر فرستاده شده بود که بجهت تخت نشستن و آرامش جشن نوروز سرزمینی که ارتفاع و امنیت داشته باشد اختیار نماید اتفاقاً از پل گذشته مشرف بر آب پشته واقع بود سبز و خورم برقرار آن سطحی پنجاه دره گویا کار فرمایان قضا و قدر بجهت چنین روزی مهیا داشته بودند مسأله الیه لوازم جشن نوروزی را برقراران پشته ترتیب داده بود بعایت مستحسن افند معتمد خان مورد تحسین و آفرین گشت رود خانه کشن گدگا از طرف جنوب می آید و بجانب شمال می رود آب بهت از سمت شرق آمده رود خانه کشن گدگا پیوسته بظرف شمال جاری است *

جشن پانزدهمین نوروز از جلوس همایون

تحويل نیر اعظم مراد بخش عالم بشرف خانه حمل روز جمعه پانزدهم شهر ربیع الثانی سنه یک هزار و هشت و نه هجری بعد انقضاء دوازده و نیم گهزی که پنج ساعت نجومی باشد اتفاق افتاد و سال پانزدهم از جلوس این دیارمند درگاه الهی مبارکی و فرخی اغار شد روز شنبه دوم چهار کوه و نیم پاو کوچ نموده در موضع کرمدرل گزیدم در پی راه کوتل نبود بقدر سنگلاخ داشت طرّس و دراج سیاه و لنگور که در وقت گرم سیر می باشد دیده شد ظاهر در سرد سیر هم میتواند بود از اینجا تا کشمیر هر جا راه بر کنار دریای بهت است دو جانب کوه واقع شد و از ته دره آب در غایت تنگی پر جوش و خروش میگذرد هر چند فیل نل باشد نمی تواند پای خود را قائم ساخت فی الفور می غلطد و میبرد و سگ آنی هم دارد روز یکشنبه سیوم چهار کوه و نیم طی نموده در موسران نزول فرموده شب جمعه سوداگران که در برگه باره موله توطن دارند آمده ملازمت نمودند وجه تسمیه باره موله پرسیده شد عرض کردند که باره بران هندی خوک را میگویند و موله مقام را یعنی جای باره و از جمله اوتار که در کیش هدود مقرر است یکی اوتار باره است و باره موله بکثرت استعمال باره موله شده روز دوشنبه چهارم و نیم کوه گذشته در بهولباس منزل گزیدم چون این کوهها را بغایت تنگ و دشوار نشان میدادند و از هجوم مردم عبور بصعوبت و زحمت میسر میشد معتمد خان حکم فرمودم که غیر آصفخان و چندی از خدمتگاران ضروری هیچکس را نگذارند که در رکاب سعادت کوچ کنند و آردو را هم یک منزل عقب می آورده باشند اتفاقاً مشارالیه دیره خود را پیش روانه ساخته بود بعد از آن بمردم خود میفرمود که در باب من چنین حکم

و حراست سرحدات مقرر داشت و چون گوهر چک و ایبه چک بدعوی وراثت کشمیر در کشتوار و فواهی آن سرگشته وادی غلات و ادبار بودند هیبت نام یکی از برادران خود را با جمعی در مقام دیو که متصل بکوتل پیر پنجال واقع است نجات احتیاط گذاشت و از منزل مذکور تقسیم افواج نموده خود با فوجی برای سنگین پور شقامت و جلال نام پسر رشید خود را با نصرالله عرب و علی ملک کشمیری و جمعی از بدهای جهانگیری برای دیگر تعیین فرموده و جمال نام پسر کلان خود را با گروهی از جوانان کارطلب بهرا ولی و جی خود مقرر نموده همچنین دو فوج دیگر بردست راست و چپ خود قرار داده که میرفته باشند چون راه برآمد اسب بدو چند اسبی نجات احتیاط همراه گرفته اسبان سپاهی را در کل بار گذرانیده کشمیر فرستاد و جوانان کارطلب کمر خدمت بمبان جان بسته پیاده برقرار کوه برآمدند و عاریان لشکر اسلام با کافران بدسراجم منزل بمنزل جنگ کدان تا ذرکوت که یکی از محکمات غنیم بود شتافته در آنجا موج حلال و جمال که از راههای مختلف تعیین شده بودند باهم پیوستند و مخالفان برگشته روزگار تاب مقاومت نداده راه فرار پیش گرفتند و بهادران جان نثار سید و فرار بسیار با مردی همت پدموده تا دریای موشناقتند و ارباب آب مذکور آتش قتال اشتعال یافت و عاریان لشکر اسلام تردهات پسندیده بطهور رسانیدند و ایبه چک برگشته سخت با بسیاری از اهل ادبار بقتل رسید و از کشته شدن ایبه راجه ب دست و دل شده راه فرار پیش گرفت و از پل گذشته در بهدرکوت که بران طرف آب واقع است توقف گردید جمعی از بهادران تیز جلو خواستند که از پل بگذرند برسر پل حدگ عظیم واقع شد و چندی از جوانان شهادت رسیدند و همچنین مدت بیست شان روز بندهای درگاه سعی در گذشتن آب داشتند و کافران تیره نجات هجوم آورده مدافعه و مقابله تقصیر نمی کردند تا آنکه دلاور خان از استحکام تهاجمات و سرائح اذمه خاطر جمع نموده به لشکر فیروزی اثر پیوست و راجه از حیل ساری و روان ساری و کلاه خود را نزد دلاور خان فرستاده التماس نمود که برادر خود را با پیشکش بدرگاه میفرستم چون گناه من بعمو مقرون گردد و بیم و هراس از خاطر من رایل شود خود بیز بدرگاه گنجی پیاده رفته آستانبوس نمایم دلاور خان سخن فریب آمیز گوش نیداخته نقد فرصت را از دست نداده فرستادهای راجه را ب حصول مقصود رحمت فرموده در گذشتن از آب اهتمام شایسته بکاربرد جمال پسر کلان او با جمعی از بهدگان بحر شجاعت و جلالت ناله آب رفته بشناوری و دلاوری اران دریای دحار خوشحوار عبور نمودند و با مخالفان جنگ سخت در پیوست و بندهای جابداران طرف هجوم آورده کار بر اهل ادبار تنگ ساختند آنها چون تاب مقاومت در خود نیافتند تحت پل رانگشته راه گریز پیش گرفتند و بندهای بصرت قرین بار پل را استحکام داده بقیه لشکر را گذرانیدند دلاور خان در بهدرکوت معسکر اقبال آراست و ارباب مذکور تادریای چناب که اعتضاد قوی این سیاه بختان است دو تیر انداز مسامت بوده باشد و در کنار اب چناب کوهی است

و اضطراب بحیار ظاهر میسازد با جمع متعلقان خویش لباس ماتم پوشیده سروپا برهنه متوجه ملازمت میشود و از سوز و گذار مادرش چه نویسد اگرچه میوزا دیگر مردان هم دارد غایتاً پیوند دل نایی فرزند داشت عمران بیست و شش ساله بود در بدوق اندازی شاگرد رشید پدرش بود سوزی میل و اراده خوب میدادست در یورش گجرات اکثر اوقات حکم می شد که در پیش میل خاصه سوار شود و در سپاهگری خیلی چسپن می بود روز کم شدبه ششم سه کروه طی نموده در موضع ریود منزل شد روز مبارکشده هفتم ار کوتل کوارمت عبور فرموده در موضع وچه نزول اقبال اتفاق افتاد مسافت این مدرل چهار کروه و یک پاؤ است کوتل کوارمت ار کوتل هالے صعب است و اخرین کوتل این راه است روز جمعه هشتم قریب بچهار کروه طی نموده در موضع بلقار مدرل شد درین راه کوتل نمود بقدر و سعتی داشت صحرا صحرا و چمن چمن شگوفه و ادواع رباحین ار برگس و بفسه و گلهاے عرب که مخصوص این ملک است به نظر درآمد ار حمله گلی دیده شد که به هیئات عجیب پدم شش گل نارنجی رنگ رنگ سرنگون شگفته و ار میان گلهاے بوگی چند سبز برآمده ار عالم انفس نام این گل بولایک است و گل دیگر مثل پوئی بر دور ان گلهاے ریره باندام و یاسمن رنگ و بعضی کبود و بعضی سرح و در میان فقطه رود رعایت حوشدما و مورون فامش لدر پوش و پوش علی العموم را می گویند ارغوان رود هم درین راه فراوان است گل کسمیرار حساب و شمار بیرون است کدام ها را نویسم و چند توان نوشت آنچه امتیاری دارد مرقوم می گردد درین راه اسارے بر سر راه واقع است رعایت عالی و نفیس ار جالے بلد می رسد درین راه آساری نایی خوبی دیده نشده لحظه توقف نموده چشم و دل را ار حالے بلد به تماشای ان سیوا ساختم روز شدبه نهم چهار کروه و سه پاؤ کوچ فرموده ندازه موله عبور موکب منصور اتفاق افتاد ندازه موله ار قصبه هالے مقرر کشمیر است و اریدجا تا شهر چهارده کروه مسافت است و بر لب اب بهت واقع شده جمعی ار سوداگران کشمیر درین قصبه توطن گریده مسرف بر لب اب مدارل و مساجد ساخته اند اسوده و مروه الحال روز گار بسر می رود حسب الحکم پدش ار ورود موکب مسعود کشتی هالے آراسته درین مقام مهیا داشته بودند چون ساعت در آمدن روز دوشدبه اختیار شده بدسوی دو پهر ار روز نکشدبه دهم گذشته نسیاب الدین پور در امدم درین روز دلاور خاں کاکر حاکم کشمیر ار کشتوار رسیده دولت استانبوس دریافت نفنون عواطف روز امزون بادشاهانه و گوناگون نوازش خسروانه سرمراری یافت الحق این خدمت را چنانچه باید بتقدیم رسانیده امید که حضرت واهب العطایا جمیع بددهالے باخلاص را حدین افروز عزت گرداناد کشتوار برسمت جنوب کشمیر واقع است از معموره کشمیر تا مدرل الکه حاکم نشین کشتوار است شصت کروه مسافت پیموده امد بقاریخ دهم شهر پور ماه الهی سنه چهاردهم دلاور خاں ماده هزار نفر سوار و پیاده جنگی عزیمت فتح کشتوار پدش بهاد همت ساخته حصن نام پسر خود را باگرد علی میر بحر بمحافظت شهر

که از حکام کشمیر مانده یک و نیم آن را بیک روپیه میگیرند و در سواد او معامله پانزده سدهی که ده روپیه باشد بیک مهر بادشاهی حساب کنند و دوسیر سون هندوستان را یکمن نامند و رسم نیست که از محصول زراعت راجه خراج بگیرد سرسهرخانه در سال شش سدهی که چهار روپیه باشد میگیرد زعفران را در کل معلومه جمع از راجپوتان و هفتصد نفر توپچی که از قدیم نوکر اند تلخواه نموده غایتاً در وقت فروختن زعفران از خریدار بر سر مئی که عبارت از دوسیر باشد چهار روپیه میگیرد و کلیه حاصل راجه بر جریمه است و باندک تقصیر مبلغ کلی می ستاند و هر کس را متهمل و صاحب جمعیت یافتند بهانه انگینخته آنچه دارد پاک میگیرند بهمه جهت لک روپیه تخمیداً در حاصل حصه او باشد و در وقت کارشش هفت هزار پیاده جمع میشود و اسب در میان آنها کم است قریب پنجاه اسب از راجه و عمدهای او بوده باشد محصول یکساله در وجهه انعام دلاور خان مرحمت شد از روستا تخمین جایگزین هزاره دات و هزار سوار بضابطه جهانگیری بوده باشد چون دیوانیان عظام و کرام نسق بسته بجایگودار تلخواه نمایند حقیقت بار قوار واقعی ظاهر خواهد شد که چه مقدار جاست رور دوشده یازدهم بعد از دو پهر و چهار گهزی مبارکی و فرخندگی در عماراتی که محدوداً بر کنار تال احداث یافته ورود موکب مسعود اتفاق افتاد بحکم حضرت عرش آشیانی قلعه از سنگ و اهرک در غایت استحکام احداث یافته غایتاً هندوستان تمام است یک ضلع آن مانده امید که بعد از این باتمام رسد از مقام حسن اندال تا کشمیر براهی که آمده شد هفتاد و پنج کوه مسامت به دورد کوچ و شش مقام که بست و پنج رور باشد قطع شد و از دارا خلفه آگره تا کشمیر در عرض صد و پنجاه و هیجده رور سه صد و هفتاد و شش کوه مسامت به یکصد و دو کوچ و شصت و سه مقام طی شده و براه حسکی که ممر عام و راه متعارف است سیصد و چهار و نیم کوه است رور سه شصت دوازدهم دلاور آن حسب الحکم راجه کشتوار را مسلسل بحضور آورده زمین موسی فرمود خالی از وجاهت نیست پوشش بروش اهل هند و ریان کشمیری و هندی هر دو میداند بحلاف دیگر میداد این حدود فی الجمله شهری ظاهر شد حکم فرمودم که باوجود تقصیر و گناه اگر فرزندان خود را بدوگاه حاضر سازد از حبس و قید نجات یافته در سایه دولت اند فریب آسوده و مارغ البال روزگار بسر خواهد برد والا در یکی از قلاع هندوستان بحبس مخلد گرفتار خواهد بود عرض کرد که اهل و عیال و فرزندان خود را ملازمت می آرم امیدوار مرحمت آنحضرت ام بهره حکم شود اکنون مجمل از احوال و اوضاع و خصوصیات ملک کشمیر مرقوم میگردد کشمیر از اقلیم چهارم است عرض از خط استوا سی و پنج درجه است و طولش از جزایر سعید صد و پنج درجه از قدیم این ملک در تصرف راجها بوده مدتها حکومت آنها چهار هزار سال است و کیفیت احوال و آسای آنها در تاریخ راجه ترنگ که بحکم حضرت عرش آشیانی از ریان هندی به عاری قریحه شده است بتفصیل مرقوم است و در تاریخ سنه هفتصد و دوازده هجری بنور اسلام رونق و بها

مرتفع عبور اراں آب بدشواربی سید و بجهت آمدن رفت پیاده ها طایفه سطر تعبیه
 نموده در میان دو طایف چوب ها مقدار یک بگ دست پهلوی یک دیگر مستحکم بصفه
 یک سر طایف را بقله کوه و سر دیگر را بدانطرف آب مضبوط میسازند و دو طایف دیگر
 یک گز از آن بلند تر تعبیه می نمایند که پیاده ها پای خود را بر آن چوب ها نهاده
 هر دو دست طایفه بالا را گرفته از فرار کوه به نشیب میروند باشد تا از آب بگذرند
 و این را اصطلاح مردم کوهستان می گویند هر جا بطنه ستن رمبه داشتند به مندوچی
 و تیر انداز و مردم کاره استحکام داده خاطر جمع نمودند دلاور خان جاله ها ساخته
 شدی هشتاد هزار حوادان دلی کار طلب برحاله نشانیده میخواست که از آب بگذراند
 چون آب در غایت تنگی و شورش مبدست جاله بمیل فدا رفت و شصت و هشت
 هزاران حوادان عریق گردید شدند و آب روی شهادت یافتند و ده نفر دست و
 باره شد و خود را ساحل سلامت رسانیدند و دو کس برانطرف آب افتاده در
 جنگ از آب ضلالت اسیر شدند قصه دلاور خان تا چهار ماه و ده روز در بهدر کوت
 بای همت افسرده سعی در گذشتن داشت تیر تدبیر هدف مقصد نمرسید تا آنکه
 رمداری راه بری نمود از جای که محافل را گمان گذشتن نبود رمبه بسته در دل
 شب حلال بر دلاور خان با چند نفر از بدهای درگاه و جمعی از اعدان قریب
 بدو پیست و در اراں راه سلامت گذشتند هنگام سحر در حرم سر راجه رسیده گریه
 فتح بلند آواره ساختند چندی که برگرد و پیش راجه بودند در میان خواب و بیداری
 سراسیمه برآمده اکثری علف تیغ خون اشام گشتند بقیه السیف جان سبک پا اراں
 ورطه بلا آوردند در آن شورش یکی از سپاهیان راجه رسیده خواست که بزخم شمشیر
 کارش ناتمام رساند راجه فریاد برآورد که من راجه ام مرانده فرد دلاور خان ببرد مردم
 بر سر او هجوم آورده دستگیر ساختند بعد از گرفتار شدن راجه از متعصبان او هر کس که
 بود خود را بگوشه کشید دلاور خان از شنیدن این مژده فتح و فیروزی سجدهات شکر الهی
 بنقدیم رسانیده با لشکر منصور از آب عبور نموده بمعدل بدر ملک که حاکم سینیان
 ملک است در آمد از کنار آب تا اینجا سه کوه مسافت بوده باشد دختر سنگرام راجه
 حمود دختر سور حمل مردود پسر راجه ناسود در خانه راجه است و از دختر سنگرام فرزندان
 دارد پیش اراں که فتح شود عیال خود را از روی احتیاط به پناه راجه جسونال و دیگر
 رمیداران فرستاده بود چون موکب منصور نزدیک رسید دلاور خان حسب الحکم راجه
 را همراه گرفته متوجه استانبوس گشت نصرالله عرب را با جمعی از سوار و پیاده
 سحر است ایملک گذاشت در کشتوار گندم و حو و عدس و ماش و ارزن فراوان میشود
 بخلاف کشمیر شالی کمتر دارد و غفرانش از رعران کشمیر بهتر و قریب بصد دست
 از بار جره گرفته می شود دانه و ترب و هندوانه از فرد اعلی بهم می رسد
 حریره اش از عالم خرپزه کسیر است و دیگر میوه ها از انگور و شفتالو و زرد آلو و
 ... بیش میشود اگر تربیت کنند بکن که خوب شود سبزی فام زرد محکوک

و بخروار شالی حساب کنند هر خرواری سه من و هشت سیروزی حال هست کشمیرینی
 دو سیر را یکمن اعتبار کرده اند چهار من را که هشت سیر باشد یک ترک و جمع وایست
 کشمیر سی لک و شصت و سه هزار و پنجاه خروار و یازده ترک است که بحساب نقدی
 هشت کرور و چهل و شش لک و هفتاد هزار دام می شود و بضابطه حال جای هست
 هزار و پانصد سوار است راه در آمد بکشمیر متعذر بهترین راهها بهیمرو پگلی است
 اگرچه راه بهیمر نزدیک تر است لیکن اگر کسی خواهد که بهار کشمیر را دریابد مخصوص
 در راه پگلی است و دیگر راهها درس موسم از برف مالا مال می باشد اگر نه تعریف
 و تومیف کشمیر پر دارد دفترها باید نوشت ناگزیر مجملی از اوضاع و خصوصیات آن
 رزمزده کلک بدان میگردد * کشمیر باغی است همیشه بهار یا قلعه ایست اهلی
 حصار بادشاهان را گلشده است عشرت افرا و درویشان را خلوتکده دلکشا چمنهای
 خوش و آبشارهای دلکش از شرح و بیان افزون آبهای روان و چشمه سارهای از
 حساب و شمار بیرون چندانکه نظر کار کند سبزه است و آب روان گل سرخ و بنفشه و
 فرگس خود رو صحرا صحرای انواع گلها و اقسام رباحین از آن بیشتر است که بشمار
 در آید در بهار جان نگار کوه و دشت از اقسام شگوفه مالا مال در و دیوار و صحن و سلم
 خانهها از مشعل لاله نزم افروز و چلکهای مسطح و سه برگهای مبروج را چه گوید

شده حلوه گرناریدان باغ * رخ آراسته هریکی چون چراغ
 شده مشکبو غنچه در زیر پوست * چو تعوید مشکین ببار و دوست
 غرلحوانی بلبل صبح خیز * تمنای میخوارگان کرده تیز
 بهر چشمه منقار بط آب گیر * چو مقرض رزق بقطع حریر
 بساط گل و سبزه گلشن شده * چراغ گل از باد روشن شده
 بدفنه سر زلف را خم زده * گره در دل غنچه محکم رده

بهترین اقسام شگوفه بادام و شفتالو است برون کوهستان اندام شگوفه در غره اسفندار آمد
 می شود و در ملک کشمیر اوایل فوروردی و در باغات شهر در نهم و دهم ماه مذکور و
 انجام شگوفه تا اغار یاسمن کبود پیوسته است در خدمت والد بزرگوارم مکور سیر
 زعفران راز و تماشای خزان کرده شده بود بحمدالله در پی مرتبه جوادیهای بهار را
 دریافت خوبیهای خزان در موقعش نوشته خواهد شد عمارات کشمیر همه از چوب
 است دو آشیانه و سه آشیانه و چهار آشیانه می سازند و بامش را خاکپوش کرده
 بهار لاله چوغاشی می نهند و سال بسال در موسم بهار می شگفت و بغایت
 خوشنماست این تصرف مخصوص اهل کشمیر است امسال در باغچه دولتخانه و بام
 مسجد جامع لاله بغایت خوب شگفته بود یاسمن کبود در باغات فراوان است و یاسمن
 سفید که اهل هند چنبیلی گویند خوشبو می شود قسم دیگر مندلی رنگ است
 آن نیز در غایت خوشبوئی و این مخصوص کشمیر است گل سرخ چند قسم بنظر
 هر آمده غایتاً یکی خوشبوست دیگر گلی است مندلی رنگ و بویش در غایت

پندبرفته سی و دو نفر از اهل اسلام مدت دو بیست و هشتاد و دو سال حکومت این ملک داشته اند تا آنکه بقاریم نهصد و نود و چهار هجری حضرت عرش اشیانی فتح فرموده اند و اراں تاریخ تا حال سی و نه سال است که در تصرف اولیای دولت اند قریب ماست ملک کشمیر در طون از کوتل بهلولباس تا قرون پنجاه و شش کروه جهانگیری است و در عرض از دست و هفت کروه ریاده بیست و ارده کم ده شیخ ابوالفضل در اکبرنامه به تخمین و قیاس نوشته که طول ملک کشمیر از دریای کسَن گنگا تا قرون یکصد و بیست کروه است و عرض ارده کم بیست و ارست و پنج ریاده ده من بجهت احتیاط و اعتماد جمعی از مردم معتمد گاردان مقرر فرمودم که طول و عرض را طلب بکند تا حقیقت از قرار واقع بوسه شود بالجمله آنچه شیخ یکصد و بیست کروه نوشته بود شصت و هفت کروه درآمد چون قرار داد است که حد هر ملکی تا جایی است که مردم بران املک مدکم باشند بدست از بهلولباس که یارده کروه ازینطرف دس گنگا است سرحد کشمیر مقرر شد باین حساب پنجاه و شش کروه باشد و در عرض دو کروه بیس تفاوت ظاهر نگشت و کروهی که در عهد این دیار مدم معمول است موافق صافه است که حضرت عرش اشیانی بسته اند هر کروهی پنجاه هزار درع و یک درع دو درع شرعی می شود که هر درعی دست و چهار انگشت باشد و هر حا کروه یا اگر مدکور گردد مرد اراں کروه و گز معمول است و نام شهر سری دگر است و دریای بهب از میان معموره میگذرد و سرچشمه اندرا و برناک میگویند از شهر چهارده کروه سرست حدود واقع است و حکم این دیار مدم بر سران چسمه عمارتی و باعی ترتیب یافته در میدان شهر چهار پل از سنگ و چوب در عایت استحکام بسته شده که مردم از روی آن تردد می نمایند بل را باصطلاح این ملک کدل میگویند در شهر مسجدی است عادت عالی از آثار سلطان سالدردر هفتصد و نود و پنج اساس یافته بعد از مدتی سوخته و بار سلطان حسین تعمیر نموده هنوز با تمام در سده بود که قصر حیات او اربا در افتاد و در نهصد و ده ابراهیم باکوی وزیر سلطان حسین انجام و آراستگی کشید اراں تاریخ تا حال یکصد و بیست سال است که سرجاست از محراب تا دیوار شرفی یکصد و چهل و پنج درع و عرض یکصد و چهل و چهار درع است مستطیل بر چار طاق و سراطراف انوار و ستونهای عالی نقاشی و نگاری کرده الحاق از حکام کشمیر اثری بهتر این نموده میر سید علی همدانی قدس سره روزی چند درین شهر بوده اند خادقاعی از ایشان یادگار است متصل شهر دو کول بزرگ واقع است که همه سال پر آب می باشد و طعمش متغیر نمیگردد و مدار آمد و رفت مردم و نقل و تحویل عله و هیمة مرکبته است در شهر و پرگات پنجاهزار و هفتصد کشتی است هفت هزار و چهار صد ملاح بشمار آمده ولایت کشمیر سی و هشت پرگه است افراد نصف اعتبار کرده اند بالای آب را آمواج گویند و پایان آب را کامراج نامند ضبط زمین را دانند روز سیم درین ملک رسم بیست مکر جزوی از سایر جهات و نقد جنس

روغن گرفته در طعام بپندازند و اندر سدا پاک نامند بریان کنند و چون هوا سرد و نمناک است بمجرد آنکه سه چهار روز بماند متغیر می آید و گاه میشنمید باشد گاه نیز خورد و ربون می باشد گندمش زرد کم مغز است و در بعضی روزها گوسفند بے دنبه می باشد ار عالم کوهی هندوستانیان انرا هشتاد و سه گوسفند خالی از تراکت و راست مزگی نیست مرغ و قار و مرغابی و سرب و ... می باشد ماهی همه فسم پولک دار و بی پولک می باشد اما ربون مله ... شمشینه متعارف مرد و زن کرته پشمین می پوشند و اندر پتو گویند و فرضاً ... بپوشند با اعتقاد شان اینکه هوا تصرف می کند بلکه هضم طعام بے این ممکن نیست شال کشمیر را که حضرت عرش آشیانی پرم فرم نام فرموده اند از فرط اشتها حاجت به تعریف نیست قسم دیگر بهرمه است ارشال جسیم ترو ملازم میباشد و دیگر درمه است ار عالم جل حرو سگ بر روی فرش می انگزند غیر شال دیگر اقسام پشمینه در تبت بهتر میشود با آنکه پشم شال را از تبت می آرند در اینجا بعمل نمیتوانند آورد پشم شال از زره بهم میرسد که مخصوص تبت است و در کشمیر از پشم شال پتو هم میدادند و دو شال را با هم رفو کرده ار عالم سقرط می مالند بجهت لباس رانی بد نیست مردم کشمیر سر میتراشند و دستار گرد می بندند و عورات عوام را لباس پاکیزه و شسته پوشیدن رسم نیست یک کرته پتو سه سال و چهار سال تار میدارند ناشسته از خانه بافنده آورده کرته میدورند و تا پاره شدن ناف نمیرسد ازار پوشیدن عیب است کرته درار و فراخ تا سرو یا افتاده می پوشند و کمر می بندند با آنکه اکثر خانه در لب آب دارند بقطره آب بدن آنها نمیرسد مچمه ظاهر آنها همچو باطن آنها چرکین است بے صفا ارباب صایع در زمان مرزائی حیدر بسیار بیس آمدند موسیقی را رونق افزود کمانچه و جندرو قان و چنگ و دف و بے شایع شده در زمان سائق سار از عالم کمانچه میداشتند و بعضی بریان کشمیری در مقامات هندی میخواندند و آنهم منحصر بر دوسه مقامی بود بلکه اکثر یک آهنگ می سرائیدند الحق مرزا حیدر را در رونق کشمیر حقوق بحیار است پدش از عهد دولت حضرت عرش آشیانی مدار سواری مردم اینجا بر گونت بود اسپ کلا نمیداشتند مگر از خارج اسپ عراقی و ترکی رسم تحفه جهت حکام آوردند بے گودت عبارت از یاسوی ست چهار شانه بزمین نزدیک در سایر کوهستان همد نیز فراوان میباشد اکثر جگوه و شخ جلو میشود بعد از آنکه این گلشن خدا آمیز بنائید دولت و یمن تربیت خامان سکندر آئین رونق جاوید یافت بسیاری از ایماقات را در بنصوبه جاگیر مرحمت فرموده گله های اسپ عراقی و ترکی حواله شد که کره بگیرند و سپاهیان از خود نیز ایلچی سامان نمودند و در اندک فرصت اسپان بهم رسیده چنانچه اسپ کشمیر با دو بیست و سیصد رویه بسیار خرد و فروخت شده و احدیاناً بهزار رویه هم رسیده مردم اینملاک آنچه سود آگرو اهل حرفه اند اکثر سنی اند و سپاهیان شعبه امامیه و گروهی نوربخشیه

لظامت و فراغت ارم گل سرخ و تده اش فیروزه گل سرخ مفشابه و گل سوسن دو
نعم می باشد آنچه در باغات است بسیار بالیده و سبز رنگ و قسم دیگر صحرایی
است اگرچه کم رنگ است غایتاً خوشبو است گل جعفری کلان و خوشبو می شود
تده اش از قامت آدمی میگردد لیکن در بعضی سالها و قتی که کلان شد و بکل رسید
و گل کرد گرمی پیدا می شود و سر گلش پرده ارم عالم عنکبوت می تند و ضایع
می سارد و تده اش را خشک میکند و امسال چینی شد و گلهای که در ایالات
کشمیر بنظر در آمده از حساب و شمار بیرون است آنچه نادالعصری و ستاد منصور نقاش
شدیه کشیده از یکصد گل متجاوز است بدش از عهد دولت حضرت عرش اشیانی
شاه آلو مطلقاً نبود محمد قلی امسار از کابل آورده پیوند نموده تا حال ده یازده
درختی بنار آمده رد الو پیوندی نیز درخت چند معدود بود منارالبه پیوند را درسی
ملک شایع ساحت و الحال فراوان است الحق رد الو کشمیر حوف می شود
در باغ شهر ارای کابل درختی بود میراثی نام که بهتر از آن خورده نشده بود و در کشمیر
چندین درخت مثل آن در باغها است ناشیاتی فرد اعلی می شود از کابل و
بد حاصل بهتر در یک ناشیاتی سمرقند سیب کشمیر بحوبی مشهور است و امروز
وسطی میسود انگورش فراوان است اکثرش ترش و بدون انارش انقدرها نیست
ترش فرد اعلی هم میرسد خربزه بغایت شیرین و شکندده می شود لیکن اکثر است که
چون نه بختگی رسد گرمی در میانش هم میرسد و ضایع میسازد اگر احياناً از آسیب
محفوظ ماند بغایت لطیف می شود شاه توت نمی باشد و توت سایر صحرای
است و از پاهای هر درخت توت تاک انگوری بالا رفته غایتاً توتش قابل خوردن
نیست مگر درختی چند که در باغها پیوند کرده باشند درگ توت بخت گرم پیله
نکار می رود و تخم پیله از گل کت و تیت می آرند شراب و سرکه فراوان است اما
شرابش ترش و بدون و زبان کشمیر مس گویند بعد از آن که کاسه ها از آن در کشده
نقدری سرگرمی از آن هم می رسد از سرکه اقسام اچار میسازند چون سیر در کشمیر
حوب می شود بهترین اچارش اچار سیر است انواع علمه بعیر از نخود اکثری دارد اگر
نخود بکارد سال اول می شود سال دوم رون می شود سال سوم نمشک مفشابه می
شود مردم از همد بیستریمن که سه حصه مردم و یک حصه سایر حیوانات بوده باشد
مدار حورش اهل کشمیر مردم است اما رون می شود و حشک تری می برد و می
گذارند که سرد شود بعد از آن می خورند و آنرا بنهه میگویند طعام گرم خوردن مردم
بیست بلکه مردم کم بضاعت حصه از آن بنهه شب نگاه میدارند و روز دیگر می خورند
نمک از هندوستان می آرند در بنهه نمک انداختن قاعده نیست سبزی در آب می
خوشانند و اندک نمکی بخت تغیر ذایقه در آن می اندازند و با بنهه می خورند و
در می نه خواهند نعم کنند در آن سبزی اندک روغن چتر معزمی اندازند و روغن
چهار معر و تلخ و می مزه می شود بلکه روغن گاؤ نیز مگر انگله که تازه بتازه از مسکه

بهاک و شالمار محظوظ گشتم بهاک نام برگرفته از اسمی است که بر اطاق کوه دل واقع است و همچنین شالمار نیز متصل آن و جوی آب خوشی دارد که از توبه آمده و یکول دن میزنند به فرزد خرم فرمودم که پیش آن را بچینه ابشاری بهم رسانده که از سیر آن محظوظ توان شد و این مقام از سیرگاههای مقرر کشمیر است روز یکشنبه هفتم غریب واقعه روتی نمود شاه شجاع در عمارت دولتخانه باری می کرد اتنا در پیچ بود بجانب دریا پرده بر روی آن انگنده دروازه نه بسته بودند شاهزاده باری در جانب در پیچ میروند که تماشا کند بمجود رسیدن سرنگون بزیر افتاد قضارا پلاسی نه کرده در زیر دیوار نهاده بودند و فراش متصل آن تشمت بود سراو باین پلاس میروند پاهای بر پشت و دوش فراش خورده بر زمین می افتد تا آن که ارتفاعش هفت درجه است چون حمایت ایزد جل سبحانه حافظ و ناصر بود و چون فراش و پلاس واسطه حیات او میسوزد عیاذ بالله اگر چنین نبودی کار بدشواری کشیده در ابوقت راه مان که سردار پیداهای خدمتیه بود در پای جهر که ایستاده فی العور دوبده او را بر می دارد و در اغوش گرفته متوجه بالا می شود در آنجا در آن حالت همین قدر می پرسد که مرا کجا می نری و میگوید که بملازمت حضرت دیگر ضعف برو مستولی می شود و از حرف رن نار می ماند من در استراحت بودم که این خبر موخش بگویم رسید سرا سیمه بیرون آوردم چون او را بدین حال دیدم هوشم از سر روت و زمان ممتد در اعوش شفقت گرفته محو این موهبت الهی بودم در واقع طفل چهار ساله از جانی که نه گز شرعی ارتفاع داشته باشد سرنگون نیفتد و اصلاً غبار اسیدی بر اعصابش نه رسیدند جاس حیرت است سجدات شکر این موهبت تازه تقدیم رسانیده تصدقات داده شد و فرمودم که ارباب استحقاق و فقرای که درین شهر توطن دارند بنظر در آورند تا درخور آنها وجه معیشت مقرر شود از غرایب آنکه سه چهار ماه پیش ارباب و افعه حوتک رای منجم که در مهارت فن نجوم از پیش قدمان این طائفه است و واسطه بمن عرض کرده بود که از آنچه طالع شاهزاده چندی استخراج شده که این سه چهار ماه بر ایسا گران است یکن که از جاس مرتفع بر بر افتد و غبار اسیدی بر دامن حیات نه نشیند چون مکرر احکام او بصحت پیوست همواره این توهم برامون خاطر می گشت و درین راههای خطرناک و گریوهای دشوار گذار یک چشم از آن نوبال چمن اقبال عامل نبودم همیشه او را در نظر میداشتم و بهایت محافظت و غایت احتیاط بجا می آمد تا بکشمیر رسیدند شد چون این سال که ناگزیر بود آنها و دایههای او چندی غافل می شوند لله الحمد که بخیر گذشت در باغ عیش آباد درختی بنظر درآمد که شکوفه صد برگ داشت بغایت بلیفه و خوشنما غایتاً سیب او ترش نسل میدادند چون از داورخان کاکر خدمت شایسته بظهور آمده بود بمنصب چهار هزار ذی و سه هزار سوار سرفراز فرمودم و چون او را نیز بمنصب امتیاز بخشیدم شیخ فرید ولد قطب الدین خان منصب هزار ذی و چهار صد سوار فوارش یافت منصب سربراه خانی هفتصدی

و طایفه فقرا میباشند که آنها را برشی گویند اگرچه علمی و معرفتی ندارند لیکن به ساختگی و ظاهر آرائی میزینند و هیچکس را بد نمی گویند زبان خواهرش و پانی طلب کوزه دارند گوشت نمیخورند و زن نمیکند و پیوسته درخت میوه دار در محرا میباشند ساین بیت که مردم اراں بهروز شوند و خود اراں تمتع بر نمیگیرند قریب دو هزار کس ازین گروه بوده باشند و جمع از نرهمدان اند که از قدیم درین ملک میباشند و مانده اند و زبان سایر کشمیریان متکلم ظاهرشان از مسلمانان تمیز نتوان کرد لیکن کتاهای بزبان شنسکوت دارند و میخوانند و آنچه شرایط بت پرستی است بفعل می آرند و شنسکوت ربانی است که دانشوران هند کتاهایان تصدیق کنند و بغایت معتبر دارند اما بتخانههای عالی که پیش از ظهور اسلام اساس یافته برجاست و عماراتش همه از سنگ و آریاد تا سقف سنگهای کلاسی مدی چهل مدی تراشیده و بر روی یکدیگر نهاده متصل بشهر کوهچه ایست که ادراکوه ناران گویند و هری پربت دیز نامند و بر سمت شرقی آن کوه ذل واقع است و مسافت دوزش شش و نیم کوه و کسری پیموده شده حضرت عرش اشیانی انار الله برهانه حکم فرموده بودند که درین مقام قلعه از سنگ و آهک در عایت استحکام آسازد در عهد دولت این دیار مدد قریب الاحتمام شده چنانچه کوهچه مذکور در میان حصار افتاده و دیوار قلعه بر دور آن گشته و کول مذکور بحصار پیوسته و عمارات دولتی مشرف بر آن آب است و در دولتیخانه باغچه واقع است و مختصر عمارتی در وسط آن که والد سرگوارم اکثر اوقات در آنجا می نشستند درین مرتبه سحت بدطراوت و افسرده بنظر درآمده چون نشیمن گاه آن قبله حقیقی و خدای مجازی در حقیقت سجده گاه این دیار مدد است بر خاطر حق شناس ناپسندیده افتاد معتمدخان که از بندهای مراجع دانست حکم فرمود که در ترتیب باغچه و تعمیر منازل غایت جد و جهد بتقدیم رساند در اندک فرصت بحسن اهتمام رونق دیگر یافت در باغچه صفه عالی سی و دو درعه مربع مشتمل بر سه قطعه آراسته شد و عمارات را از سر نو تعمیر فرموده به تصویر اوسناد آن فادره کار رشک نگار خانه چین ساخت و این باغچه را روز افرام کردم روز جمعه پانزدهم فروردی ماه الهی دو گلو قطاس از پیشکشهای رمیدار مدت بنظر درآمد در صورت و ترکیب نگاه میشد بیست و شصت و مداسبت دارد اعصایش بر پشم است و این لارمه حیوانات سرد سیر است چنانچه بز رنگ از ولایت مکر و کوهستان گرم سیر آورده بودند بغایت خوب صورت و کم پشم بود و آنچه درین کوهستان بهم میرسد بجهت شدت سرما و برف پرمونی و بدهیئات است و کشمیریان رنگ را کپل گویند و هم در پولا آهونی مشکین پیشکش آورده بودند چون گوشتش حار و پخته شده بود فرمودم که طعام ها بخند سخت بی مزه بد طعام ظاهر شد از حیوانات چار بائی محرائی گوشت هیچ یک بزونی و بد طعمی این نیست فافه از تاریکی بونی نداشته بعد از آن که چند روزی ماند و خشک شد خوشبو می شود و ماده نافه ندارد درین دوسه روز اکثر اوقات بر کشتی نشسته از پیرو تماشا می شگوفه

شد روز مبارک شنبه دست پنجم بیدار بایزید بخاری فوجدار سرکار بهکر صاحب
 صوبگی ولایت تهته فرق عزت پر افتراخت و منصب او اصل و اضافه دو هزار
 ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد و علم فیز مرحمت فرمودم شجاعان عرب بمصوب
 دو هزار و پانصد ذات و دو هزار سوار عزافتخاریافت و انی رای سنگدلان حسب التماس
 مهابتکار بصورت بدگش تعیین شد جانشینار خان بمصوب دو هزار ذات و هزار و پانصد
 سوار سرور گشت دریدولا ار عرایض سپهسالار خان خادان و سایر دولتخواهان ظاهر شد
 که عبدوسیه بخت بار قدم از حد ادب بیرون نهاده فتنه و فساد که لازمه سرشت رشت
 آن بد ذات است بنیاد کرده و ازان که موکب منصور بولایت در دست نهضت فرموده
 فرصت معتقم شمرده عهد و پیمانی که بایدهای درگاه سته بود شکسته دست
 تصرف مملکت بادشاهی درار ساخته امید که عنقریب بشامت اعمال خویش گرفتار
 گردد چون التماس حراره نموده بود حکم شد که مبلغ بیست لک روپیه متصدیان
 دارالحکومه آکره برد سپهسالار روانه سارند و مقارن این خبر رسید که امرا تهاجات را گذاشته
 مرد داراب خان وراهم آمده اند و ترکیان بر دور لشکر صف بسته می گردند حلیچر خان
 در احمدنکر متحصن شده تا حال دوسه دفعه بلدهای درگاه را بمقهوران و باروت
 اتفاق افتاد و هر مرتبه مخالفان شکست خورده جمعی را بکشتن دادند و در مرتبه
 آخر داراب خان جوانان خوش اسبه را همراه گرفته برنگاه مقهوران تاخت و جنگ
 سخت در پیوست و مخالفان شکست خورده روزه ادبار بادی فرار نهادند و ندگاه
 انها بتاراج رفت و لشکر ظفر اثر سالم و غانماً باردوسه خود مراجعت نمود چون عسرت
 و گرانی عظیم در لشکر منصور بهمرسید دولتخواهان کنکاش دران دیدند که ار کره
 روهنگره فرود آمده در پایان گهات توقف باید نمود تا رسد عله بهلولیت میرسیده
 باشد و مردم محنت و تاب نکشند ناگزیر در بالا پور معسکر قبیل آراستند و مقهوران سیاه
 بخت شوخی و شلائی بی نموده در طرف بالا پور نمایان شدند راجه برسنگدیو با چندی از
 بدهای جان نثار بمداغه عظیم همت گهشته بسیاری را مقتل آورد و منصور نام حدشی
 که در سپاه مقهوران بود زنده بدست افتاد هرچند خواستند که بزیر فیل اندارد رضی
 شد پای جهالت افشرد راجه برسنگدیو فرمود که سرش از تن جدا سارند امید که
 فلک دوار سزای کردار ناهنجار در دامی روزگار سایر حق ناشناسان بهد در سیوم اردی
 بهشت به تماشا سکه ناک سواری شد بعایت تیلاق خوشی است و این آبسار
 در میان دره واقع است و از جای مرتفع میریزد هنوز بر اطراف آن برف بود جس
 مبارکشنبه دران گلزمین آراسته پیاله های معتاد را برب آب خورده محظوظ گشتم
 درین جدول آب جانور به نظر در آمد از عالم ساج ساج سیده رنگ است و خالهای
 سفید دارد و این هم رنگ بلبل است با خالهای سفید و غوطه در آب میخورد و زمان
 معتد در زیر آب میباید و از جای دیگر سر مر می آرد فرمودم که در سه جانور ازای گرفته
 آرند تا معلوم شود که از نبات مرغابی است پوست در میان پا دارد و باهم پیوسته

ذات و دو صد و پنجاه سوار حکم شد نورالله گرگیراق را بمنصب ششصدی ذات و یکصد سوار سرفراز ساختیم و خطاب تشریف حای عذایت فرمودم پیشکش روز مبارک شنبه بیست و یکم در وجه انعام قیام خان قراول ناشی مرحمت شد چون الله داد انقلی پسر باریکی برکردار زشت خویش ندامت گزیده بدرگاه آمد حسب التماس اعتمادالدوله گناه او معفو مقرون گشت اثار خجالت و شرمکاری از ناصیه احوالش ظاهر بود بمستور سابق منصب دو هزار و پانصدی و یک هزار و دویست سوار عذایت نمودم میرک جلایار کمکیان صوبه بدگاله بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفرازی یامت چون بعرض رسید که لاله چوغاشی در پست نام مسجد جامع خوب شگفته روز شنبه بیست و سوم بمیدر و تماشاے آن رفته شد الحق یک ضاع آن گلداز خوشی شده بود برگده مود مهری که پیش اربن راجه ناسو عذایت بود بعد از او پسر او سورجمل و قهپور داشت درینولا بجگت سنگه برادر او که تیکه دیافته بود لطف نمودم و برگده جمو راجه سنگرام مرحمت شد روز دوشنبه غره اردی بهشت بمنزل خورم رفته بحمام او درآمد بعد برآمدن پدشکس کشید قلیلی بجهت خاطر او پذیرفتم روز مبارک شنبه چهارم میر حمله بمنصب دو هزاری ذات و سیصد سوار سرفراز شد روز یکشنبه هفتم بقصد شازکک بموضع چهار دره که وطن حیدر ملک است سواری شد الحق سرزمین خوشی و سیرگاه دلکشی است آسهای روان و درختهای چنار عالی دارد حسب التماس او روز پور نام نهادم در سرراه درختی است هل تهل نام که چون یکی از شاخه های آن را گرفته جدا کند مجموع درخت در حرکت می آید عوام باین اعتقاد که این حرکت مخصوص همان درخت است اتفاقاً در دیبه مذکور اراں قسم درخت دیگر منظور آمد که بهمان طریق متحرک بود معلوم شد که این حرکت لازم نوع درخت است نه مخصوص یک درخت و در موضع راولپور از شهر درونیم کروه برسمت هندوستان درخت چناری واقع است میان سوخته پدش ازین بیست سال که من خود براسپی سوار پانچ اسپ زین دار و دو خواجه سرا بدرون آن در آمده بودم و هرگاه بتقریبی اینکرف مذکور میشد مردم استبعاد می نمودند درس مرتبه باز فرمودم که چندی بدرون آن در آیند بهمان دستور که در خاطر داشتم ظاهر شد در اکبرنامه مسطور است که حضرت عرش اشیانی سی و چهار کس را بدرون آن در آورده متصل یکدیگر نشانده بودند درین تاریخ بعرض رسید که پرتی چند پسر راے منوهر که ار کمکیان لشکر کانگوه بود با مخالفان حدک ے صوفه کرده جان نثار گشت روز مبارک شنبه یازدهم مرین و حسب بندهای درگاه باضافه منصب سرفراز گشتند تاتار خان دو هزاری ذات و پانصد و عده العزیز خان دو هزاری ذات و هزار سوار و دیبی چند گوالیاری هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار میرخان پسر ابو القاسم خلی یکی هزاری ذات و ششصد سوار مرزا محمد هفتصدی ذات و سیصد سوار لطف الله سیصدی ذات و پانصد سوار نصرالله عرف پانصدی ذات و دویست و پنجاه سوار تهر خان بقوچداری سرکار میوات تعیین

در باغ نور افزا بار آورده بود یکی را شیرینی بار نام کردم و دیو را خوشگوار و سویم را که از همه بیشتر بار آورده بود پر بار و چهارم که کمتر بار داشت کم بار و پنجم در باغچه خورم بار آورده بود انرا شاه و انرا نام نهادم فونهای در باغچه عشرت انرا دو بار خواندم هر روز همان قدر که بجهت مژه پیداله کفایت کند بدست خدای می چندم اگرچه ار کابل هم بذاک چوکی می رسانیدند لیکن ار باغچه خانه قاره سده پندش بدست خود لطف دگر دارد شاه آلویه کشمیر از کابل کمتر می شود بلکه بالیده در باغچه انچه ار همه کلاں تر بود یک تانک و پنجم سرخ سون در آمد روز سه شنبه بست و بد نادر شاه نامو بیگم حجله نشین ملک بقا شد و الم این واقعه دشمنانش نار گران بر خاطر م نهاد امید که الله تعالی او را در جوار معفرت خویش جاس دهاد ار غریب انکه جوتک رای منجم پیش اریں بدو مایه بعضی ار بندهای نزدیک را اگاه ساخته بود که یکی ار صدر نشینان حرم سرای عفت بدینجا که عدم خواهد شتافت و اریں را ار زانچه طالع من دریافته بود مطابق افتاد و ار سوانح شهادت یافتن سید عزتخان و جلال خان کهنه در لشکر بدگش و تفصیل این اجمال انکه چون هنگام روع محصل شد مهابتخان لشکر تعین نمود که نکوهسدان در آمده رراعت امان را بحوراند و ار ناخت و تاراج و کشتن و بختن دقیقه مهمل نگذارند قضا را چون بندهای درگاه پدای کوتل می رسیدند افغانان برگشته روزگار ار اطراف هجوم آورده سر کوتل را می گیرند و استحکام میدهند جلال خان که مرد کار دیده و پیر محنت کشیده بود صلاح وقت دران می بیند که دوسه روزی توقف کرده شود تا مقهوران اذوقه چند روزه که سرشت بار کرده آورده اند صرف نموده لاچار خود بحود ویران شوند اگاه بمسئولیت مردم ما اریں گریوه دشوار خواهند گذشت چون اریں کوتل نگذریم دیگر کار نمیتواند ساخت و مالش بصرا خواهند یافت عزت خان که شعله بود رزم افروز و برق دشمن سور بصوابدید جلال خان فیرداخته برهنه با چندی ار سادات بارهه توسن همت بر انگیزت و افغانان مانند مور و ملخ ار اطراف هجوم آورده او را در میان گرفته نا آنکه زمین معرکه اسب تار نبود بهر طرف که حین غضب می افروخت حرمن هستی سیارے با آتش تیغ می سوخت در اندای ردو خورد اسپش را پے کردند پیاده تارمقی داشت تقصیر نکرد عاقبت تاروقای خویش مردانه فروشد و در هنگامیکه عزت خان می تارد جلال خان کهنه و مسعود پسر احمد بیگ خان و بیزن پسر ناد علی میداد و دیگر بندها عدان شتاب اردست داده بے اختیار ار هر طرف کوتل می جنبند و مقهوران سر کوهها گرفته بسنگ و تیر کار را می نمایند جوانان جانشینار چه ار بندهای درگاه چه ار تانیدان مهابتخان داد جرات و جلالت داده بسیاری ار امانان را بقتل می رسانند اریں دار و گیر جلالخان و مسعود با سیارے ار جوانان جان نثار می گردند بیک تند خوئی و تیر جلاوئی عرتخان چنین چشم رحمی لشکر منصور رسید و مهابتخان ار شهیدان اریں حبر وحشت اثر فوجی از مردم تازه روز نمک فرستاده تهاجمات را ار سر نو استحکام می دهد و هرچا

یا ابر عالم جانوران صحرائی گشاده است در قطعه ازان گرفته آورند یکی فی الفور مرد و دیگر یکروز مانده پنجه‌اش مثل مرغابی پیوسته نبود بداد العسری استناد منصور نقاش فرمودم که شبیه آن را بکشد کشمیریان گلکرمی نامند یعنی ساج آبی درینولا فاضی و میر عدل معروض داشتند که عبدالوهاب پسر حکیم علی بجمع از سادات مقوطن لاهور هشتاد هزار روبیه دعوی میدیاید و حطی بمهر قاضی نورالله ظاهر ساخته که پدر من در مذکور را برسم امانت رسید ولی پدر اینها سپرده و سادات مدکراند اگر حکم شود حکیم راده بجهت احتیاط سوگند مصحف حورده حق خود را از آنها بگیرد فرمودم آنچه مطابق احکام شریعت است عمل آورند روز دیگر معتمد خان بعرض رسانید که سادات حصوع و حصوع بسیار ظاهر میدیاید و معامله کالی است هرچند در تحقیق و تفحص این قضیه بیدر تامل بکار رود بهتر خواهد بود بدانرا فرمودم که آصف خان در تحقیق این قضیه نهایت دقت و دور اندیشی بکار برده دعوی نماید که اصلاً مظنه و شبه و شک نماند باوجود این اگر خوف و اشکافته بشود در حضور خود باز پرس نموده حواحد شد بحدت رسیدن این حرف حکیم راده را بدل و دست ار کار رفته و جمعی از آشنایان شعیع ساخته حرف آشتی به میان آورد غرض آنکه اگر سادات باز پرس این قضیه را باصفحان به اندازد خط انرا می سپارم که مرا نایسان من بعد حقی و دعوی نباشد هرگاه آصفحان کس بطلب او میفرستاد اراں جا که حاین حایف می باشد بدبانه وقت می گذارید و حاضر می شد تا آنکه خط انرا به یکی از دوستان خود سپرد و حقیقت باصفحان رسید جبراً او را حاضر ساختند در مقام پرسش درآمد فزگیر اعتراف نمود که این خط را یکی از ملازمان من ساخته و خود گواہ شده مرا از راه برده بود بهمین مصمون نوشته داد چون آصفحان حقیقت را بعرض رسانیده منصب و جاگیر او را تعیر ساخته از نظر انداختم و سادات را بعزت و اسر و رحمت لاهور ارادی داشتم روز مبارک شبیه هشتم خور داد اعتقاد خان بمنصب چهار هزار ذات و هزار و پانصد سوار مرمراری یافت و صادق خان بمنصب دوهزاری و پانصد ذات و هزار و چهار صد سوار ممتاز گشت رین العابدین پسر آصفحان مرحوم بخدمت بخشگیری احدیان سرفراز گشت راجه برسگدیو بدیله بولا پایه پنج هزار ذات و سوار فوق عزت بر امر احوال در کشمیر پیشرس ترین میوها اشکن است میخوش میدیاید از آلو نالو خورد ترغابتاً در چاشنی و بزرگت بسیار بهتر و در کیفیت شراب سه چهار آلو نالو بیشتر می توان خورد و لریں در تلبان روی ناصد هم نمزه می توان گرک کرد خصوصاً از قسم پیوندیش حکم فرمودم که بعد ازین اشکن را خوش کن می گفته باشند ظاهراً در کوهستان بدحسان و خراسان می شود مردم انجا بجمدمی بودند آنچه از همه کلاں تر است نیم متقال برون در آمد شاه آلو در چهارم اردی بهشت مندر بحدود نمایان شد در بیست و هفتم رنگ گردانید در پانزدهم خور داد بکمال رسید و نور کرده شد شاه آلو بدایقه من از اکثر میوه ها خوشتر می آمد چهار درخت

تا ایلاق یک کرره دیگر زمین پست و بلند بود آنچه قطعه قطعه گلهای الوان شگفته بود لیکن اندک که تعریف می کردند و در خاطر نقش بسته بود به نظر در نیامد شنیده شد که درین نزدیکی دره ایست که بغایت خرب شگفته و مشارک شنبه همینهم بنمایش آن رستم ب تکلف هرگونه اغراق که در تعریف آن کند شده شود گنجایش دارد چندانکه نظر کار می کرد گلهای الوان شگفته بود بدستگاه سه گن در حضور خود چیده شد یمنی که چند قسم دیگر هم بوده باشد که بنظر در نیامد. خبر های روز عدان مراجعت معظوف داشتند امشب در حضور به تقریبی حرف می شنیدند احمد بگرم دکور می شد حالجهای عربی دقلی گذرانده پیش ارباب هم مکرر متوش رسیده بود بدین عرواست مرقوم میگردد در هنگامی که بر دهم شاهزاده دایال قلعه احمد بگرا محاصره کرده بود روزی اهل قلعه توپ ملک میداد را بحانب اردو شاهزاده محراب گرفته آتش دادند گوله قریب دایره شاه زده رسید رانجا بار گند بسته در خانه فاضلی نایزید ده از مصاحدان شاهزاده بود رفته افتاد اسب قاضی فاصله سه چهار گز بسته بودند بمحراب رسیدن گوله بر زمین زان اسب از بلع برکنده بر زمین افتاد و علوله از سنگ بود چون ده من متعارف هدد که هشتاد من حراسان باشد توپ مذکور بمذاته کلان است که آدم در میان درست می تواند بنسبت درین تاریخ خواجه ابوالحسن میر کشنی را بمصوب بنکبهزاری ذات و دو هزار سوار سوار ساختن مبارخان بمصوب دو هزار ذات و هزار و هفتصد سوار سربلندی یافت نیزن بسرباد علی بمصوب هزار ذات و پانصد سوار ممتاز گشت ایالتخان بمصوب دوهزار ذات و چهار صد سوار سربار شد روز مبارک شده دست و پنجم نوارشکان بسربسید خان را بمصوب سه هزار ذات و دو هزار سوار و همت خان را بمصوب دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار و سید یعقوب خان بسربسید کمال بخاری را به بمصوب هشتصد ذات و پانصد سوار امتیاز بسیدم میر علی عسکر بسربمیر علی اکبر موسوی بحطاب موسو بخانی دواش یافت چون تعریف ایلاق کوری مرک مکرر شنیده شده بود درینولا خاطر بنمایش آن دخیار رغبت افزود روز سه شنبه هشتم امرداد بدانصوب سواری شد از تعریف آن چه نویسد چندانکه نظر کار می کرد گلهای الوان شگفته و در میان سبزه و گل جدول های آب روان در عایت اطاعت و عفا گوئی صفحه ایست از تصویر که نقاش مضایق صبح نگاشته غنچه دلها از به شلی آن می شگفت بی تکلف آن ایلاق را بنسبت دیگر ایلاقات نیست و بهترین سیرگاه های کشمیر می توان گفت در هندوستان پیدها نام حابوری است خوش آوار که در موسم برسات ناله های جان سور می کسد چنانچه کویل بیضه خود را در اشیان زاغ می نهد و راغ بچه او را می کسد و می پرورد در کشمیر دیده شد که بیضه خود را در اشیان غوغائی نهاده بود و غوغائی بچه آن را پرورش میداد روز مبارک شنبه هفتم فدا ئیخان بمصوب هزار و پانصد ذات و هفتصد سوار سرفراز گشت درین تاریخ محمد زاهد نام ایلمچی عرتخان حاکم اورگنچ بدرگاه رسید

اثره اراں سیاه بختان می یابند در کشتن و بختن تقصیر نمی نمایند چون این واقعه بعرض رسید اکبر قلی پسر جلال خان را که بخدمت فتح قلعه گانگزه مقرر بود بحضور طلب داشته منصب هزاره ذات و هزار سوار لطف فرمودم و ملک موروثی او را بدستور قدیم در وجه جاگیر او مقرر داشته اسپ و خلعت داده کمک لشکر بدگش فرستادم بآنکه از عزت خان فرزند مانده بود بعایت خوره سال حانفشانی او را در پیش نظر حقیقت بین داشته منصب و جاگیر عدايت شد تا باز مانده‌ها را از هم تپاشند و دیگران را امید واری افزایش درین تاریخ شیخ احمد سهرندی را که بجهت دکان آرائی و حود فروشی و بی صرفه گوئی روزی چند در رندان ادف محبوس بود بحضور طلب داشته خلاص ساختم خلعت و هزار روپیه خرچ عدايت نموده در رفتن و بودن مختار گردانیدم او از روی انصاف معروض داشت که این تنبیه و تادیب در حقیقت هدایتی و کفایتی بود نقش مراد در ملازمت خواهد بود بخت و هفتم خورداد زرد الو رسید خانه تصویر که در باغ واقع است و حکم به تعمیر آن شده بود در بدولت تصویر استادان نادره کار آراستگی یافت در مرتبه بالاشبیه جنت آشیانی و عرش آشیانی و در مقابل شبیه مرا و برادر شاه عباس را کشیده اند بعد اراں شبیه میرزا کامران و میرزا محمد حکیم و شاه مراد و سلطان دادیال و در مرتبه دوم شبیه امرا و پادشاه خاص را تصویر کرده اند و در اطراف بیرون خانه سواد مدارل راه کشیده ترتیبی که آمده شده نگاشته اند یکی از شعرا این مصرع را تاریخ یافته

مجلس شاهان سلیمان حشم

روز مبارک شبیه چهارم تیرماه الهی جشن نوریا کوه شده درین روز شاه الو کسمیرباخر رسید از چهار درخت مانجه نور امرا یک هزار و پانصد عدد و از سایر درختها پانصد عدد دیگر چیده شد بمتصدیان کشمیر تا کد فرمودم که درخت شاه الو در اکثر اوقات پیوند کنند و مراوان سارند در بدولت بهیم پسر رانا امر سنگه بختاب راجگی سرهزاری یافت و دلیرخان برادر رشید عزتخان بمنصب هزاره ذات و هشتصد سوار بمقار گشت و محمد سعید پسر احمد بیگ خان بمنصب ششصد ذات و چهار صد سوار و مخلص الله برادر او پانصد ذات و دویست و پنجاه سوار فوارش یافتند رسید احمد صدر منصب هزاره عدايت شد میرزا حسین پسر میرزا رستم صفوی بمنصب هزاره ذات و پانصد سوار مرحمت فرموده بخدمت دکن رحمت کردم روز یک شبیه چهاردهم تیرماه الهی حسن علی خان ترکمان بصاحب صوبگی اودیسه فرق عرب برادر اخت و منصب ذات و سوار سه هزاره حکم شد درین تاریخ بهادرخان حاکم مدنهاره راس اسپ عراقی و چند تعویز اقمسه در بخت و محمل زر بخت و دانه‌ها را بدس و غیره برسم پیشکش ارسال داشته بود به نظر گذشت روز دو شبیه پانزدهم بهیر اطلاق موسی مرک سواریه شد بدو کوچ در پاه کوتل رسیده روز کم شبیه هفدهم بهیراز کوه سر آمده دو کوه مسافت در غایت ارتفاع بصعوبت تمام قطع شد از فراز کوتل

افزون قلعه مفتوح گردند روز کم شنبه هیزدهم ماه مذکور دگور خان کاکر باجل طبعی و هیئت حیات سپرد ار امرای صاحب الوش شجاعت با سرداری و کاردانی داشت از زمان شاهزادگی بخدمت من پیوسته و بحسن اخلاص و جوهر رشد ار همکدان گوی سبقت ربوده بوالا پایه امارت رسیده بود در آخر عمر حق تعالی توفیق حق گذاری نصیب کرد و فتح کشتوار که خدمتی بود نمایان بهمت او میسر شد امید که از اهل امرش باد مرزندان و بار ماندهای او را بانواع مزاحم و نوازش سرفراز ساختم و ار مردم او چندی که لایق منصب بودند در سلک بدهای درگاه انتظام بحسبیده دیگران را حکم فرمودم که بدستور سابق با مرزندان او بوده باشند تا جمعیت او ار هم پباشد درین تاریخ قور بساول باقطعه الماس که اسراهم خان فتح جنگ ار حاصل کان بدگاله مرستاده بود آمده ملازمت نمود و بر رخا دیوان بدگاله که ار فدیمان این درگاه بود باجل طبعی در گذشت شب مبارک شنبه نوزدهم کشمیریان کنار دریای بهت را دوروبه چراغان کرده بودند و این رسمی است باستانی که هر سال درین تاریخ ار غنی و فقیر هرکس که خانه در کنار دریا دارد مثل شب برات چراغان روشن میکند ار برهمندان سبب آن را پرسیده شد گفتند که درین تاریخ سرچشمه دریای بهت ظاهر شده و ار مدیم این رسم آمده که دران روز جشن دهته ترواه است دهته بمعنی بهت است و ترواه سیزده را میگویند چون درین تاریخ سیردهم شوال چراغان می کنند باین اعتبار دهته ترواه نامیده اند بے تکلف خوب چراغانی شده بود بر کشتی بنسخته سیر و تماشا کرده شد درین تاریخ جشن وزن شمسی آراستگی یامت و بضاطه معهود خود را بطلا و اجناس دیگر وزن کرده در وجه ارباب استحقاق مقرر فرمودم سال بدگاه و یکم ار عمر این دیار مدد درگاه الهی باحکام رسید و سر آغار سال بدگاه و دویم چهره مراد امروخت امید که مدت حیات در مرصیات ایزدی مصروف باد جشن روز مبارک شنبه بسمت و ششم در مدول آصفهان ترتیب یامت و آن عمده السلطمت بلوازم نیاز و بدسکس پرداخته سعادت جاوید اندوخت در عره شهرپور مرغابی در تال البره نمایان شد و در بدسست و چهارم ماه مذکور در کول دل نمودار گشت جانوران پرده که در کشمیر می باشد بدین تفصیل است کدک سارس طارس چرر لگک تغدري تعداد کروادک رز تلک نقره باچرم لیلوره حواصل مکشه قله قاز کونکله دراج شارک دوسرج موسیچه هرپل دهیک کویل شکرخوازه مهوکه مهرلات هنس کلچری ثنیری که من اوارا بد اوار نام کرده ام چون اسامی بعضی اربنها بفارسی معلوم نبود بلکه در ولایت نمی باشد بهدی نوشته شد و اسامی جانوران که در کشمیر میباشند ار دریده و چرنده بدین تفصیل شیرزرد یوز گرگ گاومیش صحرایی آهوه سیاه چهکاره کوزه پاچه نیله گاؤ گورخر خرگوش سیاه گوش گربه صحرایی موشک کرلانی سوسمار خارپشت درین تاریخ شفتالو ار کادل بذاکچوکي رسید آنچه از همه گلان تر بود بیست و شش توله بورن در آمد که شصت و پدم مثقال بوده باشد

عریضه با محقر تحفه ارسال داشته سلسله جندبای نسبت هاست موروثی شده بود بنظر عاطفت مخصوص داشته عجاله الوقت ده هزار درت بانعام ایلچی مقرر شد و متصدیان بیوتات حکم فرمودم که از اقسام اجناس آنچه او التماس نماید بجهت فرستادن ترتیب دهند در بدولت خاں جهان را غریب توفیقی نصیب شده از شیفتگی باده نهایت زار و نزار گشته بود از استیلاء این نساء مردان کن نزدیک بان رسیده که جان گرامی در سرایدگار کند ناگاه بحود پرداخت و حق سبحانه او را موفق ساخت و عهد کرد که بعد از این دامن لب شراب دیالید و الوده بسازد هرچند نصیحت کردم که بیک بار ترک کردن خوب نیست از روی حکمت و تدبیر بمزور باید گذاشت راضی نشد و مردانه گذاشت بتاریخ بیست و پنجم امرداد بهادر خاں صاحب صوبه قندهار بمصوب پنجهرازیات و چهار هزار سرفراز گشت و در دوم شهریور ماه الهی مانسنگه پسر راوت شد که بمصوب هزار و پانصدی و هستصد سوار و میر حسام الدین هزار و پانصدی و پانصد سوار و کرم الله پسر علی مردان خان بهادر بسن صدی و سیصد سوار دوازش یافتند چون در بدولت توحه خطر بدندان ابلق جوهر دار بسیار است امرای عظام در محکم و تحسین عایت سعی و اهتمام بمقدم رساندند از آن حمله عبدالعزیز خاں نقشبندی عبد الله نام ملارم خود را نزد حواجه حسن و حواجه عبدالرحیم سمران حواجه کلان حویباری که امروزمقتدای ولایت مراء الدهراند فرستاده مکتوبی مشتمل بر اظهار این خواهش ارسال داشته بود اتفاقاً حواجه حسن دندانی درست در کمال لطافت داشته فی الفور مصحوف مومنی الیه روانه درگاه ساخت و درین تاریخ بحضور رسید موجب انبساط خاطر گشت فرمودم که مواری سی هزار روپیه را از نفایس امتعه بجهت حواجه ها روانه سازند و میر ترکه بکاری بدست خدمت مامور گشت روز مبارک شنبه دوازدهم شهریور میر میران بفوحداری سوکار میوات دستوری یافت و منصب او از اعل و اصافه دو هزار و یک هزار و پانصد سوار حکم شد و اسب خاصه با خلعت و شمسیر عنایت فرمودم در بدولت از عرضداشت سدر بوضوح پیوست که جوهر مل مقهور جان سالکان جهنم سپرد و بیز تعرض رسید که موجی بر سر یکی از زمینداران فرستاده طریق احتیاط از دست داده است ے آنکه راه درآمد را استحکام دهد و سرکوبها را بگیرند و در بنگائی کوه درآمد جگ ے صرمه کرده اند چون روز بآخر رسیده بود کار با ساحت و عطف عدل نموده اند و در برگشتن جلو ریزان شده کس بسیار بکشتن داده اند خصوصاً جمعی که عار گریختن بخود نه پسندیده اند شهادت را بحال خریده اند از حمله شهباز خاں دلو مانی که طایفه است از گروه اعدان لودی با جمعی از بوکران اقوام جان نثار گشت الحق خوب نداده بود شجاعت با خرد و آرام حمله داشت

در حال خاں افغان و رستم برادر او و سید نصیب باره و چنده دیگر زخمی بر آمدند و بیز نوشته رسید که محاصره تنگ شده و کار در متحصنان بدشواری کشیده و در میان انداخته رنهار خواسته اند امید که درین رودی به یمن اقبال روز

مرحمت نموده بودند و او در دامن کوه و فراز چشمه عمارات و حوضها ساخته بی تکلف
سرمذلی است در غایت لطافت و نفاس آبش در کمال صفا و عدوت ماهی
بسیار درو شدار *

در ته آبش ز صفا رنگ خورد * کور تواند بدل شب شمرد

چون این موضع بفرزند خالجهان عنایت فرمودم مشارالیه ترتیب ضیافت نموده پیشکش
کسید قلیلی بجهت خاطر او گرفته شد ازین چشمه نیم کوه مچھی بهون نام سرچشمه
ایست که رای بهاری چند از بددهای عرش اشیانی بلکانه بر فراران ساخته آب این
چشمه اراں بیستراست که توان گفت و درختهای گلان کهن سال ارا چدار و سعیدار
و سیاه بید بر دور آن رسته شب در بی مقام گذرایده رور سه شنبه سی و یکم سر چشمه
اچهل منزل شد و آب این چشمه اراں فزون تراست ابشار خوشی دارد بر اطراف
درختهای چدار عالی و سعیدارهای مورون سر بهم آورده نسیم های دلکش بموضع ترتیب
داده بودند در مد نظر باعچه ناصعا گلهای جعفری شکفته گویی قطعه ایست اربست
رور کم شنبه غره مهر ماه اراچهل کوچ فرموده قریب به چشمه ویرناک منزل شد
روز مبارک شنبه دویم بر چشمه مذکور بزم پیاله ترتیب یافت بددهای خاص را حکم
دنستن فرمودم پیاله سرشار بیموده از شفقالوے کابل الوش گرک عنایت فرمودم و هنگام
شام محنتان نخانه خودها بار گشتند این چشمه مدبغ دریای بهت است و در دامن
کوهی وافع است که ارا تراکم اشجار و ابوهی سدره و گیاه بومش محسوس نمی شود
در زمان شاهزادگی حکم فرموده بودم که بر سر این چشمه عمارتی که موافق آئین مقام باشد
آساس دهند درینولا بانجام رسید حوض مئمن چهل و دو درع و چهارده گره عمق وادش
ار عکس سبزه و ریاحین که بر کوه رسته زنگاری رنگ و ماهی بسیار شدار و بر دور حوض
ایوانهای طاق رده و باغی در پیش این عمارت و ارا لب حوض تا در باغ حوئی چهار
گز در عرض و یکصد و هشتاد گز در طول و دو گز در عمق و بر اطراف حوض حیوانات سنگ
بست و آب حوض بمثانه صاف و لطیف که با حوض چهار گز در عمق اگر بخود در بر
آب افتاده باشد بنظر در می آید و ارا صفائی جوی و سبزه و گیاه که در زیر آن چشمه رسته
چه نویسد اقسام سبزه و ریاحین درهم رسته ارجمله بته بنظر می آمد بعیده مانند دم طاؤس
نقاشانه و ارا موج آب متحرک و بکه گل جانجا شکفته و بعض الامر آنکه در تمام کشمیر بایی
خوبی و دلبری سیرگاهی نیست معلوم شد که بالای آب کشمیر را هیچ نسبت بدانان
اب نیست و نایبستی روزی چند درینحدود سیر مستومی کرده داد عیش و گامرانی میدادم
چون ساعت کوچ نزدیک رسیده بود و در سرکذل برف شروع در باریدن کرده فرصت توقف
بر نمی تافت ناگزیر عدان معاودت بجانب شهر معطوف داشتم و حکم شد که بر کنار
جوی مذکور دو رویه درخت بنشاند روز شنبه چهارم به چشمه لوکا بهون منزل شد این
سرچشمه هم فابل حایه هست اگرچه الحال در بر سر آنها نیست لیکن اگر صومعه
کنند جای خوب خواهد شد فرمودم که مداسب این مقام عمارتی بهانند و حوض

ناموسم شفق‌الو بود انقدر می‌رسید به ناآرامی و بندهای خاص الوش عنایت میشد
 روز جمعه بیست و هفتم بقصد سیر و تماشا و پرباک که سرچشمه دریای بهت است
 سواری شد پنج کوه بالای آب نکستی رفته در ظاهر موضع پانپور نزول فرمودم درین روز
 خبر ناخوش از کشتوار رسید تفصیل این اجمال آنکه چون دلاور خان فتح کرده متوجه
 درگاه شد نصرالله عرب را با چندی از منصب داران بمحافظت ایجا گذاشت او را در
 راه دو خطا افتاد یکی آنکه رمیداران و مردم ایجا را تنگ گرفت و سلوک ناملایم
 در پیش داشت دوم آنکه جمعی که کمک مقرر بودند به طمع اضافه منصب اورو
 رخصت خواستند که بدرگاه رفته مهمساری خود کنند و آن تجویز ایلمعدی نموده
 اکثری را مرور رخصت داد چون پیش او جمعیت کم ماند رمیداران ایجا که رحمها
 اورو در دل داشتند و در کمین شورش بودند فرصت یافته از اطراف هجوم آوردند پل را
 که عبور لُسکرو کمک ملخصر داران بود سوخته آتش فتنه و فساد افروختند و نصرالله
 متحصن گشته دو سه روز خود را بهر جان گذدن نگاه داشت چون اذوقه نبود و راه
 را بیرسته بودند ناگزیر بسهادت مقرر داده مردانه با چندی که همراه بودند داد
 شجاعت و حالات داد تا آنکه اکثر از آن مردم بشهادت رسیدند و بعضی خود را
 اسیر سرپدحه تقدیر کردند چون این حرمسمامع جلال رسید جلال پسر دلاور خان که
 اتار رشد و کار طلبی از ناصیه احوال او ظاهر بود و در فتح کشتوار ترددات پسندیده اورو
 مظهر آمده بود بمنصب هراری ذات و تشدد سوار سرفراز ساخته و ملازمان پدر او را
 که در سلک بندهای درگاه انتظام یافته بودند و موحی از سپاه صوبه کسمیرا
 بسیاری از رمیداران و پیاده های برقدار کمک او مقرر داشته باستیصال آن گروه
 عاقبت مخدول تعیین فرمودم و نیز حکم شد که راجه سنگرام رمیدار حمو با مردم خود
 از راه کوه جمو در آید امید که درسی زودی بسزای کردار خویش گرفتار آید روز شنبه
 دست هشتم چهار و نیم کوه کوچ شد از موضع کاکاپور یک کوه گذشته بر لب آب مردو
 آمدم بگ کاکاپور مسهور است بر کنار دریا صحرا صحرا خود رو افتاده روز یکشنبه
 بیست و نهم بموضع پنج هزاره منزل شد این موضع بعربند اقبال مند شاه پرویز عنایت شده
 است وکلای او مشرف بر آب ناغچه و مختصر عمارتی ترتیب داده بودند در حوالی
 بنهراره چلکه واقع است در غایت صفا و نزهت و هفت درخت چدار عالی در وسط
 چلکه و جوی آبی بر دور گشته کسمیریان ستها بهولی می گویند یکی از سیر گاهای مقرر
 کسمیراست درین تاریخ خبر فوت خاندوران رسید که در لاهور بنجل طبعی درگذشت
 عمرش فزیب به بود رسیده بود از بهادران مقرر روز گارو دلیران عرصه کار را بود
 شجاعت را با سرداری حمعداشت درین دولت حقوق بسیار دارد امید که از اهل امرزش
 باد چهار صحرارو ماند لیکن هیچکدام لیافت فرزندى او ندارد فزیب چهارنگ روپیه
 نقد و جیس از ترکه او برآمد بعربندافش عنایت شد روز دوشنبه سی ام بحمت
 سالی سرچشمه ایچ نموده شد این موضع را حضرت عرش اشیانی به رامداس کچهواهی

بچه قرقه گرفته آورد در غایت لاغری و زبونی بود یک شب بیشتر رفته نماند قرقه در کشمیر نمی باشد ظاهراً در هنگام گذشتن و رفتن همدوستان ار لاغری و بیماری امتاده باشد در بدو روز جمعه خبر فوت میرزا رحمن داد پسر حاکمان رسید که در بالا پور باجل طبعی در گذشت ظاهراً روزی چند تب کرده بود در ایام بقاقت روزی دکهیان هوج بسته نمایان می شوند برادر کلانش داراب خان بقصد جنگ سواری همی نماید چون خبر رحمن داد می رسد ار غایت جرأت و جلالت باوجود ضعف و تکرر سوار شده خود را به برادر می رساند بعد ازاں که غنیم را زیر کرده مراجعت می نماید در بر آوردن جسه شرط احتیاط بجا نمی آرد فی الفور هوا تصرف می کند و تسخیر می شود و رسان از گویائی می ماند دو سه روزی باین حال گذرانیده و دیعت حیاف می سپارد خوف جواله رشید بود ذوق شمشیر ردن و کار طلبی بسیار داشت و همه حا فصدش این بود که جوهر خود را در شمشیر نماید اگرچه آتش ترو حسک را یکسان می سوزد لیکن نرمن گران و سخت می نماید تا بر پدر پیر دل شکسته او چه رسیده باشد همدور رحم مصیبت شاه نوار خان التیام بیافته بود که این جراحات تازه نصیب او شد امید که الله تعالی در خور آن صدرت و حوصله کرامت کند روز مبارک شنبه شانزدهم حدر خان ممدصب سه هزاری ذات و سوار سرفراز شد قاسم خان ممدصب دو هزاری ذات و هزار سوار ممتاز گشت محمد حسین برادر خواحه جهان را که خدمت کشیگری لشکر کانگه مقرر است ممدصب هشتصدی ذات و سوار عدايت مرمودم شب دو شنبه بست و هفتم مهر ماه الهی دعد گذشتن یک پهر و هفت گهزی مبارکی و موحی رایات اقبال بصوب همدوستان ارتفاع یافت چون رعفران گل کرده بود ارسواد شهر کوچ فرموده بموجب پذیر شتافت در تمام ماک کشمیر رعفران دعد ارس ده حائی دیگر نمی شود روز مبارک شنبه سی ام در رعفران رار بزم بیداله ترتیب یافت چمن چمن و صحرا صحرا چند انکه نظر کار کند شگفته بود نسیمش در الحاد ماعها را معطر ساحت تده اش بر مبن پیوسته می باشد گلش چهار برگ دارد و بدعنه رنگ است کلان گل چیده و ارمیادش سه شاخ رعفران رسته پیدارش را می نشاندد و در سالی که خوب می شود چهار صد من بوزن حال می اید که سه هزار و دو من بوزن خراسان بوده باشد نصف حصه خالصه و نصف حصه رعایا معمول است و سیری تده روپیه خورد و فروخت می شود احیاناً نرخ کم و زیاده هم میشود و رسم مقرر است که گل رعفران را چیده می آرند و موافق ربعی که از قدیم بسته اند دیم وزن نمک در حده اجوره می گیرند و نمک در کشمیر نمی باشد ار همدوستان می برد دیگر از تحفه های کشمیر پر کلگی است و جانور شکاری در سالی تا ده هزار و هفصد پرهیم می رسد و ناز جوه تا دو بست و شصت بدام می افتد و اشیان باشد هم دارد و باشد اشیانی بد نمیشود روز جمعه غره آبان ماه الهی از پذیر کوچ فرموده در مقام خاں پور منزل شد چون بعرض رسید که رنبل بیگ ایلیچ برادر شاه عباس بحوالی لاهور رسیده مصحوب میر

پیش چشمه را مرمت نمایند در اثناء راه بر چشمه عبور واقع شد که اندک فاصله مانده مشهور است که ماهی این چشمه نابینا میباشد لحظه بر چشمه مذکور توقف نموده دام انداختم و دوازده ماهی بدام افتاد از انجمله سه ماهی نابینا بود و ده ماهی چشم داشت ظاهراً آب این چشمه را تأثیر است که ماهی را کور میسازد بهر حال خالی از غریبت نیست روز یکشنبه پنجم بار چشمه مچهی بهون و اینچ عبور نموده متوجه شهر شدم روز کم شنبه هشتم خبر فوت هاشم پسر فاسم خاں رسید روز مبارک شنبه بهم ارادت خاں صاحب صوبگی کشمیر سرفراز شد میر جمله از تغیر او بخدمت خانصا مانی امتیاز یافت و معتمد خاں بخدمت عرض مکرر مرق عرت بر امراخت و منصب میر جمله دوهزاری داد و بانصد سوار حکم شد شب شنبه یازدهم بهر نزول اجلال اتفاق افتاد آسف حاں بخدمت دیوانی صوبه گجرات ممتاز شد سنگرام راجه جمو بمصوب هزاره پادشاهی ذات و هزاره سوار سر بلندی یافت درین روز غیر مکرر شکاره از ماهیگیران کشمیر مشاهده افتاد در جائیکه آب تا سینه آدمی باشد دو کشتی بهلوس یکدیگر میبردند دستوری که یکسره بهم پیوسته باشد و سر دیگر از هم دور فاصله چهارده پانزده دره و دو ملاح بر کنار طرف بیرون کشتی ها چوب دراز در دست گرفته می رسیدند تا فاصله ریاده و کم بشود و در برابر میرفته باشند و ده دوازده ملاح در ته آب در آمده سرهای کشتی را بهم پیوسته بدست گرفته پاها بر زمین کوفته می روند ماهی که در میان هر دو کشتی در آمده خواهد که از تنگی بگذرد بپای ملاحان میرسد و ملاح فی الفور غوطه خورده خود را بقعر آب میروساند و ملاح دیگر نه پشت او حمل انداخته بدو دست پشت او را ریز میزند تا آب او را ببالا بیارد او ماهی را بدست گرفته می آرد و بعضی که درین فن مهارت تمام دارند دو ماهی بدو دست گرفته بر می آرد از جمله پیر ملاحی بود که در هر غوطه ردن اکثر دو ماهی میگرفت و این شکار در پیکهزاره میسود و مخصوص دریای بهت است در گولابها و دیگر رودخانه همیشه و ملخصر در موسم بهار است که آب سرد و گرنده میباشد روز دوشنبه سیزدهم جشن دسهره ترتیب یافت بدستور هر سال اسپان را از طوایل حاضره و آنچه حواله امرا شده آراسته بدظر در آوردند درینولا اکثر کوتاهی دم و تنگی نفس در خود احساس کردم امید که عاقبت بخیر مقرون باد انشاء الله تعالی روز کم شنبه پانزدهم بقصد سیر خزان بجانب صفاپور و دره لار که پایان آب کشمیر واقع است متوجه گشتم در صفاپور تالابے خوش است و بر سمت شمالی آن کوهی افتاده پر درخت با آنکه آغار خزان بود عجب نمودی داشت عکس درختهای الوان از چدار و رد آلو و غیر آن در میان تالاب بغایت خوش می نمود ے تکلف خویبهای خزان از بهار هیچ کمی ندارد

ذوق فنا نیافته ورنه در نظر رنگین تر از بهار بود جلوه خزان چون وقت تنگ بود و ساعت کوچ فریب شد سیر اجمالی کرده مراجعت نموده شد نارس چند روز پیوسته بشکار مرغابی خوشوقت بودم روزی در اثناء شکار ملاحی

نرسیده بود بقدر ضعف هم داشت سرما تصرف نمود و تشنج کرد و زبان از گوبائی ماند
 دو روز تا بحال رنده بود و در گذشت افیون خاصه بخواصن سپردم و خدمت آبدارخانه
 موسویخان حواله شد روز مبارکشنبه هفتم موضع گهنه معسکر اقبال شد اکثر در بزم کله
 میمون بسیار بنظر در آمده بود اما این منزل در هوا و زبان و لباس و حیوانات و آنچه
 مخصوص ولایت گرم سیر است تفاوت فاحش ظاهر شد مردم اینجا زبان فارسی و هندی
 هردو مذکلم اند ظاهر اربان اصل اینها هندی است زبان کشمیری بجهت قرب و حد زیاد
 گرفته اند مجمل اربانجا داخل هند است عورات لباس پوشیده نمی پوشند و بدستور
 زبان هند حلقه در بینی میکنند روز جمعه هشتم راجور محل نرول رایات عالیات گردید
 مردم آنجا در زمان قدیم هندو بوده اند و رمینداران اینجا را راجه میگفتند سلطان فیروز
 مسلمان کرده و مع ذلک خود را راجه می گویند و هندو بدعتهای ایام جهالت
 در میان آنها مستمر است از جمله چنانچه بعضی از زبان هندو با شوهر خود میسوزند
 اینها را رنده با شوهر در گور می آرند شدد شده که در همدی ایام دختره ده دوازده
 ساله با شوهر خود که همسال ناو بود رنده بقبر در آورند دیگر آنکه بعضی از مردم
 بی بصاعت را که دختر بوحود می آید خفه کرده منکسند با هندو پیوند خویشی
 میکنند هم دختر میدهند و میگیرند گرفتن خود خوف اما دادن بعوذ نائله فرماں شد
 که بعد از بی پیرامون این امور نگردند و هرکس که مرتکب این بدعتها شود او را سیاست
 کدد در راجور رود خانه ایست آتش در برسات نعبیت مسموم میسوزد اکثر مردم مس
 را در بر گلو نوعه بر می آید و رود و ضعیف میباشد برنج راجور بهتر از برنج کسمیر
 است بدعتی خود رو و خوشبو درین دامن کوه میباشد روز یکشنبه دهم در نوشهره منزل
 اتفاق افتاد درین مقام محکم حضرت عرش آسیانی فلعه از سنگ ساخته اند و بدسته
 جمعی از حاکم کشمیر در اینجا بطریق تهاه می ناشد روز دوشنبه چوکی هتھی محل
 نرول موکب اقبال گشت عمارات این منزل را مراد نام چیله انتمام نموده حسن احکام
 بخشیده بود در میان دو اتخانه صفا بصفا آراسته نسبت بدیگر منازل امتیاز داشت
 مدصب او را افرودم روز سه شنبه دوازدهم در مقام تهنه منزل واقع شد امروز از کوتل و
 کوه گذشته بسوخت آباد هندوستان در آمدیم بدستور فراوان نسبت قم غه دستوری ساخته
 بودند که در تهنه و کرچهاک و نکتهاله جرگه ترقیب دهند روز کم سده و مبارک شده
 شکار را رنده آورند روز جمعه به بساط شکار خوشوقت شدیم فقار کوهی و غره بلجاء و
 شش راس شکار شد درین تاریخ راجه سارنگ دیو که از خدمتگاران نزدیک است بمدصب
 هشتصدیدات و چهارصد سوار سمراری باوت روز شنبه شانزدهم بحاکم کرچهاک
 متوجه شدم و به پنج کوچ کنار دریای بهت معسکر اقبال گردید روز مبارک شده
 دست و یکم در جرگه کرچهاک شکار کردم نسبت بدیگر دارها شکار نمقر آمده
 چنانچه دل میخواست محظوظ شدم روز دوشنبه دست و پنجم در جرگه نکتهاله
 به نشاط شکار کردم و اراجا بده منزل شکار گاه جهانگیر آباد محکم نار گاه دولت گردید

حسام الدین پسر عضدالدوله الحو خلعت و سی هزار روبیه خرجی عنایت شد حکم کردم که آنچه او بمشارالیه تکلیف نماید وجه قیمت انرا تا پنجهرار روبیه دیگر از خود بطریق ضیافت بفریختند پیش اریں فرموده بودم که از کشمیر تا انتهای کوهستان در هر مدرلی عمارت بجبهت نسیم خاصه و اهل محل اساس نهند که در سرما و برف در خیمه نباید گذراندید اگرچه عمارات ایں منزل باتمام پیوسته بود چون هنوز نم داشت و بوی آهک می آمد در خیمه استراحت نموده شد روز شنبه درم در کلمپور منزل شد چون مکرر معرض رسیده بود که در حوالی هیوا پور آشاره واقع است بغایت عالی و زیاده با آنکه سه چهار کوه از راه بجانب دست چپ بود حریده بقصد تماشای آن شتافتیم از تعریف و توصیف آن چه نوشته آید سه چهار مرتبه آب سروی هم میبرد قاحال باین خوبی و لطافت آشاره بنظر در یادماند بے تکلف نظرگاهی است رعایت عحیم و عرب تا سه پهر روز آنجا بعیش و کامرانی گذراندند چشم و دل را از تماشای آن سیراف ساختم لیکن در وقت سرو باران خالی از وحشتی نیست بعد از سه پهر روز سوار شده هنگام شام بهیوا پور رسیده شب در مدرل مذکور گذراندید شد روز دوشنبه چهارم از کوتل باڑی برآری عبور نمود، برقرار کوتل پیر پنجال مدرل گردیم از صعوبت ایں گیوه و دشواری ایں راه چه نوسد که اندیشه را مجال گذرد بست درین چند روز مکرر برف باریده بود و کوهها سفید شده در میان حاده نیز بعضی جاهای بسته بود چنانچه سم اسب گیرائی نداشت و سوار نمیکتی می گذشت الله تعالی کرم خوش ارادی داشت که در ایں روز ببارند طریقه آنکه پیشتر گذشته بودند و آنها که متعاقب آمده همه باریدن برف را در یافتند روز سه شنبه پنجم از گیوه پیر پنجال گذشته در پوشانه مدرل شد با آنکه ایں طرف بیرسب است لیکن از بسکه بلند است اکثر مردم پناده گذشتند روز کم شنبه ششم بیرم کله محل نزول احلال گشت قریب موضع مذکور آشاره واقع است و جسمه رعایت نفیس است حسب الحکم صفا را بجبهت نسیم ترتیب داده بودند الحو نظرگاه خوشی است فرمودم که تا نیم عبور مرا بر لوح سنگ کنده برقرار صفا نصب کنند و بے بدلخال دین چند گفته و برسیبیل نظم ایں نقش دولت بر لوح روزگار یادگار است و زمیندار در پیراه میباشند که آمد و روت و بددوست بقبضه اختیار انده است و در حقیقت نایب ملک کشمیر اند بک را مهدی نایک نام و دیگری را حسین نایک گویند از هیوا پور تا بیرم کله ضبط راه بعهده ایدهاست بدر مهدی نایک بهرام نایک در آیام حکومت کشمیر بانه عمده بود چون دولت حکومت نه بدهای درگاه رسیدند مرا یوسف خان در آیام حکومت حویس بهرام نایک را مسافر ملک بیستی کرد اندک الحال در تصرف و دخل هر دو برادر هم اند اگرچه ظاهر باهم مدارائی دارند لیکن باطن در نهایت عداوت اند درین روز شیخ ابن یمن که از خدمتگاران فدیہ اعتمادی عمده بود سخاو رحمت ایزدی پیوست چون ندک ذات بے بدل بود از عادت اعتماد افیون خاصه ب حیات حواله او بده شنبه که بر بالای کوتل پیر پنجال مدرل شد چون خیمه و اسباب

قلعه آوردن از شرایط حزم و احتیاط دور بود و جمعی که در ملازمت اند اگر قصد تو کنند و قلعه را نه تصرف در آورند چه می توانی کرد راجه بحائب مردم خود اشارت نمود در لحظه و بچه اردلان مسلح و مکمل از بهانه خانه برآمدند و سلطان را کورس نمودند سلطان از دیدن هجوم ان مردم متوهم و متفکر گشته از عذر اندیسی راجه بدس آمده زمین خدمت را بوسه داد و گفت ما را جز اطاعت و بندگی در سر نیست لیکن چنانچه بر زبان مبارک گذشته احتیاط دور بینی را پاس میدارم که همه وقت کسان نیست سلطان امرش گفت راجه مدلی چند در رکاب بوده رحمت معاودت یامت بعد اراں هرکه در تحت دهلی ششست لشکر به تسخیر کنگره فرستاد و کاره پدش دوت پدر بزرگوار من هم یک مرتبه لشکری عظیم بسرداری حسین فلیحان که بعد از خدمات پسندیده بخطط حالجهایی شرف اختصاص پذیرفته بود تعیین فرمودند در اندای محاصره شورش ابراهیم حسین میرزا شد و ان حق ناشناس از گجرات گریخته بصوب پنجاب علم فتنه و آشوب بر امراحت و خالجهان نا گریز گرد قلعه بر حاشته متوجه اطاعه نایره فتنه و فساد او گشت و تسخیر قلعه در عقده توقف افتاد پیوسته این اندیسه ملازم حاضر اشرف بود شاهد مقصود از بهانه خانه تقدیر چهره کسان نمی شد چون بکرم ایزد حل جلال حق سبحانه تحت دولت بوحود این دناز مند اراستگی یامت از جمله غراهان که در خدمت همت لارم شمرده یک این بود رحمت مرتضی خان را که ابالت صوبه پنجاب داشت با فوج از بهادران بفرست دوست به تسخیر قلعه مذکور رخصت فرمود و هدور ان مهم بانصرام رسیدده بود که مرتضی خان برحمت ایردی پیوست بعد اراں جوهر عمل بصر راجه با سو تعهد این خدمت نمود او را سردار لشکر ساخته فرستاد ان بد سرشت در مقام ندی و بعی و کافر نعمتی در آمده عصیان ورزیده و تفرقه عظیم در ان لشکر راه یامت و تسخیر قلعه در عقده تعویق و توقف افتاد بعه بریامد که ان ناحق شناس بمرای عمل خویش گرفتار گشته بحکم روت چنانچه تفصیل ان در مقام خویش گذارش یافته با حمله در بدولا خرم تعهد خدمت مذکور نموده سندر ملازم خود را باستعداد تمام فرستاده بحیاره از امرای بادشاهی بکمک و دستوری یافتند و بتاریخ شانزدهم شهر شوال سده یک هزار و شصت و شصت و شصت اسکرها بدور قلعه پیوسته مورچل ها قسمت شد مداخل و محارج قلعه را بدظر احتیاط ملاحظه نموده راه آمد و شد ادوقه را مسدود ساختند و رفته رفته کار بدشواری کشید و بعد از انکه از قسم غله آنچه غذا تواند شد در قلعه نمادده چهار ماه دیگر غله هاسه حسک را بکمک جوشانیده خوردند چون کار بپلاکت رسید و از ممر راه امید نجات نماد نا گریز امان خواسته قلعه را سپردند و روز مبارک شد به غره شهر محرم سده یک هزار و سی و یک هجری قمری که هیچیک از سلاطین والا شکوه را میسر رسده بود و بد نظر کوتاه بینان ظاهر اندیش دور می نمود الله تعالی بحض لطف و کرم خود باین بیار مند کرامت فرمود و جمعی که در این خدمت ترادات پسندیده نموده بودند در خور استعداد و

در زمان شاهزادگی این سرمنزل زمین شکار گاه من بود و بنام خود دهی آباد ساخته و مختصر عمارتی بدانها ده بسکندر مبین که از فراوان نزدیک بود حواله نمودم و بعد از حلوس برگده ساخته بجایگز مومی الیه لطف فرمودم و حکم کردم که عمارتی بجهت دولتخانه و تلاسی و مداره اساس بدهد و بعد از فوت او این برگده بجایگز ارادتخان مقرر شد و سربواهی عمارت بمشارالیه نار گشت درینولا حسن انجام پذیرفته بی تکلف تالابی شده بغایت وسیع و درمیان تال عمارت دلدشین بهمه جهت یک لک و پنجاه هزار روپیه صرف عمارت اینجا شده باشد الحی بادشاهانه شکار گاه نیست روز مبارک شد به و حمعه مقام کرده از انواع شکار محفوظ شدم فاسم خاں که بحراست لاهور سرفراز است دولت رمین موس دریافته پنجاه مهر بدر گذراید و ازینجا یک مدرل درمیان باغ مومن عسقدار که در کنار دریای لاهور است نزول افبال اتفاق افتاد و در حتهای چنار عالی و سروهای خوش قد دارد بی تکلف نعرک باچه ایست روز دوشنبه دهم اذر ماه الهی مطابق بحکم محرم سده یکهزار و سی و یک از باغ مومن سرفیل اندر نام سوار شده پندار کدای مذوحه شهر گردیدم و بعد از گذشتن سه پهرو دو گهری از روز در ساعت مسعود و مختار بدولتخانه در آمده در عماراتی که محددأ باهتمام معمور خاں حسن انجام پذیرفته بمبارکی و مرحی نزول فرمودم بی تکلف مدارل دلکشا و بشیمین های روح امرا در عایت لطافت و نراحت همه مدقش و مصور بعمل اوسدندان نادره کار آراستگی یافته یاعهای ستر خرم بانواع و مسام گل و ریاحین نظر تربیب گشته

رفرق تا بقدم هر کجا که می نگرم * کرشمه دامن دل میکشد که جا انجاست
بالحمه مبلغ هفت لک روپیه که نیست و سه هزار تومان رایج ایران باشد صرف این عمارت شده * درس روز سخت امور مزده فتم قلعه کانگزه مسرت بحش خاطر اولیای دولت گشت و بسکراین موهبت عظمی و فتح بزرگ که از عطایات مجده واهب العطنات است سربیار بدرگاه کرم کارسار مرود اوزده کوس نشاط و شان مانی بلند اواره گردید کانگزه قلعه ایست قدیم شمال روبه لاهور درمیان کوهستان واقع شده استحکام و دشوار کسائی و منات و محکمی معروف و مشهور از تاریخ اساس این قلعه جز حدای حهاں اگاه نیست اعتقاد رمیداران ولایت بنجاف است که در پمدت قلعه مذکور بقومی دیگر انتقال نموده و دیگر بیگانه برودست تسلط نیافته العلم عدالله بالحمه اراں هنگام که صیت اسلام و اواره دین مستقدم محمدی بهندوستان رسید هیچ یک از سلاطین والا سکوه را فتح میسر نشده است سلطان فیروز شاه با ایدهمه شوکت و استعداد خود رفته به تسخیر قلعه پرداخت و مدتها محاصره داشت چون دانست که استحکام و منات قلعه بحدیست که تا سامان قلعه اری و اذوقه بامتحصان بوده باشد ظفر بر تسخیران نتوان یادت کام و نا کام نامدن راجه و ملازمت نمودن خرسندی نموده دست ان بار داشت گویند راجه ترتیب پیشکش و ضیافت نموده سلطان را بالتماس اندرون نامه بر سلطان بعد از سیرو تماشای قلعه راجه گفت که مثل من بادشاه را بدرون

خواستگاری نموده یک لک روپیه از نقد و جنس رسم ساچق فرستاده شد
امراء عظام و بدهای عمده اکثر همراه ساچق بدمل و ساریله رفته بودند ایشان
مجلس عالی آراسته درین جشن تکلعات فراوان ظاهر ساخت امید که مبارک باشد چون
ان عمده السلطنت عمارات عالی و شمعین های بس تکلف در مدخل خود اساس
نهاده بود التماس ضیافت نمود با اهل محل مدخل او رفته شد بعیت حشر عالی
ترتیب داده پیشکشهای لایق از هر قسم بنظر در آورد رعیت حاضر او نموده
افتاد بر گرفتار درین روز پنجاه هزار روپیه بر بدل بیگ ابلچی مرحمت شد
زبدستان از اصل و اضافه هزاره ذات و پانصد سوار مقرر گشت مقصود
قاسم خان منصب پانصدی و سید سوار و سزا دکنی پسر میرا رستم پانصدی
و دوست سوار سرفراری یافت درین ایام سعادت مرجام که زیات فتح و فیروزی
در ولایت همیشه بهار کسمیر بدولت و بهروزی تعمیر و شکار خوشوقت بود عرایض
متصدیان ممالک حدوسی نتوان رسید مستملبر آنکه چون زیات ظفر آیات از مرکز
حلاوت دور تر شناخته دیاداران دکن از بیدولتی و کم فرصتی نقص عهد نموده سر بفته
و فساد برداشته اند و نائی از حد خویش بر تردهاده بسیاری از مصافات احمدنگر
و سوار را متصرف گشته اند چنانچه مکرر عرایض رسیده که معارکا ان شور بختان
بر تاخت و تاراج و آتش ردن و ضایع ساختن کسبها و غلبه رازها است چون در مرتبه
اول که زیات جهادکشا به تسخیر ممالک حدوسی و استیصال ان گروه مستبدول العاقبت
بهت عزم و حرم بهاولی لشکر مدصور سرفراز گشته به سرهان پور رسید از کپررت
و حمله ساری که لارمه ذات فتنه سرشت انهاست او را شمع ساخته ولایت نادرشاهی
را واگداشتند و مبلعها بر رسم پبسکس از نقد و جنس بدرگاه ا سالداشته تعهد نمودند
که بعد ازین سر رشته بددگی از دست بدهند و بای از حد ادب بیرون ندهند چنانچه
در اوراق گذشته نگاشته کلک سوانح نگار گشته بالتماس حرم در قلعه شادی آباد
ماند و روزی چند توقف اتفاق افتاد باستساع او بر تصرع و راری انها بحسوده آمد
الحال که از بد ذاتی و شوره پستی نقض عهد نموده از شیوه اطاعت و بددگی انحراف
ورزیده اند باز عساکر ابدال سرکردگی او تعیین نمودم که تا سزای ناسپاسی و بد کرداری
خود دریافته موجب عبرت سایر تیوه بختان حیره سر شود لیکن چون مهم کالگزه
بعده او بود اکثر مردم کار آمدنی خود را با خدمت فرستاده بود روزی چند در انصلم
ایں اندیشه کوشش بر مت تا آنکه در بدولا عرایض بی در پی رسید که عظیم قوت گرفته
و بی شصت هزار سوار اوباش گرد آورده اکثر ملک نادرشاهی را متصرف شده اند
و هر جا تهاه بود برداشته در فصد مهکری پیوستند مدت سه ماه در انجا با محالان
سید روزگار در رزم و پیکار بودند و در بد مدت سه جنگ حساسی شد و هر بار بددهای
جان نثار بر مقهوران تیوه روزگار اثار غلبه و تسلط ظاهر ساختند چون از هیچ راه غلبه و افوقه
بارد و نمیرسید و انها بر اطراف معسکر اقبال بخت و تاراج مشغول بودند عسرت غلبه

شایستگی خویش باضافه منصب و ... سرمرازی یافتند روز مبارک شنبه یازدهم
حسب التماس خرم بمنزل او که نو حقه بود رفته شد از پیشکشهای او آنچه خوش
آمد برداشتم سه زنجیر فیل داخل شسته خاصه شد و در همین روز عبدالعزیز خان
نقشبندی را بفوجداری دواخی قلعه کانگه مقرر فرمودم و منصب او دو هزاره دات
و هزار و پانصد سوار حکم شد فیل خاصه باعداد خان عنایت نمودم الف خان پیام حادی
بحراست قلعه کانگه دستوری یافت ۱۰۰۰ سوار اصل و اضافه هزار و پانصد دات
و هزار سوار حکم شد شیخ فیض الله حوسر متصدی خان دیر بموافقت او مقرر شد که
بالا قلعه بوده باشد شب شنبه سیزدهم ... مقرر بدسوف شد شرایط نیار مندی
درگاه ایزد متعال و قادر پر کمال ظاهر ساجده مناسب وقت از نقد و حدس برسم
خیرات و تصدقات بفقرا و مساکین و از باب استحقاق قسمت شد در بدولت رنبل بیگ
ابلیجی دارای ایران سعادت آسنادبوس دریافت اس از ادای کوریش و زمین موس
و میمه کریمه آن برادر والا قدر که مستملدر اظهار مراتب یکجتهتی و کمال محبت بود
گدراید و دوازه عباسی بدر و چهارزاس اسب نابراق و سه دست ... در بعون و پنج
سراسترو پنج نفر شقرو نه فاضله کمان ... فیضه شمسیر پیشکش گدراید او را برفاقت
حاجت عالم بخصمت فرموده بودند جهت بعضی ضروریات همراهی نتوانست کرد درین
تاریخ درگاه رسد خلعت فاخره باحیعه و طره مرصع کاری و حکمر مرصع دات و مرحمت
شد و مال بیگ و حاجی نعمت که همراه او آمده بودند ملازمت نموده سرمرازی
یافتند امان الله پسر مهتابی بمندصب دو هزاره و هزار و سیصد سوار معه اصل و اضافه
سر بلند گردید حسب التماس مهتابی سیصد سوار بمندصب مبارک خان افعان افزوده
اصل و اضافه دو هزاره دات و هزار و هفتصد سوار مقرر گشت عد سوار دیگر بمندصب
کدک دیر اضافه فرموده شد خلعت رستمی بمستادی عبدالله خان و لشکر خان مرحمت
نموده و رستمی فاسم بدایع او رفته شد که در سواد شهر واقع است در سرسواری
ده هزار چرن بدار کردم از پیشکشهای او یکقطعه لعل و یکقطعه الماس و برخی از امانه آنچه
خوش آمد برداشتم * شب یک شنبه بست و یکم مبارکی و فیروزی پیش خانه بصوب
دارالخلافه اگر برآمد - رفتند از خان بداروغگی تو بچانه لشکر دکن مقرر گردید شیم اسحق
خدمت کانگه سرفرا شد بدار الهدای افعان را از حبس برآورده ده هزار روپیه انعام شد
و یک دست بار تو بعون بحرم التقات فرمودم روز مبارک شنبه بست و ششم بضابطه
مقرر جشن ترتیب یافت سوغاتهای دارائی ایران که بمصحب رنبل بیگ ارسال داشته
بودند از نظر دست سلطان حسین فیل عنایت نمودم بملا محمد کشمیری هزار روپیه
انعام شد بمندصب بدار افعان بالتماس مهتابی هزاره دات و چهار صد سوار مقرر
شد چون راحه رو بچند گوالفوی دایخدمت کانگه ترددات پدیدیده نموده بود بدیوانبان
... حکم شد که نیمه وطن او را در وجه انعام اعتبار نمایند و میمه دیگر نه حاگیر او
... بحدت بداریم سیوم نواسه مدارالملکی اعتمادالدوله را بجهت فرزند شهریار

منصب سرفرازی یافتند معتمد خان بخدمت کشیدگري و راعه نویسی لشکر فیروزی اثر سر بلند گشته عدایت توغ ممتاز گردید پیشکش چندی راحه کماؤن از مار و جره و دیگر حادوران شکاری بدظر گذشت جگت سنگه ولد در دکن رکسک لشکر دکن رحصت یافت اسپ خاصه معه زمین ناو مرحمت شد راجه روپ چندی عدایت فیل و اسپ سرفراز گشته بحاکم خود رخصت یافت بتاریخ دوازدهم نواد حیدرآباد را به صاحب صوبگی ملتان سرفراز گردانیده رخصت فرمودم سر و پاناداری و خدمت جمع و عدل خاصه نابراق و یکماده فیل و اسپ خاصه حدیگ نام و دودست بار عدایت شد سر دکن خان هزاری و چهارم سوار مدصب داشت پانصدی و دویست سوار امروده .

خان جهان رحصت فرمودم محمد شفیع بخدمت کشیدگري و راعه نویسی صوبه ملتان سر گشت بهوال که ارندهای قدیم بود ناشراف توبخانه و خطاب رائے امتیاز یافت در سپردن کداز رنای گوید و ال . عسکر اقبال گشت چهار روز درین مدرن مقام شد و فیل خاصه حدیگه نام ناماده نمائیکان عدایت شده مصحوب صغیا ملارم او فرستادم و نامرای صوبه بدگس خلعتها مصحوب عدیس بیگ فرستاده شد و در هفتم حسن ورن موری اراستگی ناوت چون معتمد خان بخدمت کشیدگري لشکر دکن دستوری یافت خدمت عرض مکرر بحواجه قاسم فرمودم میر شرف به کشیدگري احداث و عامل بیگ به کشیدگري صوبه پندکاب سرفراز گشتند چون بهادر خان حاتم قندهار بر بدماهی نزد چشم خود عرصداشت کرده التماس استان بوسی کرده بود در بدولا حکومت و حراست قندهار بعد از عمر حال معوض داشته به بهادر خان موهان صادر شد که چون به مشارالیه برسد قلعه را دو سپرده خود روانه درگاه شود دیست و یکم ماده مذکور نور سراسر و رود سعادت گشت درین سرزمین وکلای نورچهار بیگ سرای عالی و داعی بادشاهده اسانس نهاده بودند در بدولا با تمام رسید بدانری بیگ التماس ضیاءت نموده مجلس عالی ترتدت داده و در تکلفات امروده از انواع و اقسام دعایس و دوا در رسم پیشکش گذراندید بحمت دلجوئی آنچه پسند افتاد گرفته شد دو روز درین مدرن مقام شد و مقرر گردید که مقصدیان صوبه پندکاب دو لک روییه دیگر سوائے شصت هزار روییه که ساسی حکم شده بود بحمت اذوقه قلعه قندهار روانه سارید میر قوام الدین دیوان صوبه پندکاب رحصت لاهور شد و خلعت یافت و قاسم خان را بحمت تدبیه و قادیب سرکشان حوالی کانگره و ضبط الحدود رخصت فرمودم نادری خاصه و اسپ و خنجر و فیل مرحمت نمودم منصب او از اصل و اضافه دو هزاری ذات و هزار و پانصد سوار مقرر گشت راحه سنگرم را بالتماس مشارالیه رخصت الحدود نموده سروپا و اسپ و فیل عدایت شد در بدولا باقر خان از ملتان آمده سعادت استانبوس در یافت غره بهمن ماه الهی روز مبارکشدیه ظاهر بلده سهرند منزل اقبال گشت یکروز مقام کرده بعیر باغ خوشوقت شدم روز یکشنبه چهارم خواجه ابوالحسن بخدمت فتح دکن رخصت یافت خلعت با نادری و شال خاصه و صبحدم نام فیل و توغ و بقاره بمشارالیه عدایب بدویه بمعتمد خان

به نهایت انجامید و چارواها زیور شد و گریز از بالا گهاک فردو آمده در بالا پور توقف
گرفتند آن مقهوران به تعاقب دلیر شده در حوالی بالا پور آمده بقزاقی و ترکی گری
پرداختند بدوهای درگاه شش هفت هزار سوار از مردم گریده و خوش اسبه انتخاب
نموده بر سر نگاه مخالفان تاختند آنها قریب شصت هزار سوار بودند مجمل جنگ عظیم
شد و نگاه آنها بقاراج رفت و بسیاری را کشته و سسته سالماً و غانماً مراجعت نمودند در
وقت برگشتن بار آن بیدولتان از اطراف هجوم آورده جنگ کدان تا اردو آمدند از جابین
قریب بهزار کس کشته شده باشد برین حمله مدت چهار ماه در بالا پور توقف نمودند
چون عسرت علیه به نهایت انجامید بسیاری از فلکچیان از بنده گریخته بمخالفان پیوستند
و پیوسته جمعی راه ع حقیقتی سپرده در رسته مقهوران منتظم میگستند بدوین
صلاح در توقف ندیده به برهان پور آمدند بار آن سیه نختان از پی در آمده برهان پور را
محاصره نمودند تا مدت شش ماه در گرو برهان پور بودند اکثر برگدات ولایت برار و
خاندیس را متصرف گستند و دست تطاول و تعدی بر رعایا و بر بدستان درار ساخته
به تحصیل پرداختند چون لشکر محبت و تاب بسیار کشیده بود و چارواها زیور گشته
می توانستند از شهر بر آمده تدبیه مواصل نمایند و این سبب افزونی غرور و کجوت و
ریادت پی پندار و حرأت کوه اندیشان کم فرصت گشت و مقارن اینحال بهضت رایات
اقبال بمعترف سرب حلاوت اتفاق افتاد و دیز رعایت ایزد سبحانه کانگزه مفتوح گشت
بنابرین روز جمعه چهارم دیماه خورم را بدانصوب رخصت نمودم و خلعت و شمشیر
مرصع و فیل مرحمت شد نور جهان بیگم دیز فیلی مرحمت نمودند حکم فرمود که دو کور
دام بعد از تسخیر ملک دکن از ولایت مفتوحه ده وجهه انعام خود متصرف گردد
ششصد و یلجاء منصب دار و یک هزار احدی و یک هزار برق انداز رومی و یک هزار
توپچی بیاده سوائی سی و یک هزار سوار که در انصوب بوده و هفت با توپخانه عظیم و
فیل بسیاری همراهی او مقور گشت و یک کور روپیه بجهت مدد خرچ لشکر منصوب
نطف فرمودم بدوهای که بخدمت مذکور مقرر شده اند در خور پاینده خویش هر کدام
بانعام اسپ و فیل و سرو پا سرفراری یافتند در همین ساعت معهود و رمان محمود
رایات عزیمت بصوب دارالخلافه آگره اعطاف یافت و در نو شهر نزول اقبال اتفاق افتاد
محمد رضا جادری بدیوانی صوبه بنگاله و خواجه ملکی به بخشیکری صوبه مذکور
ممتاز گشته باضافه منصب سرفراز شدند جگت سنگه ولد رانا کرن از وطن آمده
معادت آستان نوس دریافت در ششم ماه مذکور فصاء کنار تال راجه تودر مل محل
برول بازگاه دولت گردید چهار روز درین منزل مقام شد درینولا چنده از منصبداران
که بخدمت قلم دکن دستوری یافته بودند برید بموجب باضافه منصب سرفراز شدند
دو خان هزاره و چهار صد سوار بود هزاره و پانصد سوار شد هردی نراین هاله را از
ع و باضافه بهصدی و ششصد سوار سرفراز ساختم یعقوب پسر خاندوران هشتصدی و
به صد سوار شد و همچنین جمعی کثیر از بدها در خور شایستگی خویش باضافه

قیمت کردند لعلی بوزن دوازده تانک از جواهر خانه میرزا آغ بیگ خلف میرزا شاهرخ رموز روزگار و گردش ادوار بحاصله صفویه منتقل شده بود و در آن لعل بخط نسخ ثبت شده آغ بیگ بن میرزا شاهرخ بهادر بن میر تیمور گورکان و برادر شاه عباس فرمودند که در گوشه دیگر بخط نستعلیق

بنده شاه ولایت عباس

کندند و این لعل را برجیغه نشانده بطریق یاد بود من فرستاده بودند چون نام اجداد من در آن ثبت بود تیمناً و تبرکاً بر خود مبارک گرفته سعیدای داروغه زرگر خانه فرمودم که در گوشه دیگر جهانگیر شاه بن اکبر شاه و تاریخ حال رقم گردد بعد از روزی چند که خبر فتح دکن رسید آن لعل را بخرم عنایت نمودم و فرستادم روز شنبه غره اسفندارمذ از سلیم گده کوچ شد نخست بروضه مفوره حضرت جنت آشیانی انارالله برهانه رسیده آداب دیارمندی بتقدیم رسانیده دو هزار چمن نزاریه بشیدان آن روضه مقدسه لطف فرمودم دو منزل بر کنار آب جوی در سواد شهر اتفاق افتاد سید هزار خان که نمک خالصها مقرر گشته بود بخلعت و اسپ و شمشیر و خنجر و عنایت علم سرفرازی یافته رخصت شد سید عالم و سید عبدالهادی برادران او بپیر نا اسپ و خلعت سردار گشتند میر برکه بخاری بماوراءالنهر رخصت شد ده هزار روپیه با حواله فرمودم که پنجاه هزار روپیه بخواجه صالح ده بندی که اباً عن جدا از دعا گوین این دولت اند پیوند است رسانیده پنجاه هزار روپیه دیگر بمنصوبان و مجاوران روضه مقدسه حضرت صاحبقرانی انارالله برهانه تقسیم نماید چیره خاصه مصحوب او بمهابتخان عنایت نموده فرستادم و فرمودم که در بهرسانیدن دندان ماهی ابلق نهایت سعی و اهتمام بتقدیم رساند و از هر جاو مهربان که میسر شود بدست آورد از کنار شهر دهلی در کشتی نهشته بشش کوچ فضای بندر اس مورد اردوی گنجان پوی گردید سیر میران میل عنایت فرموده رخصت دهلی نمودم زبردستخان بخدمت میر تورکی از تعیر فدا انیخان مختار گشت برم نرم خاصه باو لطف نمودم روز دیگر حوالی کوکل محل نرول رایات عالیات گردید درین منزل لشکر خان حاکم دارالخلافه آگره و میر عبدالوهاب دیوان و راجه تهمیل و خضرخان فناپوری حاکم اسیر و برهانپور و احمدخان برادر او و قاضی و مفتی و دیگر اعیان شهر سعادت ملازمت دریافتند و بتاریخ یازدهم ماه مذکور در باغ نور افشان که آن روی آب جوی واقع است بمبارکی نزول فرمودم چون ساعت در آمدن شهر چهاردهم ماه مذکور شده بود سه روز درین منزل مقام نموده در ساعت مسعود و مختار متوجه قلعه شده به مرخی و فیروزی بدولتخانه در آمدم این سفر مبارک اثرات دارالسلطنت لاهور تا دارالخلافه آگره در مدت دو ماه و دو روز بجهل و نه کوچ و نعمت و یک مقام بانجام رسید هیچ روزی در کوچ و مقام در خشکی و تری بی شکار نگذشت یکصد و چهارده راس آهو پنجاه و یک قطعه مرغابی چهار قطعه کاروانک ده دراج در دست قطعه پودنه درین راه شکار شد چون لشکرخان خدمت آگره را حسب المرضی سامان نموده بود

خلعت و اسب خاصه مہم صادق نام مرحمت فرموده رخصت کردیم هفتم ماه مذکور کداریه آب سرستی نواحی قصبه مصطفی نادر منزل دولت گردید روز دیگر ماکبرپور نرول فرمودم از اینجا در آب جون بکشتی نشسته متوجه بمقصد گشتم درین روز عزتخان چاچی بافوجدار آنحدود دولت استان نوس دریافت محمد شفیع را بملتان رخصت فرموده اسب و خلعت و مهر پورشاهی عنایت فرمودم و چیره خاصه مصحوب او بفرزند خانجہاں فرستاده شد ازینجا بہ پنج کوچ حوالی برگند کرانہ کہ وطن مقرب خان است محل نزول بارگاہ دولت گشت وکلاء او نمود و بقطعه یاقوت و الماس چہار قطعہ برسم پیسکش و ہزار گر محمل بصیغہ پا انداز ما عرضداشت او گذاریدند و مد نفر شتر برسم تصدق معروضداشتند حکم فرمودم کہ بہ مستحقان تقسیم فرماید ازینجا بہ پنج کوچ دارالملک دہلی مورد رایات اقبال گشت اعتماد راہی را برد فرزند اقبالمند شاہ پرویز فرستاده فرجی جامعہ بجهت اہلرند ارسالداشتند و مقرر شد کہ در عرض یکماہ برگشتہ خود را بملازمت رساند دو روز در سلیم گذہ مقام فرمودہ روز مبارکششمہ بست و سیوم بعزم شکار برگند پالم ار میاندہ معمورہ دہلی گذشتہ سر گذار حوض شمسہ محل نزول دولت گشت در اثناء راہ چہار ہزار چرن بدست خود بثار کردم بست و دو رنجیر فیل از برومادہ پیشکش الہ یار ولد افتخارخان از بنگالہ رسیدہ بود بنظر درآمد ذوالقرنین بعوجداری سانبہر دستوری بامت او پسر اسکندر ارمی است پدرش در خدمت عرش آشیانی سعادت پذیر بود آنحضرت صدیہ عبدالحمی ارمی را کہ در شبستان اقبال خدمت می نمود باو نسبت فرمودند ارو دو پسر سوحد آمد یکی ذوالقرنین کہ بقدر نشاء آگاہی و خدمت طلبی تالش و در عہد دولت من دیوادیان عظام خدمت خالصہ نمکسار را بعبدہ او مقرر نمودند و آنخدمت را بمرک سہر ساسان میکرد درینولا بعوجداری آن حدود سرورار گشت بہ نغمہ ہندی سرے دارد سلیقہ اش درین فن درست رفتہ و تصنیفات او مکرر بعرض رسیدہ و پسند افتادہ لعل بیگ بخدومت داروغگی دفترار تعیر نورالدین قلی ممتاز گشت چار روز بدواہی پالم شکار خوشوقت گشتہ بہ سلیم گذہ مراجعت نمودم در بست و ہم نوردہ زنجیر فیل و دو نفر خواجہ سرا و یک نفر علام و چہل و یکقطعه حروس جنگی و دوازده راس گاؤ و ہفت شاخ گاؤ میش پیسکش ابراہیم خان فتح جنگ بنظر گذشت روز مبارکششمہ سی ام مطابق بست و پنجم ربیع الاول مجلس ورن قمری منعقد گشت کوکہ خان را نزد خانجہاں فرستادہ بعضی پیغام بتقریر او حوالہ فرمودہ بودم درینولا عرضداشت او رسیدہ ملازمت نمود میر میرانرا کہ بعوجداری صوبہ میوات فرستادہ بودم درین تاریخ آمدہ ملازمت کرد از تغیر سید بہر حکومت دارالملک دہلی سرغراز گشت درین تاریخ آقاییگ و محب علی سید عیاض دارای ایران سعادت آستانبوس دریافتند و مکتوب محبت اسلوب آن برادر را در دست رسیدند و کلگی اہلق کہ فرستادہ بودند بنظر درآمد جوہریان پنجاہ ہزار روپیہ

هزار سوار فرق عزت بر افراخت پدر بزرگوارم نیز مرتبه اول همین مناصب پادشاهان من لطف فرموده بودند امید که در سایه تربیت و رضاجویی من به منتهای عمر و دولت برساند درین تاریخ باقر خان جمعیت خود را آراسته بتوزک از نظر گذرایید هزار سوار و دو هزار پیاده بخشیان عظام بقلم در آورده معروض داشتند بمندصب دوهزاری دات و هزار سوار سرفراز ساخته خدمت موجوداری آگره بعهده او فرمودم روز چهار شنبه با اهل محل بر کستی ششسته بباغ نور افشان رفته شد و شب در اینجا استراحت کردم چون باغ مذکور سرکار نور جهان بیگم متعلق است روز مبارک شنبه چهارم جشن پادشاهانه آراسته پیشکش عالی کشید از جواهر و مرصع آلات و اقسام آلات و امتعه نفیس آنچه پسند افتاد انکشاف کردم و مواری یک لک روپیه قیمت آنها شد درین ایام هر روز بعد از دو بهر بر کستی ششسته بجهت شکار نسمونگر که ارشهر تا اینجا چهار کوه مسامت داشت رفته شب بدولت خانه می آیم راجه سارنگ دیو را دزد فرزند اقبالمد شاه پرویز فرستاده خلعت خاصه با کمر مرصع مشتمل بر یک قطعه یاقوت کبود و چند قطعه یاقوت سرخ نفیس ارسال داشتیم چون صبح بهار از تعید مقرب حان نا فرزند مرحمت شده سزاواری نموده از صوبه اله اسانس به بهار راهی سارک میرا هد حویس مظفر خان از تهنه آمده ملازمت نمود میرا عضد الله چون بسیار پدر و منجی شده از عهده سامان لشکر و حاگیر نمیتواند بر آمد او را از تکلیف خدمت و تردد معاف داشته حکم فرمودم که هر ماه چهار هزار روپیه نقد از خزانة عامه می گرفته باشد و در آگره و لاهور هر جا مرضی او بوده باشد اقامت گزیده آسوده و مرفه الحال بسر برده بدعاے اردیاب عمر و دولت اشتغال نماید در نهم مورودی ماه پینشش اعتبار خان بدظر در آمد از رسم جواهر و اقمشه و غیره موازری هفتاد هزار روپیه بمعرض قبول افتاد تنمه را باو بخشیدم محب علی و اقبایک فرستادهای دارای ایران بیست و چهار راس اسب و دو استر و سه قطارشتر و هفت قلاده سگ تازی و بیست و هفت طاق ربفت و یک شمامه عدس اشهب و دو روح قالی و دو عدد تکیه برسم بدشکس گذراییدند و دوراس مادیان معه کوه که برادرم مصحوف آنها فرستاده بود نیز بدظر در آوردند روز مبارک شنبه بالتماس آصفخان با اهل محل به منزل او رفته شد حشش عالی ترتیب داده بسیاری از نمایس جواهر و دوادر اقمشه و غرایب تحف بدظر در آورد و مواری یک لک و سی هزار روپیه از هر رسم برگزیده تنمه را باو بخشیدم سی و دو رنجیر میل از درو ماده مکرم خان حاکم اودیسه برسم پیشکش فرستاده بود پایه قبول یافت در بدولا گورخری بدظر در آمد رعایت غریب و عجیب معینه مانند بدرسیاه و رد است این سیاه و سعید از سر بیستی تا انتهای دم و از نوک گوش تا سرسم خطهای سیاه مداسب حا و مقام دلا و خورد بقریده افتاده و برگرد چشم خطی سیاه در غایت لطامت کسیده کوئی نقاش تقدیر بقلم بدایع نگار کارنامه در صحیفه روزگار گذاشته از بسکه عجب بود بعضی را گمان آن بود که شاید رنگ کزیده باشد بعد از تحقیقات به یقین بدوست که از خداوند جهان

هراردات و پانصد سوار بر منصب او افزوده اراصل و اضافه بچهار هزار و دو هزار و پانصد سوار سرفراز ساخته بخدمت کمک لشکر دکن تعین فرمودم سعیدای داروغه زرگرخانه بخطاب ببیدل خانی سرفراز گشت چهار راس اسپ و پاره ار نقره آلات و اقمشه که دارای ایران مصحوب اقا بیگ و محمد محب علی مرستاده بود درینولا ار نظر اشرف گذشت جشن روز مبارک شبیه بستم در باغ نور مدرل مدعقد گشت یک لک روپیه نفروند شهریار انعام شد مظفرخان بموجب حکم از تهته رسیده سعادت ملازمت دریامت یکصد مهر و صد روپیه نذر گذرانید لشکرهاں یکقطه لعل پیشکش آورد چهار هزار روپیه قیمت شد اسپ خاصه مصاحب نام بعد الله خاں عنایت نمودم عبدالسلام ولد معظم خاں از اوقیسه آمده دولت ملازمت دریامت یکصد مهر و صد روپیه نذر او بنظر گذشت منصب دوست بیگ ولد تولکجاں اراصل و اغافه نهصدی دات و چهار صد سوار مقرر شد جشن روز مبارک شبیه بستم و هفتم در باغ نور امشان ترتیب یتوت خلعت خاصه سمیرا رستم و اسپ نه پسر او دکهنی نام و اسپ خاصه و یک رنجیر عدل نلسکرهاں مرحمت شد روز جمعه دست و هشتم تعزیمت شکار بطرف موضع سمونگر توحه نموده شب مراحت نمودم هفت راس اسپ عراقی نابراق پیشکش اقا بیگ و محب علی بنظر در آمد یکصد مهر نور جهانی نون صد توله بر بیدل بیگ ایلچی عنایت کردم قلمدان مرصع بصادق خاں میرحسی لطف نمودم یک موضع ارا دارا اخلافه آگره در وجه ادعام خضرخان فاروقی مرحمت فرمودم درین سال هشتاد و پدم هزار بیگه رمین و سه هزار و سیصد و بیست و پدم حرور و چهار دیبه و دو قلعه و یک قطعه باغ و دو هزار و سیصد و بیست و هفت عدد روپیه و یک مهر و شش هزار و دویست در و هفت هزار و هشتصد و هشتاد چرن و یک هزار و پانصد و دوازده توله طلا و نقره و ده هزار دام اراخرانه وزن تصدق در حضور اشرف بقرا و ارباب استحقاق عنایت شد سی و هشت رنجیر فیل که دو لک و چهل و یک هزار روپیه قیمت انها شده اند و ده پیشکش داخل فیلخانه خاصه شریف گشته پنداه و یک رنجیر فیل نامرای عظام و بنده های درگاه بحسیدم *

جشن شانزدهمین نوروز از جلوس همایون

روز دو شبیه بیست و هفتم ربیع الآخر سنه هزار و سی هجری بزر اعظم عطیه بخش عالم دولتمرای حمل را بدور جهان افروز خویش مدور ساخته عالم و عالیان را شاد کام و بهره وز گردانید سال شانزدهم از جلوس این بیارمند درگاه الهی بفرخی و فیروزی اعارشد و در ساعت مسعود و زمان محمود در دارالخلافه آگره بر تخت مراد جلوس فرمودم درین روز بهجت افروز فرزند سعادتمند شهریار بمنصب هشت هزار و چهار

از حیاتش منقطع گشت چون در زانچه طالع پدرش ثبت افتاده بود که در بی سال
 پسر او موت شود همه ملجمان اتفاق داشتند برینکه او نخواهد ماند وجو تکوای بخلاف
 می گفت که غبار آسیبی بر دامن حیاتش نخواهد نشست بر سیده که بچه دلیل
 گفت که در زانچه طالع حضرت نوشته شده که در بی سال از هیچ رهنگر کلفتی و کرانی
 بمخاطر مبارک راه نیابد و توحه خاطر اشرف بسیار است در بی صورت می باید که
 آسیبی نادرسد و مرزودی دیگر از موت شود قضا را چنانچه گفته بود بظهور آمد و این
 از چنان مهلکه جان برد و پسر که از صبیبه شهوار حان داشت در برهانپور موت شد
 غیر از بی بسیاری از احکام او مطابق افتاده که حالبی از مرگ نیست و در بی واقعات
 بتقریبات ثبت شده * بداری فرمود که او را نذر کسیدند شش هزار و پانصد روپیه
 بر آمد باندعام او مقرر گشت محمد حسین جاسری خدمت نشتیگری و رافع نویسی
 صوبه اودیسه سرمرای یادت منصب لاچین ملجم واقشال بالتماس مهابتخال از اصل
 و اضافه هراری ذات و پانصد سوار مقرر شد محمد حسین برادر خواجه ارکانگه آمده
 ملازمت نمود به نهادر خاں اوزبک قبل عنایت نموده مصحوب وکیل او فرستاد
 هر مرز و هوشدک دبایر عمران پناه مرزا محمد حکیم بداری حزم و احتیاط که از لوازم پاس
 سلطنت و جهانداری است در قلعه گوالیار محبوس بودند درینولا هر دو را بحضور
 طلبداشته حکم فرمود که در دارالخلافه آگره می بوده باشند روزیده که باخراجات ضروری
 کهایت کند مقرر گشت در بی ایام روز در پهنای چارج نام برهمی که از دانشوران این گروه
 است در بداری بافاده و استعاده اشتعال داشت دولت ملازمت دریافت الحق
 مطالب عقلی و نقلی را خوف و وزیده و در من حوک تمام است از غرائب سوانح که
 درینولا بظهور پیوست انکه در سی ام مرور دی ماه سده حال در یکی از مواضع پرگه
 جالندهر هنگام صبح از جانب مشرق غوغائی عظیم مهیب برخاست چنانچه نزدیک
 بود که ساکنان آن از هول آن صدای وحشت افزا قالبها تهی کنند در اندای این شور
 و شغب روشنی از بالا بر زمین افتاده و مردم را مظلله ان شد که مگراز آسمان آتش
 میبارد بعد از لحظه که آن شورش تسکین یافت و دلهای اشفته از سراسیمگی و هول نادر
 آمد قاصد تیز رو نزد محمد سعید عامل پرگه مذکور فرستاده این سالحه اعلام نمودند
 او در لحظه سوار شده حوک را بمقصد میرساند و بر سران قطعه زمین رفته بنظر در می آرد
 مقدار ده دوازده گز زمین در عوض و طول مدوعی سوخته بود که اثری از سبزه و گیاه نماند
 هدور اثر حرارت و تفسیدگی داشت فرمود که آنقدر زمین را بکنند هر چند بیستفر
 میکند بدند حرارت و تپش بیستفر ظاهر میگشت تا بجای رسید که پارچه آهن تخته
 نمودار شد مرتبه گرم بود که گویا از کوبه آتش برآورده اند بعد از رمای سرد شد و
 آن را برگشته بمنزل خود آورده در خریطه نهاده و مهر کرده بدرگاه فرستاد فرمود که در
 حضور درن کند یکصد و شصت توله برآمد باستاد داود حکم کردم که شه شیر و خنجر
 و کاردی ترتیب داده بنظر در آورد عرض کرد که در زیر پتک نمی ایستد و از هم میریزد

افرنی است چون نادر بود داخل سوعات هله نادر شاه عباس نموده شد بهادرخان اوزبک از اسپان پهنچاق و اقمشه عراق برسم پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد خلعت زمستانی بجهت ابراهیم خان فتح جنگ و امرای بدگاله مصحوب مومن شیرازی فرستاده شد در پانزدهم پیشکش صادفجان گذشت از هر قسم موازی پانزده هزار روپیه گرفته تخته ناول بخشیدم فاضل خان نیز درین روز پیشکشی فراخور حالت خویش گذرانید قلیلی گرفته شد روز مبارک شدبه که این جشن شرف آراستگی یافت دوپهر و یک گهزی از روز گذشته بر تخت مراد حلوس نمودم حمصه الالتماس مدارالملکی اعتمادالدوله جشن شرف در منزل او مدعقد گشت پیشکش نمایان از نوادر و نفایس هر دیار ترتیب داده در تکلفات افزوده بود همه جهت مواری یک لک و سی و هشت هزار روپیه بر داشته شد درین روز یک عدد مهر نون دویست توله نربیل بیگ ایلچی عنایت نمودم درینولا ابراهیم خان خواجه سراسر چند از بدگاله برسم پیشکش فرستاده بود یکی از آنها خنتی ظاهر شد هم آلت مردی و هم محل مخصوص ریان دارد اما خصیه ظاهر نیست از جمله پیشکش مشارالیه دو منزل کشتی است ساخت بدگاله نهایت لطیف اندام مواری ده هزار روپیه صرف ریخت آنها نموده بود ۷ تکلف نادرشاهانه کشتی هاست شیخ قاسم را صاحب صوبه اله اناس ساخته بخطاف محتشم خانی و مدصب پنجهرازی امتیاز بخشیدم و حکم کردم که دیوادیان جاگیر اضافه اوزا از محال غیر عملی تحووه نمایند راجه شیام سنگه زمیندار سوری مگر بعدایت اسپ وکیل سرمراری یافت درینولا بعرض رسید که یوسف خان ولد حسین خان در لشکر ظفر اثر دکن نمرگ معاجات و دیعت حیات سپرد چیدن شدیده شد که درینمدت که در جاگیر بود چنان مرده شده بود که نالندک حرکتی و نرددی بعضش کوتاهی میکرد روزی که خرم را ملازمت می نمود در آمد و رفت بعضش می سوزد چنانچه در وقتی که سروپا داده بود در پوشیدن و تسلیم کردن عاجز شده بود در تمام اعضایش رعشه افتاده بعد محنت و جان کندن تسلیم کرده خود را بیرون انداخت و در پناه سرا پرده افتاده از هوش رفته نوکرانش برپالکی انداخته نگاه رسانیدند و بمجرد رسیدن پیک احل در رسید و فرمان یافت و این خاک توده گران بار را بحاکدان فانی گذاشت در عرو اردی بهشت ماه نربیل بیگ ایلچی خنجر خاصه عنایت نمودم تقاریم چهارم ماه مذکور جشن کار خیر مررد شهریار نشاط افزای خاطر گردید مجلس حدابندی در دولتخانه مریم الزمانی آراستگی یافت جشن نکاح در منزل اعتمادالدوله مدعقد گشت و من خود با اهل محل بدابجا رفته بزم نشاط آراستم بعد از گذشتن هفت گمزی از شب جمعه مبارکی نکاح شد امید که برین دولت روز افزون فرخنده و میمون باد روز سه شنبه نوزدهم در باغ کور افشان بغرزد شهریار چار قب مریع با دستار و کمر بند و دو اس اسب یکی عراقی نازین طلا و دیگری ترکی نازین نقاشی عنایت شد درین ایام شاه شجاع آبله سرآورده و بحدی شدت کرده که آب از گلویش مرو نمی رفت و امید

گردانیدند و مقهوران برگشته روزگار تا به جرهان پور عداس مسارعت باز نکشیدند نوشته حرم بخواجه ابوالحسن رسیده که تا آمدن ما در آن طرف آب توقف نماید و مقارن با عساکر اقبال نفوج منفلا پیوست و کوچ کوچ تا جرهان پور شد امت و هدور آن مخدولان ع عاقبت پاسبان ادبار بر فرار داشته بر دور شهر نشسته بودند چون عداس در سال بندهای درگاه آن مقهوران در زده خورده بودند بانواع و اقسام رنج و تعب از بیجاگیری و عسرت عله کشنده بودند از سواری دایمی اسپان رنن شده بنابران نه روز در سرانجام لشکر توقف افتاد درین نه روز سی لک روپیه و چسه سیار نه سپاه مدصور و سمت نموده و سراولان گماشته مردم را از شهر بر آورده اند و هدور بهادران رزم دوست دست نگر نموده بودند که آن سیه بختان تاب مقاومت نیاورده ماندند نجات لعش ارهم پاشیدند و حوالبان نیز جلو از عقب در آمده سیاری را به تدع انتقام سر خاک هلاک انداختند و بهمین دستور فرصت نداده رده و کشته تا کهرکی که جای اقامت نظام الملک و عیره مقهوران بود بودند یک روز پیستر آن بد اختار رسیدن افواج قاهره آگاهی یافته نظام الملک را باهل و عیال و احمال و ائقال بقلعه دولت آباد برده بود جائیکه در پیش چله و حمچه داشت پشت به قلعه داده دست و پیستر از مردم او بر اطراف ملک پراگنده شدند سران لشکر ظفر اثر با سپاه کینه خواه سه روز در بنده کهرکی توقف نموده شهری را که در مدت بیست سال تعمیر یافته بود بدوئی خراب ساختند که در دست سال دیگر معلوم نیست که بروفق اصالی از آمد حملاً بعد از انهدام آن بناها راسه ها بران قرار یافت که چون هدوز فوج از مقهوران قلعه احمد نگر را محاصره دارند یک مرتبه تا اینجا رفته ارباب فتنه را تدبیه بر اصل نموده از سرور سامان ادوفه کرده کمک گذاشته باید برگشت و باین عزیمت روانه شده تا قصد پتن شتافتند و غیر مقهور امروز حمله سار و کلا و امرا فرستاده شروع در عجز و رازی نمود که بعد ازین سرشته بندگی و دولخواهی از دست ندهم و از حکم قدم بیرون نه دهم را بچه فرمان شود از پیشکش و جریمه مدت داشته بسرکار می رسانم اتفاقاً درین چند روز عسرت تمام از گرنی عله در آرد و راه یافته بود و بدر حبر رسید که حمعی از مقهوران که قلعه احمد نگر را محاصره داشتند از طوطیه بهضت لسكر ظفر اثر ترک محاصره نمودند و از دور قلعه برخاستند بنابرین فوج بمک خلج حان فرستاده مبلغی برسم مدد هیچ ارسال داشتند و خاطر از همه جهت پرداخته دولت حواهان مظفر و مدصور نار مراجعت نمودند و بعد از عجز و رازی بسیار مقرر گشت که سوائه ملکی که از قدیم در تصرف بندهای درگاه بود مواری چهارده کروه دیگر از محالی که متصل بسرحدهای نادرشاهی است واگذارند و بجهاد لک روپیه برسم پیشکش بخواند عامره رسانند افضلخان را رخصت نموده کلگی لعلی که دارای ایران فرستاده بود و تعریف آن در جای خود نوشته شده بجهت خرم عنایت نموده فرستادم و بمشارالیه خلعت و میل و دوات و قلم مرصع مرحمت شد خلجرخان که در محاصره قلعه احمد نگر مصدور خدمات پسندیده و توفیق

فرمودم که درینصورت با آهن دیگر ممزوج ساخته بعمل آورد چنانچه فرموده بودم سه حصه آهن برق و یک حصه دیگر آمیخته دو قبضه شمشیر و یک قبضه کارد و یکقبضه خنجر ساخته بنظر آورد از آمیزش آهن دیگر حوضه برآورده بود دستور شمشیربمانی و جنوسی امیل خم میشد و اثر خم نمی ماند فرمودم که در حضور آرمودند رعایت حوق برید برانر شمشیرهای امیل اول یکی را شمشیر قاطع دیگری را برق سرشت نام کردم بیدل خان رباعی که افاده این مصمون نماید گفته معروضداشت

ار شاه جهانگیر حهاں یامت نظام * افتاده بعهد او ز برق آهن خام
ان آهن شد بحکم عالمگیرش * یک خنجر و کارد با دو شمشیر تمام

و شعله برق نادشاهی تاریخ یافته دریدولا راحه سارنگدیو که درد فرزند اقبالمدد شاه پرویز رفته بود آمده ملازمت نمود عرضداشت کرده بود که این مرید حسبالحکم ار اله اباسر متوجه صوبه بهار گردند امید که ار عمر خود بر حور دار باشد فاسم حان بعدایت بقاره سربلندی یامت درین تاریخ علیم الدین نام ملازم حرم عرضداشتف او را مشتملمبر نوید فتح ناشست مرمع که بطریق بدر فرستاده بود آورده گذراندید خلعت کیمت او ارسال داشته رحصت فرمودم امیر بیگ برادر فاضل بیگ خان بدیوانگی سرکار فرزند شهریار و محمد حسین برادر حواجه جهان به تحسنگری و معصوم بخدمت میر سامانی او مقرز گشتند سد حاجی کمک لشکر ظفر اتر دکن دستوری یامت و اسپ ناو عدایت کردن و مظفر حان بخدمت تحسنگری سرفزاری یامت * چون دریدولا والده امام علیخان وای توران مکتوبه مشتمل بر اظهار نسبت احلاص و مراسم اشدائی به دور جهان بیگم فرستاده و ار تحفه های آندیار برسم سوغات ارسال داشته بود مدابری حواجه نصیر را که ار بددهای قدیم و خده تگاران رماں شاه رادگی من است ار جادب دورجهان بیگم برسم رسالت و مکتوبه نا نفایس ایدملک مصحوف او ارسال داشته شد درین ایام که ناغ دور امشان محل برول بارگاه اقبال بود بچه رنگ هشت زوره ار بالای نام دولتخانه که هست گرا تفاع داشت جستی رده خود را بر روی گرفت و بجست و خیر در آمد و املا اثر آسیب و رنج در او بدید نیامد * در چهارم حرداد ماه انهی افضل حان دیوان خرم عرضداشت او را مشتملمبر نوید فتح و فیروزی آورده استادبوس نمود تفصیل این اجمال آنکه چون لشکر مدصور بحوالی اوجین رسید جمعی ار بددهای درگاه که هر قلعه ماند و بودند نوشته فرستادند که فوجی ار مقهوران قدم جرأت وے ناکی پیش نهاده ار اب برده گشتند و دهی چند که در بر قلعه واقع است سوخته بناحت و تاراج آن مسعول اند مدارالمهامی خواحه ابوالحسن نا پنجهرار سوار برسم مدقلای تعین شد که گرم و چسپاں شتافته سزای آن گروه باطل دیز دهد حواجه شبگیر رده هدیه طلوع صبح بر لب آب نریده رسیده بود که انها آگهی یافتند لحظه پیشتر آب نه خود را بساحل سلامت رسانیده بودند که بهادران تیر جلو به تعاقب شتافته قزاق چهار گروه دیگر انها را رانند و بسیاری را به شمشیر انتقام مصافر راه عدم

افزاده دو هزار و پانصد سوار حکم فرمودم چون مکرر از مضایل و کمالات قاضی نصیر برهانپوری استماع افتاده بود خاطر حقیقت جوت را صحبت مشارالیه رغبت افزود درینولا حسب الطلب بدرگاه آمد عزت دانش او را پاس داشته باکرام و احترام دریافتم قاضی در علوم عقلی و نقلی از یکتایان عصر است و کم کتای باشد که بمطالعه او نرسیده لیکن ظاهرش را بباطن آشنائی کمتر است و از صحبت او محفوظ نمیتوان شد چون بدرویشی و راهبه گزینی بغایت راغب و مایل یافتم پیروی خاطر او نموده تکلیف ملازمت نکردم و پنجهزار روپیه عنایت فرموده رخصت دادم که بوطن خود شتافته آسوده خاطر روزگار بسربرد در غره امرداد ماه الهی باقر خاں بمنصب دو هزار و هشتاد و دو و بیست سوار سرفراز گشت و از آموارددها بادشاهی که در فتح دکن ترددات شایسته بتقدیم رسانیده بودند سی و دو نفر باضافه های لاین عز اختصاص یافتند عبدالعزیز خاں نقشبندی که بحکومت قندهار تعیین شده حسب التماس فرزند خانجهان بمنصب سه هزار و دو هزار سوار سرفراز شد در غره شهرپور شمشیر مرصع برنیل بیگ ایلچی عنایت نمود و یک دیهه از اعمال دارالخلافه که مبلغ شانزده هزار روپیه جمع داشت بیز باو لطف شد * درینولا حکیم رکنا را بجهت شورش مزاج و بدخوئی و عدم وقوف لایق خدمت ندانسته رخصت فرمودم که هر جا خواهد برود چون بعرض رسید که هوشنگ برادرزاده خانعالم خون ناحق کرده در حضور طلبداشته بارپرس کردم و بعد از ثبوت حکم بقصاص او شد حاشا که درین امور رعایت خاطر شاهزاده نکرده تا بامرا و سایر بدها چه رسد امید که توفیق رفیق باد غره شهرپور ماه حسب التماس آصف خاں بمنزل او رفته در حمامی که بتازگی ساخته بود غسل کرده شد و تکلف بسیار نفیس و مکلف حمامی است بعد از فراغ غسل بپشکس لایق بنظر در آورد و آنچه پسند افتاد برگزیده تقمه باو بخشیدم وظیفه خضر حاں حانیدیسی از اصل و اضافه هزار روپیه مقرر شد * درین ایام بعرض رسید که کلیان نام آهنگری بر زنه هم از صنف خود عاشق زار است و پیوسته سر در پی او دارد و اظهار شیفتگی مینماید آن ضعیفه باوجودیکه بیوه است اصلاً ناآشنائی او نن نمیدهد و صحبت این بیچاره دل داده در باطنش سوابت نمیکند هر دو را بحضور طلبداشته بارپرس نمودم و هر چند آنعورت را به پیوند او ترغیب و تکلیف داده شد اختیار نکرد درینوقت آهنگر مذکور گفت که اگر یقین دانم که او را بمن عنایت فرمایند خود را از بالای شاه برج قلعه می اندازم من از روی مطایبه گفتم که شاه برج موقوف اگر دعوی محبت تو از صدق فروغی دارد خود را از نام این خانه اندازی من او را حکمی بتو میدهم هنوز سخن تمام نشده بود که برق آسا دویده خود را یزیر انداخت معجزه افتادن از چشم و دهانش خون جاری شد من از آن هزل و مطایبه ندامت بسیار کشیدم و آنروزه خاطر گردیدم باصف خاں فرمودم که او را بخانه برده تعمیرداری نماید چون پیمانه حیانتش لبریز شده بود بهمان آسیب درگذشت

شایسته شده بود بمنصب چهاردهانی ذات و هزار سوار سرفرازی بامت مکرم خان
 حسب الحکم از صوبه آذربایجان آمد برادران بدولت ملازمت مستعد گشت عقد
 مروری بر سر پیشکش گذاریدند و هر ملک ولد بهادر الملک بخطاب نصر تخوانی
 سرفراز گردید باو دی رام دکنی علم و شایسته و عزیز الله ولد یوسف خان بمنصب هزار
 ذات و پانصد سوار ممتاز گشت روز بزرگ شد به سمت و یکم مقر بخان از صوبه بهار
 رسیده دولت ملازمت دریافت در بدو افعالی و محب علی بیگ و حاجی بیگ
 و فاضل بیگ فرستاده های دارای دربار که دفعات آمده بودند رخصت فرمودم
 با فانیگ سرو پا و حلجر و جیعه مریض و چهل هزار روپیه نقد انعام شد و محبعلی بیگ
 بحکمت و سی هزار روپیه سرفراز گشت و سهمین دستور دیگران نیز در خورشایستگی
 خود انعام ها شد و داد بودی مناسب است بحکمت برادر والا قدر مصروف نامبردها
 فرستاده شد در سر تاریخ مکرم خان صاحب صوبگی دارالخلافه دهلی و خدمت
 موحداوی میوات سرفراز شد و بمنصب سه هزار ذات و دو هزار پانصد
 سوار اصل و اضافه عراقی از دولت سرفراز بمنصب دو هزار ذات و هزار سوار و گرد هر
 یک روزی سال کچوه بهار و در بدو بهار سوار ممتاز گشتند در بیست و نهم
 سیم تنگ دام فرستاده دارای دربار و ملازمت نمود و مقتوب آن برادر عالی قدر
 مستمل فرات بحکمت و یک جهانی رسیده آنچه بر سر سوعات فرستاده بود بنظر
 در آورد در عروقه بدرمیه الهی فعل حاصله کن رقی نام بحکمت فرزند خان جهان فرستادم
 بطریبک ملازم حرم عروقه شد و آورده گذاریدند التماس اسپ بخشی نموده بود
 نراجه کسین داس مسرور فرمودم که هزار راس اسپ از طوایل سرکار در پانزده روز سامان
 نموده همراه روانه سار و اسپ و سارتر دام که دارای ایران از عدایم لشکر روم از سال داشته
 بود بحکم عداوت نموده فرستادم درین روز عیث الدین نام ملازم ارادتخان عرضداشت
 و را مستمل فرمود و فقم آورده بود گذاریدند در اوراق گذشته از شورش و فتنه انگیزی
 میداداران کسود و فرستادن جلان بسرد لاورخان نگاشته کلک بیان گشته بود چون این
 مهم اروسرد سامان پسندیده بدامت ارادتخان حکم شده بود که خود بآن خدمت
 شایسته شتافته بمعدن بد سرانجام را تدبیه و تادیب بر اصل دهد و بدوئی ضبطان
 کوهستان نماید ده عدار آهرقه و آشوب بر حواشی آن ملک ده بسیند مومی الیه
 بموجب فرموده شتافته خدمت شایسته طاهر ساخت و اهل فتنه و مساد بصرای
 اوارگی سر نهاده بیم جانی بدر رفتند و محدوداً حار شورش و آشوب آراں ملک برکنده
 شد و مردم کاری استحکام داده و ضبط تهاجمات نموده بکشمیر مراجعت کرد بجلدوی
 اس خدمت پانصد سوار بر منصب ارادتخان افزودم چون خواجه ابوالحسن بر مهم دکن
 مصدر ترددات شایسته و خدمات پسندیده شده بود هزار سوار بر منصب مشارالیه
 صافه فرمودم * احمد بیگ برادر زاده ابراهیم خان فتح جنگ بصاحب صوبگی
 بدینسان سرفراز گشته بخطاب خانی و عام و بقاره بلند مرتبه شد و منصب او از اصل و

و غذاهای ناموافق محافظت نمود امید که حکیم حقیقی از شفاخانه طبیب محنت کامل نصیب کند روز دوشنبه دوازدهم ماه مذکور مطابق بیست و پنجم شهر شوال سنه یکهزار و سی هجری جشن وزن شمسی بمبارکی و فرخی آراستگی یافت چون در سال گذشته بیماری صعب کشیده پیوسته در محنت و آزار گذرانیده بودم بشکر آنکه چنین سالی بخیریت و سلامت بانجام رسید در سر آغاز سال حال اثر صحت بر چهره مراد پدید آمد نور جهان بیگم القماس نمود که نکلی او متصدی این جشن عالی باشد الحق مجلسی ترتیب نمود که حیرت افزای نظارگیان گشت از تاریکی که نور جهان بیگم در عقد از دواج این نیازمند در آمده اگرچه در همه جشن های ورن شمسی و قمری لوازم ادرا چنانچه لایق این دولت بوده باشد ترتیب نموده سرمایه اسباب سعادت و بیک بختی دانسته است لیکن در بی جشن بیش از بیش در تکلفات افزوده در آراستن مجلس و ترتیب بزم نهایت توجه بکار برد و جمعی از نندهای پسندیده خدمت و خواصان مزاجدان که در بی ضعف از روای اخلاص و جانفشانی پیوسته حاضر بوده پروانه صفت برگرد سرم میگذشتند نفواریات لایق از خلعت و کمر شمشیر مرصع و خنجر مرصع و اسب و فیل و خوانها بر از زر هر کدام در خور پایه خویش سرفراری یافتند با آنکه از اطبا خدمت شایسته بظهور نیامده بود نادرک خفتی که دوسه روز دست میداد تقریبات برانگیخته انواع و اقسام مراسم بظهور آمده در بی جشن همایون نیز نماند لایق از نقد و جنس کام دل برگرفتند بعد از فراغ جشن مبارک خوانهای جواهر و زر بطریق نثار در دامن امید اهل نشاط و ارباب استحقاق ریخته شد و جوهرهای منجم که نوید بخش صحت و تندرستی بود همپرو رویه وزن نموده مبلغ پانصد مهر و هفت هزار رویه باین میغه در وجه انعام او مقرر شد در آخر مجلس پیشکشهای که بجهت من ترتیب داده بودند بدظردر آوردند از جواهر مرصع آلات واقمشه و اقسام بغایس آنچه خاطر پسند افتاد برگزیدم بالجمله مواری دو لک رویه صرف این جشن عالی بابت انعاماتی که نور جهان بیگم کرده بقلم در آمد سوای آنچه برسم پیشکش گذرانید در سنوات گذشته که من صحت داشتم سه من و یک دو سیر بیشتر یا کمتر بوزن در می آمدم امسال بفاور ضعف و لاغری دو من و بیست و هفت سیر شدم روز مبارک شنبه غره ماه الهی اعتقاد خا حاکم کشمیر بمنصب چهار هزار و دو هزار و پانصد سوار سرفراری یافت راجه گجندگه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار ممتاز گشت چون خبر بیماری من بفرورد شاه پرویز میرسد بفرمان طلب مقید نا شده بی تادانه متوجه ملازمت میگردد بتاریخ چهاردهم ماه مذکور در ساعت معسود و رمان محمود آن عزیزند سعادت مند بدولت استانبوس مستعد گشته سه بار بر دور تخت گردید هر چند مبالغه نموده سوگند می دادم و منع میفرمودم او در زاری و تضرع افزوده بیشتر اغراق بکار می برد دست او را گرفته جانب خود کشیدم و از روی شفقت و عاطفت در اغوش عزت تنگ در آورده التفات و توجه بحیار ظاهر عظیم

عاشق که جان نثار بولستان آستانه ساخت * از شوق جان سپرد و احل را بهانه ساخت
 حسب الالتماس مهلتی بختان مدعی لاجپن قاقشال اراصل و امانه هزاره ذات و
 پانصد سوار مقور شد در سوانح گذشته ایمانی بول رفته که روز جشن دسهره در کشمیر
 اثر گرفتگی نفس و کوتاهی دم در حدود احساس نمودم مجمل از کثرت ناریدگی و
 رطوبت هوا در مجرای نفس بحالت چپ نزدیک بدل گرانی و گرفتگی ظاهر شد
 رفته رفته نامتداع و اشتداد انجامید از اطمینانی که در ملازمت بودم نخست حکیم
 روح الله متصدی علاج گشت و یک چنده بدواها گرم ملایم تدبیرات بکار برد
 بظاهر اندک تحفیفی شد چون اراں گریه بر آمدم بار شدت ظهیر ساخت درس مرتبه
 روزی چند بسیریز و نار نسیر شد در داخمت از هیچ کدام فایده بر اراصل بیافتم مقارن
 ایحال حکیم رکدا که از سفر کشمیر معاف داشته در اگره گذاشته بودم بخدمت پیوست
 و از روی دلیری و اظهار قدرت مرتکب معالجه شد و مدار بر ادویه گرم و خشک نهاد
 از تدبیرات او نیز فایده مرتب نگشت بلکه سبب افرونی حرارت و خشکی دماغ و
 مزاج شد و سعادت ضعیف گشتم و مرض رو داشتداد نهاد و محنت بامتداد انجامید
 درس قسم رفتی و چندی حالتی که دل سنگ بر من میسوحمت مدرا پسر حکیم مرزا محمد
 که از اطباء عمده عراق بود در عهد دولت پدر بزرگوارم از ولایت آمده بود بعد از آنکه تخت
 سلطنت بوجود بی نیارمند از استگی یامت چون بجوهر استعداد و تصرف طبیعت
 از همگان امتیاز داشت در مقام تربیت او شده بحکایت مسیح الزمانی امتیاز بخشیدم
 و بایه اعتبار از دیگر اطباء که در ملازمت بودند برافزودم بگمان آنکه شاید وقتی از اوقات
 مصدر خدمتی تواند شد آن حق ناشناس باوجود چندین حقوق و مدت و رعایت
 مرا باین روز دیده و بچندین حال پسمانده املا بدوا و علاج خود را اشدایمی ساخت
 با آنکه از جمیع اطباء که در ملازمت حاضر بودند بقدر امتیازی داشت متصدی علاج
 نمیشد هر چند عنایت و التفات ظاهر ساخته بمدارا و مواسات تکلیف می نمودم
 بیشتر صلب شده در جواب می گفتم که بردانش و حفاقت خود این قدر اعتماد
 ندارم که متصدی علاج توام گشت و همچنین حکیم ابوالقاسم پسر حکیم الماک باوجود
 نسبت خانوادگی و حقوق تربیت متوهم و متوحش خود را ظاهر می ساخت که
 از رویست خاطر مستنصر و متذنی می شد تا بمعالجه چه رسد ناگزیر دست از همه باز
 داشته از تدبیرات ظاهری دل برکنده خود را بحکیم علی الاطلاق سپردم چون در بشاء
 پیاله تحفیفی می شد روز هم بخلاف ضابطه و معناد ارتکاب می نمودم رفته رفته
 باعراط کسید و مقارن گرم شدن هوا ضرر از محسوس گشت ضعف و محنت رو بفرونی
 نهاد نورجهان بیگم که تدبیر و تجربه او اریں اطباء بیشتر است خصوص که از روی
 مهربانی و دلسوری باشد در مقام کم کردن بیاله و تدبیراتی که مناسب وقت و ملایم
 حال باشد شده اگرچه پیش ازین هم علاجه که اطباء میکردند بصلاح و موافقت او بود لیکن
 بدو وقت مدار در مهربانی او نهادم و شراب را بقدری کم کرد و از چیره های نامناسبه

سرمین خوشی اختیار نموده شهره یافاده شود که در موسم تابستان محل اقامت باشد و الا بجای کشمیر عنان عزیمت معطوف گردد و مظهر خاں را بحفظ و حراست دارالخلافه آگره گذاشته به نقاره واسپ و فیل سرفراز فرمودم میرزا محمد برادر زاده او را بفوجداری نواحی شهر مقرر داشته بخطاب اسد خانی و اضافه منصب ممتاز گردانیدم * و باقر خاں را بخدمت صوبه داری صوبه اوده سرفراز ساخته رخصت فرمودم * بست و ششم ماه مذکور از نواحی متبرها فرزند اقبال مند شاه بیرون صوبه بهار و محال جاگیر خودش دستوری یافت سرو پای خاصه با نادری و خنجر مرصع و اسپ و فیل لطف فرموده رخصت نمودم امید که از عمر برخوردار باشد مکر محاسن حاکم دهلی بدولت رمین موس سرفراز شد در ششم ماه بدرالملک دهلی نزول اتفاق افتاد و روز در سلیم گده مقام فرموده به نشاط شکار مشغول گشتم درینولا بعرض رسید که جادو رای کهاتبه که از سرداران عمده دکن است برهنمونی سعادت و بدرقه توفیق دولتخواهی اختیار نموده در سلک دولت خواهان و بندها منتظم گردید فرمان مرحمت عنوان باخلعت و خنجر مرصع مصحوف نراین داس را تهور عنایت نموده بجهت او فرستادم غره دیماه الهی مطابق هفتم شهر صفر سنه ۱۰۳۱ هجری مقصود برادر قاسم خاں بخطاب هاشم خانی و هاشم بیگ خوشی بخطاب جان بنار خانی سرفراز گشتند هفتم ماه مذکور در مقام هرودوار که برکنار گنگ واقع است درول سعادت اتفاق افتاد هرودوار از معتمد معاند مقرر هنوز است و بسیاری از برهمنان و تجرد گردان درین مقام گوشه انزوا اختیار نموده بآئین دین خویش یزداں پرستی می نمایند بهر کدام درخور استحقاق اربقد و جنس تصدق لطف فرمودم چون آب و هواے این دامن کوه پسند خاطر نیفتاد و سرمینی که اقامت در آن توان کرد بنظر دریدامد برسمت دامن کوه جمود و کالگزه نهضت فرمود درینولا بعرض رسید که راجه بهاؤ سنگه در صوبه دکن مسامر ملک عدم گشت از افراط شراب بغایت ضعیف و زبون شده بود ناگاه غشی برو مستولی میگردد هرچند اطبا تدبیرات بکار برده داغها تر فرق سرمی سوزند بهوش نمی آید یک شبان روز بے شعور افتاده روز دیگر میگردد دو زن و هشت کدیز خود را بآتش و فاس او سوختند جگت سنگه برادر کلانش و مهاسنگه برادر راده او هر دو نقد حیات در کار شراب کرده بودند مشارالیه از ادبا عبرت نگرفته جن شیریں آب تلخ فروخت بغایت وحیه و نیک ذات و سنجیده بود از ایام شاهزادگی بخدمت من پیوسته بمیامن تزییت من بوالا پایه پنجهزاری رسیده بود چون ازو فرزندی نمانده نبیره برادر کلانش را باوجود مغرسن بخطاب راجگی سرفراز ساخته منصب دو هزاره ذات و هزار سوار عدایت فرمودم برگنه انبر که وطن انهاست بدستور سابق بجاکگیر او مقرر شد تا جمعیت او متفرق نشود اصالت خاں بحر خانجهان بمنصب هزاره ذات و پانصد سوار سرفراز شد هشت ماه مذکور در سراسر آلوتوه منزل شد چون پیوسته به نشاط شکار مشغول و طبیعت بخوردن گوشت جانورانی که به دست خود شکار می کنم پیشانی را تصب

امید که از عمر و دولت برخوردار باشد درینولا بیعت لک رویه خزانه مصحوب
 الهداد خان بجهت صرف ضروریات لشکر دکن نرد خرم فرستاده شده مشارالیه بعدایت
 فیل و علم سرفرازی یافت در بیست و هشتم قیام خان قراول بیگه بمرض طبعی و بیعت
 حیات سپرد از خدمتگاران مزاجدان بود و قطع نظر از فدوی شکار و مهارت او درین فن
 از اکثر جزویات خبردار بود و پیروی مزاج من بسیار کرده بود بالجمله اریس سانحه
 خاطر من سخت گرانی پذیرفت امید که ایند تعالی او را بیدامرزاد * بتاریخ صحت و
 نهم والدۀ نور جهان بیگم بجوار رحمت الهی پیوست از صفات حمیده اریس که بانوب
 خاندان عفت چه نویسم ے اغراق در پاکي طینت و دانائی و سایر خوبیهای که زیور
 عورات است مادر دهر همتای او نزاده و مادر او را از مادر حقیقی خود کمتر نمیدانستم
 نسبت تعلق و رابطه محبت که اعتماد الدوله را تا بود یقین که هیچ شوهر را با
 همسر خود ندوده اریسجا باید میاس کرد که در آن پیرغم زده چه گذشته باشد و همچنین
 اریس دست تعلق نور جهان بیگم تا چندی والدۀ چه توان نوشت مرزنده مثل آصفخان
 تا نهایت حرم مددی و دانائی حمامه شکستنی چاک کرده از لباس اهل تعلق برآمده
 پدر محروم خاطر را مشاهده حال گرمی مرز غم سرعم و درد سردرد افزود هر چند
 به نصیحت پرداخت سود مند دیامد روزی که من به پرسش رفتم چون ابتداء
 شورش مزاج و آردگی خاطر او بوده از روی شفقت و مرحمت حرفی چند نصیحت
 آمیز فرموده بعد دگرتم و وا گذاشم تا آن آشوب فرو نشیند بعد از روزی چند جراحت
 درونی او را بمرهم التفات علاج کرده باز لباس اهل تعلق می آورم اگرچه اعتماد الدوله
 بجهت رضا جوئی و پیروی خاطر من بظاهر خود را ضبط میکرد و اظهار حوصله مینمود
 لیکن باین نسبت الفتی که او را بود حوصله چه همراهی تواند کرد غره آنان ماه
 الهی سربلند خان و جانسپار خان و باقیخان بعنایت نقاره سربلندی یافتند عبدالله
 حان ے رخصت صاحب صوبه دکن بمحال جاگیر خود آمده بدیواییاں عظام فرمودم
 که جاگیر او را تعیر نمایند اعتماد را ے حکم شد که سزاولی نموده او را بصوبه مذکور
 رساند * پیش ازین مجملی از احوال مسیح الزمان ثبت افتاد که باوجود چندین
 حقوق تربیت و توارش درین قسم بیماری توفیق خدمتگاری نیافت غریب تر آنکه
 بیگمار پرده آردم از پیش برگرفته التماس سفر حجاز و زیارت خانه مبارک نمود اریسجا
 که در همه وقت در همه کارها توکل این بیارمند بذات خداوند می نیاز و کریم کارساز
 است کفاده پیشانی رخصت فرمودم با آنکه ار همه قسم سامان داشت بصت هزار
 رویه بجهت مدد خرج انعام شد امید که حکیم علی الاطلاق بی وسیله اطبا و سبب
 دوا این نیازمند را از شفا خانه گرم خود صحت عاجل و شفای کامل کرامت
 کند چون هوا ے آگره از مرشدت حرارت و افراط گرما بمزاج من سازگار نبود بتاریخ
 سده هم روز دوشنبه آبان ماه الهی سنه شانزده ربات عظیمت برسمت کوهستان
 شمایی برافراشته شد که اگر هوا ے ناحیت باعتدال قریب باشد برکنار آب گنگه

در میان آن خاله‌های فیروزه رنگ افتاده بر دور آن هر خط فیروزه رنگ کشیده مشتمل بر هشت کنگره و بر دور آن خط فیروزه بعرض دو انگشت سرخ گل شفتالو و باز برگردن آن خط فیروزه رنگ و پایهایش نیز سرخ رنگ زنده را که وزن فرموده شد یکصد و پنجاه و دو توله بر آمد بعد از کشتن و پاک ساختن یک صد و سی و نه توله شد دیگر مرغ زرین است که ساکنان لاهور شن گویند و کشمیریان بوط نامند رنگش ارعالم سینه طاووس و بال‌های سرکاکل و دمش مقدار چهار پنجم انگشت زرد مانند شپیر طاووس و جنه سر بر قار غایتاً گردن قار دراز و بے اندام است و ازین کوتاه و نادام برادرش شاه عباس مرغ زرین خواسته بود چند قطعه مصحوب ایلچی او مرستاده شد روز دوشنبه جشن درین فمری آراستگی یافت درین جشن نور جهان بیگم بچهل و پدم کس از امرای عظام و بددهای نزدیک خلعت داد چهار دهم ماه مذکور موضع سبلون از مضافات سینا محل نزول اردو گیهان پوی گردید چون هوا سیر کادکزه و کوهستان مذکور پیوسته مرکوز خاطر بود اردوی کلان را درین مقام گذاشته باجمعی از بندهای مخصوص و اهل خدمت متوجه تماشای قلعه مذکور شدم چون اعتمادالدوله بیمار بود در اردو گذاشتم و صادقخان میرنخشی را بجهت محافظت احوال مشارالیه و محارست اردو نگاه داشتم روز دیگر خبر رسید که حال اعتمادالدوله متغیر گشته و علامت یاس از چهره احوالش ظاهر است از اضطراب نور جهان بیگم و نسبت التفات که مرا ناو بود تا دیوارده نارد و مراجعت نمودم آخرهای روز بدیدن او رفتم وقت سکران بود گاه از هوش می‌رفت و گاه بهوش می‌آمد نور جهان بیگم بجانب من اشارت کرد و گفتم می‌شناسید در چنان وقتی این بیت انوری را خواند

آنکه نابینای مادر را اگر حاضر شود * در چنین آرایش عالم نه بیند مهتری
دو ساعت بر بالین او بودم هرگاه بهوش می‌آمد هرچه میگفت ارروی آگاهی و فهمیدگی بود القصه شب هفدهم ماه مذکور بعد انقضای سه گهری رحمت جاوید پیوست چه گویم که ازین واقعه وحشت امزا بر من چه گذشته هم وزیر عافل کامل بود و هم مصاحب دانای مهربان

از شمار دو چشم یک تن کم * در حساب خرد هرازان بیش
با آنکه نار چنیی سلطنتی بر دوش اختیار او بود و این ممکن و مقدور شریست که در دخل و تصرف همه را از خود راضی توان داشت هیچکس بجهت عرض مطلب و مهم سازی خود نزد اعتمادالدوله نفرت که از پیش او آزردگی برگشته باشد هم دولتخواهی و کفایت صاحب را مراعات مینمود و هم ارباب حاجت را خورسند و امیدوار میداشت الحق این شیوه مخصوص او بود از روزیکه مصاحب او بجوار رحمت ایزدی پیوست دیگر بخود نه پرداخت روز بروز میگذاخت اگرچه در ظاهر بجهت سرانجام مهم سلطنت و تمشیت امور دیوانی محنت بخود قرار داده دست از کار نمیداشت لیکن در باطن باتش جدائی او می‌سوخت تا آنکه بعد از سه ماه و بیست روز در گذشت روز

است بنابر وسواس و احتیاط که در این امور است در حضور می فرمایم که پاک سازند و خود مفید شده چینه دانه آنرا ملاحظه می کنم که چه خورده و خوراک این جانور چیست اگر احیاناً چیزیست که کراهیت داشته باشد بنظر در می آید ترک خوردن آن منی کنم پیش از این اقسام مرغابی بعیر از سونه میل نمی فرمودم در هنگامیکه دارالبرکت اجمیر محل نزول رایات اقبال بود سونه مرغابی خانگی را دیدم که کرمهای مکروه می خورد از مشاهده آن طبیعت را نفرت بهم می رسد از خوردن سونه مرغابی خانگی ترک دادم تا آنکه درین تاریخ مرغابی شکار شد فرمودم که در حضور پاک کردند از چینه دان اول پاهدکی خورد برآمد بعد ازاں بقیه کلان ظاهر شد بمرتبه کلاں بود که تا بچشم خود دیده نمود قبول نتوان کرد که باین کلانی تواند فرو برد مجمل از امور محدود قرار دادم که در کل مرتکب مرغابی دشوم خان عالم معروض داشت که گوشت عقاب سعید رعایت لذت و نازک میباشد بنابراین عقاب سفید را طلب داشت فرمودم که در حضور پاک ساختند اتفاقاً از چینه دن آن ده بقیه برآمد نوعی مکروه طبیعت افتاد که از یاد آن خاطر متذنی و متذفر می گردن در بدست و یکم باغ سپرند مصورت افزای خاطر گشت و در روز مقام نموده ارسیر و تماشای آن محظوظ گشتم دریدولا خواجه ابوالحسن از صوبه دکن آمده سعادت ملازمت دریافت مورد عنایات روز افزون گردید غره بهمن ماه الهی در نور سرامدل اتفاق افتاد مدصب معتمد خان از اصل و اضافه دو هزار ذن و شش عدد سوار حکم شد خان عالم بصاحب صوبگی اله اباس سرفرازی دولت اسپ و سرو پا و شمشیر مرمع عنایت نموده رخصت فرمودم مقرب خان منصوب پدج هزار ذن و سوار مختار گشت روز مبارک شنبه که کنار آب بیاه منزل شد فاسم خان ارلاهور آمده دولت ملازمت دریافت هاشم خان برادر او با زمینداران دامن کوه سعادت آستانبوس سرفراز شد باسوس زمیندار بلواره حانوری بنظر در آورد که مردم کوهستان آنرا جان بهن خوانند مانند قرقادل است که تدر و نیز گویند رنگش بعیده برنگ ماده قرقادل است لیکن در جثه قرقادل سفید باسوس مذکور معروض داشت که این جانور بر کوه برف می باشد و خوراکش علف و سبزه است تدر در خانه نگاه داشته بچه ارو گرفته شد و گوشت اقسام آن را از جوانه و کلاں مکرر خورده شد توان گفت که گوشت تدر را با گوشت جانور مذکور بسببی نیست گوشت این جانور بمراقب لذت ترست از جانورانی که درین کوهستان بنظر در آمد یکی پهل پکار است کشمیریان سوتلو می گویند از طاؤس ماده نیم سوانی خورده تر میشد پشمت و دم و هردو نارو سیاهی مایل از عالم بالهای چر و خالهای سفید می دارد شکم تپیش سیفه سیاه باخالهای سفید و معضی خالهای سرخ نیز دارد و پرها ببارو سرخ آتشین در نهایت برقی و خومی و از سر نول تا پس گردن نیز سیاه براق و بالای سر بر شاخ و گوشش فیروزه رنگ و بر دور چشم و دهانه پوست سرخ و در زیر حلقوم پوستی در مقدار دو گندمت و در میان آن پوست مقدار یکدست بدفقه رنگ است و

انجا را عزت و حرمت داشتند چون سینه که نسبت باعضای دیگر شریف تر است درین مقام افتاد اینجا نسبت بجایهای دیگر گرامی تر داشتند و بعضی برانند که این سنگ که الحال معبود و منصوب کفار شقاوت اثار است آن سنگ نیست که در قدیم بوده بلکه سنگی که در قدیم بود لشکری از اهل اسلام آمده سنگ مذکور را برداشته در قعر دریا انداختند بدستوری که هیچکس بے بدان نذرست برود مدتها این غوغای کفر و شرک از عالم برافکنده بود تا آنکه برهمنی مزور بجهت دکان آرائی خویش سنگی را در جائی نهان ساخته نزد راجه وقت آمده گفت که من دوکا را بخواب دیدم که بمن میگفت که در فلان مقام مرا اذداخته اند رود مرا دریابید راجه از ساده لوحی و طمع زر که در نفورات خواهد آمد سخن برهمن را معتبر داشته جمعی را بهمراهی فرستاد و آن سنگ را آورده درین مقام بعرب تمام نگاهداشته اند و از سرینو دکان ضلالت و گمراهی فرو چیده اند و العلم عبدالله از بتخانه مذکور سیر دره که کوه مدار شهرت یافته عبور اتفاق افتاد جائی بعیس است از روی آب و هوا و طراوت سبزه و لطافت مقام نظرگاه خوشی است و آسار در آن مقام واقع شده که از فرار کوه آب فرو می ریزد حکم فرمودم که عمارت موروی در حور این مقام اساس دهند در بیست و پنجم ماه مذکور رایات مراجعت معطوف داشته الفخان و شیخ فیصل الله را بعدایت اسپ و فیل سرمر از ساخته بمحافظت قلعه رخصت فرمودم روز دهم قلعه دور پور محل نرول اردوی معلی گردید بعرض رسید که درین نواحی مرغ جنگلی بسیار است چون تا حال شکار مرغ مذکور بکرده بودم روز دیگر مقام فرموده به بساط شکار خوشوقت گشتم چهار قطعه شکار شد در جته و رنگ و صورت از مرغ خانگی تمیز نمیتوان کرد و از خصوصیات مرغ مذکور آن است که اگر از پا گرفته سرگون سارند تا هر جا که برند آواز بر نمی آرد و خاموش می باشد بخلاف مرغ خانگی که فریاد می کند مرغ خانگی را تا در آب گرم غوطه ندهند پرهایی آن سهولت ندهد نمی شود جنگلی از عالم دراج و بوده خشک کنده می شود از اقسام آن فرمودم که طعام پختند و کباب کردند بد طعام ظاهر شد هر چه کلاں است گوشتش در نهایت بیمزگی و خشکی است جوانه اش قوی الجملة رطوبتی دارد اما بد طعام است زیاده از یک تیرانداز پرواز نمی تواند کرد خردش اکثر سرخ می باشد و ماکیان سیاه و زرد و درین جنگل نور پور بسیار است نام قدیم نور پور دهم بیست بعد از آنکه راجه با سو قلعه از سنگ و منارل و بساطی طرح افکند بمسببت نام من نور پور گویند تخمیداً سی هزار روپیه صرف این عمارت شده باشد غایتاً عمارتی که هندوان بسلیقه خود بسازند هر چند تکلفات بکار برند دلشعین نیست چون جای قابل و سر منزل دلکشا بود حکم فرمودم که یک لک روپیه از خزانه عامره بجهت عمارات انجا تلخواه نمایند و منارل عالی در خور آن سرزمین است پس نهند درینولا بعرض رسید که سناسی موتی درین نواحی می باشد که مطابق اعتقاد از خود دور کرده حکم فرمودم که بحضور بدارند که بحقیقت او را رسیده و بدان

دیگر به پرمش فرزندان و خورشیدان او رفته چهل و یک تن از فرزندان و اقوام و هوارده نفر از مدتسبانان او را سو و پا عفايت نموده از لباس ماتم بر آوودهم روز دیگر بهمان عزیمت کوچ نموده متوجه تماشاخانه قلعه کانگزه شدید بچهار منزل دریای سان گنگا مورد اردو معلى گشت الف خاں و شیخ فیض الله محارسان قلعه مذکور سعادت زمینی موس دریافتنده درین منزل پیشکش راجه چیتا به نظر در آمد ملک او بخت و پدجکوه ار کانگزه دور ترست درین کوهستان ارو عمده تر زمیندار است نیست گریزگاه همه زمینداران ملک ملک اوست و عقبهای دشوار گذار دارد تا حال اطاعت هیچ پادشاهی نکرده پیشکش نفرستاده بود برادر او نیز بمقامت سرفراز گشته از جانب او مراسم بددگی و دولتخواهی ظاهر ساحت خیلک شهری و معقول بنظر در آمد بانواع ملاحم و دواش سرفرازی یافت * بتاریخ بست و چهارم ماه مذکور متوجه سیر قلعه کانگزه شدم و حکم کردم که قاضی و میر عدل و دیگر علماء اسلام در رکاب بوده آنچه شعار اسلام و شرایط دینی محمدی است در قلعه مذکور بعمل آورند بالجمله قریب یک کوه طی نموده سرفراز قلعه بر آمده شد بتوفیق ایزد سبحان بانگ نمار و خواندن خطبه و کشتن گاؤ و عیوه که از ابتداء بداء این قلعه تا حال شده بود همه را در حضور خود بعمل آوردم سجده شکر این موهبت عظمی که هیچ پادشاهی توفیق بران نیافته بود بتقدیم رسانیده حکم فرمودم که مسجد عالی درون قلعه بنا نهد قلعه کانگزه برکوه بلند واقع است و در استحکام و متانت بحدی است که اگر اذوقه و لوازم قلعداری برجا باشد دست زور بدامن آن نمیرسد و کمند تدبیر از تسخیر آن کوتاه است اگرچه بعضی جاسر کوهها دارد و توپ و تفنگ میرسد اما حصاریان را ریاں ندارد می تواند که بجای دیگر نقل مکان نموده از آسیب آن محفوظ مانند قلعه مذکور بیست و سه برج و هفت دروازه دارد درون آن یک کوه و پانزده طناب است طول پاو کوه و دو طناب و عرض ازبست دو طناب ریاده نه و از پانزده کم نی و ارتفاع یکصد و چهار ده دره دو حوض درون قلعه دارد یکی در طول دو طناب و در عرض یک و نیم طناب و دویم نیز براس آن بعد از فراغ سیر قلعه بتماشای بتخانه در گا که به بهون مشهور است توجه فرمودم عالی سرگشته بادیه ضلالت شده قطع نظر از کفار که بت پرستی آئین انهاست گروه گروه از اهل اسلام مسافت بعید طی نموده ندورات می آرند و پرستش این سنگ سیاه می نمایند نزدیک بتخانه مذکور در دامن کوه ظاهران گوگرد است و از اثر حرارت و تلمش پدوسته آتشی شعله می کشد انرا جوالا موکمی نام نهاده اند و یکی از کیهانات بت قرار داده و فی الواقع هفود اعتقاد درست و راست داشته عوام الناس را غریفته اند هفود می گویند که چون زین مهادیو را عمر بمر آمد و شربت مرگ چشید مهادیو از عایت محبت و تعلق که باو داشت مرده او را بدوش کرده سرد جهان نهاد و "شه او را با خود می گردانید چون مدتی برین گذشت ترکیب او متلاشی گشت و "هم درو ریخت هر عضو در جائی افتاد و در خور شرافت و کرامت هر عضو

یاجنده از بندهای خاص بعزم شکار توجه فرمودم و از قیفاق کوهی و چهاره بکصد و بیست و چهار راس شکار شد درین روز بعرض رسید که ظفر خاں پسر پری خاں برحمت حق پیوست سعادت امید پسر او را بمنصب هشت صدی دات و چهار صد سوار سرفراز ساختم

جشن هفتدهمین نوروز از جلوس همایون

شب دوشنبه شهر جمادی الاول سنه هزار و سی و یک هجری بعد از گذشتن یک پهر و پنج گهزی و کسری نیز اعظم فروغ بخش عالم دولتسرای حمل را بدور جهان افروز خویش مدور گردانید و سال هفدهم از جلوس این بیارمند بفرخی و فیروزی اعاز شد درین روز بهجت افروز آصف خاں بمنصب شش هزار دات و سوار سرفراز گردید قاسم خاں را بحکومت صوبه پند اب رخصت فرموده اسپ و میل و سروپا عنایت نمودم هشتاد هزار درب برنبل بیگ ایلچی دارای ایوان انعام شد در ششم ماه مذکور مقام راول پندی مورد عساکر منصور گردیده فاضل خاں بحکومت بخشگیری سرفزاری یافت برنبل بیگ حکم شد که تا هنگام مراجعت موکب منصور از سیر کشمیر در دارالسلطنت لاهور آسوده بسربرد نائب قلیخاں لنگهر فیل عنایت شد چون دریدولا مکر استماع یافت که دارای ایران از خراسان بعزم تسخیر قندهار شناخته اگرچه این حرف نظر بر نصبتهای سابق و حال بغایت بعید می نمود و از حساب دور بود که این قسم بادشاه بزرگ خیالات سبکی و بی حوصلگی بکار برد و بر سر ادبی بنده از بندهای من که داسیصد چهار صد نوکر در قندهار باشد خود بیاید اما از آنجا که حزم احتیاط از شرایط جهانداری و لوازم سلطنت است زمین العادیه بخشی احدیان را با فرمان مرحمت عنوان نزد خرم فرستاده ام که با عساکر فیروزی اثر و فیلان کوه شکوه و توپخانه عظیم که در آن صوبه یکمک او مقرر بود بصورت هرچه تمام تر خود را ملازمت رساند که اگر این حرف مقرون بصدق باشد او را بالشکری از حساب و شمار بیرون و خزانه ارحد و اندازه افزون فرستاده شود تا نتیجه عهد شکنی و حق ناشناسی را دریابد هشتم ماه مذکور در سرچشمه حسن ابدال منزل شد فدائی خاں بمنصب دو هزار دات و هزار سوار سرفراز گردید بدیع الزمان بحکومت بخشگیری احدیان مقرر گشت در دوازدهم ماه مذکور روز جمعه مهابتخی از کابل آمده ملازمت نموده سعادت زمین بوس دریافت و مورد الطاف روز افزون گردید صد مهر بصیغه نذر و ده هزار روپیه برسم تصدق گذرانید خواجه ابراهیم قاینانی خود را اراسته بنظر گذرانید دو هزار و پنجاه سوار خوش اسبه بقلم در آمد که از آن جمله چهار صد سوار بوق افتاد بودند در منزل مذکور شکار قمرغه طرح افروخته

و مرقاضان هندو را سرب با سی می گویند و معنی سرب با سی آنکه تارک همه چیز و بکثرت استعمال سفاسی شد و تفصیل مراتب اینها بسیار است و در طایفه سرب باسی چند گروه اند و از آنجمله یکی موتی است که از خود صلب اختیار میکنند و خود را تسلیم می سازند چنانچه مطلق زبان را بگویند آشنا نمی سازند اگر در شبان روز یک جا ایستاده باشند قدم پیدش و پس نمی بدهد مجمل حرکت باختیار آنها سرب نمی زند و حکم حماد دارند چون بحضور آرند تفحص احوالش نموده شده استقامت عجیبی در حالش مشاهده افتاد بحاطر رسد که در حالت مستی و بیخبری و بیخودی اداسه خارجی ابرو سرزند بدانرا چند پیداله عرو دو آتسه باو خورایدده شد بدو عی ملکه این کار بهم رسانیده بود که سرموئی تغییر بدامت و بهما استقامت بود تا از هوش رفت مثل مرده ها او را برداشته بودند حتی تعالی رحمی کرد که ضرر جانی باو فرسید القصه در مرده خود غریب استقامت داشت در بدولا ے بدلخان تاریخ فتح کانگوه و تاریخ بناء مسجد که در قلعه مذکور فرموده شده معروضداشت چون خوب یافته بود نوشتنه شد

شهدشاه رماں شاه جهانگیر ابن شاه اکبر * که شد بر هفت کسور بادشاه از حکم تقدیری جهانگیر جهان بخش و جهان دار و جهان دارا * که از تحت جواں او جهان ایمن شد از پیری سمن شیر عرا ابن قلعه را بکسود تاریخ بخش * خود گفتا کشود این قلعه اقبال جهانگیری تاریخ بناء مسجد را چنین گفته

نور دین شاه جهانگیر بن شاه اکبر * بادشاه است که در دهر داندانی قلعه کانگوه بگرفت بنائید اله * از تدغش که کند قطره او طوفانی شد چو از حکم رے این مسجد بر دور بنا * که منور شود از سجده او پیدشانی هاتف از غیب بگفت از پے تاریخ بناء * مسجد شاه جهانگیر بود نورانی در غره اسفندار مد ماه الهی جاگیر و حشم و اسباب ریاست و امارت اعتماد الدوله بدور جهان بیگم ارزانی داشتم و حکم فرمودم که نقاره و نوبت او را بعد از نوبت بادشاهی ۲ مینواخته باشند چهارم ماه مذکور حوالی برگه کشته به محل فزول مواکب والا گشت * در بی روز خواجه ابوالحسن بعالی منصب دیوانی کل سرفراز گردید بسی و دو نفر از امراء دکن خلعت عنایت شد ابو سعید نبیره اعتماد الدوله بمنصب هزاری ذات و بانصد سوار سربلندی یافت * در بدولا عرضداشت خرم رسید مستملبر آنکه خسرو در هشتم ماه بعارضه درد قولنج و دیعت حیات سپرده بجوار رحمت رب العالمین پیوست نوزدهم ماه مذکور در کنار بهت برول دولت اتفاق افتاد قاسم خان منصب سه هزاری ذات و دو هزار سوار سرفراز شد راجه کشنداس بخدمت فوجدار بی دهللی ممتاز گشت و منصب او اصل و اضافه دوهزار بی ذات و بانصد سوار مقرر شد بدش این فراوان و یسار تعیین شده بودند که در شکارگاه کر چهاک جرگه ترتیب نمایند چون معرض رسید که شکار به شاخزند در آمده بیست و چهارم ماه مذکور

اینمعی نمی نمود تا آنکه رضدشت فرزند خانجهاں رسید * که شاه عباس با لشکرهای عراق و خراسان آمده قلعه قندهار را محاصره نمود حکم فرمود که ساعت بجهت سرآمدن از کشمیر مقرر نمایند خواجه ابوالحسن دیوان و صادق خان بخشی پیشتر از موکب منصور بدهور شتافته تا رسیدن شاه زادهای عالیقدر با لشکر دکن و گجرات و بنگاله و بهار و جمعی از امرای که در رکاب ظفرقرین حاضراند و آنچه پے در پے از محال جاگیر خود برسند نزد فرزند خانجهاں بملاقات روانه سازند همچنین توپخانه و حلقه های مست میلان خزانه و سلاح خانه سامان نموده فرستد چون مرایی ملتان و قندهار آبادانی کمتر است بے تهیه اذوقه فرستادن لشکر گران صورت پذیرد بغایری مقرر شد که غله فروشان را که باصطلاح هند بنجاره گویند دلایا نموده رداده مقرر فرماید که همراه لشکر ظفر اثر باشد تا ~~مقرر شود~~ ~~نکشد~~ اینجا بنجاره طایفه ایست مقرر بعضی هزار گاؤ و بعضی پیشتریا کمتر به تفاوت میدارند غله از بلوکات شهرها آورده میفروشند و در لشکرها همراه میباشند و در چنین لشکره اقل مد هزار گاؤ بلکه پیشتر همراه خواهد بود امید که بتوفیق کریم کارسار لشکر عدت و آلات سامان شود که تا اصفهان که پای تخت اوست هیج جا تامل و توقفه رو ندهد بخانجهاں فرمان شد که رنهار تا رسیدن عساکر منصور از ملتان قصد آن جانب نماید و اضطراب نکند و گوش بر حکم دارد بهادر خان اوزبک بعدایت اسپ و سرو پا سرفراز گشته بکمک لشکر قندهار مقرر شد فاضل خان بمنصب دوهزاری ذاتی و معتصد و بنجاره سوار ممتاز گردید چون معرض رسید که فقراء کشمیر در زمستان ار شدت سرما محنت میکشند و سختی و دشواری میگذازند حکم فرمودم که فربه از اعمال کشمیر که سه چهار هزار روپیه حاصل آن بوده باشد حواله ملا طالب اصفهانی نمایند که در وجه لباس فقرا و گرم کردن آب بجهت وضو ساختن در مساجد باید که صرف نمایند چون معرض رسید که رمینداران کشتوار بار سرتمود و عصیان برداشته به فتند و فساد پرداخته اند به ارادتخان حکم شد که گرم و چسپاں شتافته پیش ازانکه خود را قایم سازند تنبیه بر اصل نموده بیخ فساد آنها برکند * درین تاریخ زمین العابدین که بطلب خرم رفته بود آمده ملازمت نمود و معروضداشت که قرارداد او این است که ایام برسگال را در قلعه ماند و گذرانیده متوجه درگاه شود عرضداشت او خوانده شد از فحوائص مضمون و ملتسماتی که کرده بود بوسه خیر نمی آمد بلکه آثار بیدولتی ظاهر میشد لاجرم فرمان شد که چون او اراده آن دارد که بعد از برسات متوجه درگاه شود باید که امرای عظام و بندهای درگاه که بکمک او مقرر اند خصوص از سادات باره و بخاری و شیخ زاده و افغان و راجپوتان تمام را بدرگاه روانه سازد بمیزا رستم و اعتقاد خان حکم شد که پیشتر به دهور رفته استعداد لشکر قندهار نمایند بمشارایه یک لک روپیه برسم مساعدت عنایت شد و به عنایت خان و اعتقاد خان نغاره مرحمت فرمودم * ارادت خان که به تنبیه و توبیخ مفسدان کشتوار شستافته بود بسیاری را بقتل رسانیده از سرنوشتها

و سه راس از قچقار کوهی و غیره به تیرو تنگ انداختم درینوقت حکیم مومنا بوسیله رکن السلطنت مهابتخان دولت ملازمت دریافت از روی قدرت و دلیری متصدی علاج شد امید که قدم او مبارک باشد منصب امان‌الله پسر مهابتخان دو هزار و هشتصد سوار مقرر شد نوزدهم ظاهر بکلی مکه‌ی مورد بارگاه اقبال گردید و جشن شرف در آنجا آراستگی یافت مهابتخان را رحمت کابل فرموده اسپ و فیل و خلعت مرحمت فرمود منصب اعتبارخان پنجهزاری ذات و چهار هزار سوار حکم شد چون بنده قدیم خدمت و بسیار پیر ضعیف شده صاحب صوبگی آگره سرفراز ساختم و حراست قلعه و خزاین بعهده او مقرر داشتم بعنایت فیل و اسپ و خلعت ممتاز ساخته رخصت فرمودم بیست و نهم در کهای کدوار ارادتخان از کشمیر آمده سعادت استانبوس دریافت دویم بهشت ماه الهی در خطه دلکسای کشمیر نزول اجلال اتفاق افتاد میرمیران بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و چهارصد سوار سرفراز گردید درینوقت رفاهیت احوال رعایا و سپاهی مرسوم فوجداری را برطرف ساخته فرمان شد که در کل ممالک محروسه بعلت فوجداری مزاحمت نرسانند زور دستخان میر تورک بمنصب دو هزار و هشتصد سوار ممتاز گشت در تاریخ سیزدهم تصواندید اطبا خصوص حکیم مومنا از باروی چپ فصد نموده سبک شدم بمقرتخان سرو پا بحکیم مومنا ده هزار درم انعام شد حسب التماس خرم منصب عبداللهمان شش هزار و مقرر گشت سرفراز خان بعدایت نقاره سرفراز گردید بهادر خان اوزبک از فندهار آمده دولت رمین بوس دریافت صد مهر بصیغه نذر و چهار هزار روپیه مرسوم تصدق گذرانید مصطفی حاکم تهنه شاه نامه و خمسه شیخ نظامی مصور بعمل استادان با دیگر تحفه‌ها مرسوم پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد غره خرداد ماه الهی لشکرخان بمنصب چهار هزار و هشتصد سوار سربلندی یافت، میر جمله بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار سوار عنایت شد از امراء صوبه دکن بریں موجب باضافه منصب سرفراز گردید سردار خان سه هزار و دو هزار و پانصد سوار سربلندخان دو هزار و پانصدی ذات دو هزار و بیست سوار باقیخان دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار شریه خان دو هزار و پانصدی و هزار و بیست سوار جان سپار خان دو هزار و هشتصد و دو هزار سوار مرزا والی دو هزار و پانصدی و هزار سوار مرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ هزار و پانصدی ذات و سوار اهدخان هزار و پانصدی و هفتصد سوار عقیدتخان هزار و پانصدی و سیصد سوار ابراهیم حسین کاشغری هزار و پانصدی و ششصد سوار ذوالفقارخان هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار راجه گجنگه و همت خان بعنایت نقاره ممتاز گردیدند دویم تیر ماه الهی سید بایزید بخطاب مصطفی خانی سرفراز گردید و نقاره نیز مرحمت شد درینوقت تهورخان که از خدمتگاران نزدیک است با فرمان مرحمت عنوان بطلب فرزندان اقبال‌مند شاه پرویز رخصت شد پیش ازین بیچند روز عرایض متصدیان صوبه قندهار مشتمل بر عزیمت دارای ایران به تسخیر قندهار رسیده بود و خاطر مدافعت آئین نظر بر نسبت‌های گذشته و حال تصدیق

خاطر از کردار ناملايم او گراني پذيرفت باز بشكار بدوق توجه فرمودم و حكم كردم كه هيچكس را بي بدوق در دولتخانه نگذارند در اندك مدت اكتري از بدها را دوق بدوق انداري شد و تركش بدها بجهت مجراي خود بربست اسب و ريش رسانيدند در بخت و پنجم ماه مذکور مطابق هفتم شوال در ساعت مسعود در مختار از كسمير متوجه لاهور شدم بهاري داس برهنه را با فرمان مرحمت عنوان كرد و من فرستادم كه پسر او را با جمعيت بملازمت بياورد مير ظهردالدين بمصب هراي داس در حرم سوار سرفراز شد چون بعرض رسيد كه مرض دار است ده هزار روپيه انعام فرمودم بر شهرپور ماه الهي سرچشمه اچهل منزل بساط گرديد روز مبارك شنبه در سرك بزم پياله ترتيب يافت در بي روز ميمون فرزند سعادت مند شهرپور تسليم خدمت بدها و تسخير آن ديوار نمود بمصب دوازه هراي و هست هزار سوار سوار يافت خلعت خاصه با نادري تكه مرواريد عنايت شد در بدولا سوداگري دو دانه مروريد گلن ارلكه روم آورده بود يكي ازان يك متقال و ريخ دويم يك سرح ابرو كمتر هر دو به شصت هزار روپيه نور جهان بيگم خريده در بي روز پيشكس كرد روز جمعه دهم صلاح ديد حكيم مومنا از دست فصد نموده سبك شدم و مقرر شد ده در بي من بد طوسي دارد هميشه او فصد من كرده يمكن كه هرگز خطا فكنده باشد دوازه حطا كرد بعد ازان فاصه برادر راده او فصد كرد خلعت و دو هزار روپيه بمشارايد داده هزار دوق حكيم مومنا انعام شد ميرحاج حسب التماس خاں جهان بمصب هزار و ناصدي و نهصد سوار سرفراز گشت در بيست و يك ماه مذکور حش وزن شمسي آراستگي يافت سل بدخاه و چهارم از عمر ابن ديارمند درگاه الهي بداركي و مرحي آغاز شد اميد كه مدت عمر در مرضيات ابردي مصروف ناك در بيست و هشتم بعير آبشار او مر رفته شد چون چشمه مذکور بحوي و گوارائي مشهور بود بآب گنگ و آب دره لار در حضور و بن فرمودم آب اوهر از آبه گنگ سه ماشه گران آمده آب گنگ از آب دره لار بيم ماشه سبك تر شد در سيم مقام هيوة بوز نزول بارگاه ابدال گشت با آنكه اراد تخاں خدمت كشتوار را خوب كرده چون رعيا و سكه كسمير از طرر سلوك او شكوه مي نمودند اعتقاد خاں را بصاحب صونگي كسمير سرفراز ساخته اسب و خلعت و شمشير خاصه دشمن گذر باو عنايت فرمودم و اراد تخاں را بخدومت لشكر مدها تعيين نمودم كنوز سنگه راجه كشتوار را كه در قلعه گواليار مقيد بود از حبس بر آورده كشتوار باو عنايت كردم و اسب و خلعت و خطاب راجه باو عنايت شد حيدر ملك را بكسمير فرستادم كه از دره لار جوي آب بناغ روز افزا بيارد سني هزار روپيه بجهت مصالح و احوره آن حواله شد دوازده ماه مذكور كه از كوهستان جمو بر آمده در بهر نزول افتاد روز ديگر بشكار قمره كودم داور بخش پسر خور را بمصب پنج هزار يافت و دو هزار سوار عنايت شد در بيست و چهارم از آب چناب عبور فرمودم مير ارستم از لاهور آمده ملازمت نمود همديس تاريخ افشاخاں ديوان خرم عرشه اقامت او را آورده ملازمت نمود ب اعتداليهاي خود را لباس معدوت پوشانيد او را فرستاده

استحکام داده بخدومت پرداخت معتمد خاں که بخدومت باکیگری لشکر دکن اختصاص داشت چون آن مهم بانجام رسیده حسب التماس مشارالیه طلب شده بود در پی قاریخ آمده استثنائوس نمود * از غریب آنکه چون در حرم سرای عصمت داده سرورید که چهارده پانزده هزار روپیه قیمت داشت گم شده جو تکرار منجم بعرض رسانید که در پی دوسه روز پیدا می شود و صادق خاں رمال معروض داشت که در همین دوسه روز از جای بهم میرسد که بصفا و پاکیزگی متصف باشد مثل عبادتخانه و جلای که مخصوص بنماز و تسبیح و اشغال باشد عورت رمالی عرض کرد که در پی زودی پیدا خواهد شد و عورت سعید پوست از روی شگفتگی آورده بدست حضرت خواهد داد قضا را روز سویم یکی از کنیزان ترک در عبادتخانه یافت و در آنجا متعلق به کفایت بدست من داد چون سخی هر سه نفر را در آنجا یافت و در آنجا متعلق به کفایت چو خالی از غایت نبود نوشته شد درینولا کرک و خدمتکاران و در آنجا متعلق به کفایت بندهای نزدیک را سزاوی امراء صوبه دکن تعیین فرمودم که اهتمام شایسته نموده بصورت هرچه تمامتر بدرگاه حاضر سارند که بلسکر فیروزی اثر قندهار فرستاده شود چون در پی ایام مکرر بعرض رسید که خرم به بعضی از محال جاگیر نور جهان بیگم و شهریار ے حکم دست تصرف دراز ساخته از جمله برگنه دهولپور که در جاگیر فرزند شهریار از دیوان اعلیٰ تنخواه شده بود در یا نام افغان را از توکراں خود باجمعی فرستاده و او ماشریف الملک ملازم شهریار که بفوجداری الحود مقرر بود جنگ کرده و کس به بیاری از طرفین بقتل رسیده اند اگرچه از توقف او در قلعه مانند ملتسمات دور از حساب و نامعقول که در عرض داشت خود باظهار آن جرات نموده بود ظاهر میشد که عقل او برگشته است لیکن از استماع این اخبار متیقن گشت که حوصله او را گنجایش این همه عنایت و تربیت که در حق او شده نیست و دماغش خلل پذیرفته بنابراین راجه روز افزون را که از خدمتگاران قدیم است و نزدیک بود نزد او فرستاده اری جرات و ے باکی نارپوس فرمودم و فرمان شد که بعد از پی ضبط احوال خود نموده قدم از جاده معقول و شاهراه ادب بیرون نه نهد و بمحال جاگیر خود که از دیوان اعلیٰ تنخواه یافته خرسند باشد و رنهار اراده آمدن ملازمت نماید و جمعی از بندها که بجهت پرورش قندهار طلب شده زود روانه درگاه والاسار اگر خلاف حکم بظهور رسید ندامت خواهد کشید درینولا میر ظهیرالدین بیدر میر میران پسر شاه نعمت الله مشهور از ایراں آمده ملازمت نمود خلعت و هشت هزار در ب انعام شد * آجاله دکنی بافرمان عنایت عنوان نزد راجه فرسگدیو بخصت یافت که سزاوی نموده حاضر سار قبل از پی بنابر رعایت بسیار و مرحمت سرشار که به خرم و فرزندان او داشتم در هنگامی که پسرش را بیماری معب دست داده بود بخود قرارداده بودم که اگر خواهی تعالیٰ او را به بخشه دیگر شکار بندوق نکشم و هیچ جاندازی را بدست خود اندر نهارم با این میل و هوس که مرا شکار است خصوص به شکار بندوق مدت پنج سال پیرامون این نکشتم درینولا که

دانش و بیدش و مرآت جمال حقایق آفرینش است عکس پذیر خواهد بود که بعد
سنوح قضیه ناگزیر نواب شاه جنس مکان علیین آشیانی انارالله برهانه چه قسم قضایا
در ایران روداده بعضی ممالک از تصرف منسوبان این دودمان بایست مکان بیرون
رفته چون این نیارمند درگاه بیار مقلد امور سلطنت شده به یمن نه بیقات ربانی
و حسن توجه دوستان انتزاع جمیع ممالک موروثی که در تصرف محاسنان بود
نمود چون قندهار در تصرف گماشتگان والا دودمان بود ایشان را از حوض بسته
متعرض آن نشده از عالم اتحاد و برادری مترصد بودیم که ایشان بی‌نظم
ادب و اجداد عظام جنت مقام خود در تعویض آن توحه مددول فرمایند چون بتعارف
گذرآیدند مکرر بنامه و پیغام و کنایت و صریح بتصریح طلب آن نمودم شاید که در
نظر همت ایشان این محقر ملک قابل مضایقه نبود مقرر فرمایند که در تصرف
اولیای اینخانداں داده رفع ظن دشمنان و بدگویان و قطع رباں دراری حاسدان و
عیب حویان گردد و جمعی پیشتر این امر را در عقده تعویض انداختند چون حقیقت
این مقدمه در میان دوست و دشمن اشتها یافت و اراکین حوائی مشعر برورد و
قدول برسیده بحاطر عاطر رسید که طرح سیر و شکار قندهار اندازیم که شاید بدین و سیله
گمشتهای آن برادر نامدار کامگار از روستا روابط الفت و خصوصیتی که در میان مسالوک
است موکب اقبال را استقبال نموده خدمت اشرف فایز گردند و مجدداً بر عالمیان
رسوخ قواعد یگانگی طرفین ظاهر گردیده ناعب رباں کونهی حاسدان و بدگویان شود
بدین عزیمت بی یراق قلعه گیري متوجه شده چون بالوکی مرآه رسیدیم منشور
عاطمت مبدی بر اظهار سمنو شکار قندهار بحاکم الحجا فرستادیم که مهمان بدیر باشد
عزت اثار خواجه باقی کرکواق را علم فرموده بحاکم و امراء که در قلعه بودند پیغام
دادیم که مبان عالیحضرت بادشاه ظل الله و نواب همایون ما جدائی بدست و آگاهی
که هست از همدیگر میدادیم و ما بطریق سیر متوجه آن صوبه ایم نوعی نکنند که
کلفت خاطر بهم رسد ایشان مضمون حکم و پیغام مصلحت الحاکم را بگوش حقیقت
بدوش نسئیده و مراسم الفت و اتحاد جانبدین را منظور نداشته اظهار تمرد و عصیان
نمودند تا بحوالی قلعه رسیده نار عرت اثار مشارالیه را طلب فرمودم و آنچه لوازمه
مصلحت بود بار گفته فرستادیم تا ده روز دیگر عساکر منصور را مدعن فرمودیم که بیدرامون
حصار بگردن نصاب سودمند دیامد و در مخالفت اصرار نمودند چون بیش ازین
مصالح گنجایش نداشت لشکر قریلباش باوجود عدم اسباب قلعه گیري به تسخیر قلعه
مستغول شد در اندک مدت برج و باره را با زمین یکسان ساخته کار براهل قلعه تنگ
شد اماں خواستند مابین رابطه محبت که از قدیم الایام فیما بین این دو سلسله رفیع
مسالوک بوده طریقه برادری که مجدداً از زمان میرزائی آن اورنگ بشین بارگاه جاه و جلال
میان ایشان و نواب همایون مابینوعی استقرار یافته که رشک افزای سلاطین روی
زمین شده است منظور دظرداشته بمقتضای مروت جبلی نقصیرات و رعایت ایشان را

که شاید به تیغال و چرب زیادهای گزنی از پیش توفد برد و اصلاح کنه مواری او تواند نمود
 من خود اما توجه نفرمودم و روز فدادم خواجه ابوالحسن دیوان و صادق خان بخشی
 که بجهت سامان لشکر قندهار پیشتر بلاهور شتافته بودند سعادت آستان بوس دریافتند
 عوه آسان ماه الهی امان الله پسر مهانتخان بمصب سه هزار پی ذات و هزار و هفتصد
 سوار سرفراز گردید فرمان مرحمت عنوان بطلب مهانتخان فرستاده شد درینوا عبدالله
 خان را که بجهت خدمت قندهار طلب فرموده بودم از محال جاگیر خود آمده
 زمینی بوس نمود چهارم ماه مذکور بمبارکی و برخی داخل شهر لاهور شدم الف خان
 بمصب دو هزار پی و هزار و پانصد سوار سربلندی یافت * بدیوایان عظام حکم فرمودم
 که جاگیرهای حرم را که در سرکار حصار و میان دو آب و ان حدود تلخواه دارند در
 طلب جمعی از بندها که بخدمت قندهار مقرر شده اند تلخواه نمایند او از عیوض
 این محال از صوبه مالوه و دکن و گجرات هرجا که خواسته باشد متصرف گردد و افضل
 حان را خلعت داده رخصت نمودم و فرمان شد که صوبه گجرات و مالوه و دکن و خاندیس
 باو عدايت شده اریلجا هرجا خواهد محل اقامت قرار داده بضبط آلوده بردارد جمعی
 از بندها که بحضور بجهت یورش قندهار طلب شده سزاولان به آوردن ادبا تعیین شده
 رفقه اند زود بدرگاه فرستند و بعد از پی ضبط احوال خود نموده از فرموده در نگذرد والا
 بدامت خواهد کشید در پی روز اسب پنجاق اول که در طوایل خاصه امتیاز داشت
 عبدالله خان عدايت شد * در دست و ششم ماه مذکور حیدر بیگ و ولی بیگ
 فرستادهای دارای ایران دولت نار یافتند بعد از ادای مراسم کورنش و تسلیم نوشته
 شاه را بدظر در آوردند * فرزند خانکهاں حسب الحکم جریده از ملتان رسیده ملازمت
 نمود هزار مهر و هزار روپیه و هیژده اسب پیشکش گدراید مهانتخان بمصب شش
 هزار پی ذات و پنجهزار سوار سرفراز شد بمیرا رستم میل عدايت نمودم راجه سارنگ دیو
 دسرالولی راجه در سگدیو تعیین فرمودم که او را بسرعت هرچه تممتر بدرگاه حاضر سارد
 هفتم آذر ماه الهی ایلچیاں شاه عباس را که بدفعات آمده بودند خلعت و خرچی
 داده رخصت فرمودم کتابتی که در معذرت قندهار مصحوف حیدر بیگ ارسال داشته
 بود با جوابی که نوشته شده در پی اقبال نامه ثبت افتاد

نقل نامه دارای ایران

نسایم دعواتی که از نفحات اجابت آن غنچه مراد شگفته نگهت افزای مشام یگانگی
 باشد و لوازم مدحاتی که از لمعات خلوصش انجمن اتحاد منور گشته ظلمت ردای
 عالیله بیگنگی گردد عطر بزم خلعت و لای اعلی حضرت ظل الهی و شمع جمع صدق
 و صفتی آن نور پرورد الهی گردانیده مشهود رای افروز و مکشوف ضمیر مفیر ضیا گستر
 میگردد که در دل دانش پیوند و خاطر آسمان پیوند آن برادر بچان برابر که آئینه چهره

فرمان روایان اینجهان بوده باشد که در عین استحکام و اخوت و دوستیکه قسم بحریکدیگر
میخورده باشند و با کمال موافقت روحانی و مصادقت جسمانی که فیما بین بجهان
مضایقه نباشد تا بملک مال چه رسد باین روش بسیر و شکار آیند

• مد حیف بر محبت بیش از قیاس ما * از ورود مکتوب محبت صرا که در معذرت
سیر و شکار قندهار مصحوف سعادت نصایان حیدر بیگ و ولی بیگ ارسال شده بودند
مشعر بر صحت ذات ملایک صفات بود گلهای نشاط بر روی روزگار خجسته آثار شگفت
نراری گیتی آرای آن برادر کامگار عالیمقدار مخفی و محتجب نماد که تا رسیدن رسول
فرجنده پیام ربیل بیگ بدرگاه آسمان جاء اظهاری بر اسله و پیغام در باب خواهش قندهار
نشده بود در حیدریکه ما بسیر و شکار خطه دلکشای کشمیر مشغول بودیم دنیا داران دکن از
کوته اندیشی قدم ارجاده اطاعت و بندگی بیرون نهاده طریق عصیان پیمودند لهذا در ذمت
همت بادشاهانه تدبیه و تادیب کوته اندیشان لارم شد و رایات نصرت آیات مدار السلطنت
لاهور برول احلال فرموده فرزند سرخوردار شاهجهان را با لاسکوظهور ثریر سرآن بیسعادتان تعیین
فرمودیم و خود متوجه دارالخلافه آگره بودیم که رنیل بیگ رسید و بر اسله محبت امرای
ریت بخش اورنگ شاهی رسانید آن تعویذ دوستی را بر خود شگون گرفته بقصد دفع شر
دشمنان و مساعدان متوجه دارالخلافه آگره گشتم در رقیمه گهربار در رنیلزار اظهار خواهش قندهار
بنده بود رنیل بیگ بر بانی ظاهر نمود در جواب او فرمودیم که ما را بآن برادر کامگار بهیم
چیز مضایقه نیست انصافه تعالی بعد از سرانجام مهم دکن ندوئی که مناسب دولت
باشد شما را بر خصصت خواهم ساخت و فرمودیم که چون طی مسافت دور در رنیل
آمده چند روز در دار السلطنت لاهور از کومت راه آسوده شود که ترا طلب خواهم فرمود بعد
از رسیدن به آگره که معتقد الکلفت است مشار الیه را طلبندیم که رحصت فرمایم چون
عدایت ابروی قرین حال این نیاز مدد درگاه الهی است حاضر ار فتح و رداخته
متوجه پنجاب گستم و در صدن آن شدیم که مشار الیه ر روانه گردانیم بعد از سرانجام
بعضی مهمات ضروری بحضرت گرمی هوا متوجه خطه کشمیر حدت نظیر که در لوط و
و نراحت آب و هوا مسلم الثبوت سیاحان ربع مسکون است شدیم بعد از رسیدن بآن
خطه دلکش رنیل بیگ را بواسطه رحصت طلبیدیم که خود سعادت متوجه شده
سیرگاه های برعت بخش مرج امرای بجای یک یک ناو نمایم درین اثنا خبر رسیدن
آن برادر کامگار بمرم تسخیر قندهار که هرگز در خاطر خطور نکرده بود رسید حدت تمام
دست داد که کوره دهی چه خواهد بود که خود سعادت بتسخیر آن متوجه شوند
و چشم از چمن دوستی و برادری و اتحاد پوشیده دارند باوجود آنکه مستخبران راهمت
قول درست گفتار خبر می رسانیدند باور نمی کردیم بعد از آنکه اینخبر محقق شد
در ساءت بعد العزیر خاں حکم فرمودیم که از رضای آن برادر کامگار تجاوز نه نماید تا حال
سر رشته برادری مستحکم است مرتبه و درجه این الفت و یکجبهی را بر سر بحالت نمی گذاریم
و هیچ عطیه را بان نمی سنجیم فلما لایق و مناسب برادری آید که تا آنکه الهی

به عفو مقرون فرموده و مشمول عذابت ساحت سالماً و غافلاً باتفاق حیدر بیگ تبریاشی که از صوفیان صادق اینجانبان است روانه درگاه معلی گردانیدم حقا که بنیاد و داد و اتحاد موروثی و مکتسبی از جانب این ولاحوی نه بمرتبه مشید و مستحکم است که بجهت صدور بعضی امور که بحسب تقدیر ار مکن امکان بمصه ظهور آمده باشد حلال پذیر گردد *

میان ما و تو رسم جدا نخواهد بود * بحر طریقه مهر و وفا نخواهد بود
 مرجو آنکه از آن جانب بپر همین تنبیه مرضیه مسلوک بوده بعضی امور غریبه را مدظور
 انظار خسته آثار فرموده اگر حدشه بر عارض الفت ظاهر شده باشد بحسن عطوفت
 ذاتی و محبت ازای در اراله آن کوشیده گل همیشه بهار یکدلی و یگانگی را سر سبز
 و حورم داشته همگی همت گردون اسس بنایید مبانی وفاق و تصفیه مداخل اتفاق
 که نظام نخس انفس و آفاق است مصروف ورمایند و کل ممالک محروسه ما را بخود
 مدعلی دانسته بهر کس خواهدد شفقت فرموده اعلام بخشد که بلا مضایقه ناو
 سپرده می شود این جرئبات را خود چه اعتدال باشد امراء و حکامیکه در فله بودند
 اگر چه مرتکب امری چند که مدایمی مراسم دوستی باشد شدند اما آنچه واقع شده از
 حادث ماست و ایسان آنچه لارمه نوکری و شرط جاسپاری بود بمقدیم رسانیدند یقین
 که آن حضرت بپر شفقت شاهانه و مرحمت نادر شاهانه شامل حال آنها فرموده ما را
 از ایسان شرمده نخواهدد ساحت زیاده چه طذاب نماید همواره لوی ورفدان سانی
 هم آعوش تائبان غیدی باد *

جواب ناعه شاه عباس

سپاس معوا از ملائس حد و فیاس و ستانس مبنا از آرایش تسبیحه و التباس
 نگانه معبودی را در خور و سراسر است که استحکام عهد و موثیق نادر شاهان عظیم السان را
 موجب انتظام سلسله آمیزش و التیام و فرمای روان جهان را باعث رفاهیت و آسایش
 و سبب امیدت و آرامش خلایق و عباد که ودايع بدایع حضرت آفریننده اند گردانیده
 مصداق این بیان و مرید این برهان موافقت و اتحاد و مرابطت و داد است که
 ویماین این والا دودمان رفیع السان تحقیق پذیرفته و در زمان دولت روز افزون ما
 تجدید نموده مؤکد و مسند گشته که محسود سلاطین زمان و خواقین دوران است آن
 شاه حم جاه ستاره سپاه فلک بارگاه دارا گزیده گردون شکوه زیبنده افسر کیانی شایسته
 تحت خسروانی شکوه برومند ریاض سلطنت و انبساط بهال بوستان نبوت و ولایت
 نقاره دودمان علوی خلاصه خاندان صفوی ے سبب و بانی در عهد افسردگی
 نور سعادت و دوستی و احوت و یکدلی که تا انقراض زمان و اختلاف ادوار دوران
 امکان نه سنن غبار خلل بر ساحت بیاض آن نموده شداد ظاهرا رسم اتحاد و یگانگی

برهنموننی سعادت او را از گزین خواب غفلت و غرور بیدار سازد و نیز بر اراده های باطل و مقاصد فاسده او وقوف حاصل نموده بخداست شتابد تا بهرچه مقتضای وقت باشد بعمل آید غره بهمن ماه الهی جشن وزن قمری آراسته گردید درین جشن همایون مهابتخان از صوبه کابل رسیده سعادت ملازمت دریافت و مورد عنایات خاص گشت یعقوب خان بدخشی را بعنایت نقاره بلند پایگی بخشیده بصوبه کابل تعیین فرمود *
مقارن اینحال عرضداشت اعتبار خان از آگره رسید که خرم بالسكر نکبت اثر ابدی روانه اینصوب شده ظاهرا خبر طلب خزانہ را شنیده آتش در بهادش افتاد و عدن اختیار از دست داده بیتاناده روانه شده کد شاید در اثنای راه خود را بخزانہ رسانده دست اندازی تواند کرد بدسوی رای صواب نما چینی اقتضا فرمود که برسم سیرو شکار تا کنار آب سلطان پور نهضت اتفاق افتد اگر آن بے سعادت برهنموننی بدرقه ضلالت قدم نه نهد به نادیه جلالت نهاده باشد پیشتر شتافته سزای کردار ناهنجار در دامن روزگار او نهاده شود و اگر طور دیگر صورت بندد در خور آن بعمل آید * باین عزیمت هفتدهم ماه مذکور بصاعت مسعود و رمان محمود کوچ واقعه شد مهابتخان بعنایت خلعت خاص سرفراری یافت یک لک روپیه بمرزا رستم و دو لک روپیه به عبدالله خان بصیغه مساعدت حکم شد مرزا خان پسر زین خان را با فرمان مرحمت عنوان نرد فرزند اقبالمند شاه دیوبند فرستاده تاکید بیش از بیش در طلب او نموده شد راجه سارنگدیو جهت طلب راجه برسنگدیو رفته بود آمده ملازمت نمود معروضداشت که راجه با جمعیت شایسته و فرج آراسته در بلده تهنیت سعادت رکاب مفتخر خواهد گشت و درین چند روز مکرر عرایض اعتبار خان و دیگر بندگان از دارالخلافه آگره رسید که خرم از برگشتگی و بیدولتی حقوق تربیت را بعقوق مبدل ساخته پای ادبار در وادی جهالت و ضلالت نهاده روانه این حدود است و اریس جهت برآوردن خزانہ را صلاح دولت ندانسته باستحکام سرج و باره و لوازم فلعداری پرداخت و همچنین معروضداشت آصفخان رسید که ان بیدولت پرده ابرم دریده روی نوادی ادبار نهاده از روش آمدن او روی خیر نمی آید چون صلاح دولت در آوردن خزانہ نبود بحراست ایزدی سپرده خود متوجه ملازمت است بدسوی ار آب سلطانپور عبور فرموده بکوچ متواتر متوجه تنبیه و تادیب ان سیاه بخت گردیدم و حکم فرمودم که بعد اریس او را بیدولت میگفته باشند درین اقبال نامه هرحا بے دولت مذکور شود کنایه از خواهد بود از تربیت ها و مرحمت ها که در حق او بظهور آمده می توانم گفت که تا حال هیچ بادشاهی بفرزند خود اینقدر عنایت نکرده باشد آنچه پدر بزرگوارم به برادران می لطف نموده بودند من بنوکران او مرحمت فرمودم و صاحب خطاب و علم و نقاره ساختم چون در اوراق گذشته بتقریبات ثبت افتاده و بر مطالعه کنندگان این اقبالنامه پوشیده نخواهد بود که چه پایه توجه و تربیت در حق او مبدول گشته زبان قلم را از شرح ان کوتاه داشتم از کدام الم خودنویسم از کوفت و ضعف در چینی هوای گرم که به مزاج من نهایت ناسازگاری دارد سواری و نرد

صبر میفرمودند تا اید به سلطانیت و مدعیی که آمده بود کامیاب بخدمت میرسد قبل از رسیدن ایلچی مرتکب چنین خدشه شدن آیا اهل روزگار توفیق بپایه عهد و صداقت و سرمایه مروت و تقوت را کدام طرف راجع خواهند ساخت الله تعالی در جمیع آوان حافظ و ناصر و معین باد * بعد از رخصت فرمودن ایلچیان همگی همت به تهیه لشکر قندهار مصروف داشته فرزند خانبهادر که بجهت بعضی مصلحتها طلب شده بود فیل و اسب خاصه با شمشیر و حجر مرصع و خلعت عنایت نموده بطریق منقلا رخصت فرمودم که قار رسیدن شاهزاده شهریار با عساکر ظفر آثار در ملتان توقف نموده مدظر حکم باشد و ناظر خاندان که فوחדار ملتان بود بدرگاه والا طلب نموده شد علی قلب بیگ درمن را به منصب هزار و پانصدی سرفراز ساخته بمک مشارالیه مقرر داشتم و همچنین میرزا رستم را بمصوب پنجهراری بلند مرتبه گردانیده در خدمت آنفرزند بلشکر مذکور تعین فرمودم لشکر خان ارمونه دکن آمده بملازمت نمود، از تعینات لشکر مذکور گشت الهداد خان اعلان و میرزا عیسی ترخان و مکر محاسن و انرا محاسن و دیگر امرا که ارمونه دکن و محال جاگیر خود آمده بودند اسب و خلعت لطف نموده بهمرههی خانبهادر رخصت فرمودم عمدة السلطنت آصفخاندان دارالحکامه آگره فرستادم که کل حرانه مهر و روپیه را که از آغار سلطنت حضرت عرش آشیانی ادا الله بدهاده تا حال فراهم آمده بدرگاه بیارد، صالخان پسر خانبهادر به منصب دو هزار و هزار سوار سرفراری بامت محمد شفیع بخشی صوبه ملتان بخطاب حابی سرفراز گشت * شریف وکیل فرزند ابدالمنند شاه پرویز را رخصت فرمودم که بصورت هرچه تمامتر رفته آنفرزند را با لشکر صوبه بهار بملازمت بیاورد و فرمان مرحمت عنوان به خط خاص نوشته تاکید بیدار در آمدن او نموده شد درین تاریخ میر میران نبیره شاه نعمت الله بمک معاحات و دیعت حیات سپرد امید که از اهل آمرزش باد میرا بیگ قرارل را فیل محبت بر کرد و کشت خدمت او را بامام وردی فرمودم چون از ممرضعیفی که دو سال پیش اریس عارض شده بود و هدوز هست دل و دماغ همراهی نمود که بمسودات سوانح و وقایع توانم پرداخت درینولا که معتمد خان از خدمت دکن آمده سعادت آستان بوس دریاوت چون از بدهای مزاجدان و شاگردان سخن مهم بود و سابق نیز سر رشته اینخدمت و ضبط و فایع بعهده او بود حکم فرمودم که از تاریخ که نوشته ام آینده مشارالیه بخط خود دوبعد و در ذیل مسودات من داخل سارد و آنچه بعد ازین سوانح شود بطریق روزنامه مسوده نموده به تصحیح من رسانیده به بیاض می سپرده باشد *

ازینجا مسودات نوشته معتمد خان است

درمن ایام که همگی همت جهانکشی به تهیه لشکر قندهار و تدارک آنکار مصروف بود حدیهای ناخوش از تغییر حال و بی اعتدالیهای خرم بعرض میرسید موجب توحش و توزع خاطر میگشت * بذا برین موسویخان را که از بدهای نا اخلص مزاجدان بود بگذاران بهنامهای تهدید و ترغیب و بیان نصایح هوش افزا نزد آن بیدولت فرستادم که

چه گله گویا سرشت او به بغی و کافر نعمتی مجبول بود پدرش در آخر عمر با پدر بزرگوارم همین شیوه ناپسندیده مسلوک داشت او پیروی پدر نموده درین سن خود را مطعون و مردود ازل و ابد ساخت

عاقبت گرگ راده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود

درین تاریخ موسویخان با عبدالعزیز فرستاده بیدولت رسید چون ملتزمات او معقولیت نداشت راه سخن نداده حواله مهلتخان نمودم که مقید دارد پنجم ماه مذکور کدار آف لودیانه مقرو معسکر افبال گردید خاں اعظم بمنصب هفت هزار و پنجاه هزار سوار سرلندی یافت راجه بهارت بوندیله از دکن و دیانت خاں ار آگره رسیده ملازمت نمودند گدا دیانت خاں را بخشیده بهمان منصب که سابق داشت سرفراز ساختم راجه بهارت بمنصب هزار و پانصدی و هزار سوار و موسویخان بهزاری و سید صد سوار ممتاز گستند روز مبارک شعبه دوازدهم در ظاهر برگه تها بدسر راجه درسنگدیو ملازمت نموده فوج آراسته بتورک عرض داده مورد تحسین و آمری گردید راجه سارنگدیو بمنصب هزار و پانصدی و ششصد سوار سرفراز شد در حوالی کرنال آصفخان ار آگره آمده سعادت رکاب بوس فرق عزت برامراخت در بوقت آمدن او عدواں فتوحات بود دوارشکان پسر سعید خاں از صوبه گجرات رسیده رمی بوس نمود در هنگامیکه بیدولت در برهان پور بود حسب التماس او باقی خاں را بصوبه چوناکره تعین فرموده بودم بمشارالیه فرمان شده بود که بدرگاه آید درینولا خود را رسانیده شریک خدمت گشت چون ار دارالسلطنت لاهور بے سابقه خبر کوچ اتفاق افتاد و فرصت مقتضی توف و تامل نبود نا معدودے ار امراء که در رکاب منصور بودند و بخدمت حضور اختصاص داشتند برآمده شد تا رسیدن بسهرند اندک مایه مردم سعادت همراهی سرفراز بودند بعد ار گذشتن ار سهرند فوج فوج و قشون قشون لشکر ار اطراف و حوالب آمدند تا دهلی انقدر جمعیت فراهم آمد که بهر جانب که نظر می انداختم تمام روی صحرار را لشکر فراگرفته بود چون بعرض رسید که بیدولت ار فتحپور برآمده روانه اینصوب گسته بکوچ متواتر متوجه دهلی شد بعساکر ظفر طرار حکم چلته پوشیدن فرمودم درین یورش مدار قدیر امور و ترتیب افواج منصور بصوابید مهلتخان معوض بود سرداری موج هر اول بعد الله خاں مقرو داشته ار جوانان چیده و گزیده و سپاهیان گاردیده هرکس را که مشارالیه التماس نمود در فوج او نوشته حکم فرمودم که یک گروه پیشقرا را دیگر افواج میرفته باشند خدمت رسانیدن اخبار و ضبط راهها را نیز او متعهد شد و ماغافل اری که او با بیدولت همدستان است و غرض اصلی آن بد اصل آنست که اخبار لشکر مارا باو رساند بیس اری هم خبر راست و دروغ بر طومارهای طولانی نوشته می آورد که جاسوسان من آزانجا فرستاده اند بعضی از بندهای فدوی را متهم میداشت که با بیدولت اتفاق دارند و اخبار دربار باو می نویسند اگر بفتنه سازی و در اندازی او ارجا رفته اضطراب و بیثباتی می نمودم درین طرز شورش که تند باد فتنه و طوفان بلا در آشوب و تلاطم بود

ناید کرد و باین حال مرسر چینی فاخلفی ناید رفت بسیار از منده هارا که سالهاست
 درار تربیت کرده بمرتبه امارت رسانیده که امروز بایستی بجنگ اوزبک یا قزلباش
 بکار آید به شومی او سیاست مرموده بدست خود ضایع ساخت لله الحمد که ایزد
 جل سبحانه انقدر حوصله و برد ناری کرامت فرمود که این همه را تاب می توان آورد
 و یک طوری می توان گذراند و سرحد آسان کرد اما آنچه بدول گرانی میکند و مزاج
 غیرت را در آشوب دارد این است که در چند وقتی بایستی که فرزندان سعادت گرین و
 امرای اخلاص این به تعصیب یکدیگر تلاش خدمت قندهار و خراسان که ناموس
 سلطنت است نمایند این بے سعادت تسه بر پای دولت خود زده سنگ راه این
 عزیمت شد و مهم قندهار در عقده نعوس و توقف افتاد امید که حق تعالی این
 نگرانی هارا از پیس خاطر بردارد * در بدوتمت عرض رسید که محترم خان خواجه
 سرا و حلیل بیگ دوالقدر و فدائی خان میر نورک نا بدولت رابطه اخلاص درست
 ساخته ابواب مراسلات مفتوح دارند چون رفت مقتضی مدارا و اغماض نبود هر سه
 را مفید مرمودم و بعد از تحقیق و تعحص احوال چون در حرام نمکی و بد اندیشی و
 بدگمانی حلیل و محترم شک و شبهه ماند و مثل میورا رستم امرای اخلاصی
 و بدگمانی خلیل سوگند خورده ناگزیر انهار سیاست رسانیدم و فدائی خان را که
 عبار اخلاص او را ایش تهمت و نقصان پاک بود ارقید برآورده سرفرار ساختم راجه
 روز مزور را برسم تا کچوکي برد فرود افبندد شاه پرویز مرستادم که سزاولی نموده
 آن فرود را با لشکر ظفر تر سرعت هرچه تمامتر بملازمت رساند تا آن بدولت
 چنانچه ناید سرای کردار نا پسندیده خود برسد جواهر خان خواجه سرا بخدمت
 اهتمام در بار محل سرفرار شد عره اسعدار مد ماه الهی نورسرای مورد عساکر
 منصور گشت * درین روز عرضداشت اعتبار خان رسید که بدولت سرعت
 هرچه تمامتر خود را بنواحي دارالخلافه آگه رسانیده بود که شاید پیستوار اسنحکام
 فلعه ابواب و منده و مسان مفتوح گردانیده کاری توان ساخت چون به فتحپور میرسد در
 دولت را بر روه خود مسدود می یابد خجالت رده امدار گشته توقف می نماید
 خان خانان و پسر او بسیار از امرای بادشاهی که در تعینات صوبه دکن و گجرات بودند
 همراه او آمده رفیق راه بعی و کافر نعمتی شده اند موسو بخاں او را در فتحپور دیده تبلیغ
 احکام بادشاهی نمود و مقرر شد که قاضی عبدالعزیز ملازم خود را برفاقت او بدرگاه والا
 فرستد که مطالب او را عرض رساند سند نام نوکر خود را که سر حلقه ارباب ضلالت
 و سر گروه اهل فساد است باگوه فرستاده که خزاین و دفاین بندها را که در آگه دارند
 متصرف گوید از جمله بخانه لشکر خان در آمده نه لک روپیه را متصرف گشت
 همچنین بمنزل دیگر بفرستد هرجا گمان سامان داشت دست تطاول درآز ساخته آنچه
 بامت متصرف در آورده هرگاه مثل خانخانان امرای که بمنصب عالی اتالیقی اختصاص
 داشت در هفتاد سالگی روه خود را به نگی و کافر نعمتی سیاه زد از دیگران خوه

است با داراب پسر خانخانان و بسیاری از امرای باغشاهی که رفیق راه بغی و حرام نمکی شده اند مثل همت خان و سربلند خان و شریزه خان و عابد خان و چادورای و اودیرام و آتش خان و منصور خان و دیگر منصبداران که از تعینات صوبه دکن و گجرات و مالوه بودند تفصیل آن طولی دارد تمام نوکران خود را مثل راجه بهیم پسر راجا و رستم خان و بیرم بیگ و دریای افغان و تقی و غیره در برابر لشکر منصور گذاشته پنج فوج قرار داده اگرچه بظاهر سمت سرداری به داراب برگشته روزگار است لیکن در حقیقت و معنی سرداری و مدار کار بر سندر زشت کردار است و تیره بختان بی عاقبت در نواحی بلوچپور نزول ادبار نموده اند هشتم ماه مذکور قبولپور معصوم ظهر گردید در بی تاریخ نوبت چنداولی باقر خان بود مشارالیه را ار همه عقب تر گذاشته بودیم جمعی از مقهوران در اثنای راه خود را با عراق لشکر منصور رسانیده دست تطاول دراز ساختند بافرخان پای همت برجا داشته مدافعه آنها پرداخت و خواجه ابوالحسن خبریادت و کمک عنان تافت تا رسیدن حواجه مردودان تاب نیاورده راه گریز سپرده بودند روز چهارشنبه بهم ماه مذکور بیست و پنج هزار سوار سرداری آصفخان و خواجه ابوالحسن و عبدالله خان جدا ساخته بر سر مقهوران بی عاقبت تعین فرمودم قاسم خان و لشکرخان و ارادخان و فدائی خان و دیگر بندگان مواری هشت هزار سوار در فوج آصفخان مقرر گشت بافرخان و نورالدین قلی و ابراهیم حسین کاشغری و غیره مقدار هشت هزار سوار بکمک خواجه ابوالحسن قرار یافت نوازش خان و عبدالعزیز خان و عزیرالله و بسیاری از سادات ناره و امرویه به همراهی عبدالله نوشته شد در بی فوج ده هزار سوار بقلم آمدند سندر مقهور لشکر ادبار اثر ترتیب داده قدم بی آرزمی پیش نهاد در بی وقت من ترکش خاصه خود را مصحوب زبردستخان میر تورک بجهت عبدالله خان فرستادم که موجب دلگرمی او شود چون تلاقی فریقین اتفاق افتاد آن روسیاه ارل و اند که سرشت زشتش به بغی و کفران نعمت مجبول بود راه گریز سپرده به مقهوران پیوست عبدالعزیز خان پسر خاندوران و الله اعلم دانسته یا ما دانسته به همراهی اوشتافت نوارشخان و زبردستخان و شیر حمله که در فوج آن ے حمیت بودند پای همت افشوده از رفتن او ویران نشدند اراجا که تائید ایزد جل و اعلی همه جاو همه وقت قرین حال این بیارمند است در چنین هنگامیکه مثل عبدالله خان سرداری فوج ده هزار سوار را برهن زده و ویران ساخته بغیم پیوست و نزدیک بود که چشم زخم عظیم به لشکر منصور رسد تیر تفنگ از شصت غیب بمقابل سندر رسید از افتادن او ارکان همت مقهوران لرزل پذیرفت خواجه ابوالحسن نیز فوج مقابل خود را از پیش برداشته درهم شکست و آصفخان بوقت رسیدن باقرخان تردد نمایان کرد کار را تمام ساخت و فتحی که طغرای فتوحات روزگار تواند شد از ممکن غیب به دست مبارک گشت زبردست خان و شیر حمله و شیربچه پسر او و پسر اسد خان و پسر حسن حسین

بسیار از بندهای قهری را به تهمت او ضایع بایستی سلخه با آنکه بعضی از دولتخواهان در خط و حلقه بکتابه و صریح از بد اندیشی و فاسدستی او حرفها راست بعرض میسرسانند و وقت مقتضی آن نبود که او شکافته پرده از روی کار او برگرفته آید چشم و زبان را از ادای که وحشت خاطر شوم او باشد نگاهداشته بیشتر از پیشتر در عنایت و التفات اغراق و افراط بکار میرفت که شاید خجالت زده از کردار نا هنجار خود گشته از بد ذاتی و فتنه پردازی بار آید آن مردود ارل و ابد که سرشت زشت او بخت و بفاق مجبول بود بخود پس پیامده کرد آنچه در خور او بود چنانچه در جای خود گذارش خواهد یافت

در حقیقه تلخ است او را سرشت * گرش در نشانی بباغ بهشت
ور از جوی خلدش نه هنگام آب * نه بیخ انگبین ریزی و شهد ناب
سر انجام گوهر بکار آورد * همان میوه تلخ بار آورد
بالجمله در حوالی دهلی سید بهوه نحاری و صدر خان و راجه کشدهاس از شهر آمده سعادت رکاب بوس سرفراز شدند باقر خان موحدا سرکار اوده نیز در پی تاریخ خود را باردوس ظفر قرین رسانید بسمت و پنجم ماه مذکور از معموره دهلی گذشته در کنار آب جمده معسکر اقبال آراستم گرد هر ولد رات سال درباری از صوبه دکن آمده بدولت رمیی بوس ممتاز گردید به منصب دو هزار و هزار و پانصد سوار سرفراز گشته بخطاب راجه خلعت امتیاز پوشید بر دست خان میر تورک بعنایت علم فقی عزت برافراخت

جشن هیژدهمین نوروز از جلوس همایون

شب سه شنبه بستم ماه جمادی الاول سنه هزار و سی و دو هجری نیر اعظم فروغ بخش عالم به بیت الشرف حمل سعادت تحویل ارزانی فرمود و سال هیژدهم از مبداء جلوس بمبارکی و فرخی آغار شد * در پی روز استماع افتاد که بدولت بحوالی متها رسید در پرگنه شاه پور لشکرا دبار اثر او فرود آمده بسمت و هفت هزار سوار دین امید که عنقریب مقهور و منکوب گردد راجه جیسنگه دبیره راجه مانسنگه از وطن خود آمده سعادت رکاب بوس دریافت راجه نرسنگه دیورا که در طایفه راجپوت ارو عمده تر امرای نیست بخطاب مهاراجه بلند مرتبه گردانیده راجه جوگراج پسر او را بمنصب دو هزار و هزار سوار سرفراز ساختم سید بهوه بعنایت فیل ممتاز شد چون بعرض رسید که بدولت کنار آب جمده را گرفته می آید بهضت موکب منصور نیز بهمان سمت مقرر گشت قریب افواج بحر امواج از هراول و چونغار و برنغار و التمش و طرح و چند اول و غیره سائینی که لایق حال و مناسب مقام بود قرار یافت مقارن این خبر رسید که بدولت باخانگهان بی سعادت از راه راست عانی تافته بر پرگنه کولکه که بیست

نمودند که در وقتیکه لعنت الله تلخت ما را گمان آن شد که بقصد مهابت اسب
 برانگیخته چون میان مقهوران در آمدیم چاره بجز رضا و تسلیم ندیدیم الحال قابو
 یافته خود را بسعادت آستانبوس رسانیدیم بآنکه دو هزار مهر برسم مدد خرج ار
 بیدولت گرفته بودند چون وقت تقاضای باز پرس نمی نمود عذر آنها را براستی
 خریداری شد نوزدهم جشن شرف آراستگی یافت و بحیاری از بندها باضافه منصب
 و عنایات لایق سرفراز گردیدند میر عضدالدوله از آگره آمده ملازمت نمود مرهنگی که در
 لعنت ترتیب داده بنظر در آورد الحق محنت بسیار کشیده و خوب پیروی ساخته
 و جمیع لغات را از اشعار علماء قدما مستشهد آورده دریں فن کتابی مثل این نمیباشد
 راجه جیسنگه بمنصب سه هزار و چهار صد سوار سرفراز شده بفرزند شهربار
 فیل خاصه عنایت نمودم خدمت عرض مکرر بموسوختن مقرر گشت آمان الله
 بمرمهابتخان بخطاب خان زاده خانی و منصب چهار هزار و ذات و سوار نوازش
 یافته بحیانت علم و نقاره بلند مرتبه گردید غره اردی بهشت ماه الهی برکنار کول
 فتح پور نزول اقبال اتفاق افتاد اعتبار خان از آگره آمده ملازمت نمود و بنظر عاطفت
 مخصوص گشت مظفر خان و مکرم خان و برادر مکرم خان نیز از آگره آمده سعادت
 ملازمت در یافتند چون اعتبار خان بیحفاظت و محارست قلعه آگره چنانچه ارحلال
 نمکی مصدر مساعی جمیل و ترددات پسندیده گردیده بود بخطاب ممتاز خانی
 سربلند گردانیده منصب شش هزار و ذات و پنج هزار سوار عنایت نمودم خلعت
 باشمشیر مرصع و اسب و فیل خاصه مرحمت فرموده بخدمت مذکور رخصت
 انعطاف ارزانی داشتم سید بهبه بمنصب دو هزار و پانصد سوار سرفراز شد
 مکرم خان بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و خواجه قاسم بهزار و چهار صد سوار نوازش
 یافتند چهارم ماه مذکور منصور خان فرنگی که در اوراق گذشته احوال او بشرح مرقوم
 گشته با برادرش و نوبتخان دکنی برهنمون بی دولت از بیدولت جدا شده بخدمت
 پیوستند خواص خان را نزد فرزند اقبال مند شاه پرویز فرستادم میرزا عیسی ترخان
 از ملتان رسیده سعادت آستان بوس دریافت بمهابتخان شمشیر خاصه عنایت شد
 دهم ماه مذکور نواحی برگنه هندون معمر اقبال گردید منصور خان بمنصب چهار
 هزار و ذات و سه هزار سوار و نوبتخان بمنصب دو هزار و هزار سوار امتیاز یافتند
 یازدهم مقام شد چون دریں روز سعادت ملازمت فرزند اقبال مند شاه پرویز مقرر گشته
 بود حکم فرمودم که شاهزاده های کامگار و امرای نامدار و سایر بندگان جان سپار جوق
 جوق و قشون قشون باستقبال شتافته آن فرزند اقبال مند را بآئین لایق بملازمت آورند
 و بعد از گذشتن نیم روز که ساعت مسعود و مختار بود سعادت زمین بوسه جانی
 اخلاص نورانی تلخت و بعد از تقدیم لوازم کورنش و تحلیم و اداسه مهابتخان و
 ترتیب فرزند اقبال مند را بشوق و شفقت تمام در آغوش عزت گرفته نوازش فرمود
 بیش از بیش ظاهر ساختن برین خبر رسیده که بیدولت در وقتیکه بمرگه

برادر خواجه جهان و جمعی از سادات باره که در فوج عبدالله رو سیاه بودند شرکت
خوشنوار شهادت چشمه حیات جاوید یافتند عزیزالله نبیره حسین خان زخم بندوق
نداشته بسلامت ماند اگرچه در رفقت رفتن آن مدافق مردودهم از قائیدات فیدی
بود لیکن اگر در عین جنگ این حرکت شجاعانه او را منظور رسیدی ظن غالب آنکه اکثر
سرداران لشکر عاصی گسندنی با گرفتار شدی بحسب اتفاق در السنه عوام بلعنت الله
اشتهار یافت چون نامی از غیب نامزد او شده بود من هم او را بهمین نام خواندم
بعد از بی هرحا لعنت الله مذکور شود کنانه او خواهد بود بالجمله مقهوران بد انجام که
از عرصه کارزار راه گریز سپرده بودند و به سوادی ارباب بهادری و دیگر خود را جمع نیا رستند
ساحت و لعنت الله اسایر مقهوران تابیس بیدولت که بیست کوه مسامت بود
عدان بار نکسید چون خبر فتح اولیای دولت باین نیارمنده بی بیار رسید سجدات
سکرائی سوهبت که از عنایات مجده الهی بود بتقدیم رسانیده دولتخواهان شایسته
خدمت را بحضور طلب فرمودم روز دیگر سرسدر را بحضور آوردند چنان ظاهر شد
که چون بندوق باو رسید حان مالکان حهدم سپرد لاشه او را بجهت سوختن بدهی که
در آن حوالی بوده بوده اند وقتی که حواسته اند که آتش برامورند فوجی از دور
دماغ شد ارباب آنکه مبادا گرفتار شوند هر کدام بطرفی گریخته اند مقدم آن موضع
سرش را برده برای مجرای خود نزد خان اعظم که در جاگیر او مقرر بود برده مضارالیه
بملازمت آورد چهره شومش درست نمایان بود هدور متغیر رسده گوشه‌هایش را بجهت
مرواریدهای که داشته بریده برده بودند اما هیچ معلوم نشد که ار دست که بندوق خورده
از معدوم شدن او بیدولت دیگر کمر نه بست گویا دولت و همت و عقل او آن سگ
هدور بوده هرگاه مثل من پدری که در حقیقت امیردگار مجاری اویم و در حیات خود
او را بوالا پایه سلطنت رسانیده به هیچ چیز او دریغ نداشته باشم چنان کند حاشا از
عدالت الهی که دیگر روی بهبود نه بیند جمعی از بددها که درین یورش مصدر خدمات
شایسته شده در خور بایه خویش بمراهم بیدش اربیش سرفراری یافتند خواجه
ابو الحسن بمنصب پنجه‌راری از اصل و اضافه ممتاز شد نوارشخان بمنصب چهار
هراری و سه هزار سوار بافرخان سه هزاری و پانصد سوار و نقاره ممتاز گردید ابراهیم
حسین کاشعری دو هزاری و هزار سوار عزیزالله دو هزاری و هزار سوار نورالدین قلی دو
هزاری و هفتصد سوار راجه رامداس دو هزاری و هزار سوار لطف الله هزار و پانصدی
و پانصد سوار پرورش خان هزاری و پانصد سوار و اگر جمیع بددها مفصلاً نوشته اند
بطول می انجامد بالجمله یک روز در منزل مذکور مقام فرموده روز دیگر کوچ کردم
حسن عالم از اله آباد کوچ کرده دولت استانبوس دریافت دوازدهم ماه مذکور در حوالی
موضع جهانبه منزل شد درین روز سرلند را از دکن آمده ملازمت نمود و عنایت
حکمر مریم خاصه با پهل کتاره سرفراز گردید عبدالعزیز خان و چندی که همراه
لعنت الله نده بودند خود را از چنگ بیدولت خلاص کرده بملازمت پیوستند و چنان

و هفت هزار روپيه باشد شاهزاده مرحمت فرمود و همچنین نور جهان بیگم خلعت و اسب و دهل چنانچه رسم است به آن فرزند لطف نمود و بها بخشان و دیگر امرا در خور شایستگی اسب و فیل و سربا عنایت شد از ملازمان و شناسان آن فرزند نیز عنایات لایق سرفراری یافتند درین تاریخ مظفرخان بخدیمت میر بخشی خلعت امتیاز یافت غره خورداد ماه الهی شاهزاده داور بخش پسر خسرو را بصاحب صوبگی ملک گجرات سربلند ساخته خان اعظم را بوالا منصب انالیقی او امتیاز بخشیدم به ساهزاده اسب و فیل و خلعت و خنجر خاصه مرصع و تورق و نقاره مرحمت شد خان اعظم و نوارش خان و دیگر بندها بنوازشات در حور خود سرفراری یافتند ارادت خان از تغیر ماضل خان بخدیمت بخشگیری ممتاز شد رکن السطنت آصف خان بصاحب صوبگی ولایت بنگاله و اودیه فرق عزت برافراخت خلعت خاصه با شمشیر مرصع بمشارالیه عنایت شد ابو طالب پسر او بهمراهی پدر مقرر گشت و بمندوب دو هزار و هرات سوار سرفراری یافت * روز شنبه نهم ماه مذکور مطابق دوازدهم شهر رجب سده هزار و سی و دو هجری در ظاهر اجمیر بر کداریتال آنا ساگر نزول سعادت اتفاق افتاد شاهزاده داور بخش بمنصب هشت هزار و سه هزار سوار سرفراز گردیده دو لک روپيه خزانة بجهدت مدد خرج لشکر بهمراهی او مقرر گشت و یک لک روپيه مساعدت بحال اعظم حکم فرمودم اله یار پسر افتخار بیگ که در خدمت فرزند اقبالمدد شاه پرویز میباشد حسب التماس آن فرزند بعدایت علم سرفراز گردید تاتار خان بحراست ولعه گوالیار دستوری یافت راجه گجسنگه به منصب پنج هزار و چهار هزار سوار سربلند گشت * درینولا ار آگره خبر رسید که حضرت مریم الزماني بقضای ایزد سبحانه بخلونسرای جاوهانی شتافتند امید که الله تعالی ایشان را غریق بحر رحمت خویش گرداناد و جگت سنگه پسرانا کرن از وطن آمده دولت زمین بوس دریافت ابراهیم حان فتح جنگ حاکم بنگاله سی و چهار رجیر فیل برسم پیدشگر فرستاده بود بدظر در آمد باقرخان بهوجداری سرکار اوده و ساداتحان بهوجداری میان دو آب مقرر گردیدند میر مشرف بخدیمت دیوانی بیوتات سرفراز شد * دوازدهم تیر ماه الهی عرضداست متصدیان صوبه گجرات نوبت بخش فتح و فیروزی گردید تفصیل این اجمال آنکه صوبه گجرات را که جای یکی از سلاطین والا شکوه است در جلدوی فتح وانا به بیدولت عنایت فرموده بودم چنانچه در سوانح گذشته مسروحاً ثبت افتاد و سندر برهمین بوکالت او حکومت و حراست آملک می نمود در هنگامیکه این اراده ماسد در خاطر حق ناشناس او رسید آن سگ هندو را که پیوسته محرک سلسله فتنه و فساد و مرتب اسباب فتنه و فساد بود با همت خان و شریزه خلی و سرفراز خان و پسران از بندهای بادشاهی که جاگیردار آنصوبه بودند بحضور خود طلب نمودند و بیدولت او را بجای او مقرر داشت بعد از آن که سندر بقتل رسید و بیدولت بیدولت عنان ادبار بصوبه ماند و نافته ملک گجرات را به نیول لعنت الله بر او گذشت

انجیر که وطن مالوفه راجه مانسنگه است جمع ارلوانش را فرستاده آن معصومه را تاخت و تاراج نموده دوازدهم ماه مذکور ظاهر موضع ساروالی معسکر اقبال گشت حبش خان را جهت تعمیر منازل انجیر پیشتر رخصت فرمودم فرزند سعادت صد شاه پرویز را به منصب والی چهل هزاری و سی هزار سوار بلند مرتبه گردانیدم چون بعرض رسید که بیدولت جگت سنگه پسر راجه ناسورا تعیین فرموده که بوطن خویش رفته در کوهستان صوبه پنجاب ابواب منده و معاد مفتوح گرداند صادق خان میربخشی را بحکومت صوبه پنجاب سرفراز ساخته به تبیبه و نادیب اورخصت فرمودم خلعت باشمشیر و فیل عنایت کردم و منصب او را اصل و اضافه چهار هزاره ذات و سه هزار سوار مقرر داشته بعنایت توغ و نقاره سرفراز گردانیدم درینوقت بعرض رسید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ را که به فتحپوری اشتهار دارد برادران خورد او بشعبه بر سر اوربخته او را بقتل می‌رسانند مقارن اینحال برادرانش بدرگاه آمده زمین بوس نمودند و مادر حقیقی او بجز خدمت پیوست لیکن چنانچه باید مدعی خون فرزند نشد و به ثبوت شرعی نتوانست رساید اگرچه رشت خوئی او مرتبه بود که کشته شدن آن بی سعادت اسوس نداشت بلکه صلاح وقت و مناسبت دولت باشد لیکن چون از بی بیدولت نسبت به برادر کلاں که سمرقند پدر است چنین بے باکی بظهور رسیده و عدالت مقتضی اعضاء نگشت حکم فرمودم که بالفعل در زندان محبوس باشد بعد اریں آنچه سزاوار باشد بعمل آید بیست و یکم ماه مذکور راجه گجسنگه و رای سورجسنگه از محال جاگیر خود رسیده دولت رکاب بوس در یافتند معرالملك که بطلب فرزند خان جهان سلطان مرستاده بودم در بی تاریخ آمده ملازمت نمود و از صعوبت ضعف و بیماری او معروض داشت اصالخان پسر خود را با هزار سوار خدمت مرستاده اظهار تاسف و آزرده گی بسیار از حرمان ملازمت نموده بود چون عذر بهر دوغ صدق آراستگی داشت مقبول امتداد بخت و پنجم ماه مذکور فرزند اقبالمند شاهزاده پرویز با عساکر منصور بتعاقب و استیصال بیدولت و مخدول العاقبت تعیین شد عدان اختیار شاهزاده کامگار و مدار انتظام عساکر منصور ظفر آثار بید موتمن الدولة القاهرة مهاجرت حواله شد از امرای نامدار و بهادران جان نثار که در خدمت شاهزاده بلند اقبال مقرر گشته باین تفصیل است خان عالم مهاراجه گجسنگه فاضل خان رشید خان راجه گردهر راجه رام داس کچهاوه خواجه میر عبد العزیز عزیز الله اسد خان پرورش خان اکرام خان سید هریر خان لطف الله رای فراین داس و غیرهم مواری چهل هزار سوار موجود و توپخانه عالی بابیست لک روپیه خزانه همراه نموده شد بصاحبت سعادت قرین آن مرند اخلاص گزینی را همعنان فتح و فیروزی رخصت نموده شد فاضلخان بخدمت تحسینگری و واقع نویسی لشکر منصور مقرر گشت خلعت خاصه بانادری زربفت و در گریبان و دامان قرار داده کشیده که بمبلغ چهل و یک هزار روپیه در سرکار ترتیب یافته بود و فیل خاصه زربک نام پادشاه و اسب خاصه و شمشیر مرصع که قیمت جمله هفتاد

نموده از دروازه سارنگپور بشهر فرآمده و مقام اینحال فاهر خاں نیز رسیده از دروازه آمده داخل شهر شد خواجه سرای لعنت الله از فیرنگی اقبال ے روال و قوف یافته بخانه شیخ حیدر نبیره میاں وجیه الدین پناه برده بندہاے شایسته خدمت شادیانه فتح و نصرت بلند آرازه ساخته باستحکام یرج و باره پرداختند و چندی را بر سر خانه محمد تقی دیوان بیدولت و حسن بیگ بخشی او فرستاده انها را بدست آوردند و شیخ حیدر خود آمده صفی خاں را آگاه ساخت که خواجه سرای لعنت الله در خانه من است او را هم دست بگردن بسته آوردند و جمیع ملازمان و مددسبان بیدولت را محبوس و مقید ساخته خاطر از ضبط و تسبی شهر پرداختند و تخت مرصع با دولک روپیه نقد و اسباب و اشیائیکه از بیدولت و مردم او در شهر بود بتصرف دولتخواهان در آمد چون این خبر به بیدولت رسید لعنت الله را باهمت خاں و شراره خاں و سرفراز خاں و قائل بیگ و رستم بهادر و صالح بدخشی و دیگر عاصیان بتعاقب چه از بندہاے بادشاهی و چه از مردم خود قریب پنجم و شش هزار سوار موجود بر سر احمد آباد تعین نمود صفی خاں و فاهر خاں از آگاهی این پای همت افشوده بدلاسه سپاهی و فراهم آوردن جمعیت پرداختند و از نقد و جیس هرچه بدست آمده بود حتی تخت را شکسته بعلومه مردم قدیم و جدید قسمت نمودند و راجه کلیاں زمیندار اندوز و پسر لال گوپی و سایر زمینداران اطراف را بشهر طلبیده جمعیت نیک فراهم آوردند لعنت الله بکمک مقید نشده در عرض هشت روز خود را از ماندو به بروده رسانید و دولتخواهان برهمه مونی همت و بدرقه توفیق از شهر برآمده در کنار تال کانگریه معسکر اقبال اراستند لعنت الله را بخاطر میبرد که شاید از تیز جلوئی سرشته انتظام دولتخواهان از هم تواند گسیخت چون از بر آمدن بندہاے خدمتگذار آگاهی یافت در بروده عنان ادبار بار کشیده تا رسیدن کمک توقف گزید بعداران که عاصیان بدسراجم بان سرفقده ایام ملحق گشتند قدم ضلالت و گمراهی پیدش نهاد و بندہاے دولتخواه از کانگریه کوچ کرده در ظاهر موضع تیوه نزدیک بمزار قطب عالم فرود آمدند لعنت الله سه روزه راه را بدو روز پیموده از بروده به محمود آباد پیوست چون سید دلیر خاں دعائی شرزه خاں را از بروده گرفته بشهر آورده بود و دعائی سرفراز خاں نیز در شهر بود صفی خاں بهر دو مخفی کس فرستاده پیغام داد که اگر برهمه مونی سعادت داغ عصیان از لوحه پیشانی عبودیت خود زدوده خود را در سلک سایر بندہاے دولتخواه منظم سازید عاقبت شما در دنیا و در عقبی مقرون بصلاح و سداد خواهد بود والا عیال و اطفال شما را مقروض ساخته با انواع خواری سیاست خواهم کرد لعنت الله از زمین آگاهی یافته سرفراز خاں را به بهانه از خانه طلب داشته مقید گردانید و چون شرزه خاں و همت خاں و صالح بدخشی باهم اتفاق داشتند و یکجا فرود می آمدند شرزه خاں را نتوانست بدست آورد بالجمله بیست و یکم ماه شعبان سنه ۱۰۳۲ در کابل از جائیکه بود سوار شده معسکر فکرتی مائرا ترتیب داده دولتخواهان را از کابل

مذکور را به آصف‌خان دیوان آصفیه و خزانه و تخت مرصع که پنج لک روپیه صرف آن شده و پردله که بدولک روپیه برآمده و اینها را بصیغه پیشکش من ترتیب داده بود طلب نمود صفی‌خان برادر جعفر بیگ است که در خدمت پدر من بخطاب آصف‌خانی اختصاص داشت یک عبیه برادر نور جهان بیگم که به بمن تربیت من بخطاب آصف‌خانی سرفراز است در خانه اوست و عبیه دیگر او به سال کلا تر بخانه بیدولت است و هر دو از یک والده اند به این نسبت بیدولت ازو توقع همراهی و موافقت داشت لیکن چون در ارل قلم تقدیر بمحافل مندی او جاری شده بود مقرر گشته که بدولت و امارت برسد حق سبحانه تعالی او را موافق گردانیده مصدر خدمات نمایان شده چنانچه نوشته می آید بالجمله لعنت الله ییوفا وفادار نام خواجه سرای خود را بحکومت آن ملک فرستاده او بمحفل مندی و سروپا باحمد آباد در آمده شهر گجرات را متصرف گشت چون صفی‌خان اراده دولخواهی پیش نهاد خاطر اخلاص ماثرداشت در نگاهداشتن نوکر و فراهم آوردن جمعیت و صید دلها همت گماشت روزی چند پیشتر از کهتر از شهر برآمده در کنار قلعه کاکریه منزل گزید و از آنجا به محمود آباد شتافت و بظاهر چنان نمود که نزد بیدولت میروم و در باطن با ناهر خان و سید دلیر خان و نانو خان افغان و دیگر بدها جاں سپار و فدویان خدمت قدم با اخلاص که در محال جاگیر خود توقف داشتند مراسلات و مراعات ترتیب مقدمات دولخواهی نموده در انتظار فرصت نشست صالح نام ملازم بیدولت که فوجدار سرکار بهلاد بود و جمعیت نیک همراه داشت از فحواى کار دریامست که صفی‌خان را اندیشه دیگر پیش نهاد خاطر است بلکه کهتر هم این معنی را دریافته بود لیکن چون صفی‌خان جمعی را دلاسا نموده شرایط حزم و احتیاط مرعی و مملوک میداشت نتوانستند دست و پا زد و صالح از توهم آنکه مهلدا صفی‌خان ترک محال و مدارا نموده دست بخزانه دراز سازد پیش بینی بکار برده با خزانه پیشتر شتافت قریب ده لک روپیه بماند و به بیدولت رسانید و کهتر نیز پردله مرصع را گرفته ار پے او روانه شد اما تخت را بجهت گرانی نتوانست همراه برد صفی‌خان قابو دانسته از محمود آباد برگشته کریم که از راه متعارف بر سمت چپ واقع است و نانو خان در آنجا بود نقل مکان نموده با ناهر خان و دیگر دولخواهان بمکاتبت و پیغام قرار داد که هر کدام از محال جاگیر خود با جمعی که دارند سوار شده هنگام طلوع نیر اعظم که صبح اقبال اهل سعادت است و شام ادبار ارباب شقاوت از دروازه که بر سمت انبا است بشهر در آیند و قلعے خود را در برگرفته مذکور گذاشته خود با نانو خان وقت سحر بسواد شهر رسیده و ریاض شعبان لحظه توقف می نماید تا خوب روشن شود و دوست و دشمن تمیز تولی گردد و بعد از جهان افروزی صبح سعادت چون در دولت را کشاده یافت با آنکه اثری از ناهر خان و دیگر دولخواهان ظاهر نه نمود به توهم آنکه مهلدا مخالفان اکاهی یافته در هانت قلعه را هم محتکم و توکل بنمایند این نصرت بخش

ساخت قابل بیگ حرام نمک با جمعی از مقهوران بد فرجام اسیر سر پنجه مکافات گردید چون لعنت الله از سرفراز خلی جمعیت خاطر نداشت در روز جنگ او را مسلسل بر میل نشانده و یکی از غلامان خود را موکل ساخته بود که اگر شکست افتد او را بقتل رساند و همچنین بهادر پسر سلطان احمد را نیز با بزنجیر بر یکی از میل سوار کرده احارت قتل داده بود در وقت گریختن موکل پسر سلطان احمد او را بجمعه هر یکسدر سرفراز حال حوء را از بالای میل بزبونی اندازد موکل او در آن سراسیمگی از روی اضطراب رحیمی نامی رند اما کارگر نمی افتد صفی خان او را به کار راند و در یافته شهر میفرستد لعنت الله تا بروی عدنان ادبار باز نکشید و چون نسای شرره حان در قید دولخواهان بود ناچار آمده صفیخان را دید بالجمله لعنت الله از سروده به بزونج شتافت فرزدان همت خان در قلعه مدکور بودند اگرچه او را در قلعه راه ندادند اما پنج هزار محمودی برسم امامت فرستادند و او سه روز در بیرون قلعه بزونج بکمال تباها گذرانیده روز چهارم از راه دریا به بندر سورت رخت ادبار کشید و قریب دو مائه در بندر مدکور پسر برده مردم پریشان خود را جمع ساخت چون سورت در جاگیر بیدولت بود قریب چهار لک محمودی از متصدیان او گرفته آنچه به ظلم و بیداد از هر جهت بدست آمد متصرف شد و ناراحت برگشته های ستاره سوخته فراهم آورده در برهانپور خود را به بیدولت رسانید القصة چون از صفی خان و دیگر بدهای حق شناس که در صوبه گجرات بودند چنین خدمت شایسته بظهور پیوست هر کدام با انواع نوازش و مزاحم سر بلندی یافت * صفی خان هفتصدی دات و سیصد سوار منصب داشت سه هزاری و دو هزار سوار ساخته بکتاب سیف حان جهانگیر شاهی و علم و نقاره سرفزاری بخشیدم ناهرخان هزاری و دویست سوار داشت بمنصب سه هزاری و دو هزار سوار عز امتیاز یافته بکتاب شیر خان و عدايت اسب و فیل و شمشیر مرصع برق عرت مزاحمت و او ببیره نرسنگدیو نادر پورن مل لولو است که حاکم رایسین و چندیری بود چون شیر خان افعان قلعه رایسین را محاصره نمود مشهور است که او را فول داده بقتل رسانید و اهل حرم او باه طلاح هندو جوهر کرده خود را در آتش غیرت و ناموس سوختند تا دست نامحرم بدامن عصمت آنها نرسد فرزندان و اقوام او هر کدام بطرفی افتادند پدر ناهرخان که خالکها نام داشت نزد محمد خان فاروقی حاکم اسیر و برهانپور رفته مسلمان شد و چون محمد خان و دیعت حیات سپرد حسن پسر او در معررس بجای پدر نشست راجه علیخان برادر محمد خان آن خورد سال را در قید کرده خود مقلد امور حکومت گشت بعد از چند گاه راجه علیخان خبر رسید که حان جهان و جمعی از نوکران محمد خان اتفاق نموده اند و قرار داده که قصد تو کنند و حسن خان را از قلعه برآورده بحکومت بردارند راجه علیخان پیشدستی نموده حیات حان حبشی را با بسیاری از ابطال سال پسر خان خالکها فرستاد که یا او را زنده بدست آرند یا بقتل رسانند مشایخ و سادات خود قدم عیرت افشوده بجنگ استقامت و چون کار برو تنگ شد جوهر کرده از

آراستند و مستعد جدال و قتال گردیدند لعنت الله را بخاطر می‌رسد که از در آمدن من پای همت آنها از چاه خواهد رفت و کار بجنگ نارسیده پربشای و متفرق خواهد گشت چون ثبات قدم دولتخواهان را مشاهده کرد تاب نیاورده بجانب دست چپ عدان امداد یافت و بظاهر چنان نمود که درین میدان داروے تنگ زیر خاک پدهاں ساخته اند مردم ما ضایع خواهند شد بهتر آنست که در عرصه سرگنج رفته جنگ اندازیم و این اندیشه فاسد و تدبیرات باطل از تائیدات اقبال بود چه از الحراف عدان او آواره هزیمت بر رانها افتاد و بهادران عرصه ویدوری گرم و گیزا از پهلوی در آمدند و آن بے سعادت سرگنج نتوانست رسید و در موضع نارنج دایره کرد و دولتخواهان در ده ما لوده که قریب سه کوه فاصله بود معسکر اقبال آراستند صبح روز دیگر امواج ترتیب داده تا این پسندیده متوجه کارزار گشتند و ترتیب امواج بدی دمط قرار یافت در هراول ناهرخان و راجه کلیان رمیدار اندر و دیگر بهادران جلالت اثار کار طلب گردیدند در چرنعار سید دلیر خان و سید سید و جمعی از بندهای احلاص شعار مقر شدند و در برنعار نانو خان و سید یعقوب و سید علام محمد و دیگر فدائیان حان نثار فرار گرفتند و در فول صفی خان و کفایت حان بخشی و بعضی از بندهای شایسته خدمت پای همت افشردند از اتفاقات حسنه جائی که لعنت الله فرود آمده بود زمین پست و بلند بود زقوم رار انبوه و کوچهای تنگ داشت بدابترین سلسله امواج او انتظام شایسته نداشت اکثر مردم کاری خود را همراه رستم بهادر پیش کرده بود و همت خان و صالح بیگ نیز از پیش قدمان ضلالت بودند سپاه نکبت اثار او را نخست جنگ با ناهرخان و همت حان افتاد و چپقلش نمایان شد. قضا را همتخان یزخم تنگ بر خاک هلاک افتاد و صالح بیگ را با نانو حان و سید یعقوب و سید علام محمد و دیگر بندها مبارزت دست داد در عین زور حور و فیل سید علام محمد رسیده او را از اسب جدا ساخت و زخمهای کاری بر خاک افتاد و قریب صدکس او جان نثار گردیدند درین وقت فیلی که در پیش موج عاصیان بود از آوار بان و عاققه تفنگ رو گردان شده بکوچه تنگ که از دو طرف زقوم رار داشت در آمده بسیاری از مقهوران را با مال بیستنی ساخت و از برگشتن فیل سر رشته انتظام مخالفان از هم گسیخت درین اثنا سید دلیر خان از دست راست در آمده کارزار کرد لعنت الله از کشته شدن همت خان و صالح آگاهی نداشت بقصد کمک آنها جلو تیز گرفته نازگی از بار برانگیخت چون بهادران فوج هراول ترددات کرده اکثر زخمی شده بودند از رسیدن لعنت الله تاب نیاورده الحراف عدان نمودند و نزدیک بود که چشم زخم عظیمی رسد در بحال تائید یزدی بجلوه در آمد و صفی خان ارغول کمک فوج هراول شقاوت مقارن این خبر کشته شدن همت خان و صالح به لعنت الله رسید و از نمایان شدن فوج غول و آمدن صفی خان پای همت افشرد او از جای رفته آواره دشت هزیمت و ناکامی شد سید دلیر خان تا یک کوه تعاقب نموده بسیاری از هزیمتیان را علف تیغ انتقام

اتفاق افتاده بود که در حدود پنجاب به شکار شیر رفته شبی قوی جثه اریسه بر آمده نمایان شد از ناله فیل بندوقی بران زدم شیر ارشد نصب از جا برخاسته بقفای فیل بر آمد و فرصت مقتضی آن شد که بدو را گدازه شمسدر را کار فرمایم سر بدو را گردانیده سزاوار آمد و بدو دست سر بدوق را چنان بر روی او زدم که از اسبش ان سر زمین افتاد و جان داد از غرایب آنکه در کوه نول من روی سکار گرگ رفته بودم بر فیل سوار بودم گرگی از پیش بر آمد تیری نزدیک به من شوتیدم که فرب به یک و حب فرو نشست و بهمان تیر افتاد و جان داد و بسیاری بدو که بیدس من جوانان سخت که ان بدست تیروسی تیر زده اند و نموده چون از خود پوشیدن حوشما نیست زبان فلم را از عرض این وایع کوتاه می دارم در نیست و بهم ماه مذکور عتد مروارید بخت سنگه پسر رانا کن عدايت شد در بدو لا معرض رسد که سلطان حسن رمیدار یگلی و دیعت حیات سپرده مدصب و جاگیر او را به شادمان سرکلان او لطف نمودم هفتم ماه امرداد ابراهیم حسین ملازم فرزند ابدسد شاه پرویر اسکرتور انرسیده بدوید فتح سامعه امرو اولای دولت اندی اتصال گردید عرصداشت انفرزد مستمند کیفیت جنگ و تیردات بهادران با نام و بگ گردانید شکر این موهبت که از عدايات الهی بود تقدیم رسد و شرح ان محمل است چون عساکر منصور در مودک شاهزاده والا قدر از کوه چاند عمو نموده به ولایت ماله در آمد بدولت با نیست هم از سوار و سید فیل حدگی و توحاده عظیم ار ماند و معرم نرم در آمده جمعی از ترکیان کن را با جادورای وادی رام و اش خا و دیگر قهبران سینه بخت پیش از خود گسیل نمود که بار دوی ظهر مزین نفری بر آند مهابتک ترتیب بتوک شادسته نموده شاهزاده والا قدر را در عول جاع داده خود بهمه موج و رسیده در سوار شدن و فرود آمدن شرایط حزم و احتیاط نکار سرد ترکیان از دور خود را نمودار می گردانند و قدم جرات و جلالت پیش نمی نهاده زوری نوبت چند اولی منصور خا فرنگی بود در وقت فرود آمدن اردو مهابتکان بجهت احتیاط بیرون لشکر موج بسته ایستادند تا مردم بفراغ خاطر دایره کنند چون منصور خان در اندای راه پیاله خورده سرمست ناده غرور به منزل میرسد بحسب اتفاق فوچی از دور نمودار میشود و خیال شراب او را بری میدارد که باید تاخت ے آنکه برادران و مردم خود را خبر کند سوار شده می تارد و دو سه ترکی را پیش انداخته تاجای که جادورای و اودی رام با دو سه هزار سوار صف بسته ایستاده اند رده رده می رود چنانچه ضابطه ایست از اطراف هجوم آورده او را در میان می گیرند تارمقی داشته دست و پا رده در راه اخلاص جان سپار میگردن دربی ایام مهابتکان بدوسته برسل و رسایل میددلها ے رمیده جمعی که از روه احتیاط و اضطراب همراه بیدولت بودند می نمود چون مردم آیت یاس از منحه احوال او می خواندند از الجانب نیز نوشته مرستاده قول خواسته بودند بعد ارا که بیدولت از قلعه ماند و بر آمد نحتین جماعتی ترکی را پیش

حیات مستعار در گذشته در وقت ناهر خان بعایت خورد سال بود حیات خان حبشی از راجه علیخان القاسم نموده او را بر ریدی برداشت و محلمان ساخت بعد از موت او راجه علیخان در مقام تربیت ناهر خان در آمده رعایت احوال او بواجبی می نمودند چون پدر بزرگوارم انارالله برهانه قلعه اسیر را فتح کردند مشارالیه خدمت آنحضرت پیوست آثار رشد از فاصیه احوال او دریافتند بمصوب لایق سرور فرمودند و پورگنه محمد پور را از صوبه مالوه بجایگزین نمودند در خدمت من بیشتر از بیشتر ترقی کرد الحال که توفیق حق گذاری نصیب او شد نتیجه آن چنانچه لایق بود دریافت * سید دلیر خان ارسادات باره است سابق نامش سید عبدالوهاب بود منصب هزاره و هشتصد سوار داشت بدو هزاره و هزار و دویست سوار و علم سرفراز گشت ناره زبان هندی دوازه را گویند چون در میان دو آب دوازه دیهه نزدیک هم واقع است که وطن این سادات است بدو سادات باره اشتها یافتند بعضی مردم در صحبت بسبب اینها سخن ها دارند لیکن شجاعت ایشان بیهوشی است قاطع برسیادت چنانچه درین دولت هیچ معرکه نبوده که اینها خود را نمایان ساخته باشند و چند کار نیامده باشد مررا عزیز کوکه همیشه می گفت که سادات باره بلا گردان ایندولت اند الحق چینی است نانو خان انعال هستصدی ذات و سوار منصب داشت هزار و بانصدی ذات و هزار دویست سوار حکم شد همچینی دیگر بندهای دولتخواه در حور خدمت و جانفشانی بمراتب بلند و مناصب ارجمند کام دل بر گرفتند در بدولت اصلتخان پسر خانجهان را کمک فرزد داور بخش بصوبه گجرات تعیین فرمودیم و نورالدین قلی را بصوبه مذکور فرستادیم که شرره خان و سرفراز خان و دیگر اعیان لشکر عاصی که اسیر سر پنجه مکافات شده اند محبوس و مسلسل بدرگلا بیارد * و درین تاریخ بعرض رسید که منوچهر پسر شاه نواز خان برهمونی سعادت از بدولت جدا شده بخدمت مرزد اقبالمدد شاه پرویز پیوست اعتقاد خان حاکم کشمیر بمصوب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرفرازی یافت چون قراولان خبر آوردند که درین نزدیکی شیری نمایان شده خاطر را بشکار آن رغبت شد بعد از در آمدن به بیشه سه شیر دیگر نمایان گردیدند هر چهار را شکار کرده بدولتخانه مراجعت نمودم همچنان طبیعت بشکار شیر مایل است که تا شکار آن میسر باشد به شکار دیگر دستوری نمی دهد سلطان مسعود پسر سلطان محمود انارالله برهانه نیز بشکار شیر رغبت مفرط داشته و از شیر کشتن او آثار غریبه در تواریخ مذکور و مسطور است خصوص در تاریخ بیهقی که مصنف او آنچه برای العین مشاهده نموده بطریق روزنامه ثبت نموده از جمله آن می نویسد که روزی هر حدود هندوستان بشکار شیر رفت و فیل سوار بود شیر سخت بزرگ از بیشه بر آمد و رو بفیل نهاد خشنه بینداخت و بر سینه شیر زد شیر از درد و خشم خیز زد بقتل فیل بر آمد و امیر به زانو افتاد چنان شمشیر زد که هر دو دست شیر قلم کرد و شیر بپای افتاد و جان داد مرا هم در ایام شاهزادگی چینی

و بعد از آنکه از حویلی دهلی شکست خورده برگشت تا آنکه عیال مندی نداشت
توفیق نیفت که خود را ملازمت رساند و غبار حاکمت و دغ عصیان از لوح پیشانی
پاک ساخته عذر تقصیر گذشته در خواهد تا آنکه منتقم حقیقی و یارین روز مبتلا
ساخت و مبلغ یک لک و سی هزار روپیه نقد از اموال او بیدولت تصریف گشت
چون کردی مداش این ز آفات * که واجب شد طبیعت او را
بالجمله بیدولت سرعت از آب برده گذشته تمام کشتیها را باطل کرد کشتید
و گدوها را باعتقاد خود استحکام داده بیرم بیگ بخشی خود را با موحی
معتمد خود و جمعی از ترکیان دکن در کنار آب گذاشته آراهای توپخانه در سر
بهاده خود بجانب قلعه اسیر و برهانپور عدان ادبار معطوف داشته در بدوقت ملازم
او قامدی که حالکادان برد مهابتخال فرستاده بود گرفته پیش بیدولت برد در عدوان
معتوف این بیت مرقوم بود

صد کس بنظر نگاه می داردم * ورنه بهریدمی رے آرامی

بیدولت او را با ولاد از خانه طلبداشته نوشته را باو نمود اگرچه عدوها گفت لیکن
جوانی که مسموع اعتمادتوانست سامان نمود القصة او را با داراب و دیگر مردان متصل
میرل خود نظربند نگاه داشت و آنچه خود فال زده بود که صدکس بنظر نگاه می
دارند پیش او آمد در بدولا ابراهیم حسین ملازم فرزند اقبالمد را که عرضداشت فتح
آورده بود بحطاب خوش خبر خانی سرفراز ساخته خلعت و میل عنایت شد و
فرمان مرحمت عنوان شاهزاده و مهابتخال مصحوب خواص خان فرستاده بهرچی
گران بها بجهت فرزند اقبالمد و شمشیر مرصع به مهابتخال عنایت شد * چون
از مهابتخال خدمات شایسته بظهور پیوسته بود بمنصب هفت هزاره ذات
و سوار سرفزاری بخشیدم سید مهابتخال از دکن آمده دولت زمین بوس دریافت
مورد عنایات خاص گردید مشارالیه از تعینات صوبه دکن بود چون بیدولت از حوالی
دهلی شکست خورده بماند و رمت او مردمان خود را در حدود متعلقه غیر بصبات
ایزدی سپرده ار راه نا متعارف خود را ملازمت رسانید میرزا حسن پسر میرزا رسم
صعوبی بخدمت موجوداری سرکار بهرایج دستوری یافته بمنصب هزار و پانصدی داد
و پانصد سوار از اصل و اضافه سرفراز گشت لعل بیگ داروغه دفتر خانه را نزد فرید
اقبال مند شاه پرویز فرستاده خلعت خاصه با ندری به آن فرید و دستار بمهابتخال
مصحوب او عنایت شد خواص خان که سابق نزد آن فرزند رفته آمده بود ملازمت
نمود مشتمل بر اخبار خوش آمد خانه زاد خان پسر مهابتخال را بمنصب پنجاهزاری
ذات و سوار سرفراز ساختم در بدولا روری بشکار نیله گاو خوشوقت شدم در انداء شکار
ماری بنظر در آمد که طولش دو نیم درعه و جنه او مقدار سه دست بود و نصف
خرگوشی را مرز برده و نصف دیگر را در فرود بردن بود چون قراولان برداشته نزدیک آوردند
خرگوش از دهانش افتاد فرمودم که بار بدهانس در آوردند هر چند زور کردند نیارستند

فرستاد و از پس آنها رستم خاں و تقی و برقدار خاں را با گروه توپچیانی روانه ساخت
 انگاه داراب خاں و بهیم و بیژم بیگ و دیگر مردم کاری خود را روانه گردانید و چون
 بخود قرار جنگ صف نمی توانست داد همیشه نظر بر قفا داشت فیلقا مدت جنگی
 را با ارباب هاله توپخانه از آب فریده گذرانیده جریده از پی داراب و بهیم خون هم روی
 ادبار بعرضه گارزار نهاده روی که حوالی کالداده معسکر اقبال گردید بیدولت تمام لشکر
 نکبت اثر خود را به تقابل فوج منصور فرستاده خود با خاخالان و معدودے یک گروه
 عقب ایستاده بر قند از خاں که از مهاتخان قول گرفته در کمین بود وقتی که لشکرها در
 برابر هم صف کشیده اند قابو یافته با جماعتی برقدار تاخته خود را به لشکر منصور رسانیده
 و حمالگیر بادشاه سلامت گفته می آید تا مهاتخان رسید مشارالیه بملازمت فرزند
 اقبالمند پیروز برده بمراحم بادشاهی مستمال و امیدوار گردانید و سابق بهاءالدین نام
 داشت و نوکر رستم بود بعد از فوت او در سلک توپچیانی رومی مدظم گردید چون
 خدمت خود را گرم و چسپان می کرد و جمعی با خود همراه داشت لایق تربیت
 دانسته بکتاب برقدار از خانی سرفراز ساحت در وقتی که بیدولت را بدکن می
 فرستادم مشارالیه را میرآتش لشکر ساخته همراه او تعیین ساختم اگرچه در ابتدای
 داغ لعدت برعایه عبودیت نهاد لیکن عاقبت بخیر ظاهر شد و بوقت آمد
 همان روز رستم که از نوکران عمده او بود و اعتماد تمام بر او داشت چون یافت که
 دولت او برگشته است از مهاتخان قول گرفته برهمونی سعادت و بدرقه توفیق
 با محمد مراد بدخشی و دیگر مناصبداران که همراه او بودند از لشکر نکبت اثر
 او بیرون تاخته بموکب اقبال شاهزاده والا قدر پیوست بیدولت را از شنیدن این
 اخبار دست و دل از کار رفت و بر تمام نوکران خود چه جای بندهای بادشاهی
 که همراه او بودند بے اعتقاد و بے اعتماد شده از غایت توهم شباشب کس فرستاده
 مردم پیش را نزد خود طلبیده فرار برقرار اختیار نموده سراسیمه از آب فریده عبور کرد
 در بوقت باز چندی از ملازمان او قابو یافته جدا شدند و بخدمت فرزند سعادتند
 پیوسته در خور حالت خویش نوازش یافتند و همدری روز که از آب فریده میگذشت
 نوشته بدست مردم او افتاد که مهاتخان در جواب کتابت زاهد خاں نوشته بعواطف
 و مراحم بادشاهی مستمال و امیدوار گردانیده در آمدن ترغیب و تحویص بسیار نموده
 بود آن را بجنس نزد بیدولت بردند او از زاهد خاں بد گمان و بے اعتماد شده او را
 به سه پسر محبوس گردانید زاهد خاں پسر شجاعت خاں است که از امرا و بندهای
 معتمد پدر بزرگوار بود و من این بے سعادت را نظر بر حقوق خدمت و نسبت
 خانه زادگی تربیت فرموده بخطاب خانی و منصب هزار و پانصدی سرفراز ساخته
 همراه بیدولت بخدمت فتح دکن رخصت فرمود درینوقت که امرای انصوبه را بجهت
 مصلحت قندهار طلب فرمود با آنکه فرمان از روی تاکید خصوص با و هاد رشد
 این بے سعادت بدرگاه نیامده خود را از فدویان و هوا خواهان بیدولت ظاهر ساخت

گذشته سرگشته نادیده ضلالت گشته تفصیل این احوال آنکه چون از آب فربه عبور نمود تمام کشتیها را به آنطرف برده کنار دریا و گدوها را به توپ و تندق استحکام داد بپرم بیدگ را با بسیاری از بخت برگشته های ستاره سوخته بر کنار آب گذشته بجانب آسیرو برهانپور رخت اداوار کشید و خالکان و داراب را بطریقه با خود همراه برد اکنون مجمل حقیقت قلعه اسیر بجهت شادابی سخی ناگراست * قلعه مذکور در ارتفاع و استحکام و مقانیت از غایت اشتهار محتاج بتعریف و توصیف نیست پیش از رفتن بیدولت بدکن حواله خواجه نصرالله ولد خواجه فتح الله بود که از علامان و حانه رادان قدیم الحکومت است ثانی الحال به التماس بیدولت حواله میرحسام الدین پسر میرجمال الدین حسین شد چون دختر تعائی نورجهان بیگم در حانه اوست و فتیکه بیدولت از حوالی دهلی شکست خورده بجانب مالوه و ماندو عطف عدس نمود نورجهان بیگم بمیرمدکور نشانها فرستاده تاکید فرمودند که زهار الف زهار بیدولت و مردم او را پیرامون قلعه نگذارند برج و تاره را استحکام داده اداای حقوق لازم شناسد و نوعی نمد که داغ لعنت و کفران نعمت بر ناصیه سیادت و عرت او نسیند الحق خوب استحکام داده و سامان قلعه مذکوره به مرتبه ایست که مرغ اندیشه بیدولت برحواشی آن تواند پرواز کرد و تسخیر آن برودی ممکن و میسر باشد تا حمله چون بیدولت شریفا نام ملازم خود را نزد مسارالیه که فرستاده به ترتیب مقدمات بیم و امید از راه برده مقرر نمود که چون بگرفتن نشان و حلهت فرستاده بوده است اقلعه بربر آید دیگر او را بالای قلعه نگذارند آن مے سعادت بمحور رسیدن شریفا حقوق تربیت و رعایت را برطاق بستان بهاده بیمضایقه و مبالغه قلعه را بشریفا سپرده خود نامزدان برآمده نزد بیدولت روت بیدولت او را بمنصب چهار هزار بدات و علم و نقاره و خطاب مرتضی خانی بدنام ازل و اند و مطعون دین و دنیا ساخت القصه چون آن بخت برگشته بپایه فلح اسیر رسیده خالکان و داراب و سایر اولاد بد بهاد او را با خود بالای قلعه برد و سه چهار روز در انجا بسر برده از اذوفه و سایر مصالح قلعه ای خاطر او پرداخت قلعه را بگوپال داس نام راجپوت که سابق نوکر سر بلند راے بوده و در هنگام رفتن دکن ملارم او شده بود سپرده عورات و اسباب ریادتی را که با خود گردانیدن متعذر بود در انجا گذاشت و هر سه مذکوره خود را باطفال و کنیز چند ضروری همراه گرفت اول قصدش این بود که خالکان و داراب را در بالای قلعه محبوس دارد اخر راے او برگشت و ناحود فرود آورده به برهانپور شتافت * درینفلا لعنت الله گمراه ناجهان جهان اداوار و بحوست از سورت آمده باو پیوست از غایت اضطراب سر بلند راے پسر راے بهوج هاده را که از بدنها و راجپوتان مردانه صاحب الوش است در میان داده برسل و رسایل حرف علم مذکور ساخت مهابتخان گفت که تا خالکان نیاید صلح صورت ندیر نیست همگی مقصدش آنکه بایی وسیله آن سرگروه محفل را که سر حلقه ارباب مساد و عدا است ازو جدا سازد بیدولت ناچار او را از قید بر آورده بهر گد میسخت اطمینان خاطر خود نموده

در آورد چنانچه از زور بسیار کنج دهانش پاره شد بعد از آن فرمودم که شکمش را چاک کردند اتفاقاً خرگوش دیگر درست از شکمش برآمد اینقسم مار را در هندوستان چیتل می گویند و مرتبه کلا می شود که کوزه پاچه را درست فرمود می برد لیکن زهر و گزیدگی ندارد روزی در همین شکار یک ماده نیله گاؤ را به صندوق زدم از شکمش دو بچه رسیده برآمد چون شنیده شده بود که گوشت بر نیله گاؤ لذیذ و لطیف می باشد به باور چنان سرکار فرمودم که دو پیازه ترتیب داده آورده ب تکلف خالی از لذت و نراکت نبود در پاتر دهم شهر پور ماه الهی رستم خان و محمد مراد و چندی دیگر از نوکران بیدولت که بر همدی سعادتمند بودند خود را ملازمت فرزند اقبال مند شاه پرویز رسانیده بودند حسب الحکم بدرگاه آمده دولت آستان بدوس دریافتند رستم خان را بمنصب پهلوانی ذات و چهار هزار سوار و محمد مراد را بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته معواطف روز افزون امیدوار ساختند و رستم خان بدخشی العمل است فامش یوسف سنگ بود حسبیت وراثت بمحمد قلی معاهدی دارد که وکیل و مدار علیه مرزا سلیمان بوده است اول در سلک بندهای درگاه انتظام داشت و اکثر در صوبه ها بسر برده داخل منصبداران خورد بود به تقریبی جایگزین او تعمر شده نزد بیدولت آمده ملازم گشت از شیر شکاری و فوف تمام دارد در پیدش او هم ترددات کرده خصوص در مهم رانا و بیدولت او را از سایر نوکران خود برگزیده و مرتبه عمارت رسانیده بود چون مرز عنایات بسیار باو کردم حسب التماس او خطاب خانی و علم و دقار بمسارالده مرحمت فرمودم و یکچند بوکالت او حکومت گجرات داشت و ده هم بکرده بود محمد مراد پسر مقصود میر آب است که از قدیمان و نایبان مرزا سلیمان و مرزا شاه رح بود درین تارخ سید بهوه از صوبه گجرات آمده ملازمت نمود نورالدین قلی چهل و یک نفر از مخدولان ب عاقبت را که در احمد آباد گرفتار شده بودند مقید و مسلسل بدرگاه آورد شره خان و قابل بیگ را که سرکرده ارباب فساد بودند در یاس فیل مست انداخته بپاداش رسانیدم بعتم ماه مذکور مطابق هیر دهم شهر دیقعه فرزند شهریار را از بواسه اعتماد الدوله حق سبحانه صبیبه کرامت فرمود امید که قدمش برین دولت فرخنده و همایون باد بیعت و دوم ماه مذکور جشن وزن شمسی آراستگی یافت سال بنکاه و پنجم از عمر این نیارمند به مبارکی و فرخندگی آغار شد بدستور هر سال خود را بطلا و اجناس وزن فرموده در وجه مستحقان مقرر فرمودم از الحمله بشیخ احمد سهرندی دو هزار روپیه عنایت شد غره مهر ماه الهی میر حمله بمنصب سه هزاری ذات و سیصد سوار ممتاز گشت مقیم بدخشی گجرات بحطاب کهایتخانی سرلندی یافت چون بیگناهی سرفراز خان خاطر نشین گردید او را از بند بر آورده مرتبه کورفش دادم حسب التماس فرزند شهریار به منزل رفته شد حشن عالی آراسته پیشکشهای لایق کشیده و بانگش از بندها سر و پا دادند بدولا عرض داشت فرزند اقبال مند شاه پرویز رسید که بیدولت از آب برهان پور

افتاد خواصخان را بر جناح استعجال فزود فرزند احلاص کیش فرستاده تاکید بیش از پیش فرمودم که ریدهار بچهره کشائی این مرادات تحلی نگشته همت بران مصروف دارد که یا او را رده بدست آرد یا از قلمرو بادشاهی آواره سارد چون مذکور می شد که اگر اربن طرف کار برود تنگ شده غلب ظن است که ار راه الکه قطب الملک خود را بولایت آودیس و نگاله اندازد و بحساب سپاهگویی نیز معقول می نمود بدین حرم و احتیاط که از شرایط جهانداری است میسر استم را صاحب صوبگی اله آباد اختصاص بخشیده رخصت انصوب فرمودم که اگر بحسب اتفاق نقش چپین بشیند از مصالح آندار باشد * دینولا فرزند خالجهان از ملکان آمده دولت رمین بوس دریافت هزار مهر صیغه نذر و یک قطعه لعلی که یک لک روپیه قیمت داشت نایک عدد مروارید و دیگر احداس برسم پیشکش گدرانید برستم خان فیل مرحمت نمودم هم آبان ماه الهی خواصخان عرضداشت شاه زاده و مهابتخان را آورده معروضداشت که چون آن فرزند به برهانپور رسید با آنکه بسیاری از مردم بدین شدت باران و بر آمدن او عقب مانده بودند بموجب حکم بی کامل و توقف از آب گذشته به تعاقب بیدولت علم اقبال برافراخت و بیدولت از شنیدن اینخبر جانگزه سراسیمه طی مسافت می نمود و از شدت باران و افراط لای و گل و کوچ پی در پی چار وائی نار بردار از کار رفته بود از هر کس هرچه در راه می ماند باز پس نمی گردید و او را فرزدان و متعلقان نقد جان عذیمت شمرده با احداس نمی پرداختند عساکر اقبال از گریوه بهنگار گذشته تا برگه ریکوت که از برهانپور قریب چهل کوه مسافت است به تعاقب او شتافتند او با بحال تا قلعه مامهور رعت و چون دانست که جادو رای و اودی رام و سایر دکهیدیان بیس اربن باورفاخت نخواهند کرد پرده آرم نگاهداشته انهارا رخصت نمود و فیلان گران نار نادیکر احوال و انتقال در قلعه مذکور با اودی رام سپرده بجانب ولایت قطب الملک روانه شد چون بر آمدن او از قلمرو بادشاهی به تحقیق پیوست فرزند سعادت مند بصوابید مهابتخان و سایر دولخواهان از برگه مذکور عنان مراجعت معطوف داشته در غره آبان ماه الهی داخل برهانپور گشت راجه سارنگدپو با فرمان مرحمت عنوان برد انفرید رخصت شد فاسم خان بمنصب چهار هزاره ذات و دو هزار سوار سرفزاری یافت میرک معین بحسی کابل را حسب اللتماس مهابتخان بخطاب خانی سرفزاری بخشیدم الفخاں و پیام خان از صوبه پنده آمده ملازمت نموده بحراست قلعه کنگره مقرر فرموده علم عنایت فرمودم غره آذر ماه الهی با فیلخان از چوناگده آمده ملازمت نمود چون خاطر از مهم بیدولت و پرداخت و گرمای هندوستان مزاج من سارگار نبود دویم ماه مذکور موافق غره شهر صفر مقرون بحیر و ظفر از دارالبرکت اجمیر بعزم سیر و شکار خطه دلیذر کشمیر بهضت موکب اقبال اتفاق افتاد قبل ازین عمده السلطنت اصفخانی را بصاحب صوبگی نگاله اختصاص بخشیده بدانصوب رخصت فرمودم چون خاطر بصحبت او الفت و موافقت گرفته و او در مابلایت و استعداد و مهابتخانی

تکلیف دلتی و استحکام و عهد و پیمان بدرون محل بوده محرم ساخت و زن و فرزند
خون را پیش او آورده انواع و اقسام اسلح و رازی بکار برد حمله مقصودش آنکه
دولت ما تنگ شده و کار بدشواری کشیده خود را بسما سپردم حفظ عزت و ناموس
ما سر شمامست کاری نباید کرد که ریاضه پس خواری و سرگردانی یکسم خانانان بعزیمت
صلح از بی دولت جدا شده متوجه اشتر - عراق گردید قرار یافت که مشارالیه در انطرف
آب بوده بمراسلات ترتیب مقدمات صلح نماید قضا را پیش از رسیدن خانانان بکنار آب
چندی از بهادران حالات فوری و جوانان بصورت ایس شبی فاسو یافته از جائیکه مقهوران
غافل بودند عبور نمودند ار شهیدن اس حصار کان همت لرزل پذیرفت و بیرم بیگ
اندونست پای غلامت و حالته سعادتمندانه و مقابله پرداخت تا بر خود
بیاید کس آ آب بعیر گذشت و در همان شب معتمد سیاه بخت مانده
بنات الدمش اعلم باشیده راه گیر سپردند خان جانان از بیرنگی اقتدار لے روال
در شستر حسب مدائن ده روز وقت به ای آمدن * در بدو است مکرر نوشته های
از سرد خانان می رسیدند و بعد از سعادت مشتمل بر دلالت و اسمالت پی در
پی شد خانانان صحنه احوال بدست صورت یس و نقش انداز دریافتند بتوسط
همین شخص خدمت مورد افبال مدد سعادت و بی دولت از رفتن خانانان و عبور
سرمد تصور از آب نبرده و گریختن بیرم بیگ و خوف یافته دل پای داده باوجود
طعنای اب و شدت دارا نکال تدا از راه بهت گذشته بحاکم دکن روانه شد درس
شرح شرح السوی ابدیده شاهمی و ملازمان او کام داکم حدائی اختیار نموده
از همراهی او باز ماندند چون وطن حدوان و اودی رام و آتش خان در سر راه بود
تکلیف مصحات خویش چند منزل روایت نمودند اما حدود راه باردوست او دیدند
و حاصله یک منزلی از پی میرفت و اسمائیکه مردم درس اضطراب و هول خان می
گذاشته او حاوردی میکرد زور که از آن طرف آب روان می شد ذوالفقار خان نام
آنرا که از بدستگران اردیک او بود طلب سر بلند خان افعان و مستاده بنعام گذارد
که از بندک میدی و است عہدی تو دور می نمایند که قاحال آ آب نگذشته آروزی
مندان و دولت مرا از بدوئی هیچکس چنان گران نمی آید که از تو مسارالیه در کنار
اب سوار استاده بود که ذوالفقار خان رسیده تملع رسالت می نمایند سر بلند خان
حواف مشخص نداد و در رفتن و بودن متفکر بود در آن وقت از روی اعراض
میگردید که حامی اس مرابگذار ذوالفقار شمسیر کشید در کمر او حواله میکند در بحال
یکی از افعانان بیرة کوہ دستہ را که اهل هند برچه می گویند در میان حایل می سار
و صرف تبع در چوب برچه خورده دوک شمسیر در کمر سر بلند خان گذاره نمیرسد و بعد از
سه روز شدن شمسیر افغانان هجوم آورده ذوالفقار را باره باره میسارند پسر سلطان محمد
حاجی که حواص بد دولت بود بدامن آشنائی و دوستی لے اجارت بی دولت همراه او آمده
در نزد بالجملة چون خبر آمدن او از برهانپور و در آمدن عساگر منصور بشهر مذکور استماع

را به منزل می فرستد روز دیگر مهابتخان بخانه راحه گرد هر رفته فرزندانش او را پرسش و دلجوئی می کند و از روزه تدبیر و سنجیدگی سید کبیر را بدست آورده مقید می سازد چون راجپوتان بغیر از کشتن او تسلیم نمیشدند بعد از روزه چند او را بپاداش می رساند و بیست و سویم محمد مراد را بخدمت موحداپی سرکار احمیر مقرر داشته رخصت فرمودم در پی راه پیوسته به نشاط شکار خوشوقت بودم روزه در اندام شکار دراج توغون که تا حال مدظر در دیامده بود بهار گیرایدم اتفاقاً باری که او را گرفت دیز توغون بود تجربه معلوم شد که گوشت دراج سیاه از سفید لذیذ تر است و گوشت بوده کلاں که اهل هند گهاگهر گویند از قسم پودنه خورد که حدیثی باشد بهتر همچدین گوشت حلوان فره را با گوشت بیره سنجیدم گوشت حلوان فره لذیذ تر است و محض بجهت امتحان مکرر فرموده بودم که هر دو یک قسم طعام بخته اید که از فرار واقع تمیز و تشخیص کرده شود بدین من مرقوم میگردد دهم دی ماه در حوالی پرگنه رحیم آباد قراولان خبر شیرینی آوردند باز امتحان و فدائی خاں حکم شد که اهل میمنه را که در رکاب حاضر اند همراه بوده بیشه را محاصره نمایند و از پی آنها سوار شده متوجه شکار گشتم از ابوهی درخت و بسیاری جنگل خوب نمایان نمود فیل را بیشتر رانده بهلوسه ابر مدظر در آوردم و بیک رخم بدوق افتاد و جان داد از ایام شاهرادگی تا حال ایدهمه شیر که شکار کردم در برگی و شکوه و تناسب اعضا مثل این شیر مدظر در دیده ام مصوران فرمودم که شبیه ابر موافق ترکیب و جثه بشدد بیست و نیم من چهارگویی وزن شد طولش از فرق تا سردم سه و نیم درعه و دو طسو برآمد در شانزدهم بعرض رسید که حاکم آگره بجوار رحمت ایزدی پیوست اول در پیش بهادر خاں برادر خاں رماں بوده بعد از کشته شدن آنها بخدمت والد بزرگوارم پیوست چون من قدم بعالم و خود بهادام ان حضرت بمن لطف نموده ناظر سرکار من ساحت مدت بدحاه و شش سال پیوسته از روزه احلاص و دلسوزی و رضاحوئی خدمت من کردی و هرگز ابر عباری برحواشی خاطر من نه نشسته حقوق خدمت و سبقت زندگی او زیاده بر است که مقصدی نوشتن ان توان شد ابرد تعالی او را غریق بحر مغفرت خویش گرداناد مقرر خاں را که از قدیمان و باریان این دولت است بحکومت و حراست آگره بلند پایگی بخشیده رخصت فرمودم در حوالی فتحپور مکرم خاں و عبدالسلام برادر او سعادت رمیں بوس دریافتند بیست دوم در قصبه منهرا جشن وزن قمری آراستگی یافت و سال بدجه و هفتم از عمر این بیارمند درگاه بی دیار مبارکی و فرخی آغاز شد در حوالی منهرا بر کشتی از راه دریا سیرکدان و شکار امکان متوجه گشتم در اندامی راه قراولان بعرض رسانیدند که ماده شیرینی ناسه بچه نمایان شد از کشتی بر آمده به نشاط شکار پرداختم چون بچه هاش خورد بود فرمودم که بدست گرفتند و مادر آنها را به بدوق رهم در پیوا بعرض رسید که گفواران و مزارعان ان روی آب جمعه از دردی و راهزنی دست بردارند و در پناه حدیلهای انجوه و محکمهای دشوار گذار بنمود و بیباکی روزگار بر سر نه سال

ار دیگر بندها امتیاز تمام افراد ملکه در اقسام شایستگی بیهمتاست و حدائی او بر من
 گرانی میکرد لاجار فتح آن عزیمت نموده ملازمت طلبیده بودم در پی تاریخ بدرگاه
 رسیده سعادت استقبالیوس دریافت حکمت سنگه ولد رانا کرن رخصت وطن شده
 بعدایت خلعت و خنجر مرصع سرفراز گشت راجه سارنگدیو عرضداشت فرزند سعادتمند
 شاه پرویز و مدار السلطنت مهانتخان آردی استانبوس نمود مرموم بود که خاطر ار مهم
 بیدولت جمع شده و دنیا داران دکن کام و نا کام شرایط اطاعت و فرمان برداری بتقدیم
 میرساند الحضرت قطع نگرانی خاطر از استانب میرموده بسیر و شکار خوشوقت باشند
 و از ممالک محروسه هر جا پسند افتد و نمراج اشرف سازگار باشد تسریف نموده به نشاط
 دل و کام کشی روزگار مسعود بسربرد بستم ماه مذکور میرزا والی از سرودج آمده ملازمت
 نمود حکیم مومنا بمنصب هراری سرفراز گردید اصلتخان پسر حان جهان حسب الحکم از
 گجرات آمده دولت رمینیوس دریافت در بدولت عرضداشت عقیدتخان کشی صوبه
 دکن مستملر کشته شدن راجه گرده رسید و شرح این سالکه انکه یکی از برادران سید
 کبیر باره که ملارم فرزند اقبالمند شاه پرویز بود شمشیر خود را بجهت روشن ساختن
 و چرخ ردن به صیقلگری که متصل بحانه راجه گرده در دکان داشته میدهد روز دیگر که
 به طلب شمشیر می آید بر سر اجوره گهنگو می شود و نهران سید چند چوب صیقلگر
 می زند مردم راجه بحماییت او از نهر شلاق میرند اتفاقاً دوسه جوانی از سادات
 باره در آن حوالی مدرل داشته اند اری غوغا وقوف یافتند و کمک سید مذکور
 مدرسد اتس فتنه در میگیرند و در میان سادات و راجپوتان جنگ میشود و کارنه تیرو
 شمشیر می کشد سید کبیر آگاهی یافته با سی چهل سوار خود را کمک میرساند و
 در بدو وقت راجه گرده را جمعی از راجپوتان و اقوام خود چنانچه رسم هندو است برهنه
 نشسته طعام می خورند از آمدن سید کبیر و شدت سادات و قوف یافته مردم خود را
 بدرون حویلی در آورده در را مضبوط میسازد و سادات دروازه حویلی را آتش زده خود
 را بدرون می اندازد و حدگ بجائی میرسد که راجه گرده را بیست و شش نفر از
 ملارمان خود کشته میسوزد و چهل کس دیگر زخم برمیدارد و چهار کس از سادات
 نیز بقتل میرسد و بعد از کشته شدن راجه گرده سید کبیر اسپان طویله او را گرفته بخانه
 خود مراجعت می نماید امراء راجپوت بقتل راجه گرده وقوف یافته موج موج از
 منازل خود سوار میشوند و تمام سادات باره کمک سید کبیر شتافته در میدان پیش
 ارک مجتمع میگردند و آتش فتنه و مساد و آشوب ترفی میکند و نزدیک بان میرسد
 که سورش عظیم شود مهانتخان اری آگاهی یافته می العور سوار گشته خود را میرساند
 و سادات را بدرون ارک آورده راجپوتان را روشنی که مناسب وقت بود دلاسا نموده
 حندی از عمد ها را همراه گرفته بمنزل خانعالم که در آن نزدیک بود چنانچه
 دلاسا می نماید مقصد و متکفل تدارک این میگردن چون اینکبر بشاهراده میرسد
 انبردید بیدر منازل خانعالم رفقه بزیانی که لایق حال بوده تسلی می نماید و راجپوتان

بے عاقبت گردد روز دیگر از سوادشهر کوچ فرموده سلیم گدّه نزول اقبال اتفاق افتاد چون خانه راجه کشداس بر سر راه واقع بود و مبالغه و الحاح بصیّار نمود حسب التماس او سایه دولت بر منازل او انداخته آن قدیم الخدمت را کامیاب این آرزو گردانیدم از پیشکشهای او قلیلی بجهت سرفرازی او پایه قبول یافت بیستم از سلیم گدّه کوچ شده سید بهوه بخاری را بحکومت دهلی که وطن مالوفه اوست و الحق این خدمت را پیش اربن هم خوب سر کرده بلند پائینی بخشیدم در بوقت علی محمد پسر علی رای حاکم ثبت فرموده پدر بدرگه آمده دولت زمین بوس دریافت و ظاهر شد که علی رای باین پسر خود نصبت محبت و تعلق مفروط داشت و از دیگر اولاد گرامی تر میدید * میخواست که او را جادشین خود گرداند بنابران محسود برادران گشت و آزردها در میان آمد ابدال پسر علی رای که رشید ترین اولاد اوست از غیرت و آزردها بحال کاشعمر متوسل شده ادبا را حامی خود ساخت که چون علی رای بغایت پیر و منحنی شده هرگاه زمان موعود در رسد بحماییت والی کاشغر حاکم ملک ثبت شود علی رای اربن توهم که مبادا برادران قصد او کنند و در ملک او شورش افتد مشارالیه را روانه درگاه نمود و هدیه مقصدش آنکه از منصوبان این درگاه شود که بحماییت و رعایت اولیای دولت کارش رونق و نظام پذیرد غره اسفندار مذّ ماه الهی در نواحی پرگده ابداله منزل شد لشکری پسر امام وردی که از بیدولت گریخته خود را بحکومت فرزند سعادت مند شاه پرویز رسانیده بود درین تاریخ بدرگاه آمده آستانبوس نموده عرض داشت آن فرزند و مهابتخان مستملبرسهارش و مجرائی خدمت عادل خان بانوشته که مشارالیه نزد مهابتخان فرستاده بود اظهار بندگی و دولتخواهی نموده بنظر در آورد و باز لشکری را برد آنفرید فرستاده خلعت بانادری تکمه موارید بجهت شاهزاده و خلعت بجهت خان عالم و مهابتخان فرستاده بالتماس آنفرید فرمان استمالت مبنی بر عدایت بیعایت باسم عادل خان قلمی فرموده خلعت با نادری خاصه مرحمت شد و حکم فرمودم که اگر صلاح دادند مشارالیه را نزد عادلخان فرستند پنجم ماه مذکور باغ سهرورد محل فرول بارگاه اجل گشت درکنار آب نیاه صادق خان و مختار خان و اسفندار و راجه روپ چند گویاری و دیگر امرا که کمک او مقرر بودند خاطر از ضبط و ربط کوهستان شمالی و پرداخته سعادت آستانبوس دریافتند بالجملة جگت سکه باشاره بیدولت خود را بکوهستان مذکور رسانیده به ترتیب اسباب فتنه و فساد پرداخت و چون عرصه خالی بود روزی چند در شعاب جبال و گریوه های دشوار بسر برده بناخت و تاراج رعایا و زیرستان و بال اندوخت تا آنکه صادق خان بانحدود پیوست و بمقدمات بیم و امید جمیع زمینداران را بقید ضبط در آورده استیصال آن ے سعادت را وجه همت خود ساخت و مشارالیه قلعه مور را استحکام داده متحصن شد هرگاه قابو یافتی اراں محکمه برآ آمده با قوچ از بددهای بادشاهی جنگ در گریز کردی تا آنکه اذوقه کمی کرد و از کمک و هدیه دیگر زمینداران مایوس گشت و سرفراز ساختن برادر خود موجب اضطراب و دلنگینی او شد

واجبی بجاگیر داران نمی دهند بحاکمها حکم فرمودم که جمعی از منصفه اراکین پیش را همراه گرفته قضیه و تادیب بلیع نماید و قتل و بند و تاراج نموده محکمه و حصار آنها بخاک برابر سازد و خازن فتنه و فساد آنها از بیخ برکند و در دیگر موج از آب گذشته گرم و چسبان ناخنند چون مرمت گریختن بشد پای جهالت افشوده جنگ در برابر کردند و گس بسیاری بقتل رسید زن و فرزند آنها با سیری رمت و غنیمت فراوان بقتصرف سپاه مدصور افتاد غره بهمن ماه و ستم خان را بفرجداري سرکار قنوج سرور سازخه بدانصوب فرستادم و نیم ماه مذکور عبدالله پسر حکیم نورالدین طهرانی را در حضور فرمودم که سیاست کردند و شرح این اجمال آنکه چون دارای ایران پدرش را بگمان زور و سامان در شکنجه و تعدیب کسید مسارایه از ایران گریخته بصد فلاکت و پریشانی خود را به هندوستان انداخت و بوسیله اعتماد الدوله در سلک بندهای درگاه منظم گردید و از مساعدت تحت نددک زمانی روشناس گشته داخل خدمتگاران نزدیک شد و منصب پانصدی و حاکم معموره یافت لیکن از آنجا که حوصله اش تنگ بود تا این دولت نداشت کفران نعمت و ناسپاسی پیشه خود ساخت و پیوسته زبان را به شکر و شکوه خدا و خداوند خوش آلوده میداشت درینولا مکرر بعرض رسید که هر چند عنایت و رعایت در حق او بپسند شود آن با حق شناس در شکایت و آرزوگی می افزاند معه ذالک نظر مرحمت های که در حق او نه ظهور آمده بود مرا باور نمی افتاد تا آنکه از مردم بیعرض که در محافل و مجالس حرفهای بی ادبانه ازو صحبت بمن شنیده بودند استماع می افتاد به ثبوت پیوست بدایران بحضور طلبداشته سیاست فرمودم *

زمان سرخ سرسبز میدهد بر باد

چون قراولان بعرض رسانیدند که درین نواحی ماده شیر می باشد که متوطنان این حدود از اسید او در محنت و آزار اند نه فدائی خا حکم شد که حلقهای فیل همراه برده آن شیر را محاصره نماید و از پی او خود سوار شده به پیشه در آمدن بغایت جنگ و چسبان بنظر در آمد بیک زخم بندوق کارش تمام شد روزی به نشاط شکار خوشوقت بودم دراج سیاه به بار گیرانیدم فرمودم که در حضور حوصله اش را چاک نمایند از چینه دان او موش برآمد که دوست برورده بود و هدور به تحلیل نرفته حیرت امرای خاطر گشت که نای گلوی او بایی نازیکی موش درست را بچه طریق فرد برده بے اغراق اگر دیگری نقل میکرد تصدیق آن ممکن نبود چون خود دیده شد بنابر غریبت مرقوم گشت ششم ماه مذکور دارالمک دهلی معسکر اقبال گشت چون جگت سنگه پسر راجه باسو باشارت بیدولت بکجهستان شمالی پنجاب که وطن اوست رفته شورش انداخت خلی صادق خا را به تفتیه و تادیب او تعیین فرمودم چنانچه در اوراق گذشته تحت افتاد درینولا ساد هو سنگه برادر خورد او را بخطاب راجه سرقرار ساخته اسپ و خلعت مرحمت فرمودم حکم شد که دزد صادقخان رفته برهم زن هنگامه مفسدان

جنس برسم اقامت فرستاده بمهر سرحد خود نوشت که بدرقه شده از سرحد خویش سلامت بگذراند و حمله غله فروشان و زمینداران را دلاسا نموده مقرر دارد که باردوسه او غله و سایر ضروریات می رسانیده باشند * بیست و هفتم ماه مذکور عزیمت ساخته روی نمود شب از شکارگاه مراجعت نموده باردوسه می آمدم انعاماً از حوئی که سنگ لاح بسیار داشت و آتش تند می گذشت عبور واقع شد یکی از سز بختان سرکار گرک حواص طلائی که مشتمل بر خوانچه و پنچ بیاله با سرپوش در حویله نرئاسی دهاده و سر آن را بسته درست داشت در وقت گذشتن پایش لشتگی میخورد و دستش می افتد چون آب عمیق بود و سخت تند می روت هر چند تفحص کردند دست و پا ردد اثری از آن ظاهر نشد روز دیگر حقیقت بعرض رسانیدند جمعی از ملاحان و قراولان را فرمودم که همانجا رفته بار از روی احتیاط تفحص نمایند شاید پیدا شود انعاماً در جائیکه افتاده بود بدست آمد و غریب تر آنکه اعلا ربرو بالا رنده و یک قطره آب در پیدالهائے او در نیامده بود اینمقدمه نزدیک است بان که چون هادی بر مسند خلافت نشست انگشتی یاموتی از میراث پدر بدست هارون افتاده بود خادمی را نزد هارون مرستاد و آن انگشتی را طلب داشت قضا را در آنوقت هارون بر لب دجله نشسته بود چون خادم اداء رسالت نمود هارون شکم زفته گفت که من خلافت را بنور واداشتم تو یک انگشتی را بمن روا نداشتی از شدت غضب انگشتی را در دجله انداخت بعد از چند ماه که بحسب تقدیر هادی در گذشت و نوبت خلافت بهارون رسید بغواصان فرمود که در دجله در آمده انگشتی را در جائیکه انداخته ام تفحص نمایند از اتفاقات طالع و دستگیری اقبال در عوطه اول انگشتی را یافته آورده بدست هارون داد * درینولا روزی در شکار گاه امام وردی قراول باشی در اچه بنظر در آورده که یکپای او خار داشت و پای دیگر خار نداشت چون در ماده مایه امتیاز همین خار است بطریق امتحان از من پرسید که این در است یا ماده بداهه گفتم که ماده است بعد از آن شکمش را ناره کردند بیضه پیشینه از شکمش بر آمد جمعی که در ملازمت حاضر بودند از روی استبعاد پرسیدند که بچه علامت در یافتند گفتم که سر بول ماده نسبت به نر خورد میباشد نه تنوع و دیدن آن بسیار ملکه بهم رسیده از غرایب آنکه نای گلوے جمیع حیوانات که ترکان آن را حلق گویند از سر گردن تا چین دهن یکی می باشد و از جزو مخالف همه از سر گلو تا چهار انگشت یک حلق است باز دوشاخ شده بچینه دهن پیوسته و از جائیکه دوشاخ میشود سربند است گره طوری بدست محسوس می گردد و از کلنگ عجیب تر است حلق او بطریق مار پیچ از میان استخوان سینه گذشته تا دم غازه رفته و از آنجا باز برگشته بگلو پیوسته است چرخ دو قسم می باشد یکی سیاه ابلق دوم بور و درین ایام معلوم شد که دو قسم نیست آنچه سیاه ابلق است فراست و هر چه بور است ماده و دلیل برین اینکه از ابلق خصیه ظاهر شد از بور بیضه و مکرر امتحان نموده شد چون

ناگزیر وسایل برانگیخته بخدمت نور جهان بیگم التجا آورد و اظهار ندامت و خجالت نموده به استشفاع ایسان توسل جست و بجهت دلچوئی و خاطر داری ایسان رقم عبور جراید عصیان او کشیده آمد درین تاریخ عرایض متصدیان دکن رسید که بیدولت پنا لعدت الله و دایره و دیگر پروبال شکسته چند بحال تباه و رو سیاه و خرابی از سرحد قطب الملک بجانب اودیسه و سنگله روت و درین سفر خرابی بسیار بحال او و همراهیان او راه یافت و کس بسیار بهدکام فرصت سرو پا برده از حان دست شسته راه فرار پیش گرفتند از جمله زوری میرزا محمد پسر افضل خان دیوان او و والدۀ و عیال خود بوقت کوچ گریخت و چون حیدر به بیدولت رسید حعفر و خانقلی اوزنگ و چندی دیگر از مردم اعتمادی خود را تبعید او فرستاد که اگر رنده تواند بدست آورد و بها و الاسر او را بریده بحضور بیاورد و مردها بسرعت هرچه تمام تر طی مسافت نموده در اثنای راه باو رسیدند و ازین حادثه آگاهی یافته والدۀ و عیال خود را بجانب جنگل رنده پنهان کرد و خود نامعدودی از جوانان که اعتماد همراهی باها داشت مردانه پای همت مسرودۀ بکمان داری ایستد طاهرا جوی آب و چیده هم در میان او بود سید حعفر خان خواست که نزدیک آمده بتیغال و فریب او را هواره برد هر چند بترتیب مقدمات بیم و امید سخن پردازی کرد درو اثر نکرد و حواش به تیر جان ستان حواله ساخت و رعایت جنگ مرده کرد و جان فلی و چندی دیگر از مردم بیدولت را بجهنم داخل ساخت و سید جعفر نیز زخمی شد و چون بزحمات کاری نقد هستی در ساخت لیکن تا رمقی داشت بسیاری را بے رمق ساخت بعد از کشته شدن سر او را بریده پیش بیدولت بردند چون بیدولت از حوالی دهلی شکست خورده بمافد و روت افضلخان را بجهت طلب و کمک و مدد برد عادلخان و عیدۀ فرستاده بارو بند بجهت عادلخان و اسپ و فیل و شمشیر مرصع برای عبیر مصحوب او ارسال داشته بود اول برد عبیر میبرد بعد از تبلیغ رسالت آنچه بیدولت بجهت او فرستاده بود پیش می آورد و عبیر قبول نمیکند و میگویند که ما تابع عادلخانیم و امور عمده دنیاداران دکن اوست شما را اول پیش او باید رفت و اظهار مطلب خود نمود اگر او قبول این معنی نمود بنده موافقت و متاعمت میکند و در اند صورت هرچه فرستاده آید میگیرد و الا نه افضل خان فرد عادلخان میرود و رعایت بد پیش می آید و مدتها در بیرون شهر نگاه میدارد و بحال او نمی پردزد و انواع خواری میفرماید و آنچه بیدولت بجهت او و عبیر فرستاده بود همه را غایبانه ازو طلب نموده متصرف میشود مسارالیه در بنگا بود که خبر کشته شدن سر و خرابی خانه را شنیده روز سیاه می نشیند القصه بیدولت با این سامان دولت و اتعافات طالع و نشستی منصوبهای درست راه دور و دراز طی نموده خود را به بدر مچھلی بائن که به قطب الملک متعلق است رسانید و پیش از رسیدن خود بان حوالی کس خود را فرزند قطب الملک فرستاده بانواع و اشکام امجاد و همراهی تکلیف نمود قطب الملک جزوۀ از نقد و

برگردار زشت خود انداخته در برهانیپور نیارست بود فرزندها را همراه گرفته بجانب دکن رخت ادبار کشید که در پناه عادلخان روزگار بسر برد قضا را از حوالی پیشتر عبور واقع میشود که جانسپار خان وقوف یافته جمع را بر سر راه میفرستد و او را با متعلقان گرفته پدش مهابتخان می آورد مهابتخان عقید و محبوس داشته یک لک روپیه اردقه و جنس ازو گرفته و تحصیل نموده و جادو رای و اردی رام نیلان بیدولت را که در قلعه برهانیپور گذاشته بود همراه گرفته آورده شاهزاده را ملازمت نمودند فاضل عبدالعزیز که در حوالی دهلی از نزد بیدولت بجهت عرض مقام او آمده بود او را راه سخن نداده حواله مهابتخان نموده بودند و بعد از شکست و خرابی او مهابتخان ملازم خود ساخته بود چون رابطه اشنائی قدیم بعادلخان داشت و چند سال سوکالت خانجها در بلجاپور بود در بدولت مهابتخان باز او را نزد عادلخان برسم حجابت فرستاد و دیدار آن دکن تقاضای وقت و برآمد کار منظور و ملحوظ داشته اظهار بندگی و دولتخواهی نمودند عبدالمقهور علیشیر نامی از مردم معتبر خود فرستاده نهایت عجز و مروتنی ظاهر ساخت چنانچه مهابتخان از عالم نوکری عرضداشت نوشته قرار داده بود که در دیوبنگام آمده مهابتخان را به بینه و پسر کلان خود را ملازم سرکار ساخته در خدمت فرزند اقبالمدد ناردارد مقارن اینحال نوشته قاضی عبدالعزیز رسید که عادلخان از صمیم قلب اختیار بندگی و دولتخواهی نموده قرار داده که ملا محمد لاری را که وکیل مطلق و نفس ناطقه ارست و در محاورات و مراسلات او را ملای بابا گویند و می نویسند باینج هزار سوار نفرستد که پیوسته در خدمت بربرد و متعاقب رسیده دانند چون مکرر فرامین بتاکید صادر شده بود که آنفرزند بعزم استیصال بیدولت مقوجه اله آباد و بهار گردد درینوا خبر رسید که باوجود ایام نرسات و شدت باران بتاریخ ششم فروردی ماه انفرزند بعساکر اقبال از برهانیپور کوچ فرموده در لال باغ منزل گیرد و مهابتخان تا آمدن ملا محمد لاری در برهانیپور توقف نمود که چون مشار الیه برسد خاطر از نسق و ضبط الحدود پرداخته باتفاق او بخدمت ورزد اقبالمدد شناند لشکر خان و جادو رای و اردی رام و دیگر بندها را مقرر نموده که بدلا گهاث رفته در ظهیرنگر باشد جانسپار خان را بدستور سابق رخصت فرموده اسدخان معموری را بایلجپور بار داشت منوچهر پسر شاهنواز خان را بحانیپور تعیین نمود رضویخان را به تهانیسر مرستاد که صوبه خاندیس را صیانت نماید درین تاریخ خبر رسید که لشکری فرمان را بعادلخان رسانید و او شهر را آئین بسته چهار کوه استقبال نموده جهت فرمان و خلعت بر آمده تسلیمات و سجادات بجا آورده در بیست و یکم سرو پا بجهت فرزند داور بخش و خان اعظم و صفی خان مرحمت نموده فرستاد صافخان را بحکومت و حراست لاهور سرفراز ساخته خلعت و فیل عنایت نموده رخصت نمودم و منصب او چهار صدی ذات و چهار صد سوار حکم شد ملققت خان پسر مرزا رستم خان بمنصب هزار و پانصدی و سیصد سوار فرق عزت بر انراخت روزی در شهر برغرسید که مارسپاه کفچه مار دیگر را فرو نموده بصور اخ در آمد فرمودم که اینها را بکنده

طبیعت من رغبت تمام دارد و اقسام ماهی خوب بجهت من می آرند بهترین ماهی های هندوستان روغو است و از پس آن بریس و هردو پولک دار می باشد و در شکل و شمایل نزدیک به یک دیگر و همه کس زود تهریق نمیتوانند کرد همچنین در گوشت آنها نیز تفاوت بغایت کم است مگر صاحب ذایقه عالی در پند که لذت گوشت روغو اندک بهتر است *

جشن نوردهمین نوروز از جلوس همایون

روز چهارشنبه بیست و نهم جمادی الاول سنه هزار و سی و سه هجری بعد از گذشتن یک بهرو دوگهری از روز مذکور پیر اعظم عطیه بخش عالم به بیت الشرف حمل سعادت تحویل ارانی داشت و بندهای شایسته باضافه منصب و اردیاد مراتب سر بلندی یافتند احسن الله پسر حواجه ابوالحسن اراصل و اضافه بمنصب هزاری و سیصد سوار ممتاز گشت محمد سعید پسر احمد بیگ خان کابلی به هزاری و سبصد سوار سرور شد میر شرف دیوان بیوت و خواص خان هریک بمنصب هزاری سر بلند گردیدند سردار خان ارکانگره آمده دولت رمی بس دریاقت در بدو به مساوان و اهل یساق حکم فرمودم که بعد ازین در وقت سواری و برآمدن از دولتحانه ادم معیوف را از فرس کور و گوش و بیدی بریده و بیس و مجذوم انواع بیمار نگذارند که بظفر در آید نوردهم جشن شرف اراستگی یافت اله وردی برادر اسام وردی از پیش بی دولت گریخته بدرگاه آمد و بعدایت بیعایت سرفرازی یافت چون خبر آمدن بی دولت سرحد اودیس به بقواتر رسید فرمان باسم شاهزاده و مهابتخان و امرای که به کمک او میزدند مقرر اند بنائید صادر شد که خاطر از ضبط و نسق انصونه پرداخته سرودی متوجه صوبه اله آباد و بهار گردند و اگر بحسب اتفاق صوبه دار بنگاله پیش راه او را نتواند گرفت و قدم جرات و جلالت پیش دهد بصدمات التاج قاهره که در ظل رایت انفرزند مقرر اند آواره دشت ناکامی گردد و بنابر احتیاط در دوم اردی بهشت ماه فرزند خالجهان را بصوبه دارالخلافه آگره رحمت فرمودم که در آن فواجی بوده منتظر اشارت باشد اگر بخدمتی حاجت افتد و حکم فرماید مقتضای وقت عمل آورد بمشارایه خلعت خاصه با نادری تکه مروارید و شمشیر خاصه مرصع و باصالتخان پسر او اسب و خلعت عنایت شد درین قاریخ عرضداشت عقیدت خان بخشی صوبه دکن رسید نوشته بود که حسب الحکم فرزند اقبالمد شاه پرویز همشیره راجه گجسنگه را در عقد ازدواج خود در آورد امید که قدمش بای دولت مبارک و فرخنده باد و نیز مرقوم بود که ترکمان خان را از پتن طلاییده عزیز الله را بجای او مقرر فرمودند و جانشینان فیض حسب الحکم آمده سعادت نمود و قتیقه بی دولت از برهانپور راه اند بار پیش گرفت میرحسین الدین نظر

ممیتوان گذشت اگر او را عزم رفتن درگاه پادشاه باشد دست تعرض از دامان ناموس و خامان او کوتاه است بفراف خاطر روانه درگاه گردد و اگر توقف را مصلحت، حربه میداند هر گوشه که اریس ملک القماس نماید عطا فرمائیم •

تکمله نوشته میرزا محمد مهدی مرلف دیباچه

ابراهیم خان در جواب نوشت که حضرت شاهنشاهی این دیار را به نده سپرده اند امانت بسروخان همراه است چون شاهجهان در مردوان رسید صالح حصار را استحکام داده مستعد جنگ و جدال گردید عبدالله خان بیایه حصار رسیده محاصره نمود چون کار بصورت و دشواری کشید و هیچ طرف توقع مدد و طریق نجات ندید ناگزیر از قلعه برآمده عبدالله خان را دید مشارالیه خاطر از قلعه جمع ساخته او را در نظر شاهجهان آورد بعد از تسخیر مردوان متوجه اکبر نگر شدند ابراهیم خان اول اراده نمود که قلعه اکبر نگر را استحکام داده بشرایط تحصن و قلعه داری بپردازد چون حصار اکبر نگر وسیع بود افقد جمعیت که محافظت آن تواند نمود نداشت و در مقبره پسر خود که حصارش بغایت استوار بود متخصص گشت در بدو وقت جمعی از امرا که در اطراف بودند باو پیوستند سپاه شاهجهان بمحاصره حصار مقبره پرداختند و خود در قلعه اکبر نگر فرود آمدند از درون و بیرون نایره حرب مشتعل گردید در بدو وقت احمد بیگ خان رسیده ملاقی گشت و دلها را قوتی و استقامتی پدید آمد چون اهل و عیال اکثر آن روی آب بود عبدالله خان دریاخان را از آب گذرانیده بدان سمت فرستاد ابراهیم خان باستماع این خبر احمد بیگ خان را همراه گرفته آنطرف شتافت و مردم معتبر را بحراست و محافظت قلعه باز داشت و سفاین جنگی را که باصطلاح اهل هند نواره می گویند پیش از خود بدان سمت فرستاد تا سر راه انفوج گرفته بگذرانند که از آب عبور نمایند اتفاقاً پیش از رسیدن نواره دریاخان از دریا گذشته بود و ابراهیم خان احمد بیگ خان را بجنگ او روانه نمود کنار دریا بین المعسکون اتفاق جنگ افتاد و جمعی کثیر از طرفین بقتل رسیدند احمد بیگ خان عطف عنان نموده با ابراهیم خان پیوست و از تسلط و غلبه غنیم آگاه ساخت ابراهیم خان کس بطلب بعضی مردم کار آمدنی بمقلعه فرستاد که وقت کمک است گروهی از جوانان خود را با ابراهیم خان رسانیدند دریا خلق آگاهی و اطلاع یافته چند گروه پس ترو عقب تر حرکت کرد چون نواره در تصرف ابراهیم خان بود عبور لشکر شاهجهان از دریای گنگ ے کشنی میسر نمی گشت درین اثنا بلیده راجه نام زمینداری آمده اظهار کرد که اگر فوج همراه من دشمن کنید در طرف بالای آب روپب محدود متعلقه خود چند منزل کشنی را بدست آورده

ملار را برآوردند بے اغراق مزانی باین گلانے تا حال بنظر در نیامده چون شکمش را چاک کردند کفچه ماری که فرو بوده بود درست برآمد اگرچه ایفهم دیگر بوده اما در ضخامت و درازی اندک تفاوتی محسوس شد درینولا از عرضداشت واقعه نویس صوبه دکن معروض گردید که مہانتخان عارف پسرزاهد را سیاست فرموده او را با دو پسر دیگر محبوس و مقید دایر ظاہرا ان بیجمادات خون گرفته عرضداشتی بخط خود بجدس بیدولت نوشته از جانب پدر و خود اظهار اخلاص و دولتخواهی و فدائیت و خجالت نموده بود قضا را ان نوشته بدست مہانتخان می افتد عارف را بحضور طلبداشتہ نوشته را باو میماید چون خود سچل بخون خود نوشته بود عذری کہ مقبول و مسموع افتد سامان نیارست کرد لاجرم او را سیاست فرموده پدر و برادرانش را محبوس گردانید غره خورداد بعرضرسید کہ شجاعت خان عرب در صوبه دکن باجل طبیعی در گذشت درینولا عرضداشت ابراہیم خان قنچ جنگ رسید نوشته بود کہ بیدولت داخل اودیسہ گردید تفصیل این اجمال ان کہ مابین سرحد اودیسہ و دکن در مدد واقع است کہ از یکطرف کوه بلند دارد و از جانب دیگر چہلہ و دریاست و حاکم گولکنڈہ در بندی و حصاری ساخته تنوپ و تفنگ استحکام داده و عبور مردم بے اجازت و اشارت قطب الملک ازان در بند متصور و میسون نیست بیدولت برہنمونئی و بدرقہ قطب الملک اراجا گذشتہ بولایت اودیسہ در آمد قضا را درینوقت احمد بیگ حان برادر راہہ ابراہیم خان برسرزمینداران گدھے رفته بود از سوانح این حادثہ غریب کہ بے سابقہ و خبر و آگاهی اتفاق افتادہ متردد و متحیر گشت و ناگزیر دست ازان مہم بار داشتہ بہ موضع بلبلئی کہ حاکم نشین آنصوبہ است آمدہ بسائی خود را ہمراہ گرفته بمقام کتک کہ از بلبلئی دواردہ کروز بحاسب بدگالہ است شتامت و چون وقت تنگ بود فرصت فراہم آوردن و انتظام احوال نشد استعداد جنگ بیدولت در خود بیامت و از ہمراہان چنانچہ باید نبود از کتک گذشتہ بدروان کہ صالح ہواد راہہ آصف حان مرحوم جاگیردار آنجا بود رفت در ابتدا صالح استعداد نمودہ تصدیق آمدن بیدولت نمیکند تا آنکہ کتابت لعدت اللہ بر استمالت او میرسد صالح بردوان را مستحکم ساخته بنشست و ابراہیم خان از استماع این خبر وحشت اثر حیرت ردا گست ناچار باوجود آنکہ اکثر ارکمکیاں و سپاہ او در اطراف بلاد متفرق و متلاشی بودند در اکبرنگر پای ہمت استوار نمودہ باستحکام حصار و جمع آوردن سپاہ و تلاشای رؤسای خیل و حشم پرداخت و اسباب و آلات طعن و ضرب و حرب و نبرد مہیا ساخت درینولا نشانی از بیدولت باورسید مضمون آنکہ بحسب تقدیر ربانی و سرنوشت آسمانی انچہ لایق بحال این بیدولت نبود از قتم عدم بعالم ظہور جلوہ گر شد از گردش روزگار کجرفتار و اختلاف لیل و نہار گذار بوی سمت اتفاق افتاد اگرچہ در نظر ہمت مردانہ فصاحت و وسعت اینملک چو لانگاہی بل پرکاهی بیش نیست مدعا اریں ریح ترو مطلب اریں عالیتر است لیکن چون بریں زمین گذار افتادہ سرسری

به بیرم بیگ بخشیدند و همچنین مردم دیگر در خور پایه و مراتب کم و بیش رسید و چون از ضبط انملک و پرداخت دارای خان پسر خاندان را که تا حال مقید بود از قید برآورده و سوگند داده حکومت ملک بدگاله را با تعویض فرمودند ورنه او را بایک دختر و یک پسر شاهنواز خان همراه گرفتند و نعم تسخیر ملک بهار متوجه شدند و راجه بهیم پسر رانارا که درین هرج و مرج از خدمت او شان حدائی اختیار نکرده بود برسم مدقلا با فوجی پیشتر از خود بصوب پنده روانه گردانید خود با عبدالله خان و دیگر بدها از بی او شتامت صوبه پنده که در جاگیر شاهزاده بهروز مقرر بود و ایشان مخلص خان دیوان خود را بحکومت و حراست انملک مقرر داشته اله یار پسر افتخار خان و بیرمخان افغان را بفوجداری گذاشته بودند پیش از رسیدن راجه بهیم بای همت انها ارجافست و توفیق یابری نکرد که حصار پنده استحکام داده روزی چند تا رسیدن لشکر مقفل دارند تا اله آباد عدان مسارعت باز نکسیدند و بهیم شهر پنده در آمده انملک را مقصرف گشت و بعد از چند روز شاهجهان با بسیاری از کمکیان به بدگاله رسید و حمعی کثیر از متعینان بهار و جاگیر داران الحجا افرار همراهی دادند و از اطراف و نواحی نیز پنج شش هزار سوار آمده نوکر شدند و سید مبارک که حارس قلعه رهناس بود باوجود استحکام قلعه و استعداد قلعداری حصار را حواله نمود رمیندار اوچینه و دیگر زمینداران الحدود که ناراده رفاقت پیوستند و عبدالله خان و راجه بهیم را بطریق مدقلا بصوب اله آباد و دریا حان را با فوجی بجانب مانک بوز مرستاده خود نیز متعاقب حرکت نمود چون عبدالله خان بگذر حوسیه پیوست جهانگیر قلیخان پسر خاں اعظم که حکومت حونپور داشت برد میرزا رستم ناله آباد رفته و عبدالله خان از عقب شتافته در قصبه جهوسی که رلب آب گنگ در مقابل اله آباد واقع است فرود آمد بهیم بفاصله پنجکوره از اله آباد اقامت نمود و شاهجهان بحونپور رسیده توقف ورید عبدالله خان بصرب توب و تفنگ و نواره عظیم که همراه داشت از آب عبور نموده در ظاهر اله آباد فرود آمده بکار محاصره پرداخت و میرزا رستم در قلعه متحصن گشته ریات جنگ و حدال افراخت و از درون و برون سفیر تیرو تفنگ پیام مرگ و شور اجل در گوش دلیران می انداخت فتنه و آشوب عظیم دران سرزمین پدید آمد اکنون عدان اسپ خوشخرام حامه را بجانب تحریر احوال دکن مدعطف میگرداند صادقاً تحریر یافته که عنبر حبشی علی شبر نامی وکیل خود را نزد مهاتخان مرستاده نهایت عجز و فروتنی ظاهر ساخت بامید آنکه مدار مهمات صوبه دکن به عهده او مفوض باشد و چون او را بعدلخان ابواب مذاعمت و مخاصمت مفتوح گشته بود امید آن داشت که بامداد بدهای درگاه سلاطین سجده گاه آثار تسلط برو ظاهر سازد و همچنین عادل خان نیز بجهت دفع شر او تلاش میکرد که مدار اختیار آنصوبه بقبضه اعتبار او حواله شود آخر فنون عادلخان کارگرافتاد و مهاتخان جانب عقیبر را از دست داده بکامروائی عادلخان پرداخت و چون عنبر بر سر راه بود مدعی محضه لاری

افواج را از آب بگذرانم شاهجهان عبدالله خان را با هزار و پانصد سوار نامزد کرد تا از گذری که اوره نمائی کند عبور نموده بر سر اردوس ابراهیم خان تاخت برد و آن افواج به هری بلایه راجه سرعت باد از آب گذشته بدریاخان پیوست چون این خبر بابر ابراهیم خان رسید سراسیمه معزم رزم شرافت نورالله نام سید زاده را که از مدصبداران تجویزی او بود با هزار سوار هراول قرار داد و احمد بیگ خادرا با هزار سوار طرح کرد و خود با هزار سوار در غول ایستاد و بعد از تلاقی طرفین جنگ عظیم در پیوست عبدالله خان بر فوج هراول تاخته نورالله را مدحرم ساخت و جنگ به احمد بیگ خان پیوست او مردانه ایستاده زخمهای مکرر برداشت ابراهیم خان از مشاهده اینحال طفت بیارده جلو انداخت و عبدالله خان نیز بر موج ابراهیم خان حمله آورد و رفیقان او عدان ثمت از دست داده طریقه هزیمت سپردند و سر رشته انتظام افواج اراهم گسیخت و ابراهیم خان با معدود پای عزیمت برجا داشت هر چند مردم او را جلو گرفته حواسند که اراں معرکه بے مهلکه بر آید راضی نشده که مقتضای همت و مردانگی این کار نیست چه دولت بهتر ازینکه در خدمت نادرشاهی جان نثار کدم هدور سخن تمام نگشته بود که از اطراف هجوم آورده بر خیمهای کاری کارش تمام ساختند و بطریک نامی از بوکان عبدالله خان مباشر فتل او گردید تا جمله سراو را بریده پیش شاهجهان فرستاد و جمعی که در حصار مقبره متحصن بودند از مردن ابراهیم خان فتح جنگ و قوف یافته دلها از دست دادند در بدوقت رومی خان نقبی را که بپای حصار رسائیده بود آتش داده چهل درعه از دیوار حصار مدهم گشت و حصار مسخر گردید و گریختگان خود را در دریا می افکندند و اگر کشتی بدست می آمد هجوم آورده غرق می گشتند و گروهی که گرفتاری عیال سلسله پای آنها بود رفته ملاقی می شدند و میرک جلابر که از عمده های آن صوبه بود دست گیر شد و از همراهان شاهجهان عابد خان دیوان و شرف خان بخشی و سید عبدالسلام ناره و حسن بیگ بدحشی و چندی دیگر جان نثار گشتند و چون احمد بیگ خان با جمع از مدصبداران آن صوبه از میدان بدر برآمده بصوف ندهانه که دارالملک بدگله است و اهل و عیال و اندوختههای میوزا ابراهیم خان نیز در آنجا بود رو نهاده بود لشکر شاهجهان نیز بد نصوب حرکت نمود چون ندهانه رسید احمد بیگ خان کام و نا کام با دیگر مردم ملاقات میسرند و مبلغ چهل لک روپیه از اموال ابراهیم خان و پنجم لک روپیه از اموال میرک جلابر و غیره متصرف گشتند و پانصد رنجیر فیل و چار صد راس اسب گوت که در آن ولایت بهم می رسید از ضمایم غنایم گشت و اقمشه و امتعه اکثر و اموال بقید ضبط در آورده دوازه و توپخانه چندان که در حوز نادرشاهان دی شوکت بود بدست افتاد سه لک روپیه بعبدالله خان و دولک روپیه براجا بهیم و یک لک روپیه بداران خان و یک لک روپیه بدریا خان و پنجاه هزار روپیه بوزیر خان و پنجاه هزار روپیه بشیخ عثمان و پنجاه هزار روپیه بمحمد نقی و پنجاه هزار روپیه

خود را با فوجی اینجا گذاشته بود آماده گشته است سران الوس هزاره نزد خانزاد خان آمده استغاثه نمودند که ما از قدیم رعیت و مالکدار حاکم کابل ایم پلنگپوس میخواهد که مارانه تعدی آمل و فرمان بردار خود سارد اگر شر او را از ما کفایت کند و دست تعدی او را از ما بار دارند بدستور سابق رعیت و فرمان پذیریم و الا ناگزیر با ملتجی گشته خود را از آسیب بیداد و ظلم اوزبکان محافظت نمائیم خانزاد خان فوجی کمک هزاره فرستاد و خواهرزاده پلنگپوس بمدامعه و مقابله پیش آمده در اندای زدر خورد جمعی از اوزبکان بقتل رسیده و سپاه منصور قلعه او را با خاک برآورد ساخته نظهر و فیروزی عنان معاودت معطوف داشتند پلنگپوس از استماع اینخبر حجت زده کردار خویش گشته از نذر محمد خان برادر امام قلیخان دارای توران التماس نمود که بتاخت سرحد کابل شتافته خود را از آن انفعال برآرد و در ابتدا نذر محمد خان و اتالیقی و عمده های لشکر او تجویز این جرأت و بے باکی نمی نمودند بعد از مبالغه و اشراق بسیار رخصت حاصل نموده با ده هزار سوار از اوربک و المانچی روسته ادبار ندی حدود بهاد خانزاد خان از استماع اینخبر مردمی را که در تهابجات بودند طلبیده به ترتیب اسباب قتال و جدال پرداخت و ندهای جاسپار و بهادران عرصه کارزار همه یکدل و یکرو بجنگ قرار دادند باجمله چون بهادران عرصه شهادت موضوع شیرگزه که در ده کروهی غزنین واقع است معسکراستند و از آنجا افواج را ترتیب داده و چیتة پوشیده متوجه پیش شدند و خانزاد خان با جمعی از منصبداران پدر خود در غول پای ثبات افشرد و مبارز خان افغان و انیرای سنگدلی و سید حاحی و دیگر بهادران را در فوج هراول مقرر داشت و همچنین فوج چراندغار و براندغار باین شایسته ترتیب داده از ایزد جل سبحانه تعالی نصرت و فیروزی درخواست نموده و چون مدکور میشد که سپاه اوربک در سه کروهی غزنین لشکرگاه ساخته دولتخواهان را بحاطر میرسد که شاید روز دیگر تلافی فریقین اتفاق افتد قضا را همین که سه کروه از موضع شیرگزه گذشته قراولان اوربک نمایان شدند قراولان منصور قدم جلالت پیش گذاشته جنگ انداختند و عساکر اقبال با توپخانه و فیلان کوه شکوه اهسته و ارمیده بان انداخته اتفاقاً پلنگپوس در پس پشت به توغچی شده ایستاده بود و قصدش آنکه چون لشکر منصور کوفته و مانده از راه میرسد از کمین گاه برآمده کارزار نمایند مبارزخان که سردار موج هراول بود غنیم را دیده جمعی را بکمک قراولان میفرستد و انهم نیز کس نزه پلنگپوس فرستاده از رسیدن افواج قاهره آگاه میسارند یک کروه بلشکر مانده سپاه غنیم نمایان میشود آن مقهور مردم خود را افواج ساخته بود یکفوج او با لشکر هراول منصور مقابل می گردد و خود با فوج دیگر بمعامله یک تفنگ ایستاده عنان ادبار می کشد چون فوج مخالف بحسب کمیت از بهادران فوج هراول افزونی داشت بهادران غول گرم و گیسو شتافته خود را بکمک هراول رسانیده نخست بان و زنبورک و توپ و تفنگ بسیار میزنند و از پس فیلان جنگی را دوانیده کارزار می نمایند و جنگ بامتداد و اشتداد می کشد در چنین وقت پلنگپوس

چشم‌فرودهای نوروز

عادل خان از جانب او گرانی خاطر داشت مهابتخان فوجی از لشکر منصور
 لا کهاست تعیین فرمود که بدرقه شده ملا محمد را به برهانپور رساند عبدراز شدیدن
 این خبر متذرد و متوهم گشته با نظام‌الملک از شهر کهزکی برآمده بقندهار که بر سر
 ولایت گولکنده واقع است شتافت و فروردان را باحمال و انتقال برقرار قلعہ دولت آباد
 گذاشته کهزکی را خالی ساخت و شهرت انداخت که سرحد قطب‌الملک میروم که
 زر مقرر خود را ازو باز یامت نمایم بالجمله چون ملا محمد لاری به برهانپور پیوست
 مهابتخان تا شاه پور استقبال نموده نهایت گرمی و داجوئی ظاهر ساخت و اراجا
 باتفاق متوجه ملازمت شاهزاده پرویز گردیدند و سرلند راے را بحکومت و حراست
 شهر برهانپور گذاشت و جادو راے و اودی رام را کمک مقرر داشت و پسر اولی و برادر
 دومی را بجهت احتیاط همراه گرفت و چون ملا محمد بخدمت شاهزاده پیوست
 مقرر گشت که او با پنجهزار سوار در برهانپور بوده باتفاق سرلند رای تمشیت احکام
 و انتظام مهم نماید و امیر الدین سر او را هزار سوار در خدمت شتاند باینقرار داد
 مسارالیه را رخصت فرموده خلعت با شمسیر مرصع و اسب و فیل لطف نمودند
 به محمد امین ولد او نیز خلعت و اسب و فیل و پنجاه هزار روپیه مدد خرج عنایت
 گردید و محمد امین را همراه خود گرفتند مهابتخان از جانب خود یکصد و ده راس
 اسب و دو رنجیر فیل و هفتاد هزار روپیه نقد و یکصد و ده خوان امشہ بملا محمد و پسر
 او و دامادش تکلیف نمود بورد هم خوردان فرول حصرت شاهنشاهی در خطه کشمیر
 اتفاق افتاد اعتقاد خان از بدایس کشمیر که در بدمدت ترتیب داده بود سرسبیل
 پیشکش معروضداشت در بدولا بمسامع جلال رسید که بلندگپوس اورنگ سپه سالار بدر محمد
 خان اراده نمود که حوالی کابل و غزنی را بتار و خاندان خان پسر مهابتخان
 بامر اے که کمک او مقرر اند از شهر برآمده مدافعه و مقابله همت مصروف داشته
 بذا بران غاری بیگ که از خدمتگاران نزدیک بود بداکچوکی رخصت شد که از حقه همت
 کار اطلاع حاصل نموده حبر مشخص بیار و از قضایا آنکه چون عبدالعزیز خان قلعہ
 قندهار را بجهت نه رسیدن کمک بشاه عباس حواله نمود و این معنی بومزاه
 شاهنشاهی گرانی داشت در بدولا او را حواله سیدو نام مدصبدارے فرمودند که از بدر
 سورت ترکشتی شنانیده بکه معظمه روانه سار و متعاقب فرمان شد که مسارالیه را
 از هم گذراند ان بیچاره در اثناء راه بقتل رسید خواجه مدکور از کسادہ روئی
 و خوشخوئی وے تکلفی بهره مند بود امید که از اهل امرش ناء در هفتم ماه تیر
 آرام بانو بیگم همشیره قدسیه انحضرت بمرض اسهال و دیعت حیات سپرد حضرت عرش
 آشیانی آن عفت سرشت را بعبایت دوست میداشتند در چهل سالگی چنانچه بدینا
 آمده بود رحمت دریں تاریخ از عرضداشت غاری بیگ بوضوح پیوست که بلندگپوس بجهت
 صدف الوس هزار حات که تورک آنها در حدود غزنی واقعست و از قدیم بجایگزین
 خانی مالکداري می نمودند و قلعہ در موضع صوار از مضائق غزنی ساخته همشیره زاده

یافته مدافعه و مقابله بردارد لشکر بادشاهی از آب گذشت و علاج دریا خاں صلاح در توقف ندیده بجادب جوهرش شتافت و عبدالله خاں و راجه بهیم نیز با شاهزاده بطرف جوهرش روان شدند و النماس نهضت بصوب بنارس کردند شاهجهان پسر گیان حرم را بقاعه فلک اسانس رهناس مرستاده بخود بطرف بنارس حرکت نمود و عبدالله خاں و راجه بهیم و دریا خاں لشکر پیوستند شاهجهان به بنارس رسیده از آب گنگ گذشت و سرکار آب نودس اقامت نمود شاهزاده پرویز و مهابتخان ندیده رسیدند و اقامت نمودند طهرانی را با طایفه ابجا گذاشته از آب گنگ گذشتند و خواستند که از آب لونس سر نمایند بیرون بیگ مخاطب بکاند و از فرموده شاهجهان از آب گنگ گذشت و روزه تا قات محمد رمان آورد و محمد رمان بجهوشی شتافت بعد از چهار روز خاندوران با عروج موهور در رسید اقا محمد رمان باستقبال شتافت و در آن معرکه دستبردی عظیم و کاری شگرف کرد خاندوران بعد از هزیمت سپاه خود در رزمگاه توقف نموده تنها بهر طرف می تاخت و می کوشید تا بقتل رسید سر او را بدرگاه شاهزاده پرویز فرستادند و از ابجا بر بیره درنده رستم حاکم که سابقاً نوکر شاهجهان بود گرفته شده شاهزاده پرویز پیوسته بود گفت خوف شد که حرامشور بقتل رسید جهانگیر قلیخان پسر اعظم حاکم حاضر بود گفت او را حرامشور و باعی بقوان گفت ازو حلال نمک تر مردم نباشد که در راه صاحب خود حاکم داده و ازین بیشتر چه توان کرد بگریه که اکنون بپرسش از همه سرها بلند تر است بالحملة بعد از واقعه خاندوران شاهزاده پرویز عظیم شادمان شد و اقا محمد رمان را بوارش فرمود بعد ازین واقعه شاهجهان با سرداران سپاه کدکاش نمود اکثر دولتخواهان خصوصاً راجه بهیم صلاح در جنگ صف دیدند مگر عبدالله خاں که اصلاً راغبی باین نمیشد و بعرض میرسایید که چون لشکر بادشاهی بحسب کمیت بر سپاه مامزونی دارد چنانچه لشکر بادشاهی فریب چهل هزار سوار موجود است و لشکر شاهیه از دوکران قدیم و جدید تا هفت هزار سوار نمی کشد مناسب حال آن و صلاح در آن است که لشکر جهانگیری در همین سرزمین گذاشته خود راه از او دهه و لکنه و بمواهی دهلی رساییم چون این گروه ابدیه بدانصوب شتافته نزدیک رسد بطرف دکن متوجه شویم ناگزیر لشکر بادشاهی از بسیاری گرانی و حرکت اسباب حشمت عاجز شده آشتی خواهد کرد و اگر صلح صورت نه بدد در آن زمان بمقتضای وقت عمل باید فرمود شاه جمجاء از کمال غیرت و جلالت این سخن را بجمع قبول اصفا نه نموده قرار بر جنگ صف داده و باین عزیمت پا در رکاب آورده ترتیب امواج فرمود در غول خود ایستاده در برنار عبدالله خاں و چرنغار نصرت خان و در هراول راجه بهیم و بردست راست راجه دریا خاں با طایفه امعان و بردست چپ بهار سنگه و غیره پسران نرسنگدیو و در التمش شجاعت خاں و شیر بهادر مخاطب بشیر خواجه و رومی خاں میرانش توپخانه را روانه ساخت مقارن این حال شاهزاده پرویز و مهابتخان معوف نبرد آراسته بمرصه کارزار شتافتند و کثرت سپاه بادشاهی بمثابه بود که سه طرف لشکر شاهجهان را

خود را بکمک میرساند و سهندا کاری نمیدارد و پائے همت از جا می لغزد و بهادران
 عمره شهامت در بر داشتند و سختی و تاخنی و انداختن کارنامه جلالت و جاسپاری
 بتقدیم رسانیدند مخالفان تاب نیاورده جلو بر می گردانند و هزاران بیشه شهامت آن
 بخت مرگشته را بقا قلعه حماد که شش کوره از میدان جنگ دور بود رده و کشته تعاقب
 نمودند و قریب سیصد اوزبک علف تیغ بیدریغ ساختند و موازی هزار راس اسب و
 اسلحه بسیار که مخالفان در راه از گرانی انداخته بودند بدست سپاه منصور افتاد
 و فتحی عظیم که عنوان فتوحات تواند بود بتأیید ایزد جل سبحانه چهره کشائی مراد
 گشت چون این خبر بجهت اثر بمسامع جلال رسید بندهای شایسته خدمت که
 درین جنگ مصدر خدمات و ترددات پدید گردیده بودند هر کدام درخور استعداد و
 حالت خویش باضافه منصب و اقسام مراحم حسروانی و فوارش خاقانی سرلندی
 یافتند بلنگپوس اوربک است نامش چنین بوده بلندگ برهنه را گویند و پوس سیده
 را گویا در جنگی سیده و از تاخته بود و اراں رور بلنگپوس اشقهار یافته اکثر اوقات در میان
 قددها و عزین سر می بود و چون مکرر بحراسان شتافته دست برد سپاهیان نموده
 توان گفت که شاه عباس ازو در حساب بود مقارن اینحال از عرضداشت و غل حان
 واقعه نگار دکن بمسامع جلال رسید که چون ملا محمد لاری به بره پور رفت و خاطر
 اولیای دولت از ضبط و دستق صوبه دکن اطمینان بدیافت و شاهزاده پرویز با مهابتخان
 و دیگر امرا بصورت ملک بهار و بنگاله نهضت فرمودند چون خاطر از فتنه ساری
 و بزرگ پرداری خاندان نگرانی داشت و داراب پسر او در خدمت شاهجهان بود
 صلاح و موافقت دولتمخواهان او را نظرند نگاه میداشتند و مقرر شد که متصل بدولتخانه
 شاهزاده خیمه بجهت او برپا کنند و جانا بیگم صبیحه او که در عقد اردواج شاهزاده دانیال
 و شاگرد رشید پدر خود است با پدر یکجا بسر رود و جمعی از مردم معتبر بردر خانه
 او پاس دارند بعد از آنکه جمعی را بجهت ضبط اموال بردایره او فرستادند و حواستند
 که مهیم نام غلام او را که از عمدهای دولت او بود و شجاعت را با کاردانی جمعداشت
 مقید سازند او را بیکان خود را بدست دیگری نداد و پائے همت افشرد تا پسر و چندی
 از نوکران داد مریدی داده جان مدایه آبرو نمود در خلال این احوال افضلخان دیوان
 شاهجهان که در بیجا پور مانده بود بدرگاه والا شتافته دولت زمیں موس دریافت و مشمول
 عواطف خسروانه گردید و مقارن این خبر نبرد ارای شاهزادگان ناهمدگر رسید شرح این داستان
 آنکه چون سلطان پرویز و مهابتخان بحوالی اله آباد رسیدند عبد الله خان دست از محاصره
 قلعه برداشته بجهوسی مراجعت نمود چون دریا خان بافوجی کنار آب را استحکام داده
 بود و کشتیها را بجانب خود کشیده روزی چند عبور لشکر بادشاهی در توقف افتاد و
 شاهزاده پرویز و مهابتخان در کنار آب مذکور معسکر آراستند و دریا خان ضبط گذرها
 میدمود تا آنکه زمینداران بیس که در آن حدود اعتباری دارند سی منزل کشتی از اطراف
 بدست آورده چند کوره بنالای آب گذاری بهمرسانیده راهبری کردند تا دریا خان آگاهی

کارزار منعطف ساخته اند و بدشمن کاهی قرار داده لهذا بدولتی رسیده اند و جمعی از فدویان که در رکاب سعادت حاضر بودند گستاخانه دست بر حلو انداخته سام آئے از عرصه کارزار بر آوردند و لشکر بادشاهی به اردوی شاهی در آمده بغارت و ضبط اموال و اسباب پرداختند و اینقدر را غنیمت شمرده بتعاقب شتافتند و شاهجهان بیچاره کوچ بر فرار قلعه رهنداس نزول نمود و سه روز در قلعه توقف نموده از لوازم قلعداری خاطر جمع ساخت و سلطان مراد بخش را که در همان ایام قدم بعالم وجود نهاده بود با دایه‌ها و انکها در اینجا گذاشته با دیگر شاهزاده‌ها و اهل حرم بحساب پند و بهار نهضت فرمود چون این اخبار بمسامع قدسیه رسید مهابتخان را بخطاب خاندان سپه سالار مامور ساخته بمنصب هفت هزاردات و هفت هزار سوار از فرار در اسبه و سه اسبه شرف امتیاز بخشیدند و تمن و توفع علاوه عواطف گشت اندون محملی از سوانح دکن رقمزده کلک و قایع نگار میگردد چون ملک عنبر سرحد ولایت مطب الملک شتافته مبلغ مقرری که هرسال بجهت خرچ سپاه ارو می‌گرفت و درین دو سال موقوف مانده بود باز خواست نموده مجدداً بعهد و سوگند خاطر از الجادب پرداخت و حدود ولایت بددر رسید و مردم عادلخان را که بحراست الملک مقرر بودند رسوایی استعداد یافته غافل بر سرانها تاخمت و بندر تاراج نموده اراکنا با جمعیت و استعداد فراوان شتافت و چون عادلخان اکثر از مردم کار دیده و سرداران پسندید خود را همراه ملا لاری بر برهانپور فرستاده بود و جمعی که بدفع شرار کفایت کنند حاضر داشت صلاح وقت در پاس عزت و محارست خود دانسته در قلعه بیجاپور متحصن گشت و استحکام برج و باره و لوازم قلعداری پرداخته کس بطلب ملا محمد لاری و لشکری که همراه او به برهانپور بود فرستاد و بمتصدیان صوبه مذکور بتاکید و مبالغه نوشت که حقیقت اخلاص و دولتخواهی من بر همه دولتخواهان ظاهر و هویدا است و خود را از متعلقان آندرگاه میدانم در بدوقت که عذر با حق شداس با من چدیں گستاخی نموده چشم اندازم که جمیع دولتخواهان بادشاهی که در صوبه موجود اند بکمک من متوجه گردند تا این غلام مضول را از میان برداشته سزای کردار در دامن روزگار او گذاشته آید در هنگامی که مهابتخان بآبادشاهزاده برویز متوجه آله آباد شد سر بلند رای بحکومت و حراست برهانپور بار داشته مقرر نموده بود که در مهمات کلی و جزوی بصوابید ملا محمد لاری کار کند و در انتظام مهمان دکن از صلاح او انحراف نورزد چون ملا محمد بحیار بجد شد و مبلغ سه لک هون که قریب دوازده لک روپیه باشد بصیغه مدد خرچ لشکر متصدیان افغاناد و نوشته‌های عادلخان در باب کمک مهابتخان رسید و او نیز تجویز اینمعنی نموده بمتصدیان دکن نوشت که بے تامل و توقف همراه ملا محمد لاری بکمک عادلخان شتابند تاگریز سر بلند رای نامعدودی در برهانپور توقف گزید و لشکرخان و میرزا منوچهر و خلجیرخان حاکم احمد دگرو جاسه پاران حاکم پورو و فوینخان و ترکمانخان و عقیدت خان بخشی و اسدخان و عزیزالله خان و جادو رای

فرو گرفته حلقه‌ها در میان داشت و رومی‌ها می‌خواستند توپخانه را پیش برد بکن که برابر گوله توپ انداخته باشد از غرایب اتفاقات آنکه یک گوله بر کسی نخورد و توپ‌های گرم شده از کار باز ماند و چون فاصله میان توپخانه و هراول فوج شاهجهان بهیار شد هراول لشکر بادشاهی بجانب توپخانه مطمئن خاطر شتافت و مردم توپخانه تاب نیاورده راه هزیمت سپردند و توپخانه بتصرف مردم بادشاهی درآمد از مشاهده این حال دریا خان افغان که در دست راست هراول بود ب جنگ راه فرار سپرد و از برگشتن او فوج دست چپ هراول نیز ویران گردید ناگزیر راجه بهیم کثرت مخالف خود را بنظر اعتبار در نیاورده با معدود از راجپوتان قدیمی خویش توسن همت بر انگیزته بر قلب لشکر بادشاهی رسیده به شمشیر آنداز کارزار نمود و جتاجوت نامی فیلی که در پیش بود بزخم تیر و تفنگ از پا افتاد و آن شیر بیشه جرأت و جلالت با راجپوتان جاں نثار پای مردانگی قایم کرده آثار شجاعت و تهور ظاهر ساخت جوانان چیده و سپاهیان جنگیده که سرگرد و پیش سلطان پرویز و مهاتحان ایستاده بودند از اطراف و جوانب هجوم آورده آن یکه تار را به تیغ بیدریغ بر خاک هلاک می‌انداختند و او تا رمقی داشت کارزار کرد و جاں نثار شد و بهیم راتهور و پرتی راج و اکهراج راتهور با چند از متهوران رزم دوست در عرصه کارزار زخمی افتادند و از کشته شدن راجه بهیم و برهم خوردن فوج هراول شجاعت خان که رفیق فوج التمش بود نیز منهزم شد و شیرخواجه که سردار این فوج بود قدم سرجا داشته مقتول گردید چون فوج هراول و التمش از پیش برخاست و حدک بقول رسید فوج جرنجار که سرکرده آن نصرت خان بود تاب نیاورده طرح داد و شاهجهان بعدالله خان که در برنغار بود و جمعی از سپاه که مجموع به پانصد سپاه می‌گشت پای تحمل استوار کرده دلاوران را ترغیب و تحریض می‌نمود تا آنکه اکثری کشته و زخمی شدند غیر از فیلان علم و توغ و قور خانه خاصه و عبدالله خان که بجانب دست راست باندک فاصله ایستاده بود چیزی بنظر در نمی‌آمد در بدو وقت تیر به جیب خاصه رسید و ایرد جل اسم ذات مقدس را بجهت مصلحتی محافظت نمود و شیخ تاج‌الدین را که از خلفای خواجه باقی است قدس سره که در آن معرکه هم‌عنان شاهجهان بود تیر به بر رخساره خورده از بفاگوش سر بر آورده در بدو وقت شاهجهان یوسف خان را نزد عبدالله خان فرستاد و پیغام کرد که کار بجای نازک رسیده مناسب حال و ملایم شان ما اینست که با معدود که همراه مانده اند توکل بکرم الهی نمود در قلب لشکر بادشاهی بتنازیم تا آنچه رقمزده کلک تقدیر است بظهور رسد عبدالله خان خود نزدیک رفته گفت که کار ازان گذشته که بر تاخت و تردد اثر مترتب گردد و این دست و پا زدن محض بیهوده و بیفایده است سلاطین سلف چون امیر تیمور و حضرت ناصر دلاشاه و همچنین اکثر صاحبان داعیه را در مبادی سعی و تلاش سحر چرخ و قنایع اتفاق افتاده و در انحالت صعب ضبط احوال فرموده عنان از عرصه

عظیم بر سر برهانپور فرستاد و توپ ملک محمدان را از دولت آباد آورده قلعه شولاپور را بضرب دست و روز باروے قدرت مغنوج گردانید از استماع این اخبار وحشت آثار خاطر اقدس شاهنشاهی باشوب گوانید در خلال این احوال منکوب قدر محمد خان والی باخ بدظر مقصود در آمد خلاصه مضمون آنکه این فیازمند آنحضرت را بمنابه پدر و ولی نعمت خود میداد پلنگپوس بے رخصت. این خیر اندیش مصفر چنان گستاخی شد و الحمد الله که تادیب شایسته یافت چون نیز غبار نقار در میان لشکر کابل و سپاه بلخ حادث شده امید وار است که خانزاد خان را از حکومت کابل تغیر فرموده بحال او دیگرے را تعین فرمایند اراجا که کام بخشی شیوة پسندیده است انصوبه بمدارا لمهام خواجه ابوالحسن تفویض یافت احسن الله پسر خواجه بوکالت پدر حکومت و حراست کابل تعین گشت و مرمان شد که پنجهزار سوار خواجه را بضابطه دو اسپه و سه اسپه تنخواه نماید و احسن الله بمصحب هزار و پانصدی و هشتصد سوار و خطاب ظفرخانی و عدايت علم فرق عزت برافراخت و خلعت با شه شیر و خنجر مرصع و فیل ضمیمه مراحم بیگوان گردید و فرمان شد که خانزاد خان روانه درگاه شود چون رمستان در آمد و خوبیهای کشمیر آخر شد سفاربان بتاریخ نیست و پنجم شهرپور رابات اقبل بصوب دارالسلطنت لاهور ارتفاع یافت و در ساعت سعید دران شهر میمنت بهر نزول دست داد مقارن آن صوبه داری پنجاب از تغیر صادق خان برکن السلطنت آصفخان مقرر شد و در خلال اس احوال بطرف هرن مداره که از شکار گاه های خاص بود توجه فرمودند درین تاریخ خانزاد خان از کابل آمده شرف آستانپوس در یافت و چون خاطر اقدس مظاهر از نشاط شکار و پرداخت عنان معاودت مدارالسلطنت انعطاف یافت دیدوقت عرضداشت مهلتخان رسید مرقوم بود که شاهجهان از پنده و بهار گذشته برلایت بدگاله در آمد و شاه پرویز با عساکر مدصوبه ملک بهار پیوست در اوراق گذشته نگاشته کلک سوانح نگار گشته که شاهجهان دارابخان پسر خاندان را سوگند داده بحکومت و حراست ملک بدگاله باز داشته بجهت احتیاط رن او را با یک پسر و یک برادر راده او همراه گرفته بود بعد از حدک لوس و انعطاف عدان او را در قلعه رهتاس گذاشتند بداراب خان درشتند که در گزهی خود را بملازمت رساند داراب خان از ناراستی و زشت حوئی صورت حال را طور دیگر در خاطر نقش بسته عرضداشت نمود که زمیندان باهم اتفاق کرده مرا در محاصره میدارند از بجهت تقوای خود را بخدمت رسانید چون شاهجهان از آمدن داراب مایوس شد و همراه جمعی که مصدر کاری و ترددی توانند شد نموده بود ناگزیر از آشوب علت خاطر پسر داراب را بعد الله خان حواله فرمودند و کار حاجات و بدوات همراه گرفته بهمان راه که اردکن آمده بودند زیست عزیمت برافراشتند و چون داراب چندی اداس ناپسندیده بظهور آورده خود را مطرود ازل و ابد ساخته عبدالله خان پسر جوان او را بقتل رسانید و شاهزاده پرویز صوبه بدگاله را بجایگزین مهلتخان و پسرش تنخواه فرموده عدان معاودت معطوف داشت و حکم بزمیندان بدگاله شد

و اودا حی رام و سایر اضرأ و منصوبداران که از تعینات صوبه دکن بودند ناملا محمد لاری
 نمک عادل خان بقصد استیصال عدبر شتافند و چون عنبر از منعمنی و قوف یافت
 او نیز نوشتها به بندها درگاه فرستاد که از غلامان درگاه ام نصبت بسان آنجناب
 دارم و بے ادبی از من بظهور نیامده بچه تقصیر و کدام گناه در مقام خرابی و استیصال
 من درآمده اند و به تکلیف عاقل خان و به تحریک ملا محمد بر سر من می آید
 میان من و عادل حان بر سر ملکی که در زمان سابق به نظام الملک متعلق بود و
 الحال او متصرف گشته نزع است اگر او از بندهاست من نیز از غلاماتم مرا با او و
 او را با من را گذارد تا هرچه در مشیت حق است بظهور آید آنها باین حرف او
 التفات نبرموده کوچ بر کوچ متوجه آنصوب گردیدند هر چند عدبر بالکاح و زاری افزود
 ایشان بیستر شدت ظاهر ساختند ناگزیر از ظاهر بیجا پور برخاسته بحدود ملک خود
 پیوست و بعد از نزدیک رسیدن امواج عدبر دفع الوقت و مدارا نموده روز میگذرانند
 و سعی دران داشت که کار بجنگ رسد و ملا محمد با امرای بادشاهی سر در دنبال داده
 فرصت نمی داد هر چند سرانداری و مدارا می نمود حمل بر عجز و زبونی او کرده
 در شدت می امروند و چون کار روز تنگ آمد و اضطراب دامگیر گشت ناگزیر در روزی
 که مردم بادشاهی عاقل بودند و میدانستند که جنگ نمی کند ترکها از دور نمایان
 ایشان گردیدند که ترک جنگ نموده برآمده اند و میخواهند که گریخته شوند درین
 وقت بر مردم عادل خان ریختند و میان مردم او و عدبر جنگ سخت در پیوست و
 بحسب تقدیر ملا محمد که سردار لشکر بود کشته شد اریلجهت سپاه عادل خان را
 سر رشته انتظام گسیخته گشت و جادو راء و اودا حی رام دست رار نبردند و راء فرار
 پیمودند عنبر ناگهی کار خود کرد و شکست عظیم بر لشکر عادل خان واقع شد و اخلاص
 خان و غیره بیست و پنج نفر از سران سپاه عادلخان که مدار دولت او بر آنها بود گرفتار
 شدند و اراں گروه فرهاد خان را که تشنه خون او بود از سرچشمه تیغ سیواف ساخت
 و دیگران را محبوس گردانید و از امرای بادشاهی لشکر حان و میرزا مدوچهر و عقیدت
 حان گرفتار شدند و حدیج خان گرم و گیرا خود را با احمد نگر رسانیده باستحکام قلعه
 پرداخت و جانسپار خان نیز برگشته به بئر که در جاگیر او بود رفته حصار بفرار مضبوط
 ساخت و جمعی دیگر که اراں و رطه هلاکت برآمدند بعضی خود را با احمد نگر رسانیدند
 و گروهی به برهانپور شتافتند و چون عنبر بمراد خویش کامیاب گردید و آنچه در مخیله او
 نگدشته بود بر عرصه ظهور جلوه گری نمود اسیران سر بجهت تقدیر را مسلسل و محبوس
 بدولت آناد فرستاد و خود با احمد نگر رفته بمحاصره پرداخت لیکن هر چند سعی نمود
 کار از پیش برمت ناکام جمعی را بر دور قلعه گذاشته بجانب بیجا پور عدان عزیمت
 معطوف داشت عادلخان بار متحصن شد و عدبر تمام ملک او را تا حدود متعلقه بادشاهی
 که در بالا گهات بود متصرف گشته جمعیت نیک فراهم آورد و قلعه شولا پور را که پیوسته
 میان نظام الملک و عادلخان بر سر آن نزاع میبود محاصره کرد و با قوتخان را با فوجی

افشردہ بہدافعه و مقابلہ پرداخت تا آنکہ چندی از سدهای بادشاہی کہ با او بودند بقتل رسیدند ناگزیر بہ ارک در آمدہ در قلعہ را بست و سربلند راے محاصرہ نمودہ کار برو تنگ ساخت شاہ فلی خاں از روی اضطراب قول گرفته او را دیدہ چون ایندکبرشاہکھاں رسید مرتبہ دیگر افواج ترتیب دادہ حکم یورش فرمودند و ہرچند مبارر خاں و جاسپار و دلیران عرصۂ کار را از شرایط سعی و کوشش بجا آوردند اثرے بران مقترب نگشت و از مردم روشناس شاہ بیگ خاں و سرانداز خاں و سید شاہ محمد نقد حیات در ناحتد و بار سویم خود سوار شدہ حکم یورش نمود و از اطراف بہادران رزم آرا و دلیران قلعہ کسا قدم جرات و جلالت پیش نہادہ کارنامہای شجاعت ظاہر ساختند و از اعیان اہل قلعہ بود بخاں با جمعی از برادران و بابا میرک داماد لشکر خاں و بسیاری از راجپوتان و راورتن علف تیغ انتقام شدند در بدوقت کہ کار بر متحصدان بدشواری کشیدہ بود فضا را تیر تندی نگردن سید جعفر رسیدہ پوست مال گذشت و او اضطراب کردہ برگشت و از عدان تافتن او تمام دکھنیاں سراسیمہ راہ فرار سپردہ بسیاری از بیدلان را با خود بردند و مقارن اینحال خبر آمد کہ شاہوادہ پرویز و مہا بلخاں خانکھانی سپہ سالار با لشکر بادشاہی از بنگالہ معاودت نمودہ بدہرے رسیدہ اند ناگزیر شاہکھاں بوسعت آباد بالا گہت مراجعت نمود در بدوقتہ عبداللہ خاں از شاہکھاں جدائی اختیار نمودہ در موضع انڈیر شست و مقارن آن حضرت خاں جدائی گزیدہ برد نظام الملک شتافتمہ فوکر او شد از سوانح سپری شدن روز کار خان اعظم میرزا کوکلتاش است پدر او از آدمی رادگان غزنین است و مادرش حضرت عرش آشیانی را شیر دادہ بود و آنحضرت پاس نسبت ایشان داشتہ میرزا عزیز را بزرگترین امرا ساختہ بودند و آرو و وریدان باہرہای عجیب می کشیدند در علم سیر و فن تاریخ استحضار تمام داشت و در تحریر و تقریر بظہر بود نستعلیق خوب می نوشت شاگرد میرزا بافر پسر ملا میر علیست باتفاق ارباب استعداد ریختہ فلم او از دست استادان مشہور ہیچ کمی ندارد و در مدعا نویسی بد طولی داشت لیکن از عربیت سادہ بود و در لطیفہ گوئی بے مثل و شعر ہماری می گفت این رباعی از واردات اوست

عشق آمد و از جدوں برومدم کرد * وارستہ صحبت خود مندم کرد

آراد ردد دین و دیش گشتم * تا سلسلہ رلف کسی نددم کرد

وفات خاں اعظم در شہر احمد آباد گجرات اتفاق افتاد و لاش او را در دہلی بردہ بجوار روغہ سلطان المشایخ نظام الدین قدس سرہ نزدیک بقبر پدرش بخاک سپردند چون خان اعظم مسافر دارالمک بقا گشت داور بخش را بحضور طلب داشتہ خانچہاں صاحب صوبگی گجرات سوزازی بخشیدہ حکم شد کہ از آفرہ باحدہ آبان شدافتمہ محافظت اہملک نماید *

که داراب را که در قبل داشتند دست تعرض ازو کوتاه داشته روانه ملازمت سازند و او آمده مهابتخان را دید و چون خبر آمدن داراب بعرض اشرف اقدس رسید بمهابتخان فرمان شد که در رنده داشتن آن بے سعادت چه مصلحت باید که برسیدن فرمان گیتی مطاع سران سرگشته یاریده ضلالت و گمراهی را بدرگاه عدالت پناه روانه سازد بالجمله مهابتخان بموجب حکم عمل نموده سرش را از تن جدا ساخته بدرگاه فرستاد و درین هنگام خانزاد خان را خلعت خاصه و خنجر مرصع با بهول کنار و اسب خاصه مرحمت فرموده بصاحب صوبگی بدگاله فرستادند و مقارن آن فرمان جهان مطاع بطالب عبدالرحیم که پیش ازین خطاب خاننابانی داشت صادر گشت و چون در صوبه دکن شورش عظیم دست داد و جمعی از اعیان لشکر اسیر سر پنجه تقدیر گشته در قلعه دولت آباد محبوس ماندند و شاهجهان از ملک بدگاله بصوب ملک دکن عنان اعطاف تافت ناگزیر محصل خان بر حجاج استعجال نزد شاهزاده پرویز دستوری یافت که سراولی نموده ایشان را بامراء عظام روانه دکن سازد درینولا قاسم خان را از تغیر مقرنجان حکومت و حراست اگره خلعت افتخار بخشیدند و درین تاریخ عرضداشتند آمد خان بخشی دکن از برهانیپور رسید نوشته بود که یاقوت خان حبشی باده هرات سوار موجود بملکانپور که از شهر بیست کروز مسافت است رسیده و سر بلند رای از شهر برآمده قصد آن دارد که جنگ اندازد فرمان بتأکید تمام صادر شد که زنهرا تا رسیدن کمک و مدد حوصله بکار برده نیز جاوئی نکند و باستحکام برجها پرداخته هر شهر تحصر گیرند در اواسط اسفندار مد سده هرات و سی هجری ارتفاع رایت اقبال ایت بدستور معهود بحساب گشمیر اتفاق افتاد و از وقایع که در ابتدای ایصال بظهور آمد آنکه شاهجهان بولایت دکن رسیده و عذر شروع در خدمتگاری نموده بجهت هواخواهی ایشان فوجی بسورکردگی یاقوتخان بحوالی برهانیپور فرستاده که بناخت و تاراج بپردازد و بشاهجهان نوشت که بروی بدانصوب حرکت نمایند شاهجهان بد انصمت توجه نموده دیول گانورا محکم ساخت و عبدالله حان و محمد تقی مخاطب شاه قلی خان را بعوجی تعیین نمود که باتفاق یاقوت خان برهانیپور را محاصره نموده بلوار قلعه گیری بپردازد و متعاقب آنها خود نیز متوجه شده در لال باغ که در سواد شهر واقع است ورود آمد و او رتن و دیگر بدهای بادشاهی که در قلعه بودند در استحکام شهر و حصار شرایط اتمام و لوازم کار آگهی بتقدیم رسانیده متحصن گشتند و شاهجهان فرمود که از یک طرف عبدالله حان و از جانب دیگر شاه قلی خان بقلعه بچسبند قضا را در طرفی که عبدالله حان بود عیدم هجوم آورد و جنگ صعب پیوست و شاه قلی خان بافدائی خان و جان نثار خان دیوار قلعه را شکسته غنیم مقابل خود را برداشته بحصار در آمد و سر بلند را جمعی از مردم کار کرده خود را برابر عبدالله حان گذاشته خود بر سر شاه قلی خان تاخت و چون اکثری از نوکران زربنده در کوچه و بازار متفرق شده بودند شاه قلی خان با معدودی در میدان پیش ازک بایست

شود انقدر خنده کند که بیم هلاکها باشد حضرت شاهنشاهی بجهت امتحان کشتنی واجب القتل را از زندان طلب فرموده در حضور خود ربع سیر رعفران که چهل مثقال باشد حورایندد اصلا تغییری در اسطوالش راه بیامت روز دیگر ضعف آن که هشتاد مثقال باشد حورایندد بدش به بحکم اشد شد تا بخندد پس چه رسد و مردن خود چه صورت دارد درینولا حفظ و حراست کاکزه به ایبری سنگدلن معوض گشت و داور بخش از گجرات آمده مقومت نمود در بی آیام مزاج سردار خان از اعتدال انحراف وز زبده بیماری سودالقمیه باو عارض شد و رفته رفته منجر باسهال اموی گشت و بتاریخ یازدهم محرم سنه هزار و سی و پنج در قصبه ملتان ودیعت حیات سپرد او را در ده نو حصار که رادگاه او بود مدیون ساختند در سال پنجاهم از ولادتش سپری شد و چون اینخبر بمصامع علیا رسیده فوجداری کوهستان شمالی پنجاب بالفحان که از کومکیان او بود تفویض یافت و فرمان شد که کامکار بصرش بملازمت شتاند و در همین روزها مصطفی خان حاکم تهنه رحلت نمود صوبه مذکور بشهریار عدایت شد درینولا از عرضداشت اسد خان بخشی دکن بمصامع جلال رسید که شاهجهان بدیول گاون رسید و یاقوت خان حبشی با لشکر عبیر برهانیور را محاصره دارد و سر بلند رای پای غیرت بجمعیت برجا داشته بلوازم قلعه اری همت گماشته و پیوسته از بیرون جنگ می اندازند و هر چند دست و پای میزنند کاری نمیسارند و بعد از چند روز خبر رسید که مردم عبیر نیز برخاسته رفتند چون اینمعنی بعرض همایون رسید سر بلند رای را بصرف عواطف و مراحم سر برار فرموده منصب پنجهزاری و پنجهزار سوار و خطاب رای که در ملک دکن بالاتر این خطاب نمی باشد عدایت نمودند و از سوانح انکه چون شاهجهان دست از محاصره برهانیور برداشته بصوب دکن برگشت در اثناء راه ضعف قوی بر مراج استیلا یافت و در ایام تکسر بحاطر رساید که عذر تقصیرات گذشته از پدر والا پدر باید خواست و بایی اراده حق پسند عرضداشتی مستملجبر بدامت و انفعال از جرایم ماضی و حال پوشته ارسال داشتند و حضرت شاهنشاهی فرمانی بخط مدارک خویش قلمی فرموده روانه ساختند مضمون انکه اگر داراشکوه و اورنگ زیب را بملازمت بفرستد و قلعه رهناس و اسیر را که در تصرف کسان اوست به بندهای بادشاهی بسپارد رقم عفو بر جرایم تقصیرات او کشیده شود و ملک بالاگهات باو مرحمت گردد و بعد از ورود مدشور عاطفت شاهجهان ادا استقبالی و تعظیم بجا آورده باوجود کمال تعلق و دلچسپی که بشاهزاده ها داشت رضا جوئی والد ماجد را مقدم شمرده ان حکر گوشدها را با ناعایس پیدکش از جواهر و مرمع آلات و میلا کوه پیکر که موازی ده لک روبیه قیمت داشت روانه درگاه والا ساخت و بسید مظفر خان و رضا بهادر که بحراست قلعه رهناس مقرر بودند حکم نمود که بهر کس که فرمان بادشاهی ظاهر سارد قلعه را باو سپرده همراه سلطان مراد بخش بملازمت اید و همچنین بحیاتخان دوش که قلعه اسیر را به بندهای بادشاهی حواله نموده روانه حضور او گردد و خود بعد از ان بصوب فاسکه

چشم بستمین نوروز از جلوس همایون

مطابق سنه ۱۰۳۴ هجری روز مبارک شنبه دهم جماد الثانیه سنه هزار و سی و چهار آفتاب جهانگشای برج حمل را نور آگهی ساخت و سال بیستم از جلوس الحرف آغاز شد و در دامن کوه بهر نشاط شکار پرداخته یکصد و پنجاه و یک راس قوچ کوهی بتفنگ و تیر شکار کردند و در منزل جنگرتی جشن شرف آراستگی یافت از بهر قافایه منزل ارغوان راهها سیر فرمودند و چون درین موسم کوئل پیر پنجال از برف مالا مال میباشد و عبور سوار از فراز آن بغایت دشوار بلکه محال لاجرم فیهضت موکب گیهای شکوه از راه گروه بودیج اتعاق افتاد درین کوهستان داریج بهم میروند و دو سال و سه سال بردرخت میمانند و از رمیداران اینجا شنیده شد که قریب به هزار نارنج دریندرخت میباشد درین اثنا ابو طالب پسر آصفخان بحکومت لاهور بقیابت پدر مرخص گردید و درینولا سید عاشق پسر سردار خن کوهستان شمالی پنجاب که ضبط و ربط آن بعهده پدرش بود دستوری یافت و او را نکامگار نامور گردانیده منصب چهار صدی و صد و پنجاه سوار عدایت فرمودند روز جمعه بیست و نهم در منزل نور آباد که بر لب دریای بهت واقعست نزول اتعاق افتاد از گهاق بهت تا کشمیر دستوری که تا پیر پنجال در راه منزل منزل خانها و دشمنها ساخته اند درین راه نیز اساس یافته و اهل بحیمه و سایر رحوت و اشخانه احتیاج نیست درینچند منزل اردوی گیهای پوی بجهت برف و باران و شدت سرما از گریوهای دشوار گذار بصعوبت گذشت در اندای راه انشاری خوش نظر در آمد که از اکثر اشارهای کشمیر بهتر توان گفت اتعاقش پنجاه درع باشد و عرض آریز چهار دراع مقصد بای منازل صفه عالی محازی آن بسته بودند ساعتی ششسته پیاله چند نوش فرموده چشم و دل را از تماشای آن بهره دادند حکم شد که تاریخ عبور لشکر منصور بر لوح سنگی ثبت نمایند تا این نقش دولت بر صفحه روزگار یادگار ماند درینمنزل لاله و سوسن و ارغوان و یاسمن کیود از کشمیر آوردند روز یکشنبه غره اردی بهشت قصبه تازه موله که از قصبات کلان کشمیر است بورود موکب اقبال آراستگی یافت و مردم شهر از اهل فضل و ارباب سعادت و سوداگر و سایر اصناف گروه گروه بر سبیل استقبال دولت زمینی بوس در یافتند درین دو منزل شگوفه رارهای خوب سیر کرده شد و بند گلن حضرت و حمیع امرا بر کشتی ششسته متوجه شهر شدند روز سه شنبه هژدهم در ساعت سعادت قرین بعمارت دلشین کشمیر حنت نظیر نزول موکب اقبال اتعاق افتاد اگرچه در باغ نور منزل که میان دولتخانه واقعست اخراهای تنگمه بود لیکن یاسمن کیود دماغ را معطر و منور داشت و در تماشای بیرون شهر افسام شکوه جمال افروزی می نمود و چون بتواتر پیوسته در کتب طب خصوص ذخیرة حوازم شاهی ثبت یافته بود که حور دن زعفران خنده می آرد و اگر بیشتر خورده

بر زمین به سنگ می اندازد تا بشکند و ریزه ریزه شود انگاه میچیند و میخورد درین صورت غالب ظن آنکه همه مشهور همین است *

همای بر همه مرغان ازان شرف دارد * که استخوان خورد و طایری نیازارد سر بولش نکل میماند لیکن سر کل مرغ پر دارد و این پرها سیاه دارد در حضور وزن فرمودند چهار صد و پانزده توله که یک هزار سی و هفت و نیم مثقال میباشد درین بر آمد و نواحی لاهور ابوطالب پسر آصف خان بدوات زمینی بوس افتخار اندوخت و شب مبارکشبه سلخ ماه مذکور در ساعت مسعود به لاهور نرول اقبال اتفاق افتاد و یک لک روپیه بعد الرحیم خاکنان انعام مرحمت شد و درین تاریخ اقا محمد ابلجی شاه عباس شرف سجود حاصل نموده مکتوب محبت اسلوب شاه را با تحف و هدایا که یک دست شاهین سفید از الجمله بود بدطر مقدس گذراند و از عرایب آنکه شاهزاده داور بخش شیر بر پیشکش کرد که با بز الفت گرفته در یک قفس میباشد و به آن بر بهایت محبت و الفت ظاهر میسازد بدستوری که حیوانات جفت میسوند بز را در آغوش گرفته حرکت میکند حکم کردند که آن بز را محفی داشتند فریاد و اضطراب بسیار ظاهر ساخت انگاه فرمودند که بز دیگر همان رنگ و ترکیب دران قفس در آورند اول آنرا بوی کرد و بعد ازان کمرش به هان گرفته شکست فرمودند که میشی در آورند فی الفور از هم دریده خورد باز همان بز را نزدیک آوردند الفت و مهربانی بدستور سابق ظاهر ساخته بر پشت افتاد و بز را بر روی سینه خود گرفته دهانش را می لیسید از هیچ حیوانی اهلی و وحشی تا حال مشاهده نشده که دهان جفت خود را بدوسد درینولا ماضل خان را بخدمت دیوانی صوبه دکن سرور از ساخته منصب هزار و پانصدی و هزار و پانصد سوار عنایت نموده خلعت و اسب و فیل مرحمت فرمودند و به سی و دو نفر از امرایان آن صوبه خلعت مصحوف او فرستادند و چون مهابتخان فیلالیکه در صوبه بنگاله و غیره بدست آورده بود تا حال بدرگاه والا فرستاده بود مدح های کلی از مطالبه سرکار بر ذمه او بود و نیز از محال جاگیر بدهای درگاه در وقت تغیر و تبدیل مبلعها مقصرف گشته بود بدوران حکم شد که عرب دست غیب نزد مشاور لیه رفته فیلالی که پیش او فراهم آمده بدرگاه بیارد و مطالبات حساب را ازو باز پاست نموده بخدمت شتاند و اگر او را جوانی و حساسی خرد پسند باشد بدرگاه آمده بدیوایان عظام مفروغ سپارد مقارن ایصال عرضداشت فدائی خان رسید که مهابتخان از خدمت شاهزاده پرویز دستوری یافته بصوب بنگاله شتافت و خانبهان از گجرات آمده شاهزاده پرویز را ملازمت نمود و همدرینولا عرضداشت خانبهان رسیده نوشته بود که عبداللہ خان از خدمت شاهجهان جدا شده این فدوی را شفیع جرایم خویش ساخته کتابتی مبنی بر اظهار بندامت و خجالت از سالداشته واعتماد کرم و بخشایش انحضرت نوشته او را بجنس بدرگاه فرستاده ام امید از مراحم بیکران چنانست که رقم غفور جرایم جرایم او کفیده بایی موهبت عظمی در امثال و اقربا سرفراز و ممتاز گردانند در جواب او فرمود شد که

حرکت نموده در پی ایام عرب دست غیب که بجهت آوردن سلطان هوشنگ پسر شاهزاده دانیال و عبدالرحیم خانجانی نزد شاهزاده پرویز رفته بود آمده دولت رمیوس در نجات هوشنگ را بموظف روز افزون اختصاص بخشیده بمظفر خان بخشی فرمودند که اراحوال او خبردار بوده آنچه بجهت ضروریات او در کار باشد از سرکار ناسااهی سرانجام نماید و بدو معنی سامان سرکار او کند که از هیچ طرف بگرانی خاطر نداشته باشد در حال ایصال عبدالرحیم خانجانی بمقامت استاد بوس جبین خدمت نورانی ساخت و زمانه معتد فاصیه خجالت از زمین جو بگرفت و انحضرت بجهت دلنوازی و تسلی او فرمودند که در بدمدت آنچه بظهور رسید از آثار فضا و قدر است نه مختار ما و شما این رهگذر خجالت و ملالت راه ندهند و بعد از تقدیم مراسم رمیوس بوس اشارت رفت که بحشیان او را آورده در جای مناسب بار دارند قبل ازین حضرت شاهنشاهی باغواص نور جهان بیگم آصفخان و فدائی خان را نزد شاهزاده پرویز فرستاده بودند که مهلتخان را از خدمت ایسان جدا ساخته بجانب بدنگاله روانه سارد و خانجهان از گجرات آمده بخدمت و کالت شاهزاده پردازد و در بدولا عرضداشت فدائی خان رسید و فرمود بود که در سارنگپور بخدمت شاهزاده پیوسته ابلاغ احکام شاهنشاهی نمودم شاهزاده بجدائی مهلتخان و همراهی خان جهان راضی نیستند و هر چند در بذیات بمبالعه و تأکید معروض داشتیم نتیجه بران مقرب نگشت چون بودن من در لشکر سود نداشت در سارنگپور توقف گرفته و اصدان تیر رو بطلب خانجهان فرستاده ام که سرعت هر چه تمامتر متوجه اسکودون گردد تا بجمله چون حقیقت حال از عرضداشت فدائی خان بعرض مقدس رسید بار فرمان بتأکید تمام بشاهزاده صادر گشت که در چهار خلاف آنچه حکم شده بکاطر راه ندهد و اگر مهلتخان برفتن بدنگاله راضی نشود جریده متوجه حضور والا گردد و شما با سائر امرا در برهانپور توقف نمایند چون خاطر فیض مظاهر از سبب و تکرار عرصه دلپذیر کشمیر بوداخت بدانرا بقرابیم نودهم محرم الحرام سده هزار و سی و پنجم هجری زاید عالیاب بصوب لاهور ارتعاع یافت پدیس اریس مکرر بعرض رسیده بود که در کوه بپیر پلحال جادو به میباشند مسهور بهمای و مردم آن سرزمین میگویند که طعمه اش آستخوان ریزه است و بدوستانه برو به هوا پروازکنان مشاهده می افتد و بدوستانه کم و بیش میباشند چون حاطر اشرف اقدس به تحقیق این مقدمات توجه معرط دارد حکم شد که از فراوان هر کس بتعدک رده بحضور بیارد هزار روپیه انعام بیاند قضا را جمال خان فراول به بدوق رده بحضور اشرف آورده چون بخم پدایش رسیده بود رده و تند رست بنظر اشرف دو آمد فرمودند چندان آنرا ملاحظه نمایند تا حورش او معلوم شود چینه دان را شکافتند از حوصله اش آستخوان ریزه برآمد و مردم کوهستان معروضداشتند که در خوراک این بر آستخوان ریزه هاست و همیشه بر روی هوا پروازکنان چشم بر سر دارد هر جا که آستخوانی بنظرش در آید به نول خود گرفته بلند میشود و از اینجا

و ظفر خاں خود با چند سوار بر سر آن بدکهر می‌رود و ظاهر می‌گردد که نندوقی باو رسیده و بجهنم واصل شد هر چند منادی کردند مشخص نگشت که این تعدک از دست کدام کس باو رسیده بالجمله سر آن مفسد مصحوب سردار خاں روانه درگاه آسمان گزیده و ظفر خاں و دیگر بدهای شایسته خدمت که مصدر ترویات پسندیده گردیده بودند هر کدام در خور استعداد خویش باضافه منصب و اقسام مراحم اختصاص یافتند و درین تاریخ خبر رسید که رقیه سلطان بیگم صبیحه مرزا همدال منکوحه حضرت عرش آشیدانی در دارالخلافه اکبرآباد بجوار رحمت ایزدی پیوستند و کلاں آنحضرت ایشان بودند و چون فرزند نداشتند در زمانه که شاهجهان بعالم وجود آمدند حضرت عرش آشیدانی آن گوهر یکتای خلافت را به مشکوے بیگم سپردند و این سرور آرای خلافتسرای قدس متکفل تربیت شاهزاده والا گهر شد القصه در هشتاد و چهار سالگی نه بهاحانه عدم شتافتند در خلال این احوال عبدالرحیم ولد بیروم حان مشمول انواع مراحم و اقسام نوازش گردیده بتارگی بخطاب مستطاب خانخاں فرق عرت بر امراخت و خلعت و اسپ مرحمت نموده بایالت سرکار قنوج رخصت فرمودند و مقارن این حال تمامی فیلان مهابتخاں که قبل ازیں فرمان طلب شده بود بدرگاه رسیده داخل فیلاحانه بادشاهی شدند درین روزها معروض گردید که مهابتخاں صبیحه خود را بخواجه بر خوردار نام سزگزاده نقشبندی نسبت کرده و چون این وصلت بے اذن و رخصت آن حضرت شده بود برخاطر اشرف گران آمد او را بحضور اندس طلبیده فرمودند که چرا بیدستوری ما دختر چنین عمده دولت را گرفته جواب پسندیده سامان نتوانست نمود و بحکم اشرف شلاق پست و رسا خورده محبوس گردید و درین روزها میرزا دکهنی پسر میرزا رستم صفوی بخطاب شاهدوار خاں اختصاص یافت بخت و نهم اسعدارمد ساحل دریای چناب نورود مرکب مسعود آراستگی یافت *

جشن یست و یکمین نوروز از جلوس همایون

روز سه شنبه یست و دوم جمادی الثانی سنه هزار و سی و پنج هجری قمری جهان امروز بمرج حمل تحویل نمود و سال یست و یکم از جلوس مبارک آغار شد بر ساحل دریای چناب یکروز بلوازم جشن نوروزی پرداخته روز دیگر از آن منزل کوچ فرمودند و دریمولا اقا محمد ایلچی شاه فلک بارگاه شاه عباس را رخصت انعطاف ارزانی داشته خلعت با خنجر مرصع و سی هزار روپیة باو مرحمت فرمودند و مکتوبی که در جواب محبت نامه شاهي نگارش یافته بود با گریز مرصع تمام الناس که یک لک روپیة قیضه داشت و کمر خنجر مرصع نفیس نادر برسم ارمغان حواله او شد در اوراق سابقه مستان عرب دست غیب نزد مهابتخاں بجهت آوردن فیلان رقمزده کلک سوانح نگار گشته

این درگاه ما درگاه نورمندی فیضت

ملتس او بجز اجابت مقرر گشت درین تاریخ طهمورث پسر گل شاهزاده دانیال از خدمت شاهجهان جدا شده بگلزمت شناخت قبل ازین هوشنگ برادر خورد او بر زمین موس سعادت بدیر گشته بود درینولا او بجز برهنمونی بخت خود را بقدری استدان رسانید و بادباعت مراحم و نوازش مخصوص گردید و بجهت سرفرازی آنها تسلیم محبت خویش که نامطالع سلاطین چغتای گورکان گویند فرموده بهار بانو بیگم حبیه خود را به طهمورث و هوشمند بانو بیگم حبیه سلطانخسرو را به هوشنگ نسبت کردند درینوقت معتمد حاکم خدمت بخشیکری عر اختصاص یافت چون ار مدتها مدید هوای کابل در خاطر مدسی مظاهر سیر میکرد و تاریخ هفدهم اسفندارمذ سنه هزاروسی و پنج بعزم سیر و تکار بهصت موکب اقبال بدانصوب اتفاق افتاد چند روز در ظاهر لاهور مقام فرموده روز جمعه بیست و سوم ماهمذکور کوچ فرمودند افتخار خان پسر احمد بنگال کابلی سرحدات را پیشکش آورده حبیبی اخلاص بر زمین سود و حضرت شاهدساهی سر دیارمندی بدرگاه بی نیاز درود آورده سجدهات شکر این موهبت عظمی که ار مواهب محدده الهی بود بتقدیر رسانیده حکم نواختن شادیانه فرمودند فرمان شد که سران اشفته دماغ تباة اندیش را به لاهور برده از دروازه قلعه بیابوزند تعصیل این اجمال اندک چون ظفرخان پسرخواجه ابوالحسن نکابل رسید شنید که پلنگپوس اوربک بقصد شورش امرائی رفته انگیزی بنواحی غربی آمده مشارالیه باتفاق دیگر بندها تعینات صوبه مذکور آمده لاسکرها فراهم آورده بود درین اثنا احداث بد بهان قابو یافته با شارت ان تباة اندیش به تیراه آمده راهی و دست اندازی که شیوه شدیه ان مفسد سیاه نحت است پیش میگردد و پلنگپوس از ان اراده باطل ددامت گزیده یکی ار حویشان خود را نزد ظفرخان فرستاده اظهار ملایمت و چاپلوسی نموده اولیای دولت قاهره خاطر ار الحاسب پرداخته دفع فساد احداث بد بهان را پیشنهاک همت ساختند و به همان استعداد و جمعیت ار راه گردیده بر سران مقهور روان شدند چون خبر برگشتن پلنگپوس و آمدن لاسکر ظفر ائربان بد مرحام میرسد تاف مقاومت دیار ورده خود را بکوه او اگر که محکمه او بود میکشد وان بیعاقبت ان کوه را بداه روزند اندیسیده دیواری درپیش دره درآورده واستحکام تمام نموده ذخیره و سایر اسباب قلعداری اماده و مهیا داشت اولیای دولت اند قرین استیصال او را پیشنهاک همت ساخته بقدیم سعی فراز و نشیب بسیار طی نموده بدره مذکور پیوستند و همه یکدل و یکجهت از اطراف هجوم آورده همت به تسخیر آنکماشتند هفتم حمادی الاولی نقاره فتح بلند آواره ساخته داد شجاعت و جلالت دادند از هنگام صبح تا سه پهر آتش قتال و جدال اشتعال داشت بعد ار سه پهر بانواع عواطف و مراحم الهی امواب فتح و فیروزی بر چهره مراد دولتخواهان مفتوح گردید و آنمحکمه نصف بهادران لشکر مفصور در آمد درینوقت یکی از احدیان شمشیر و کارد و انگشتی که بسته بود نزد ظفرخان برده می نماید و یقین میشود که اینها از ان عامی است

کورنش و زمین بوس نمایم اصلاً بجواب نه پرداخت و چون برادر غلخانه رسید ملازمان او تختهای دروازه را که در بانان بجهت احتیاط بسته بودند در هم شکسته بفضای دولتحانه در آمدند جمع از خواصان که برگرد و پیش الحضریت بمعدات حضور اختصاص داشتند ارگستاحی او بعرض همایون رسانیدند الحضریت از درون حرگاه برآمده بر پالکی نشستند در بدو وقت مهتابخان مراسم کورنش بتقدیم رسانیده انگاه برادر پالکی گردیده معروضداشت که چون یقین کردم که از اسبب عداوت دشمنی اصفهان خلاصی و رهائی ممکن نیست و نادواع واقسام حواری و رسوائی کشته خواهم شد از روی اضطرار جرات و دلیری نموده خود را در پناه حضرت انداختم اکنون اگر مستوجب قتل و سیاست ام در حضور اشرف سیاست فرمایند در بدو وقت راجپوتان او فوج فوج مسلح آمده در سراپرده نادرشاهی را فرا گرفتند و در خدمت الحضریت بجز عرب دست غیب که دستیار او بود و میر منصور بدخشی و حواهر خان خواجه سرای و بلند خان و خدمت پرست خان و فیروز خان و خدمت خان خواجه سرای و نصیح خان مجلسی و سه چهار نفری از خواصان دیگری حاضر بود چون آن عه ادب خاطر اقدس را شورانیده بود مزاج اعتدال سرشت را عذرت در شور داشت دو مرتبه دست بر قبضه شمشیر رسانیده خواستند که حهان را از لوٹ وجود ان بیداک پاک سارده هربار میر منصور بدخشی به ترکی عرض می کرد که وقت مقتضی آن نیست صلاح حال منظور باید داشت و سزای کردار ناهنجار این تیره بخت بدکردار را نایزد داد گر حواله فرمایند تا وقت استیصال او در رسد چون حرف او بفروغ دولتخواهی راستگی داشت ضبط خود فرمودند و در اندک فرصت راجپوتان او درون بیرون دولتحانه فرو گرفتند چنانچه بغیر او و نوکران او کسی دیگر بنظر در نمی آمد در بدو وقت آن بیعافیت عرض کرد که هنگام سواریست بضابطه معهود سواری فرمایند تا ابیعلام مدوی در خدمت باشد و بر مردم ظاهر شود که این حرأت و گستاخی حسب الحکم از من بفرع آمده و اسب خود را پیش آورده مبالغه و الحاح بهیار نمود که بر همین اسب سوار شوید غیرت سلطنت رخصت بداد که بر اسب او سواری فرمایند حکم شد که اسب سواری خاصه را حاضر سازند و بجهت لباس پوشیدن و استعداد سواری خواستند که بدرون محل تشریف یزند آن ستیزه کار راضی نسد القصه آن قدر توقف رویداد که اسب خاصه را حاضر ساختند و آنحضرت سوار شده دو تیر انداز بیرون دولتحانه تشریف بردند بعد از آن فیل خود را آورده القماس نمود که چون وقت شورش و اژدحام است صلاح دولت درین میدانند که بر فیل بسته متوجه شکار گاه شوند و آنحضرت بے مبالغه و مضایقه بر همان فیل سوار شدند بکے از راجپوتان معتمد خود را در پیش فیل و دو راجپوت دیگر را در پس حوضه نشانیده بود درین اثنا مقرب خان خود را رسانیده باستوضای او درون حوضه نزدیک آنحضرت رفته نشست ظاهر درین آشوب گاه بے تمیزی زخمی بر پیشانی مقرب خان رسید

و اشارتی بطلب او نیز رفته درینولا بحوالی اردر بیوست باجملة طلب او به تحریک و کار برداری آصفخان شده بود و پیش نهاد خاطر ایشان آنکه او را خوار و بی عزت ساخته دست تعرض به ناموس و جان و مال او در زند و این مطلب گران را بغایت سبک دست پیش گرفتند و او بر خلاف ایشان با چهار پنجهزار راجپوت خونخوار یکدیگر و یکجست آمده و اعیان اکثر را همراه آورده که هرگاه کار بجان و کار باستخوان رسد و از همه راه و از همه جهت مایوس گردد برای پاس عزت و ناموس خود بقدر امکان دست و پا رده با اهل و عیال جان نثار شوند

وقت ضرورت چونمانند گریز * دست بگیرد سرشمشیر تیز

با آنکه از روش آمدن او در مردم حرفهای ناملایم مذکور میشد آصفخان در نهایت غفلت و بی پروائی سر می برد چون حرام آمدن او بعرض اقدس رسید نخست پیغام شد که تا مطالبات سرکار شاهنشاهی را بدیوان اعلیٰ مفروغ بارساد و مدعیان را به مقتضای عدالت تسلی بنماید راه کورنش و ملائمت مسدود است و در باب خواجه سرخورده ار پسر خواجه عمر نقشبندی که مهانتخان دختر خود را باو نصبت نموده و سابقاً مذکور شد که او را نیز چنگ زده زندان سپرده حکم شد که آنچه مهانتخان باو داده فدائی خان تحصیل نموده بخزانة عامرة رساند و چون منزل بکنار بهت واقع بود نواب آصفخان باوجود چندی دشمن قوی ناروے ارسر و جان گذشته در نهایت غفلت و عدم احتیاط صاحب و قبله خود یعنی حضرت شاهنشاهی را در آن طرف دریا گذاشته خود با عیال و احمال و ائقال و خدم و حشم از راه پل عبور نموده درین روع آب منزل گزید و هم چندی کار خالجات از خزانه و قورخانه و غیره حتی که خدمتگاران و بندهای نزدیک در کل از دریا عبور نمودند معتمد خان بخشی و میر تورک از آن گذشته شب در پیشخانه بود علی الصبح چون مهانتخان دریامت که کار ناموس و جان او رسیده علاج درینوقت که هیچکس در گردو پیش حضرت نموده بود با چهار پنجهزار سوار راجپوت که باها مول و عهد نموده بود از منزل خود برآمده نخست بر سر پل رسیده قریب دو هزار سوار برپل میگذاشت که پل را آتش زده اگر کسی اراده آمدن داشته باشد بمداغ و مقابل قدم نرحا دارند و خود متوجه دولتخانه میگرد و از در حرم گذشته به پیشخانه معتمد خان رسیده بار پرس احوال نمود معتمد خان شمشیر بسته از خیمه برآمد و چون چشمش بر او افتاد از احوال شاهنشاهی استفسار نمود و قریب بصد راجپوت پیاده برچه و شمشیر در دست همراه داشت و از گردو عبار چهره ادم خوب محسوس نمیشد بر سمت دروازه کلان شتافت و درانوقت در فضا دولتخانه معدود از اهل یتاق و غیره و سه چهار خواجه برای پیش دروازه ایستاده بودند مهانتخان سواره تا دولتخانه رفته از اسب فرود آمد درانوقت که پیاده شده بجانب اسلخانه شتافت قریب دوصد راجپوت همراه داشت معتمد خان پیش رفته گفت که این همه گستاخی و بیباکی از ادب دور است نفی توقف نمائید تا من رفته عرض

مهر را فرستاده اند بهمان قرار داد پایه عزیمت امشده در بدوقت فدائی خاں چون از فتنه پردازی زمانه وقوف یافت سوار شده کنار آب آمده و از آنکه پل را آتش داده بودند و امکان عبور متصور نبود بیقرار شده در تیر باران بلا و تلاطم فتنه ناچندین نوکران خویش روزی دو لخته نه اسب بدریا زده خواست که بشناوری عبور نماید شنش کس از همراهان او به موج فتنه رفتند و چندی از تندی آب بایان رویه افتادند و نیم حادی ساحل سلامت رسانیدند و خود با اسب سوار بر آمده چپقلس نمایان کرد و دست اکثری از رفقای او به آرزو رسید و چهار کس از همراهان او جان نثار شدند و چون دید که کاری از پیش نمیرود و عیدم روزوار است و به تلازم است اشرف نمیتواند رسید عطف عنان نموده از آب گذشت و حضرت شاهدشاهی امروز و آن شب در منزل شهریار بسر بردند روز شنبه هشتم فروردی مطابق بیست و نهم جمادی الثانی آصفخان باتفاق خواجه ابوالحسن و دیگر عمده های دولت قرار جنگ داده در خدمت مهد علیا مور جهان بیگم از گذری که عاریبیک مسرف دوازه پایاب دیده بود قرار گذشتن داد اتفاقاً پرتوی گذر ها همان بود سه چهار جا از آب عمیق عرض گذشتند و در وقت گذشتن انتظام افواج درجا نماند هر موج بطرفی افتاد آصفخان و خواجه ابوالحسن و ازادخان با عماري بیگم روزی هجده کلا عیدم که ویلان کاری خود را پیش داده کنار آب را مضبوط ساخته بودند در آمدند و فدائی خاں به عامله یک تیر انداز پایان تر مقابل فوج دیگر از آب گذشت و ابوطالب پسر آصفخان و شیر خواجه و اله یار و بهیاری مردم پایان بر فدائی خاں عبور نمودند و هدور حمه کنار پیوسته و بعضی میان آب بودند که افواج عیدم ویلان را بدش رانده حمله آوردند و هنوز آصفخان و خواجه ابوالحسن در میان آب بودند و معتمد خان از آب یک جا گذشته بر لب آب دویم ایستاده تماشا می کرد و بیکی تقدیر میکرد که سوار و پنداده و اسب و شتر در میان دریا در آمده بهلو بر یکدیگر بر رفته سعی در گذشتن دارند در پس وقت ندیم خواجه سرای بیگم آمده مخاطب ساخت که مهد علیا می فرماید که اینچه جاء توقف و تأمل است پایه همت پیش نهید که بمجرد در آمدن شما عیدم مدهزم گشته راه اوارگی پیش خواهد گرفت از استماع اینخطاب و عتاب حواجه ابوالحسن و معتمد خان اسپان خود را در آب زدند و فوج غنیم و راجپوتان مردم اینکادب را پیش انداخته بدریا در آمدند در عماري بیگم دختر شهریار و صبیبه شاهدوار خاں بودند تیر بر بازو دختر شهریار رسید و بیگم بدست خود بر آورده بیرون انداخت و لباسها بکون رنگین شد و جواهر خاں خواجه سرا ناظر محل و ندیم خواجه سرای بیگم و خواجه سرای دیگر در پیش میل جان نثار گردیدند و دو زخم شمشیر بر خرطوم فیل بیگم رسید و بعد از آنکه روی فیل برگشت دو سه زخم سرچه بر عقب فیل زدند تا آنکه شمشیرها از پاهای هم میزدند فیلبانان سعی در راندن فیل داشت تا جائی رسید که آب عمیق آمد و اسپان به شناوری افتادند و بهم غرق شدن بود ناگزیر عطف عنان نمودند و فیل بیگم بشناوری از آب گذشت و بدولتخانه بادشاهی رفته فرود آمدند و چون راجپوتان قصد

و خدمت پرستخان خواص که معتاد شراب و پیداله خاصه در دست داشت خود را
 بغیل رسانید و هر چند راجپوتان بشکل برچه و زور دست و بازو مانع آمدند و خواستند
 که او را جای ندهند او کداره حوضه را محکم گرفته خود را نگاه میداشت و چون در
 دیورن جای نشستن نبود خود را میان حوضه گلجانی و چون قریب نیم کوه محافت
 طے شد گجھت خان داروغه فیلقخانه ماده فیل سوار بخاصه را حاضر آورد و خود در پیش میل
 و پیروش در عقب نشسته بود مهابتخان اشاره کرد تا آن بیگناه را بپیش شهید کردند
 بالجمله در لباس سیرو شکار مرسمت منزل خویش راهبری نمود و حضرت بدرون
 خانه او در آمده زمانی توقف فرمودند فرودان خود را بر دور حضرت گردانید و چون
 از دور جهان بیگم غافل افتاده بود در یفوققت بخاطرش رسید که بار حضرت شاهدشاهی
 را بدولتخانه برده از اسجاهمراه نور جهان بیگم ناراحت خود آمد باین قصد بار دیگر
 حضرت را بدولتخانه آورد فصارا در هنگامی که حضرت شاهدشاهی بقصد سیرو شکار
 سوار شدند نور جهان بیگم فرصت عذیمت شمرده با جواهر حان خواجه سرا که ناظر
 محلات بادشاهی بود از آب گذشته بمدرل برادر خود اصفخان رفته بود آن کم فرصت
 تیر رفتن بیگم یافته از سهوی که در محارست بیگم کرده بدامت کشیده متردد خطر
 گشت ایگاه در فکر شهریار شد و دانست که جدا داشتن او از خدمت حضرت خطائی
 است عظیم لاجرم رای فاسد او براینمعی قرار گرفت و حضرت را بزر سوار ساخته
 بمدرل شهریار برد و حضرت اروسعت حوصله و گرانبازی هرچه او می گفت میکردند
 در بدو وقت چچو ببیره شجاعخان همراه شد و چون بخانه شهریار در می آید بر راجپوتان
 اشاره کرد تا او را بقتل رسانیدند بالجمله چون نور جهان بیگم از آب گذشته بمدرل برادر
 خود رفت عمدهای دولت را طلبداشته مخاطب و معاتب ساخت که از غفلت
 و حامکاری شما کار تا باینجا کشید و آنچه در مخیله هیچکس نگذشته بود بظهور آمد
 و در بدش خدا و خلق خجلت زده کردار خویش گشتید اکذون تدارک آن باید کرد
 و در آنچه صلاح دولت و برآمد کار باشد باتفاق معروض باید داشت همه یکدل و یکزبان
 معترضساییدند که تدبیر درست و راه صایب انست که فردا فوجها ترتیب داده در
 رکاب سعادت از آب گذشته آن معاندان را مقهور و مذکور ساخته بدولت رمین بوس
 بدگان حضرت سرفراز شویم چون کنکاش نا صواب بمصامع جلال رسید از ضابطه معقول
 دور نمود همان شب مقربخان و صادقخان بخشی و میر منصور و خدمتخان را بے
 در پے نزد اصفخان و عمدهای دولت فرستادند که از آب گذشتن و جنگ انداختن
 محض خطاست رنهار که این تدبیر نا درست را نتیجه خامکاری و ناسازگاری
 دانسته پیدامون خاطر راه ندهند که بجز بدامت و پشیمانی اثری بران مرتب نخواهد
 شد هرگاه درینطرف باشم کدام دلگرمی و بچه امید جنگ میکود و بجهت اعتماد
 ر' حنط انگشتی مبارک خود را مصحوب میر منصور فرستادند تا اصفخان بکمان آنکه
 اندکها راده طبیعت مهابتخان بے عاقبت باشد و حضرت به تکلیف او حکم فرموده

آدابیکه درین دولت معمول است کفایت نذر محمد خاں که مشتمل بر اظهار اخلاص و بیارمندی بود با تحف و هدایای آن ملک گذرانیده انگاه پیشکش خود را بدطر در آوردند و سوغاتهای نذر محمد خاں از اسب و غلام ترکی و غیره موافق پنجاه هزار روبیه قیمت شد و عجاله الوقت سی هزار روبیه انعام یافت پیش اری نگاشته کلک وقایع نگار گشته که چون آصف خان بهیچ وجه ار مهابتخان ایمن نبود به قلعه اٹک که در جاگیر او بود رفته تحصن جعت و همگی دود و پنجاه کس از سوار و پیاده با او همراه بودند مهابتخان چندے از احدیان بادشاهی و ملازمان خود و رمیداران آن نواحی را بحر کردگی بهرور نام بحر خود و شاه قلی فرستاد که گرم و گیرا شتافته به محاصره قلعه پردازند نامبردها در آنجا رسیده قلعه را بدست آوردند و آصف خان عدان به قضا سپرد و فرستادهای مهابتخان به عهد و سوگند آرام بخش خاطر متوحش او گشته حقیقت را بمهابتخان نوشتند و چون موکب گیهای شکوه از دریای اٹک عبور نمود مهابتخان از حضرت رخصت حاصل نموده بقلعه اٹک رفت و آصف خان را با ابوطالب بحر و خلیل الله ولد میر میران مقید و محبوس ساخت و قلعه را بملازمان خود سپرد و در همین اثنا عبدالخالق درادر راده خواجه شمش الدین محمد خواتی را که از مصاحبان و مخصوصان آصفخان بود با محمد تقی بخشی شاهجهان که در محاصره برهادرپور بدست افتاده بود به تبع بیباکی آواره صحرائ عدم گردانید و ملا میر محمد قدمدیرا که بحسب اخوندی برد آصفخان بود و قتیکه او را رنجیر کردند بحسب اتفاق رنجیر حلقه دار در پای او کردند چنانچه باید استحکام ندادند باندک حرکت از پای او درآمد این مقدمه حمل بر امسوگری و ساحری او کرد او حافظ قرآن مجید بود و پیوسته بتلاوت اشتغال داشت و لبهای او بتلاوت متحرک بود اری حرکت لب یقین کرد که مرا دعای بد میکند و از غلبه و سواس و فرط قوهم آن مظلوم رانه تبع ستم شهید ساخت ملا محمد باضایل صوری و کسب و کمالات بزبور صلاح و پرهیزکاری آراستگی داشت امحوس که آن سفاک بیباک قدر چنین مردے بشناخت و بیهوده ضایع ساخت و چون بمواحي جلال آساد نزول اردوی گیهای بوی اتفاق افتاد جمع از کافران آمده ملازمت نمودند اکنون مجملی از معتقدات و رسوم که میان ایشان شایع است بجهت غرابت مرقوم میگردد طریق ابها به آئین کافران بدت نزدیک است بقی صورت آدمی از طلا یا از سنگ ساخته پرستش مینمایند و بیش از یکزن نمیکند مگرین اول نازادگاه باشد یا با شوهر ناسارگار و اگر خواهند که نخانه دوستی یا خویشی بروند از بالای بام یکدیگر تردد میکنند و حصار شهر را جز یکدر نمیباشد و غیر از خوک و ماهی و مرغ دیگر همه گوشت میخورند و حلل دارند میگویند که از قوم ما هر کس که ماهی خورد البته کور شده و گوشت را بخدی کرده میخورند و لباس سرخ را دوست میدارند و مرده خود را لباس پوشانیده و محلح ساخته با صراحی و پیاله و شراب در گور میگذارند

تمام باینجانب کردند درینوقت اصفهان پیدا شد و از نیرنگی زمانه و به راه رفتن رفیقان و بستنی نقش بد گله افکار کرده روانه شد و هر چند حاضران از ایشان نشان خواستند اتوری ظاهر شد که بکدام جانب شستافت و خواجه ابوالحسن گرم راند و از هول اضطراب اسب بدریا زد و چون آب عمیق بود و تند میرفت در وقت شدایی از اسب جدا شد قاقاش رین را بدو دست محکم گرفته بود تا آنکه غوطه خورد و نفس گیر شد قاش رین نگذاشت درینحالت مخصه ملاح کشمیری خود را رسانیده خواجه را برآورده و فدائی خان با جمعی از نوکران خود و چندی از بدهای پادشاهی که دوستی و اشناهی با او داشتند از آب گذشته باموجی که در مقابل او بود چپقلش کرد و عذیم خود را برداشته تا خانه شهریار که حضرت شاهدشاهی در آنجا تسریف داشتند خود را رسانند و چون درون سرپرده از سوار و پیاده ملامال بود بر سر در ایستاده به تبر اندازی پرداخت چنانچه تیرهای او اکثر در صحن دولتخانه نزدیک بالحصرت می رسید و مخلص خان در پیش تحت ایستاده بود بالجمله فدائیکان زمانه بمدد ایستاده تلاش میکرد و از همراهان او سید مظفر که از جوانان کار طلب کار دیده مدوی بود و عطاءالله نام خویش فدائی خان دریافت سعادت شهادت حیات حاوود یافتند و سید عذالغفور بخاری که از جوانان شجاع است زخم کاری برداشت و چهار رحم ناسب سواری فدائی خان رسید و چون دریافت که کاری از پیش می رود و خدمت بمدد تواند رسید عطف عدان نموده از اردو برآمد و بطرف بالای آب شتافت و روز دیگر از آب گذشته به هتاس نزد فرزندان خود رفت و از آنجا عیال را برداشته بگرچاک تدبیه رخت سلامت کسید بدو بخش نام زمیندار پرگنه مدکور باو رابطه قدیم داشت فرزندان را در آنجا گذاشته و خاطر از آنجانب را پرداخته حریده بجانب هندوستان شتافت و شیر خواجه و اله و دبی خان قراول ناشی و اله یار پسر افتخار خان هر کدام بطرفی رفتند و آصف خان چون دانست که از دست مهابتخان خلاصی ممکن نیست با پسر خود ابوطالب و دو صد و سه صد سوار مملوک از بارگیر و اهل خدمت بجانب قلعه اٹک که در نیول او بود رفت و چون به هتاس رسید ارادات خان خبر یافت که در گوشه فرود آمده کسان خود را فرستاده بمبالغه بهیار برد خود طلبید لیکن هر چند سعی کرد او بهمراهی آصف خان راضی نشد و اصف خان بقلعه اٹک رفته متحصن گشت و ارادتخان برگشته بازو آمد و بعد از آن خواجه ابوالحسن بعهد و سوگند اطمینان خاطر بخشیده مهابتخان را دید و نوشته بنام ارادتخان و معتمد خان مشتمل بر سوگند غلیظ شدید بخط او گرفت که گزند جانی و نقصانی بعزت و ناموس برساند انگاه ایشان را همراهِ برده ملاقات داد در پی روز عبدالصمد نواسه شیم چاند منجم را که باصف خان رابطه قوی داشت و الحق جوان مستعد بود بشامت آشنائی او در حضور خود بقتل رسانید مقارن این حال شاه خواجه ابلیسی نذر محمد خان والی بلخ بدرگاه والا رسیده ملازمت نمود و بعد از ادای کورنش و تعلیم و

هزار جات هرجا را چپونه را در اطراف و نواحی یافتند از کوتل هندوکش گذرانیده مرو خند و باین طریق قریب پانصد راجپوت که پیشتره آنها سردار قوم بودند و بشجاعت و مردانگی اشتهار داشتند بفروخت رفتند و مهابتخان ارشدین اینجبر سراسیمه و مضطرب سوار شده کمک نوکران خود شقاقت و در اندام راه نقش را طور دیگر دیده از بیم و هراس که مبادا درین آشوب کشفه شود برگشته خود را در پناه دولتخانه انداخت و التماس او حبشیان و کوتوال خان و جمال خان حواص را حکم شد تا این مده را درو نشانند دیگر معترضید که باعث جنگ و مانده مساد تدبیر الزمان خویش حواص ادوالحسن و خواجه قاسم برادر اوست هر دو را بحضور طلبیده باز پرس فرمودند جوابی که تسلی او شود سامان نیا رستند کرد چون کس بسیاری از تیرو تعنگ بقتل رسیده بودند تا گزیر مراعات خاطر او از لوازم شمرده نامبردها را بوی حواله کردند و او در نهایت خواری و رسوائی سرو پا برهنه بخانه خود رفته مقید ساخت و آنچه در بساط آنها بود تمام متصرف شد درینولا معترضید که عبدرحبشی در سن هشتاد سالگی ناحل طبیعی درگذشت عبددرمن سپاهگری و سرداری و ضوابط تدبیر عدیل و نظیر نداشت او باش املک را چنانچه باید ضبط کرده بود تا آخر عمر روزگار عزت سربرد و در هیچ تاریخی بنظر در نیامده که غلام حبشی بمرتبه او رسیده باشد و درین ایام سید بهوه حاتم دهمی بموجب نوشته مهابتخان عبدالرحیم خانخانان را که متوجه جاگیر خود بود برگردانیده بلاهور فرستاد درینولا خبر رسید که شاهزادهای والا نژاد سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب پسران شاهجهان بحوالی اکبراناد رسبندد خاطر فدسی مظاهرار مرده وصول بدایر کامگار گلگل شکفت لیکن مهابتخان بمظفرخان حارس دارالسلامه نوشت که نظر بند نگاهدارد و بدرگاه بیارد چون توجه خاطر اسرف بکار بسیار بود و شیفتگی الحصر درین شکل نحدی رسیده بود که در حصر و سفریکور بی شکار ممکن نیست که بسر آید لاحرم درینولا الهوردیکان قراول بیگی بخت شکار ممرعه نور کلانی که اهل هند انرا باور گویند از ریسمان قنیده ترتیب داده پیشکش نمود مبلغ بیست و یک هزار روپیه بآن صرف شده بداندان در موضع ارعده که از شکار گاهای مقرر ایدملک است بمقتصدیان سرکار حکم شد که نور مذکور را بکار رفته استفاده نمودند و شکاربوا از هرجادام بدور در آوردند و حضرت بایرستاران حرم سرا عرفت بدشاط شکار توحه فرمودند شاه اسمعیل هزاره که حماعته هزارها او را بدزرگی و مرشدی قبول میداشتند و با توابع و لواحق خویش در ظاهر ده میرموس فرود آمده بود حضرت شاهدساهی با نور جهان بیگم و اهل حرم بمنزل شاه اسمعیل تشریف فرمودند و بیگم بفرزدان شاه از اقسام و حواهر در داری مرصع آلات تلتف فرمودند و از الجا بدشاط شکار پرداخته قریب سیصد راس از رنگ و قوچ کوهی و خرس و کفتار که درین دور در آمده بود شکار شد و یکی از همه کلان تر بود و فرمودند سه من و سه سیر بوزن جهانگیری بر آمد و از سونج آنکه چون حنر گستاخی مهابتخان بسمع

و سوگند ایشان این است که کله آهورا را بزرادر آتش میزنند و باز آهورا را بجا برداشته بر درخت میگذارند و میگویند که هر کس از ما این سوگند را بدروغ خورده البته بدبختی مبتلا شده و اگر پدر زن پسر خود را بخوش کند بگیرد و پسر جوان با ف مضایقه نمیدماید حضرت شاهنشاهی فرمودند که هر چه دل شما از چیزهای هندوستان خواهش داشته باشد درخواست نماید اسب و شمشیر و نقد و سو و پای سرخ التماس کردند و کامیاب مراد گشتند در پی آنها جگت سدگه پسر راجه ناسوا از اردو گیاه شکوه فرار نموده بکوهستان شمالی لاهور که وطن اوست شتافت و مقارن این حال صادق خان بایالت صوبه پنجاب رخصت یافت و حکم شد که تدبیه و تادیب جگت سدگه نماید و حضرت شاهنشاهی منزل بمنزل به نشاط شکار پرداخته روز یکشنبه بستم اردی بهشت در ساعت مسعود داخل شهر کابل شدند و درین روز بر میل دهمین هزار کمان از میان بازار گذشته بباغ شهر آرا که نزدیک بقلعه کابل واقع است نزول اجلال فرمودند روز جمعه غره خورداد بروضه مدوره حضرت فردوس مکانی تشریف برده لوازم دیارمندی بتقدیم رسانیده از ماطن قدسی موطن آن حضرت استمداد همت نمودند و همچنین به زیارت میرزا همدال و عم بزرگوار خود میرزا محمد حکم تبرک جسته از حضرت حق سبحانه تعالی التماس امرش ایشان فرمودند از غرایب اتفاقات که از نهالخانه تقدیر بر مصله ظهور پرتو افکند پاداش کردار رشت مهابت خان است تفصیل این اجمال آنکه چون آن حرارت و گستاخی در کنار آب بهت ازو ظهور آمد و امرای بلحوصه ناسپاه از غفلت خویش خجلت زده خاروند خویش گشتند و امری که در مخیله هیچکس خطور نکرده بود چهره بردار ظهور گشت راجپوتان او بدست تسلط و اقتدار که بحسب اتفاق روزه نموده بود خود سرو معرور گشته دست تعدی و تطاول بر رعایا و زیردستان دراز کرده هیچکس را موحود نمی شمردند تا آنکه روزگار برگشت و دست فتنه آتش بحرم همتی آن خود سران زد بالجمله جمعی از راجپوتان در چلکه که از شکار گاهای مقرری کابل است رفته اسپان خود بچرا گذاشته بودند چون چلکه را بجهت شکار نادرشاهی قرق ساخته بجمعی از اعدیان حواله نموده بودند یکی از آنها مانع آمده کار بدرستی گذارید و راجپوتان بلساها ان بیچاره را بزخم تیغ پاره پاره کردند چندی از خویشان و برادران او و اعدیان دیگر بدرگاه رفته استغاثه و داد خواهی نمودند حکم شد که اگر او را شفاعت می باشد نام و نشان او معروض ندارند تا بحضور اشرف طلبیده بار پوس فرمائیم و بعد از اثبات خون بمزاسد اعدیان را باین حکم تسلی نگشته برگشتند راجپوتان نیز قریب ناهیا فرود آمده بودند روز دیگر اعدیان مستعد رزم و پیکار شده همسر یکجست و یک روز بر سر دایره راجپوتان آمده و چون اعدیان تیر انداز و توپچی بودند ناندک رد و خوردی راجپوت بسیار کشته شد و چندی را که مهابتخان از مرزندان حقیقی گرامی ترمی دید علف تنع انتقام گردیدند تخمیداً هشتصد و نهصد راجپوت بقتل رسیده باشند و احشام کابل و

عقد از دواج شایسته خاں پسر اصفهانست می گوید که هرگاه قاسم یابم مهابتخان را به بدوق خواهم رد و باظهار این مقدمات خاطر او را مطمئن میساختند تا آنکه رفته رفته توهمی که در اندک داشت و از آن رهگذر هوشیار و بیدار می بود و جماعتی کثیر از اجپوتان با خود بدرگاه می آورد بر گرد و پیش دولتخانه بار میداشت کم شد و آن ضبط و انتظام بر جا نماند و معینا نوکران خوب او در جنگ احدیان کابل بقتل رسیدند و نور جهان بیگم بحلاف او پیوسته در انتظار فرصت بود و سپاه نگاه میداشت و مردم دلیر جنگ آرما را دلاسا می کرد و مستمال و امیدوار میساخت تا آنکه هوشیار حان حواجه سرای بیگم بموجب نوشته ایشان قریب بدو هزار سوار او لاهور برگر کرده خدمت شرافت و در رکاب سعادت هم جمعیت نیک فراهم آمده بود یک منزل پیس از رهتاس دیدن محله سواران را تقریب ساخته فرمودند که تمام سپاه قدیم و جدید جیبده پوشیده در راه بایستند انگاه بلند خاں خواص را حکم شد که از جانب حضرت برد مهابتخان رفته بیغم گذارد که امروز مردم بیگم خود را بنظر اشرف سی گذارند بهتر آنست که مجرای اول را موقوف دارید مبادا باهم گفتگو شده بجنگ و تراج کشد و در عقب بلند حان حواجه انور را فرستادند که این سخن پسندیده معقول او سار و او حسب الحکم عمل نموده در بنوقت بکورش بیامد روز دیگر نصیری از بددهانی بداد شاهی در درگاه فراهم آمدند و آنحضرت بمهابتخان حکم فرمودند که یک منزل از اردو پیش میفرسته باشد اگرچه اواز حقیقت کار آگاه گشت لیکن چون چشمش از جنگ احدیان رسیده بود کام و ناکام روانه پیش شد و آنحضرت بتعاقب او سوار شده گرم و گرم شدفتند و مهابتخان دیگر خود را جمع توانست ساخت و از منزل پیش نیز کوچ نکرده از دریا بهت گذشته فرود آمد و حضرت شاهدشاهی در بنطرف معسکر آراستند و افضلخان را نزد آن اشعنه دماغ فرستاده چهار حکم بتقریر او حواله فرمودند بحسب آنکه چون شاهجهان بصوب پنده رفته او نیز از پی رفته انهم را بانجام رساند دویم افضلخان را بملارمت حضور فرستد سویم طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال را روانه حضور نماید چهارم لشکری پسر محصلخان را که غامن اوست و تاحال بملارمت بیامده حاضر سار و اگر در فرستادن افضلخان استادگی کند یقین شناسد که موج نرسد و تعیین خواهد شد افضلخان پسران شاهزاده دانیال را همراه آورده معروضداشت که در باد افضلخان عرض میکند که چون از جانب بیگم ایمن بیستم بیم اندازم که اگر افضلخان را از دست دهم مبادا لشکر سرزمین تعیین فرماید در بنصورت ندده را بهر خدمتی که تعیین فرماید بدان سرفراز شده چون از لاهور بگذرم مدت بر چشم و دل گذاشته افضلخان را روانه درگاه خواهم ساخت چون افضلخان عذر فرستادن افضلخان معروضداشت بیگم از حرهای لغو و بشورش در آمد و افضلخان بار رفته آنچه دیده و شنیده بود پوست کدنه ظاهر ساخت و گفت در فرستادن افضلخان توقف مصلحت نیست و بهر طرز دیگر بحاطر برساند که ندامت خواهد کشید چون مهابتخان از حقیقت کار آگاه گشت

شاهجهان رسید مزاج بشورش گرائید و با وجود قلت جمعیت و عدم سامان داعیه مصمم شد که بخدمت پدر والا قدر شتافته سزای کردار ناهنجار در دامن روزگار او نهد باین عزیمت شتافته بتاریخ بیست و سوم رمضان سال هزار و سی و پنج با هزار سوار از مقام ناسک بر تنگ رایات برافراشتند بگمان آنکه شاید درین مسافت بقدر جمعیتی فراهم آید چون اجمیر مخیم گشت راجه کشن سنگه پسر راجه بهیم که با پانصد سوار در موکب منصور بود باجل طبعی در گذشت و جمعیت او متفرق گشت و همگی پانصد سوار در غایت پریشانی و تنگدستی همراه ماند و اراده سابق سامان پذیر شد ناگزیر رای عقد کشای چلیس تقاضا فرمود که ولایت پتفه شتافته روزیچند دران تنگنای خمول باید گذرانید باین داعیه ار اجمیر بفاگور و ار ناگور محدود جوده پور و اران راه بجمیر بهضت اتفاق افتاد و حضرت جذت اشدانی در ایام هرج و مرج از همین راه ولایت سند و ملک تهته تسریف برده بودند و این موافقت ناجد بزرگوار از بدایع روزگار است چون خاطر فیص مظاهرار سید و شکار گلزار همیشه بهار کابل و پرداخت رور دوشنبه نمره سهر پور ار کابل بصوب مستقر الحلافه کوس مراجعت بلند آواره گشت درین تاریخ خبر بیماری شاهزاده پرویز بعرض رسید که درد قلدخ قوی بهم رسیده ایشان را زمانی ممتد بیسعور داشت و بعد ار تدبیرات بقدر خفنی حاصل شد و مقارن اینحال عرضداشت خالجهان رسید نوشته بود که شاهزاده نار ار هوش رفته و درین مرتبه پنجگهزی که دو ساعت بحومی ناستد بیسعور بودند ناگزیر اطبا بداغ قرار دادند و پنچ داغ در سرو پیشانی و شقیقه ایسان سوختند معهدا بهوش نیامدند و بعد ار ساعت دیگر افاقت بهم رسید و سخن کردند و نار ار هوش رفتند اطبا بیماری ایسان را صرع تشخیص نموده اند و این نمره افراط شرابست چنانچه هر دو عم ایشان شاهزاده شاهمراد و شاهزاده دانیال بهمین بیماری مبتلا گسده کاسه سر در کاسه شراب کردند درینولا شاعران کان والا گهر سلطان دارا شکوه و شاهزاده اورنگ زیب ار خدمت پدر بملامت حد بزرگوار آمده بدولت رمیی بوس مرق بیار نورانی ساختند ار فیلا و جواهر مرصع آلات قریب ده لک روبیه پیشکش ایسان بنظر درآمد درینولا ار نوشته فاضل حای بعرض رسید که بالیسقر پسر سلطان دانیال مرحوم در امرکوت ار شاهجهان جدائی گزیده بملک راحه گجسنگ حود را رسانیده عدقرب شاهزاده پرویز خواهد رسید و ار سوانح بهجت امرا که درین راه نظور آمد آوارگی مهابتخان از درگاه است تفصیل این داستان برسم احمال آنکه ار تاریخیکه آن ندانیدش مصدر چنین گستاخی گردید مزاجش بشورش گرائند و ظرف حوصله اش تنگی کرد و باعیان دولت سلوک ناملایم پیش گرفته دلها را ار خود آورده و خاطر را متفکر گردانید حضرت شاهنشاهی با وجود چنین گستاخی و سوء ادب ار کال حوصله و بردباری التفات و عنایت ظاهرمی ساختند و هرچه نورجهان میگم در جنوب می گفت بے کم و کاست نزد او بیان می فرمودند چنانچه مکرر بوزبان آورده که میگم قدح تو دارد خبردار باش و صبیحه شاهنواز خان دبیره عبدالرحیم خانخانان که در

فصق انولایت بردارد و خانزاد خان را روانه حضور نماید شاهزاده پرویز از فرط باده پیمائی بیمار صرع مبتلا شده رفته رفته از غذا نفرت بهمرساید و قوی به تحلیل رفت و هر چند اطبا بمعالجۀ او تدبیرات پرداختند چون رمان ناگزیر در رسیده بود اثره بران مقرب نگشت و شب چهار شنبه بتاریخ هفتم شهر صفر سنه هزار سی و شش هجری پیمانه حیاتش لبریز گردید و کالبد آن مرحوم را نخست دران شهر امانت فرمودند و آخر با کبرآباد نقل کردند و در باغی که سبز کرده آن سرو جوئیبار سلطنت بود مدفون کردند و چون اینخبر بمصاحبه علییه رسید رضا بقضای ایزد تعالی داده زخم دروئی بمرهم صبر و شکیبائی چاره فرمودند در سن سی و هشت سالگی و مات یافت تاریخ فوت او بعضی از فضلا چنین یافته اند وفات شاهزاده پرویز بعد از استماع این خبر خاندانها حکم شد که فرزندان و بازماندهای ایشان را روانه درگاه والا سار در خلال این احوال شاه خواجه ایلچی نذر محمد خان رخصت معاودت یافت و سوا آنچه بدفعات او عنایت شده بود چهل هزار روپیه دیگر مرحمت گردید و انمودگی از نفایس هندوستان بخان فرستادند درینوا ابر طالب خلف اعتضاد الخلامت آصفخان بخطاب شایسته خان نامور شد درین ایام موسویخان از دکن مراجعت نموده سعادت زمین بوس دریافت و درینوا میرزا رستم صفوی بصوبه داری بهار فرق عزت برافراخت درین هنگام از عرضداشت متصدیان صوبه دکن بعرض رسید که یاقوت خان حبشی که درانملک بعد از عبیر سرداری عمده تر ازو نبود و در حیات عنبر نیز سپه سالاری لشکر و انتظام امواج نموده او مقرر بود اختیار بفرماندگی و دولتیخواهی را سرمایه سعادت خود دانسته بپانصد سوار بحوالی حالپور آمده بسرملداری نوشته که من بافتح خان بسرملک عبیر و دیگر سرداران نظامالملک قرار دولتیخواهی داده از پیش قدمان این سعادت شده ام نامدرده هائیکدیگر سبقت کرده بے درپے خواهند آمد چون خانجهان از نوشته سرملداری بحقیقت کار اطلاع یافت کثرتی مستملبر استمالته و دولتیخواهی بسیار بیاقوت خان نوشته سرگرم عزیمت گردانید و بسرملداری بیز مکتوبه قلمی نمود که در لوازم ضیافت و مراسم مهمانداری کوشیده بزودی روانه بهراپور سار در اوراق ساس مرقوم گردیده که شاهجهان با معدودی از بندها بجای پتله نهضت فرمود چون در ایام شاهزادگی نادرشاه والا جاه شاه عباس طریقه دوستی و صداقت مسلوک و انواع مراسلات مفتوح داشتند و درین هرج و مرج شاه بیز متفحص احوال ایشان بودند بخاطر صواب اندیش رسید که بدان سمت شتافته بایسان نزدیک باید شد یمن که بایبازی مهربانی و اشفاق ایشان عبار شورش و مسادی که مرتفع شده فرو نشیند بالجمله چون بحوالی پتله پیوستند شریف الملک که حارس الملک بود نه هزار سوار و دوآردۀ هزار پیاده فراهم آورده حصار شهر را استحکام داده قدم جرات پیش گذاشت و بالجمله همگی سیه چهار صد سوار از بددها و مادر همراه بودند تاب مدتی از پایاوره بحصار شهر درآمده

فی الفور اصفخان را خود آورده معذرت خواست و بعهده و سوگند خاطر او پرداخته و ملایمت فراوان ظاهر ساخته روانه درگاه نمود لیکن ابوطالب پسر او را بجهت مصلحتی که رقم پذیر گردیده روزی چند نگاهداشت بظاهر عزیمت بنظر او نموده کوچ بکوچ روانه شد و بسمت و سویم ماهمذکور عبور مرکب منصور از آب بهت وقع شد از غریب آنکه یورش مهابتخان و هرج و مرج او برسلطان همین آب اتفاق افتاد و باز انحطاط اخراجت و رمان ادبار او برکنار همان دریا روی نمود و پس از روزی چند ابوطالب پسر اصفخان و مدیعی الزمان داماد خواجه ابوالحسن و خواجه قاسم برادر او را نیز عذر خواسته بدرگاه فرستاد چون در جهه نگیر آباد نزول سعادت اتفاق افتاد داور بخشش پسر خسرو و خانخانان و مقرنخان و میر جمله و اعیان شهر لاهور بدولت رمین نوس جبین اخلاص را نورانی ساختند هفتم ماه آنان ساعت معصود نزول مرکب اقبال بدارالسلطنت لاهور چهره افروز مراد گردید در پی روز مسعود اصفخان صاحب صوبگی پنجاب اختصاص یافت و منصب وکالت ضمیمه مراحم گردید و حکم شد که سردیوان نشسته از روستا استقلال بتمشیت مهمات مالی و ملکی پردازد و خدمت دیوانی بخواجه ابوالحسن ارزانی شد و افاضلخان از تعیر میر جمله بخدمت میر سامانی سرداری یافت و میر مذکور بخدمت بخشیدگری سر بلند گردید و سید جلال ولد سید محمد ببیره شاه عالم بحاری را که در گجرات آسوده اند و احوال ایشان بتقریبات در پی اقبال نامه ثبت افتاده رخصت وطن فرموده فیل بجهت سواری ایشان لطف نمودند در بدو بعرض رسید که مهابتخان از سمت راه پنده عدان تافه بجانب هندوستان روانه شد و نیز بمحاصر جلال رسید که بیست و دو لک روپیة نقد و کلابی او از بدگاله فرستاده اند بحویلی دهلی رسیده بداران صفدرخان و سپهدار حان و علی قلی درمن و نور الدین قلی و ایدرای سنگدلان با هزار احدی تعیین شدند که بر جناح استعجال شتافته ررها بدست آرند نامبرده ها متوجه خدمت شده در حوالی شاه آباد بمردم او که خراشه می آوردند رسیدند و آنها زرها در سرا بوده متحصن شده تا ممکن و متصور بود مدافعه و مقابله پای ضلالت افشودند و بددهای درگاه بعد از رد و خوردن بسیار سوارا آتش زده بدرون در آمده مبلغ هارا متصرف شدند و مردم او قرار برقرار داده راه ادبار سپردند و فرمان شد که ررها بدرگاه فرستاده حود بتعاقب مهابتخان شتاند و مقارن این حال خانخانان را بمدنب هفت هزار بندات و سوار از قرار دو اسپه و سه اسپه سرورار نموده خلعت و شمشیر و اسب پلچاق بازی مرمع و فیل خاصه مرحمت نموده باجمعی از بددهای درگاه باستیصال مهابتخان دستوری فرمودند و صوبه اجمیر به نیول او مقرر شد و چون مهم جگت سنگه از صادق خان سرانجام نشده بود و او را از دوستان مهابتخان میدادستند حکم شد که از سعادت کورنش محروم باشد و در پی روز مخلص خا و جگت سنگه از کوهستان کانگرا رسیده ملازمت نمودند و در پی روزها بمکر محال که خدمت ملک کوچ داشت فرمان صادر شد که او را صاحب صوبه بدگاله ساحتم بدابصوبه شتافته بضبط و

این ایام گذشته شدن محمد مومن است و او ارسادات سیفی بوده به سلسله نقیب خاں قرانت قریب داشت چون از عراق آمد حضرت عرش آشیانی صبیبه سادات خاں نبیره عم نقیب خاں را به بیوی خدمت فرمودند در هنگامیکه عبور شاهجهان در ممالک شرقیه افتاد مشارالیه در آن حدود جاگیر داشت بخدمت ایسان پیوست و یکچند درین هرج مرج همراهی گزیده سادات خاں که در خدمت شاهزاده پرویز بود نوشتها به مبالغه و تاکید فرستاده نزد خود طلب داشت و آن خون گرفته از خدمت شاهجهان جدا شده نزد سلطان پرویز آمد چون خبر آمدن او به حضرت شاهنشاهی رسید بحضور طلب فرمودند هرچند شاه پرویز التماس عفو گناه او نمود مهربان نشدند و آن سید زاده را در پای فیل مست انداخته بقوت تمام سیاست فرمودند در بقوت نظام الملک در قلعه دولت آباد حمید خاں نام علام حبسی را پیشواے خود ساخته مدار و اعتبار ملک و مال به قبضه افتادار او سپرد از سرون او و از اندرون ریش نظام الملک را مثل مرغی در قفس داشتند و خبر آمدن خانجهان یقین شد حمید خاں با سه لکبه هون که دوازده لک روپیه باشد نزد او رفته ناموس و امسانه او را از راه برده قرار داد که مبلغ مذکور را بگیرد تمام ملک بالا گهاٹ را با قلعه احمد نگر به تصرف نظام الملک باز گذارد و فغان ازین افغان ناحق شناس که حقوق تربت حضرت شاهنشاهی را فراموش کرده چنان ملکی را به سه لک هون ار دست داد و تمام امرای دادشاهی که در تهاجمات بودند نوشتها فرستاد که آن محال را حوائج وکلای نظام الملک نموده خود را بحضور رسانند و همچنین نوشته تمام سپهدار حسن حاکم احمد نگر ارسال داشت چون مردم نظام الملک جهت اخذ قلعه شتافتند مشارالیه گفت که ملک تعلق به شما دارد متصرف باشید اما قلعه ممکن نیست که من از دست دهم هرگاه که فرمان بدانید قلعه را خواهم داد محملاً هرچند وکلای نظام الملک دست بر این زدند اثری بران متعجب نگشت و سپهدار حان ادوکه و ذخیره فراوان بدرون برده با استحکام برج و باره پرداخت و مردانه مدام همت برجا داشت و دیگر نامردان بنوشته خانجهان ملک بالا گهاٹ را در کل نوکلای نظام الملک سپردند و به برهانپور آمدند الحال حقیقت احوال حمید خاں حبشی و مذکوره او بدلتراعت مرسوم میگردد که این عمام را به نون از غریب رادهای این ملک و در اندامه که نظام الملک معتون شراب و شیفته ربا شد ایندعورت بدرون حرم راه یافته شراب محفی که مردم بیرون را از آن آگاهی نبود میسرسانیدوزن و دختر مردم را به قریب و مسون بد راه ساخته نزد او میبرد و به لباسهای مناسب و ریدتهای فاخر آراسته بدظر او حلوه میداد و او را بدشارت و معافیت پری پنکران سیم بر مبنای ساخته محظوظ و مسرور میداشت رفته رفته مدار و اختیار بیرون بقبضه اختیار شوهرش قرار یافت و از درون مدار رنگینی نظام الملک بدست اندعورت افتاد هرگاه آن زن سوار میسند سوان سپاه و عدههای دولت پیاده در رکاب او میرفتند و عرض مطالب خود می نمودند تا آنکه عادلهای موجبی بر سر

متخصص گشت و چو از پیشتر صورت قلعه نموده توپ و تفنگ بسیار در برج و باره آماده ساخته بود درینول بدرون حصار در آمده بمداغه و مقابله پائے ضلالت افتد و شاهجهان مردم خود را مدع فرمود که هر قلعه بقارند و رعیت خود را به توپ و تفنگ ضایع نمایند باوجود این معنی جمعی از جوانان کار طلب بر حصار بند شهر یورش نمودند و از استحکام برج و باره و کثرت توپخانه کاری ساختند و ناگزیر عطف عدان نموده دایره کردند و پس از روزی چند بار بهادران شیردل رنجیر گسل مانند برق لامع بقلعه تاختند و چون بر در فلعه همه جا میدان مسطح بود و اصلا پستی و بلندی و دیوار و درخت نداشت سپرها بر رو کشیده دویند قضا را در انضاع حدق عمیق و عریض مملو از آب بود بیش رفتن محال و پس گشتن از آن محال تر شد در میان میدان نرسیده توکل را حصار خود ساختند درینوقت شاهجهان تکسر هم رسانید و تدابیر بعضی مواقع که نوشتن آن طولی دارد سفر عراق در عقد توفیق افتاد و بیز خبر بیماری شاهزاده پرویز بقواتر پیوست و یقین شد که از بیمارستان حان بر نیست و هم درینصحن مکتوب نور حهاں بیگم رسید مرفوم بود که مهابتخان از صیت بهشت موکب نادرشاهی سراسیمه گشته مدادا از رعایت شورش مراج در راه غبار آسیدی ندامی پسران شما رساند صلاح دولت درانست که بار صوب دکن عطف عدان نموده روزی چند با روزگار باید ساخت

تا خود فلک از پرده چه آرد بیرون

نداران باوجود ضعف فوی و بیماری صعب پالکی سواره از راه گجرات و ملک بهار متوجه دکن شدند درین ضمن خبر فوت شاهزاده پرویز رسید برفناح استعجال بهشت موکب مدصور افتاد و این راهیست که سلطان محمود از همین راه آمده فتح بنگاله سومهان کرده چنانچه مشهور است و شاهجهان بملک گجرات در آمده از نیست کوهی احمد آباد بگذر جانجادی در پائے برتا را عبور فرمودند و از گریه چهرهائی که براجة نکلا به تعلق دارد بر آمده ناسک تربنگ از مصاف دکن که مردم خود را در انجا گذاشته بودند بزل نمودند و چون درین ملک عمارت نموده در همان نزدیکی تکبیر شفاخته درادسرمین رحل امامت داده اختند درینول آصفجان بمصت هفت هزار دات و سوار دو اسبه و سه اسبه فرق عزت بر اراخت تا از قید مهابتخان و اسب جان نجات یافته بود مدصب و جاگیر نداشت احوال نامنظم بود درینول از عرضداشت مقصدیان دکن به عرض رسید که نظام الملک از کوتاه اندیشی و فتنه انگیزی فتح حان سر عبور و دیگر تربیت یافتهای نو دولت را بحدود ملک نادرشاهی مرستاده عباد شورش و معاد بر انگیزده لاجرم عمده الملک حاججهان بجهت محافظت و محاربت لشکر حان را که از بندهای کهن سال است و کاروان بحراست برهادران مقرر داشته خود تا عساکر ظفرلوا متوجه بالا گهنت شد و تا کهرکمی که محل اقامت او بود عدان مدارعت ساز نگشاید و نظام الملک از قلعه دولت آباد سر بیرون ندهید از سوانح

گذشت چون مکر مخان بحکومت آبولایت کامیاب مراد گردید بحسب اتفاق فرمانی بنام او عراضدار یافت و او بر کشتی نشسته با استقبال برمان شقاوت قضا را غیر از بی دریغ مقرر مشهور که در بنگاله است ناله آبی بود که کشتی را ازان جوی نایست گذشت چون کشتی مکر مخان انجام میرسد بملاحان اشاره میکند کشتی را رمانی در کنار آب نار دارند تا بمار عصر گذارده متوجه مقصد گردند در وقتی که ملاحان میخواهد کشتی را بکنار آب رسانند باد بهر رسید و کشتی را سرگردانید و از شورش تلاطم حرکت بدموقع کشتی در آب فرو می رود مکر مخان ناچند کس که دران کشتی بودند غریب بحر فنا میگردد و یک متدیس سراران گردان بلا نرمی ارد در خلال اینحال حانخانان ولد بیدر مخان در سن هفتاد و دو سالگی باجل طبعی در گذشت تفصیل این اجمال آنکه چون بدھلی رسید معفی قوی بر مزاجش استیلا یافت ناگزیر دران مصر سعادت توفیق نمود و در اواسط سال هزار و سی و شش هجری و بیعت حیات سپرده در مقبره که برای مذکوحه خود ساخته بود مدفون گردید ار اعظم امرای ایندولت بود و در عهد سلطنت حضرت عرش اشیانی مصدر خدمات شایسته و فتوحات عظیمه گردید اراجمله کار نمایان کرده نخست فتح گجرات و شکست مظهر که بهمان فتح گجرات ار دست رفته نار بقصر ف اولیای دولت قاهره در آمد دویم فتح جنگ سهل که لشکر دکن را بافیلان مست جنگی و توپخانه عظیم همراه داشت و مشهور است که هفتاد هزار سوار فراهم آورده بود و خانخانان با بیست هزار سوار بمقابل او شقاوت و در روز و یک شب جنگ عظیم کرده لوائے فتح و فیروزی بر امر داشت و دران معرکه مرد آرما مثل راحی علیخان سردارے بقتل رسید سویم فتح پنده و ملک سند و در برمان دولت حضرت جدت مکانی پسر کلان ش شاهدوار خاں با اندک مایه مردم عدس را شکست داد چنانچه بموقع حود ثنت افتاد ے اعراق خانزاد رشید بود که اگر اجل امان دادے اثار بیک ارو بر صفحه روزگار یادگار ماندے خانخانان در فانییت و استعداد یکنایے روزگار بود و زبان عربی و ترکی و فارسی و هندی میدادست و ار اقسام دادس عقلمی و نقلی حتی علوم هندی بهره وافی داشت و در شجاعت و شهامت و سرداری سزایتی بل آیتی بود و زبان فارسی و هندی شعریکو گفتی و و افعات نابیرا بحکم حضرت عرش اشیانی بفارسی ترجمه کرده و گاهی بیتی و احیاناً رباعی و عربی می گفت این چند بیت اوست

شمار شوق ندادسته ام که تا چند است * حر ایدقدر که دلم سحت ار زوہ نداست
 یکدس صدق و صفا حرف عهد بیکار است * نگاه اهل محبت تمام سوگند است
 ده دام دامن و نه دانه ایدقدر دافم * که پای تا سرم هرچه هست در نداست
 مرا فروخت محبت ولی میدادم * که مستغری چه کس است و نهاء من چند است
 آدای حق محبت عدایتے است دوست * و گره خاطر عاشق بهنم حورسند است
 اران حوشم بسجدهای دلکش تورحیم * که اندکی داد اهای عشق تا چند است

نظام الملک فرستاد و اربنجاناب نیز خواستند که لشکری تعیین نمایند و این عورت بطوع و رغبت خود و خواهش تمام استدعای سپاه از نظام الملک کرده دلشین ساخت که اگر فوج عادلخا را شکست دادم زنی مصدر چنین کاری شگرف شده باشد و اگر دقش برعکس نشست شکست زنی چه اعتبار و افتخار خواهد افزود القصه این ماده گرگ محتاج مرتکب این امر خطیر گشته پیوسته در ساق این یصاق بقاف بر قامت رعنا انگنده بر اسب سوار می شد و خنجر و شمشیر مرصع بر کمر می بست و حلقهای طلا و مرصع که باصطلاح هندوستان کوزه گوید در دست می انداخت و دیگر اسباب سپاهیانه و تحایف مردانه با خود همراه میداشت و داد و دهش و انعام و بخشش و اسب میبست و نهاده میخواست هیچ روزی نمیکدشت که با سردار رعایت نمیکرد و مبلغی بمردم میداد بعد از آنکه تلافی صفین و محکومات ملین اتفاق افتاد از علوهمت و علو حرارت دلیرانه بالشکر عادلخا مصاف داد و سپاه و سرداران را بقتل و حرق و طعن و ضرب ترعید و تحریص نموده قدم مردانگی را دران بحروغا و لجه هیجا چون کوزه استوار با سرجا داشت و ان غنیم و دشمن عظیم را شکست و محاش داده جمیع فیلان و توپخانه را بدست آورده سالم و عاقله رایت مراجعت بر افرادت در بدولا بعرض رسید که چون امام قلیخان مرماند و اوای چند سال می رسید سرکه ایلچی حضرت شاهدشاهی را در مارا و الدهر نگاهداشته ادمیانه سلوک نمود چون خبر بیعدایتی به شاهجهان و مخالفت نمودن ایشان بوالد والا قدر شایع شد لاجرم فدوه ممالک اسلام عبدالرحیم خواجه و ارکان خواجه را با شرایف تحف و هدایس هدایا همراه میرمدکور رخصت فرمود و مکه و مدینه بپیر نوشته مصحوب خواجه ارسال داشت خواجه از اغاظم سادات و اراجله مشایخ مارا و الدهر است نسبت شریعتش بامام جعفر صادق علیه السلام منتهی میشود و بادشاه توران عبداللہ خان بخواجه جوئبار جد بزرگوار التجاد دست امانت داده بود و ارادت صادق داشت حضرت شاهدشاهی آمدن خواجه را گرمی داشته در تعظیم امروند و امرا و اعدان دولت را باستقبال فرستادند و چون بکابل رسید ظفرخان استقبال نموده بشهر آورد و مجلس عالی آراسته لوازم مهمانداری بتقدیموسانید و حضرت شاهدشاهی در سه مدرنی لاهور موسوی خان را با خلعت خامه و خنجر مرصع بپوشا فرستاده مصرت بخش خاطر آن سید عزیز شدند و بعد از ان بهادر خان اوزبک که در زمان عبدالمومن خان حاکم مشهد بود درین درگاه مدصب پنجهزاری داشت باستقبال شتافت و چون خواجه بحوالی شهر بیوست بحکم اشرف خواجه ابوالحسن دیوان و ارادخان بخشی باستقبال او رفته ملاقات نمودند و همان روز بشرف دست دوس الحضررت مشرف گردید کوریش و تسلیم را معاف فرموده شرایط بررئی بجا آوردند و قریب باورنگ خلعت حکم بستر و فرمودند و بکلاه هزار روپیہ رسوم انعام تکلیف فرمودند و روز دیگر چهارده قاب طعام الرش بظروف طلا و نقره بجهت خواجه فرستادند و تمام ظروف بلوارم آن بایشان ارزانی داشتند درین ایام صوبه داری بنگاله از تعیر خاندان خان بمکر مخان ولد معظم خان مقرر

در پیوست و در اندای داروگیر رضا بهادر شربت خوشگوار شهادت چشید و پرتی راج زخمی شده در میدان افتاد خانجهاں دو پسر خود را بکشتن داده خود دیم جانی از آن مهلکه برآورده بجانب دکن شتافت و بنظام الملک پیوسته محرک سلسله شورش و فساد شد و مقارن اینحال نهضت موکب جهانکشا بجانب دکن اتفاق افتاد و در ساعت مسعود دولتخانه برهانپور بذات جهاں از رونق و بها پذیرفت و اعظم خاں که در دولت جهانگیری خطاب ارادتخاں داشت باعساکر ظفر اثر بجبهت استیصال او ببلا گهاٹ تعین شد و امواج قاهره بادشاهی را مکرر با خانجهاں اتفاق مبارزت افتاد و هربار اثار تسلط و غلبه از بندهای درگاه ظهور رسید لیکن دفعه آن مقهور میسر نگشت تا آنکه عنان ادبار بجانب ممالک شرقی که محاکن افغانه است معطوف ساخت خاقان گیتی ستان عبدالله خاں بهادر فیروز جنگ را سردار کرده و سید مظفر و معتمد خاں کوکه و رشید خاں و چندی دیگر از امرا همراه نموده به تعاقب آن مقهور مرستادند و لشکر فیروزی اثر در حوالی پرگنه سنده که بخت کروهی اله آباد واقع است به آن بیسعادت رسید و او از حیات و نجات نا امید گشته با جمعی از پسران و خویشان و نوکران قدیم پای جهالت امشده بجنگ پرداخت و با دو پسر و چندی از منتسبان بقتل رسید و خاں بهادر فیروز جنگ سر بیمغز او را بدرگاه والا فرستاد بذاریخ بخت و یکم اسفند از مد در ساعت مسعود نهضت رایات اقبال بعزم سیر و شکار خطه دلپذیر کشمیر اتفاق افتاد و این سفر اضطراری است نه باختیاری چون هوای گرم در مزاج اقدس در عایت ناسازگاری بود لاجرم هر سال در آغاز موسم بهار معونت راه برخاطر اشرف و مزاج مقدس آسان شمرده خود را بگلزار همیشه بهار کشمیر مردوس نظیر میسرسانیدند و حویلهای کشمیر را دریافته و استیغای لذات آن و شک بهشت نموده بار عدل عزیمت به صوب هندوستان معطوف میدارند پیش اریں بچند روز به عبدالرحیم خواجه سی هرات رویه انعام فرموده بودند درین وقت ماده ویل با حوضه بقرة شفقت فرمودند *

جشن بست و دریمین نوروز از جلوس همایون

روز یکشنبه سویم رجب سنه هزار و سی و شش هجری آفتاب جهانتاب بدرج حمل شرف تحویل فرمود و سال بست و دریم از جلوس والا آغاز شد و بر لب آب چناب حسن نوروز جهاں افروز آراستگی یافت و یک روز ملواری آن پرداخته کوچ فرمودند و منزل سیرکنان و شکار انگنان طی راه فرموده در ساعت فیص اشاعت به نزعت سرای کشمیر نزول اقبال اتفاق افتاد و چون بعرض رسیده بود که مکرم خاں حاکم بدگاله غریق بحر فنا گشته چنانچه در اوراق سابق ندان ایمارفته دریدولا فدائی خاں را بحکومت صوبه بدگاله شرف امتیاز بخشیده و منصب پنجهزاری ذات و سوار و حلمعت فاخره و اسب عراقی ابلق فرستاده فرمانروای ایران عنایت فرموده بداد صوب وخصت

وباعی

رفہار رحیم از پے دل نروزی * بیہودہ بہ آرزوی دل در گروے

گفتم سخنے و بار ہم میگویم * حواہشکاری ہمیشہ کاہش دروے

چون راجہ امر سنگہ زمیددار ملک مائدو بندگی و دولت خواہی اختیار نموده عرض داشت کردہ کہ پدران من سعادت استانبوس مستعد گستند من نیز امید وارم کہ باین شرف فرق عرت بر افوارم بدانراں تہور خان کہ از خدمتگاران ربان فہم بود دستوری یافت کہ رھمدینی سعادت نمودہ اورا بقدرسی آستان بیدار و کھمت سرمراری او فرمان استمالت با خلعت و اسب مرحمت شد چون بمسامع رسید کہ مہانتخان خدمت شاہجہاں رفت علی الرغم او حالجہاں را بخطب سپہ سالاری امتیاز بخشیدند اکون مجملی ارماجراے احوال مہانتخان نگاشتنہ سلک بیان میگردد کہ چون او را از درگاہ بر آوردند او ار راہ تہتہ عطف عیان نمود لشکر بادشاہی بتعافب او تعیین شد و او را ار ہیچ طرف راہ اخلاص نامید مناص دیامد ناگزیر بحالت خود را منحصر در توسل شاہجہاں دانستہ عریضہ مصحوب بعی از معتمدان خود بخدمت آن حضرت فرستد مضمون آنکہ اگر رقم عفو برجراید جرایم این بددہ گناہگار کسند روے امید بآن آستان آرد شاہجہاں بمقتضای وقت از تقصیرات او گذستہ فرمان مرحمت عدوان با پنجمہ مبارک کھمت استمالت و تسلی او فرستادند و ان سرگشتہ نادیدہ ناکامی با قریب دو ہزار سوار از راہ راج بلیلہ و ملک بہرحی متوجہ شدہ در حبیب پریوست و ہزار اشرفی نذر و یک الماس کلاں کہ ہفت ہزار روپیہ قیمت داشت با دیگر نفایس پیشکش کردارید و بانعام خدحمر مرصع و شمشیر مرصع و اسب خاصہ و فیل خاصہ سرمراری یافت دریں ایام خانجہاں ہوشیاری پے در پے فرستادہ عبداللہ خان را کہ دران دور بود نامدن برہانپور ترعیب و تحریرص نمود و خان بعمد و پیمان بدانجا شتافہ او را دید چون روزے چند در برہانپور گذرایید خانجہاں باعولے اہل مساکن از خان و درور جنگ بدگماں شدہ در رو یکہ با یک خدمتگار بخانہ او آمدہ بود گرفتہ متعید ساحت و حقیقت حال را بدرگاہ عرض نمود فرمان شد کہ بقلعہ اسیر بردہ نگاہدارند و چون عہد شکنی در جمیع ادیان ممدوع است خانجہاں در اندک مدتی بتیکہ آن یافت و شرح این داستان برسیدل اعجاز آنکہ چون دماغ او ار عدایات سرشار حصوت شاہنشاہی آشفتنہ بود بعد ازان کہ اورنگ خلاوت بجلوس جہان افروز حضرت جہانمادی ارتفاع آسمانی یافت بدوستہ خود را باندیشہاے با صواب بخیالات فاسد آوردہ میداشت تا آنکہ واہمہ بر مزاج او استیلا یافتہ قرار بر قرار داد و شب یک شدبہ بست و ہفتم ماہ صفر سدہ ہزار و سی و نہ با فرزندان و جمعی ار افغانان ار دارالخلاہ کدوانک بر آمدہ راہ ادبار پیش گرفت و الحضریت بہماں شب خواجہ اسوالحسی و سید مطہر خان و الہ وردیخان و رضا بہادر و پرتھی راج راتہور را با فوجی ار بددہاے درگاہ بتعافب او تعیین فرمودند و نامبردگل در حوالی دھولپور باو رسیدہ جنگ سخت

و آهوبر پرچه سنگی جاگرفتند و چنانچه باید خوب محسوس نمی شد پیاده خواست که پیشتر آمده آهرا را از آن مکان براند بمجرد قدم پدش گذاشتن پای خود را فتدواست مضبوط ساخت در پدش بپوشه بود دست بران انداخت که خود را تواند نگاهداشت قضا را بپوشه کنده شد و از اینجا معلق زبان بحال تنبیه بر زمین افکند افتادن همان و حال دادن همان را مشاهده اینحال مزاج اشرف بشویش و آشوب گرائید و خاطر قدسی مظاهرعبایت مکرر گشت و ترک شکار کرده بدولتخانه تشریف آوردند مادر آن پیاده آمده جزع و فزع بمیازطاهر ساخت اگرچه او را بقدر تسلی فرمودند لیکن خاطر اشرف تعلی نمی یافت گویا ملک الموت باینصورت متجلی شده بدظرالحضرت در آمده بود از آن ساعت آرام و قرار از دل پرداخت و حال متعیر گشت و از بیرم کله بتهذه و ارتفه بر محور تشریف آوردند و بدستور معهود یکپهر از روز مانده کوچ فرمودند و در انهای راه پیاله خواستند و همینکه بر لب نهادند گوارا شد و طبیعت سرگشت و تا رسیدن بدولتخانه حال بر همین منوال بود آخرهای شب که در حقیقت آخر روز حیات بود کار بدشواری کشید و هنگام صبح که زمان واپسین بود ایستادهای بساط قرب را روز امید سیاه شد نفسی چند بسختی برآمد و هنگام چاشت روز یکشنبه بیست و هشتم شهر صفر سنه هزار و سی و هفت هجری مطابق یازدهم آبان ماه الهی سال بیست و دوم از جلوس اشرف همای روح الحضرت از اشیانه خاک پرواز نموده سایه بر مرق ساکنان خطه افلاک افکند در سن شصت سالگی جان بجان آفرین سپردند از سدوح اینواقع دلخراش و وقوع اینجاده جگر تراش جهان بسورس و آشوب گرائید و جهانیاں سر رشته تدبیر اردست داده سراسیمه شدند

جاوس داور بخش بر اورنگ سلطنت

در بوقت اصفه خاں که از مدائیان و داعیان دولت شاهجان بود با ارادت خان همدانستان شده داور بخش پسر خسرو را از قید و حبس برآورده بدوید سلطنت موهوم شیرینی کام ساخت لیکن او اینحرف را سوار نمیداشت تا آنکه بسوگند مغلط تسلی بخش خاطر اشعه او شدند آنگاه اصفهان و اردتخان سوار ساخته و چدر سرش گرفته روانه مدول پیش شدند و نور جهان بیگم هرچند کسان بطلب برادر فوستانه عدوها گشته نزد ایشان بروت ناگربز نعش جنت مکانه را پیش انداخته با شاهزادهای عالی مقدار برفیل نشسته اربی شتافت و اصفهان بزاری نام هندو را نداکچوکی خدمت شاهزاده بلند اقبال شاهجهان فرستاده خبر واقعه انحصرت را بتقریر او حواله نمود و چون وقت مقتضی عرضداشت نوشتن بدو انگستری مهر خود را باو سپرد تا دلیل باشد بر اعتماد القصة انشب در نوشهره توقف در روز دیگر از کوه برآمده در بهر مدول فرمودند و از اینجا به تجهیز و تکمین پرداخته نعش الحضرت را مصحوف مقصود خاں و دیگر مددها روانه لاهور ساختند و روز جمعه در انطرف آب لاهور در ناغیکه نور جهان بیگم اساس نهاده بود بحوار رحمت الهی سپردند باجمله امرا و عظام و سایر مددها که در موکب معصود بادشاه مرحوم مغفور

نمودند و مقرر گشت که هر سال پنج لک روپيه رسم پیشکش شاهنشاهی و پنج لک روپيه نصیغه پیشکش بیگم که مجموع ده لک روپيه باشد بحزانه عامره داخل سارد درین هنگام ابو سعید نبیره اعظم الدوله بمحکومت پنده فوق عزمه برافراخت و بهادر خان اوزبک بحکومت اله آباد از تغیر جهانگیر قلیخان خلعت خاص پوشیده بدان صوب شتاءت و سرکار کالپی بجایگزین مستقیم خان مقرر شد ذکر این واقعه دلگوز و شرح این حادثه جگر سوز را زبان سخن آفرین و گوش دانش گزینی برنماید آنرا که دیده جهان بین بر حسن صورت و قبول سیرت آن سقاقل والا شوکت افشاده داند که مهتر شعبده باز چه ساخته و روزگار جهان گذار چه پرداخته

بشستی چو سرگاه شاهنشاهی • گزینی جهان فر ظل الهی

فرورنده افسر و تخت بود • کریم و رحیم و جوان تخت بود

با کماله درین مدت که آن حضرت در کشمیر تشریف داشتند مرض استیلا پذیرفت و از غایت ضعف و زبونی پیوسته بر بالکی بنشینده سیر و سواری خود را مشغول میداشتند روزی در دو و وح شدت کسید و آثار یاس و ارتحال بر وجدهات احوال پرتو افکند و حرفه‌ای که سوت دایم بدی ازاں می آمد بے اختیار بر زبان جاری شد شورشی عظیم در مردم افتاده برستاران بساط قرب را بغایت مضطرب ساخت لیکن چون روزیچند از حیات مستعار باقی بود در آن مرتبه تخیل گذشت و بعد از چند روز اشتهای مفقود گشت و طبیعت از افیون که مصاحب چهل ساله بود نعمت گزید بغیر از چند پیداله شراب انگوری بچیزه دیگر هرگز توجیه خاطر نمی شد در بدوقت شهویار بنشیند اد مرض داء الذعلب اسری خود ریخت و موی سوت و اسرو و مژه تمام افتاد هر چند اطباء بمداوا و علاج پرداختند اثری بران مترتب نگشت بدانراں خجالت رده التماس نمود که پیشتر بلاهور رفته روزیچند بمعالجه و مداوا پردازد و بحکم اشرف روانه لاهور شد و داور بخش پسر خسرو که نظربند داشت و نور جهان بیگم بحضرت نظام کار آن برگشته روزگار و شرایط حزم و احتیاط بار حواله نموده بود که مفید دارد التماس نمود که بدیگری حواله شود ارو گرفته حواله ارادتهاں نمودند و مقارن آن حضرت شاهنشاهی بتماشای میهمی بهون واجول و ویرناک نهضت فرمودند در اندای سیر خاندان خان پسر مهتابخان اربنگاله آمده دولت بساط بوس دریافت و بکر بحیر فیل خوش سبب پیشکش کرد و سید جعفر که از خدمت شاهجهان تخلف نموده بود بملازمت اشرف پیوست و مقارن اینحال ربابات عزیمت بصوب دارالسلطنت لاهور ارتفاع یافت و در مقام بیرم کله بدشاطر شکار پرداختند کیفیت این شکار مکرر در اوراق گذشته نگاشته کلک بدایع رقم گشته کوهیست بغایت بلند و در ته کوه بشیمن گاه بجهت بندوق اندازی ترتیب یافته چون رمیدداران آهوا را رانده بر تیغه کوه سومی آوردند و بدظر اشرف در می آید بددوق را سراسر ساخته می اندازند و همینکه ناهو رسید از فرار کوه جدا شده معلق زنان آمده بروی زمین می افتد و بی تکلف عجبب نمودی میکند و عریب شکاریمت در بدوقت یکی از پیادهای امروز آهوا را رانده آورد

تا خود ملک از پرده چه آرد بیرون

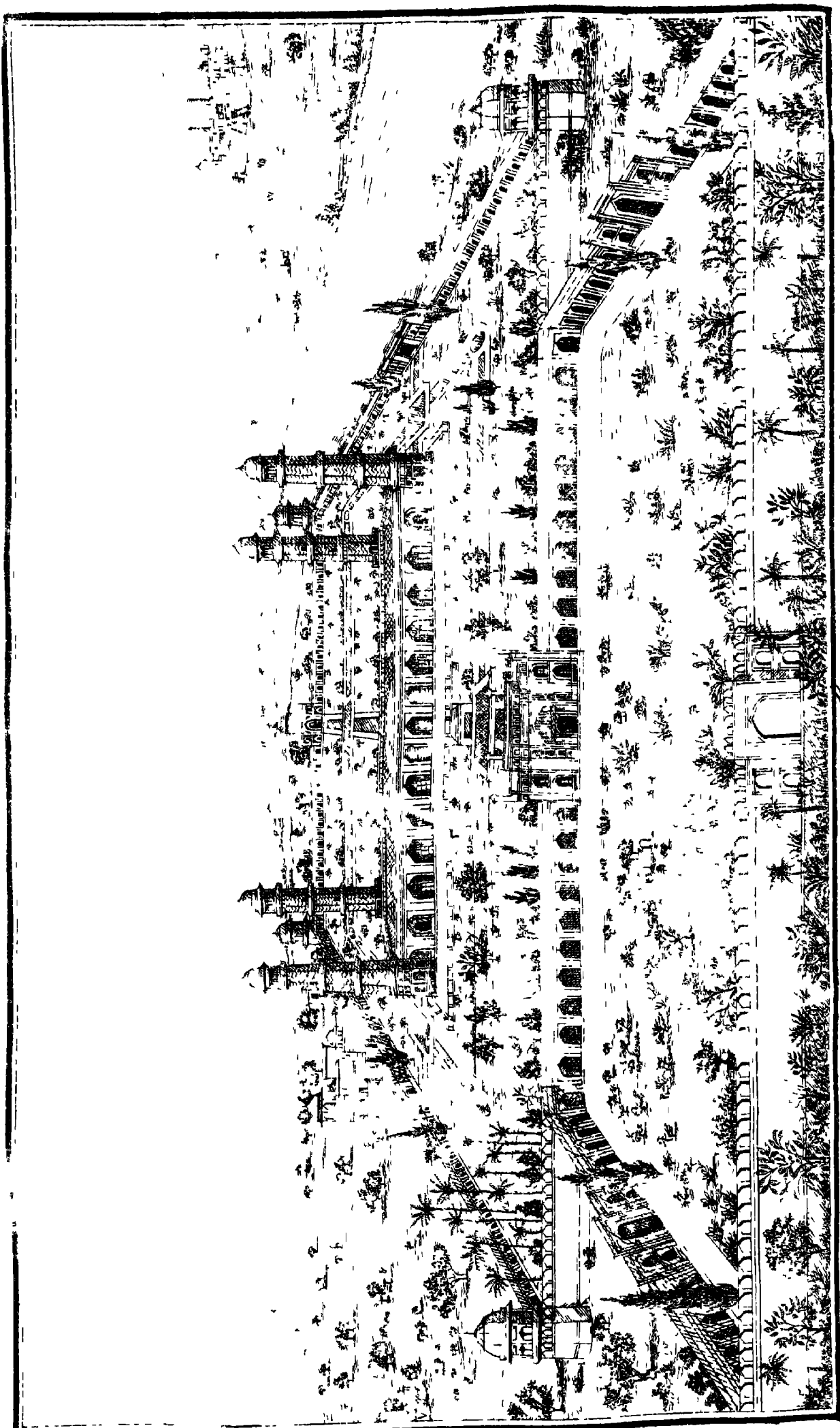
ناگاه غلام ترکی از جنگ گاه تاخته می‌رسد و این خبر دلکوب نوی می‌رساند و آن برگشته روزگار برآمد کار خود را نصیحت و برآمد کار خویش بهمیده برهمنوی ابدار عطف عنان نموده بقلمه در آمد روز دیگر امرا آمده متصل بحصار شهر بر سمت باغ مهندي قاسم خان لشکرگاه ساختند و اکثری از نوکراں او قول گرفته آصفخان را دیدند و شب ارادتخان بقلمه در آمده در صحن دولتخانه بادشاهی توقف گزید و صباح آن روز عظام بدرون ارک رفته داور بخش را سربر آرای ابدار ساختند و شهریار در سواى حصار جدت مکانی رفته در کنج خمول خزیده بود فیروز خان خواجه سرا که از محرمان و معتمدان حرمسرای اقبال بود او را بیرون آورده ناله وردیخان سپرد و موطه از کمرش کسوده هردو دستش بان بسته پیش داور بخش حاضر ساخت و پس از تقدیم مرسوم نورش و تسلیم در جاهائیکه قرار یافته بود محبوس داشتند و بعد از دو روز مکث ساختند در زاویه ابدار بحال تباه و زور سیاه نشایدند و پس از روزی طهمورت و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال را نیز گرفته مقید ساختند و آصفخان عرضداشت مستعمل بر بود فتح و فیروزی بدرگاه شاهجهان ارسال نموده القماس نمود که موکب گیهان شکوه بر حناج استعجال شتافته جهان را از آشوب و اختلال خلاص سازند اکنون محملی از رسیدن بنارسی بدرگاه شاهجهان و نهضت رایات جهان کشا نه مستقر سربر خلافت رقمده کلمک بیان میگردد بالجمله بنارسی در عرض بخت روز از مقام چکرهتی که منزلت در وسط کشمیر روز یکشنبه نودهم شهر ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری بخیر که در انتهای سرحد نظام الماک واقع شده رسانیده از راه بمبزل مهانتخان که در همان چند روز بسرف تقصیل بساط بوس اقبال سر بلندی یافته بود رفته صورتحال عرضداشت و از چون برق و باد خود را بحرمسرای اقبال رسانیده خدم بدرون فرستاد آنحضرت از محل برآمدند بنارسی زمین بوس نموده حقیقت را معروضداشت و مهر آصفخانرا بنظر همایون در آورد و حدوث اینکاده لکراش بر خاطر حق شناس گرانی ظاهر ساخت و آثار حزن و ملال از حبه همایون شوبدا گشت چون وقت مقتضی اقامت مراسم تعزیت و تزیین لوازم آن بدو فرصت و توفیق را محال دادن دور از کار بود ناگزیر بالقماس مهانتخان و دیگر دولتخواهان که در اسوات در رکاب سعادت بودند روز پنجشنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری که مختار انجم شناسان رصد بند بود نهضت موکب اقبال بر جناح استعجال از راه گجرات بمستقر سربر خلافت اتفاق افتاد و فرمان مرحمت عنوان مستملبر رسیدن بنارسی و رسانیدن اخبار و نهضت موکب سعادت بصوب اسلامه اکبر آباد مصحوب امان الله و بایزید که از گرمزان شاهراه اخلاص بودند به آصفخان رسالداشتند و جان نثار خان را که از بددهای مزاجدان بود با فرمان عالیشان محقوبی را باواع مزاحم و نوازش نزد حالکهاں اعان که در انوقت صاحب صوبه دکن بود فرستادند تا او را بدوید عواطف گوناگون محتمل ساخته بر دخیلر ضمایر او وقوف

بودند چون میدانستند که اصفخان بجهت استقامت و استقامت دولت شاهجهان
 این توطیه برانگیخته داور بخش را بسلطنت برداشته و در حقیقت او را گوسفند
 قربانی کرده همه باصفخان موافقت و متابعت نموده آنچه می گفت میکردند و تابع
 رضاجوئی او بودند و در حوالی بهنر خطبه بدام داور بخش خوانده روانه لاهور شدند
 و چون پیوسته از صادق خاں باصفخان اثر بی احلاص و اتفاق نسبت بهحضرت شاهجهان
 ظاهر میشد درینوقت خوف و هراس عظیم بخاطر حق شداش او راه یافت بخدمت
 اصفخان ملتجی گشته در اصلاح اینکار استعادت جست و شفیع جهت تقصیر خود
 درخواست نمود آن مدار السلطنت شاهزادهای عالیقدر را که از نور محل گرفته بود
 باو حواله نمود که بخدمت ایشان سعادت اندوخته ادراک اید دولت را شفیع جرایم
 خویش سار و همشیره اصفخان که در عقد ازدواج صادقخان بود پرستاری شاهزاده‌ها را
 سعادت جاوید دانسته پروانه صحت برگرد فرق مبارک ایشان میگشت و اصفخان چون
 از همشیره خود نور جهان بیگم مطمئن خاطر نبود نظر بند داشته احتیاط می نمود که
 هیچکس نزد ایشان آمدرفت نه نماید بیگم در پی اندیشه و تدبیر که شهریار سریر آرای
 سلطنت گردد و آن برگشته روزگار در لاهور خبر واقعه حضرت جنت اشیانی را شنیده
 تحریک رن و فتنه پردازی آن کوتاه اندیش خود باسم همسایه سلطنت نامور ساخته
 دست تصرف نخزاین و سایر کارخانجات بادشاهی دراز کرده هر کس را هرچه خواست
 داده بفراهم آوردن لشکر و جمعیت پرداخت و جمیع کارخانجات بیوتات را از خزانه و
 فیلخانه و قورخانه و غیره که در لاهور بود متصرف گشته در عرض یک هفته هفتاد و سه
 لک روپیه نقد بمنصب داریان قدیم و جدید داده بخمال محال همت مصروف داشت و مرزا
 دالیمقر پسر شاهزاده دانیال را که بعد از واقعه الحضر فرار نموده در لاهور نزد شهریار آمده
 بود بجای خود سردار ساخته لشکر را از آب گذرانید غافل از آنکه کار فرمایان قضا و قدر
 در سنیه دولت صاحب دولتی خدمت گذارند که سلاطین والا شکوه عاشیه اطاعت و
 فرمان برداری او را پیرایه دوش مفاخرت و مباهاات خواهند ساحت و فلک شاهباز
 بر سر دست دارد که باوجود او صعوه و کنجشک را چه حد و بارای که در هوای همت
 بال هوس تواند کشود قطره را بدینانست دادن آب خود بردن است در صرف
 آصفخان داور بخش را بر میل سوار کرده و خود بر فیلی دیگر نشسته بر عرصه کارزار آورده
 در غول قرار گرفت و خواجه ابوالحسن و مخلص خاں و اله وردیخان و سادات باره در
 هراول کار طلب گشتند و شیر خواجه با پسران دانیال در التمش مقرر شد و ارادتخان
 با سیار از امرا در برنغار پای همت انشوده صادق خان و شاه نواز خاں و معتمد خاں
 در چرنغار مقرر گشتند و در سه گروهی شهر تلامی فریقین اتفاق افتاد در حمله اول انتظام
 افواج او از هم گسیخت و بوکرانی که بتنازگی فراهم آورده در برابر اموی قدیمی ای
 دولت اند پیوند مرستاده بود هر کدام براهی شناختند درینوقت شهریار برگشته روزگار
 با دوسه هزار سوار قدیم در ظاهر شهر لاهور ایستاده انتظار نیرنگی تقدیر داشت *

فرموده در ظاهر نصد سنبور که بر کنار آب مذکور واقع است نزول سعادت ارادی داشتند و در ادمقام مسما جشن وزن قمری از عمراند پیوند آراستگی یافت و سید دلیر خان باره که ریکتایان و جوانان چیده نرم آرمان بود نادراک سعادت رمین موس برق عورت بواماحت ومنصب او چهار هزارری وسه هزارسوارمقرر گشت ودر پنجش ارعوضداشت شیرخان معروف گردید که از پوشته ساهوکاران گجرات و بعضی ارانها در لاهور اند معلوم شد که آصفخان و دیگر دولتمخواهان که داور بخش را دست نشان ساخته به مقابله شهریار شتافته بودند در حوالی لاهور با فوج او در جنگ رایت نصرت برافراختند و شهریار در قلعه لاهور متحصن گشته در معنی بردان در آمد خدمت پرست خان که بجبهت محافظت سیفخان شتافته بود چون نحالی احمد آباد پیوست شیرخان باستقبال فرمان مرحمت عنوان و خلعت خاصه برآمده جبیین احلاص را به سعادت رمین موس نورانی ساخت و سیفخان لاعلاج همراه خدمت پرستخان روانه درگاه گشت و حضرت شاهجهان بسعادت نواب ملک احتجاب حریم اورا بعفو مقرون داشته ارغید آزاد ساختند و شیرخان از ضبط و نسق شهر از خاطر پوداخته با دیگر امرا مثل میرزا عیسی ترخان و میرزا ولی و غیرهم در محمود آباد سعادت رمین موس کام رواه مراد گردیدند و چون تالاب کانگریه که در ظاهر شهر احمد آباد واقعست محل فرول ریات ابدال گشت هفت روز در آن مقام دنکش بحث تنظیم و تسلیق ملک اقامت فرموده شیرخان را به منصب پنجهزاری ذات وسوار و صوبه داری ملک گجرات بلند پایگی کشیدند و میرزا عیسی ترخانرا بمنصب چهار هزارری و دو هزار سوار و ایالت ملک پنده سرمار ساختند و بحث نظام کارخانه سلطنت و ادبیا مصحح دولت خدمت پرست خانرا که ار معتمدان محرمان حال ستار بود نزد آصف خان به لاهور فرستادند و فرمان عالیشان بخط خضر عمود بیامت که در پس هنگام که اسمان آشوب طلب و رمین مانده دوست اگر داور بخش پسر خسرو و برادر او و شهریار و پسران شاهزاده دایس را آواره محرائی عدم ساخته دولتمخواهان را از تورع خاطر و شورش دل فارغ سازد صلاح و موافقت قرین تر خواهد بود روز یکشنبه بیست دوم شهر جمادی الاولی سنه هزارسی و هفت هجری باتفاق دولتمخواهان در ایوان دولتمخانه خاص و عام لاهور حظه بنام نامی و القاب گرمی بادشاه بلند اقبال مسدد اراره تحت سلطنت و احلال رونق و بها پذیرفت و داور بخش را که دولتمخواهان زور چند بحث مصلحت رفت و تسکین شورش به سلطنت برداشته بودند دستگیر ساخته در گوشه انبار محروس گردانیدند و شب چهار شده بست و پنجم ماه مذکور او را با کوشادیت برادرش و شهریار و طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دایبال آواره محرای فنا ساختند و گلشن هستی را از حس و خشاک وجود شان یزداختند در بدوقت مرکب اقبال محدود ملک رانا دوست و رانا کن در مقام گوگرد که سابق در ایام شاهزادگی با پدرش رانا امر سنگه نادراک سعادت آستان موس مفتخر و مباهی گشته بود بتازک

حاصل نماید چون هنگام زوال و ایام نکال او نزدیک رسیده بود راه صواب از دست داده ناندیشهای باطل خود را برگشته بادیه ضلالت ساخت بانظام الملک موافق مطلب خویش عهد و موافقت در میان آورده بحوکم مغلط موکد گردانید و مقرر کرد چنانچه سبق رقم پذیرگشته که ملک بالاگهات را باقلعه احمد نگر به تصرف او باز گذارد و دیوبند را سعی بلیغ نمود چنانچه تمام ملک بالاگهات سرای قلعه احمد نگر متصرف نظام الملک روت بالجمله چون خاندان قصد فساد داشت و اراده باطل با خود محکم ساخته بود نخست چنانی ملکی را معیت رایگان بغنیم وا گذاشت که شاید در وقت بد بفریاد برسد مقارن اینحال دریای رویله که پیش از واقعه حضرت جنت مکانی از خدمت حضرت شاهجهانی حرمان سعادت اختیار نموده بچاندپور که داخل ولایت نظام الملک است رفته بنام روزگار بحر می برد آمده بخاندان ملحق گشت و محرک سلسله فتنه و فساد شد و افا افضل دیوان صوبه دکن که برادرش دیوان شهریار بود او نیز شاهجهان اخلاص درست نداشت حرهای پوچ نآن افغان برگشته بخت خاطر نشان نمود بالجمله جان نثار جان که برمان گیتی مطاع بجهت استمالت خاندان آورده بآنکه عرض داشت در حوال برمان قلمی نماید بے بیل مقصود رخصت معاوضت ارزانی فرمود القصه خاندان فرزندان خود را با سکندر دولتان و جمعی از اعیان که از صمیم قلب با او موافقت داشتند در برهانپور گذاشته خود با جمعی از بندهای بادشاهی که بظاهر دم از موافقت او می زدند و خود را از شر او محافظت می نمودند مثل راجه گجسنگ و راجه جیسنگ و غیره نمادند امدت اکثر محال و ... را متصرف شد و منصرفات باطنی و مقنه پرداری خود را بر عالمیان ظاهر ساخت و هم برودی برگشته ببرهانپور رفت چون موکب نهبان شکوه سرحد ملک گجرات را بایات اقبال برافراشت عرض داشت: ماه خان که بپای شیرخانی سرفزاری داشت مبدی بر اظهار اخلاص و درختخواهی خویش و ارادهای باطنی سیدخان که در آنوقت صوبه دار احمد آباد بود رسید و چون سیف خان در ایام حیات حضرت جنت مدتی دست به بندهای شاهجهان مصدر گستاخیا شده بود از کردارهای خویش خدایت بدست به بندهای شاهجهان عرض داشت شیرخان مصداق ابده نبی است بپدا شیر و هراسی عظیم داشت رسیدن عرض داشت شیرخان مصداق ابده نبی است بپدا شیر خان را بمراحم خسروانه مستمال و امیدوار ساخته بصاحب صوبگی کجرات سرگرم خدمت گردانیده فرمان شد که شهر احمدآباد را متصرف شده حواله معتمد خان خود نماید و سیفخان را بظربد بدرگاه والا حاضر سارد در بدوقت سیفخان بیماری معب داشت و چون همشیره کلان بواب قدسی القاب فلک احتجاب ممتاز الزمانی در حباله نکاح سیفخان بود وان ملکه جهان بهمشیره خویش نهایت محبت و دل نگرانی ظاهر میساخت مراعات خاطر ایشان بر ذمت همت و مروت حضرت شاهجهان لازم و متحکم بود لاجرم خدمت درستان دستوری یافت که با احمدآباد شتافته سیف خان را بظربد بحضور بیارد و نگاه دارد که آسیب جان به سیف خان نرسد و موکب منصور از گذر دریای نریده بآبیاری عبور

نقش مقبره جیسایک با دوشاه واقع سواد لمر

احلاص شفا فتنه دولت زمین بوس دریانت و پیشکش درخور خویش گذاریدہ سعادت جاوید اندوخت و شہدشاہ دریادل آن برگزیدہ خویش را بانواع و اقسام مزاحم و بوارش سروراری بخشیدہ حلت با دہکدکی لعل قطبی کہ سہ ہزار روپہ قیمت بہشت و شمشیر مرصع و خنجر مرصع و فیل خاصہ با رحوت نقرہ و اسب خاصہ با زبر دلا عفات فرمودند و محال جاگیر او را بدستور سابق مقور داشتند و در کنار کول ماند .

جشن وزن مبارک شمسی سال سی و ہفتم از عمر اند پیوند آراستگی یافت و بتاریخ ہفتم جمادی الاولی ساحت دار البرکت احمد از غبار موکب منصور محسود بہشت برس گردید و بتائیں حد نزرگوار خویش پیدادہ بریارت روضہ مدورہ متبرکہ شفا فتنہ ادا بریارت بتقدیم رسانیدند و باقسام خیرات مبرات پرداختند و مسجد عالی از سنگ مرمر طرح افگندہ بہ نمایان چانکست مقور فرمودند کہ در اندک ایام حسن انجام بخشند و بحواش سپہ سالار مہانتخان حالکانان صوبہ اجدیرو برگدات آن بواحی بجاگیر او مرحمت فرمودہ عازم دارالخلافہ گردیدند و در اثنا راہ خانعالم و مظہر خان معموری و بہادر خان اورنگ و راحہ حیدرگاہ و افی رای سنگدل و راحہ بہارت بدیلہ و سید بہوہ کاری و بسیاری از بددہاے بقدم شوق و اخلاص شفا فتنہ سعادت زمین بوس دریافتند و شبہ بدجسدبہ بہشت و ششم جمادی الاولی موکب فلک شکوہ در ظاہر دارالخلافہ اکبر آباد بہ باغ نور جہاں منزل اقبال ازبانی فرمود قاسم خان حاکم شہر بسعادت زمین بوس حدین 'خلاص نورانی ساخت مباح آن کہ بدجسدبہ بود ہمعداں بہشت و دولت فیل سوار داخل شدہ خرمن خرمن زر زمین و بشار ریختہ دامن اہل حاجت را مائہ مال مراد ساختند *

جلوس شاہجہاں بر اورنگ سلطنت

چون ساعت جلوس میمدت مابوس بر اورنگ خلافت و جہاندی روز دوشنبہ بہشت و ہفتم جمادی الاخری بود در دولتخانہ ایام شاہزادی نورل سعادت فرمودند مدت دہ روز در آن سر منزل گاہ زادی مقام فرمودند و بتاریخ مذکور سوار سمند دولت و بدل داخل قلعہ مبارک شدہ در دولتخانہ خاص و عام سوز سلطنت بجلوس سرف آسمان پایہ گردانیدند و خطبہ و سکہ زاندام نامی و لقب گرامی خویش ریب و ریت بخشیدند و طغرائے غرای ابوالمظہر شہاب الدین محمد صاحب قران ثانی شاہجہاں بادشاہ غاری بر منشاہیر دولت تبت شد و جہاں پیر از سوز جوان گردید و جہانیاں را سرمایہ امن و امان بدست افتاد *

تمت بالخیر